St. Tirunāvukkarasar's

TIRUMUṞAI THE FOURTH

Translated by
Sekkizhār Adi-p-Podi
Dr. T. N. Ramachandran

St. Thirunavukkarasar's

TIRUMURAI THE FOURTH

Translated by

Sekkizhar Adi-p-Podi

Dr. T.N. RAMACHANDRAN

C.S.S.

St.Tirunāvukkarasar's

TIRUMUṞAI THE FOURTH

Translated by

Sēkkiḻār Adi-p-Podi

Dr.T.N.RAMACHANDRAN

SAINT SĒKKIḺĀR SCHOOL OF SAIVA SIDDHĀNTA

5-D Selvam Nagar

Thanjavur- 613 007

2018

Publication Details

1.	Title of the Book:	St. Tirunāvukkarasar's Tirumuṟai the Fourth. [Text with Translation]
2.	Translator:	Sēkkiḻār Adi-p-Podi Dr.T.N.Ramachandran
3.	Subject:	Saivite Canonical Work.
4.	Copyright:	Translator.
5.	Publisher:	Saint Sēkkiḻār School of Saiva Siddhānta 5-D Selvam Nagar, Thanjavur-613 007.
6.	Size:	Crown 1/4.
7.	Edition:	February, 2018
8.	Paper used:	Maplitho
9.	No of Pages:	562 + 4
10.	Distributor:	Akaram, No.1 Nirmala Nagar, Thanjavur-613 007.
11.	Printer:	Meera Fine Arts Sivakasi
12.	Type Setting:	S.Anandan Mobile No. 9176654935 ananthashwin10@gmail.com
13.	Price:	₹ 1200/-

CONTENTS

1.	Preface	5
2.	Dedication	11
3.	Life and Times of St.Tirunāvukkarasar	12
4.	Text & Translation of Tirumuṟai the Fourth	33
5.	Appendix	517
6.	Notes	520
7.	Index to First Lines	544

PREFACE

"Puḻuvukkum guṇam nāṉku" are the opening words of a hymn of our Saint. It is as follows he records his true feelings:

"A worm has a quartet of qualities;
It is so for me too; a worm does not have
My blameworthiness; more base am I than a worm.
How can I, O Holy One, join the hallowed
Assembly of Your Devotees?"

A worm performs four deeds. It goes about in quest of food, eats it, slumbers and breeds. It is these deeds human beings also perform. So, in a way, a worm is on a par with man. However, our Saint desires to proclaim that he is worse than a worm. A worm does not suffer from blame worthiness. Lo! Humility, thy name is St.Appar.

Our Saint never forgave his swerving from the Saivite way. As a Jain, he had denigrated Siva. By his powerful persuasion he had caused many Saivites to give up their faith. So the word 'Peccavi' was ever on his lips. In my humble view his apostasy was a Siva-lila. His return to his parent-faith was also a Siva-lila.

As a Jain he made stupendous strides. So, when he returned to his parent-faith, those that got converted to Jainism, would have blamed him, condemned and contemned him. His return to his parent-faith should have met with severe animadversion which was widely prevalent; our Saint refers to this as இருங் கூற்று (calumniating talk) in his decad on Peṇṇākaṭam.

His only answer to this inculpation was this: "My apostasy was caused by my nescience. I am now convinced of my error. How can I deny Him who had burst into the mandala of my intellect and thither abides?" (என் புந்தி வட்டத்திடைப் புக்கு நின்றானையும் பொய் என்பனோ ?)

Our Saint, a fallen angel, gained his former state thanks to the grace of Grace. After his return to his parent-faith, he lived an exemplary life. Siva Himself published his multifoliate splendour of wonder in more ways than one. He came to be blessed with immutable Siva -consciousness. Siva caused him to perform deeds at once mirific and weal -conferring. He became Tirunāvukkarasu (lord of language). His verses bore the stamp of the Vedas as well as the Sivāgamas.

Our Saint was a polymath. He had acquired great valiancy in Sanskrit. He was never after new innovations. He but fostered the well-established tradition of Saivism. In one sense, he rejuvenated this waning tradition. He affirmed that he merely followed the just (புகுவார் அவர் பின் புகுவேன்.) via trita via tuta (Known way is the safe way) became his motto. It was on this way he travelled with cheerful Godliness though he frequently blamed himself for his apostasy. He adhered to a strict spiritual regimen which gained for him at-one-ment with Siva. Aware of the means to come by Siva-consciousness, he propagated them constantly. He declared ex cathedra thus:

> "கற்றுக் கொள்வன வாயுள நாவுள
> இட்டுக் கொள்வன பூவுள நீருள
> கற்றைச் செஞ்சடையான் உளன் நாம் உளோம்
> எற்றுக்கோ நமனால் முனி உண்பதே."
> [For hailing Him we have lips and tongues;
> For His puja, flowers and water aplenty are available;
> He, of the hirsutorufous strands of matted hair,
> Is ever here; wherefore are we
> To be targeted by the wrath of Yama?]

> "மனிதர்காள்! இங்கே வம்; ஒன்று சொல்லுகேன்
> கனிதந்தால் கனி உண்ணவும் வல்லிரே?
> புனிதன் பொன் கழல் ஈசன், எனும் கனி
> இனிது சாலவும் ஏசற்றவர்க்கே."

[Ye men, do come to me; I will tell you what;
Can you consume the fruit that I gift to you?
The Holy One of auric and ankleted feet, is the God.
He is the sweet fruit. He is surpassingly sweet to His devotees.]

“ஞானத்தால் தொழுவார் சிவ ஞானிகள்
ஞானத்தால் தொழுவேன், உனை நான் அவேன்.
ஞானத்தால் தொழுவார்கள் தொழ, கண்டு
ஞானத்தால் உனை நானும் தொழுவனே.”

[The Siva-conscious hail You through Gnosis;
I know not to adore you through Gnosis.
Following the adorers of Gnosis, I too will
Adore You with Sivan-given Gnosis.]

Our saint’s hymns are cast in such verses which are suffused with beckoning intimacy.

Let us follow St.Appar, the Guru of gurus. He will secure for us the plenitude of bliss. Such is his compassion that it will with ease dispel our nescience. For all our ills, he is the Catholicon.

St.Appar is the holy saint who will shatter into smithereens our longing for mean pleasures which are fugitive and fleeting. By constantly chanting his name Appūti emerged as a saint, dear to Siva.

It was at Tiruvaiyāru our Saint was blessed to come by the darshan of Siva and Uma as in Kailās . Sivāgamas affirm that , pat upon the Arttha Jāma Pūja (a la complin) Siva’s animating glory quits His shrine and merges with the God of Tillai Ambalam . It is only at Tiruvaiyā ṟu His divine effulgence remains for ever. Siva is ஐயாறு விட்டு அகலாத செம்பொற் சோதி. Our Saint’s psalms on Tiruvaiyāṟu contain the quintessence of all the Vedas and the Sivāgamas.

Among the Saivite Four, our Saint alone was not born as a Brahmin. His glory is such that forty thousand Vedic Brahmins cannot match his divinity.

Peerless is our Saint's knowledge of Sanskrit . Sanskrit scholars that cultivate our Saint's Tēvāram, will automatically recall paralled passages from Sanskrit. I will but cite two instances. Appar sang thus:

"பாலனாய்க் கழித்த நாளும் பனிமலர்க் கோதைமார்தம்
மேலனாய்க் கழிந்த நாளும், மெலிவொடு மூப்பு வந்து
கோலனாய்க் கழிந்த நாளும் குறிக்கோள் இலாது கெட்டேன்
சேல் உலாம் பழன வேலித்திருக் கொண்டீச்சரத்து. உளானே."

Compare this hymn with the following Sanskrit verse which I furnish in Tamil transliteration.

பாலஸ் தாவத் கிரீடா ஸக்த:
தருணஸ் தாவத் தருணீஸக்த:
விருத்தஸ் தாவத் சிந்தா மக்ன:
பரே பிரம்மணி கோபி நஸக்த:

Our Saint hymned thus:

"தந்தையார் தாயார் உடன் பிறந்தார் தாரமார் புத்திரர் ஆர் தாந்தா மாரே
வந்தவாறெங்ஙனே போமாறேதோ மாயமாம் இதற்கு ஏதும் மகிழ வேண்டாம்;
சிந்தையீர் உமக்கு ஒன்று சொல்லக் கேண்மின் திகழ்மதியும் வாளரவும் திளைக்கும் சென்னி
எந்தையார் திருநாமம் நமச்சிவாய என்று எழுவார்க்கு இரு விசும்பில் இருக்கலாமே."

The Sanskrit parallel is as follows:

“காதே காந்தா கஸ்தே புத்ர:
சம்ஸா ரோயம் அதீவ விசித்ர:
கஸ்ய துவம் வாகுத ஆயாத:
தத்வம் சிந்தைய யதிதம் பிராத:

Our Saint’s hymns are to be understood with the help of the Vedas and the Saiva Āgamas.

A verse of our Saint’s Tiruvatitthirutthaṇdakam contains a remark which says: “அரை மாத்திரையில் அடங்கும் அடி (His feet are contained in half a mātra). The entire decad praises the ineffable glory of Siva’s salvific feet. Foot, in the context, refers to the feet twain. Ati is also known as Atitthalam. A decad usually comprises ten verses. However our Saint’s decad celebrating the glory of the feet of the God of Aiyā ṟu is in twenty verses . Every verse of this decad ends with the words “Aiyāṟan atitthalamē.”

Man uses his hands to embrace. He uses his feet to kick. God uses His hands to punish. His feet, however, confer grace to his devotees. Salvation for a Saivite is the gaining of the shade of Siva’s feet. What, indeed, are the feet of Siva? The polyvaliant feet of Siva are highlighted by the Saivite canonical works. These salvific feet, says our Saint , are contained in half a mātra . We cannot understand this in any maner other than the Vedic . Om (AUM) is the Logos. It contains three letters , namely A (Akaram), U(Ukaram) and M(Makaram). It also contains an arcanic phrase called half a mātra.

A is symbolic of Brahma, U of Vishnu and M of Rudra. Siva, known as pure Siva, is indicated by the phrase half a mātra.

Tēvāram is the quintessence of the Vedas . The reader is appealed to cultivate in depth the work entitled ; “Tēvāram Vedasāram” by Kāsivāsi Senthinātha Iyer —a senior disciple of SrilaSri Ārumukha Nāvalar —the Saivite par excellence.

Four are the Vedas , they being the Rig , the Yajur, the Sāma and the Atharva. Leaving out of account the Atharva, the other three are referred to as

Thrayi. The corpus of the Tēvaram is constituted by Seven Tirumuṟais. Of the Thrayi, the central one is the Yajur Veda . This Veda comprises 101 Sākas (branches). The central Sāka of these is the fifty first Sāka. This Sāka is known as Sri Bhodāyana Sāka. This Sāka contains seven sections. The central section is the fourth section . This section is known as SadaRudriya . The centre of Sada Rudriya is the Fifth Prasna . In the heart of this Anuvāka is inscribed the Panchākshararm (the mystic pentad), namely "Nama: Sivāya sa." This indeed is the arcanic mantra which microscopically contains all the Vedas. Its glory is ineffable.

The vocable "Sivāya" is the subtle form of the Panchākshara . The way of chanting this mantra is to be learnt from Siva-Guru.

Three are the Tirumurais of our Saint, they being the fourth, the fifth and the sixth. Of these the central Tirumuṟai is the fifth. This Tirumuṟai comprises 100 decads. The central and 51st decad is the decad on Tiruppālaitthurai. It contains eleven hymns. The central hymn is the sixth hymn which is as follows:

"விண்ணினார் பணிந்து ஏத்த, வியப்பு உறும்
மண்ணினார் மறவாது, "சிவாய" என்று
எண்ணினார்க்கு இடமா எழில் வானகம்
பண்ணினார் அவர்--பாலைத் துறையரே."

[As the Devas bow before Him and hail Him,
The terrestrials, struck with wonder
Never forget to contemplate Him and chant 'Sivāya'!
The God of Pālaitthuṟai has for these
Evolved the Empyrean to dwell thither."]

No wonder Our Saint is hailed as the mystic of mystics. His hymns and psalms constitute the greatest and impregnable refuge for Saivite devotees. Our Saint is truly our God who guards us for ever.

DEDICATION

This work is dedicated to my sponsor who, as usual, chooses to remain anonymous.

GRACIAS

My thanks are rendered to Sri.R.Subbarayalu who undertook the painstaking task of proof-reading, to Chiranjeevi S.Anandan for type-setting, to Kudavayil Dr.Balasubramanian and to Sri.Kathir for the neat production of this work.

THE LIFE AND TIMES OF SAINT

Tirunāvukkarasar alias St. Appar

The Tiruppukazh-hymn on Tiruvā mūr refers to that place as "Māthu Pukazhai Vaḷarkkum Tiruvāmūr." The word "Māthu" and the word "Pukazh" are fraught with an overtonal significance . 'Māthu' may symbolize Māthu - iniyār and 'Pukazh' Pukazhanār , the parents of St.Appar. It was in Tiruvāmūr our Saint made his avatār . He was by birth a Veḷḷāḷā and his clan was known as Kuṟukkaiyar kuṭi.

Our Saint was christened 'Maruḷneekki' (the remover of tohu-bohu). When he joined the Samaṇa fold, he received the name Dharmasēna (Dharma's Chief). Later, when he made stupendous strides in his new-found faith, he was hailed as "Thaṅkaḷil Mēlāya Darumasē ṉar" (Dharmasēṉa par excellence). When he returned to his parent -faith, Siva named him Nāvukku Arasu" (Lord of Language). When he called on the godly child Tirugnānasambandhar, the latter addressed him as 'Appar' (father). These various names are not adventitious accretions but solid acquisitions which truly historicize the peerless odyssey of our Saint.

St.Nambi Ārūrar hailed our Saint as one who is poised in TIRUNIṈṞA SEMMAI (Salvific excellence). This Tamil phrase occurs in a hymn of St.Appar's which begins with the words "Sivaṉ enum osai". Tiruniṉṟa Semmai is the way of life informed by Godliness. It was in this way our Saint was firmly established. He was restored to Saivism by his saintly sister Tilakavatiyār. Tilakavatiyār was truly the tilaka of Saivism . None led a more austere or more spiritual life than she. She was a *tapaswini* of a very sublime order and her whole life was a *Siva-yagnā.* She is not only the elder sister of our Saint, but truly speaking the very mother of renascent Appar.

When, thanks to the grace of Lord Siva, our Saint came back to the faith of his forefathers and made his first visit to the shrine at Tiruvatikai , led by his sister to the presence of Siva and sang the first decad of Tevāram verses, Lord Siva was so pleased with him that He blessed him thus:

> "As you have in tuneful harmony of Tamiḻ's majesty
> Sung the ambrosial decad, a rich of wreath of word-blossoms,
> Your goodly name will, in all the seven worlds, be
> Endearingly known as NĀVUKKARASU."

May Saivites contemplate the greatness of this mantric nomenclature : NĀVUKKARASU. It is the very name of Uma—Siva's own Consort. A verse of Tirumūlar's Tirumantiram begins thus : "Vazhutthidu Nāvukkarasu Iva ḷ. "If Lord Siva chose to confer on our Saint the very name of His Sakti, then the infinitely immense glory of our Saint can, at least, to an extent, be understood by the likes of us . Such is the endless glory of Vāgisa (Lord of Language). Truly speaking it is our Saint who inaugurated the revival of Saivism , In His infinite mercy, Pasupati gave us a Vākpati to hymn all the Vedic stotras in dulcet Tamil numbers.

Nāvukkarasu—the Sovereign of Language, has gifted to us all, a language that is bound to carry everyone of us to the sacred feet of the Lord of lords—Siva Mahādeva. Our Saint's verses are bound to bless us. Repentance, contrition, humility, compassion, loving kindness, egolessness: it is of these, his hymnody is wrought. These verses divinely mirror his chequered career punctuated at each and every turn by trials and tribulations, angst and agony as well as sorrows and miseries. The first fifty years of his life had carried with it the burden of a millennium.

Our Saint never forgave himself for his apostasy. He was a Jain for nearly thirtyfive years and he spent the best part of his life denigrating and ditching Saivism. With his massive scholarship, polemical prowess and encyclopedic knowledge he bulldozed all opposition away. Even the tralatatious adherents of Jainism stood awed in the presence of this new comer to their fold. From the Saivite point of view, he was doomed to dwell in the worst of hells. However Lord Siva, In His ever during mercy, retrieved him from the bottomless pit and made him the King of Utterance to be hailed by all the seven worlds. This, for our Saint, was grace that surpassed understanding. He felt in his flesh and marrow that he did not merit this. He confessed this in his hymn beginning with the words: "Atthā unadiyeṉai anbāl ārtthāi."

> Father by sheer love you drew me—Your slave to you
> And bathed me in the flood of Your benign look;
> You, the infinitely rare, became easy of access to me;
> Pitying me, You claimed and blessed and accepted me.
> Did You not forgive all my trespasses—those
> Of a mad man, a fool, a ghoul and a dog?
> Is all this for my sake? Alas, alas!
> Behold the blessed grace of Him—my Lord!

The dictum of Suga Brahmam Ramaswami Sastrikaḷ which says that the vainglorious for ever flaunt their trifling successes and the pious for ever remember their sins, is significant. Many of the heart-rending outbursts of our Saint are surcharged with an intense pathos. "How have I wasted my time !" (Kālatthai kazhitthavāṟē), "What can I, the deceptious one, do!" (Vanjanēn en seikanē), "Why, why was I born at all !" (en Seivāṉ tōṉṟinanē), "Can I survive, if I forget!" (Maṟanthu uyvaṉo), "Woe unto me! How in the past have I—the poor one—dispraised the Lord ! (Emmāṉ thaṉṉai yēzhaiyēn nā ṉ paṇdu ikazhnthavāṟē), "How many, O how many were the days that I wasted, not praising the Lord of Puḷḷirukkuvēḷur" (Puḷḷirukkuvēḷurāṉai-p-poṟṟāthē āṟṟanaaḷ pōkkiṉēṉē): these are but a few instances . Our Saint was ever after intensifying his servitorship . He prayed to the Lord of Tillai thus : "Pray, do not befuddle me (Chintaiyei tikaippiyāthē)." This is a significant prayer. The Lord clarifies the mind of the pious and hardens the heart of the evil-doer. The Bible says: "And the Lord hardened the heart of the Pharaoh.." (Exodus 9-12).

The hymns of our Saint bear eloquent testimony to the episodes relating to his life, as recorded by the Periya Purā ṇam. The Lord afflicted our Saint with an acute colic to retrieve him from the fold of Jainism . This is referred to by him in the Tani -th-Tiru-th-Thāṇdakam, as follws: "He cured me—the slave—of colic and ruled me: (Soolai theertthu ātko ṇdārē). It was Tilakavatiyār, the elder sister of our Saint , who was responsible for the retrieval of our Saint from the fold of Jainism . He therefore hails her as his mother, father and sister in his Tiruppāthrippuliyūr decad thus : "Eeṉṟāḷumāi yeṉakku enthaiyumā i uṭaṉ tōṉṟinārāi." (He wasted his time for about four decades in an alien faith). No doubt, his life as a Jain was at once rigid and austere. He also practised non-attachment. However all these were but an exercise in futility. He led the life of the base, and according to our Saint, the base do not give up their baseness unless they suffer and their suffering becomes unendurable . These are referred to in his decad on Tirukkadavūr Vīraṭṭam. Thus does our Sain confess:

> "I lived a life of non-attachment, irrigating the barren land;
> My life illustrated the truth of the dictum that says:
> The base improve not unless severely punished."
> (Paṟṟilā vāzhkkai vāzhnthu pāzhukkē ne er iṟaitthanē Uṟṟalār
> kayavar thērār ennum kaṭṭuraiyōdu otthēnē.)

Many were the ordeals to which he was put, by the Pallava king. He was thrown into a lime-kiln. He was administered poison. This is referred to in his decad on Tirunaṉipaḷḷi. Our Saint sang thus:

> "The Lord of Naṉipaḷḷi transformed into ambrosia
> The evil and envenomed dish of rice and milk
> Which the unjust Jains gave me to eat."
> (Vanjanai-p-pāl soṟākki vazhakkila Amaṇar thantha Nanju
> amuthakkuvitthār Naṉipaḷḷi Adikaḷārē).

An elephant was set on our Saint. This evil boomeranged. The tusker spared our Saint and did away with the Jains. Finally he was tethered to a stone-slab and thrown in the mid-sea. By the grace of Lord Siva the stone began to float and our Saint safely reached ashore. His hymn on Tiruneelakkudi celebrates this victory.

"When the Jains tied me to a slab of stone
And threw me into the abundant flood,
I came out alive by chanting the hallowed name
Of Lord Hara of Neelakkudi—girt with the long paddy-fields."

(Kallinōdu eṉaippūṭṭi Amaṇkaiyar
Ollai neer puka nūkka en vākkiṉāl
Nellu neeḷ vayal Neelakkudi Aran
Nalla nāmam naviṟṟi uynthane aṉṟē.)

When such miracles successively occurred in the life of our Saint, the Pallava king eventually shook himself away from the clutches of the Jains. He rued his conduct, adored our Saint, embraced Saivism, destroyed the pagodas of the Jains and built a temple for Lord Siva. This King was Mahendravarma who flourished between A.D.580 and 630.

Repeated reading of the life of our Saint has driven us to the following conclusion. At some point of time, the ever-penitent Saint should have thought thus: "Should I do away with this body—the one that was fostered by the food of the Jains for decades—all at once, or am I to do it gradually (though utterly)? If I should continue to endure this wretched vesture, then it should be with the leave of the Lord." So when our Saint came to the shrine at Peṇṇākadam, he prayed to Lord Siva thus:

"I have a submission to place at Thy golden feet;
Be pleased to consider it; if Thou art pleased
To save my life and rid me of the loud saying
(That points to my nexus with the Jains),
O Lord Sudar-k-Kozhundu of Thūṅkāṉai Māṭam
Of Kadanthai—girt with vaulting clouds,
Be pleased to inscribe on my person
The fulgurant, three-leaved trident."

(Poṉṉār tiruvadikku oṉṟu uṇdu viṇṇappam pōṟṟi seyyum
En āvi kāppatharkku icchai undēl irum kūṟṟu akala
Miṉṉārum mūvilaicchūlam en mēl poṟi mevu koṇdal
Thuṉṉār Kadanthaiyuḷ Thooṅkāṉai Māṭacchudar Kozhundē.)

Verses 3 to 9 of this decad are missing. In the envoi verse the Saint prays for an inscribing on his person the bull-emblem too (Idapam poṟi).

While explaining the word Kūṟṟu which may mean death, the foot note at page 374 (Kasi Maṭam edition of Tirunāvukkarasar Tēvāram , 1957) says that it means "a saying" (which has reference to his past Jain affinity). It is therefore clear that our Saint sought the approval of the Lord for continuance of his life in a body that had, in the past, sinned against Lord Siva. The sought for insignia were imprinted on our Saint by a Siva Bhoota. This favour was conferred on our Saint in utter secrecy and none else knew of it.

From Peṇṇākadam he proceeded to Aratturai, Muthu Kuṉṟam and other holy places. Eventually he arrived at Tillai, a darshan of whose Lord confers fulfilment of one's birth on earth . From Tillai our Saint proceeded to Tiruvētkaḷam, thence to Tirukkazhippālai and then back to Tillai. It was during this time he heard about the boy -Saint Tirugnānasambandhar. He was fired by a penchant to adore the flower -feet of the godly child . He reached Seerkāzhi via Tirunāraiyūr. Hearing of the arrival of our Saint, St.Sambandhar left his house to receive him. Then took place the historic meeting. As our Saint fell at the feet of the divine child, the latter took hold of the hands of the aged saint with his flower hands—indescribably great—, hailed him and addressed him as "Appar" (Father). The lips that called him Appar were the self-same lips which drew unto them the Lord mounted on the Bull, by a cry. (Vidaiyinmēlē Varuvār Thammai azhuthu azhaitthukko ṇdavar thām "Apparē" ena…) When thus addressed, our Saint, in utter humility, answered thus: "(I am) your servitor."

For St.Sambandhar, our Saint was FATHER. However our Saint never claimed the privileges of a father. He for ever behaved as a servitor. Only once did St.Appar address St.Sambandhar as a child. This was the outcome of uncontrollable anxiety he felt for the safety of the boy-saint. When the boy-saint decided to proceed alone to Madurai to confront the Jains, our Saint who knew all about their machination and deviltry, burst out thus: "O child! There is no limit to the deception of those Jains!" (Pillai! Antha Amaṇkaiyar Vanjanaikkōravathi illai….)

St.Appar, according to Nambi Ā ṇdār Nambi, had composed in all 4,900 decads (yezhu yezhu nooru irum panuval pakarum Maakaviyogi). However only 392 decads are today extant. These sing of 125 shrines. The singular greatness of our Saint lies in the fact that he had visited all the shrines about which he had sung . St.Sambandhar had sung of Indiraneelaparuppatam , Kēdāram, Kēdeeccharam, Gōkarṇam, Kōṇamalai and Sri Sailam which he did not visit in person . So too Sundarar who had not visited Kēdeeccharam , Sri Sailam and Kēdāram, had sung about these shrines.

St.Appar went on foot from shrine to shrine . He had on many occasions travelled alone. After his first meeting with the boy -saint he visited the shrines at Seerkāzhi and Kōlakkā in his company . While at Seerkāzhi our Saint stayed with the godly child in the latter's house for a number of days and dined with him . It is thus referred to by St .Sekkizhār. "Pillaiyār tham tiru maṭatthil ezhundu aruli amuthu seythu…" Maṭam is a word which also refers to the house of holy person. (Vide ILR, 10, Madras, p.103 and 1952 (1) M.L.J., p.557).

Taking leave of the boy-saint our Saint visited Tirukkaruppaṟiyalūr, Tiruppuṅkūr, Tirukkuṟukkai, Thiruninṟiyur, Tirunaṉipaḷḷi and other places. Thereafter his pilgrimage was along both the banks of the Cauvery. He worshipped at Tirucchempoṉpaḷḷi, Tiruvethirkolpādi, Tirukkōdikā, Tiruvāvaduthuṟai, Tiruvidaimaruthur, Tirunākeswaram, Tiruppazhayāṟai and Tirucchatthimuṟṟam. It was at the last mentioned place, he prayed to Lord Siva that He be pleased to grant him "Tiruvadi -Diksha." The Lord bade him to come unto Tirunallūr where the beatitude sought by him was conferred on him. The decad containing the words: "Naṉaithaṉaiya Tiruvadi en thanlaimēl vaitthār" celebrates this event. In spite of the imprinting of the Saivite emblems on his person at Thūṅkāṉai Maaṭam, our Saint was not happy with his body which was sustained by the food of the Jains for decades. He ached for the godly touch, prayed for it and obtained it. He sojourned at Tirunallūr for some days. From here he visited places like Aavūr and Pālaitthuṟai. However, he would return to Nallūr to abide there.

Then taking leave of the Lord of Nallūr he visited Tiruppazhaṉam and thence moved to Tiṅkalūr where, till then unbeknown to our Saint, abode St.Appūthi—a true chela of our Saint. It was here he resuscitated the moribund son of St.Appūthi. Perhaps, it was a resurrection.

Our Saint's love for St.Appūthi was without bounds. In a verse of sublime style he praised St.Appūthi. "Naṭaimāṇacchiṟappitthu" are the words of St.Sēkkizhaar. Our Saint abode at Tiruppazhaṉam for many days.

From there he could have visited Tiruvaiyāru which was only three miles away. However he did not visit it. It was the will of the Lord of Tiruvaiyāru, as is affirmed by Panditha Vidwan T.V.Gopala Ayyar, that our Saint should reach Tiruvaiyāru, not on foot, but in a mirific way. From Pazhaṉam our Saint returned to Nallūr. After some days he left for Tiruvārūr via Pazhaiyāṟai, Valanjuzhi, Kumbhakoṇam, Nālūr, Tirucchēṟai, Kudavāyil, Tirunāṟaiyoor, Tiruvānjiyam, Peruvēḷur and Tiruviḷamar. Of the many decads he sang on Pūṅkoyil at Tiruvārūr, as many as 21 decads are extant.

Twentyfive are the Siva mūrtas (Iconographical representations). Lord Thiagarāja is not to be numbered among these. "Aiainjin appuṟatthān" are the words of our Saint.

Ten adages are referred to in a decad on Tiruvārūr. These are aphorisms, not apophthegms, and are apodeictic. The first of these condemns the immature preference of man. Mellow wisdom is to be preferred, not raw knowledge. Our Saint condemns himself for having preferred the raw one to a ripe fruit. "Kani irukkak Kāi Kavarntha" are the words of our Saint. "Kani iruppak Kāi kavarntha" are the words of Tiruvaḷḷuvar.

The man who is after meat will not chase a corbie when he can easily hunt a hare. It is folly to forsake a hare for a crow. This adage which is referred to by our Saint is also quoted by St.Tirumaṅkai Āzhwār in his "Siṟiya Tirumadal."

Like the Bible, our Saint affirms that the Lord is the way. "Sel sārvum āṉāṉ" are his words.

Tiruvārūr was a city where flourished the practitioners of manifold Saivism. This is referred to by our Saint in a verse beginning with the words: "Arumaṇitthadam."

Our Saint was for ever meditating on the Lord with a view to envision Him. "Kāṇdalē karutthāi ninainthirunthēn" are the words of our Saint. This kāṇdal has nothing to do with logic. It is not "Pratyaksha" as is opined by a writer on our Saint.

The decad of our Saint on the Ādirai -Festival at Ārūr in Kuṟinji-p-paṇ, is extraordinarily mellifluent. According to our Saint, Maha-vrutins—the wearers of garlands wrought of white skulls— (Veṇṭalai mālai Virathikaḷ) participated in the festival. Actually, this decad on the Ādirai -festival of Ārūr, according to St .Sēkkizhaar, was sung by our Saint at Tiruppukalūr, at the request of the boy -saint, the very son of Lord Siva (Sēviltikazhnāthaṉār myntharāna Tirugnānasambandhar).

Whenever our Saint thought on his days of apostasy he was besieged by immense remorse. One of the verses on Ārūr runs thus:

With the body, in which life abides, for the post,
The heart, for the water-bowl
And misery, for the horizontal beam,
Holding the pole of sorrow
I plied the shadoof; the crops were not fed;

In vain did I bale out water and stand
Fatigued by the Five (senses), O Lord
Of Ārūr Mūlaṭṭam!

The hymn beginning with the words : "Āyiram thiṅkal" is the Purusha Sukta in a nut-shell.

In a decade dedicated to the glory of servitorship, our Saint carries a tirade against the Jains. Such attacks by our Saint are few and far between.

In one of the verses our Saint pays homage to St.Nami Nandi. "Nami Nandi Neerāl tiruviḷakkiṭṭamai neeḷ nādu aṟiyumaṉṟē" are the words of our Saint. Nami Nandi Nāyanār is referred to thrice in this decad. It appears to us, that one of the commandments of our Saint makes it mandatory for us to emulate Kuṅkuliyakkalaya Nāyanār, for our Saint says: "For ever burn the incense of kuṅkuliyam" (Kuṅkuliyapppukai kūṭṭu eṉṟum).

In one of the verses—not easy of explication—our Saint gratefully hails the Lord of Ārūr who had gifted to our Saint, at his hour of crisis, his elder sister—truly a mother.

"Ammaiyār enakku eṉṟu eṉṟu araṟṟienērkku
Ammaiyārāi-th-thanthār Ārūr Ayyarē."

Our Saint was a gift of Tilakavatiyār to Saivism. He owed to her everything even as we owe everything to him.

Our Saint deemed himself to be a bonded slave of Lord Siva. This is referred to in one of his Thāṇdaka hymns on Ārūr. "Āvaṇatthān eṉṉai āṇdu koṇdāṉ kāṇ" are the words of our Saint.

The odyssey of soul and its ultimate achievement of the "Thādalai - Beatitude" (the Siddhanta Advaitic union) is thus portrayed by our Saint in the following hymn;

First, she heard of His name;
Then of His form and poise she heared;
Of His Ārūr she heard next;
She grew mad of Him thereafter;

That very day, she forsook
Her mother as well as father
And quit the mores and modes of the worldly;
She became oblivious of herself;
She lost her name and entity;
Thus, even thus, was she with the Lord's feet oned.

At his birth our Saint was christened "Maruḷneekiyār." However for a time he was held by the spell of maruḷ (darkness). It was the Lord who dispelled his murk. So our Saint hailed Him thus: "Cintai maruḷ neekkinā̱ṉ Kāṇ."

Our Saint always insisted upon service, manual service to the Lord and His shrine. He was ever to be seen with his *uzhavāram*. Thus did he admonish mankind:

If you are after salvation, O heart,
Come here; every day, ere break of day,
Enter our Lord's temple; sweep its premises
And coat them with the dung of cow;
Weave garlands of flowers and words;
Hail Him and hymn His praise;
Adore Him with your head; perform a dance too,
And cry aloud thus, even thus:
"Hail Saṅkara, all hail Saṅkara!
O Lord of Ārūr!
O our Alpha in whose ruddy crest
Doth rest the billowy flood!"

Our Saint hails Siva as Alpha. In this connection his dictum runs thus: "Ānatthu mun eḻutthāi ninṟan polum." A (அ) is the first letter; the next letter is Ā (ஆ). This letter அ stands by itself and also pervades all the other letters. So is Siva, a part of all, stands apart.

When our Saint forsook his faith in Jainism and rejoined Saivism, he was persecuted. He was sought to be murdered. He was thrown into a lime-kiln; he was administered poison; an elephant was set on him, and finally he was tied to a stone-slab and thrown into the sea. It was Lord Siva who saved him. In grateful acknowledgement he records this , thus: "Sāvāmē Kātthen̲n̲ai āndāi por̲r̲i."

Two of the decads that our Saint sang on Tiruvārūr -Araner̲i are extant. It was here St.Nami Nandi performed his service of lighting lamps for the shrine of the Lord. Our Saint refers to St.Naminandi in one of the verses.

At Tiruppukalūr, our Saint abode with St.Murukan̲ār. From Pukalūr he visited Tirucchenkāṭṭāṅkudi, Naḷḷār̲u, Sātthamaṅkai, Tirumarukal and other places. The boy-saint later joined our Saint. While they sojourned at Pukalūr , St.Sir̲utthoṇdar and St .Nīlanakkar called on them and stayed with them for a few days.

Taking leave of them , our Saint and the boy -saint continued their pilgrimage. They visited Tiruambar and then came to Tirukkadavūr where they abode with St.Kuṅkuliya-k-Kalayanār. Eventually they arrived at Tiruveezhimizhalai via Kadavūr Mayān̲am and Ākkūr.

When they sojourned at Tiruveezhimizhalai, each in a different maṭam with his servitors, a famine swept the country. By the grace of Siva, each was to receive daily a gold coin. The coin received by our Saint was of superior touch. The Lord rewarded him thus for his manual service. The boy-saint appealed to the Lord to bless him even as He blessed our Saint. The Lord thereupon granted him his prayer. After a time, it began to rain and the famine ended. The Saints were again on their pilgrimage. Eventually they came to Tirumar̲aikkādu. In the past the Vedas themselves adored the Lord of this city and the doorway through which they had their ingress and egress was kept closed by them. Worshippers had to go through a different doorway. The boy-saint wanted our Saint to sing open this doorway. Our Saint began to hymn the decad beginning with the words: "Paṇṇin̲ nēr mozhiyāḷ." The door opened not.

In his envoi verse our Saint addressed the Lord as lacking in mercy (Irakkam onṟileer). Then the door opened. At this the saints and the servitors rejoiced. They went in, hymned the Lord and came out. Our Saint requested the boy-saint to shut the doors by his hymn. Even as St.Sambandhar sang the first verse, the doors were closed shut.

This episode makes it plain that these two saints were no ordinary mortals and that they were the very Vedas in human form. Back in the maṭam our Saint mused over the cunctation in the opening of the doors and the celerity of their closure. Fear possessed him when he thought that he did not divine properly the will of the God. He went to a sequestered part of the maṭam and there fell asleep. The Lord appeared to him in his somnium , showed him His form and bade him follow Him to Tiruvāimūr . At this he woke up and later hymned thus:

"Questing after me He came where I was
And revealed to me His marks of identify;
The opulent One of Tiruvāimūr which is
Girt with groves of coconut trees, said:
"Come thither" and moved away;
What may this be?"

He went after Him for a long time. On a sudden He disappeared into a temple that was there. By now the boy-saint had also arrived there. At his advent, our Saint sang thus:

"Yonder stands he who sang the door shut;
In articulating chaste Tamiḻ, he is more
Valiant than I who sang the door open; can the Lord
Of Tiruvāimūr still conceal Himself? Ha, He is
Truly mad—the One whose ruddy hair sports the crescent."

The Lord then , revealed Himself to the boy -saint who showed Him to our Saint . The two saints sojourned at Tiruvāimūr and then returned to Vedāraṇyam.

From there the boy-saint departed for the Pāndya Nādu. St.Appar, after sometime, left the place and came to Nākaippa ṭṭiṉam. From there he proceeded to Veezhimizhalai and thence to Tiruvāvaduthu ṟai. Here he hailed the Lord for His gift of a purse of one thousand sovereigns to the boy-saint. He left for Pazhayā ṟai, and when he arrived at this place he found out that the Jains had, by deception, concealed the shrine of Vada-thaḷi. Our Saint staged a satyagraha and saw to it that the Jains were driven away form the shrine . (For further details, read: "A Note on the Temples of Pazhayā ṟai", Journal of the International Institute of Saiva Siddhanta Research, Vol.1, No.1, 1985.

From Pazhayā ṟai our Saint proceeded to Tiruvā ṉaikkā, Yerumbiyūr, Tirucchirāppaḷḷi, Kaṟkudi, Tirupparāitthuṟai and Tiru-p-Paigngneeli. Near to the last-mentioned place, Lord Siva greeted our saint in the guise of a Brahmin. A pond was made ready to slake the thirst of our Saint by Siva who also offered to him packed food to appease his hunger. The Brahmin accompanied our Saint to Paigngneeli and, on a sudden, disappeared.

From Paigngneli our Saint left for Tiruvaṇṇāmalai, Tiruvōtthūr and Kānchi. Then via Kazhukkuṉṟu, Tiruvānmiyūr, Mylapore, Oṟṟiyūr, Pāsūr, Tiruvālaṅkādu and Kārikkarai he reached Tirukkāḷatthi. He was possessed by a desire to have a darshan of Lord Siva as He is enshrined in Kailas . He thereupon undertook the well -nigh impossible and extreamly hazardous pilgrimage to Kailas . He came to Srisailam which he hymned in song and solemn strain . He crossed the states of Andhra and Kannada and reached Māḷavam. He proceeded to Lāda Desa whence he came to Madhya Paitiram . Eventually, he arrived at Kasi. He bade his followers to tarry at Kasi and proceeded alone to Kailas. Innumerable and unendurable were the hardships he underwent in his journey. His limbs wasted away. He had punished beyond endurance, his body that was once sustained by the victuals of the scaldabancos who were the adherents of many a mumpsimus. He lay on the way a mere bag of bones bereft of even an ounce of strength. It was then the

Supreme One, in the habit of a muṉi walked towards him, taking with him a great pool of pure water (Naṉṉedum puṉal tadam oṉṟu kodu naṭaṉthār).

Why should Siva carry with Him a pool? This calls for a much insightful probing. We will at least essay to present a few radiant glimpses.

Our Saint had always desired to do away with his body that was in the past fostered by the food provided by the Samaṇas. He would not contemplate self-murder as it was a grievous sin. He would therefore do away with his body in a laudable way. This was then the reason that prompted our Saint to undertake the perilous journey to Kailas. If he was destined to return thanks to the grace of Siva, it should be with a body different from the one with which his pilgrimage to Kailas was undertaken. In other words, he would walk about the earth with a God-given body and not with that which he received from his parents and which he spoiled by his association with the sebastomaniacs of Jainism. Lord Siva desired to grant our Saint his prayer. His prayer was for death. Death should, no doubt, occur, but life should continue to flourish in a more abounding way. The servitor should feel that his prayer was heard, and answered in a way that is unexampled in the annals of hagiography. It was for this reason, Siva walked forth in the guise of a muṉi, taking with Him, a cool pool. When death occurs pollution sets in. It calls for a purificatory bath on the part of the survivor(s). In this case, he who survived his death—mirabile dictu—was our Saint.

When the muṉi told our Saint that Kailas was absolutely inaccessible for one who is earth earthy , and bade him return , our Saint merely said ; "Māḷum ivvudal koṇdu meelēn ." These words are normally interpreted as follows: " I will not return with this mortal body." We think there is more in these words than meets the eye. Our interpretation runs thus. "Māḷum ivvudal" (this body will die). "Ivvudal koṇdu meelēn" (I will not return with this body). It is the body (referred to by St.Appar as this body) that is tapu. It is this that should be done away with. Siva who listened with mercy to the agonized prayer of our Saint, granted him what he so fervently sought after. His

Samaṇa-fed body was caused to disappear. He was furnished with a body which came as a gift from Lord Siva. Lord Siva said : “O lofty and sublime Nāvukkarasu! Rise!” Our Saint rose then with a flawless body (Teeṅku neeṅkiya yākkai koṇdu yezhunthu). Not only that. He also glowed with a glow which can emanate only from a God-given body. St.Sekkizhaar says: “Oḷi thikazhvār” (glowed with splendour). This body which has a blaze about it is called the Praṇava-Sarirā. It is this body which a Siva-yogi eventually acquires from Siva, if He so desires. When it walks, it will not leave foot-prints. It can reach any place at will. If it comes into contact with some one, the latter will not even feel it. It is with such a divine body that our Saint was blessed. He has for this suffered the death of his old body. So, God bade him thus: “Get immersed in this pool…..” The pool referred to here is the one which Siva carried with Him when He came to confront our Saint. The immersion was for the purpose of purification. Again, God’s economy is something which none can comprehend in any measure. The purpose of immersion is twofold. It purified the saint by water and it blessed him with the vision that he so passionately longed for. We will quote again the words of Siva:

> “Get immersed in this pool and behold us
> As in Kailas, in the great and flawless Tiruvaiyāṟu!”

By this process, our Saint was twice blessed; nay thrice blessed. The Saint as he took the purificatory bath, rose up from the pool, not in the Himalayan range, but in the holy town of Tiruvaiyāṟu. Here the Saint met with the much-coveted theophany. It was with the God-Given body, he was later enabled to move unnoticed and bear the palanquin of St.Tirugnāṉasambandhar, for at least, a few minutes. The long-cherished desires of our Saint met with fulfilment thanks to the gift of Siva. We will describe this presently in detail.

Our Saint had recorded his experience in his decad beginning with the words: “Māthar pirai-k-kaṉṉiyāṉai….” He arrived at Tiruvaiyāṟu in a mysterious way, without leaving foot-prints (yāthum suvadu padāmal).

Henceforth, the soles of his feet would leave no foot-prints at all, for his was a Praṇava-sariram. When the child-saint was engaged in vanquishing a body of Jains, 8000 strong, our Saint was engaged in vanquishing his Samaṇa-fed body. As a Jain, our Saint was the greatest of Jains and 80,000 of them could not match his glory. The routing of Jainism was completed with the annihilation of our Saint's body, once fostered by the Jains.

Our Saint chose Tiru-p-Poonthurutthi as his place of residence, after the theophany. He built there a maṭam which was ever bathed in the rays of the moon and the sun (Thiṅkalum Gnaayiṟum thōyum tiruma ṭam angku onṟu seithār). Having vanquished the Jains and reconverted the Pāndya to Saivism , the child-saint left Madurai and proceeded to Tiru-p-Poontthurutthi to get soused in the loving-kindness of our Saint. Our Saint, over the years, longed to serve the boy-saint, as one of his palanquin-bearers, if only for a while. Never could he get an opportunity to serve so. With his Praṇava-sariram, he could now move about at will, unimpeded. While the boy-saint was borne in his pearly palanquin to Poonthurutthi, followed and preceded by a myriad servitors, our Saint, unnoticed by any, joined the litter bearers, happy in the achievement of his long-cherished desire. That very moment the boy-saint experienced a divine shock and burst out: "Where is Appar?" (Eṅṟkuṟar Appar?) Our Saint, thereupon, answered thus: "I, your servitor, blessed with the grand beatitude of bearing your feet , am here" (Adiyanē um a dikaḷthāṅki varum peruvāzhvu eithappeṟṟu ingkuvulān). With the spped of a lightning, the child-saint jumped out of the litter, and with his heart atremble, adored our Saint. Before he would adore him, our Saint hastened to hail him. The two abode at Poonthurutthi in godly splendour . Pat upon the departure of the boy - saint, our Saint left for Madurai via Tirupputthūr . He sojourned with the King, the Queen and the minister St.Kulacchiṟaiyaar. He then visited Tiruppūva ṉam and Rāmēswaram . From there he proceeded to Nelvēli , Kāṉappēr and other shrines. To spend the last days of his earthly existence , he arrived at Pukalūr eventually. Here Lord Siva put him to test. Gems and gem-like damsels of

Paradise were offered to him. These he rejected with the wave of his hand. He spent his time in divine service. On a day of Sathayam (the 24th lunar asterism) in Chittirai , he hymned a decad which has for its refrain : "Unadikkē pōthukiṉṟēn" (I am coming to Your feet), Lo, he became oned with Lord Siva.

Of the Tēvaaram Trio, our Saint is justly celebrated for his *soulabyam,* accessibility. His beckoning intimacy has about it an irresistible charm. A benign tenderness informs every word of his utterance. Our Saint was a polyglot. He was well-versed in Sanskrit, Prakrith, Paali and Tamil. Though the general drift of his language is intelligible , he baffles us by his exotic vocables. He was a scholar of extraordinary eminence . He was a past -master of the sixtyfour arts . The articles on Tēvaaram , in particular on our Saint's Tevaaram by E.N.Thaṇikāchala Mudaliar in Kalā Nilayam (Ed.T.N.Seshachalam) between 1928 and 1934 contain a mine of valuable information relating to our Saint . St.Appar was not a Brahmin by birth . However his knowledge of the Vēdas , the Āgamas , the 18 Puraṇas—in particular the ten Saiva Puraṇas—the Itihasas and the Smrutis is unique . The nexus between our Saint's Tēvāram and the Li ṅga Puraṇa was brought out for the first time by Dr.R.Nagaswamy in his article: "Vyapohana-stava In Relation to Siva Temple" (Bharati, No.17, 1987-88, Banaras Hindu University, pp. 36-42). Pages 200 to 203 of Dr.R.Nagaswamy's Siva-Bhakti (1989) also contain very useful information.

"The Vyapohana stotra," says Dr.R.Nagaswamy, "forming part of the Liṅga Puraṇa, is of very great significance for a deeper understanding of the philosophy and lay -out of classical temples of India ." Our Saint , in a Thāṇdaka hymn on Tirunāraiyūr , refers to Lord Siva as the content of Liṅga Puraṇa (Linṅga Puraaṇatthu uḷḷāṉai). Our Saint is also the author of a decad called Liṅga Purāṇa-k-Kuṟunthokai.

The Vyapohana stotra deals with Lord Siva in His multifoliate manifestations. Para-Siva, Nishakala-Siva, Sadāsiva, Manonmaṇi, Nandi, Mahakāla, Ganesa, Bhrṅgi, Skanda, Cāranas, Siddhas, Yakshas, Kiṉṉaras, Vidyātaras, Asuras, Garudas, Rishis, manifestations of the Magna Mater , danseuses of Paradise, Vrashba, the cluster of divine kine , Sāsta, Virabhadra, Jyeshta and others are described in a hierarchical order. Almost all these are mentioned in the hymns of our Saint.

In a verse on Tiruvaiyā ṟu, this is what our Saint says: "Aṅkaṅkē Siva māki ninṟār thāmē." Obviously this refers to the multitudinous manifestations of Lord Siva . The specific reference to Siva as Sivamurti (Tiruvaiyāṟu Tevāram) is therefore significant. Nishkala Siva is referred to as an Aruvan in the verse beginning with the words : "Aruvanāi atthi eeruri pōrtthu…" Sadāsiva is referred to in the Tiru -th-Thaandaka verse beginning with the words: "Kārpoli thōḷ…"

Manonmani is referred to in the Kuṟuntokai verse beginning with the words: "Yēyilāṉai en icchai…" Siva is referred to as the Motherless One who gave birth to Manonmani (Maṉoṉmaṉiyeipeṟṟa thāyilāṟṉai).

Both Nandi and Mahakāla are referred to in the verse beginning with the words : "Munthi Vā ṉōrkaḷ…" Ganesa/Gaṇapati is referred to in many of his verses as Ā ṉaimukhan, Vinaayakaṉ, Vigna Vināyaka ṉ, Vēzha Mukhatthavaṉ and Gaṇapati. Murukan is referred to as Kandaṉ, Cēndaṉ, Kadampaṉ, Arumukhaṉ and also by other names. Space forbids us from expatiating further.

St.Appūthi, St.Amarniti, St.Kaṇampullar, St.Kaṇṇppar, St.Seṅkatchozhar, St.Sākkiyar, St.Tirugnāṉasambandhar and St .Naminandi are the Nāyanmār sung by our Saint.

Right perception of Reality, mutability of the world's nature, service to Siva and His servitors, the fourfold path of sariyai , kiriyai, yoga and gnā ṉam, the performance of the quotidian rites, the tattvas, the mystic pentad, grace and the bliss of release are some of the themes on which our Saint has eloquently descanted. We conclude our note with a translation of a Thaandaka hymn of our Saint on Sivapuram.

He is the ethereal One who is superior to the heavenly ones;
He is the Sanskrit of the North, the Tamiḻ of the South
And the four Vedas; pancha-kavya is the stuff
Of His ablutions; He is the Lord; He is a forester who dances
With fire in His hand; He graced the forester (Kaṇṇappar);
He is the honey that percolates in the hearts
Of those who contemplate Him; He is the rich One;
He is Siva, the opulent One of Sivapuram.

In fine, can a Saivite call himself a Saivite who has not cultivated in depth the hymns of St.Appar's that constitute the Tirumuṟais 4,5 and 6?

Can a Tamiḻan afford to forget St.Appar's service to Tamiḻ?

Is he not the first one to introduce word Tamiḻan in Tamiḻ literature?

Can a Saivite ignore the fact that Siva is the author of the Tamiḻ language as well as the Sanskrit language?

Has not St.Appar described Siva thus: "ஆரியன் கண்டாய்! தமிழன் கண்டாய்! [Behold the Āryan! Behold the Tamiḻan!]

Can a Saivite forget that it was st .Gnānasambandhar who prefixed to his name the word Tamiḻ?

Can a Saivite forget that Tamiḻ Gnānasambandhan hailed St.Tirunāvukkarasu as Appar (father)?

Let us hail the Tamiḻ Nāyanmār and thrive in Sivan-given beatitude.

He is the ethereal One who is superior to the heavenly ones;
He is the Sanskrit of the North, the Tamil of the South
And the four Vedas; pancha-kavya is the stuff
Of His ablutions; He is the Lord; He is a forester who dances
With fire in His hand; He graced the forester (Kannappar);
He is the honey that percolates in the hearts
Of those who contemplate Him; He is the rich One;
He is Siva, the opulent One of Sivapuram.

In fine, can a Saivite call himself a Saivite who has not cultivated in depth the hymns of St.Appar's that constitute the Tirumurais 4,5 and 6?

Can a Tamizhan afford to forget St.Appar's service to Tamil?

Is he not the first one to introduce word Tamilan in Tamil literature?

Can a Saivite ignore the fact that Siva is the author of the Tamil language as well as the Sanskrit language?

Has not St.Appar described Siva thus: "ஆரியன் கண்டாய் தமிழன் கண்டாய்" (Behold the Aryan! Behold the Tamilan!)

Can a Saivite forget that it was St. Gnanasambandhar who prefixed to his name the word Tamil?

Can a Saivite forget that Tamil Gnanasambandhar hailed St.Tirunavukkarasar as Appar (father)?

Let us hail the Tamil Nayanmar and thrive in Sivan-given beatitude.

திருநாவுக்கரசர் அருளிய

தேவாரத் திருப்பதிகங்கள்

நான்காம் திருமுறை

1.திரு அதிகைவீரட்டானம் கொல்லி

1. *கூற்று ஆயினஆறு விலக்ககிலீர்--*
கொடுமைபல செய்தன நான் அறியேன்;
ஏற்றாய்! அடிக்கே இரவும் பகலும்
பிரியாது வணங்குவன், எப்பொழுதும்;
தோற்றாது என் வயிற்றின் அகம்படியே
குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட,
ஆற்றேன், அடியேன்;--அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத்து உறை அம்மானே!

The Tēvāram of Tirunāvukkarasar

TIRUMUṞAI THE FOURTH

1. TIRUVATIKAI VEERAṬṬĀṈAM Paṇ:Kolli

O God of Atikai-Veeraṭṭāṉam entempled
on the (northern) bank of the Gedilam!
You deign not to annul my mortal malady.
I wot not of the many cruel deeds wrought by me.
O Rider of the Bull! During night and day and always
I adore but Your feet, not parting from them.
It defies diagnosis; in my entrails, it violently
twists my intestines and stumps the functioning
of all other organs.
I, Your servitor, am unable to endure it at all. 1

2. நெஞ்சம் உமக்கே இடம்ஆக வைத்தேன்;
நினையாது ஒருபோதும் இருந்துஅறியேன்;
வஞ்சம்இது ஒப்பது கண்டுஅறியேன்;
வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட,
நஞ்சுஆகி வந்து என்னை நலிவதனை
நணுகாமல் துரந்து கரந்தும்இடீர்;
“அஞ்சேலும்!” என்னீர்--அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத்து உறை அம்மானே!

O God of Atikai- Veeraṭṭāṉam entempled
on the (northern) bank of the Gedilam!
I have absolutely dedicated my heart to You;
never did I fail to think of You.
Lo, I know not of any deception like unto this.
It tugs and twists amain my innards and totally
disables me. It is truly the venom that undoes me.
Deign to annul it or cause it to cease its operation.
Alas! You do not even assure me saying: “Fear not!” 2

3. பணிந்தாரன பாவங்கள் பாற்ற வல்லீர்!
படுவெண்தலையில் பலி கொண்டு உழல்வீர்!
துணிந்தே உமக்கு ஆட்செய்து வாழல்உற்றால்,
சுடுகின்றதுசூலை தவிர்த்துஅருளீர்--
பிணிந்தார் பொடிகொண்டு மெய் பூச வல்லீர்!
பெற்றம் ஏற்று உகந்தீர்! சுற்றும் வெண்தலை கொண்டு
அணிந்தீர்! அடிகேள்! அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத்து உறை அம்மானே!

O God of Atikai- Veeraṭṭāṉam entempled
on the (northern) bank of the Gedilam!

You are valiant to annul the sins of Your adorers.
You roam about seeking alms in the white skull—
Your begging-bowl.
You bedaub Yourself with the ash of the cremated.
You are delighted to ride Your Bull; You are
decked with the skulls of the dead.
When I have resolutely decided to serve You and thus live,
the intensely painful colic singes me.
Be pleased to annul it in graceful mercy. 3

4. முன்னம், அடியேன் அறியாமையினான்
முனிந்து, என்னை நலிந்து முடக்கியிட,
பின்னை, அடியேன் உமக்கு ஆளும்பட்டேன்;
சுடுகின்றதுசூலை தவிர்த்துஅருளீர்;
தன்னை அடைந்தார் வினை தீர்ப்பதுஅன்றோ,
தலைஆயவர்தம் கடன்ஆவதுதான்?--
அன்னம்நடையார் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத்து உறை அம்மானே!

O God of Atikai where flourish damsels whose gait
is like unto the swan's, You are entempled in
Veeraṭṭāṉam on the (northern) bank of the Gedilam!
In the past, I—an ignoramus—, did not adore You.
So, I came by Your wrath that caused my colic
that wilts and disables me.
I have now become Your servitor; You are my Ruler.
Please annul my singeing colic.
Is it not the bounden duty of the chief to relieve
the distress of those that had surrendered unto him? 4

5. காத்து ஆள்பவர் காவல் இகழ்ந்தமையால்,
கரை நின்றவர், "கண்டுகொள்!" என்று சொல்லி,
நீத்துஆய கயம் புக நூக்கியிட,
நிலைக் கொள்ளும் வழித்துறை ஒன்று அறியேன்;
வார்த்தைஇது ஒப்பது கேட்டுஅறியேன்;
வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆர்த்தார்--புனல் ஆர் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத்து உறை அம்மானே!

O God of Atikai- Veeraṭṭāṉam entempled on the bank
of the Gedilam that flows amain in rage!
As I ignored the caution of those that stood guarding
the pool, they pushed me into it saying: "May you,
the stubborn one, wade in it to find the way out."
Alas, I canst not behold the ford to come out of the pool.
I have not heard of words obstinate as mine own.
My colic tugs at and twists my innards and eke
disables me absolutely. 5

6. சலம், பூவொடு, தூபம், மறந்துஅறியேன்;
தமிழோடு இசைபாடல் மறந்துஅறியேன்;
நலம் தீங்கிலும் உன்னை மறந்துஅறியேன்;
உன் நாமம் என் நாவில் மறந்துஅறியேன்;
உலந்தார்தலையில் பலி கொண்டு உழல்வாய்!
உடலுள் உறு சூலை தவிர்த்து அருளாய்!
அலந்தேன், அடியேன்;--அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத்து உறை அம்மானே!

O God entempled in Atikai- Veeraṭṭāṉam,
on the bank of the Gedilam!
I stand utterly enervated.

Never was I forgetful of hailing You with holy water,
flowers and incense smoking suaveolently;
neither have I ever forgotten You while well or ill.
My tongue never failed to chant Your name.
You roam about begging alms in the skull of the dead.
Deign to annul in graceful mercy the colic that has
invaded and torments my entrails. 6

7. உயர்ந்தேன், மனைவாழ்க்கையும் ஒண் பொருளும்,
ஒருவர் தலை காவல் இலாமையினால்;
வயந்தே உமக்கு ஆட்செய்து வாழல்உற்றால்,
வலிக்கின்றதுசூலை தவிர்த்துஅருளீர்;
பயந்தே என் வயிற்றின் அகம்படியே
பறித்துப் புரட்டி அறுத்து ஈர்த்திட, நான்
அயர்ந்தேன், அடியேன்;--அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத்து உறை அம்மானே!

O God of Atikai- Veeraṭṭāṉam entempled on the bank
of the Gedilam! I suffer from vertigo.
As I was bereft of proper guardianship, I quit my
domestic life and with it all the wherewithal.
If I, in love, essay to live as Your servitor, my cruel colic
singes me. Deign to annul it in mercy.
Abiding in my entrails, it tugs, rips, makes my organs
upside down and shatters me into smithereens. 7

8. வலித்தேன் மனைவாழ்க்கை, மகிழ்ந்து அடியேன்,
வஞ்சம் மனம் ஒன்றும் இலாமையினால்;
சலித்தால் ஒருவர் துணை யாரும் இல்லை;
சங்கவெண்குழைக் காது உடை எம்பெருமான்!

கலித்தே என் வயிற்றின் அகம்படியே
கலக்கி மலக்கிட்டுக் கவர்ந்து தின்ன,
அலுத்தேன், அடியேன்;--அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத்து உறை அம்மானே!

O God of Atikai- Veeraṭṭāṉam entempled on
the (northern) bank of the Gedilam!
I gladly forsook my domestic life as my *manam*
harboured no deception at all.
There is none to save me from my ennui.
O our God who wears in Your ear the white chank-ear-ring.
I stand utterly fatigued as the afflicting colic,
growing strong in dinsome clamour, stirs amain,
agitates with angst and anxiety and eats the innards. 8

9. பொன் போல மிளிர்வது ஓர் மேனியினீர்!
புரிபுன்சடையீர்! மெலியும் பிறையீர்!
துன்பே, கவலை, பிணி, என்று இவற்றை
நணுகாமல் துரநது கரந்தும்இடீர்!
என்போலிகள் உம்மை இனித் தெளியார்,
அடியார் படுவது இதுவேஆகில்;
அன்பே அமையும்--அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத்து உறை அம்மானே!

O God of Ātikai- Veeraṭṭāṉam entempled on
the (northern) bank of the Gedilam!
Your body glisters like gold; Your matted crest is plaited;
You wear the waning moon.
You do not chase away the troubles, sorrows and maladies
afflicting me. You do not conceal their manifestation.
So, persons like me canst not come by clarity.

Yet, if this be the lot of the devotees, it is, indeed,
their love for You that will stand them in good stead. 9

10. போர்த்தாய், அங்கு ஓர் ஆனையின் ஈர்உரி-தோல்!
புறங்காடு அரங்கா நடம்ஆட வல்லாய்!
ஆர்த்தான் அரக்கன் தனை மால்வரைக்கீழ்
அடர்த்திட்டு, அருள்செய்தஅது கருதாய்;
வேர்த்தும் புரண்டும் விழுந்தும் எழுந்தால்,
என் வேதனைஆன விலக்கியிடாய்--
ஆர்த்து ஆர் புனல் சூழ் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத்து உறை அம்மானே!

O God of Atikai- Veeraṭṭāṉam entempled on the bank
of the Gedilam that flows amain uproariously!
You are mantled in the skin of the peerless Tusker
that You excoriated.
You are valiant to dance in the crematory—Your forum.
You crushed the clamorous Asura under Your great
Mount Kailās. Then when he rued, You blessed him.
You show me not such concern towards me.
You chase not my distress when I sudate, roll on earth,
fall down and rise up to worship You. 10

2. திரு அதிகைவீரட்டானம் காந்தாரம்

11. சுண்ணவெண்சந்தனச்சாந்தும், சுடர்த் திங்கள்சூளாமணியும்,
வண்ண உரிவைஉடையும், வளரும் பவளநிறமும்,
அண்ணல் அரண் முரண் ஏறும், அகலம் வளாய அரவும்,
திண்ணென் கெடிலப்புனலும், உடையார் ஒருவர்தமர், நாம்!--
அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை; அஞ்ச வருவதும் இல்லை.

2. TIRUVATIKAIVEERAṬṬĀṈAM **Paṇ: Gāndāram**

Our God is bedaubed with the powder of ash which is His
sandal-paste; the lustrous crescent is His chaplet.
He is colourfully clad in the skin of a tiger; His hue is
crimson like coral; His mount is the Bull par excellence,
which affrights its foes.
Snakes are the garlands on His chest. He, the mighty,
is entempled on the bank of the Gedilam at Atikai.
We are His kin. We have nothing to fear now or at any time. 1

12. பூண்டது ஓர் கேழல்எயிறும், பொன்திகழ் ஆமை புரள,
நீண்ட திண்தோள் வலம் சூழ்ந்து நிலாக்கதிர் போல வெண்நூலும்,
காண்தகு புள்ளின் சிறகும், கலந்த கட்டங்கக் கொடியும்,
ஈண்டு கெடிலப்புனலும், உடையார்ஒருவர்தமர், நாம்!--
அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை; அஞ்ச வருவதும் இல்லை.

Our God wears as His jewel the tusk of the golden Hog.
His argent and sacred threads dangle from His long
and strong shoulder; He wears the Heron's feather,
sweet to behold.
He wields the weapon of *maḻu* and sports a flag.
He is entempled in Atikai on the bank of the Gedilam.
We are His kin. We have nothing to fear now or hereafter. 2

13. ஒத்த வடத்து இள நாகம் உருத்திரபட்டம்இரண்டும்,
முத்துவடக் கண்டிகையும், முளைத்து, எழு மூஇலைவேலும்,
சித்தவடமும், அதிகைச் சேண் உயர் வீரட்டம் சூழ்ந்து
தத்தும் கெடிலப்புனலும், உடையார் ஒருவர்தமர், நாம்!--
அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை; அஞ்ச வருவதும் இல்லை.

Our God wears on His shoulders as a garland a young adder;
He is adorned with a pair of arm-bands.
He wears a chain of pearls set with rudrāksha beads.
He wields a three-leaved spear. He also abides at
Siddhavatam in Atikai.
He is entempled in Atikai of sky-vaulting walls
at Veeraṭṭāṉam on the bank of the Gedilam of swift-flowing water.
We are the kin of the Peerless One. We have nought
to dread now or hereafter. 3

14. மடமான்மறி, பொன்கலையும், மழு, பாம்பு, ஒரு கையில் வீணை,
குடமால்வரைய திண்தோளும், குனிசிலைக்கூத்தின் பயில்வும்,
இடம் மால் தழுவிய பாகம், இரு நிலன் ஏற்ற சுவடும்,
தடம் ஆர் கெடிலப் புனலும், உடையார்ஒருவர் தமர், நாம்!--
அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை; அஞ்ச வருவதும் இல்லை.

Our God holds a fawn in His hand; He is clad in
the deer-skin; He holds a snake in another hand;
in yet another hand He bears a *vina*.
His shoulders are strong as the great western mountain.
During dance, He bends like a bow. In His left half
is Vishṇu who scaled the great worlds which he received
as a gift and which bear his imprint.
He is entempled in Atikai- Veeraṭṭāṉam on the bank
of the Gedilam endowed with many fords.
We are the kin of the Peerless One. We dread not aught now or ever. 4

15. பலபல காமத்தர் ஆகிப் பதைத்து எழுவார் மனத்துள்ளே
கலமலக்கிட்டுத் திரியும் கணபதி என்னும் களிறும்,
வலம் ஏந்து இரண்டுசுடரும், வான் கயிலாயமலையும்,
நலம் ஆர் கெடிலப்புனலும், உடையார் ஒருவர்தமர், நாம்!--
அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை; அஞ்ச வருவதும் இல்லை.

The son of our God is Gaṇapati the Tusker, who abiding
in the manams of entia, causes them to pursue
their coveted desires and suffer tohubohu.
The sun and the moon are His eyes which undo murk.
He is of the Mount Kailās; He is entempled in
Atikai- Veeraṭṭāṉam on the bank of the Gedilam
flowing with the weal-conferring holy water.
We are the kin of the Peerless One; we dread
nothing now or at any time.

16. கரந்தன கொள்ளிவிளக்கும், கறங்கு துடியின் முழக்கும்,
பரந்த பதினெண்கணமும், பயின்று அறியா தன பாட்டும்,
அரங்குஇடை நூல் அறிவாளர் அறியப்படாதது ஓர் கூத்தும்,
நிரந்த கெடிலப்புனலும், உடையார் ஒருவர்தமர், நாம்!--
அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை; அஞ்ச வருவதும் இல்லை.

Our God's grace is the light that enlightens His devotees;
though He indwells the entia, He remains invisible.
His swirling *tudi* resounds divinely; He is adored
by the *Deva-ganas,* eighteen in number.
About Him abounds music unheard in other places.
He enacts in His forum a dance incomprehensible to the learned.

He is entempled in Atikai- Veeraṭṭāṉam on
the bank of the Gedilam whose water is holy.
We are the kin of the Peerless One;
we dread nothing now or hereafter. 6

17. கொலை வரிவேங்கை அதளும், குலவோடு இலங்கு பொன்- தோடும்,
விலை பெறு சங்கக்குழையும், விலை இல் கபாலக்கலனும்,
மலைமகள் கைக்கொண்ட மார்பும், மணி ஆர்ந்து இலங்கு மிடறும்,
உலவு கெடிலப்புனலும், உடையார்ஒருவர்தமர், நாம்!--
அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை; அஞ்ச வருவதும் இல்லை.

Our God is clad in the striped skin of the tiger
He slaughtered. He wears the splendorous *todu*.
His chank *kuḻai* is of irreckonable worth.
He carries with Him a skull whose worth is picayune.
In His chest abides the Daughter of Himavant.
His throat wears a patch of murk, in hue like a blue gem.
He is entempled in Atikai- Veeraṭṭāṉam on the bank
of the Gedilam that flows brimful.
We are the kin of the Peerless One.We dread nought now or ever. 7

18. ஆடல் புரிந்த நிலையும், அரையில் அசைத்த அரவும்,
பாடல் பயின்ற பல்பூதம், பல்ஆயிரம் கொள் கருவி
நாடற்கு அரியது ஓர் கூத்தும், நன்கு உயர் வீரட்டம் சூழ்ந்து
ஓடும் கெடிலப்புனலும், உடையார்ஒருவர்தமர், நாம்!--
அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை; அஞ்ச வருவதும் இல்லை.

Our God dances in delight great; His waist is
girt tight with a serpent.

Such is His dance which cannot be construed even by
His Hosts that hold in their hands musical instruments
and are familiar with a myriad songs.
He is entempled in Atikai of lofty walls at
Veeraṭṭāṉam on the bank of the Gedilam
that, in a way, circumambulates His shrine.
We are the kin of the Peerless One. We dread not now or ever. 8

19. சூழும் அரவத்துகிலும், துகில் கிழி கோவணக்கீளும்,
யாழின் மொழியவள் அஞ்ச அஞ்சாது அரு வரை போன்ற
வேழம் உரித்த நிலையும், விரி பொழில் வீரட்டம் சூழ்ந்து
தாழும் கெடிலப்புனலும், உடையார் ஒருவர்தமர், நாம்!--
அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை; அஞ்ச வருவதும் இல்லை.

Our God's habiliments are covered by serpents;
His loin-cloth is attached to a cord torn from the loom.
He peeled off the skin of the fearless and hill-like
Tusker at which His Woman whose words are
tuneful like the *yāḻ,* stood scared.
He is entempled in Atikai girt with extensive
gardens, at Veeraṭṭāṉam on the bank of
the Gedilam that flows downwards.
We are the kin of the Peerless One.We dread not now or ever. 9

20. நரம்பு எழு கைகள் பிடித்து, நங்கை நடுங்க, மலையை
உரங்கள்எல்லாம் கொண்டு எடுத்தான் ஒன்பதும்ஒன்றும் அலற,
வரங்கள் கொடுத்து அருள்செய்வான், வளர் பொழில் வீரட்டம் சூழ்ந்து
நிரம்பு கெடிலப்புனலும் உடையார் ஒருவர்தமர், நாம்!--
அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை; அஞ்ச வருவதும் இல்லை.

Our God cracked the ten heads of Ravaṇa
who joining his hands of strong nerves, durst
uproot His Mount Kailās, with all his strength,
at which His Woman stood scared.
Then when he rued, He blessed him with boons.
He is entempled in Atikai of accrescent gardens
at Veeraṭṭāṇam on the bank of the Gedilam,
flowing brimful. We are the kin of the Peerless One.
We dread nothing now or ever. 10

3. திரு ஐயாறு காந்தாரம்

21. *மாதர்ப் பிறைக்கண்ணியானை மலையான் மகளொடும் பாடி,*
போதொடு நீர் சுமந்து ஏத்திப் புகுவார் அவர்பின் புகுவேன்,
யாதும் சுவடு படாமல் ஐயாறு அடைகின்றபோது,
காதல் மடப்பிடியோடும் களிறு வருவன கண்டேன்;--
கண்டேன், அவர் திருப்பாதம்; கண்டுஅறியா தன கண்டேன்.

3. TIRUVAIYĀṞU Paṇ: Ghāndāram

Siva's devotees eulogizing their God who wears
the lovable chaplet of the crescent and His Consort,
the Daughter of Himavant, carry with them flowers
and holy water for His *puja* and enter His shrine.
I but follow them.
When I arrived at Aiyāṟu leaving no foot-prints,
I espied the advent of the loving she-elephant
with the tusker, her mate.
It is here I beheld His sacred feet. It is mirabile dictu.
Lo, I beheld myrific sights which I have
never before witnessed at all. 1

22. போழ்இளங்கண்ணியினானைப் பூந்துகிலாளொடும் பாடி,
“வாழியம், போற்றி!” என்று ஏத்தி, வட்டம்இட்டு ஆடா வருவேன்,
ஆழிவலவன் நின்று ஏத்தும் ஐயாறு அடைகின்றபோது,
கோழி பெடையொடும் கூடிக் குளிர்ந்து வருவன கண்டேன்;--
கண்டேன், அவர் திருப்பாதம்; கண்டுஅறியாதன கண்டேன்!

Eulogising in song Siva whose chaplet is a slice
of the moon and His Woman clad in silk embroidered
with flowers, and magnifying them, I came forth
saltant in circles.
When I arrived at Aiyāṟu ever hailed and adored by
the discigerous Vishṇu, I beheld the advent of
the bantum in the cool company of its mate, the hen.
It is here I beheld His sacred feet.
It is mirable dictu. Lo, I beheld myrific sights
which I have never before witnessed at all. 2

23. எரிப்பிறைக்கண்ணியினானை ஏந்திழையாளொடும் பாடி,
முரித்த இலயங்கள் இட்டு, முகம் மலர்ந்து ஆடா வருவேன்,
அரித்து ஒழுகும் வெள் அருவி ஐயாறு அடைகின்றபோது,
வரிக்குயில் பேடையொடு ஆடி வைகி வருவன கண்டேன்;--
கண்டேன், அவர் திருப்பாதம்; கண்டுஅறியாதன கண்டேன்!

Eulogising in song Siva whose chaplet is the bright
crescent and His bejwelled Consort, I came with
a bright visage, dancing keeping time.
When I arrived at Aiyāṟu on the banks of the Kāviri
that flows like an argent cataract that winnows
sands and descends down, I beheld the advent
of the koel with his pretty mate.

It is here at Aiyāṟu I had a darshan of His sacred feet.
It is mirabile dictu. Lo, I beheld myrific sights
which never have I witnessed before at all. 3

24. *பிறைஇளங்கண்ணியினானைப் பெய்வளையாளொடும் பாடி,*
துறை இளம் பல்மலர் தூவி, தோளைக் குளிரத் தொழுவேன்,
அறை இளம் பூங் குயில் ஆலும் ஐயாறு அடைகின்றபோது,
சிறை இளம் பேடையொடு ஆடிச் சேவல் வருவன கண்டேன்;--
கண்டேன், அவர் திருப்பாதம்; கண்டுஅறியா தன கண்டேன்!

Eulogising Him in song who wears as His chaplet
the young crescent and His bebangled Belle, I will
gather flowers galore growing near the fords,
strew them at His feet and adore Him, by means
of which my arms will be suffused with coolth.
When I arrived at Aiyāṟu where young koels bill
and coo, I beheld the advent of the cob with its
pen. Lo, I was blessed with the darshan of His feet.
It is mirabile dictu. I beheld myrific sights
which I have never before witnessed at all. 4

25. *ஏடுமதிக்கண்ணியானை ஏந்திழையாளொடும் பாடி,*
காடொடு நாடும் மலையும் கைதொழுது ஆடா வருவேன்,
ஆடல் அமர்ந்து உறைகின்ற ஐயாறு அடைகின்றபோது,
பேடை மயிலொடும் கூடிப் பிணைந்து வருவன கண்டேன்;--
கண்டேன், அவர் திருப்பாதம்; கண்டுஅறியா தன கண்டேன்!

Eulogising Siva whose chaplet is the lean crescent
and His bejewelled Consort, I came forth adoring
jungles and countries and mountains, all the while dancing.

When I arrived at Aiyāṟu where the Dancer abides,
I beheld the peacock and its mate—the peahen.
Lo, I was blessed with the darshan of His sacred feet.
It is mirabile dictu. I beheld myrific sights
which I have never before witnessed at all. 5

26. தண்மதிக்கண்ணியினானைத் தையல்நல்லாளொடும் பாடி,
உள் மெலி சிந்தையன்ஆகி, உணரா, உருகா, வருவேன்,
அண்ணல் அமர்ந்து உறைகின்ற ஐயாறு அடைகின்றபோது,
வண்ணப் பகன்றிலொடு ஆடி வைகி வருவன கண்டேன்;--
கண்டேன், அவர் திருப்பாதம்; கண்டுஅறியா தன கண்டேன்!

Eulogising in song Siva who wears the cool crescent
as His chaplet and His Woman par excellence, as I came,
my *chinta* deliquesced, my consciousness grew divine
and my soul melted.
When I arrived at Aiyāṟu where the Noble One abides,
I beheld the advent of the colourful *pakandril*-pair.
Lo, I was blessed with the *darshan* of His sacred feet.
It is mirabile dictu. I beheld myrific sights
which I have never before witnessed at all. 6

27. கடிமதிக்கண்ணியினானைக் காரிகையாளொடும் பாடி,
வடிவொடு வண்ணம் இரண்டும் வாய் வேண்டுவ சொல்லி
வாழ்வேன்,
அடிஇணை ஆர்க்கும் கழலான் ஐயாறு அடைகின்றபோது,
இடி குரல் அன்னது ஓர் ஏனம் இசைந்து வருவன கண்டேன்;--
கண்டேன், அவர் திருப்பாதம்; கண்டுஅறியா தன கண்டேன்!

Eulogising in song Siva whose coveted chaplet is
the crescent and His Woman, I will fare forth, the while
my lips will longingly celebrate His pulchritude and beatitude.
When I arrived at Aiyāṟu where abides Siva whose
feet twain are fastened with resonant anklets,
I beheld the harmonious advent of the tonant pair of boars.
Lo, I was blessed with the *darshan* of His sacred feet.
It is mirabile dictu. I beheld myrific sights
which I have never before witnessed at all. 7

28. விரும்பு மதிக்கண்ணியானை மெல்லியலாளொடும் பாடி,
பெரும்புலர்காலை எழுந்து, பெறு மலர் கொய்யா வருவேன்,
அருங் கலம் பொன்மணி உந்தும் ஐயாறு அடைகின்றபோது,
கருங் கலை பேடையொடு ஆடிக் கலந்து வருவன கண்டேன்;--
கண்டேன், அவர் திருப்பாதம்; கண்டுஅறியா தன கண்டேன்!

Eulogising in song Siva whose chaplet is the lovely
crescent and His Consort of soft mien, I fare forth
gathering at dawn the blossoms dear to Siva.
When I arrived at Aiyāṟu on the banks of the Kāviri
which shores up excellent ornaments, gold and gems,
I beheld the advent of the antlered buck with
its mate flourishing in happy union.
Lo, I was blessed to have the *darshan* of His sacred feet.
It is mirabile dictu. I beheld myrific sights
which I have never before witnessed at all. 8

29. முற்பிறைக்கண்ணியினானை மொய்குழலாளொடும் பாடி,
பற்றிக் கயிறு அறுக்கில்லேன், பாடியும் ஆடா வருவேன்,
அற்று அருள் பெற்று நின்றாரோடு ஐயாறு அடைகின்றபோது,
நல்-துணைப் பேடையொடு ஆடி நாரை வருவன கண்டேன்;--
கண்டேன், அவர் திருப்பாதம்; கண்டுஅறியா தன கண்டேன்!

Eulogising in song Siva whose chaplet is the moon of
a single digit and His Consort of dense tresses,
I, the servitor who am unable to snap my nexus
with the phenomena, fare forth dancing.
When I arrived at Aiyāṟu in the company of those who are
unattached and who are poised in grace, I beheld
the advent of the heron and its mate helped fully
by the former, all the while dancing.
Lo, I was blessed to have the *darshan* of His sacred feet.
It is mirabile dictu. I beheld myrific sights
which I have never before witnessed at all. 9

30. திங்கள்-மதிக்கண்ணியானைத் தேமொழியாளொடும் பாடி,
“எங்கு அருள் நல்கும்கொல், எந்தை எனக்கு இனி?” என்னா வருவேன்,
அங்கு இள மங்கையர் ஆடும் ஐயாறு அடைகின்றபோது,
பைங்கிளி பேடையொடு ஆடிப் பறந்து வருவன கண்டேன்;--
கண்டேன், அவர் திருப்பாதம்; கண்டுஅறியா தன கண்டேன்!

Eulogising in song Siva who wears the crescent
as His chaplet and His Consort of melliferous words,
I fared forth thinking when my Sire would
be pleased to bless me with grace.

When I arrived at Aiyāru where young damsels
enact their dance, I beheld the advent
of the winging parakeet and its mate.
Lo, I was blessed with the *darshan* of His sacred feet.
It is mirabile dictu. I beheld myrific sights
which I have never before witnessed at all. 10

31. வளர் மதிக்கண்ணியினானை வார் குழலாளொடும் பாடி,
களவு படாதது ஓர் காலம் காண்பான் கடைக்கண் நிற்கின்றேன்,
அளவு படாதது ஓர் அன்போடு ஐயாறு அடைகின்றபோது,
இள மண நாகு தழுவி ஏறு வருவன கண்டேன்;--
கண்டேன், அவர் திருப்பாதம்; கண்டுஅறியா தன கண்டேன்!

Eulogising in song Siva who wears the crescent prone to
waxing, as His chaplet and His Consort of
dense tresses, I fared forth and stood at
the threshold of His shrine, to come by
such time that could never be wasted.
When I arrived at Aiyāṟu in humongous love,
I witnessed the advent of the young cow
hugged by the bull—its mate.
Lo, I was blessed with the *darshan* of His sacred feet.
It is mirabile dictu. I beheld myrific sights
which I have never before witnessed at all. 11

4. திரு ஆரூர் காந்தாரம்

32. பாடு இளம் பூதத்தினானும், பவளச்செவ்வாய் வண்ணத்தானும்,
கூடு இளமென்முலையாளைக் கூடிய கோலத்தினானும்,
ஓடு இளவெண்பிறையானும், ஒளி திகழ் சூலத்தினானும்,
ஆடு இளம் பாம்பு அசைத்தானும்--ஆரூர் அமர்ந்த அம்மானே.

Our God entempled in Ārūr is the Lord of His
young *Bhūta*-Hosts who are musicians. His lips are
incarnadine; the complexion of His body is coralline.
As He is concorporate with His Consort of delicate breasts
He appears all the more splendorous.
He wears the white crescent that skims the heavens.
He wields the bright spear; He, indeed, is the One
who is adorned with a dancing serpent. 1

33. நரியைக் குதிரை செய்வானும், நரகரைத் தேவு செய்வானும்,
விரதம் கொண்டு ஆடவல்லானும், விச்சு இன்றி நாறு செய்வானும்,
முரசு அதிர்ந்து ஆனை முன் ஓட, முன் பணிந்து அன்பர்கள் ஏத்த,
அரவு அரைச் சாத்தி நின்றானும்--ஆரூர் அமர்ந்த அம்மானே.

Our God entempled in Ārūr, transmogrified the fox
into a steed. He could metamorphose
the infernal dwellers into Devas.
He blesses them with such grace as befits them
who observe the Vedic rites and rituals.
Without seeds He could cause plants to grow.
In His procession, the Tusker that bears the resounding
drum, precedes Him and He blesses the devotees
that stand in His presence and adore Him.
Lo, He is cinctured with a serpent in His waist. 2

34. நீறு மெய் பூச வல்லானும், நினைப்பவர் நெஞ்சத்து உளானும்,
ஏறு உகந்து ஏற வல்லானும், எரி புரை மேனியினானும்,
நாறு கரந்தையினானும், நால்மறைக் கண்டத்தினானும்,
ஆறு சடைக் கரந்தானும்--ஆரூர் அமர்ந்த அம்மானே.

Our God entempled in Ārūr bedaubs Himself with
the holy ash; He abides in the hearts of those
who constantly think on Him.
He is the valiant Rider of His mount—the Bull.
His body is bright like the blazing flame.
He is adorned with the fragrant blossoms of *Karantai*.
His throat is the seat of the four Vedas.
He conceals the Ganga in His matted crest. 3

35. கொம்பு நல் வேனிலவனைக் குழைய முறுவல்செய்தானும்,
செம்பு நல் கொண்ட எயில்மூன்றும் தீ எழக் கண் சிவந்தானும்,
வம்பு நல் கொன்றையினானும், வாள்கண்ணி வாட்டம்அது எய்த
அம்பர ஈர் உரியானும்--ஆரூர் அமர்ந்த அம்மானே.

Our God entempled in Ārūr smiled to death
Manmata, the lord of the early summer,
whose blowing horn is the *Kokila*.
His eyes grew ruddy when He gutted with fire
the triad of citadels wrought of copper and other metals.
He is adorned with the suaveolent koṉṟai flowers.
Even as His lustrous-eyed Consort stood worried,
He peeled off the skin of the Tusker and mantled
Himself in its blood-dripping derma. 4

36. ஊழி அளக்க வல்லானும், உகப்பவர் உச்சி உள்ளானும்,
தாழ்இளஞ்செஞ்சடையானும், தண்ணம் ஆர் திண் கொடியானும்,
தோழியர் தூது இடையாட, தொழுது அடியார்கள் வணங்க,
ஆழி வளைக் கையினானும்--ஆரூர் அமர்ந்த அம்மானே.

Our God entempled in Ārūr transcends the grand
Dissolutions which He alone can reckon.
He is the crest-jewel of those that rejoice in their worship.
His ruddy matted hair adangle is ever young.
His is the flag which is cool and firm at once.
The confidants of His loving damsels submit
to Him the messages entrusted to them.
He is ever adored by His worshippers.
Lo, the discigerous Vishṇu pays obeisance to Him. 5

37. ஊர் திரை வேலை உள்ளானும், உலகு இறந்த ஒண் பொருளானும்,
சீர் தரு பாடல் உள்ளானும், செங்கண் விடைக் கொடியானும்,
வார்தருபூங்குழலாளை மருவி உடன்வைத்தவனும்,
ஆர்திரைநாள் உகந்தானும்--ஆரூர் அமர்ந்த அம்மானே.

Our God entempled in Ārūr is the God of Vishṇu
who sleeps on the billowy and milky main.
He is the Lofty Ens that has transcended the world.
He is treasured in glorious hymns and songs and solemn strain.
His flag sports the signum of His red-eyed Bull.
He is concorporate with His Consort of long and splendorous hair.
The Betelguese is His beloved star. 6

38. தொழற்கு அம் கை துன்னி நின்றார்க்குத் தோன்றி அருள வல்லானும்;
கழற்கு அங்கை பல்மலர் கொண்டு காதல் கனற்ற நின்றானும்;
குழல் கங்கையாளை உள் வைத்துக் கோலச் சடை கரந்தானும்;
அழல், கம், கை ஏந்த வல்லானும்--ஆரூர் அமர்ந்த அம்மானே.
Our God entempled in Ārūr is valiant to manifest in
the mind's eye of those that worship Him joining
their hands, and grants grace.

He causes the devotion of those who hold in their gowpens
flowers galore and strew them at His feet, to wax.
He keeps hid in His beauteous matted crest the Ganga
whose coffiure is compact of curly hair.
Beauteous is His palm that bears the fire. 7

39. ஆயிரம்தாமரை போலும் ஆயிரம்சேவடியானும்,
ஆயிரம்பொன்வரை போலும் ஆயிரம்தோள் உடையானும்,
ஆயிரம்ஞாயிறு போலும் ஆயிரம் நீள் முடியானும்,
ஆயிரம்பேர் உகந்தானும்--ஆரூர் அமர்ந்த அம்மானே.

Our God entempled in Ārūr has a thousand salvific
feet like unto a thousand lotus flowers.
He displays a thousand shoulders which are
like unto a thousand auric Mēru mountains.
He wears a thousand lofty crowns that are
ablaze like a thousand suns.
Lo, He is delighted when hailed in His thousand names. 8

40. வீடு அரங்கா நிறுப்பானும், விசும்பினை வேதி தொடர
ஓடுஅரங்குஆக வைத்தானும், ஓங்கி ஓர் ஊழி உள்ளானும்,
காடு அரங்கா மகிழ்ந்தானும், காரிகையார்கள் மனத்துள்
ஆடுஅரங்கத்து இடையானும்--ஆரூர் அமர்ந்த அம்மானே.

Our God entempled in Ārūr installed the Empyrean
as the forum for His dance that confers *moksha*.
Brahma winged the sky in quest of Him in vain;
Siva chose the Beyond as His forum for dancing.
He, the Lofty Ens, has witnessed many many Dissolutions.
It is the crematorium where He dances in delight great.

The eyes and the *manams* of His adoring damsels,
are, indeed, the forums where He dwells and dances. 9

41. பை அம் சுடர்விடு நாகப்பள்ளி கொள்வான் உள்ளத்தானும்,
கை அஞ்சு-நான்கு உடையானைக் கால்விரலால் அடர்த்தானும்,
பொய் அஞ்சி வாய்மைகள் பேசிப் புகழ் புரிந்தார்க்கு அருள்செய்யும்
ஐ-அஞ்சின் அப் புறத்தானும்--ஆரூர் அமர்ந்த அம்மானே.

Our God entempled in Ārūr is embosomed by Vishṇu
whose bed is the hooded snake of dazzling lustre.
He crushed with His toe the haughty Ravaṇa,
whose hands were five times four.
He dispenses grace to those who dreading falsehoods
always speak truths and thereby gain glory.
Lo, He is beyond the tattvās five times five. 10

Note. God Thyagarāja's form is not contained in the 25 idols of Siva.

5. திரு ஆரூர்

பழமொழி **காந்தாரம்**

42. "மெய்எலாம் வெண் நீறு சண்ணித்த மேனியான் தாள் தொழாதே
உய்யல் ஆம்" என்று எண்ணி, உறி தூக்கி உழிதந்தேன் உள்ளம் விட்டு,
கொய் உலா மலர்ச்சோலைக் குயில் கூவ மயில் ஆலும் ஆரூரைக்
கையினால்-தொழாது ஒழிந்து,--கனி இருக்கக் காய் கவர்ந்த
கள்வனேனே!

5. TIRUVĀRŪR

Proverb(s) **Paṇ: Ghāndhāram**

Thinking that I could gain deliverance sans the grace
of Siva whose body is completely bedaubed with the holy ash,
I became a Samaṇa toting a sling and embosomed Jainism.

I quit the worship of the God of Ārūr in whose
flowery gardens koels coo and peacocks dance.
Alas, I am the larcener who chose to pluck
the raw fruit instead of the mellowed ones. 1

43. *என்பு இருத்தி, நரம்பு தோல் புகப் பெய்திட்டு, என்னை ஓர் உருவம் ஆக்கி,*
இன்பு இருத்தி, முன்பு இருந்த வினை தீர்த்திட்டு, என் உள்ளம் கோயில் ஆக்கி,
அன்பு இருத்தி, அடியேனைக் கூழ் ஆட்கொண்டு அருள்செய்த ஆரூரர்தம்
முன்பு இருக்கும் விதி இன்றி,--முயல் விட்டு காக்கைப்பின் போன ஆறே!

The God of Ārūr gifted to me the body borne by bones
well-woven with nerves and provided me with senses
which could experience joy.
Eke did He annul my heaped-up karma and abode
in my, the servitor's, heart, causing me to get poised
in love and serve Him as His bonded slave.
Alas, these I forfeited because of my evil kismet.
Lo, I am the one that sought after the corbie instead of the hare. 2

44. *பெருகுவித்து என் பாவத்தை, பண்டுஎலாம் குண்டர்கள்தம் சொல்லே கேட்டு,*
உருகுவித்து, என் உள்ளத்தினுள் இருந்த கள்ளத்தைத் தள்ளிப் போக்கி,
அருகுவித்து, பிணி காட்டி, ஆட்கொண்டு, பிணி தீர்த்த ஆரூரர்தம்
அருகு இருக்கும் விதி இன்றி,--அறம் இருக்க மறம் விலைக்குக் கொண்டஆறே!

In the past I companied with the adipose and obdurate
Samaṇas, listening only to their words and thereby
augmented my evil karma.
Alas, I was not blessed, over the years, with the fortune
to have my fen of pseudo-consciousness, done
away with and taking to melting *bhakti*.
I could not gain access to the God of Ārūr who afflicted me
with cobic only to relieve me later.
I was the one who secured for a high price *adharma*
instead of *dharma* which was freely available. 3

45. குண்டனாய்த் தலை பறித்து, குவிமுலையார் நகை காணாது,
உழிதர்வேனை--
பண்டமாப் படுத்து, என்னைப் பால் தலையில்-தெளித்து, தன்
பாதம் காட்டி,
தொண்டுஎலாம் இசை பாட--தூ முறுவல் அருள்செய்யும்
ஆரூரரைப்
பண்டுஎலாம் அறியாதே,--பனிநீரால் பாவை செயப் பாவித்தேனே!

In my early age, I became the trichotillomaniac of
Jainism; I, the adipose one, shamelessly roamed about,
unaffected by the derision of the damsels of tapering breasts.
I was blind to the grace of the God of Ārūr, who would
redeem even me. His feet are bathed in milk and the like,
to have a *darshan* of which His servitors gather
and hail Him in hymns listening to which
He is pleased to cast His pure and purifying smile.
Lo, I was like the one who essayed to create
a solid doll with the cool liquid water. 4

46. துன்நாகத்தேன்ஆகி, துர்ச்சனவர் சொல் கேட்டு, துவர் வாய்க் கொண்டு(வ்)
என்னாகத் திரிதந்து, ஈங்கு இருகை ஏற்றிட உண்டேன், ஏழையேன் நான்,
பொன்ஆகத்து அடியேனைப் புகப் பெய்து பொருட்படுத்த ஆரூரரை
என் ஆகத்து இருத்தாதே,--ஏதன் போர்க்கு ஆதனாய் அகப்பட்டேனே!

I was the thanatophidian adder; I but listened to evil words;
I masticated gall-nuts and made my teeth murky.
I roamed about as I liked. I received alms in my
gowpens and ate it. I was but an ignoramus.
The God of Ārūr endowed me with an auric and splendorous
body and made me a person of worth.
Alas, I failed to ensoul Him for ever.
Like him caught up in the fight of another with which
he has no connection, I suffer sorely. 5

47. பப்பு ஓதிப் பவணனாய்ப் பறித்தது ஒரு தலையோடே திரிதர்வேனை
ஒப்பு ஓட ஓதுவித்து, என் உள்ளத்தினுள் இருந்து, அங்கு உறுதி காட்டி,
அப்போதைக்கு அப்போதும் அடியவர்கட்கு ஆர் அமுதுஆம் ஆரூரரை
எப்போதும் நினையாதே,--இருட்டு அறையில் மலடு கறந்து எய்த்த ஆறே!

I engaged myself in the cultivation of opuses which
causes birth after birth. I pulled out completely
the hair on my head and wandered like a vagabond.
Siva taught me the peerless scriptures revealing the way
to moksha; indwelling my heart, he made my soul
worthy of gaining *moksha*.
He is the God of Ārūr who is accrescently nectarean
to His loving devotees.

Alas, failing to think on Him constantly, I became
like the one vigorously engaged in the futile milking
of the dried udder, and wilted sore. 6

48. கதி ஒன்றும் அறியாதே, கண் அழலத் தலை பறித்து, கையில் உண்டு,
பதி ஒன்று நெடுவீதிப் பலர் காண நகை நாணாது உழிதர்வேற்கு
மதி தந்த ஆரூரில் வார் தேனை வாய்மடுத்துப் பருகி உய்யும்
விதி இன்றி, மதிஇலியேன்,--விளக்கு இருக்க மின்மினித்தீக் காய்ந்த ஆறே!

Ignorant of the liberating way, I indulged in
trichotillomania, the while my eyes were burning.
Receiving alms in my gowpens I subsisted on it.
I roamed about in the long streets of polises
shamelessly, witnessed by many.
I am an ignoramus bereft of the goodly destiny that can make
me gain access to the God of Ārūr who bestows
on His worshippers the redeeming melis of bliss.
Alas, I sought the light of glow-worms to warm myself
while the burning flame was close by. 7

49. பூவைஆய்த் தலை பறித்து, பொறி அற்ற சமண்நீசர் சொல்லே கேட்டு,
காவி சேர் கண் மடவார்க் கண்டு ஓடிக் கதவு அடைக்கும் கள்வனேன்தன்
ஆவியைப் போகாமே தவிர்த்து, என்னை ஆட்கொண்ட ஆரூரைப்
பாவியேன் அறியாதே,--பாழ்ஊரில் பயிக்கம் புக்கு எய்த்தஆறே!

Like the starling that merely parrots, was I who joined
the base and senseless Samaṇas who practise
hair-pulling and listened to them only.
I was the thief at whose sight, the lily-eyed damsels
shut the doors.
Alas, I was the sinner that came not by the blessing
to adore the God of Ārūr who could save me from my colic.
I was like the one who visited the deserted village
to beg alms and wilted completely. 8

50. ஒட்டாத வாள் அவுணர் புரம்மூன்றும் ஓர் அம்பின்வாயின் வீழக்
கட்டானை, காமனையும் காலனையும் கண்ணினொடு காலின் வீழ
அட்டானை, ஆரூரில் அம்மானை, ஆர்வச்செற்றக்குரோதம்
தட்டானை, சாராதே,--தவம் இருக்க அவம் செய்து தருக்கினேனே!

The God of Ārūr smote with a single dart the three
hostile citadels of the cruel Asuras.
With His eye, He stared to death Manmata; with His foot
He kicked Yama to death.
Not gaining access to Him who can never be touched
by attachment to phenomena, enmity, wrath
and the like, I loafed about haughtily pursuing
the sinful way and eschewing *tapas*. 9

51. மறுத்தான் ஓர் வல் அரக்கன் ஈர்-ஐந்துமுடியினொடு தோளும் தாளும்
இறுத்தானை, எழில் முளரித்தவிசின்மிசை இருந்தான்தன் தலையில் ஒன்றை
அறுத்தானை, ஆரூரில் அம்மானை, ஆலாலம் உண்டு கண்டம்
கறுத்தானை, கருதாதே,--கரும்பு இருக்க இரும்பு கடித்து எய்த்த ஆறே!

The great God crushed the ten heads, the arms and the feet
of the puissant Ravaṇa, who ignoring the warning
of his chariot-driver, durst uproot the Mount Kailās.
He sliced away a head of Brahma's whose seat is
the splendorous Lotus.
He, indeed, is entempled in Ārūr. He darkened His
throat by quaffing the Halāhala.
Failing to think on His manifold greatness, I chose not
to bite and enjoy the sweetcane, but bit the iron
and wilted, during the time when I was young. 10

6. திருக் கழிப்பாலை

காந்தாரம்

52. வன பவளவாய் திறந்து, "வானவர்க்கும் தானவனே!" என்கின்றாளால்;
"சின பவளத்திண்தோள்மேல் சேர்ந்து இலங்கும் வெண்நீற்றன்"
என்கின்றாளால்
"அன பவள மேகலையொடு அப்பாலைக்கு அப்பாலான்"
என்கின்றாளால்--
கன பவளம் சிந்தும் கழிப்பாலை சேர்வானைக் கண்டாள் கொல்லோ!

6. TIRUKKAḺIPPĀLAI

Paṇ: Ghāndāram

She opes her comely and coralline lips and announces thus:
"He, indeed, is the God of the supernals; He wears on
His mighty shoulders, ruddy as coral, the white ash;
eke is He concorporate with His Woman whose gait is
like the swan's and who is cinctured with
a coralline cingulum; He abides beyond the Beyond."
Did she, indeed, have the darshan of the God of Kaḻippālai
which stores coral heaps on the beach? 1

53. *“வண்டு உலவு கொன்றை வளர்புன்சடையானே!”என்கின்றாளால்;*
“விண்டு அலர்ந்து நாறுவது ஓர் வெள்எருக்கநாள்மலர் உண்டு”
என்கின்றாளால்;
“உண்டு அயலே தோன்றுவது ஓர் உத்தரியப்பட்டுஉடையன்”
என்கின்றாளால்--
கண்டல் அயலே தோன்றும் கழிப்பாலை சேர்வானைக்
கண்டாள்கொல்லோ!

“She proclaims thus: “On His matted crest He is adorned with kon̲r̲ai
flowers bebuzzed by bees; on His matted crest
are also the blowing, fragrant and fresh blossoms
of the white madar; He is clad in silken habiliments
visible on His side.”
Did she have a *darshan* of the God of Kal̲ippālai
near the beach of which *kalli mulli* abounds? 2

54. *“பிறந்து இளைய திங்கள் எம்பெருமான் முடிமேலது” என்கின்றாளால்;*
“நிறம் கிளரும் குங்குமத்தின் மேனி அவன் நிறமே”என்கின்றாளால்;--
மறம் கிளர் வேல்கண்ணாள்,--“மணிசேர் மிடற்றவனே!” என்கின்றாளால்-
கறங்கு ஓதம் மல்கும் கழிப்பாலை சேர்வானைக் கண்டாள் கொல்லோ!

She proclaims thus: “The young crescent moon decks His crest;
His complexion is verily that of saffron; He is
concorporate with His Woman whose eyes are like
the sharp martial spear; He is blue-throated and is
dear to Uma as the pupil of Her eye.”
Did she, indeed, have the *darshan* of the God of Kal̲ippālai
near which abound the raging billows of the main? 3

55. “இரும்பு ஆர்ந்த சூலத்தன், ஏந்திய ஓர் வெண்மழுவன்”
என்கின்றாளால்;
“சுரும்பு ஆர்ந்த மலர்க்கொன்றைச் சுண்ணவெண்நீற்றவனே!”
என்கின்றாளால்;
“பெரும்பாலன்ஆகி ஓர் பிஞ்ஞகவேடத்தன்” என்கின்றாளால்--
கரும்பானல் பூக்கும் கழிப்பாலை சேர்வானைக் கண்டாள் கொல்லோ!

She announces thus: “He wields the spear wrought of steel
and the white *malu;* He wears the konrai flowers in which
bees like cradled; He is bedaubed with the powder of
the ash; He is concorporate with His Woman and is adorned with
the head-gear yclept *pinggnakam.”*
Did she, indeed, have the darshan of the God of Kalippālai
where blow the blossoms of blue lilies? 4

56. “பழி இலான், புகழ் உடையன், பால்நீற்றன், ஆன்ஏற்றன்”
என்கின்றாளால்;
“விழி உலாம் பெருந்தடங்கண் இரண்டு அல்ல, மூன்று உளவே!”
என்கின்றாளால்;
“சுழி உலாம் வரு கங்கை தோய்ந்த சடையவனே!” என்கின்றாளால்--
கழி உலாம் சூழ்ந்த கழிப்பாலை சேர்வானைக் கண்டாள்கொல்லோ!

She proclaims thus: “He is blameless; His is the glory;
He is coated with the milk-white ash; He is the Rider
of the Bull; His eyes are not a pair but a triad;
His matted crest bears the Ganga of many an eddy.”
Did she, indeed, have the *darshan* of the God entempled
in Kalippālai girt with creeks? 5

57. “பண் ஆர்ந்த வீணை பயின்ற விரலவனே!” என்கின்றாளால்;
“எண்ணார் புரம் எரித்த எந்தைபெருமானே!” என்கின்றாளால்;
“பண் ஆர் முழவு அதிர, பாடலொடு ஆடலனே!” என்கின்றாளால்--
கண் ஆர் பூஞ்சோலைக் கழிப்பாலை சேர்வானைக் கண்டாள் கொல்லோ!

She proclaims thus: “His fingers gingerly strum the strings
of the tuneful viṇa; He is my Sire and God who
gutted with fire the hostile triad of the walled-citadels;
He sings tunefully and dances to the beat of *mul̲avam.*”
Did she, indeed, have the darshan of the God entempled
in Kal̲ippālai girt with eesome flowery gardens? 6

58. “முதிரும் சடைமுடிமேல் மூழ்கும், இள நாகம்” என்கின்றாளால்;
“அது கண்டு, அதன் அருகே தோன்றும், இளமதியம்” என்கின்றாளால்;
“சதுர் வெண்பளிக்குக் குழை காதில் மின்னிடுமே” என்கின்றாளால்--
கதிர் முத்தம் சிந்தும் கழிப்பாலைச் சேர்வானைக் கண்டாள்கொல்லோ!

She announces thus: “A young adder lies recondite in His
dense matted crest, in juxtaposition with which thrives
the young crescent; His ear-ring is wrought of the well-crafted
and white and coruscating marble.”
Did she have the darshan of the God of Kal̲ippālai to which
the waves of the main push radiant pearls? 7

59. “ஓர் ஓதம் ஓதி உலகம் பலி திரிவான்” என்கின்றாளால்;
“நீர் ஓதம் ஏற நிமிர் புன்சடையானே” என்கின்றாளால்;
“பார் ஓத மேனிப் பவளம் அவன் நிறமே” என்கின்றாளால்--
கார் ஓதம் மல்கும் கழிப்பாலை சேர்வானைக் கண்டாள்கொல்லோ!

She declares thus: "He chants the Vedas which merit chanting
and goes about soliciting alms throughout the world;
His ruddy matted crest rises in unison with the rising
level of the Ganga's flood; His complexion is crimson like
the coral abounding in the seas which surround this world."
Did she, indeed, behold the God entempled in Kaḻippālai
upon the dark-watered sea? 8

60. "வான் உலாம் திங்கள் வளர்புன்சடையானே!" என்கின்றாளால்;
"ஊன் உலாம் வெண்தலை கொண்டு ஊர் ஊர் பலி திரிவான்"
என்கின்றாளால்;

"தேன் உலாம் கொன்றை திளைக்கும் திருமார்பன்" என்கின்றாளால்--
கான் உலாம் சூழ்ந்த கழிப்பாலை சேர்வானைக் கண்டாள்
கொல்லோ!

She proclaims thus: "On His ruddy and growing matted hair,
He wears the crescent that skims in the heavens;
He totes a skull to which is still sticking the stinking flesh
and goes about begging alms from urbs to urbs;
His divine chest is adorned with koṉrai blossoms
over which bees do buzz."
Did she, indeed, have the darshan of the God of Kaḻippālai
which is girt with woodland? 9

61. "அடர்ப்பு அரிய இராவணனை அரு வரைக்கீழ் அடர்த்தவனே!"
என்கின்றாளால்;
"சுடர்ப் பெரிய திருமேனிச் சுண்ணவெண்நீற்றவனே!" என்கின்றாளால்;
"மடல் பெரிய ஆலின்கீழ் அறம் நால்வர்க்கு, அன்று, உரைத்தான்"
என்கின்றாளால்--
கடல்கருவி சூழ்ந்த கழிப்பாலை சேர்வானைக் கண்டாள்கொல்லோ!

She declares thus: “He crushed beneath His Mount
the well-nigh invincible Ravaṇa; in His immensely
and blazing body divine, He is coated with the powder
of the white ash; of yore, seated in the shade of
the big-leaved Kallāla tree, He inculcated dharma
to the quartet of saints.”
Did she, indeed, have the *darshan* of the God entempled
in Kaḻippālai endowed with creeks? 10

Note: This decad is a recordation of the declarations of a damsel who profoundly yearns to gain at-one-ment with Siva.

7. திருக் கச்சி ஏகம்பம் காந்தாரம்

62. *கரவு ஆடும் வன்நெஞ்சர்க்கு அரியானை; கரவார்பால்*
விரவாடும் பெருமானை; விடை ஏறும் வித்தகனை;
அரவு ஆட, சடை தாழ, அங்கையினில் அனல் ஏந்தி,
இரவு ஆடும் பெருமானை;--என் மனத்தே வைத்தேனே!

7. TIRUKKACCHIYĒKAMPAM Paṇ: Ghāndāram

He is well-nigh impossible of comprehension unto those
whose cruel hearts harbour deceit. He is easy
of access to those whose hearts are stainless.
He is the *Vittaka* who rides His mount—the Bull.
His matted crest adangle sports the dancing snake.
Holding fire in His beauteous hand, He dances during night.
Lo, Him have I embosomed. 1

63. தேன் நோக்கும் கிளிமழலை உமை கேள்வன், செழும் பவளம்
தான் நோக்கும் திருமேனி தழல்உருஆம் சங்கரனை;
வான் நோக்கும் வளர்மதி சேர் சடையானை; வானோர்க்கும்
ஏனோர்க்கும் பெருமானை;--என் மனத்தே வைத்தேனே!

He is the Consort of the psittacine Uma who babbles honied words.
His body is crimson like the splendorous coral.
He wears on His matted crest like unto the incarnadine
heavens, the crescent prone to wax.
He is the God of the celestials and all others.
Lo, Him have I embosomed. 2

64. கைப் போது மலர் தூவி, காதலித்து, வானோர்கள்,
முப்போதும் முடி சாய்த்து, தொழ நின்ற முதல்வனை;
அப்போடு மலர் தூவி, ஐம்புலனும் அகத்து அடக்கி,
எப்போதும் இனியானை;-- என் மனத்தே வைத்தேனே!

He is the Primal God adored in devotion by the Devas who
strew flowers at His feet during the three divisions
of the day, the while bowing their heads in obeisance.
He is the ever-sweet One whom I with my controlled senses,
hail strewing flowers fresh and offering holy water.
Lo, Him have I embosomed. 3

65. அண்டம்ஆய், ஆதிஆய், அருமறையோடு ஐம்பூதப்
பிண்டம்ஆய், உலகுக்கு ஓர் பெய்பொருள் ஆம் பிஞ்ஞகனை;
தொண்டர் தாம் மலர் தூவிச் சொல்மாலை புனைகின்ற
இண்டை சேர் சடையானை;--என் மனத்தே வைத்தேனே!

He is the worlds; He is the Genesis; He is the rare Vedas.
He is the essence of the five elements and He, indeed,
is the ever-during True Ens of the world which He animates.
He is Pinggnakan; He is adorned with *iṇtai* in His matted
crest and is adored by His servitors who strew flowers
on His feet and hail Him in hymnal garlands.
Lo, Him have I embosomed. 4

66. *ஆறு ஏறு சடையானை,ஆயிரம்பேர் அம்மானை,*
பாறு ஏறு படுதலையில் பலி கொள்ளும் பரம்பரனை,
நீறு ஏறு திருமேனி நின்மலனை, நெடுந் தூவி
ஏறு ஏறும் பெருமானை;--என் மனத்தே வைத்தேனே!

In His matted crest abides the Ganga; He is the God hailed
with a thousand names; He is the Ens entium who
receives alms in a skull on which is perched a kestrel.
His divine body is bedaubed with the holy ash.
He is Nimala, the God who rides the long-tailed Bull.
Lo, Him have I embosomed. 5

67. *தேசனை; தேசங்கள் தொழ நின்ற திருமாலால்*
பூசனை; பூசனைகள் உகப்பானை; பூவின்கண்
வாசனை; மலை, நிலம், நீர், தீ, வளி, ஆகாசம், ஆம்
ஈசனை; எம்மானை;--என் மனத்தே வைத்தேனே!

He is the radiant One; He is adorṇed by Vishṇu whose fame
pervades the world; He rejoices in the adoration of His
servitors; He is the perfume perdue in the blossom;
He is the Deity that is the mountain, the land, the water,
fire and space. Lo, Him have I embosomed. 6

68. நல்லானை, நல் ஆன நால்மறையோடு ஆறு அங்கம்
வல்லானை, வல்லார்கள் மனத்து உறையும் மைந்தனை,
சொல்லானை, சொல் ஆர்ந்த பொருளானை, துகள்ஏதும்
இல்லானை, எம்மானை;--என் மனத்தே வைத்தேனே!

He is great; He is valiant in the quartet of the Vedas
and the sestet of the Angas.
He is the mighty One who abides in the *manams* of those
that are Siva-conscious. He is the Logos and its message.
He is our God who is absolutely unflawed.
Lo, Him have I embosomed. 7

69. விரித்தானை, நால்வர்க்கு வெவ்வேறு வேதங்கள்;
புரித்தானை, பதம் சந்தி; பொருள் உருஆம் புண்ணியனை;
தரித்தானை, கங்கைநீர், தாழ்சடைமேல்; மதில்மூன்றும்
எரித்தானை; எம்மானை;--என் மனத்தே வைத்தேனே!

He explicated to the four saints, in different ways,
the message of the Vedas.
He is the Holy One pervading the syllables, the splittings
as well as the terminologies.
On His matted crest adangle, He bears the flood of the Ganga.
He gutted with fire the triad of the walled-citadels.
He is our God. Lo, Him have I embosomed. 8

70. ஆகம் பத்து அரவுஅணையான், அயன், அறிதற்கு அரியானை;
பாகம் பெண் ஆண் பாகம்ஆய் நின்ற பசுபதியை;
மா கம்பம் மறை ஓதும் இறையானை; மதில் கச்சி
ஏகம்பம் மேயானை;--என் மனத்தே வைத்தேனே!

He was incomprehensible unto Vishṇu who made ten
avatārs and whose bed was the snake.
He is Pasupati whose one half is man and the other a woman.
He is the Author of the Vedas ever-during like
the unshakable pillars.
He is entempled in the walled-Kacchiyēkampam.
Lo, Him have I embosomed. 9

71. அடுத்த ஆனை உரித்தானை; அருச்சுனற்குப் பாசுபதம்
கொடுத்தானை; குலவரையே சிலைஆகக் கூர் அம்பு
தொடுத்தானை, புரம் எரிய; சுனை மல்கு கயிலாயம்
எடுத்தானைத் தடுத்தானை;--என் மனத்தே வைத்தேனே!

He excoriated the Tusker that strode forth confronting Him;
He blessed Arjuna with the invincible pāsupata weapon.
He bent the Mount Mēru into a bow and sped a sharp dart
and gutted with fire the three walled-citadels.
He crushed Ravaṇa who durst uproot His Mount Kailās
abounding in spas and springs.
Lo, Him have I embosomed. 10

8. பொது

"சிவன் எனும் ஓசை" பியந்தைக்காந்தாரம்

72. சிவன் எனும் ஓசை அல்லது, அறையோ, உலகில்-திரு நின்ற
செம்மை உளதே?--
அவனும் ஓர் ஐயம் உண்ணி; அதள் ஆடைஆவது; அதன்மேல் ஓர்
ஆடல் அரவம்;
கவண் அளவு உள்ள உள்கு; கரிகாடு கோயில்; கலன் ஆவது ஓடு, கருதில்;
அவனது பெற்றி கண்டும், அவன் நீர்மை கண்டும், அகம் தேர்வர்,
தேவர் அவரே.

I will solemnly affirm that there is nought in the world
to match the sound id est Siva that lies poised in
the ever-during and salvific beatitude.
He begs alms and eats it; He is clad in a skin on
which doth dance an adder.
Jejune, indeed, is his meal, in size like unto
the stone fastened to a swinging rope.
He dwells in the crematory as in a delubrum.
His begging bowl is a skull.
Duly considering His nature and His infinite mercy,
the Devas have dedicated themselves to Him. 1

73. *விரி கதிர் ஞாயிறு அல்லர்; மதி அல்லர்; வேதவிதி அல்லர்;*
விண்ணும் நிலனும்
திரிதரு வாயு அல்லர்; செறு தீயும் அல்லர்; தெளி நீரும் அல்லர், தெரியில்;
அரி தரு கண்ணியாளை ஒருபாகம்ஆக, அருள் காரணத்தில் வருவார்;
எரிஅரவுஆரம் மார்பர்; இமையாரும் அல்லர்; இமைப்பாரும் அல்லர்,
இவரே.

He is not the sun of spreading rays; neither is He the moon.
He transcends the Vedic rules relating to do's and don't's.
He is not the sky, the earth and the moving air;
neither is He the injurious fire.
He is not the lucid water. If duly considered with care,
He is the God concorporate with His Woman whose eyes
are streaked red. His advent is grace-oriented.
He wears on His chest as a garland the irate serpent.
He is not of the unwinking Devas; nor is He of the winking mankind. 2

74. தேய் பொடிவெள்ளை பூசி, அதன்மேல் ஓர் திங்கள்-திலகம் பதித்த நுதலர்;
காய்கதிர் வேலைநீல ஒளி மா மிடற்றர்; கரிகாடர்; கால் ஓர் கழலர்;
வேய்உடன் நாடு தோளிஅவள் விம்ம, வெய்ய மழு வீசி, வேழஉரி போர்த்து,
ஏ, இவர் ஆடும்ஆறும் இவள் காணும்ஆறும்! இதுதான் இவர்க்கு ஓர் இயல்பே?

He is coated with the powder of the white ash; He wears a *tilak* in His forehead, like unto the full moon.
His throat wears a cerulean patch of the hue of sea whence rises up the radiant sun; He dwells in the crematory.
He is the wearer of a heroic anklet.
He threw the fierce *malu* on the Tusker and stood mantled in its skin at which His Consort whose arms are bamboo-like, stood scared.
It well becomes Him who dances and makes His Consort witness it. 3

[Heroic anklet: It is a string to which a tiny bell is attached. It is worn below the right knee by an acknowledged hero.]

75. வளர் பொறி ஆமை புல்கி, வளர்கோதை வைகி, வடி தோலும் நூலும் வளர,
கிளர் பொறிநாகம் ஒன்று மிளிர்கின்ற மார்பர்; கிளர் காடும், நாடும், மகிழ்வர்;
நளிர் பொறி மஞ்ஞை அன்ன தளிர் போன்ற சாயலவள் தோன்று வாய்மை பெருகி,
குளிர் பொறிவண்டு பாடு குழலாள்ஒருத்தி உளள்போல், குலாவி உடனே.

Our God wears the spotted carapace of the well-grown Tortoise;
He is ever companied with His Consort of long hair.
He wears the sacred threads to which is attached
a snippet of deer-skin.
A speckled serpent adorns His splendorous chest.
He dances joyously in the jungle as well as the country.
Her mien is tender like the leaf-bud; Her coffiure is buzzed
by the cool and dotted bees. Such is His Consort,
like unto the peafowl whose feathers are dotted with ocellai.
She, for ever, dwells with Him in true and accrescent joy. 4

76. உறைவது காடுபோலும்; உரி-தோல் உடுப்பர்; விடை ஊர்வது; ஓடு கலனா;
இறைஇவர் வாழும் வண்ணம் இதுவேலும், ஈசர் ஒருபால் இசைந்து; ஒருபால்,
பிறைநுதல் பேதைமாதர்உமை என்னும் நங்கை பிறழ் பாட நின்று பிணைவான்;
அறைகழல் வண்டு பாடும் அடிநீழல் ஆணை கடவாது, அமரர்உலகே.

His habitat is the crematory; He is clad in the peeled-off
skin; His mount is the Bull.
Only His right half belongs to Him; His left half is
occupied by His Uma—His bashful Consort whose
forehead is crescent-like. He abides with Her, so that when
the need arises, parting from Her He moves while His anklets
resonate. His flower feet are buzzed by bees.
Lo, the Devas cannot at all transgress the behests of Him,
the shade of whose feet is salvific. 5

77. கணி வளர் வேங்கையோடு கடிதிங்கள்கண்ணி, கழல்கால் சிலம்ப,
அழகு ஆர்
அணி கிளர் ஆர வெள்ளை தவழ் சுண்ணவண்ணம் இயலார்;
ஒருவர்; இருவர்;
மணி கிளர் மஞ்ஞை ஆல, மழை ஆடு சோலை மலையான்மகட்கும்
இறைவர்;
அணி கிளர் அன்னவண்ணம், அவள் வண்ணவண்ணம்; அவர்
வண்ண வண்ணம், அழலே.

He wears the splendorous crescent and the flowers of *Vēṅkai*
(which it is believed), indicate the advent of wedding,
as His chaplet.
He, the Handsome One, wears the resonating anklets on His feet.
His complexion is incarnadine and He wears the beautiful
garlands and the white ash.
He, the One, is two in His androgynic form; He is the Consort of
the Daughter of Himavant in whose gardens dance
splendorous peacocks, and through which the skyey
clouds course their way.
The complexion of His Consort is like that of the comely
and black swan's. His is like the blazing flame. 6

78. நகை வளர் கொன்றை துன்று நகுவெண்தலையர்; நளிர் கங்கை
தங்கு முடியர்;
மிகை வளர் வேதகீதம் முறையோடும் வல்ல, கறை கொள்
மணிசெய் மிடறர்;
முகை வளர் கோதை மாதர் முனி பாடும்ஆறும், எரி ஆடும்ஆறும்,
இவர் கைப்
பகை வளர் நாகம் வீசி, மதி அங்கு மாறும்இதுபோலும், ஈசர்
இயல்பே?

His matted crest sports the chaplet of closely-woven konrais,
a white skull that seems to smile and the cool Ganga.
He is valiant to chant the Vedic songs as duly ordained.
His throat is dark like unto the blue gem.
He dances to the singing of His Consort who is decked
with a garland compact of buds.
Unaffected by the venomous snake that dances in His hand
He dances even as the crescent on His crest sways.
His acts which suit His nature bespeak His stature. 7

79. ஒளி வளர் கங்கை தங்கும் ஒளி; மால் அயன்தன் உடல் வெந்து
வீய, சுடர் நீறு
அணி கிளர் ஆர வெள்ளை தவழ் சுண்ணவண்ணர்; தமியார் ஒருவர்;
இருவர்;
களி கிளர் வேடம் உண்டு, ஓர் கடமா உரித்து உடைதோல்
தொடுத்த கலனார்--
அணி கிளர் அன்ன தொல்லையவள் பாகம்ஆக, எழில் வேதம் ஓதுமவரே.

His matted crest blazes bright; It bears the Ganga
of accrescent effulgence.
When during the Dissolution, Vishṇu and Brahma were
reduced to ash, He wore their white and bright ash,
along with white garlands.
His complexion is white like the holy ash coating Him.
He is the twosome lone one.
He whose Vēṭam is splendorous, peeled off the skin
of the musty Tusker and mantled Himself in its skin.
His begging-bowl is a skull.
Concorporate with His bejewelled and hoary Consort,
He recites the splendrous Vedas. 8

80. மலைமடமங்கையோடும், வடகங்கை நங்கை மணவாளர் ஆகி மகிழ்வர்;
தலை கலன்ஆக உண்டு, தனியே திரிந்து, தவவாணர் ஆகி முயல்வர்;
விலைஇலி சாந்தம் என்று வெறி நீறு பூசி விளையாடும் வேடவிகிர்தர்--
அலைகடல்வெள்ளம் முற்றும் அலறக் கடைந்த அழல்நஞ்சம் உண்ட
அவரே.

He is the rejoicing Husband of the Daughter of Himavant
and the Ganga of the north.
He solicits alms in His begging-bowl, the skull, and eats it.
He roams about alone; He indwells the tapaswis.
He wears the fragrant ash as though it were
the sandalpaste of irreckonable worth.
He, the Vikirtan, delights to sport and gambol.
When the billowy main was churned uproariously,
rose up the fiery venom which He quaffed. 9

81. புது விரி பொன் செய் ஓலை ஒரு காது, ஓர் காது சுரிசங்கம் நின்று புரள,
விதிவிதி வேதகீதம் ஒரு பாடும் ஓத, ஒரு பாடு மெல்ல நகுமால்;
மது விரி கொன்றை துன்று சடை பாகம் மாதர் குழல் பாகம்ஆக வருவர்;
இது இவர் வண்ணவண்ணம்; இவள் வண்ணவண்ணம்; எழில்
வண்ணவண்ணம், இயல்பே!

He wears in one ear the ear-ring wrought of the fresh-
minted gold; in the other He wears the one of chank;
these sway bewitchingly in His ear-lobes.
Abiding in His right half when He duly recites the Vedas,
His Consort in His left half smiles softly.
His crest on His right half is decked with melliferous konrais,
Her hair who abides in the left half is plaited.
By nature He manifests in the splendorous form of concorporation.
Like His, Her nature and stature are pulchritudinous. 10

9. திரு அங்கமாலை சாதாரி

82. தலையே, நீ வணங்காய்!--தலைமாலை தலைக்கு அணிந்து,
தலையாலே பலி தேரும் தலைவனை--தலையே, நீ வணங்காய்!

9. TIRUANKAMĀLAI **Paṇ: Sāthāri**

O my head! Adore Him. He, the Chief of gods wears
the chaplet of a skull on His crest and goes about
begging alms with a skull as His begging-bowl.
O my head, adore Him. 1

83. கண்காள், காண்மின்களோ!-- கடல்நஞ்சு உண்ட கண்டன் தன்னை,
எண்தோள் வீசி நின்று ஆடும் பிரான்தன்னை,--கண்காள்,
காண்மின்களோ!

O mine eyne, behold Him! His throat holds
the oceanic venom He quaffed. He is the God
who dances as His eight shoulders do sway.
O mine eyne, behold Him. 2

84. செவிகாள், கேண்மின்களோ!--சிவன், எம் இறை, செம்பவள
எரி போல் மேனிப் பிரான், திறம் எப்போதும், செவிகாள்,
கேண்மின்களோ!

O my ears, hearken to His magnificent skill.
His body is coralline and ruddy;
it blazes like fire.
O my ears, hearken to His magnificent skill. 3

85. மூக்கே, நீ முரலாய்!--முதுகாடு உறை முக்கணனை,
வாக்கே நோக்கிய மங்கைமணாளனை,--மூக்கே, நீ முரலாய்!

O my nose, nasalise dulcifluously His glory. He, the triple-eyed
God, abides in the crematory. He is the Consort of the Damsel
Uma; He awaits eulogisation from His devotees.
O nose, nasalise His glory. 4

86. வாயே, வாழ்த்துகண்டாய்!--மதயானை உரி போர்த்து,
பேய் வாழ் காட்டுஅகத்து ஆடும் பிரான்தன்னை--வாயே,
வாழ்த்துகண்டாய்!
O my lips, ever hail Him. He is mantled
in the skin of the musty Tusker. He dances
in the crematory where dwell ghouls.
O my lips, ever hail Him. 5

87. நெஞ்சே, நீ நினையாய்!--நிமிர்புன்சடை நின்மலனை,
மஞ்சு ஆடும் மலை மங்கை மணாளனை,--நெஞ்சே, நீ நினையாய்!

O my heart, contemplate Him. He is the Nimalan
of erect ruddy matted hair. He is the Consort
of the Daughter of Himavant over which clouds float.
O my heart, contemplate Him. 6

88. கைகாள், கூப்பித் தொழீர்!--கடிமாமலர் தூவி நின்று,
பைவாய்ப் பாம்பு அரை ஆர்த்த பரமனை--கைகாள், கூப்பித்
தொழீர்!
O my hands, fold and worship Him. Strew great
and fragrant flowers at the feet of our God who is
cinctured in His waist with a snake of poisonous sacs.
O my hands, fold and worship Him. 7

89. ஆக்கையால் பயன் என்?--அரன் கோயில் வலம்வந்து,
பூக் கையால் அட்டி, "போற்றி!" என்னாத இவ் ஆக்கையால் பயன் என்?

Of what use is the body if it does not circumambulate
the temple of Hara, hail Him and strew
flowers at His feet, gathered in the hands?
Of what use is the body? 8

90. கால்களால் பயன் என்?--கறைக்கண்டன் உறை கோயில்
கோலக் கோபுரக் கோகரணம் சூழாக் கால்களால் பயன் என்?

Of what use are the feet, if they do not
circumambulate the dark-throated God
entempled in the splendorously- towered Gokaraṇam?
Of what use are the feet? 9

91. உற்றார் ஆர் உளரோ?--உயிர் கொண்டு போம்பொழுது,
குற்றாலத்து உறை கூத்தன் அல்லால், நமக்கு உற்றார் ஆர்
உளரோ?

Of what use are the kith and kin, when life
gets snatched and removed,
save the Dancer entempled in Kuṟṟalam?
Of what use are the kith and kin? 10

92. இறுமாந்து இருப்பன்கொலோ?--ஈசன் பல்கணத்து எண்ணப்பட்டு,
சிறுமான் ஏந்தி தன் சேவடிக்கீழ்ச் சென்று, அங்கு இறுமாந்து
இருப்பன் கொலோ?

Will I remain poised in blissful pride counted as
one among the hosts of Siva and abide
below the salvific feet of Siva who holds a fawn?
Will I remain poised in blissful pride? 11

93. தேடிக் கண்டுகொண்டேன்!--திருமாலொடு நான்முகனும்
தேடித் தேடி ஒணாத் தேவனை, என் உளே, தேடிக் கண்டுகொண்டேன்!

I quested after Him and discovered Him
in quest of whom went Vishṇu
and Brahma, the Four-faced, all in vain.
I quested after Him and eventually discovered Him in my soul. 12

10. திரு அதிகைவீரட்டானம் காந்தாரபஞ்சமம்

94. *முளைக்கதிர் இளம்பிறை மூழ்க, வெள்ளநீர்*
வளைத்து எழு சடையினர்; மழலை வீணையர்;
திளைத்தது ஓர் மான்மறிக் கையர்--செய்யபொன்
கிளைத்துழித் தோன்றிடும் கெடிலவாணரே.

10. TIRUVATIKAI VEERAṬṬĀṈAM

Paṇ: Ghāndhārapanjamam

Our God is entempled on the bank of the Gedilam whose
sands even when slightly dug out brings to light gold.
In His matted crest of up-risen hair, He dams
the flood of the Ganga in which is immersed
the radiant crescent. He plays on the dulciflous Viṇa;
He holds in His hand a splendorous fawn. 1

95. *ஏறினர், ஏறினை; ஏழை தன் ஒரு-*
கூறினர்; கூறினர், வேதம்; அங்கமும்
ஆறினர்; ஆறு இடு சடையர்; பக்கமும்
கீறின உடையினர்--கெடிலவாணரே.
The God of the Gedilam rides the Bull—His mount.
He is concorporate with His Consort; He explicated
the four Vedas and their six Angas to His devotees.
His matted crest bears the Ganga.
He wears a loin-cloth torn from the loom. 2

96. விடம் திகழ் கெழுதரு மிடற்றர்; வெள்ளைநீறு
உடம்பு அழகு எழுதுவர்--முழுதும் வெண்நிலாப்
படர்ந்து அழகு எழுதரு சடையில் பாய்புனல்
கிடந்து அழகு எழுதிய கெடிலவாணரே.

Our God's throat bears a patch of venom; His entire
matted crest compact of up-risen hair, is pervaded
by the moon's rays. In it abides the gushing flood
of the Ganga. He is the Handsome One whose body is
bedecked with the white ash.
He is, indeed, entempled on the bank of the Gedilam. 3

97. விழும் மணி அயில்எயிற்று அம்பு, வெய்யது ஓர்
கொழு மணி நெடுவரை கொளுவிக் கோட்டினார்;
செழு மணிமிடற்றினர்; செய்யர்; வெய்யது ஓர்
கெழு மணி அரவினர்--கெடிலவாணரே.

Our God is entempled on the bank of the Gedilam.
He bent the lovely and lofty Mount Mēru abounding in gems,
into a bow whose string was the gem-spitting snake
and whose darts were sharp like teeth. This he wielded.
His throat wears a blue patch like unto the blue gem.
His ornaments are fierce cobras of recondite gems. 4

98. குழுவினர் தொழுது எழும் அடியர்மேல் வினை
தழுவின கழுவுவர், பவளமேனியர்,
மழுவினர், மான்மறிக் கையர், மங்கையைக்
கெழுவின யோகினர்--கெடிலவாணரே.

Our God entempled on the bank of the Gedilam is
an annuller of the karma of His devotees who gather
near Him and adore Him. He wields a *maḻu*.
His body is coralline. His hand holds a fawn.
He is the true yogi who is concorporate with His Consort. 5

99. அங்கையில் அனல்-எரி ஏந்தி, ஆறு எனும்
மங்கையைச் சடைஇடை மணப்பர்; மால்வரை-
நங்கையைப் பாகமும் நயப்பர்--தென்திசைக்
கெங்கைஅது எனப்படும் கெடிலவாணரே.

Our God is entempled on the bank of the Gedilam which
is hailed as the Ganga in the south; He bears
the fire in His beauteous palm. He bears the damsel
Ganga on His matted crest. His beloved Consort forms
part of His sacred body. 6

100. கழிந்தவர் தலை கலன் ஏந்தி, காடு உறைந்து,
"இழிந்தவர் ஒருவர்!" என்று எள்க, வாழ்பவர்--
வழிந்து இழி மதுகரம் மிழற்ற, மந்திகள்
கிழிந்த தேன் நுகர்தரும் கெடிலவாணரே.

Our God is entempled on the bank of the Gedilam in whose
gardens, when the bee-hive gets torn, melis buzzed
by bees flows down and is quaffed by female monkeys.
He holds the clipped head of Brahma's, as His begging-bowl.
He abides in the crematory, the derision
of the base notwithstanding. 7

101. கிடந்த பாம்பு அருகு கண்டு அரிவை பேதுஉற,
கிடந்த பாம்பு அவளை ஓர் மயில் என்று ஐயுற,
கிடந்த நீர்ச் சடைமிசைப் பிறையும் ஏங்கவே,
கிடந்து தான் நகுதலைக் கெடிலவாணரே.

Our God is entempled on the bank of the Gedilam.
Beholding close the snake abiding in His crest, His Woman
stood bewildered; the snake, in its turn, beholding Her
like unto the peafowl felt bewildered; so too
the crescent on His crest began to languish.
Lo, the skull in His hand witnessing these smiled (amused). 8

102. வெறி உறு விரிசடை புரள வீசி, ஓர்
பொறி உறு புலிஉரி அரையது ஆகவும்,
நெறி உறு குழல் உமை பாகம் ஆகவும்,
கிறி பட உழிதர்வர்--கெடிலவாணரே!

Our God is entempled on the bank of the Gedilam.
He so sways His head that the suaveolent, matted
and spreading strands of His crest, roll (like waves).
The dotted skin of tiger covers His waist.
He is concorporate with His Consort of lovely tresses.
Thus, even thus, He enacts His dance of gramarye. 9

103. பூண்ட தேர் அரக்கனை, பொரு இல் மால்வரைத்
தூண்டு தோள்அவை பட, அடர்த்த தாளினார்--
ஈண்டு நீர்க் கமலவாய், மேதி பாய்தர,
கீண்டு தேன் சொரிதரும் கெடிலவாணரே.

Our God is entempled on the bank of the Gedilam.
In His urbs, when a buffalo leaps on the lotus flowers
in the pool abounding in water, melis seeps out from
the broken blossoms.
His sacred foot pressed and crushed Ravaṇa who rode in his
ornate chariot and durst uproot His peerless and lofty Kailās. 10

11. பொது

நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம் காந்தாரபஞ்சமம்

104. *சொல்-துணை வேதியன், சோதி வானவன்,*
பொன்-துணைத் திருந்து அடி பொருந்தக் கைதொழ,
கல்-துணைப் பூட்டி ஓர் கடலில் பாய்ச்சினும்,
நல்-துணை ஆவது நமச்சிவாயவே!

11. GENERAL

Namachivāya Tiruppathikam

Paṇ:Ghāndārapanjamam

Our God is the Vedic Brahmin whose logos is our constant help;
He is the God of the Empyrean Effulgence.
As I ensoul His salvific feet and adore Him with cupped heads,
even when fastened with a rocky slab, I get pushed into
the sea, my great help is the mystic pentad—Namasivāya. 1

105. *பூவினுக்கு அருங் கலம் பொங்கு தாமரை;*
ஆவினுக்கு அருங் கலம் அரன் அஞ்சுஆடுதல்;
கோவினுக்கு அருங் கலம் கோட்டம்இல்லது;
நாவினுக்கு அருங் கலம் நமச்சிவாயவே!

Of flowers, the rare and great jewel is the blowing lotus;
panchakavya provided by kine for our God's ablutions,
is reckoned as the rare and great jewel.
The great and rare jewel for the king is his upright sceptre—
the indicant of true sovereignty.
The rare and great jewel for the tongue is the chanting
of the mystic pentad—Namasivāya. 2

106. விண் உற அடுக்கிய விறகின் வெவ்அழல்
உண்ணிய புகில், அவை ஒன்றும் இல்லைஆம்;
பண்ணிய உலகினில் பயின்ற பாவத்தை
நண்ணி நின்று அறுப்பது நமச்சிவாயவே!

Though the fuel of wood is heaped sky-high, it matters not,
when the fierce fire burns it absolutely.
It is, indeed, the chanting of Namasivāya, that
through its propinquity, annuls the accumulated sins,
acquired, alas, through constant practice. 3

107. இடுக்கண்பட்டு இருக்கினும், இரந்து யாரையும்,
“விடுக்கிற்பிரால்!” என்று வினவுவோம்அல்லோம்;
அடுக்கல்கீழ்க் கிடக்கினும், அருளின், நாம் உற்ற
நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது நமச்சிவாயவே!

What though our troubles be, we will not beseech any deity
to relieve us; the saving God is Siva alone.
Though caught under a mountain, it is the grace-oriented
Namasivāya that annuls our quaking fear. 4

108. வெந்தநீறு அருங் கலம், விரதிகட்கு எலாம்;
அந்தணர்க்கு அருங் கலம் அருமறை, ஆறுஅங்கம்;
திங்களுக்கு அருங் கலம் திகழும் நீள் முடி;
நங்களுக்கு அருங் கலம் நமச்சிவாயவே!

Unto the performers of the Vedic rituals the rare and great
jewel is the baked ash; unto the Brahmins the rare
Vedas and their six Angas constitute the great and rare
jewellery.
For the crescent, the rare and great jewel is
our God's long and splendorous matted crest.
Namasivāya is the great jewel for us. 5

[**Note.** The first line also means: "unto the Mahavrutis the crematorial ash is the precious jewel.]

109. சலம் இலன்; சங்கரன்; சார்ந்தவர்க்கு அலால்
நலம் இலன்; நாள்தொறும் நல்குவான், நலன்;
குலம்இலர் ஆகிலும், குலத்திற்கு ஏற்பது ஓர்
நலம் மிகக் கொடுப்பது நமச்சிவாயவே!

Sankara is sans deception; He confers nothing good
on entia save to those who are attached to Him;
on these He confers quotidian welfare.
Even if His devotees descend not from lofty lineage, it is
Namasivāya that confers on these weal and welfare
as though these are of lofty lineage. 6

110. வீடினார், உலகினில் விழுமிய தொண்டர்கள்;
கூடினார், அந் நெறி; கூடிச் சென்றலும்,
ஓடினேன்; ஓடிச் சென்று .உருவம் காண்டலும்,
நாடினேன்; நாடிற்று, நமச்சிவாயவே!

The lofty devotees are free from phenomenal attachment;
these have gained the bliss of deliverance. I too follow them
and run after them. Then it was that I beheld
the divine form of our God, with my mind's eye.
I quested after the mystic pentad—Namasivāya;
Lo, Namasivāya too did seek me. 7

111. இல் அக விளக்குஅது இருள் கெடுப்பது;
சொல் அக விளக்கு அது சோதி உள்ளது;
பல்அக விளக்கு அது பலரும் காண்பது;
நல் அக விளக்கு அது நமச்சிவாயவே!

It is the domestic light that does away with murk.
It animates the vocables and is full of radiance.
It illumines many places and manifests before the blest many.
It is the inner light; it is, indeed, Namasivāya. 8

112. முன் நெறி ஆகிய முதல்வன் முக்கணன்-
தன் நெறியே சரண் ஆதல் திண்ணமே;
அந் நெறியே சென்று அங்கு அடைந்தவர்க்கு எலாம்
நன் நெறி ஆவது நமச்சிவாயவே!

It is the Primal God—the triple-eyed—, that first revealed the way.
Refuge in it provides the peerless and ever-during support.
Unto them that trod on the way and gained Him, it is
Namasivāya that enabled them to travel on God's way. 9

113. மாப்பிணை தழுவிய மாதுஓர் பாகத்தன்
பூப் பிணை திருந்து அடி பொருந்தக் கைதொழ,
நாப் பிணை தழுவிய நமச்சிவாயப்பத்து
ஏத்த வல்லர்தமக்கு இடுக்கண் இல்லையே.

Our God whose palm displays a fawn, is concoporate with Uma.
To ensoul His sacred feet adorned with garlands,
adore Him with cupped hands.
They that recite these ten hymns which celebrate
Namasivāya, with their trained lips, will never be
afflicted by any type of trouble. 10

12. திருப் பழனம் பழந்தக்கராகம்

114. சொல்மாலை பயில்கின்ற குயில்இனங்காள்! சொல்லீரே--
பல்மாலை வரிவண்டு பண் மிழற்றும் பழனத்தான்,
முன் மாலை நகு திங்கள் முகிழ் விளங்கும் முடிச் சென்னிப்
பொன் மாலை மார்பன்(ன்), என் புது நலம் உண்டு இகழ்வானோ?

12. TIRUPPAḺAṈAM

Paṇ: Paḻamtakkarākam

Ye koels, expert in rendering dulciflously
the verse-garlands! My beloved God is entempled in
Paḻaṉam where many striped bees hum in *paṇ*.
In the forepart of His chaplet on His matted crest,
He wears a smiling crescent; on His chest He wears
the golden garlands of koṉṟai.
Will He who revelled in my young muliebrity ignore me
henceforth? Wing to His presence and apprise Him of my plight. 1

115. கண்டகங்காள்! முண்டகங்காள்! கைதைகாள்! நெய்தல்காள்!--
பண்டரங்கவேடத்தான், பாட்டு ஓவாப் பழனத்தான்,
வண்டு உலா(அ)ம் தடம் மூழ்கி மற்று அவன் என் தளிர்வண்ணம்
கொண்ட(ந்) நாள் தான் அறிவான், குறிக்கொள்ளாதொழிவானோ?

Ye *kanṭakas, munṭakas, kaiteis* and *neytals!* My beloved
God who enacts the *panṭaraṅkam* dance, is entempled
in Pa_lanam where singing never ceases.
When I slipped and plunged deep in the pool over which
bees wing, He jumped in and retrieved me.
Then He had union with me—the spray-hued one.
That day is fresh in my memory; I am sure He will
not fail to cognize my refuge in Him. 2

116. மனைக் காஞ்சி இளங் குருகே! மறந்தாயோ?--மத முகத்த
பனைக்கைமா உரி போர்த்தான், பலர் பாடும் பழனத்தான்,
நினைக்கின்ற நினைப்புஎல்லாம் உரையாயோ, நிகழ் வண்டே?--
சுனைக்குவளைமலர்க்கண்ணாள் சொல்-தூதுஆய்ச் சோர்வாளோ?

O young stork, my beloved God, of yore, peeled off the skin
of the musty Tusker whose trunk was like unto
the well-rounded and strong palm tree.
He is entempled in Pa_la_nam hymned by a good many.
Will you not gain His presence, learn of what He thinks
and come back to convey His thoughts, to me?
My friend whose eyes are like unto the blue lilies of the pool
approached Him as my messenger. Alas, bewitched
by His splendour she forgot to convey Him my message? 3

117. புதியை ஆய் இனியைஆம் பூந் தென்றால்!" புறங்காடு
பதிஆவது இது" என்று பலர் பாடும் பழனத்தான்,
மதியாதார் வேள்விதனை மதித்திட்ட மதி கங்கை
விதியாளன், என் உயிர்மேல் விளையாடல் விடுத்தானோ?

O fresh and flower-fragrant southerly!
My beloved God's habitat is the crematory. He is
entempled in Pal̲an̲am extolled by a good many.
Of yore, Daksha performed a sacrifice ignoring Him.
He the Creator who wears the crescent and the Ganga on His
matted crest, is the true Evolver. He allots to us our destiny.
Alas, has He chosen to sport and gambol with
my life, just to tease me? 4

118. மண் பொருந்தி வாழ்பவர்க்கும், மா தீர்த்த வேதியர்க்கும்,
விண் பொருந்து தேவர்க்கும், வீடுபேறுஆய் நின்றானை;
பண் பொருந்த இசை பாடும் பழனம் சேர் அப்பனை; என்
கண் பொருந்தும்போழ்தத்தும், கைவிட நான் கடவேனோ?

Unto the terrestrials, the great and sacred Vedic Brahmins
and the ethereal Devas, He is the God of deliverance.
He is the Sire who is entempled in Pal̲anam, ever
pervaded by music cast in *paṇ*.
Will I even when I shut my eyes in my moribund
state, give up my adherence to Him? 5

119. பொங்கு ஓதமால்கடலில் புறம்புறம் போய் இரை தேரும்
செங்கால் வெண் மடநாராய்! செயல்படுவது அறியேன், நான்!
அம் கோல வளை கவர்ந்தான், அணி பொழில் சூழ் பழனத்தான்,
தம் கோல நறுங்கொன்றைத்தார் அருளாதொழிவானோ?

O white-hued, ruddy-legged and young heron that
goes in quest of prey and flies over the succeeding waves of
the swelling main, I know not alas, how to function
hereafter at all.

He who purloined my splendorous bangles, is entempled
in the ornate Palanam girt with gardens.
Will He not gift to me His comely and fragrant garland
of konrai flowers? Will He choose to forsake me, alas! 6

120. துணை ஆர முயங்கிப் போய்த் துறை சேரும் மடநாராய்!
பணை ஆரவாரத்தான், பாட்டு ஓவாப் பழனத்தான்,
கணை ஆர இரு விசும்பில் கடி அரணம் பொடிசெய்த
இணை ஆர மார்பன்(ன்) என் எழில் நலம் உண்டு இகழ்வானோ?

O young heron, you having had union with your mate
are winging towards the ford!
My beloved God is entempled in Palanam where
drumming and singing never cease.
Of yore, He, with a dart, pulverized the well-guarded
triad of the skyey walled-citadels. He wears on His
chest a harmonious pair of garlands.
Having made a meal of my pulchritude and muliebrity,
will He, alas choose to ignore me? 7

121. கூவைவாய் மணி வரன்றிக் கொழித்து ஓடும் காவிரிப்பூம்-
பாவை வாய் முத்து இலங்கப் பாய்ந்து ஆடும் பழனத்தான்,
கோவைவாய் மலைமகள் கோன், கொல் ஏற்றின் கொடிஆடைப்
பூவைகாள்! மழலைகாள்! போகாத பொழுது உளதே?

My beloved God is entempled on the bank of the flowery
and margaritaceous Kāviri which flows splendorously
heaping on her shores gems galore.
He is the Consort of Himavant's Daughter whose lips
are rubicund like the *kovvai* flower.

His flag sports the signum of His murderous Bull.
O ye starlings seated on His flag and sweetly babble,
behold my lot.
I feel each moment to me everlasts. Lo, I languish. 8

122. *“புள்ளிமான் பொறிஅரவம், புள்உயர்த்தான் மணி நாகப்-*
பள்ளியான் தொழுது ஏத்த இருக்கின்ற பழனத்தான்
உள்ளுவார் வினை தீர்க்கும்” என்று உரைப்பர், உலகுஎல்லாம்;
கள்ளியேன் நான் இவற்கு என் கன வளையும் கடவேனோ?

O spotted deer! O snake of speckled hood!
My beloved God is entempled in Pal̲an̲am adored by
Brahma whose flag bears the signum of a cob—His mount—,
and Vishn̲u whose bed is the snake of a thousand heads,
each one of which conceals a ruby.
The whole world hails Him as the One who annuls
the karma of those who pray for such annulment.
Am I really the furtive one who should lose
my well-crafted bangles, to Him? 9

123. *வஞ்சித்து என் வளை கவர்ந்தான் வாரானே ஆயிடினும்,*
பஞ்சிக்கால் சிறகுஅன்னம் பரந்து ஆர்க்கும் பழனத்தான்--
அஞ்சிப் போய்க் கலி மெலிய அழல் ஓம்பும் அப்பூதி
குஞ்சிப் பூஆய் நின்ற சேவடியாய்!--கோடு இயையே!

My beloved God is entempled in Pal̲an̲am where abound
dinsome swans of cotton-soft feet and comely wings.
Here dwells Appūti who wears on his crest Siva’s flowery
and salvific feet and fosters the triple fire witnessing
which Kali feels enervated and flees away in dread.

O my beloved God, through deception You purloined my bangles;
do at least bless me to successfully draw the figure of *kūtal*. 10

13. திரு ஐயாறு

பழந்தக்கராகம்

124. விடகிலேன், அடிநாயேன்; வேண்டியக்கால் யாதொன்றும்
இடகிலேன்; அமணர்கள்தம் அறவுரை கேட்டு அலமந்தேன்;
தொடர்கின்றேன்,--உன்னுடைய தூ மலர்ச்சேவடி காண்பான்,--
அடைகின்றேன்; ஐயாறர்க்கு ஆள்ஆய் நான் உய்ந்தேனே!

13. TIRUVAIYĀṞU

Paṇ: Paḻamtakkarākam

I, a cur, had not given up my attachment to the world.
When the destitute came begging to me, I gave them nothing.
Listening to the pseudo-righteous dicta of the Samaṇas I stood
bewildered.

To have the *darshan* of Your pure, flower-soft and salvific
feet, pursuing my quest, I've arrived at Aiyāṟu.
Becoming Your slave, I stand redeemed. 1

125. செம்பவளத்திருஉருவர், திகழ் சோதி, குழைக் காதர்,
கொம்பு அமரும் கொடிமருங்குல் கோல்வளையாள் ஒருபாகர்,
வம்பு அவிழும் மலர்க்கொன்றை வளர்சடைமேல் வைத்து உகந்த
அம் பவளஐயாறர்க்கு ஆள்ஆய் நான் உய்ந்தேனே!

The divine frame of the God of Aiyāṟu is like unto
the ruddy coral; He is the splendorous Flame.
He wears a kuḻai in His ear-lobe.
He is concorporate with His Consort whose waist is like unto
a liana and who is magnificently bebangled.

On His ever-crescent matted crest He is adorned with the fragrant
flowers of kon̲r̲aii flowers and He feels rejoiced.
Becoming a slave of the God of Aiyār̲u whose beauteous
complexion is coralline, I stand redeemed. 2

126. நணியானே! சேயானே! நம்பானே! செம்பொன்னின்
துணியானே! தோலானே! சுண்ணவெண்நீற்றானே!
மணியானே! வானவர்க்கு மருந்துஆகிப் பிணி தீர்க்கும்
அணியானே! ஐயாறர்க்கு ஆள்ஆய் நான் உய்ந்தேனே!

He is very close as well as far away at once; He is the supremely
desirable One; His clothing is auric and rubicund.
He is clad in skin; He is coated with the powder of the white ash.
He is the Ruby; He is the ever-available medicine unto
the celestials that cures their maladies.
Becoming His slave, I stand redeemed. 3

127. ஊழித்தீஆய் நின்றாய்! உள்குவார் உள்ளத்தாய்!
வாழித் தீஆய் நின்றாய்! வாழ்த்துவார் வாயானே!
பாழித் தீஆய் நின்றாய்! படர்சடைமேல் பனிமதியம்
ஆழித் தீ ஐயாறர்க்கு ஆள்ஆய் நான் உய்ந்தேனே!

You are the all-consuming Flame during the great Dissolution;
You abide in them that ever contemplate You; You are,
indeed, the fire of the sacrificial pit.
You indwell the lips of those that hail and adore You.
You stood as the Flame unbeholdable by Vishṇu and Brahma.
You sport on Your spreading matted hair the moist crescent.
You are the *Vatavāgni* perdu in the ocean.

You are the God of Aiyāṟu. As I stand enslaved
by You, I am blessed with salvation. 4

128. சடையானே! சடைஇடையே தவழும் தண்மதியானே!
விடையானே! விடை ஏறிப் புரம் எரித்த வித்தகனே!
உடையானே! உடைதலை கொண்டு ஊர்ஊர் உண் பலிக்கு உழலும்
அடையானே! ஐயாறர்க்கு ஆள்ஆய் நான் உய்ந்தேனே!

Your crest is matted; on it crawls the crescent.
Your mount is the Bull; riding it You—the *Vikirta*—,burnt
the triad of the walled-citadels.
You are the Lord-Owner. With a skull for Your begging-bowl
You roam about in all places soliciting alms.
You are the One to be eventually gained by all. You are
the God of Aiyāṟu. Becoming Your slave, I stand redeemed. 5

129. "நீரானே! தீயானே! நெதியானே! கதியானே!
ஊரானே! உலகானே! உடலானே! உயிரானே!
போரானே! பிறைசூடீ! பிணி தீர்க்கும் பெருமான்!" என்று
ஆராத ஐயாறர்க்கு ஆள்ஆய் நான் உய்ந்தேனே!

You are water; You are fire; You are wealth; You are
the Refuge of all; You are the holy places. You are,
indeed, all the worlds. You are the body and the animating life.
You are the God who annuls maladies.
Though Your devotees praise You endlessly, their eulogization
never abates. You are the God of Aiyāṟu.
Becoming Your slave I stand redeemed. 6

130. கண் ஆனாய்! மணி ஆனாய்! கருத்து ஆனாய்! அருத்து ஆனாய்!
எண் ஆனாய்! எழுத்து ஆனாய்! எழுத்தினுக்கு ஓர் இயல்பு ஆனாய்!
விண் ஆனாய்! விண் இடையே புரம் எரித்த வேதியனே!
அண்ஆன ஐயாறர்க்கு ஆள்ஆய் நான் உய்ந்தேனே!

You are the eye; You are the pupil of the eye; You are
the object of the inner vision; You are the enlightening
meaning of the scriptures.
You are the numbers; You are the vocables; You animate
the letters; You are indeed the heavens.
You are the Vedic God who gutted with fire the triad
of the walled-citadels. You, the God of Aiyāṟu, are close to me.
Becoming Your slave, I gained salvation. 7

131. மின் ஆனாய்! உரும் ஆனாய்! வேதத்தின் பொருள் ஆனாய்!
பொன் ஆனாய்! மணி ஆனாய்! பொருகடல்வாய் முத்து ஆனாய்!
நின் ஆனார் இருவர்க்கும் காண்பு அரிய நிமிர் சோதி
அன்னானே! ஐயாறர்க்கு ஆள்ஆய் நான் உய்ந்தேனே!

You are the lightning; You are the thunder.
You are the import of the Vedas; You are Gold; You are the Gem;
You are the pearl of the raging main.
You soared up and up as a column of flame unbeholdable
by the Two who claimed Godhead which is Yours.
Such, O God of Aiyāṟu, is Your nature and stature.
Becoming Your slave, I gained salvation. 8

132. முத்து இசையும் புனல் பொன்னி மொய் பவளம் கொழித்து உந்தப்
பத்தர்பலர் நீர் மூழ்கிப் பலகாலும் பணிந்து ஏத்த,
எத்திசையும் வானவர்கள், "எம்பெருமான்" என இறைஞ்சும்
அத் திசைஆம் ஐயாறர்க்கு ஆள்ஆய் நான் உய்ந்தேனே!

The golden Kāviri flows with pearls and shores them up
along with abundant coral.
Here bathe devotees who hail and adore You constantly.
In all directions the Devas hail You as their God.
You, the God of Aiyāṟu, accept all worship wherever performed.
Becoming Your slave, I gained salvation. 9

133. கருவரை சூழ் கடல் இலங்கைக் கோமானைக் கருத்து அழியத்
திருவிரலால் உதகரணம்செய்து உகந்த சிவமூர்த்தி,
பெருவரை சூழ் வையகத்தார், "பேர் நந்தி" என்று ஏத்தும்
அரு வரை சூழ் ஐயாறர்க்கு ஆள்ஆய் நான் உய்ந்தேனே!

You pressed Your divine toe, crushed and thereby caused
the king of Lanka girt with seas and dight with mountains,
to lose his haughteur. You are, indeed, Sivamūrti.
You are hailed as Nandi by those of this orbis terrarum,
surrounded by seas.
You are the God of Aiyāṟu girt with hill-like gardens.
Becoming Your slave, I gained salvation. 10

14. பொது

தசபுராணம் பழம்பஞ்சுரம்

134. பருவரை ஒன்று சுற்றி அரவம் கைவிட்ட இமையோர் இரிந்து பயம்ஆய்,
திரு நெடுமால் நிறத்தை அடுவான் விசும்பு சுடுவான் எழுந்து விசை போய்ப்
பெருகிட, "மற்று இதற்கு ஓர் பிதிகாரம்ஒன்றை அருளாய், பிரானே" எனவும்
அருள்கொடு மா விடத்தை, எரியாமல், உண்டஅவன் அண்டர் அண்டர் அரசே.

14.GENERAL

DASAPURĀṆAM Paṇ: Pal̲ampanjuram

When the sea was churned with the great Mountain the string
of which was the entwining snake, uprose amain the venom.
At this all the Devas fled from the snake; the venom was
out to do away with Vishṇu and burn the heavens.
Lo, it rose up and up and spread ubiquitously.
Then all the Devas invoked Siva acknowledging His
Godhead and prayed to Him for relief.
Borne by grace, He, the Lord of all the planets, quaffed it
and saved the cosmos. 1

135. நிரவு ஒலி வெள்ளம் மண்டி நெடுஅண்டம் மூட, நிலம் நின்று
தம்பம்அது அப்
பரம் ஒரு தெய்வம் எய்த, "இது ஒப்பது இல்லை" இருபாலும் நின்று
பணியப்
பிரமனும் மாலும் மேலைமுடியோடு பாதம் அறியாமை நின்ற பெரியோன்,
பரமுதல் ஆய தேவர், சிவன் ஆயமூர்த்திஅவன், ஆம், நமக்கு ஓர் சரணே.

When the abounding and uproarious flood uprose drowning
all the continents, Siva stood on earth as a humongous
column of fire, witnessing which Vishṇu and Brahma
hailed Him as the non-pareil God, and adored Him
standing on His two sides.
The great God so stood that neither Vishṇu nor Brahma
could behold His crown or feet.
He, Sivamūrti, indeed, is the supremely supernal God.
Lo, He, indeed, is our sole Refuge. 2

136. காலமும் நாள்கள் ஊழி படையாமுன், ஏகஉருஆகி, மூவர் உருவில்,
சாலவும் ஆகி மிக்க சமயங்கள் ஆறின் உருஆகி, நின்ற தழலோன்,
ஞாலமும் மேலைவிண்ணொடு உலகுஏழும் உண்டு குறள்ஆய் ஓர்
ஆலின் இலைமேல்
பாலனும் ஆயவர்க்கு ஓர் பரம் ஆயமூர்த்திஅவன், ஆம், நமக்கு ஓர் சரணே.

He stood alone before Time and the like were evolved;
He is the Trinity and their life; He is the import of the six
faiths; His form is that of the flame.
He is the greater than Vishṇu who in his pyknic form waxed great,
devoured the seven worlds inclusive of earth and sky
and eventually, in the form of a babe, floated on
the leaf of the banyan tree. Unto Vishṇu,
He, indeed, is the supremely supernal God.
Lo, He alone is our sole Refuge. 3

137. நீடு உயர்விண்ணும் மண்ணும் நெடுவேலை குன்றொடு உலகுஏழும்
எங்கும் நலியச்
சூடிய கையர் ஆகி, இமையோர் கணங்கள் துதி ஓதி நின்று தொழலும்,
ஓடிய தாருகன்தன் உடலம் பிளந்தும் ஒழியாத கோபம் ஒழிய
ஆடிய மாநடத்து எம் அனல்ஆடி பாதம்அவை ஆம், நமக்கு ஓர் சரணே.

When the Devas with cupped hands hailed His glory
and adored Him to save them from Tārakāsura who
by his cruelty sorely distressed the dwellers of the seven
worlds inclusive of the lofty heavens, earth
and the extensive seas and the mountains.
He smote Tārakā who becoming aware of his end, fled away.
Even after smiting him as His ire substisted, to abate it,
Siva enacted His great dance in the flame.
Lo, His feet alone are our sole Refuge. 4

138. நிலை வலி இன்றி எங்கும் நிலனோடு விண்ணும் நிதனம்செய்து
ஓடு புரம்மூன்று
அலை நலிவு அஞ்சி ஓடி, அரியோடு தேவர் அரணம் புக, தன் அருளால்--
கொலை நலி வாளி, மூள அரவு, அம் கை நாணும், அனல் பாய நீறு
புரம் ஆம்--
மலை சிலை கையில் ஒல்க வளைவித்த வள்ளல்அவன், ஆம், நமக்கு
ஓர் சரணே.

As there was none valiant to oppose, the Asuras of the three walled-
citadels that roamed at will devastating the earth and the heavens,
unable to withstand their miseries, Vishnu and the other Devas
took refuge in Him.
At this He transformed Vishṇu into a murderous arrow, made
Agni its tip, bent the Mount Mēru into a bow
fitted it with the snake Vasuki as its string
and gutted with fire the triad of the walled-citadels
and reduced them to cinders.
He, indeed, is the munificent Patron par excellence.
Lo, He alone is our sole Refuge. 5

139. நீல நல் மேனி, செங்கண், வளை வெள்எயிற்றின், எரிகேசன், நேடி
வரும் நாள்,--
காலை நல் மாலை கொண்டு வழிபாடு செய்யும் அளவின்கண்,
வந்து குறுகிப்
பாலனை ஓடஓடப் பயம் எய்துவித்த, உயிர் வவ்வு பாசம் விடும்--அக்
காலனை வீடுசெய்த கழல்போலும், அண்டர் தொழுது ஓது சூடு
கழலே.

His body is of the dark blue hue; ruddy are his eyes; white
are his sabre teeth; he is flame-red; he is Yama.
Of yore, he came in quest of the lad Markandēya who
without fail, adored Siva during morn and goodly eve.

When Yama involved him in dread causing him to run away
and threw his mortal noose on him,
Siva with His foot kicked Yama to death.
It is indeed His ankleted feet that are adored by the Devas
who wear them on their crests. 6

140. உயர் தவம் மிக்க தக்கன் உயர் வேள்விதன்னில்,--அவி உண்ண
வந்த இமையோர்,
பயம் உறும் எச்சன், அங்கு மதியோனும், உற்றபடி கண்டு நின்று
பயம்ஆய்--
அயனொடு மாலும், “எங்கள் அறியாமை ஆதி, கமி!” என்று
இறைஞ்சி அகல,
சயம் உறு தன்மை கண்ட தழல்வண்ணன், எந்தை, கழல் கண்டு
கொள்கை கடனே.

The Devas that attended to receive *havis* in the great
sacrifire of Daksha, the performer of the sacrifice who
was involved in dread, Agni and Chandra met with
condign punishment. Witnessing this, Brahma and Vishnu
stood nonplused, quaking in dread. These appealed to Him
to forgive their offences and moved away.
Siva is the triumphant God; incarnadine is His complexion,
like unto fire. He is truly our Sire.
To revel in the adoration of His ankleted feet is our bounden duty. 7

141. நலம் மலி மங்கை நங்கை விளையாடி ஓடி நயனத்தலங்கள் கரமா,
உலகினை ஏழும் முற்றும் இருள் மூடமூட, இருள் ஓட, நெற்றி ஒரு கண்
அலர்தர, அஞ்சி மற்றை நயனம் கைவிட்டு மடவாள் இறைஞ்ச, மதி போல்
அலர்தரு சோதி போல அலர்வித்த முக்கண்அவன், ஆம், நமக்கு ஓர்
சரணே.

When the comely damozel of sterling qualities romped
and gamboled with Him, She, in sport, covered His eyne with
Her hand. At this the seven worlds were blanketed in murk.
To chase away the darkness, our God oped the eye in His forehead.
Scared at this, She removed Her hand and adored Him.
Then, the God of trinocular vision oped His radiant eyes
that are the sun and the moon.
Lo, He, indeed, is our peerless Palladium. 8

142. கழை படு காடு தென்றல் குயில் கூவ, அஞ்சுகணையோன்,--
அணைந்து புகலும்
மழைவடி வண்ணன் எண்ணி மகவோனை விட்ட--மலர் ஆன
தொட்ட மதனன்
எழில் பொடி வெந்து வீழ, இமையோர் கணங்கள் எரி என்று
இறைஞ்சி அகல
தழல் படு நெற்றி ஒற்றை நயனம் சிவந்த தழல்வண்ணன் எந்தை
சரணே.

The woodland was thick with sweetcanes where koels cooed;
Manmata, the wielder of the pentad of the flower darts,
came close to Him, leaving the company of the nimbus-hued
Vishnu and Indira who assured him of their aid,
and sped his darts on Him.
At this Siva reduced his comely body to cinders, witnessing
which the Deva throngs wailed aloud crying that it was
the deadly fire and fled away in dread.
Thus, even thus, Siva, the flame-hued Sire, opened His
eye in His forehead.
Lo, He, indeed is our sole Refuge. 9

143. தட மலர் ஆயிரங்கள் குறைவு ஒன்று அது ஆக, நிறைவு என்று தன்
கண் அதனால்
உடன் வழிபாடு செய்த திருமாலை, எந்தைபெருமான், உகந்து மிகவும்
சுடர் அடியான் முயன்று சுழல்வித்து, அரக்கன் இதயம் பிளந்த
கொடுமை
அடல் வலி ஆழி, ஆழியவனுக்கு அளித்தஅவன், ஆம், நமக்கு ஒர்
சரணே.

Vishṇu whose eyes were like unto the red lotus, gouged
an eye of his and placed it as an offering in lieu of
the flower that fell short of the thousand flowers, during
his Siva-pūja and thus completed His *archana* with
which Sivan was immensely pleased.
Of yore, Siva with His lustrous and salvific foot, drew
a circle on earth, which metamorphosed into a swirling
procket wheel and blasted the bosom of Jalandara.
It is this fierce and exceedingly mighty wheel, Siva presented
to Vishṇu who lies recumbent on the milky sea.
Lo, it is the peerless One who is our sole Refuge.

144. "கடுகிய தேர் செலாது, கயிலாயம்மீது; கருதேல், உன் வீரம்; ஒழி, நீ!
முடுகுவது அன்று, தன்மம்" என நின்று பாகன் மொழிவானை நன்று
முனியா,
"விடுவிடு" என்று சென்று விரைவுற்று, அரக்கன், வரை உற்று
எடுக்க, முடிதோள்
நெடுநெடு இற்று வீழ, விரல் உற்ற பாதம் நினைவுஉற்றது,
என்தன் மனனே.

The driver of his chariot admonished Ravaṇa thus: "Though
the speed of this chariot is great, it cannot fly over
the Mount Kailās. Deem not you valour to be supreme;
again, it spells not on your part dharma, to get angry with me."

Yet grown extremely irate and castigating severely the driver
who stopped the chariot, Ravaṇa, in all celerity, moved
and durst uproot the Mount.
Then, Siva so pressed His toe that it caused the shoulders
and the heads of Ravaṇa to get cracked dinsomely.
It is on such foot, the one of a pair, my thought ever rests. 11

15. பொது

பாவநாசத் திருப்பதிகம் பழம்பஞ்சுரம்

145. *பற்று அற்றார் சேர் பழம்பதியை, பாசூர் நிலாய பவளத்தை*
சிற்றம்பலத்து எம் திகழ்கனியை, தீண்டற்கு அரிய திருஉருவை,
வெற்றியூரில் விரிசுடரை, விமலர்கோனை, திரை சூழ்ந்த
ஒற்றியூர் எம் உத்தமனை, உள்ளத்துள்ளே வைத்தேனே.

15. GENERAL

PAVANĀSATTHIRUPPATIKAM

Paṇ: Palampanjuram

Our God is entempled in the hoary places where dwell
those who are unattached to the world.
He is the Coral abiding at Pāsūr; He is the Fruit
to be gained in Cirrambalam.
His is the divine and impalpable Form.
He is the radiant and extensive Flame of Verriyūr;
He is ever free from *malas*; He is the Chief of the pure ones.
He is the lofty One of Orriyūr-upon-the sea.
Him have I embosomed. 1

146. ஆனைக்காவில் அணங்கினை, ஆரூர் நிலாய அம்மானை,
கானப்பேரூர்க் கட்டியை, கானூர் முளைத்த கரும்பினை,
வானப் பேரார் வந்து ஏத்தும் வாய்மூர் வாழும் வலம்புரியை,
மானக் கயிலைமழகளிற்றை, மதியை, சுடரை, மறவேனே.

He is the God of Ānaikka; He is the Ruler of Ārūr;
He is the Sugar-lump that sweetens the great Kānappēr;
He is the Sweetcane that sprang from Kānūr;
He is of Vāimūr visited and adored by the Devas;
He is the *Valampuri*; He is the ever-young Tusker
of the great Mount Kailās.
He, indeed, is the radiant sun and the moon
whom I can never forget at all. 2

147. மதிஅம்கண்ணி நாயிற்றை, மயக்கம் தீர்க்கும் மருந்தினை,
அதிகைமுதூர் அரசினை, ஐயாறு அமர்ந்த ஐயனை,
விதியை, புகழை, வானோர்கள் வேண்டித் தேடும் விளக்கினை,
நெதியை, ஞானக்கொழுந்தினை, நினைந்தேற்கு உள்ளம் நிறைந்ததே.

His chaplet is the crescent. He is the illuminating
Sun that undoes tohubohu; He is the Monarch
of the hoary Atikai; He is the Sire presiding over Aiyāṟu.
He is the Destiny; His is the Glory. He is the Light
quested after, by the celestials.
He is the Wealth par excellence; He is the leaf-bud of Gnosis.
He fills my soul with bliss when I think on Him. 3

148. புறம்பயத்து எம் முத்தினை, புகலூர் இலங்கு பொன்னினை,
உறந்தை ஓங்கு சிராப்பள்ளி உலகம் விளக்கும் ஞாயிற்றை,
கறங்கும் அருவிக் கழுக்குன்றில் காண்பார் காணும் கண்ணானை,
அறம் சூழ் அதிகைவீரட்டத்து அரிமான்ஏற்றை, அடைந்தேனே.

He is the Pearl entempled in Pu̱rampayam;
He is the Gold that envelops Pukalūr in splendour.
He abides at U̱raiyūr at Cirāppaḷḷi; He is the Sun
that illumines the cosmos.
Entempled in Kaḻukkunṟam where roar waterfalls,
He is the Support of the devotees who visit His
Kaḻukkunram and revel in His *darshan*.
He is the Lion of Atikai Veeraṭṭāṉam abounding in dharma.
Lo, I have gained access to Him. 4

149. கோலக்காவில் குருமணியை, குடமுக்கு உறையும் விடம்உணியை,
ஆலங்காட்டில் அம் தேனை, அமரர் சென்னி ஆய்மலரை,
பாலில்-திகழும் பைங்கனியை, பராய்த்துறை எம் பசும்பொன்னை,
சூலத்தானை, துணைஇலியை, தோளைக் குளிரத் தொழுதேனே.

He is the brilliant Ruby of Kōlakka; He is the quaffer
of venom abiding at Kuṭamūkku; He is the Melis
of the beauteous Ālankāṭu.
He is the flower worn by the supernals on their crests.
He is the ever-fresh fruit soaked in milk; He is our
fadeless Gold of Parāitthuṟai.
He is the wielder of a spear; He is the Help of all
who needs no help at all.
As I adore Him my arms are soused in coolth. 5

150. மருகல் உறை மாணிக்கத்தை, வலஞ்சுழி(ய்)யின் மாலையை,
கருகாவூரில் கற்பகத்தை, காண்டற்கு அரிய கதிர்ஒளியை,
பெருவேளூர் எம் பிறப்புஇலியை, பேணுவார்கள் பிரிவு அரிய
திரு வாஞ்சியத்து எம் செல்வனை, சிந்தையுள்ளே வைத்தேனே.

He is the great Ruby entempled in Marukal.
Valamchuḻi is His garland; He is the *Kaṟpaka* of
Karukāvūr; He is the radiant Light rare to be
beheld. He is our birthless God abiding in
Peruvēḷūr; He is the Opulent One of Tiruvāñjiyam
from whom His adorers desire not parting.
Him have I treasured in my *chinta*. 6

151. எழில் ஆர் இராசசிங்கத்தை, இராமேச்சுரத்து எம் எழில் ஏற்றை,
குழல்ஆர்கோதை வரைமார்பில் குற்றாலத்து எம் கூத்தனை,
நிழல் ஆர் சோலை நெடுங்களத்து நிலாய நித்தமணாளனை,
அழல் ஆர் வண்ணத்து அம்மானை, அன்பில் அணைத்து வைத்தேனே.

He is the beauteous and majestic Lion; He is
the pulchritudinous Bull of Irāmēcchuram.
In His hill-like chest abides His Consort of lovely tresses.
He is the Dancer of Kuṟṟālam; He is the eternal
Bridegroom who abides at Netumkuḷam girt with
gardens yielding abundant shade.
Our God's complexion is like unto the ruddy flame.
In abiding love, I keep Him embraced tight. 7

152. மாலைத் தோன்றும் வளர்மதியை, மறைக்காட்டு உறையும் மணாளனை
ஆலைக் கரும்பின் இன்சாற்றை, அண்ணாமலை எம் அண்ணலை,
சோலைத் துருத்திநகர் மேய சுடரில்-திகழும் துளக்குஇலியை,
மேலைவானோர்பெருமானை, விருப்பால் விழுங்கியிட்டேனே.

He is the crepuscular crescent; He is the sempiternal
Bridegroom abiding at Maṟaikkāṭu.
He is the juice of the sugarcane that flows from the press.

He is the Noble God of Aṇṇāmalai.
He who is the radiant and constant splendour, is
entempled in Turutthi girt with gardens.
He is the God coveted by the celestials.
Borne by longing I have devoured Him. 8

153. சோற்றுத்துறை எம் சோதியை, துருத்தி மேய தூமணியை,
ஆற்றில் பழனத்து அம்மானை, ஆலவாய் எம் அருமணியை,
நீரில் பொலிந்த நிமிர் திண்தோள் நெய்த்தானத்து எம் நிலாச்சுடரைத்
தோற்றக் கடலை, அடல்ஏற்றை, தோளைக் குளிரத் தொழுதேனே.

He is the Effulgence of Cor̲r̲utthur̲ai, adored by us.
He is the Ruby of the purest ray serene, of Turutthi.
He is the God of Pal̲an̲am on the bank of the Kāviri.
He is our rarest Gem of Ālavāi; His shoulders
coated with the holy ash stand splendorously erect.
He is the bright-rayed Moon of Neitthān̲am.
He is valiant to cause the drying of the sea of
birth; His mount is the martial Bull.
Him have I so worshipped in exultance
that my arms stand soused in coolth. 9

154. புத்தூர் உறையும் புனிதனை, பூவணத்து எம் போர்ஏற்றை,
வித்துஆய் மிழலை முளைத்தானை, வேள்விக்குடி எம் வேதியனை,
பொய்த்தார் புரம்மூன்று எரித்தானை, பொதியில் மேய புராணனை,
வைத்தேன், என்தன் மனத்துள்ளே--மாத்தூர் மேய மருந்தையே.

He is the Holy One of Putthūr; He is the martial Bull
of Pūvaṅam; He is the seed that sprouted and grew
in Mil̲alai; He is the Vedic Brahmin of Vēḷvikkuṭi.

He gutted with fire the triad of the walled-citadels
of the Asuras who practised falsity.
He is the Ancient One of the Potiyil; He is the cure-all
Medicine of Mātthūr.
Lo, I keep Him treasured in my *manam*. 10

155. முந்தித் தானே முளைத்தானை, மூரி வெள்ஏறு ஊர்ந்தானை,
அந்திச் செவ்வான் படியானை, அரக்கன் ஆற்றல் அழித்தானை,
சிந்தை வெள்ளப்புனல்ஆட்டிச் செஞ்சொல்மாலை அடிச் சேர்த்தி,
"எந்தைபெம்மான், என் எம்மான்" என்பார் பாவம் நாசமே.

Before the beginning He self-manifested.
He is the Rider of the good old white Bull.
He is incarnadine like the crepuscular sky.
He did away with the Asura's puissance.
The sins of those that perform His ablutions with
the water welling up in their *chinta,* place at His
feet verse-garlands of sweet vocables and constantly
invoke Him as their God, Sire and Chief, in joy,
will perish altogether. 11

16. திருப் புகலூர்

இந்தளம்

156. செய்யர்; வெண்நூலர்; கருமான்மறி துள்ளும்
கையர்; கனைகழல் கட்டிய காலினர்;
மெய்யர், மெய்ந்நின்றவர்க்கு; அல்லாதவர்க்கு என்றும்
பொய்யர்--புகலூர்ப் புரிசடையாரே.

Twisted and matted is the hair of the God of Pukalūr; crimson is
His complexion. He wears the white sacred threads.
His hand holds a black and leaping fawn; His feet
are fastened with resounding anklets.
He is the true One of those who pursue Truth;
unto others He is not so. 1

157. மேக நல் ஊர்தியர், மின் போல் மிளிர்சடைப்
பாகமதிநுதலாளை ஓர்பாகத்தர்,
நாகவளையினர், நாகஉடையினர்,
போகர்--புகலூர்ப் புரிசடையாரே.

Twisted is the matted hair of the God of Pukalūr;
His mount is Vishṇu—the nimbus-hued—, who willingly
assumed the form of the Bull; Siva's matted crest
is fulgurant and glittering. He is concorporate with
His Consort whose forehead is crescent-like.
His bracelets are snakes; He is mantled in the skin of the Tusker.
He is the dispenser of *bhoga* to entia. 2

158. பெருந் தாழ்சடைமுடிமேல் பிறை சூடி,
கருந்தாழ்குழலியும் தாமும் கலந்து,
திருந்தா மனம் உடையார்திறத்து என்றும்
பொருந்தார்--புகலூர்ப் புரிசடையாரே.
The God of Pukalūr whose hair is matted, wears
on His great and dangling matted hair the crescent.
He is concorporate with His Consort of curly coiffure
compact of long and dark hair.
He will not indwell the *manams* of the unregenerated. 3

159. அக்கு ஆர் அணி வடம் ஆகத்தர், நாகத்தர்,
நக்கு ஆர் இளமதிக் கண்ணியர், நாள்தொறும்
உக்கார்தலை பிடித்து உண் பலிக்கு ஊர்தொறும்
புக்கார்--புகலூர்ப் புரிசடையாரே.

The God of Pukalūr whose matted hair is twisted
wears a wreath of *rudrāksha* beads; He is adorned
with an adder. He, the supremely desirable One, wears
the young crescent as His chaplet.
Toting a dead skull as His begging-bowl He goes about
from place to place soliciting alms. 4

160. ஆர்த்து ஆர்உயிர் அடும் அந்தகன்தன் உடல்
பேர்த்தார், பிறைநுதல் பெண்ணின் நல்லாள் உட்கக்
கூர்த்து ஆர் மருப்பின் கொலைக் களிற்று ஈர்உரி
போர்த்தார்--புகலூர்ப் புரிசடையாரே.

The God of Pukalūr whose matted hair is twisted, did away with
Yama who went about uproariously snatching lives.
Witnessed by His Consort whose forehead is crescent-like
and who stood scared, He peeled off the skin of
the murderous Tusker and mantled Himself in its bloody skin. 5

161. உதைத்தார், மறலி உருள ஓர் காலால்;
சிதைத்தார், திகழ் தக்கன் செய்த நல் வேள்வி;
பதைத்தார் சிரம்கரம் கொண்டு, வெய்யோன் கண்
புதைத்தார்--புகலூர்ப் புரிசடையாரே.

The God of Pukalūr whose matted hair is twisted,
with a foot of His so kicked Yama that he fell down
and rolled to death.

He devastated the great sacrifice of Daksha and did
away with the heads and hands of its participants who
quaked in dread. He gouged the eyes of Sūrya. 6

162. தூ மன் சுறவம் துதைந்த கொடி உடைக்
காமன் கணை வலம் காய்ந்த முக்கண்ணினர்,
சேமநெறியினர்; சீரைஉடையவர்--
பூ மன் புகலூர்ப் புரிசடையாரே.

The God of flowery Pukalūr of twisted matted hair, is
triple- eyed. He stared to death Maṉmata whose flag
sports the signum of a mighty shark and who sped
his flowery darts targeting Siva.
Siva blesses His devotees with the safe and salvific way.
Lo, He is clad in bark. 7

163. கரிந்தார் தலையர்; கடிமதில்மூன்றும்,
தெரிந்தார், கணைகள், செழுந் தழல் உண்ண;
விரிந்து ஆர் சடைமேல் விரிபுனல் கங்கை
புரிந்தார்--புகலூர்ப் புரிசடையாரே.

The God of Pukalūr wears the twisted and matted hair.
His garland is made up of the skulls of the dead.
He selected His darts with which He was to burn the well-guarded
triad of the skyey and walled-citadels. (However He
did not make use of them).
He willingly bears on His matted crest the extensive
Ganga of spreading flood. 8

164. ஈண்டு ஆர் அழலின், இருவரும் கைதொழ,
நீண்டார், நெடுந் தடுமாற்றநிலை அஞ்ச;
மாண்டார்தம் என்பும் மலர்க்கொன்றைமாலையும்
பூண்டார்--புகலூர்ப் புரிசடையாரே.

The matted hair of the God of Pukalūr is twisted.
He rose up and up as the unbeholdable column of flame
witnessing which Vishṇu and Brahma hailed and adored Him,
after undergoing dreadful bewilderment.
Besides kon̲r̲ai blossoms He wears the bones of the dead ones. 9

165. கறுத்தார், மணிகண்டம்; கால்விரல் ஊன்றி
இறுத்தார், இலங்கையர்கோன் முடிபத்தும்;
அறுத்தார், புலன்ஐந்தும்; ஆயிழை பாகம்
பொறுத்தார்--புகலூர்ப் புரிசடையாரே.

The matted hair of the God of Pukalūr is twisted.
He blued a patch of His rubicund throat, by quaffing
the oceanic venom.
He crushed the ten heads of the sovereign of Lanka by
pressing His toe. He is the Victor of His senses five.
He shares His body with His bejewelled Consort. 10

17. திரு ஆரூர் அரநெறி

இந்தளம்

166. எத் தீப் புகினும் எமக்கு ஒரு தீது இலை;
தெத்தேஎன முரன்று எம் உள் உழிதர்வர்;
முத்தீ அனையது ஓர் மூஇலைவேல் பிடித்து
அத் தீ நிறத்தார்--அரநெறியாரே.

17. TIRUVĀRŪR ARANEṞI **Paṇ: Intalam**

The God of Araneṟi is flame-like in complexion;
He wields the three-leaved spear like unto the triple fire;
Voicing forth musically the preamble *'tetthē,'* He abides
in my soul dancing.
Even if I enter fire of any kind, I'll remain unhurt. 1

167. *வீரமும் பூண்பர்; விசயனொடு ஆயது ஒர்*
தாரமும் பூண்பர்; தமக்கு அன்புபட்டவர்
பாரமும் பூண்பர்; நன் பைங்கண் மிளிர் அரவு-
ஆரமும் பூண்பர்--அரநெறியாரே.

The God of Araneṟi wears a garland of snake the eyes
of which are radiant and fresh.
He bears the manifold burden of His loving devotees
and blesses them.
He was in the company of His Consort when He fought against
Arjuṉa and displayed heroic deeds. 2

168. *தஞ்ச வண்ணத்தர்; சடையினர்; தாமும் ஒர்*
வஞ்ச வண்ணத்தர்; வண்டு ஆர் குழலாளொடும்
துஞ்ச வண்ணத்தர்; துஞ்சாத கண்ணார் தொழும்
அஞ்ச வண்ணத்தர்--அரநெறியாரே.

The God of Araneṟi readily offers refuge to those that seek
Him as their Refuge. His is the matted crest.
He practises deception on those who are not His devotees.
He is concorporate with His Consort whose tresses
are buzzed by bees.

He is the Yogi of *Hamsa mantra* who is adored by
the Devas of unwinking eyes. 3

169. விழித்தனர், காமனை வீழ்தர; விண் நின்று
இழித்தனர், கங்கையை; ஏத்தினர் பாவம்
கழித்தனர்; கல் சூழ் கடி அரண்மூன்றும்
அழித்தனர்--ஆரூர் அரநெறியாரே.

The God of Araneṟi stared Maṉmata to death; He caused the Heavenly
Ganga to descend down and abide on His matted crest.
He annuls the evil karma of His worshippers; He devastated
the well-guarded triad of the hostile and walled-citadels. 4

170. துற்றவர், வெண்தலையில்; சுருள் கோவணம்
தற்றவர்; தம் வினை ஆனஎலாம் அற
அற்றவர்; அரூர் அரநெறி கைதொழ
உற்றவர் தாம் ஒளி பெற்றனர் தாமே.

He begs alms in His begging-bowl—the white skull.
His loin-cloth engirds Him. He is ever free from *malas*.
He is entempled in Araneṟi for the adoration of His
devotees who hail Him with their cupped hands to get
their karma annulled. They come by His Gnostic Effulgence. 5

171. கூடு அரவத்தர்; குரல் கிண்கிணி அடி
நீடு அரவத்தர்; முன்மாலைஇடை இருள்
பாடு அரவத்தர்; பணம் அஞ்சு பை விரித்து
ஆடு அரவத்தர்--அரநெறியாரே.

The God of Araneṟi is decked with tinkling anklets;
He sings during the night following the crepuscule;
He is the Dancer adorned with the quintuple-headed adder of
poisonous sacs which dances with expanded hoods. 6

172. கூட வல்லார், குறிப்பில்(ல்), உமையாளொடும்;
பாட வல்லார்; பயின்று அந்தியும் சந்தியும்
ஆட வல்லார்; திரு ஆரூர் அரநெறி
நாட வல்லார் வினை வீட வல்லாரே.

Divining the wish of Uma, He is companied with Her.
He sings during the eve and during the junctions of
day and night; He is valiant to dance on many occasions.
He is entempled in Tiruvārūr Araneṟi and He annuls
the karma of those that seek Him in *bhakti*. 7

173. பாலை நகு பனிவெண்மதி, பைங்கொன்றை,
மாலையும் கண்ணியும் ஆவன; சேவடி
காலையும் மாலையும் கைதொழுவார் மனம்
ஆலயம்--ஆரூர் அரநெறியார்க்கே.

The God of Araneṟi at Ārūr wears as chaplets the milk white
and cool crescent as well as the freshly-woven koṉṟai blossoms.
His salvific feet constitute the delubrum of His devotees
who adore Him with their hands during morn and eve. 8

174. முடி வண்ணம் வான மின்வண்ணம்; தம் மார்பின்
பொடி வண்ணம் தம் புகழ் ஊர்தியின் வண்ணம்;
படி வண்ணம் பாற்கடல் வண்ணம்; செஞ்ஞாயிறு
அடி வண்ணம்--ஆரூர் அரநெறியார்க்கே.

The crest of the God of Ārūr Araneṟi is fulgurant;
the hue of His chest bedaubed with the holy ash
is like His mount—the white Bull; the hue of His body
is like that of the milky main; the hue of His sacred
feet is rubicund like the ruddy sun. 9

175. பொன் நவில் புன்சடையான் அடியின் நிழல்
இன் அருள் சூடி எள்காதும் இராப்பகல்,
மன்னவர் கின்னரர் வானவர்தாம், தொழும்
அன்னவர்--ஆரூர் அரநெறியாரே.

His ruddy matted crest is like the shining gold;
Monarchs, kiṉṉaras and celestials seek the sacred shade of His
salvific feet through His grace and adore Him,
during night and day willingly in joy.
He is entempled in Ārūr Araneṟi. 10

176. பொருள் மன்னனைப் பற்றிப் புட்பகம் கொண்ட
மருள் மன்னனை எற்றி, வாள்உடன் ஈந்து,
கருள் மன்னு கண்டம் கறுக்க நஞ்சு உண்ட
அருள் மன்னர்--ஆரூர் அரநெறியாரே.

Ravaṇa seized the aerial chariot Pushpaka from
Gubēra. In his befuddlement he durst uproot
the Mount Kailās.
Siva initially harrowed him and later when he rued,
blessed him with a sword.
Of yore, Siva quaffed the venom and blued His throat.
He, indeed, is the merciful and graceful God who is
entempled in Ārūr Araneṟi. 11

18. பொது

விடம் தீர்த்த திருப்பதிகம் இந்தளம்

177. ஒன்றுகொல்ஆம் அவர் சிந்தை உயர் வரை;
ஒன்றுகொல்ஆம் உயரும் மதி சூடுவர்;
ஒன்றுகொல்ஆம் இடு வெண்தலை கையது;
ஒன்றுகொல்ஆம் அவர் ஊர்வதுதானே.

18. GENERAL

The Sacred Decad that Annulled Poison

Paṇ: Intalam

One only is His Mount Kailās which is lofty as His thought;
One only is the lofty crescent which is His chaplet;
Only one is His begging-bowl which is a white skull;
Only one is His mount—the Bull that He rides. 1

178. இரண்டுகொல்ஆம் இமையோர் தொழு பாதம்;
இரண்டுகொல்ஆம் இலங்கும் குழை; பெண், ஆண்,
இரண்டுகொல்ஆம் உருவம்; சிறு மான், மழு,
இரண்டுகொல்ஆம் அவர் ஏந்தினதாமே.

Two are His feet which are adored by the celestials;
Two are His ear-rings, namely the *todu* and the *Kuḻai;*
Twofold indeed is His androgynic form;
Two are His,namely the fawn and the *maḻu* which He wields. 2

179. மூன்றுகொல்ஆம் அவர் கண்நுதல் ஆவன;
மூன்றுகொல்ஆம் அவர் சூலத்தின் மொய் இலை;
மூன்றுகொல்ஆம் கணை, கையது வில், நாண்;
மூன்றுகொல்ஆம் புரம் எய்தனதாமே.

Three are His eyes including the one in His forehead;
Three, indeed, are the leaves of His spear's top;
Three are His bow, its string and the dart He holds;
Three are the walled-citadels He smote with His dart. 3

180. நாலுகொல்ஆம் அவர் தம் முகம்ஆவன;
நாலுகொல்ஆம் சனனம் முதல்-தோற்றமும்;
நாலுகொல்ஆம் அவர் ஊர்தியின் பாதங்கள்;
நாலுகொல்ஆம் மறை பாடினதாமே.

Four, indeed, are His visages;
Four are His creations from earth, uterus, ovum and sweat;
Four are the feet of His mount—the Bull;
Four are the Vedas which He authored and sings. 4

181. அஞ்சுகொல்ஆம் அவர் ஆடுஅரவின் படம்;
அஞ்சுகொல்ஆம் அவர் வெல் புலன்ஆவன;
அஞ்சுகொல்ஆம் அவர் காயப்பட்டான் கணை;
அஞ்சுகொல்ஆம் அவர் ஆடினதாமே.

Five are the hoods of the snake He causes to dance;
Five are the senses of which He is the Victor;
Five are the flowery darts of Manmata whom He smote;
Five are the products of kine which constitute His ablutions. 5

182. ஆறுகொல்ஆம் அவர் அங்கம் படைத்தன;
ஆறுகொல்ஆம் அவர் தம் மகனார் முகம்;
ஆறுகொல்ஆம் அவர் தார்மிசை வண்டின் கால்;
ஆறுகொல்ஆம் சுவை ஆக்கினதாமே.

Six are the Angas that He authored;
Six are the visages of His son Āṟumukha;
Six are the feet of the chafer that doth buzz His garland;
Six are the tastes of victuals He provides for mankind. 6

183. *ஏழுகொல்ஆம் அவர் ஊழி படைத்தன;*
ஏழுகொல்ஆம் அவர் கண்ட இருங்கடல்;
ஏழுகொல்ஆம் அவர் ஆளும் உலகங்கள்;
ஏழுகொல்ஆம் இசை ஆக்கினதாமே.

Seven are the types of entia He evolved;
Seven are the mains He ushered into existence;
Seven are the worlds over which He reigns;
Sevenfold is the Music evolved by Him. 7

184. *எட்டுக்கொல்ஆம் அவர் ஈறு இல் பெருங் குணம்;*
எட்டுக்கொல்ஆம் அவர் சூடும் இனமலர்;
எட்டுக்கொல்ஆம் அவர் தோள்இணைஆவன;
எட்டுக்கொல்ஆம் திசை ஆக்கினதாமே.

Eight are His great and endless qualities;
Eight are the kinds of flowers He is adorned with;
Eight are His shoulders of equal and harmonious excellence;
Eight are the directions evolved by Him. 8

185. *ஒன்பதுபோல் அவர் வாசல் வகுத்தன;*
ஒன்பதுபோல் அவர் மார்பினில் நூல்-இழை;
ஒன்பதுபோல் அவர் கோலக் குழல்சடை;
ஒன்பதுபோல் அவர் பார்இடம்தானே.

Nine are the outlets of each human body created by Him;
Nine are His sacred threads He wears on His chest;
Nine are the strands of His matted crest;
Nine are the continents of the world He created. 9

186. பத்துக்கொல்ஆம் அவர் பாம்பின் கண், பாம்பின் பல்;
பத்துக்கொல்ஆம் எயிறு(ந்) நெரிந்து உக்கன;
பத்துக்கொல்ஆம் அவர் காயப்பட்டான் தலை;
பத்துக்கொல்ஆம் அடியார் செய்கைதானே.

Ten are the eyes of His five-headed snake and ten their fangs;
Ten are the toothed gums He undid;
Ten are the crushed heads of His victim;
Ten are the progressive stages achieved by His devotees. 10

[**Note.** The ten stages are known as Dasa Kārya.]

சீகாமரம்

19. திரு ஆரூர்

187. சூலப்படையானை; சூழ் ஆக வீழ் அருவி
கோலத் தோள் குங்குமம் சேர் குன்றுஎட்டு உடையானை;
பால் ஒத்த மென்மொழியாள் பங்கனை; பாங்கு ஆய
ஆலத்தின் கீழானை;--நான் கண்டது ஆரூரே.

Paṇ: Seekāmaram

19. TIRUVĀRŪR

He wields the weapon of spear; He is the Lord of the eight
mountains from whose sides fall cataracts laden with saffron.
He is concorporate with His Consort whose soft words are sweet
like milk. He was becomingly seated under the Banyan tree. 1
Lo, I was blessed with His darshan at Ārūr.

188. பக்கமே பாரிடங்கள் சூழ, படுதலையில்
புக்க ஊர்ப் பிச்சை ஏற்று, உண்டு, பொலிவு உடைத்துஆய்க்
கொக்குஇறகின் தூவல் கொடி எடுத்த, கோவணத்தோடு
அக்கு அணிந்த, அம்மானை--நான் கண்டது ஆரூரே.

Encircled on both sides by His *Bhuta*-Hosts, He visits
places where He solicits alms in a skull—His
begging-bowl—, and eats it.
His crest is splendorously adorned with *kokkiraku;*
He sports a flag; on His loin-cloth He wears bones.
Lo, I was blessed with my God's *darshan* at Ārūr. 2

189. சேய உலகமும் செல் சார்வும் ஆனானை,
மாயப் போர் வல்லானை, மாலை தாழ் மார்பானை,
வேய் ஒத்த தோளியர்தம் மென்முலைமேல்-தண் சாந்தின்
ஆயத்துஇடையானை,--நான் கண்டது ஆரூரே.

His, indeed, is the world of moksha which is far, far away,
He, indeed, is the way leading to it. He is an adept
in the murderous warfare.
His chest is adorned with a dangling garland.
Damsels whose shoulders are like bamboo and who coat
their delicate breasts with the paste of a sandalwood, foregather
in His presence to hail and adore Him.
Lo, I was blessed to have His *darshan* at Ārūr. 3

190. ஏறு ஏற்றமா ஏறி, எண்கணமும் பின் படர,
மாறு ஏற்றார் வல் அரணம் சீறி, மயானத்தின்
நீறு ஏற்ற மேனியனாய், நீள்சடைமேல் நீர் ததும்ப
ஆறு ஏற்ற அந்தணனை--நான் கண்டது ஆரூரே.

He rides His Bull par excellence, followed by the eight
kinds of *Gaṇas*.
Of yore, He smote the triad of the hostile and walled-citadels.
He wears the crematory ash; He bears on His matted crest
the Ganga, brimful of billowy water. He is the Brahmin.
Lo, I was blessed with His *darshan* at Ārūr. 4

191. தாம் கோல வெள்எலும்பு பூண்டு, தம் ஏறு ஏறி,
பாங்குஆன ஊர்க்கு எல்லாம் செல்லும் பரமனார்
தேம் காவி நாறும் திரு ஆரூர்த் தொல்-நகரில்
பூங்கோயிலுள் மகிழ்ந்து போகாது இருந்தாரே.

Adorned with bright and white bones, our God rides
His Bull and visits all the places close by.
In intense love, He is entempled in Pūṇkōyil at the hoary city
Tiruvārūr where wafts the suaveolence of the lovely lilies,
without ever parting from it. 5

192. எம் பட்டம் பட்டம் உடையானை, ஏர் மதியின்
நும் பட்டம் சேர்ந்த நுதலானை, அந்திவாய்ச்
செம்பட்டு உடுத்துச் சிறுமான்உரிஆடை
அம் பட்டு அசைத்தானை,--நான் கண்டது ஆரூரே.

He regards our beatific titles as His own. His forehead
wears a narrow band like unto the crescent on His crest.
He is clad in silks, rubicund like the crepuscular sky.
The skin of a fawn is His habiliments. He goes about
in His silks that do rustle. 6
Lo, I was blessed with His *darshan* at Ārūr.

193. போழ் ஒத்த வெண்மதியம் சூடிப் பொலிந்து இலங்கு
வேழத்துஉரி போர்த்தான், வெள்வளையாள்தான் வெருவ,
ஊழித்தீ அன்னானை, ஓங்குஒலிமாப் பூண்டது ஓர்
ஆழித் தேர் வித்தகனை,--நான் கண்டது ஆரூரே.

He wears a slice of the moon whose tips are symmetrical.
He mantled Himself in the skin of the Tusker witnessing which
His Consort whose hands decked with splendorous
and white chank-bangles, stood scared.
His complexion is like unto the flame at the yuga's end.
He is the *Vittaka* who rides the wheeled chariot in procession,
drawn by the great steeds that neigh uproariously.
Lo, I was blessed with His *darshan* at Ārūr. 7

194. வஞ்சனையார் ஆர் பாடும் சாராத மைந்தனை,
துஞ்சு இருளில் ஆடல் உகந்தானை, தன் தொண்டர்
நெஞ்சின் இருள் கூரும்பொழுது நிலாப் பாரித்து
அம் சுடர் ஆய் நின்றானை,--நான் கண்டது ஆரூரே.

He, the mighty One, comes not near any of them of
deceptious disposition; He delights to dance during
night when all eyes are shut in slumber.
When murk begins to abound in the bosoms of His servitors,
He thither rises as the moon of cool and serene rays.
He is truly the One self-effulgent.
Lo, I was blessed with His darshan at Ārūr. 8

195. கார முது கொன்றை கடிநாறு தண்என்ன
நீர முதுகோதையோடு ஆடிய நீள் மார்பன்,
பேர் அமுதம் உண்டார்கள் உய்யப் பெருங்கடல்நஞ்சு
ஆர் அமுதா உண்டானை,--நான் கண்டது ஆரூரே.

He is adorned with the fragrant blossoms of konrai that blow
during the rainy season.
He sports the Ganga of cool waters on His crest; His huge chest
is the abode of His Consort.
He quaffed the great oceanic venom as though it were ambrosia,
and blessed the Devas with the nectarean elixir.
Lo, I was blessed to have His *darshan* at Ārūr. 9

196. தாள் தழுவு கையன், தாமரைப்பூஞ்சேவடியன்,
கோள் தால வேடத்தன், கொண்டது ஓர் வீணையினான்,
ஆடுஅரவக்கிண்கிணிக் கால் அன்னான் ஓர் சேடனை,
ஆடும் தீக் கூத்தனை,--நான் கண்டது ஆரூரே.

His hands extend upto His knees; roseate are His sacred
feet like unto the lotus flower; non-pareil is His
vētam; He holds a viṇa in His hand.
His feet are fastened with tinkling anklets.
He is the lofty One; He dances in the blazing flame.
Lo, I was blessed with His darshan at Ārūr. 10

197. மஞ்சு ஆடு குன்று அடர ஊன்றி, மணி விரலால்
துஞ்சாப் போர் வாள் அரக்கன் தோள் நெரியக் கண் குருதிச்-
செஞ்சாந்து அணிவித்து, தன் மார்பில் பால்வெண்நீற்று-
அம்சாந்து அணிந்தானை--நான் கண்டது ஆரூரே.

When Ravana durst uproot the Mount Kailās over which
clouds sail, Siva pressed His beautiful toe
and crushed the arms of the cruel Asura whose valour

is ever awake when he fights, causing him bathe
in his own blood. Siva wears on His crest the milk-white ash.
Lo, I was blessed to have His darshan at Ārūr. 11

20. திரு ஆரூர் சீகாமரம்

198. காண்டலே கருத்துஆய் நினைந்திருந்தேன் மனம் புகுந்தாய்; கழல்அடி
பூண்டுகொண்டொழிந்தேன்; புறம் போயினால் அறையோ?--
ஈண்டு மாடங்கள் நீண்ட மாளிகைமேல் எழு கொடி வான்இள(ம்)மதி
தீண்டி வந்து உலவும் திரு ஆரூர் அம்மானே!

20. TIRUVĀRŪR Paṇ: Seekāmaram

O God of Tiruvārūr teeming with storeyed buildings
and mansions whose flags brush the moon that skims the sky!
My sole goal was to gain the *darshan* of Your ankleted feet;
as my thoughts were constantly centred on this beatitude,
You deigned to abide in my *manam*.
I solemnly entreat You not to part from me at all. 1

199. கடம் பட(ந்) நடம்ஆடினாய்; களைகண் நினைக்கு ஒரு காதல் செய்து, அடி
ஒடுங்கி வந்து அடைந்தேன்; ஒழிப்பாய், பிழைப்பஎல்லாம்!--
முடங்கு இறா, முது நீர் மலங்கு, இள வாளை, செங்கயல், சேல், வரால், களிறு,
அடைந்த தண்கழனி, அணி ஆரூர் அம்மானே!

O God of the ornate Arūrār in whose waters and cool
fields thrive the fishes of curved irāl, which
inhabit deep water, young *vāḷais*, ruddy *kayals*
cēls, varāls and *keḷiṟu!*
You dance to the beat of the five-headed drum.
Giving up attachment to things phenomenal and borne
by unique *bhakti,* I gained access to Your ankleted feet.
You always offer refuge to Your devotees.
Do forgive all my misdeeds. 2

200. அரு மணித் தடம் பூண் முலை அரம்பையரொடு அருளிப்பாடியர்,
உரிமையில்-தொழுவார், உருத்திரபல்கணத்தார்,
விரிசடை விரதிகள், அந்தணர், சைவர், பாசுபதர், கபாலிகள்,
தெருவினில் பொலியும் திரு ஆரூர் அம்மானே!

O God of Tiruvārūr! In its streets gather in great splendour,
along with the ethereal women whose breasts are decked with
great jewels inlaid with gems, the singers of hymns,
the privileged adorers, the throngs of Rudras,
the Mahāvirutis whose matted hair spreads extensively,
the Vedic Brahmins, the Saivites, the Pāsupatas
and the Kāpālikas. Lo, this is mirabile dictu. 3

201. பூங்கழல் தொழுதும் பரவியும், புண்ணியா! புனிதா! உன் பொன்கழல்
ஈங்கு இருக்கப்பெற்றேன்; என்ன குறை உடையேன்?--
ஓங்கு தெங்கு, இலை ஆர் கமுகு, இள வாழை, மாவொடு, மாதுளம், பல-
தீம்கனி சிதறும் திரு ஆரூர் அம்மானே!

O God of Tiruvārūr! In Your urbs, the areca trees are
so tall that they brush the coconut spathes; here
get dropped the fruits of young bananas, mango trees,
pomegranate trees and jack trees.
You are holy and virtuous; as I adore Your splendorous feet,
standing in their presence, they indwell me.
Lo, what other beatitude is there for me to seek after? 4

202. *நீறு சேர் செழு மார்பினாய்; நிரம்பா மதியொடு நீள்சடைஇடை*
ஆறு பாய வைத்தாய்; அடியே அடைந்தொழிந்தேன்--
ஏறி வண்டொடு தும்பி அம் சிறகு ஊன்ற, விண்ட மலர் இதழ் வழி
தேறல் பாய்ந்து ஒழுகும் திரு ஆரூர் அம்மானே!

O God of Tiruvārūr! In Your urbs as bees and dragonflies
so press with their pretty wings the flowers,
that from their petals melis seeps down.
Your splendorous chest is bedaubed with the holy ash;
on Your long and matted hair You sport the crescent.
You keep the spreading Ganga on Your matted crest.
I, Your servitor, have gained Your feet; so I stand redeemed. 5

203. *"அளித்து வந்து அடி கைதொழுமவர்மேல் வினை கெடும்" என்று*
இ(வ்) வையகம்
களித்து வந்து உடனே கலந்து ஆடக் காதல் ஆய்க்
குளித்தும், மூழ்கியும், தூவியும், குடைந்து ஆடு கோதையர் குஞ்சியுள் புகத்
தெளிக்கும் தீர்த்தம் அறாத் திரு ஆரூர் அம்மானே!

As the world knows that evil karma quits them that gain
Your presense and adore You with their hands, Your devotees
gather here in delight great and revel in bhakti.

The women bathe plunging into water; they spray water
on each other. When these attend Your temple to adore You,
the water used for Your ablutions is sprayed on their coiffures.
Such is the greatness of Your shrine, O God of Tiruvārūr. 6

204. திரியும் மூஎயில் தீ எழச் சிலை வாங்கி நின்றவனே! என் சிந்தையுள்
பிரியும் ஆறு எங்ஙனே? பிழைத்தேயும் போகல் ஒட்டேன்--
பெரிய செந்நெல், பிரம்புரி, கெந்தசாலி, திப்பியம் என்று இவை அகத்து
அரியும் தண்கழனி அணி ஆரூர் அம்மானே!

Siva is the God of Tiruvārūr rich in cool fields
where flourish aplenty the four types of paddy crops
namely *sennel, pirampuri, gentasāli* and *tippiyam*.
O God, You so bent your bow that the three, skyey,
walled-citadels were gutted with fire.
How can You part at all from my heart?
Even in my forgetful mood, I'll not let You leave me. 7

205. பிறத்தலும், பிறந்தால் பிணிப் பட வாய்ந்து அசைந்து உடலம் புகுந்து நின்று
இறக்கும்ஆறு உளதே; இழித்தேன், பிறப்பினை நான்;
அறத்தையே புரிந்த மனத்தனாய், ஆர்வச்செற்றக்குரோதம் நீக்கி, உன்
திறத்தனாயொழிந்தேன்--திரு ஆரூர் அம்மானே!

O God of Tiruvārūr! Birth succeeds death; when so born,
maladies invade the body, mortify acutely
and cause death. This, indeed, is the routine.
I abhor embodiment; my *manam* longs to perform *dharma*.
Abandoning coveting, enmity, wrath and the like, I am wholly,
solely and exclusively committed to Your service. 8

206. முளைத்த வெண்பிறை மொய்சடை உடையாய்! எப்போதும் என் நெஞ்சு இடம்கொள்ள
வளைத்துக்கொண்டிருந்தேன்; வலிசெய்து போகல் ஒட்டேன்--
அளைப் பிரிந்த அலவன் போய்ப் புகுதந்த காலமும் கண்டு தன் பெடை
திளைக்கும் தண்கழனித் திரு ஆரூர் அம்மானே!

In the cool fields of Tiruvārūr flourish crabs.
Here the female crab avidly awaits the return of
its mate that moved away for a while and feels
delighted when it comes back to the hole.
The God of Tiruvārūr wears on His matted crest
the white crescent that sprouts.
You stand ensouled by me for ever.
I'll persevere my lot and forfend Your parting. 9

207. நாடினார்,--கமலம்மலர் அயனோடு, இரணியன் ஆகம் கீண்டவன்,--
நாடிக் காணமாட்டாத் தழல் ஆய நம்பானை,
பாடுவார் பணிவார் பல்லாண்டுஇசை கூறு பத்தர்கள் சித்தத்துள் புக்கு,
தேடிக் கண்டுகொண்டேன்; திருஆரூர் அம்மானே!

O God of Tiruvārūr! When Brahma ensconced on the Lotus
and Vishṇu who tore the chest of Hiraṇya, went in
quest of You, You rose up and up as a humongous
column of fire unbeholdable.
You are the supremely desirable One.
Questing after You, I entered the minds of Your *bhaktas,*
the singers of hymns, those who adore You and those
who hail You with their *Pallānṭu* psalms.
Lo, it is in them I did discover You. 10

21. திரு ஆரூர்

திருஆதிரைத் திருப்பதிகம் குறிஞ்சி

208. முத்து விதானம்; மணி பொன் கவரி; முறையாலே
பத்தர்களோடு பாவையர் சூழப் பலிப் பின்னே
வித்தகக் கோல வெண்தலைமாலை விரதிகள்;--
அத்தன் ஆரூர் ஆதிரை நாளால் அது வண்ணம்!

21. TIRUVĀRŪR

Tiruvātirai-th-Tiruppatikam Paṇ: Kurinchi

The articles for Siva's Ārudra Pūja are duly carried by His
servitors who are encircled by women and Mahāvirti's—
all abounding in intense *bhakti.*
Siva wears the wreath of a white skull.
He, the God of Tiruvārūr, is our Sire; He is enthroned below
a magaritaceous canopy; *kavaris* with golden handles
are gently waved at His sides.
It is in such splendour, He offers *darshan* in Tiruvārūr
on the festive day of Ārudra.
Behold the enchanting Ārudra festival! 1

209. நணியார் சேயார், நல்லார் தீயார், நாள்தோறும்
பிணிதான் தீரும் என்று பிறங்கிக் கிடப்பாரும்;--
"மணியே! பொன்னே! மைந்தா! மணாளா!" என்பார்கட்கு
அணியான் ஆரூர் ஆதிரை நாளால் அது வண்ணம்!

Those near by or those who are far away, those that are
good or those who are evil: these adore and duly hail Him
to get rid of their maladies, in intense bhakti.

All these hail Him as the Gem, the Gold, the mighty One
    and the Bridegroom (of Uma).
The God of Ārūr grants them His proximity.
The Ādirai festival of Ārūr is truly a wonder
    of splendour unto all types of bhaktas. 2

210. வீதிகள்தோறும் வெண் கொடியோடு விதானங்கள்;
சோதிகள்விட்டுச் சுடர் மா மணிகள்; ஒளி தோன்றச்
சாதிகள் ஆய பவளமும் முத்துத்தாமங்கள்;--
ஆதி ஆரூர் ஆதிரை நாளால் அது வண்ணம்!

In Ārūr abound in all its streets, the white streamers
    and canopies. Here the garlands are woven with the beads
    of coral and pearls; the inlaid gems of these exude excellent
    effulgence. The God of Ārūr is the Primal Ens.
His devotees are poised in the ever-during pulchritude
    of the great Ādirai festival. 3

211. குணங்கள் பேசிக் கூடிப் பாடித் தொண்டர்கள்
பிணங்கித் தம்மில் பித்தரைப் போலப் பிதற்றுவார்--
வணங்கி நின்று வானவர் வந்து வைகலும்
அணங்கன் ஆரூர் ஆதிரை நாளால் அது வண்ணம்!

Here at Ārūr gather daily the Devas to adore Him; so too
    His devotees who sing of His multitudinous virtues.
These vie with each other to become His prime
    worshippers. In their frenzy they differ from each
    other in lauding Him with encomia. The beauty
    of the Ādirai festival at Ārūr, is , indeed, ineffable. 4

212. நிலவெண்சங்கும் பறையும்(ம்) ஆர்ப்ப, நிற்கில்லாப்
பலரும் இட்ட கல்லவடங்கள் பரந்து, எங்கும்
கலவமஞ்ஞை கார் என்று எண்ணிக் களித்து வந்து
அலமரு ஆரூர் ஆதிரை நாளால் அது வண்ணம்!

In Ārūr presided over by Siva, conches white as the rays
of the moon and drums resound in concord.
Many devotees dance with steps never in the same places.
The sound of their tinkling anklets waxes accrescently.
At this the splendorous peacocks, mistaking it for
the rumbling thunder, dance and swirl enchantingly.
It always so happens during the Ādirai festival
whose charm is everlastingly enchanting. 5

213. விம்மா, வெருவா, விழியா, தெழியா, வெருட்டுவார்;
தம் மாண்பு இலராய்த் தரியார், தலையான் முட்டுவார்;--
"எம்மான், ஈசன், எந்தை, என் அப்பன்" என்பார்கட்கு
அம்மான் ஆரூர் ஆதிரை நாளால் அது வண்ணம்!
At Ārur, the devotees whimper, blabber in ecstasy,
stare others with frenzied eyes and frighten
others with their stentorian voice; they are in
a state of mystical tremendum.
They butt with their heads in delight great and invoke
Siva thus: "O our Great One! O Our God! O our Sire!"
These are, indeed, the common occurrences during
the Ādirai festival at Tiruvārūr. 6

214. செந்துவர்வாயார் செல்வன சேவடி சிந்திப்பார்;
மைந்தர்களோடு மங்கையர் கூடி மயங்குவார்;--
இந்திரன் ஆதி வானவர், சித்தர், எடுத்து ஏத்தும்
அந்திரன் ஆரூர் ஆதிரை நாளால் அது வண்ணம்!

At Ārūr gather damsels of coralline lips who ever
contemplate the salvific feet of the Opulent God.
Mighty husbands and their helpmeets, alike stand
bewitched. Unique is Siva, the God of the Ādirai-
festival who is hailed by Indira, the Devas
and the Siddhas too. Peerless is He.
The splendour of His festival defies description. 7

215. முடிகள்வணங்கி மூவாதார்கள் முன் செல்ல,
வடி கொள் வேய்த்தோள் வான்அரமங்கையர் பின் செல்ல,
பொடிகள் பூசிப் பாடும் தொண்டர் புடை சூழ,
அடிகள் ஆரூர் ஆதிரை நாளால் அது வண்ணம்!

During the Ādirai festival, the athanasic Devas
bend their heads in obeisance and proceed ahead
of all others; the comely *Apsarases* whose shoulders
are like unto the bamboo, follow them.
The ash-bedaubed and quaquaversally-stationed
servitors hail Siva in hymn and song and solemn strain.
Such is the majesty of the Ādirai festival! 8

216. "துன்பம், நும்மைத் தொழாத நாள்கள்" என்பாரும்,
"இன்பம், நும்மை ஏத்தும் நாள்கள்" என்பாரும்,
"நுன்பின் எம்மை நுழையப் பணியே!" என்பாரும்;--
அன்பன் ஆரூர் ஆதிரை நாளால் அது வண்ணம்!
Painful are the days when we do not adore You;
happy are the days when we do adore You.
So confessing, they invoke Siva, the God of the Ādirai
festivl, to bid them pursue their service to Siva.
Siva is dear to the devotees who attend the Ādirai festival. 9

217. பார் ஊர் பௌவத்தானைப் பத்தர் பணிந்து ஏத்த,
சீர் ஊர் பாடல் ஆடல் அறாத செம்மாப்பு ஆர்ந்து,
ஓர் ஊர் ஒழியாது உலகம் எங்கும் எடுத்து ஏத்தும்
ஆரூரன்தன் ஆதிரை நாளால் அது வண்ணம்!

Immense like unto the ocean streams that engird
the world, is the greatness of the God of Ārūr.
During His Ādirai festival, devotees ceaselessly hail
Him with great hymns affirming His majesty.
So too hail Him the very many *bhaktas* who gather
here from towns and polises galore.
Lo, unique, indeed, is the Ādirai festival! 10

22. கோயில்

திரு நேரிசை **கொல்லி**

218. செஞ்சடைக்கற்றை முற்றத்து இள நிலா எறிக்கும் சென்னி
நஞ்சு அடை கண்டனாரைக் காணல் ஆம்; நறவம் நாறும்
மஞ்சு அடை சோலைத் தில்லை மல்கு சிற்றம்பலத்தே
துஞ்சு அடை இருள் கிழியத் துளங்கு எரிஆடும்ஆறே!

22.KŌYIL

Tirunērisai **Paṇ:Kolli**

Siva wears in the front portion of His ruddy matted
crest of dense strands, the young lustrous moon.
His throat wears a patch of the venom; He is entempled in
Tillai's Cirrambalam abounding in sky-vaulting
and melliferous gardens.
Holding in His hand the splendorous fire that chases
the dense darkness away, He enacts His dance. 1

219. ஏறனார், ஏறு; தம்பால் இளநிலா எறிக்கும் சென்னி
ஆறனார்; ஆறுசூடி; ஆயிழையாள், ஓர்பாகம்;
நாறு பூஞ்சோலைத் தில்லை நவின்ற சிற்றம்பலத்தே
நீறு மெய் பூசி நின்று நீண்டு எரி ஆடும்ஆறே!

Siva's mount is the Bull. In His crest He is adorned with
the lustrous crescent and the Ganga.
Concorporate with His bejewelled Consort He is entempled
in Tillai's Cirrambalam girt with flowery gardens
that breathe incense.
His body is bedaubed with the holy ash.
Lo, He dances in the abounding fire. 2

220. சடையனார்; சாந்தநீற்றர்; தனி நிலா எறிக்கும் சென்னி
உடையனார்; உடைதலையில் உண்பதும், பிச்சை ஏற்று;
கடி கொள் பூந் தில்லைதன்னுள் கருது சிற்றம்பலத்தே
அடி கழல் ஆர்க்க நின்று(வ்) அனல்-எரி ஆடும் ஆறே!

Matted is His crest; He is coated with the holy ash
which is His sandal paste; the unique and lustrous
crescent adorns His crown; He solicits alms in
His begging-bowl—the skull—, and eats it.
At Tillai's Cirrambalam par excellence, He, the Noble One,
whose feet are fastened with resonating anklets,
abides and enacts His dance in blazing fire. 3

221. பைஅரவு அசைத்த அல்குல், பனிநிலா எறிக்கும் சென்னி
மைஅரிக்கண்ணினாளும் மாலும் ஓர்பாகம்ஆகி,
செய்எரித் தில்லைதன்னுள்-திகழ்ந்த சிற்றம்பலத்தே
கை எரி வீசி நின்று கனல்-எரிஆடும்ஆறே!

On His crest shines the lustrous crescent.
He is concorporate with His Consort whose eyes are tinct
with khol and streaked red and whose comely *alkul*
excels the bewitching hood of the cobra of poisonous sacs.
Vishṇu forms part of His body. He is entempled in
Tillai's Cirrambalam abounding in paddy plants
laden with the ears of grain aplenty.
Waving the fire in His hand, He enacts His dance
in the blazing fire. 4

222. ஓதினார், வேதம் வாயால்; ஒளி நிலா எறிக்கும் சென்னிப்
பூதனார்; பூதம் சூழப் புலிஉரி-அதளனார், தாம்;
நாதனார்; தில்லைதன்னுள் நவின்ற சிற்றம்பலத்தே
காதில் வெண்குழைகள் தாழக் கனல்-எரி ஆடும்ஆறே!

Siva chants the Vedas; on His crest is the radiant crescent;
He is the God of entia; He is surrounded by His *Bhutas;*
He is clad in a tiger-skin.
He is the Lord-God who adorned with dangling *kulais*
in His ear-lobes, dances in the blazing fire,
at Tillai's Cirrambalam. 5

223. ஓர் உடம்பு இருவர்ஆகி, ஒளி நிலா எறிக்கும் சென்னி,
பாரிடம் பாணிசெய்யப் பயின்ற, எம் பரமமூர்த்தி
கார் இடம் தில்லை தன்னுள் கருது சிற்றம்பலத்தே
பேர் இடம் பெருக நின்று பிறங்கு எரிஆடும்ஆறே!

The twosome Siva abides in a single body concorporate with
His Consort; on His crest rests the radiant crescent.
He dances to the beat of drums by His *Bhūtas.*

He is the supreme God of the venerable Cirrambalam
at Tillai over which clouds sail. He so dances in the blazing
fire that the microcosm metamorphoses into the macrocosm. 6

224. முதல்-தனிச் சடையை மூழ்க முகிழ்நிலா எறிக்கும் சென்னி,
மதக்களிற்று உரிவை போர்த்த, மைந்தரைக் காணல் ஆகும்;
மதத்து வண்டு அறையும் சோலை மல்கு சிற்றம்பலத்தே
கதத்தது ஓர் அரவம் ஆடக் கனல்-எரிஆடுமஆறே!

The crescent on His crest spreads its lustre over His
entire crown. He is the Primal and non-pareil God.
He is the mighty One who is mantled in the peeled off
skin of the musty Tusker.
In His Cirrambalam at Tillai girt with gardens
where, having quaffed melis, the inebriate bees bombilate.
Even as the irate serpent dances displaying its hood,
He dances in the blazing fire. 7

225. மறையனார், மழு ஒன்று ஏந்தி, மணிநிலா எறிக்கும் சென்னி
இறைவனார், எம்பிரானார், ஏத்துவார் இடர்கள் தீர்ப்பார்,
சிறை கொள் நீர்த் தில்லைதன்னுள்-திகழ்ந்த சிற்றம்பலத்தே
அறைகழல் ஆர்க்க நின்று அனல்-எரிஆடும்ஆறே!

Siva is the Author of the Vedas; He wields a *malu;*
in His crest doth rest the radiant crescent.
He indwells all souls. He is our Chief who annuls
the misery of His worshippers.
In the splendorous Cirrambalam at Tillai where the weir
keeps its water stored, He dances even as His anklets
resonate, in the blazing fire. 8

226. விருத்தனாய், பாலன்ஆகி, விரிநிலா எறிக்கும் சென்னி
நிருத்தனார்; நிருத்தம் செய்ய நீண்ட புன்சடைகள் தாழக்
கருத்தனார்; தில்லைதன்னுள் கருது சிற்றம்பலத்தே
அருத்தமாமேனி தன்னோடு அனல்-எரிஆடும் ஆறே!

Siva manifested as an old man and also as an infant.
The crescent spreads its rays on His crest.
He is the Dancer who dances whilst His long and ruddy
matted hair dangles down.
He pervades the thoughts of His devotees. In the splendorous
Chirrambalam at Tillai, He, in His androgynic
form, dances in the blazing fire. 9

227. பாலனாய், விருத்தன்ஆகி, பனிநிலா எறிக்கும் சென்னி,
காலனைக் காலால் காய்ந்த, கடவுளார்; விடை ஒன்று ஏறி;
ஞாலம் ஆம் தில்லைதன்னுள் நவின்ற சிற்றம்பலத்தே--
நீலம் சேர் கண்டனார்தாம்--நீண்டு எரிஆடும்ஆறே!

Siva manifested as an infant and eke as an old man.
The moist crescent irradiates His crest. He is the God
who kicked Yama to death. He is a Rider of the Bull.
In His Chirrambalam at Tillai—the centre of the Cosmos—,
He, the blue-throated, dances in the abounding fire. 10

228. மதி இலா அரக்கன் ஓடி மாமலை எடுக்க நோக்கி,
நெதியன் தோள் நெரிய ஊன்றி, நீடு இரும் பொழில்கள் சூழ்ந்து,
மதியம் தோய், தில்லைதன்னுள் மல்கு சிற்றம்பலத்தே
அதிசயம் போல நின்று(வ்) அனல்-எரிஆடும்ஆறே!

When the addle-brained Ravaṇa rushed and durst
uproot His great Mount, the Opulent God pressed His toe
and crushed His shoulders.
In the splendorous Chirrambalam at Tillai girt with
extensive gardens on which the moon doth rest,
He enacts as a wonder of splendour, His dance,
in the blazing fire. 11

23. கோயில்

திரு நேரிசை **கொல்லி**

229. *பத்தனாய்ப் பாடமாட்டேன்; பரமனே! பரமயோகீ!*
எத்தினால் பத்தி செய்கேன்? என்னை நீ இகழவேண்டா;
முத்தனே! முதல்வா! தில்லை அம்பலத்து ஆடுகின்ற
அத்தா! உன் ஆடல் காண்பான் அடியனேன் வந்தஆறே!

23. KŌYIL

Tirunērisai **Paṇ: Kolli**

O the God of Empyrean! O Yogi supreme! I canst not sing
of You in bhakti. In what way could I adore You at all
in bhakti? You are the God of sempiternal Deliverance.
You are the Primal Ens; You, our Sire, are dancing in
the Ambalam at Tillai, to witness which, I, Your
servitor, have arrived at here. 1

230. *கருத்தனாய்ப் பாடமாட்டேன்; காம்பு அன தோளி பங்கா!*
ஒருத்தரால் அறிய ஒண்ணாத் திருஉரு உடைய சோதீ!
திருத்தம் ஆம் தில்லைதன்னுள்-திகழ்ந்த சிற்றம்பலத்தே
நிருத்தம் நான் காண வேண்டி நேர்பட வந்தஆறே!

O Consort of Her whose arms are bamboo-like!
I canst not sing of You embosoming You—the Karta.
Your form is that of the divine Flame; no one is
competent to know of You.
You are dancing in the splendorous Chirrambalam
at the absolutely pure Tillai.
To witness your soul- purifying dance I have come hither. 2

231. கேட்டிலேன்; கிளைபிரி(ய்)யேன்; கேட்குமா கேட்டிஆகில்
நாட்டினேன், நின்தன் பாதம் நடுப்பட நெஞ்சினுள்ளே;
மாட்டில் நீர் வாளை பாய, மல்கு சிற்றம்பலத்தே
கூட்டம் ஆம் குவிமுலையாள் கூட நீ ஆடும்ஆறே!

I was not blessed to hear fully of Your greatness;
If You deign to cause me hear of You as I ought to,
I will not part from Your servitors at all.
Lo, I will, by Your grace, stand enabled to instal
in the core of my heart, Your sacred feet.
In the splendorous Chirrambalam at Tillai in whose
pools *vāḷais* leap and romp, You are dancing
with Your Consort of tapering breasts. 3

232. சிந்தையைத் திகைப்பியாதே செறிவு உடை அடிமை செய்ய,
எந்தை! நீ அருளிச்செய்யாய்! யாது நான் செய்வது? என்னே!
செந்தியார் வேள்வி ஓவாத் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தே
அந்தியும் பகலும் ஆடஅடிஇணை அலசும்கொல்லோ!

O God, do not involve my *chinta* in bewilderment;
to render concentrated service, will You not
bless me? Lo, what can I do at all?

In Tillai's Chirrambalam where the *yagnas* of the fosterers
of the triple fire never cease.
You dance constantly during the day and the eventide too.
O God, will not Your feet twain suffer languishment? 4

233. கண்டவா திரிந்து நாளும் கருத்தினால் நின்தன் பாதம்
கொண்டிருந்து ஆடிப் பாடிக் கூடுவன், குறிப்பினாலே;
வண்டு பண் பாடும் சோலை மல்கு சிற்றம்பலத்தே
எண்திசையோரும் ஏத்த, இறைவ! நீ ஆடும்ஆறே!

O God I have loitered all these days as I liked;
do averruncate my vagabondage.
Bless me with an inkling that will enable me to install
Your feet in the core of my heart and make me
hail You hymn and dance.
At the splendorous Chirrambalam in Tillai girt with
gardens where bees hum in *paṇ,* devotees from
the eight directions foregather to witness Your dance
and hail and adore You. 5

234. பார்த்திருந்து அடியனேன்நான் பரவுவன்; பாடி ஆடி
"மூர்த்தியே" என்பன்,--உன்னை,--"மூவரில் முதல்வன்" என்பன்;
ஏத்துவார் இடர்கள் தீர்ப்பாய்! தில்லைச் சிற்றம்பலத்துக்
கூத்தா! உன் கூத்துக் காண்பான் கூட நான் வந்தஆறே!

I, Your servitor, will gain Your *darshan* and celebrate You.
I will sing and dance and hail You as Siva-Mūrti.
I will laud You as the Chief of the Trinity and as the One
who annuls the troubles of Your adorers.

O Dancer at Tillai's Chirrambalam, to winess Your dance,
I, even I, have come here companied with Your devotees. 6

235. பொய்யினைத் தவிர விட்டுப் புறம் அலா அடிமை செய்ய,
ஐய! நீ அருளிச்செய்யாய்! ஆதியே! ஆதிமூர்த்தி!
வையகம்தன்னில் மிக்க மல்கு சிற்றம்பலத்தே
பைய நின் ஆடல் காண்பான், பரம! நான் வந்தஆறே!

O God, so grace me that I will forthwith give up
falsity and showy external service.
You are the Genesis and the Primordial Ens.
To have the darshan of Your gingerly dance enacted
in the splendorous Chirrambalam of the world,
I have, O the Supreme God, hither arrived. 7

236. மனத்தினார் திகைத்து நாளும் மாண்பு அலா நெறிகள்மேலே
கனைப்பரால்; என் செய்கேனோ? கறை அணி கண்டத்தானே!
தினைத்தனை வேதம் குன்றாத் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தே
அனைத்தும் நின் இலயம் காண்பான் அடியனேன் வந்தஆறே!

O God whose throat bears a murky patch of venom!
Quotidian I stand baffled in my *manam*
that treads pridefully the ways absolutely unrighteous.
Alas, what could I do at all?
At Tillai's Chirrambalam, the rendition of the Vedas
suffers not even a jot in recitation.
It is to have the *darshan* of Your absorbefacient *lila,*
I, the servitor, have fared forth hither. 8

237. *நெஞ்சினைத் தூய்மை செய்து நினைக்குமா நினைப்பியாதே*
வஞ்சமே செய்தியாலோ, வானவர் தலைவனே! நீ;
மஞ்சு அடை சோலைத் தில்லை மல்கு சிற்றம்பலத்தே
அம் சொலாள் காண நின்று, அழக! நீ ஆடும்ஆறே!

Without purifying my heart and making me
contemplate You, You but indulge in deception.
You are the Lord-God of the supernals.
At the splendorous Chirrambalam in Tillai in the tops
of whose gardens rest clouds, You dance witnessed
by Her of dulcet words. Lo, this is mirabile dictu. 9

238. *மண் உண்ட மாலவ(ன்)னும், மலர்மிசை மன்னினானும்;--*
விண் உண்ட திருஉரு(வ்)வம் விரும்பினார்--காணமாட்டார்;
திண்ணுண்ட திருவே! மிக்க தில்லைச் சிற்றம்பலத்தே
பண்ணுண்ட பாடலோடும், பரம! நீ ஆடும்ஆறே!

Vishnu who swallowed the earth and Brahma ensconced
on the Lotus, could not behold Your sky-transcending
and divine form, their penchant notwithstanding.
At Tillai's Chirrambalam suffused with dense divinity,
You, the supreme God, enact Your dance in accord
with the paṇ-laden songs. 10

24. திரு அதிகைவீரட்டானம்

கொப்பளித்த திரு நேரிசை

239. *இரும்பு கொப்பளித்த யானை ஈர்உரி போர்த்த ஈசன்--*
கரும்பு கொப்பளித்த இன்சொல் காரிகை பாகம்ஆக,
சுரும்பு கொப்பளித்த கங்கைத் துவலைநீர் சடையில் ஏற்ற,
அரும்பு கொப்பளித்த சென்னி, அதிகைவீரட்டனாரே.

24. TIRUVATIKAI VEERAṬṬĀṈAM

Koppaḷittha Tirunērisai

Our God is mantled in the peeled off skin of the Tusker
the hue of which is dark like the night.
He is concorporate with His Consort whose words are
sweet like the sugarcane.
He wears on His crest Ganga decked with flowers on
her coiffure; bees sip melis from these flowers
and disgorge it.
His matted crest is adorned with budding blossoms that
exude fragrance. He is entempled in Atikai Veraṭṭāṉam. 1

240. கொம்பு கொப்பளித்த திங்கள் கோணல்வெண்பிறையும் சூடி,
வம்பு கொப்பளித்த கொன்றை வளர்சடைமேலும் வைத்து,
செம்பு கொப்பளித்த மூன்றுமதில் உடன்சுருங்க, வாங்கி
அம்பு கொப்பளிக்க எய்தார்--அதிகைவீரட்டனாரே.

Our God is entempled in the glorious Atikai Veraṭṭāṉam.
He wears on His crest the curved crescent like unto a bent pole.
His accrescent matted hair is adorned with koṉṟai
blossoms exuding suaveolence.
Of yore, with a sharp dart, He smote the triad
of walled-citadels wrought of copper and other metals. 2

241. விடையும் கொப்பளித்த பாதம் விண்ணவர் பரவி ஏத்த,
சடையும் கொப்பளித்த திங்கள், சாந்தம்வெண்ணீறு பூசி,
உடையும் கொப்பளித்த நாகம், உள்குவார் உள்ளத்து என்றும்
அடையும் கொப்பளித்த சீரார்--அதிகைவீரட்டனாரே.

Our God is entempled in the glorious Atikai Veraṭṭāṉam.
Devas hail and adore His feet which scar
the skin of His mount—the Bull.
The crescent on His matted hair irradiates it.
He is coated with the white ash—His sandal paste.
His accoutrement is entwined by serpents.
Lo, His feet are installed in the bosoms of
those that contemplate them constantly. 3

242. கறையும் கொப்பளித்த கண்டர்; காமவேள் உருவம் மங்க
இறையும் கொப்பளித்த கண்ணார்; ஏத்துவார் இடர்கள் தீர்ப்பார்;
மறையும் கொப்பளித்த நாவர்--வண்டு பண் பாடும் கொன்றை
அறையும் கொப்பளித்த சென்னி அதிகைவீரட்டனாரே.

Our God is entempled in Atikai Veraṭṭāṉam.
His throat exposes the stain of the venom He quaffed.
The eye in His forehead let out a little fire
that did away with Maṉmata.
He annuls the miseries of His devotees; from His tongue
gush forth the Vedic hymns.
His crest is adorned with koṉṟai blossoms, sipping
whose nectar, the bees bombinate. 4

243. நீறு கொப்பளித்த மார்பர்--நிழல் திகழ் மழு ஒன்று ஏந்தி,
கூறு கொப்பளித்த கோதை கோல்வளை மாதுஓர்பாகம்,
ஏறு கொப்பளித்த பாதம் இமையவர் பரவி ஏத்த,
ஆறு கொப்பளித்த சென்னி அதிகைவீரட்டனாரே.

Our God is entempled in Atikai Veraṭṭāṉam.
His chest is coated with the holy ash; He wields
a bright *maḻu;* He is concorporate with His garlanded
Consort whose hands are decked with chank bangles.
His feet scar the skin of His mount—the Bull.
He who is adored by the supernals, sports a river on His crest. 5

244. வணங்கு கொப்பளித்த பாதம் வானவர் மருவி ஏத்த,
பிணங்கு கொப்பளித்த சென்னிச் சடை உடைப் பெருமை அண்ணல்--
சுணங்கு கொப்பளித்த கொங்கைச் சுரிகுழல் பாகம்ஆக,
அணங்கு கொப்பளித்த மேனி அதிகைவீரட்டனாரே.

His feet beckon the celestials to hail and adore them.
The matted hair on His crest stands twisted manifoldly.
He is the Noble One of exceeding glory; He is concorporate
with His Consort whose breasts are pervaded
by the sallow hue. Her coiffure is compact of curly hair.
His body exudes divine enchantment.
He, our God, is entempled in Atikai Veraṭṭāṉam. 6

245. சூலம் கொப்பளித்த கையர்; சுடர்விடு மழுவாள் வீசி,
நூலும் கொப்பளித்த மார்பில் நுண்பொறி அரவம் சேர்த்தி,
மாலும் கொப்பளித்த பாகர்--வண்டு பண்பாடும் கொன்றை,
ஆலம் கொப்பளித்த கண்டத்து அதிகைவீரட்டனாரே.

Our God is entempled in Atikai Veraṭṭāṉam.
His hand wields a bright spear; He would, if need be,
throw His radiant *maḻu;* His chest which displays
the sacred threads, is adorned with a speckled serpent.

Vishnu abides in a part of His body; He wears konṟai
        blossoms tunefully bombilated by bees.
His throat wears a patch of the oceanic venom. 7

246. *நாகம் கொப்பளித்த கையர்; நால்மறைஆய பாடி,*
மேகம் கொப்பளித்த திங்கள் விரிசடைமேலும் வைத்து,
பாகம் கொப்பளித்த மாதர் பண்உடன் பாடி ஆட,
ஆகம் கொப்பளித்த தோளார்--அதிகைவீரட்டனாரே.

Cobras coil His hands. He sings the quartet of the Vedas.
On His extensive matted crest He wears the skyey crescent.
When His beauteous Consort concorporate with Him, sings
        in harmony with *paṇs* as His soulders vibrate
        and His body feels ecstatic, He enacts His dance. 8

247. *பரவு கொப்பளித்த பாடல் பண்உடன் பத்தர் ஏத்த,*
விரவு கொப்பளித்த கங்கை விரிசடை மேவ வைத்து(வ்),
இரவு கொப்பளித்த கண்டர்; ஏத்துவார் இடர்கள் தீர்ப்பார்;
அரவு கொப்பளித்த கையர்--அதிகைவீரட்டனாரே.
Our God is entempled in Atikai Veraṭṭāṉam.
His devotees hail Him melodising in *paṇ,* benedictory hymns;
        He keeps in His spreading matted hair the Ganga
        who abides thither in delight great.
A murky patch, dark like night, adorns His throat.
He whose hands are entwined delightfully by serpents,
        annuls the miseries of His worshippers. 9

248. *தொண்டை கொப்பளித்த செவ்வாய், துடிஇடை, பரவைஅல்குல்,*
கொண்டை கொப்பளித்த கோதை, கோல்வளை பாகம்ஆக--
வண்டு கொப்பளித்த தீம்தேன் வரிக்கயல் பருகி மாந்தக்
கெண்டை கொப்பளித்த தெண்நீர்க் கெடில வீரட்டனாரே.

The lips of His Consort are rubicund like *kovvai* fruit;
Her waist is like a *tudi;* Her *alkul* is broad;
Her coiffure is bright. She is Uma who is His half.
Bees disgorge melis having quaffed it abundantly;
it falls into the river to drink which the striped
kayals leap about. Such is the lucid water of the Gedilam
on whose bank our God is entempled in Atikai Veraṭṭāṉam. 10

25. திரு அதிகைவீரட்டானம் திரு நேரிசை

249. வெண் நிலா மதியம் தன்னை விரிசடை மேவ வைத்து(வ்),
உள்-நிலாப் புகுந்து நின்று, அங்கு உணர்வினுக்கு உணரக் கூறி,
விண்இலார்; மீயச்சூரார்; வேண்டுவார் வேண்டுவார்க்கே
அண்ணியார்; பெரிதும் சேயார்--அதிகைவீரட்டனாரே.

25. TIRUVATIKAI VEERAṬṬĀṈAM Tirunērisai

Our God permitted the crescent of white rays to abide
in His spreading matted crest.
He indwells my consciousness and makes it cognise
what ought to be known.
He, of the Empyrean, abides at shrines like Meeyacchūr.
He is close to them who are devoted to Him and stands
distanced from them that do not seek Him.
He is our God entempled in Atikai Veeraṭṭāṉam. 1

250. பாடினார்; மறைகள் நான்கும்; பாய் இருள், புகுந்து என் உள்ளம்
கூடினார்; கூடல்ஆலவாயிலார்; நல்ல கொன்றை
சூடினார்; சூடல் மேவிச் சூழ் சுடர் சுடலை வெண்நீறு-
ஆடினார், ஆடல் மேவி;--அதிகைவீரட்டனாரே.

He is the Reciter of the quartet of Vedas.
He barged into my soul enshrouded in murk.
He is of Ālavāi at Kūṭal who is adorned with
the goodly koṉṟai blossoms.
He wears the white ash of the crematory bright with
encircling pyres and thither dances.
He, the Dancer, is entempled in Atikai Veeraṭṭāṉam. 2

251. ஊனையே கழிக்க வேண்டில் உணர்மின்கள், உள்ளத்துள்ளே!
தேன் ஐய மலர்கள் கொண்டு சிந்தையுள் சிந்திக்கின்ற
ஏனைய பலவும்ஆகி, இமையவர் ஏத்த நின்று(வ்),
ஆனையின்உரிவை போர்த்தார்--அதிகைவீரட்டனாரே.

If you will to annul embodiment, be minded
to constantly meditate on Him.
He abides in all our thoughts; eke is He the Pervader
of all things. He is the One hailed by the Devas
with melliferous flowers.
Of yore, He peeled off the skin of the musty Tusker.
It is He who is entempled in Atikai Veeraṭṭāṉam. 3

252. துருத்தி ஆம் குரம்பைதன்னில்-தொண்ணூற்று அங்கு அறுவர் நின்று,
"விருத்திதான் தருக!" என்று வேதனைபலவும் செய்ய,
வருத்தியால்; வல்லஆறு வந்துவந்து அடைய நின்ற
அருத்தியார்க்கு அன்பர்போலும்--அதிகைவீரட்டனாரே.

Ninety six are the tattvas activising the body;
like unto the bellows these cause misery demanding
a good many things for their thriving.

Yet, to the best of their capacity, the loving devotees
act and gain access close to Him.
The God dear to His devotees grants grace to them.
He is entempled in Atikai Veeraṭṭāṉam. 4

253. *பத்தியால் ஏத்தி நின்று பணிபவர் நெஞ்சத்து உள்ளார்;*
துத்திஐந்தலைய நாகம் சூழ் சடைமுடிமேல் வைத்து(வ்),
உத்தரமலையர்பாவைஉவமையவள் நடுங்க அன்று(வ்)
அத்தியின்உரிவை போர்த்தார்--அதிகைவீரட்டனாரே.

He, our God, abides in the bosoms of those that
hail Him, poised in *bhakti*.
He sports the five-headed adder whose hoods are
speckled, on His pervading matted hair.
Of yore, He peeled off the skin of the Tusker and mantled
Himself in it, witnessing which, His Consort,
the Daughter of Himavant in the north, stood scared.
It is He who is entempled in Atikai Veeraṭṭāṉam. 5

254. *வரிமுரி பாடி என்றும் வல்லஆறு அடைதும்,--நெஞ்சே!--*
கரிஉரி மூடவல்ல கடவுளைக் காலத்தாலே;
சுரிபுரிவிரிகுழ(ல்)லாள், துடி இடைப் பரவை அல்குல்
அரிவை, ஓர்பாகர்போலும்--அதிகைவீரட்டனாரே.

His Consort who is concorporate with Him, is endowed
with long curly hair forming lovely tresses;
Her waist is like a *tudi;* broad is Her *alkul.*
He is the God who is mantled in the peeled of skin of
the Tusker. He is entempled in Atikai Veeraṭṭāṉam.

O heart, may you, befitting your capacity, hail Him in
songs of *Vari* and *Muri* and thus gain access to Him. 6

255. *நீதியால் நினைசெய்,--நெஞ்சே!--நிமலனை, நித்தம்ஆக;*
பாதி ஆம் உமைதன்னோடும் பாகம்ஆய் நின்ற எந்தை,
சோதியா சுடர் விளக்குஆய்ச் சுண்ணவெண்நீறு அதுஆடி
ஆதியும் ஈறும் ஆனார்--அதிகைவீரட்டனாரே.

O heart, contemplate Him, poised in *niti*. He is *Nimalan;*
He is our Sire ever concorporate with Uma who
abides in His left half.
He is sheer effulgence; He is the radiant Lamp par excellence.
He, the Alpha and the Omega, is coated with the white ash.
He is, indeed, entempled in Atikai Veeraṭṭāṉam. 7

256. *எல்லியும் பகலும் எல்லாம் துஞ்சுவேற்கு ஒருவர் வந்து*
புல்லிய மனத்துக் கோயில்புக்கனர்; காமன் என்னும்
வில்லி ஐங்கணையினானை வெந்து உக நோக்கியிட்டார்--
அல்லி அம் பழன வேலி அதிகைவீரட்டனாரே.
He stared to death Maṉmata armed with a bow
and darts of flowers; He is entempled in Atikai
Veeraṭṭāṉam the engirding fields of which thrive
with unweeded plants of lilies.
I spend my days and nights blind to the phenomenal
occurrences; into my picayune *manam,*
He made His entrance and made it His shrine. 8

257. *ஒன்றவே உணர்திர் ஆகில் ஓங்காரத்து ஒருவன் ஆகும்,*
வென்ற ஐம்புலன்கள் தம்மை விலக்குதற்கு உரியீர்எல்லாம்;
நன் தவ நாரண(ன்)னும் நான்முகன் நாடிக் காண்குற்று
அன்று அவர்க்கு அரியர்போலும்--அதிகைவீரட்டனாரே.

Of yore, our God entempled in Atikai Veeraṭṭāṉam,
stood unbeholdable by Nārāyaṇa and Brahma
who went in quest of Him, in vain.
O ye who are valiant to subdue your five senses,
if you meditate on Him in single-pointed
concentration, He, the import of '*Om*'ll manifest. 9

258. தடக்கையால் எடுத்து வைத்துத் தடவரை குலுங்க ஆர்த்துக்
கிடக்கையால் இடர்கள் ஓங்கக் கிளர் மணி முடிகள் சாய
முடக்கினார், திருவிரல்தான்; முருகுஅமர்கோதை பாகத்து
அடக்கினார்--என்னை ஆளும் அதிகைவீரட்டனாரே.

Lo, the God of Atikai Veeraṭṭāṉam has enslaved me.
Of yore, when Ravaṇa vaunting aloud and shook
the lofty Mount Kailās, with His strong hands,
by uprooting it, He pressed a toe of His
and crushed him beneath it.
He is concorporate with His Consort decked with
a splendorous and suaveolent garland. 10

26. திரு அதிகைவீரட்டானம் திரு நேரிசை

259. "நம்பனே! எங்கள் கோவே! நாதனே! ஆதிமூர்த்தி!
பங்கனே! பரமயோகி!" என்றுஎன்றே பரவி நாளும்
செம்பொனே! பவளக்குன்றே! திகழ் மலர்ப்பாதம் காண்பான்,
அன்பனே! அலந்துபோனேன்--அதிகைவீரட்டனீரே!

26. TIRUVATIKAI VEERAṬṬĀṈAM

Tirunērisai

O God entempled in Atikai Veeraṭṭāṉam!
You are the supremely desirable Ens; You are our Sovereign.
O Lod-God! You are the Primordial Ens.
You, the Supernal Yogi, are concorporate with Your Consort.
You are the ruddy Gold; You are the Hill of Coral.
Thus, even thus, I hail You daily.
To have the *darshan* of Your splendorous flower-feet,
O dear God, I toil and moil and languish sore. 1

260. *பொய்யினால் மிடைந்த போர்வை புரை புரை அழுகி வீழ*
மெய்யனாய் வாழமாட்டேன்; வேண்டிற்று ஒன்று ஐவர் வேண்டார்;
செய்யதாமரைகள் அன்ன சேவடி இரண்டும் காண்பான்,
ஐய! நான் அலந்துபோனேன்--அதிகைவீரட்டனீரே!

This, my body, is covered with the sheet woven of
perishable skin; every pore of it'll rot and vamoose.
Alas, I canst not live the true life. I long for Gnosis;
but my senses five will forefend my achieving it.
I long to behold Your salvific feet like unto
the crimson lotus. However I but wilt.
O God of Atikai Veeraṭṭāṉam, do bless me. 2

261. *நீதியால் வாழமாட்டேன், நித்தலும்; தூயேன்அல்லேன்;*
ஓதியும் உணரமாட்டேன்; உன்னை உள் வைக்கமாட்டேன்;
சோதியே! சுடரே! உன்தன் தூ மலர்ப்பாதம் காண்பான்,
ஆதியே! அலந்துபோனேன்--அதிகைவீரட்டனீரே!

I cannot live adhering to *niti;* I gain not purity
by performing pūja every day.
I have not come by the fruit of learning. I am unable to ensoul You.
O Effulgence! O the Radiant One! O the Primal Ens! I do long
to have the *darshan* of Your pure and purifying flower feet.
O God of Atikai Veeraṭṭāṉam, I but loiter in vain and languish sore. 3

262. தெருளுமா தெருளமாட்டேன்; தீவினைச் சுற்றம் என்னும்
பொருளுளே அழுந்தி, நாளும், போவது ஓர் நெறியும் காணேன்;
இருளும் மா மணிகண்டா! நின் இணை அடி இரண்டும் காண்பான்
அருளும்ஆறு அருளவேண்டும்--அதிகைவீரட்டனீரே.

I have not chosen to tread the path of enlightenment
and gain clarity. I stand engulfed in the company
of evil-doers—my kinnery.
I canst not know the way leading to You.
O God whose throat wears a patch like unto the blue gem!
To have the *darshan* of Your feet twain, O God entempled
in Atikai Veeraṭṭāṉam, do grace me. 4

263. அஞ்சினால் இயற்றப்பட்ட ஆக்கை பெற்று, அதனுள் வாழும்
அஞ்சினால் அடர்க்கப்பட்டு, இங்கு உழிதரும் ஆதனேனை,
அஞ்சினால் உய்க்கும் வண்ணம் காட்டினாய்க்கு அச்சம் தீர்ந்தேன்--
அஞ்சினால் பொலிந்த சென்னி அதிகைவீரட்டனீரே!

O God of Atikai Veeraṭṭāṉam, You have Your ablutions
in the five products of kine! Five are Your visages.
I dwell in the abode wrought by the five elements;
I stand sorely grieved by the pentad of senses;
I, the addle-pated, loiter futilely.

Lo, You deigned to reveal to me the way of redemption,
through chanting, as ordained, the *Panchākshara*. 5

264. *உறு கயிறு ஊசல் போல ஒன்று விட்டு ஒன்று பற்றி,*
மறு கயிறு ஊசல் போல வந்துவந்து உலவும், நெஞ்சம்;
பெறு கயிறு ஊசல் போலப் பிறை புல்கு சடையாய்! பாதத்து
அறு கயிறு ஊசல் ஆனேன்--அதிகைவீரட்டனீரே!

On the matted crest of the God of Atikai Veeraṭṭāṉam
is the crescent like unto a moving swing.
Like the swing which moves to and fro and comes back
to its stationary position, O heart, you move to many places
and eventually repair to the self-same place.
If the ropes of the swing snap, it is the floor, that like
a mother supports the falling swing; even so, it is
Your feet alone that are now my sole palladium.
Great indeed is Your sustaining grace. 6

265. *கழித்திலேன், காமவெந்நோய்; காதன்மை என்னும் பாசம்*
ஒழித்திலேன்; ஊன்கண் நோக்கி உணர்வு எனும் இமை திறந்து
விழித்திலேன்; வெளிறு தோன்ற வினை எனும் சரக்குக் கொண்டேன்;
அழித்திலேன்; அயர்த்துப்போனேன்--அதிகைவீரட்டனீரே!

I have not done away with my cruel malady of salacity;
I have not given up my attachment to desire.
As I continue to live my embodied life, I ope not
the eye of my consciousness and come by Your *darshan*.
I am, alas, loaded with the commodities of karma.
I have not caused these to perish. Alas, I languish sore,
O God entempled in Atikai Veeraṭṭāṉam. 7

266. மன்றத்துப் புன்னை போல மரம் படு துயரம் எய்தி,
ஒன்றினால் உணரமாட்டேன்; உன்னை உள் வைக்கமாட்டேன்;
கன்றிய காலன் வந்து கருக்குழி விழுப்பதற்கே
அன்றினான்; அலமந்திட்டேன்--அதிகைவீரட்டனீரே!

O God entempled in Atikai Veeraṭṭāṉam!
Like the *puṉṉai* tree in the public place, I suffer teasing;
I gain not true consciousness by any means.
I am unable to ensoul You.
Dreading the angry Yama's advent to cause me die
and get reborn, I stand befuddled. 8

267. பிணி விடா ஆக்கை பெற்றேன்; பெற்றம் ஒன்று ஏறுவானே!
பணி விடா இடும்பை என்னும் பாசனத்து அழுந்துகின்றேன்;
துணிவு இலேன்; தூயன் அல்லேன்; தூ மலர்ப்பாதம் காண்பான்
அணியனாய் அறிய மாட்டேன்--அதிகைவீரட்டனீரே!

O God whose mount is the Bull and who is entempled
in Atikai Veeraṭṭāṉam!
My body is not free from maladies; I am deeply
immersed in the triad of *malas*.
I am not guided by proper resolution; neither am I pure.
To have the *darshan* of Your pure and flower-feet,
I know not the way to gain Your propinquity, alas! 9

268. திருவினாள்கொழுநனாரும், திசைமுகம் உடைய கோவும்,
இருவரும் எழுந்தும் வீழ்ந்தும் இணைஅடி காணமாட்டா
ஒருவனே! எம்பிரானே! உன் திருப்பாதம் கண்பான்,
அருவனே! அருளவேண்டும்--அதிகைவீரட்டனீரே!

The consort of Lakshmi, and Brahma whose visages face
the four directions, burrowed deep and winged aloft
to behold Your feet and crown, in vain.
You, our God, is the Peerless One.
O God entempled in Atikai Veeraṭṭāṉam, You who are
sans form, be pleased to bless me with the darshan
of Your sacred and salvific feet. 10

27. திரு அதிகைவீரட்டானம் திரு நேரிசை

269. மடக்கினார், புலியின்தோலை; மா மணி நாகம் கச்சா
முடக்கினார்; முகிழ்வெண்திங்கள் மொய்சடைக்கற்றைதன் மேல்-
தொடக்கினார்; தொண்டைச்செவ்வாய்த் துடிஇடைப் பரவை அல்குல்
அடக்கினார்--கெடில வேலி அதிகைவீரட்டனாரே.

27. TIRUVATIKAI VEERAṬṬĀṈAM Nerisai

Our God is entempled in Atikai Veeraṭṭāṉam
on the bank of the Gedilam.
His body is entwined with a tiger-skin; He is cinctured
with a serpent that could disgorge a great gem.
He sports on His dense matted strands of hair
the sprouting and white crescent.
He is firmly concorporate with His Consort whose ruddy
lips are like the *kovvai* fruit, whose waist is
like that unto the *tudi* and whose *alkul* is broad. 1

270. சூடினார், கங்கையாளை; சூடிய துழனி கேட்டு அங்கு
ஊடினாள், நங்கையாளும்; ஊடலை ஒழிக்க வேண்டிப்
பாடினார், சாமவேதம்; பாடிய பாணியாலே
ஆடினார்--கெடில வேலி அதிகைவீரட்டனாரே.

Our God is entempled in Atikai Veeraṭṭāṉam
on the bank of the Gedilam.
He sports the Ganga on His crest; hearkening to
its din, His Consort indulged in *bouderie*; to mollify
her sulking, He hymned the Sāma Veda keeping
time, and danced. 2

271. கொம்பினார் குழைத்த வேனல்கோ மகன் கோல நீர்மை
நம்பினார் காணல் ஆகா வகையது ஓர் நடலை செய்தார்;
வெம்பினார் மதில்கள்மூன்றும் வில்லிடை எரித்து வீழ்த்த
அம்பினார்--கெடில வேலி அதிகைவீரட்டனாரே.

Our God is entempled in Atikai Veeraṭṭāṉam
on the bank of the Gedilam.
Maṉmata is the bucolic prince who feels delighted
when sprays sprout from branches.
Siva did away with him whose prowess was trusted
by them who plied him on the errand.
Siva sped a dart from His bow and gutted with fire
the triad of the hostile and walled-citadels. 3

272. மறிபடக் கிடந்த கையர், வளர் இள மங்கை பாகம்
செறிபடக் கிடந்த செக்கர்ச் செழு மதிக்கொழுந்து சூடி,
பொறி படக் கிடந்த நாகம் புகை உமிழ்ந்து அழல வீக்கி,
கிறிபட நடப்பர்போலும்--கெடில வீரட்டனாரே.

Our God is entempled in Atikai Veeraṭṭāṉam
on the bank of the Gedilam.
He holds a fawn in His hand; He is concorporate with His
young Consort; on His dense, matted, ruddy hair.

He sports the splendorous crescent like unto a leaf-bud.
He cinctured tight His waist with an irate and speckled
adder prone to disgorge fire and smoke.
He conducts Himself in strategic ways. 4

273. நரி வரால் கவ்வச் சென்று நல்-தசை இழந்தது ஒத்த,
தெரிவரால்,--மால் கொள் சிந்தை,--தீர்ப்பது ஓர் சிந்தைசெய்வார்--
வரி வரால் உகளும் தெண்நீர்க் கழனி சூழ் பழன வேலி,
அரிவரால் வயல்கள் சூழ்ந்த, அதிகைவீரட்டனாரே.

Our God is entempled in Atikai Veeraṭṭāṉam girt with
fields of lucid water where the striped *varāls*
leap and sport; it abounds in such fields
of *marutam* rich in paddy crops.
He annuls the grievances of those that forefeited what
they possessed to gain something else, like the fox
that lost what was held in its mouth trying to catch
the *vāral* fish, in vain. 5

274. புள் அலைத்து உண்ட ஓட்டில் உண்டு போய், பலாசங்கொம்பின்
சுள்ளலைச் சுடலை வெண்நீறு அணிந்தவர்--மணி வெள் ஏற்றுத்
துள்ளலைப் பாகன்தன்னைத் தொடர்ந்து இங்கே கிடக்கின்றேனை
அள்ளலைக் கடப்பித்து ஆளும் அதிகைவீரட்டனாரே.

Our God is entempled in Atikai Veeraṭṭāṉam.
He chases the kestrel desiring to perch on His begging-bowl,
the skull, and eats the alms received into it.
He wears the white ash of the crematory where the small
branches of the palāsa tree wither away owing to
the excessive aestival heat.

He is the Rider of His leaping Bull. It is He whom I follow
for a long long time getting attached to Him,
that graced me to cross the miry sea of embodiment. 6

275. நீறு இட்ட நுதலர்; வேலைநீலம் சேர் கண்டர்; மாதர்
கூறுஇட்ட மெய்யர்ஆகி, கூறினார், ஆறும் நான்கும்;
கீறிட்ட திங்கள் சூடிக் கிளர்தரு சடையினுள்ளால்
ஆறு இட்டு முடிப்பர்போலும்--அதிகைவீரட்டனாரே.

Our God is entempled in Atikai Veeraṭṭāṉam.
He wears the holy ash in His forehead; His throat wears
a patch of the blue venom He quaffed.
He is the Chanter and the Author of the four Vedas and their
six Angas; He wears a slice of the moon.
He sports on His splendorous matted crest the Ganga. 7

276. காண்இலார் கருத்தில் வாரார்; திருத்தலார்; பொருத்தல் ஆகார்;
எண் இலார்; இறப்பும் இல்லார்; பிறப்பு இலார்; துறக்கல் ஆகார்;
நாண்இலார்ஐவரோடும் இட்டு எனை விரவி வைத்தார்;
ஆண் அலார்; பெண்ணும் அல்லார்--அதிகைவீரட்டனாரே.

Our God is entempled in Atikai Veeraṭṭāṉam.
He is not to be beheld by all; He transcends all thoughts.
He doth not correct them, then and there, who commit
sins and crimes. He will suffer such persons to get
attached to Him.
His station is neither specific nor reckonable.
He is birthless and deathless. He cannot be forsaken.
He placed me in the midst of the shameless five senses.
He is neither male nor female. 8

277. *தீர்த்தம் ஆம் மலையை நோக்கிச் செரு வலி அரக்கன் சென்று*
பேர்த்தலும், பேதை அஞ்ச, பெருவிரல்அதனை ஊன்றி,
சீர்த்த மா முடிகள்பத்தும் சிதறுவித்து, அவனை அன்று(வ்)
ஆர்த்த வாய் அலற வைத்தார்--அதிகைவீரட்டனாரே.

Our God is entempled in Atikai Veeraṭṭāṉam.
The martial Ravaṇa approached the sacred Mount Kailas
and durst uproot it at which His Consort grew scared.
Then He pressed with His hallux His mount and caused
his ten heads get shattered and thus
made Him wail aloud with His mouths. 9

28. திரு அதிகைவீரட்டானம் திரு நேரிசை

278. *முன்புஎலாம் இளையகாலம் மூர்த்தியை நினையாது ஓடி,*
கண்கண இருமி, நாளும் கருத்து அழிந்து, அருத்தம் இன்றி,
பின்பகல் உணங்கல் அட்டும் பேதைமார் போன்றேன், உள்ளம்;
அன்பனாய் வாழமாட்டேன்--அதிகைவீரட்டனீரே!

28. TIRUVATIKAI VEERAṬṬĀṈAM

Tirunērisai

O God entempled in Atikai Veeraṭṭāṉam!
While young, I did not think of You, the great Mūrti, but
roamed at will; growing old and afflicted with
the coughing malady, I but coughed aloud and groaned.
Alas, I did not meditate on You; nor did anything aright.
I was like the foolish women who would not attend to
the timely cooking but who would commence cooking
late in the afternoon, in sheer futility.
My bosom did not turn to You and alas, I did not
live the life of a devotee at all. 1

279. கறைப் பெருங் கண்டத்தானே! காய் கதிர் நமனை அஞ்சி
நிறைப் பெருங்கடலைக் கண்டேன்! நீள்வரை உச்சி கண்டேன்!
பிறைப் பெருஞ் சென்னியானே! பிஞ்ஞகா! இவை அனைத்தும்
அறுப்பது ஓர் உபாயம் காணேன்--அதிகைவீரட்டனீரே!

O God entempled in Atikai Veeraṭṭāṉam!
O Great One whose throat stands blued!
O God who wears the crescent on Your splendorous crest!
O Pinggnaka! Though aware of the dreadful advent
of Yama who would, in wrath, snatch lives, yet
I would not perform the ritual bath in the sea and would
not ascend the peak of a mountain to perform thither *tapas*.
Alas, I was blind to the ways that would enable me
to do away with re-birth. 2

280. “நாதனார்” என்ன, நாளும் நடுங்கினர்ஆகித் தங்கள்
ஏதங்கள் அறியமாட்டார், “இணைஅடி தொழுதோம்” என்பார்;
ஆதன்ஆனவன் என்று எள்கி,--அதிகைவீரட்டனே!--நின்
பாதம் நான் பரவாது உய்க்கும் பழவினைப் பரிசு இலேனே.

O God entempled in Atikai-Veeraṭṭāṉam!
When the true devotees were addressed as the Chiefs
of men, they would shudder and affirm that they
were but the servitors of Siva, dedicated to
the adoration of His feet.
I, the fool, did not emulate them. I ignored Your
glory and hailed not Your feet.
Alas, I live as the victim of my hoary karma. 3

281. சுடலை சேர் சுண்ண மெய்யர்; சுரும்பு உண விரிந்த கொன்றைப்-
படலை சேர் அலங்கல் மார்பர்--பழனம் சேர் கழனித் தெங்கின்
மடலை நீர் கிழிய ஓடி அதன்இடை மணிகள் சிந்தும்
கெடில வீரட்டம் மேய கிளர் சடைமுடியனாரே.

The Gedilam so rushes that its current dashes against
its shores and causes the spathes of coconut trees
get torn; eke does it scatter gems on its shores.
Our God of the splendorous matted crest, is entempled
in Veeraṭṭāṉam on the banks of the Gedilam which
fecundates the fields in the *marutam* region.
Siva wears on His body the powder of the crematory ash.
His chest is adorned with the garlands of koṉṟai flowers
which unpetal kindled by the buzzing bees. 4

282. மந்திரம் உள்ளதுஆக, மறிகடல் எழு நெய் ஆக,
இந்திரன் வேள்வித்தீயில் எழுந்தது ஓர் கொழுந்தின் வண்ணம்
சிந்திரம் ஆக நோக்கித் தெருட்டுவார்--தெருட்ட வந்து,
கந்திரம் முரலும் சோலைக் கானல் அம் கெடிலத்தாரே.

With the Mount Mantira as the churning stick, Indira
and others churned the sea water as though it were *ghee.*
It was thus he performed the sacrifice; from this fiery
yagna arose the blue venom which Siva quaffed
and blued His throat.
To apprise the entia of His myrific act, Siva is
entempled on the banks of the Gedilam close
to which are gardens over which clouds sail. 5

283. மைஞ்ஞலம் அனைய கண்ணாள் பங்கன் மா மலையை ஓடி,
மெய்ஞ் ஞரம்பு உதிரம் பில்க, விசை தணிந்து, அரக்கன் வீழ்ந்து,
கைஞ்ஞரம்பு எழுவிக்கொண்டு, காதலால் இனிது சொன்ன
கின்னரம் கேட்டு உகந்தார்--கெடில வீரட்டனாரே.

The God of Atikai Veeraṭṭāṉam is concorporate with
His Consort whose peerless eyes beautify the very
khol with which it is tinct.
When Ravaṇa rushed towards Siva's Mount Kailās
and durst uproot it, his nerves were scattered and his
blood gushed out; He fell down crushed.
When his fervour abated, he grew contrite and with
the nerves of his hands he wrought a Viṇa
and strummed it in deep devotional dulcet songs
listening to which Siva entempled on the banks
of the Gedilam rejoiced immensely. 6

29. திருச் செம்பொன்பள்ளி திரு நேரிசை

284. ஊனினுள் உயிரை வாட்டி உணர்வினார்க்கு எளியர்ஆகி,
வானினுள் வானவர்க்கும் அறியல் ஆகாத வஞ்சர்;
நான் எனில்-தானே என்னும் ஞானத்தார்; பத்தர் நெஞ்சுள்
தேனும் இன்அமுதும் ஆனார்--திருச் செம்பொன்பள்ளியாரே.

29. TIRUCCHEMPONPAḶḶI Tirunerisai

The God of Tirucchemponpaḷḷi is easy of access to those
who exercise their souls painstakingly in the pursuit
of the true consciousness and thus keep them purified.
He is unknown even to the ethereal dwellers.

He is, indeed, a deceptive One. Unto the devotees whose
egos stand subsumed in His Godhead, and who ensoul Him,
He is sweeter than melis and toothsome nectar. 1

285. *நொய்யவர்; விழுமியாரும்; நூலின் நுண்நெறியைக் காட்டும்*
மெய்யவர்; பொய்யும் இல்லார்; உடல் எனும் இடிஞ்சில் தன்னில்
நெய் அமர் திரியும் ஆகி நெஞ்சத்துள் விளக்கும் ஆகிச்
செய்யவர்; கரிய கண்டர்--திருச் செம்பொன்பள்ளியாரே.

The God of Tirucchemponpaḷḷi is rubicund in hue; His throat
stands blued by the oceanic venom.
He is the subtlest who is of the glorious form of Truth hailed by
the scriptures. He is never false.
In every body which is but a pot-sherd, He is the wick fed
by ghee and shines in the bosoms as the Light divine. 2

286. *வெள்ளியர்; கரியர்; செய்யர்; விண்ணவர் அவர்கள் நெஞ்சுள்*
ஒள்ளியர்; ஊழிஊழி உலகம்அது ஏத்த நின்ற
பள்ளியர்; நெஞ்சத்து உள்ளார்; பஞ்சமம் பாடி ஆடும்
தெள்ளியர்; கள்ளம் தீர்ப்பார்--திருச் செம்பொன்பள்ளியாரே.

He is argent, black as well as rubicund; in the bosoms
of the ethereal immortals, He is the Provider of Light.
He abides in the bosom of Vishṇu whose bed is the Sea
of Milk, hailed by the world during every aeon.
He confers clarity on the devotees who hail Him in the *paṇ*
of *panjamam* and dance in ecstasy.
He does away with the furtive propensity of His adorers.
Lo, He is entempled in Tirucchemponpaḷḷi. 3

287. தந்தையும் தாயும் ஆகித் தானவன்; ஞானமூர்த்தி;
முந்திய தேவர் கூடி முறைமுறை இருக்குச் சொல்லி,
"எந்தை, நீ சரணம்!" என்று அங்கு இமையவர் பரவி ஏத்தச்
சிந்தையுள் சிவம்அது ஆனார்--திருச் செம்பொன்பள்ளியாரே.

The God of Tirucchemponpaḷḷi is our Pater and Mater;
He is, indeed, the God of Gnosis.
The Devas foregather in His presence and hail Him in
Vedic hymns, appealing to Him thus: "O Sire,
we take refuge in You." As thus the immortals laud
Him, He confers on His devotees Siva-Consciousness. 4

288. ஆறு உடைச் சடையர்போலும்; அன்பருக்கு அன்பர்போலும்;
கூறு உடை மெய்யர்போலும்; கோள் அரவு அரையர்போலும்;
நீறு உடை அழகர்போலும்--நெய்தலே கமழும் நீர்மைச்
சேறு உடை கமல வேலித் திருச் செம்பொன்பள்ளியாரே.

Siva sports on His matted crest the Ganga; He is
the beloved One of His loving devotees.
He is concorporate with His Consort. He is cinctured
with a dreadful serpent in His waist.
He is the Handsome One adorned with the holy ash.
Lo, He is entempled in Tirucchemponpaḷḷi girt with
miry fields where flourish *neytal* blossoms
and lotuses galore fencing such fields. 5

289. ஞாலமும் அறிய வேண்டின், "நன்று" என வாழல்உற்றீர்!
காலமும் கழியல்ஆன கள்ளத்தை ஒழியகில்லீர்!
கோலமும் வேண்டா; ஆர்வச்செற்றங்கள்குரோதம் நீக்கில்
சீலமும் நோன்பும் ஆவார், திருச் செம்பொன்பள்ளியாரே.

O ye who revel delightedly in this world, attached to
things phenomenal, you are yet to abandon
furtive thoughts that lay waste your time!
The God of Tirucchemponpaḷḷi will constitute your
glory, rites and rituals, if you give up your
pseudo-way of life and annul your passion,
offences, wrath and the like. 6

290. புரி காலே நேசம் செய்ய இருந்த புண்டரீகத்தாரும்;
எரி, காலே, மூன்றும், ஆகி இமையவர் தொழ நின்றாரும்;
தெரி காலே மூன்றுசந்தி தியானித்து வணங்க நின்று
திரிகாலம் கண்ட எந்தை--திருச் செம்பொன்பள்ளியாரே.

The God of Tirucchemponpaḷḷi when He is pleased to
grace His devotees, abides in their lotus-hearts.
He is Fire, Wind and the three namely Earth, Water
and Space and enables the Devas to worship Him.
When His servitors contemplate Him during the hours of
morn, noon and eve, He is the three divisions of the day. 7

291. கார் உடைக் கொன்றைமாலை கதிர் மதி அரவினோடும்
நீர் உடைச் சடையுள் வைத்த நீதியார்; நீதிஉள்ளார்;
பாரொடு விண்ணும், மண்ணும், பதினெட்டுக்கணங்கள், ஏத்தச்
சீரொடு பாடல் ஆனார்--திருச் செம்பொன்பள்ளியாரே.

The God of Tirucchemponpalli is adorned with the garlands
of koṉṟai flowers that blow during the rainy season,
the radiant crescent and the snake on His matted crest
where abides the Ganga.

His form is *niti* which He Himself actualises. He is hailed
and adored by His devotees and the eighteen *ganas*
in hymn and song and solemn strain—His very form. 8

292. ஓவாத மறைவல்லானும், ஓதநீர்வண்ணன், காணா
மூவாத பிறப்புஇலாரும்; முனிகள்ஆனார்கள் ஏத்தும்
பூஆன மூன்றுமுந்நூற்று அறுபதும் ஆகும் எந்தை;
தேவாதிதேவர், என்றும்;--திருச் செம்பொன்பள்ளியாரே.

The God of Tirucchemponpaḷḷi who is birthless and who
never ages, is unbeholdable by Brahma who constantly
chants the Vedas and the sea-hued Vishṇu.
He is adorned with flowers three times three sixty by the seers.
He is our Sire who is the God of gods. 9

293. அங்கங்கள்ஆறும் நான்கும் அந்தணர்க்கு அருளிச்செய்து,
சங்கங்கள் பாட ஆடும் சங்கரன்--மலை எடுத்தான்
அங்கங்கள் உதிர்ந்து சோர அலறிட அடர்த்து நின்றும்,
செங்கண் வெள்ஏறு அது ஏறும்--திருச் செம்பொன்பள்ளியாரே.

The God of Tirucchemponpaḷḷi is the Rider of the white
Bull whose eyes are streaked red.
He blesses the true Brahmins with the *four* Vedas
and their six Angas.
He is Sankara who dances as His *Bhuta*-Hosts melodise.
When Ravaṇa durst uproot His Mount Kailās, He caused
his limbs to get crushed and made Him wail aloud. 10

30. திருக் கழிப்பாலை திரு நேரிசை

294. *நங்கையைப் பாகம் வைத்தார்; ஞானத்தை நவில வைத்தார்;*
அங்கையில் அனலும் வைத்தார்; ஆனையின்உரிவை வைத்தார்;
தம் கையின் யாழும் வைத்தார்; தாமரைமலரும் வைத்தார்;
கங்கையைச் சடையுள் வைத்தார்--கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே.

30. TIRUKKAL̲IPPĀLAI Tirunerisai

Kal̲ippālai's God is the Chief of the maritime realm.
He shares His Consort in His body. He graces His
devotees with Gnosis.
He holds the fire in His beauteous palm; He is mantled
in the peeled off skin of the Tusker.
He who sports a lotus flower, holds the *yāl̲*
in His hand. On His matted crest He keeps the Ganga. 1

295. *விண்ணினை விரும்ப வைத்தார்; வேள்வியை வேட்க வைத்தார்;*
பண்ணினைப் பாட வைத்தார்; பத்தர்கள் பயில வைத்தார்;
மண்ணினைத் தாவ நீண்ட மாலினுக்கு அருளும் வைத்தார்;
கண்ணினை நெற்றி வைத்தார்--கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே.

Kal̲ippālai's God is the Chief of the maritime realm.
He causes bhaktas long for the Deliverance to be gained
through the performance of the Āgamic *yagnas*.
Eke does He cause the rendition of hymns in *paṇ*.
He makes his bhaktas cultivate the ritual worship.
Of yore, He graced the tall Vishṇu who scaled the earth.
He sports a peerless eye in His forehead. 2

296. வாமனை வணங்க வைத்தார்; வாயினை வாழ்த்த வைத்தார்;
சோமனைச் சடைமேல் வைத்தார்; சோதியுள் சோதி வைத்தார்;
ஆ மன் நெய் ஆட வைத்தார்; அன்பு எனும் பாசம் வைத்தார்;
காமனைக் காய்ந்த கண்ணார்--கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே.

Kaḻippālai’s God is the Chief of the maritime realm.
He causes His Consort who is His left half, adore Him.
He provides mouths for entia to laud Him.
He keeps on His matted crest the moon.
He causes His bhaktas to perform His ablutions in ghee.
He is the inly light of all lights.
He who smote Maṉmata with His stare, has blessed us all
with the fastening rope of love. 3

297. அரியன அங்கம்வேதம் அந்தணர்க்கு அருளும் வைத்தார்;
பெரியன புரங்கள்மூன்றும் பேர் அழலுண்ண வைத்தார்;
பரிய தீவண்ணர் ஆகிப் பவளம் போல் நிறத்தை வைத்தார்;
கரியது ஓர் கண்டம் வைத்தார்--கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே.

Kaḻippālai’s Deity is the Chief of the maritime region.
He has blessed the true Brahmins with the four Vedas
and their six Angas—all in grace.
Of yore, He caused the great triad of the walled-citadels
get gutted with immense fire.
His complexion is incarnadine. He has a dark patch
of venom in His throat. 4

298. கூர் இருள் கிழிய நின்ற கொடு மழுக் கையில் வைத்தார்;
பேர் இருள் கழிய மல்கு பிறை, புனல், சடையுள் வைத்தார்;
ஆர் இருள் அண்டம் வைத்தார்; அறுவகைச் சமயம் வைத்தார்;
கார் இருள் கண்டம் வைத்தார்--கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே.

Kal̲ippālai's God is the Chief of the maritime realm.
He wields a cruel *mal̲u* which tears away the dense murk.
He sports the Ganga on His matted crest where He keeps
the lustrous crescent that chases away the murk.
He evolved all the planets wrought of tenebrous Maya.
He is the Creator of the sestet of faiths.
He sports a patch of dense murk in His throat. 5

299. உள்-தங்கு சிந்தை வைத்தார்; உள்குவார்க்கு உள்ளம் வைத்தார்;
விண்-தங்கு வேள்வி வைத்தார்; வெந்துயர் தீரவைத்தார்;
நள்-தங்கு நடமும் வைத்தார்; ஞானமும் நாவில் வைத்தார்;
கட்டங்கம் தோள்மேல் வைத்தார்--கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே.

Kal̲ippālai's God is the Chief of the maritime realm.
He blesses the devotees with the inner sensorium
to contemplate Him. He has also ordained *yagnas*
through which the Empyrean can be gained;
thus, even thus, He provides ways to annul miseries.
He dances during the dead of night for our weal.
He has graced the learned with tongues to articulate
scriptures. He bears on His shoulder the weapon of *Kattaṅkam.* 6

300. ஊனப் பேர் ஒழிய வைத்தார்; ஓதியே உணர வைத்தார்;
ஞானப் பேர் நவில வைத்தார்; ஞானமும் நடுவும் வைத்தார்;
வானப்பேர் ஆறும் வைத்தார்; வைகுந்தற்கு ஆழி வைத்தார்;
கானப்பேர் காதல் வைத்தார்--கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே.
Kal̲ippālai's God is the Chief of the maritime realm.
He provided the means to get rid of the physical name.
He made entia cultivate the scriptures and gain
the true consciousness.

He makes us long for Wisdom and impartiality.
He keeps on His crest the heavenly Ganga.
He graced the god of *Vaikuntam* with the sprocket wheel.
He chose Kānappēr as His beloved delubrum. 7

301. கொங்கினும் அரும்பு வைத்தார்; கூற்றங்கள் கெடுக்க வைத்தார்;
சங்கினுள் முத்தம் வைத்தார்; சாம்பலும் பூச வைத்தார்;
அங்கமும் வேதம் வைத்தார்; ஆலமும் உண்டு வைத்தார்;
கங்குலும் பகலும் வைத்தார்--கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே.

Kaḻippālai's God is the Chief of the maritime realm.
He packed the bud with pollen; He revealed the way
to quell evil dicta. He placed the pearl in the oyster.
He causes His *bhaktas* wear the holy ash.
He quaffed the Halāhala and saved the cosmos.
He created the day for work and the night for rest. 8

302. சதுர்முகன் தானும் மாலும் தம்மிலே இகலக் கண்டு(வ்),
எதிர்முகம் இன்றி நின்ற எரிஉருஅதனை வைத்தார்;
பிதிர்முகன்காலன்தன்னைக் கால்தனில் பிதிரவைத்தார்;
கதிர்முகம் சடையில் வைத்தார்--கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே.

Kaḻippālai's God is the Chief of the maritime realm.
Witnessing the contest between the Four-faced and Vishnu,
for supremacy, He confronted them with His form of
the accrescent column of the flame unbeholdable by them.
He kicked the fierce-faced Yama with His foot
and totally shattered Him.
He placed the lustrous crescent on His matted crest. 9

*303. மாலினாள் நங்கை அஞ்சு, மதில் இலங்கைக்கு மன்னன்
வேலினான் வெகுண்டு எடுக்கக் காண்டலும் வேத நாவன்
நூலினான் நோக்கி நக்கு, நொடிப்பதுஓர் அளவில் வீழ,
காலினால் ஊன்றியிட்டார்--கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே.*

Kaḻippālai's God is the Chief of the maritime realm.
When Ravaṇa, the one versed in the Vedas, the one
that wears the sacred thread and the one who is
the spear-handed King of the walled-Lanka, borne by
wrath, durst uproot the Mount Kailās, at which
His Consort that loves Him exceedingly, stood scared.
He eyed his deed, pressed His toe on His Mount
and in a trice caused him fall down undone. 10

31. திருக் கடவூர்வீரட்டம் திரு நேரிசை

*304. பொள்ளத்த காயம் ஆய பொருளினை, போகமாதர்-
வெள்ளத்தை, கழிக்க வேண்டில், விரும்புமின்! விளக்குத் தூபம்
உள்ளத்த திரி ஒன்று ஏற்றி உணரும்ஆறு உணர வல்லார்
கள்ளத்தைக் கழிப்பார்போலும், கடவூர்வீரட்டனாரே.*

31. TIRUKKAṬAVŪR VEERAṬṬAM Nērisai

If you have resolved to snap the nexus with the throng
of women whose holey bodies are the various
sources and potent with salacious gramarye,
dedicate yourselves to the pursuit of adoring Siva,
by offering Him the light of lamp and fragrant smoke.
Light the wick of wisdom in your heart, foster it
and gain true consciousness.

Then will the God of Kaṭavūr Veeraṭṭam
do away entirely with your furtive propensities. 1

305. மண்இடைக் குரம்பைதன்னை மதித்து, நீர், மையல் எய்தில்,
விண்இடைத் தருமராசன் வேண்டினால் விலக்குவார் ஆர்?
பண்இடைச் சுவைகள் பாடி ஆடிடும் பத்தர்க்கு என்றும்
கண்இடை மணியர்போலும், கடவூர்வீரட்டனாரே.

If you dwell on earth avidly treasuring your nest-like
bodies, who can forfend the advent of the heavenly Yama
who will eventually snatch your lives?
Do take the hymning Him in sweet *paṇs* and dance.
Then will the God of Kaṭavūr Veeraṭṭam, like unto
the pupils of your eyes, reveal to you the redeeming way. 2

306. பொருத்திய குரம்பைதன்னுள் பொய்ந்நடை செலுத்துகின்றீர்;
ஒருத்தனை உணரமாட்டீர்; உள்ளத்தில் கொடுமை நீக்கீர்;
வருத்தின களிறுதன்னை வருத்துமா வருத்த வல்லார்
கருத்தினில் இருப்பர்போலும், கடவூர்வீரட்டனாரே.

You are endowed with nest-like bodies; You but pursue
the pseudo-way; you do not experience the Peerless One.
You do not weed out the evil in your bosoms.
The God of Kaṭavūr Veeraṭṭam stands installed
in the thoughts of those who have subdued the tuskers
constituting the inner sensoria and thrive well. 3

307. பெரும்புலர்காலை மூழ்கி, பித்தர்க்குப் பத்தர்ஆகி,
அரும்பொடு மலர்கள் கொண்டு, ஆங்கு ஆர்வத்தை உள்ளே வைத்து
விரும்பி, நல் விளக்குத் தூபம் விதியினால் இட வல்லார்க்குக்
கரும்பினில் கட்டி போல்வார், கடவூர்வீரட்டனாரே.

They bathe in the pre-dawn hour; these bhaktas
are mad after the Mad One.
Embosoming penchant, they hail Him with buds
and blossoms; they offer Him in love the light
of the goodly lamp and fragrant smoke.
Unto these valiant devotees, the God of Kaṭavūr
Veeraṭṭam is sweet like the sugar-lump. 4

308. *தலக்கமே செய்து வாழ்ந்து, தக்கஆறு ஒன்றும் இன்றி,*
விலக்குவார் இலாமையாலே, விளக்கத்தில் கோழி போன்றேன்;
மலக்குவார், மனத்தினுள்ளே காலனார் தமர்கள் வந்து
கலக்க நான் கலங்குகின்றேன்--கடவூர்வீரட்டனீரே!

O God entempled in Kaṭavūr Veeraṭṭam!
Performing shameful deeds I waste my life, never
doing anything becoming.
As there is none to forfend my deeds, I am like unto
the bantum that crows long after the dawn.
The befuddling messengers of Yama are in procinct
and I stand bewildered. 5

309. *பழி உடை யாக்கைதன்னில் பாழுக்கே நீர் இறைத்து*
வழிஇடை வாழமாட்டேன்; மாயமும் தெளியகில்லேன்;
அழிவுஉடைத்துஆய வாழ்க்கை ஐவரால் அலைக்கப்பட்டுக்
கழிஇடைத் தோணி போன்றேன்--கடவூர்வீரட்டனீரே!

I but foster my blameworthy body. I bale out
water to the unyielding glebe.
I live not the righteous life; I do not stand aright,
rid of gramarye.

The pentad of senses harrow my perishable body.
I am like the abandoned *dhoney* in a creek.
O God of Kaṭavūr Veeraṭṭam, be pleased to save me. 6

310. மாயத்தை அறியமாட்டேன்; மையல் கொள் மனத்தன்ஆகி,
பேய் ஒத்து, கூகை ஆனேன்; பிஞ்ஞகா! பிறப்புஒன்றுஇல்லீ!
நேயத்தால் நினையமாட்டேன்; நீதனே! நீசனேன்நான்
காயத்தைக் கழிக்கமாட்டேன்--கடவூர்வீரட்டனீரே!

I am unable to cognise the play of gramarye; my *manam*
is entirely bewildered.
I am like a ghoul and a lugubrious owl.
O Pinggnaka! O One who is birthless!
I do not contemplate You in love; alas I am base
and unprincipled.
I desire not to end my embodiment.
O God of Kaṭavūr Veeraṭṭam, Deign to save me. 7

311. பற்று இலா வாழ்க்கை வாழ்ந்து பாழுக்கே நீர் இறைத்தேன்;
"உற்றலால் கயவர் தேறார்" என்னும் கட்டுரையோடு ஒத்தேன்;
எற்று உளேன்? என் செய்கேன், நான்? இடும்பையால்ஞானம் ஏதும்
கற்றிலேன்; களைகண் காணேன்--கடவூர்வீரட்டனீரே!

Not living the life attached to You, I but bale out
water for the wasteland.
I live exemplifying the dictum which says that the base
discover the truth only through tormenting experience.
Wherefore do I live? What can I do at all?
Doomed by fate, I did not cultivate the works of wisdom.

Alas, I find support none at all.
O God of Kaṭavūr Veeraṭṭam, deign to save me. 8

312. சேலின் நேர்-அனைய கண்ணார் திறம் விட்டு, சிவனுக்கு அன்புஆய்,
பாலும் நல்-தயிர் நெய்யோடு பலபலஆட்டி, என்றும்
மாலினைத் தவிர நின்ற மார்க்கண்டற்குஆக அன்று
காலனை உதைப்பர்போலும்--கடவூர்வீரட்டனாரே.

Ever distanced from the company of *cēl*-eyed dames,
he took to the loving devotion of Siva; He performed
the ablutions made up of milk, goodly curds, ghee
and the like, for Siva.
He was always free from tohubohu. To save him—
Markandeya, Siva kicked Death to death.
Lo, our God is entempled in Kaṭavūr Veeraṭṭam. 9

313. முந்து உரு இருவரோடு மூவரும் ஆயினாரும்--
இந்திரனோடு தேவர் இருடிகள் இன்பம் செய்ய,
வந்து இருபதுகள்தோளால் எடுத்தவன் வலியை வாட்டி,
கந்திருவங்கள் கேட்டார்--கடவூர்வீரட்டனாரே.

Siva is Brahma, Vishnu, Rudra, Mahēsa and Sadāsiva.
Indira, Devas and *Rishis* came by bliss and revel
in Siva's grace.
However, when Ravaṇa, in his hauteur, durst uproot
the Mount Kailās, Siva harrowed him exceedingly.
Then when he hailed Him in melodious hymns, He forgave Him.
Such indeed is our God entempled in Kaṭavūr Veeraṭṭam. 10

32. திருப் பயற்றூர் திரு நேரிசை

314. உரித்திட்டார், ஆனையின்தோல் உதிரஆறு ஒழுகிஓட;
விரித்திட்டார்; உமையாள் அஞ்சி விரல் விதிர்த்து அலக்கண் நோக்கித்
தரித்திட்டார், சிறிதுபோது; தரிக்கிலர்ஆகித் தாமும்
சிரித்திட்டார், எயிறு தோன்ற;--திருப் பயற்றூரனாரே.

32. TIRUPPAYAṞṞUR Tirunerisai

Siva peeled off the skin of the Tusker the blood of which
flowed like a flood, and mantled Himself in it.
At this Uma stood scared, whilst her fingers trembled.
This, He witnessed, not desiring to protract
Her dreadful state.
He laughed exposing the gums of His teeth.
Lo, He is entempled in Tiruppayaṟṟūr. 1

315. உவந்திட்டு அங்கு உமை ஓர்பாகம் வைத்தவர்; ஊழிஊழி
பவர்ந்திட்ட பரமனார் தாம் மலைச்சிலை நாகம் ஏற்றி,
கவர்ந்திட்ட புரங்கள்மூன்றும் கனல்-எரி ஆகச் சீறி,
சிவந்திட்ட கண்ணர்போலும்--திருப் பயற்றூரனாரே.

Siva is the Evolver of many *yugas*. He is happily
concorporate with His Consort Uma.
Siva who could manifest at will, bent the Mount
Mēru into a bow, strung it with the snake Vāsuki
and sped a dart that targeted the triad of
the walled-citadels and gutted them with fire.
Thus did His eyes grow ruddy. Lo, He is entempled in Tiruppayaṟṟūr. 2

316. "நங்களுக்கு அருளது" என்று நால்மறை ஓதுவார்கள்-
தங்களுக்கு அருளும் எங்கள் தத்துவன்; தழலன்; தன்னை,
"எங்களுக்கு அருள்செய்!" என்ன நின்றவன்; நாகம் அஞ்சும்
திங்களுக்கு அருளிச்செய்தார்--திருப் பயற்றூரனாரே.

Praying for His grace the Vedic Brahmins hymned
the four Vedas that laud Him and gained His grace.
Even so, when all entia soliciting His grace who is
the *Tattvan* and who is flame-red, prayed to Him
He did bless them.
He kept in juxtaposition on His crest, the crescent
and the snake doing away with the dread of
the crescent for the snake.
It is in Tiruppayarrūr, Siva is entempled. 3

317. பார்த்தனுக்கு அருளும் வைத்தார்; பாம்பு அரை ஆட வைத்தார்;
சாத்தனை மகனா வைத்தார்; சாமுண்டி சாமவேதம்
கூத்தொடும் பாட வைத்தார்;கோள் அரா, மதியம், நல்ல
தீர்த்தமும், சடைமேல் வைத்தார்--திருப் பயற்றூரனாரே.
Siva graced Arjuna. He had cinctured His waist
with a dancing snake.
He is the Pater of Sāsta; to please Kāḷi He danced
singing the Sāma Veda.
He adorned His matted crest with the dreadful
adder, the crescent and the goodly Ganga.
He is, indeed, the God of Tiruppayarrūr. 4

318. மூவகை மூவர்போலும்; முற்று மா நெற்றிக்கண்ணர்;
நா வகை நாவர்போலும்; நால்மறை ஞானம்எல்லாம்
ஆ வகை ஆவர்போலும்; ஆதிரை நாளர்போலும்;
தேவர்கள்தேவர்போலும்--திருப் பயற்றூரனாரே.

Siva is with form; He is formless; He also has
    a formless form; He is male, female and neither of
    either. He sports a great eye in His forehead.
His tongue articulates the four kinds of poesy.
He is, indeed, the quartet of Vedas, their six
    Angas and the scriptures.
His favourite star is Ārudra. He is truly the God
    entempled in Tiruppayarrūr. 5

319. ஞாயிறுஆய், நமனும் ஆகி, வருணனாய், சோமன்ஆகி,
தீ அறா நிருதி வாயுத் திப்பி(ய) ஈசானன்ஆகி,
பேய் அறாக் காட்டில் ஆடும் பிஞ்ஞகன், எந்தைபெம்மான்,
தீ அறாக் கையர்போலும்--திருப் பயற்றூரனாரே.

Siva is Sūrya, Yama, Varuna, Chandra, Agni,
    Nirruti, Vāyu and the beautiful God of Peace.
He is our Pater and Mater. He dances in the crematory,
    haunted by ghouls.
His palm always holds the fire. He is Pinggnaka.
He, indeed, is the God entempled in Payarrūr. 6

320. ஆவிஆய், அவியும் ஆகி, அருக்கம்ஆய், பெருக்கம்ஆகி,
பாவியார் பாவம் தீர்க்கும் பிரமனாய், பரமன் ஆகி,
காவிஅம்கண்ணள் ஆகிக் கடல்வண்ணம் ஆகி நின்ற
தேவியைப் பாகம் வைத்தார்--திருப் பயற்றூரனாரே.

He is the smoke of the *yagna* and its *havis;* He is
    the subtlest and the most immense.
He is the annuller of the sins of sinners.
He is Brahmam as well as Brahma.

He is concorporate with His Consort of lily-eyes
whose complexion is that of the sea.
He is entempled in Tiruppayarrūr. 7

321. *தந்தையாய், தாயும் ஆகி, தரணிஆய், தரணிஉள்ளார்க்கு*
எந்தையும் என்ன நின்ற ஏழ்உலகுஉடனும் ஆகி,
"எந்தை! எம்பிரானே!" என்றுஎன்று உள்குவார் உள்ளத்து என்றும்
சிந்தையும் சிவமும் ஆவார்--திருப் பயற்றூரனாரே.

He is the Pater and the Mater; He is the earth who is
the *Sire* of the dwellers of earth. Not only that.
He is the animator of the entia of the seven planets
and governs them.
He abides in the *chintas* of those who ever
contemplate Him and hail Him as their Siva the God.
He is entempled in Tiruppayarrūr. 8

322. *புலன்களைப் போக நீக்கி, புந்தியை ஒருங்க வைத்து(வ்),*
இனங்களைப் போக நின்று, இரண்டையும் நீக்கி, ஒன்றுஆய்
மலங்களை மாற்ற வல்லார் மனத்தினுள் போகம் ஆகிச்
சினங்களைக் களைவர்போலும்--திருப் பயற்றூரனாரே.

Siva does away with the experiencing of the pentad
of senses by His devotees; He poises their intellect
in the single-pointed and divine concentration;
He causes their transcendence of their six states.
He annuls the separation between the individual
self and the Cosmic self, helping His devotees
to gain at-one-ment with Him.

Thus does He transmute the malas and causes
the pervasion of Siva-consciousness in the inner sensorium.
He weeds out wrath and the like, of His adorers.
Lo, He is entempled in Tiruppayarrūr. 9

323. மூர்த்திதன் மலையின்மீது போகாதா, முனிந்து நோக்கி,
பார்த்துத் தான் பூமிமேலால் பாய்ந்து, உடன் மலையைப் பற்றி,
ஆர்த்திட்டான் முடிகள்பத்தும் அடர்த்து நல் அரிவை அஞ்சத்
தேத்தெத்தா என்னக் கேட்டார்--திருப் பயற்றூரனாரே.

Ravaṇa cast his wrathful looks on his charioteer
who told him that his chariot could not cross the Mount
Kailās; then he jumped on the floor and durst
uproariously uproot the Mount.
At this, Siva crushed his ten heads witnessing which
His goodly Consort stood scared.
Then when he rued and began hailing Him with hymns
commencing with the preamble 'tē tettha,'
Siva listened to it well-pleased.
Lo, He is entempled in Tiruppayarrūr. 10

33. திரு மறைக்காடு திரு நேரிசை

324. இந்திரனோடு தேவர் இருடிகள் ஏத்துகின்ற
சுந்தரம்ஆனார்போலும்; துதிக்கல் ஆம் சோதிபோலும்;
சந்திரனோடும் கங்கை அரவையும் சடையுள் வைத்து
மந்திரம் ஆனார்போலும்--மா மறைக்காடனாரே.

Our God is entempled in the great Maṟaikkāṭu.
He is the Handsome One hailed by Indira, Devās and *rishi-s*.
He is the worshipful Effulgence of all entia.
He sports on His matted crest the moon, the Ganga and an adder.
He is the Mantra meditated upon by devotees. 1

325. *தேயன நாடர் ஆகித் தேவர்கள்தேவர்போலும்;--*
பாயன நாடு அறுக்கும் பத்தர்கள், பணிய வம்மின்!--
காயன நாடு கண்டம் கதன்உளார்; காளகண்டர்;
மாயன நாடர்போலும்--மா மறைக்காடனாரே.

Our God is entempled in the great Maṟaikkāṭu.
He, the God of the Devas, is of the Empyrean.
O ye bhaktas who are out to annul the pervading
phenomenal things, do come here to worship Him.
He quaffed the Halāhala that spread throughout the lands
and the continents, and retained it in His throat.
He is ever sought after by Vishṇu. 2

326. *அறுமை இவ் உலகுதன்னை ஆம் எனக் கருதி நின்று,*
வெறுமையின் மனைகள் வாழ்ந்து வினைகளால் நலிவுணாதே;
சிறுமதி, அரவு, கொன்றை திகழ்தரு சடையுள் வைத்து,
மறுமையும் இம்மை ஆவார்--மா மறைக்காடனாரே.

The God of great Maṟaikkāṭu enables His bhaktas
not to think of this ephemeral world as ever-during;
thus they are saved from wasting their domestic life
and getting harrowed by the twyfold karma.

Siva wears on His matted crest, the small moon,
the snake and the flowers of koṉṟai.
He is our Ruler in our present life as well as the life
manifesting during re-birth. 3

327. கால் கொடுத்து, இருகை ஏற்றி, கழி நிரைத்து, இறைச்சி மேய்ந்து,
தோல் மடுத்து, உதிர நீரால் சுவர் எடுத்து, இரண்டுவாசல்
ஏல்வு உடைத்தா அமைத்து, அங்கு ஏழுசாலேகம் பண்ணி,
மால் கொடுத்து, ஆவி வைத்தார்--மா மறைக்காடனாரே.

The God of the grat Maṟaikkāṭu has constructed
our human abode thus: The two legs support it;
also are provided two hands; bones are utilised
to connect joints; the body is woven with flesh;
its walls are raised with the skin seasoned in the liquid
of blood. Lo, this abode has two gates and seven casements.
Though life animates it, it is suffused with tohubohu. 4

328. விண்ணினார்; விண்ணின் மிக்கார்; வேதங்கள் விரும்பி ஓதப்
பண்ணினார்; கின்னரங்கள் பத்தர்கள் பாடி ஆடக்
கண்ணினார்; கண்ணினுள்ளே சோதிஆய் நின்ற எந்தை--
மண்ணினார் வலம்கொண்டு ஏத்தும் மா மறைக்காடனாரே.

Our God is entempled in the great Maṟaikkāṭu, hailed
and circumambulated by the terrestrials.
He is of the Empyrean than which He is greater.
He caused His bhaktas to recite duly the Vedas.
He willed the hymnal singing and dancing by His bhaktas.
He, our Sire, is the light of the eyes. 5

329. அங்கையுள் அனலும் வைத்தார்; அறுவகைச் சமயம் வைத்தார்;
தம் கையில் வீணை வைத்தார்; தம் அடி பரவ வைத்தார்;
திங்களைக் கங்கையோடு திகழ்தரு சடையுள் வைத்தார்;
மங்கையைப் பாகம் வைத்தார்-- மா மறைக்காடனாரே.

Our God is entempled in the great Maṟaikkāṭu.
He holds the fire in His beauteous palm.
He is the founder of the six faiths.
He holds in His hand a Viṇa; He caused His bhaktas hail His feet.
He sports on His splendorous matted crest, the crescent
and the Ganga. He is, indeed, concorporate with His Woman. 6

330. கீதராய், கீதம் கேட்டுக் கின்னரம் தன்னை வைத்தார்;
வேதராய், வேதம் ஓதி விளங்கிய சோதி வைத்தார்;
ஏதராய், நட்டம்ஆடி, இட்டம்ஆய்க் கங்கையோடு
மாதை ஓர்பாகம் வைத்தார்--மா மறைக்காடனாரே.

Our God who sings is the Author of Music; He listens
to the musical renderings of His bhaktas.
He, the Author of the Vedas, causes their due chantings.
He blesses His devotees with the inner light.
He causes the enactment of divine dance. He who is concorporate
with His Woman, sports in joy, the Ganga on His crest.
Lo, He is entempled in the great Maṟaikkāṭu. 7

331. கனத்தின் ஆர் வலி உடைய கடிமதில் அரணம்மூன்றும்
சினத்தினுள் சினம்ஆய் நின்று தீ எழச் செற்றார்போலும்;
தனத்தினைத் தவிர்ந்து நின்று தம் அடி பரவுவார்க்கு
மனத்தினுள் மாசு தீர்ப்பார்--மா மறைக்காடனாரே.

He, who fiercely punishes, gutted with fire,
the well-guarded and walled-citadels of the Asuras
whose hauteur was doubled with puissance.
He annuls the *manam*-bred flaws of those that
sincerely worship Him, totally forsaking wealth.
Lo, He is entempled in the great Maṟaikkāṭu. 8

332. தேசனை, தேசன்தன்னை, தேவர்கள் போற்றுஇசைப்பார்;
வாசனை செய்து நின்று வைகலும் வணங்குமின்கள்!
காசினை, கனலை, என்றும் கருத்தினில் வைத்தவர்க்கு
மாசினைத் தீர்ப்பர்போலும்--மா மறைக்காடனாரே.

He is the Effulgent One; He irradiates all realms.
He is hailed by the Devas who laud Him in musical hymns.
Do hail Him daily suffusing His presence with incense.
He will annul the flaws of those that embosom Him
as their Gold and purifying flame.
Lo, He is entempled in the great Maṟaikkāṭu. 9

333. பிணி உடை யாக்கைதன்னைப் பிறப்பு அறுத்து உய்ய வேண்டில்,
பணி உடைத் தொழில்கள் பூண்டு பத்தர்கள் பற்றினாலே;
துணி உடை அரக்கன் ஓடி எடுத்தலும், தோகைஅஞ்ச,
மணி முடிப்பத்து இறுத்தார்--மா மறைக்காடனாரே.

When Ravaṇa borne by bravado durst, in haste,
uproot His Kailās at which His Consort stood
scared, He crushed his ten ornate crowns.

If you are resolved to rid the malady-ridden
embodiment and gain redemption,
engage yourselves in humble service and become
bhaktas ever attached to Him.
Lo, He is entempled in the great Maṟaikkāṭu. 10

34. திரு மறைக்காடு திரு நேரிசை

334. தேரையும் மேல் கடாவித் திண்ணமாத் தெழித்து நோக்கி
ஆரையும் மேல் உணரா ஆண்மையால் மிக்கான் தன்னை,
பாரையும் விண்ணும் அஞ்சப் பரந்த தோள்முடி அடர்த்து,
"காரிகை, அஞ்சல்!" என்பார்--கலி மறைக்காடனாரே.

34. TIRUMAṞAIKKĀṬU Tirunērisai.

He regarded none as above him; lofty is his rulership.
When he bade his charioteer to ply the chariot above
the Mount Kailās, he said it was impossible.
At this, he stared at him in wrath and reprimanded
him; then when he durst uproot the Mount, Siva so crushed
his extensive shoulders and heads that the earth
as well as the heavens quaked in dread.
Thus, even thus, did the God of Maṟaikkāṭu pacify
His Consort assuring Her thus: "Fear not!" 1

335. முக்கி முன் வெகுண்டு எடுத்த முடி உடை அரக்கர்கோனை
நக்கு இருந்து ஊன்றிச் சென்னி நாள்மதி வைத்த எந்தை;
அக்கு, அரவு, ஆமை, பூண்ட அழகனார், கருத்தினாலே;--
தெக்கு நீர்த் திரைகள் மோதும் திரு மறைக்காடனாரே.
Our God sporting a derisive smile, pressed His toe
and crushed the crowned Asura who with all his might
doubled with wrath, durst uproot His Mount.

Our Sire who wears the crescent on His crest is adorned with
bones, serpents and the Carapace.
He is the Handsome One who is willingly entempled
in the great Maṟaikkāṭu the shores of which
get dashed by the billows of the main. 2

336. மிகப் பெருத்து உலாவ மிக்கான் நக்கு, ஒரு தேர் கடாவி,
"அகப்படுத்து!" என்று தானும் ஆண்மையால் மிக்கு, அரக்கன்
உகைத்து எடுத்தான், மலையை ஊன்றலும், அவனை ஆங்கே
நகைப்படுத்து அருளினான் ஊர்--நால்மறைக்காடுதானே.

With his immense form, He would roam about everywhere.
Laughing in ire, he insisted that his charioteer should
ply the chariot over the Mount Kailās; as it could not
be done, he with all his might durst uproot the Mount.
At this, Siva crushed him and exposed him to derision.
Lo, Siva, the God of grace, is entempled in Maṟaikkāṭu,
hailed and adored by the quartet of Vedas. 3

337. அந்தரம் தேர் கடாவி, "ஆர் இவன்?" என்று சொல்லி,
உந்தினான் மாமலையை ஊன்றலும், ஒள் அரக்கன்
பந்தம் ஆம் தலைகள்பத்தும் வாய்கள் விட்டு அலறி வீழச்
சிந்தனைசெய்து விட்டார்--திரு மறைக்காடனாரே.

When his chariot that flew in the sky stood still,
he queried thus: "Who is he that stopped it?"
Then, when the bright Asura durst uproot the great Mount,
Siva caused his ten heads wail aloud and fall down. 4
Lo, He is entempled in Tirumaṟaikkāṭu.

338. தடுக்கவும் தாங்க ஒண்ணாத் தன் வலி உடையன்ஆகி,
கடுக்க ஓர் தேர் கடாவி, “கைஇருபதுகளாலும்
எடுப்பன், நான்; என்ன பண்டம்!” என்று எடுத்தானை ஏங்க
அடுக்கவே வல்லன் ஊர் ஆம்--அணி மறைக்காடுதானே.

When his chariot winged in the sky, the Mount Kailās
stopped it; unable to bear this, borne by wrath, the mighty one
spake thus: “Is this aught of worth at all? I’ll uproot it forthwith.”
So saying when he durst uproot it with his hands, Siva caused him suffer
angst and agony. Lo, He is entempled in the ornate Maṟaikkāṭu. 5

339. நாள் முடிக்கின்ற சீரான் நடுங்கியே மீது போகான்,
“கோள் பிடித்து ஆர்த்த கையான், கொடியன், மா வலியன்” என்று;
நீள் முடிச்சடையர் சேரும் நீள்வரை எடுக்கல்உற்றான்
தோள்முடி நெரிய வைத்தார்--தொல் மறைக்காடனாரே.

The cruel Asura forbade Surya that closes the day-time, to enter
his Lanka; he so controlled all the other planets too.
Prompted by his hauteur doubled with his puissance, he durst
uproot the extensive Mount Kailās of God Siva of long matted hair.
Siva caused the Asura’s shoulders and heads to get crushed.
Lo, He is entempled in the hoary Maṟaikkāṭu. 6

340. பத்துவாய் இரட்டிக்கைகள் உடையன், “மா வலியன்” என்று
பொத்தி வாய் தீமை செய்த பொரு வலி அரக்கர்கோனைக்
கத்தி வாய் கதற, அன்று, கால்விரல் ஊன்றியிட்டார்--
முத்து வாய்த் திரைகள் மோதும்--முது மறைக்காடனாரே.

The Asura endowed with ten mouths and twenty hands, deemed
himself exceedingly mighty; noiselessly He wrought
evil. When this martial Asura durst uproot the Mount

of Siva, He pressed His toe, crushed him and eke caused him to wail aloud with all his ten mouths.

Lo, Siva is entempled in the hoary Maṟaikkāṭu to whose shores get heaped pearls aplenty, by the dashing billows. 7

341. பக்கமே விட்ட கையான், பாங்கு இலா மதியன்ஆகி,
புக்கனன் மாமலைக்கீழ், போதும்ஆறு அறியமாட்டான்,
மிக்க மா மதிகள் கெட்டு, வீரமும் இழந்தஆறே
நக்கன, பூதம்எல்லாம்; நான்மறைக்காடனாரே!

The Asuras endowed with two hands at the side of his each head, was truly a brainless one. He went beneath the great Mount Kailās which he durst uproot; trapped thus, he knew not the way to emerge out; his brain and puissance grew effete seeing which laughed derisively Siva's Bhūta-Hosts.

Lo, Siva abides at Maṟaikkāṭu where flourish the four Vedas. 8

342. நாண் அஞ்சு கையன் ஆகி, நல் முடிபத்தினோடு
பாண் அஞ்சு முன் இழந்து பாங்கு இலா மதியன்ஆகி,
நீள் நஞ்சு தான் உணரா நின்று எடுத்தானை, அன்று(வ்)
ஏண் அஞ்சு கைகள் செய்தார்--எழில் மறைக்காடனாரே.

Ravaṇa endowed with twenty hands and ten heads, giving up hymning Siva in Sama Veda, grew brainless and forgot to hail the mystic pentad of letters.

In this state, he durst uproot Siva's Mount Kailās, as a result of which, he grew scared, forced to realize the utter futility of his hands. It is Siva who caused such loss to him. 9

Lo, He is entempled in the beautiful Maṟaikkāṭu.

343. *கங்கைநீர் சடையுள் வைக்கக் காண்டலும் மங்கை ஊட,*
தென்கையான் தேர் கடாவிச் சென்று எடுத்தான், மலையை,
முன்கை மா நரம்பு வெட்டி முன் இருக்குஇசைகள் பாட,
அம் கை வாள் அருளினான் ஊர்--அணி மறைக்காடுதானே.

At the time when Siva's Consort indulged in bouderie,
as He chose to keep Ganga on His matted crest, Ravaṇa
of the southern Lanka, stultified in his attempt to uproot
the Mount Kailās, rued his act, cut the nerves of his
forearm, wrought a *yāl* therewith and hymned Him.
At this the merciful Siva gifted to him His own sword.
Lo, He is entempled in the ornate Maṟaikkāṭu. 10

35. திரு இடைமருது திரு நேரிசை

344. *காடு உடைச் சுடலை நீற்றர்; கையில் வெண் தலையர்; தையல்*
பாடு உடைப் பூதம் சூழப் பரமனார்--மருதவைப்பில்
தோடு உடைக் கைதையோடு சூழ் கிடங்குஅதனைச் சூழ்ந்த
ஏடு உடைக் கமல வேலி இடைமருது இடம்கொண்டாரே.

35. TIRUVIṬAIMARUTŪR Tirunērisai

Siva wears the ash of the crematory; He carries
a white skull; He is concorporate with His Woman.
Encircled by His Bhūtas, the supreme God is entempled
in Iṭaimarutu of the *marutam* realm, abounding in
petalled fragrant-screw-pine and girt with a moat
teeming in lotus flowers abounding in petals. 1

345. *முந்தையார்; முந்தி உள்ளார்; மூவர்க்கும் முதல்வர்ஆனார்;*
சந்தியார்; சந்தி உள்ளார்; தவநெறி தரித்து நின்றார்;
சிந்தையார்; சிந்தை உள்ளார்; சிவநெறி அனைத்தும் ஆனார்;
எந்தையார்; எம்பிரானார்--இடைமருது இடம்கொண்டாரே.

He is the ancient God. He pre-exists all the ancient ones.
He is the Chief of the Trinity; He stands adored during
the junctions of the day; He is ever mindful of our
welfare; He indwells the bosoms of the bhaktas.
He constitutes all the auspicious ways; He who is our Sire
and God, is entempled in Iṭaimarutu. 2

346. கார் உடைக் கொன்றைமாலை கதிர் மணி அரவினோடு
நீர் உடைச் சடையுள் வைத்த நீதியார்; நீதிஆய
போர் உடை விடை ஒன்று ஏற வல்லவர்--பொன்னித் தென்பால்
ஏர் உடைக் கமலம் ஓங்கும் இடைமருது இடம்கொண்டாரே.

He is adorned with the garland of koṉ̱rais that blow
during the rainy season; He sports on His matted hair
the serpent that spits the dazzling gem and the Ganga.
He is *Niti;* His Mount is the martial Bull of *dharma*.
He is entempled on the southern bank of the Kāviri
at Iṭaimarutu where flourish lovely lotus flowers galore. 3

347. விண்ணினார்; விண்ணின் மிக்கார்; வேதங்கள் நான்கும், அங்கம்,
பண்ணினார்; பண்ணின் மிக்க பாடலார்; பாவம் தீர்க்கும்
கண்ணினார்; கண்ணின் மிக்க நுதலினார்; காமற் காய்ந்த
எண்ணினார்; எண்ணின் மிக்கார்--இடைமருது இடம்கொண்டாரே.

He is the ethereal One; He transcends the empyrean,
He is the Author of the four Vedas and their six Angas.
He is hailed in hymns cast in *paṇs;* He is mindful
of annulling the sins of His bhaktas.

He sports a singular eye in His forehead; He willed
the demise of M̀aṉmatạ. He is entempled in
Iṭaimaruṭu ever contemplated by His servitors. 4

348. வேதங்கள் நான்கும்கொண்டு விண்ணவர் பரவி ஏத்த,
பூதங்கள் பாடி ஆடல் உடையவன்; புனிதன்; எந்தை;
பாதங்கள் பரவி நின்ற பத்தர்கள்தங்கள் மேலை-
ஏதங்கள் தீர நின்றார்--இடைமருது இடம்கொண்டாரே.

He is hailed with the hymns of the four Vedas
by the supernals. He dances to the singing of His Bhūtas.
He is the Holy One; He is our Sire; He averruncates
the onslaught of karma on His bhaktas who hail
and adore His feet. He abides at Iṭaimarutu. 5

349. பொறி அரவு அரையில் ஆர்த்து, பூதங்கள் பலவும் சூழ,
முறி தரு வன்னி, கொன்றை, முதிர்சடை மூழ்க வைத்து,
மறிதரு கங்கை தங்க வைத்தவர்--எத்திசையும்
எறிதரு புனல் கொள் வேலி இடைமருது இடம்கொண்டாரே.

He is cinctured with a speckled serpent in His waist.
He is companied with His surrounding Bhūtas galore.
He sports on His hoary matted crest the wave-tossed Ganga
in which are immersed the leaf-buds of *vanni*
and the flowers of koṉṟai; He is entempled in
Iṭaimarutu, the four directions of which are rich
in the wealth of the wind-tossed water. 6

350. படர் ஒளி சடையினுள்ளால் பாய்புனல் அரவினோடு
சுடர்ஒளி மதியம் வைத்துத் தூ ஒளி தோன்றும் எந்தை;
அடர் ஒளி விடை ஒன்று ஏற வல்லவர்; அன்பர் தங்கள்
இடர் அவை கெடவும் நின்றார்--இடைமருது இடம்கொண்டாரே.

On His spreading, effulgent and matted crest,
He keeps the flowing flood of the Ganga, the adder
and the moon of bright rays.
He, our Sire, is mantled in pure light; His mount is
the martial Bull, bright and white.
Resolved to annul the troubles of His bhaktas,
He is entempled in Iṭaimarutu. 7

351. கமழ்தரு சடையினுள்ளால் கடும்புனல் அரவினோடும்
தவழ்தரு மதியம் வைத்து, தன் அடி பலரும் ஏத்த,
மழுஅது வலங்கை ஏந்தி, மாது ஒருபாகம் ஆகி,
எழில் தரு பொழில்கள் சூழ்ந்த இடைமருது இடம்கொண்டாரே.

On His suaveolent matted crest, He sports the swift-
flowing Ganga, an adder and the crawling moon.
He wields in His right hand a *maḻu*.
His feet are worshipped by a good many bhaktas.
Concorporate with His Woman, He is entempled
in Iṭaimarutu girt with beauteous gardens. 8

352. பொன்திகழ் கொன்றைமாலை, புதுப்புனல், வன்னி, மத்தம்,
மின்திகழ் சடையில் வைத்து, மேதகத் தோன்றுகின்ற
அன்று அவர் அளக்கல் ஆகா அனல்-எரி ஆகி நீண்டார்--
இன்று உடன் உலகம் ஏத்த இடைமருது இடம்கொண்டாரே.

He is adorned with a garland of auric konrai blossoms,
the Ganga of ever-fresh water, the leaves of *Vanni*
and the blossoms of *Ūmattham* on His fulgurant
matted crest. His form is ineffably majestic.
Of yore, He soared up and up as an immeasurable
and accrescent flame unbeholdable by Vishṇu and Brahma.
This day, He stands entempled mercifully in
Iṭaimarutu for the adoration of the entire cosmos. 9

353. மலைஉடன் விரவி நின்று மதி இலா அரக்கன் நூக்கத்
தலைஉடன் அடர்த்து, மீண்டே தலைவனா அருள்கள் நல்கி,
சிலை உடை மலையை வாங்கித் திரிபுரம் மூன்றும் எய்தார்--
இலை உடைக் கமல வேலி இடைமருது இடம்கொண்டாரே.

When the addle-brained Ravaṇa approached His Mount
and durst uproot it, He crushed his entire body
and his heads too. Then when he rued, He blessed him
with boons to thrive again as the great ruler.
It was He who bent the Mount Mēru and smote Tiripura.
Lo, He is entempled in Iṭaimarutu which is fenced
with the multifoliate lotuses aplenty. 10

36. திருப் பழனம் திரு நேரிசை

354. ஆடினார் ஒருவர்போலும்; அலர் கமழ் குழலினாளைக்
கூடினார் ஒருவர்போலும்; குளிர்புனல், வளைந்த திங்கள்,
சூடினார் ஒருவர்போலும்; தூய நல்மறைகள்நான்கும்
பாடினார் ஒருவர்போலும்--பழனத்து எம் பரமனாரே.

Our God is the Peerless One who is the Dancer; He is
the Peerless One concorporate with His Consort
of fragrant and flowery coiffure.
He is the Peerless One who is adorned with the cool
Ganga and the curved crescent; He is, indeed,
the Peerless One who is the Author and Singer of
the quartet of the immaculate Vedas.
Lo, He is entempled in Tiruppal̲an̲am. 1

355. போவது ஓர் நெறியும் ஆனார்; புரிசடைப் புனிதனார்;--நான்
வேவது ஓர் வினையில் பட்டு வெம்மைதான் விடவும் கில்லேன்;
கூவல்தான் அவர்கள் கேளார்--குணம் இலா ஐவர் செய்யும்
பாவமே தீர நின்றார்--பழனத்து எம் பரமனாரே.

Our God is the Way to be pursued by His bhaktas;
He is the Holy One whose matted crest is
compact of the twisted strands of hair.
Alas, my cruel inner sensoria are not under my control;
These canst not give up their fierce control over me;
like Asuras they do not listen to my loud entreaty.
Lo, He alone can cause me stand distanced from
the sins wrought by the virtueless five senses.
He is the supernal God entempled in Pal̲an̲am. 2

356. கண்டராய், முண்டர்ஆகி, கையில் ஓர் கபாலம் ஏந்தி,
தொண்டர்கள் பாடி ஆடித் தொழு கழல் பரமனார்தாம்;
விண்டவர் புரங்கள் எய்த வேதியர்; வேத நாவர்;
பண்டை என் வினைகள் தீர்ப்பார்--பழனத்து எம் பரமனாரே.

He is the great condemner of evil; He wears
the stripes of the holy ash; He is the supernal God
whose ankleted feet are ever adored by His
servitors, with hymn and dance.
He carries in His hand a skull; He is the Vedic
Brahmin who smote the triad of His foes' walled-citadels.
His tongue ever chants the Vedas. He will, for sure,
annul the consequences of my hoary karma.
Lo, He is the supernal God entempled in Pal̲an̲am. 3

357. *நீர் அவன்; தீயினோடு நிழல் அவன்; எழிலது ஆய*
பார் அவன்; விண்ணின் மிக்க பரம் அவன்; பரமயோகி;
ஆரவன்; அண்டம் மிக்க திசையினோடு ஒளிகள்ஆகிப்
பார் அகத்து அமுதம் ஆனார்--பழனத்து எம் பரமனாரே.

He is Water; He is Fire; He offers the salvific shade;
He is eke the beauteous Earth; He is of the Empyrean
that stands transcending the heavens.
He is the Yogi par excellence; He is beyond the planets.
He pervades the directions, He animates all lights.
He is *amrut* unto the terrestrials.
Lo, He is the supernal God, entempled in Pal̲an̲am. 4

358. *ஊழியார்; ஊழிதோறும் உலகினுக்கு ஒருவர்ஆகிப்*
பாழியார்; பாவம் தீர்க்கும் பராபரர்; பரம்அதுஆய,
ஆழியான் அன்னத்தானும் அன்று அவர்க்கு அளப்ப(அ)ரீய,
பாழியார்--பரவி ஏத்தும் பழனத்து எம் பரமனாரே.

He is the God of Dissolution; during every Dissolution,
He alone survives; He is the Peerless One.

He annuls the sins of entia ever prone to perish.
He is the supernal God; He uprose as the endless flame
unbeholdable by the discigerous Vishṇu and Brahma who
metamorphosed into a swan, and when these two
contended for supremacy.
He is ever adored by those that are without I-ness and My-ness.
Lo, He, indeed, is the supernal God abiding at Pal̲an̲am. 5

359. ஆலின்கீழ் அறங்கள்எல்லாம் அன்று அவர்க்கு அருளிச்செய்து,
நூலின்கீழவர்கட்கு எல்லாம் நுண்பொருள் ஆகிநின்று,
காலின்கீழ்க் காலன்தன்னைக் கடுகத் தான் பாய்ந்து, பின்னும்
பாலின்கீழ் நெய்யும் ஆனார்--பழனத்து எம் பரமனாரே.

Of yore, our God, seated beneath the Banyan tree, in grace,
taught the Four, the manifold dharma.
He was, indeed, the sacred and subtle opuses unto them
that took to the pursuit of the way to gain Him.
In the dim distant past, He leaped in all celerity
and kicked Yama to death.
He is like the pervading ghee perdu in milk.
Lo, He is the Supernal God, entempled in Pal̲an̲am. 6

360. ஆதித்தன், அங்கி, சோமன், அயனொடு, மால், புத(ன்)னும்,
போதித்து நின்று உல(ஃ)கில் போற்றுஇசைத்தார்; இவர்கள்
சோதித்தார்; ஏழுஉல(ஃ)கும் சோதியுள்சோதிஆகிப்
பாதிப் பெண்உருவம்ஆனார்--பழனத்து எம் பரமனாரே.

Sūrya, Agni, Chandra, Brahma, Vishnu, Bhuta
and others like them dispensed knowledge unto
the terrestrials and throve hailing Siva.

These solely by their effort, essayed to behold Him and went
in quest of Him in all the seven worlds, in vain.
Siva is the Light of all lights; His left half is His Woman's.
Lo, He, our supernal God, is entempled in Pal̲an̲am. 7

361. கால்-தனால் காலற் காய்ந்து கார்உரி போர்த்த ஈசர்;
தோற்றனார், கடலுள் நஞ்சை; தோடு உடைக் காதர்; சோதி
ஏற்றினார் இளவெண்திங்கள், இரும் பொழில் சூழ்ந்த காயம்;
பாற்றினார், வினைகள்எல்லாம்;--பழனத்து எம் பரமனாரே.

Siva smote Yama with His foot; He is the God who
mantled Himself in the Tusker's skin.
He is omnipresent. He quaffed the oceanic venom.
He wears a *todu* in His ear. He rides the bright and white Bull.
On the heavens He placed the young moon of mild rays.
He would, for sure, cause the vamoosing of the twyfold karma.
Lo, He, our supernal God, is entempled in Pal̲an̲am. 8

362. கண்ணனும் பிரமனோடு காண்கிலர் ஆகி வந்தே
எண்ணியும் துதித்தும் ஏத்த, எரிஉரு ஆகி நின்று,
வண்ண நல் மலர்கள் தூவி வாழ்த்துவார் வாழ்த்தி ஏத்தப்
பண் உலாம் பாடல் கேட்டார்--பழனத்து எம் பரமனாரே.

Our God stood unbeholdable by Vishṇu and Brahma.
So, they meditated on Him, hailed and adored Him. Then He
caused them behold Him in His form of the humongous Flame.
His devotees strew on His feet colourful blossoms, perform
puja and hymn Him in *paṇ*. This He hears and rejoices.
Lo, He, our supernal God, is entempled in Pal̲an̲am. 9

363. குடை உடை அரக்கன் சென்று, குளிர் கயிலாயவெற்பின்-
இடை மடவரலை அஞ்ச, எடுத்தலும், இறைவன் நோக்கி
விடை உடை விகிர்தன் தானும் விரலினால் ஊன்றி மீண்டும்
படை கொடை அடிகள்போலும்--பழனத்து எம் பரமனாரே.

When the Asura of regal umbrella approached His
cool Mount Kailās and durst uproot it causing His
ever-young Consort to get scared, beholding Her state,
He, the *Vikirta,* whose mount is the Bull, pressed His
Mount with His toe and crushed him. At this, as he rued
sincerely, the Noble God, gifted to him His sword.
Lo, He, our supernal God, is entempled in Pal̲an̲am. 10

37. திரு நெய்த்தானம் திரு நேரிசை

364. காலனை வீழச் செற்ற கழல் அடி இரண்டும் வந்து என்
மேலஆய் இருக்கப்பெற்றேன்; மேதகத் தோன்றுகின்ற
கோல நெய்த்தானம் என்னும் குளிர்பொழில் கோயில் மேய
நீலம் வைத்த(அ)னைய கண்டம் நினைக்குமா நினைக்கின்றேனே.

37. TIRUNEITTHĀN̲AM Tirunērisai

My soul stands blessed with the installation of
Siva's ankleted feet that did away with Yama.
The lofty and splendorous Neitthān̲am girt with cool
gardens entemples Siva whose throat wears a blue patch.
By His grace, I'll duly meditate on Him. 1

365. காமனை அன்று கண்ணால் கனல்-எரி ஆக நோக்கி,
தூபமும் தீபம் காட்டித் தொழுமவர்க்கு அருள்கள்செய்து,
சேம நெய்த்தானம் என்னும் செறி பொழில் கோயில் மேய
வாமனை நினைந்த நெஞ்சம் வாழ்வுஉற நினைந்தஆறே!

Of yore, by His stare, Siva gutted Man̲mata with fire.
He graces them that worship Him offering unto Him
the lighted lamp and the fragrant smoke of incense.
He is entempled in the salvific Neitthān̲am girt
with dense gardens.
My heart has contemplated Him to gain that life
that I ought to live without interruption. 2

366. பிறை தரு சடையின்மேலே பெய் புனல் கங்கைதன்னை
உறைதர வைத்த எங்கள் உத்தமன்; ஊழிஆய
நிறைதரு பொழில்கள் சூழ நின்ற நெய்த்தானம் என்று
குறைதரும் அடியவர்க்குக் குழகனைக் கூடல் ஆமே.

On His matted crest, Siva sports the crescent; on His
crest He fixed the Ganga, brimful of water.
He, our lofty God, is the sole survivor of each Dissolution.
The devotees who beseech and adore Him as the God
of Neitthān̲am girt with the rows of gardens, can,
with ease, gain at-one-ment with the ever-young One. 3

367. வடி தரு மழு ஒன்று ஏந்தி, வார்சடை மதியம் வைத்து,
பொடி தரு மேனிமேலே புரிதரு நூலர்போலும்--
நெடி தரு பொழில்கள் சூழ நின்ற நெய்த்தானம் மேவி,
அடி தரு கழல்கள் ஆர்ப்ப, ஆடும் எம் அண்ணலாரே.

Siva wields a well-crafted *mal̲u;* on His extensive
and matted crest, He has installed the moon.
His body is bedaubed with the powder of the holy ash.
He is adorned with the strands of the sacred thread.

He is entempled in Neitthāṉam girt with gardens
abounding in *cicadas*.
The Great One so dances that His anklets resonate tunefully. 4.

368. காடு இடம்ஆக நின்று, கனல்-எரி கையில் ஏந்தி,
பாடிய பூதம் சூழ, பண்உடன் பலவும் சொல்லி,
ஆடிய கழலர், சீர் ஆர் அம் தண் நெய்த்தானம் என்று
கூடிய குழகனாரைக் கூடும்ஆறு அறிகிலேனே!

Siva dances holding fire in His hand, in the crematory.
He is encircled by His Bhūtas that sing in many a *paṇ*.
The glorious and ankleted Dancer is sempiterally
entempled in the cool and beauteous Neitthāṉam.
Alas, I know not the way to gain the ever-young One. 5

369. வானவர் வணங்கி ஏத்தி வைகலும் மலர்கள் தூவ,
தான் அவர்க்கு அருள்கள்செய்யும் சங்கரன்; செங்கண் ஏற்றன்;
தேன் அமர் பொழில்கள் சூழத் திகழும் நெய்த்தானம் மேய
கூன்இளமதியினானைக் கூடும்ஆறு அறிகிலேனே!
Siva is adored by the supernals who hail Him daily,
by strewing flowers at His feet; on them, He who
is Sankara, confers a good many graces.
His mount is the red-eyed Bull; He is adorned with
the young and curved crescent.
He is entempled in Neitthāṉam girt with melliferous
gardens . Alas, I know not the way to gain Him. 6

370. கால் அதிர்கழல்கள் ஆர்ப்ப, கனல்-எரி கையில் வீசி,
ஞாலமும் குழிய நின்று, நட்டம்அதுஆடுகின்ற
மேலவர்--முகடு தோய விரிசடை திசைகள் பாய
மால் ஒருபாகம்ஆக மகிழ்ந்த நெய்த்தானனாரே.

When Siva dances, His anklets resonate; He holds the blazing
fire in His hand; His dance causes depression in earth.
His spreading matted hair sways in the heavens
and the eight directions. Our God in whose body
Vishṇu abides, is joyously entempled in Neitthāṉam. 7

371. பந்தித்த சடையின்மேலே பாய்புனல் அதனை வைத்து,
அந்திப்போது அனலும் ஆடி, அடிகள், ஐயாறு புக்கார்;
வந்திப்பார் வணங்கி நின்று வாழ்த்துவார் வாயின் உள்ளார்;
சிந்திப்பார் சிந்தை உள்ளார்--திருந்து நெய்த்தானனாரே.

In His well-bound matted crest, He bears the gushing flood.
During eventide He dances in the fire. Eke does He enter
Aiyaṟu; His devotees stand in bhakti and worship Him.
He abides in the lips of those that adore and laud Him.
He is poised in the *chintas* of those who ever meditate on Him.
Lo, He is entempled in the salvific Neitthāṉam. 8

372. சோதிஆய்ச் சுடரும் ஆனார்; சுண்ணவெண்சாந்து பூசி
ஓதி வாய் உலகம் ஏத்த, உகந்து தாம் அருள்கள்செய்வார்;
ஆதிஆய் அந்தம் ஆனார்--யாவரும் இறைஞ்சி ஏத்த,
நீதிஆய் நியமம்ஆகி, நின்ற நெய்த்தானனாரே.

He is the flame; He is the radiant One; He is coated with
the white ash—His gold-dust; He joyously confers
multifoliate grace on them who with their lips hail Him.
He who is the Alpha is also the Omega.
Hailed by all in humble adoration, He who is *Niti*
as well as the way to deliverance, abides in Neitthāṉam. 9

373. இலைஉடைப்படை கை ஏந்தும் இலங்கையர்மன்னன்தன்னைத்
தலைஉடன் அடர்த்து மீண்டே தான் அவற்கு அருள்கள்செய்து,
சிலைஉடன் கணையைச் சேர்த்து, திரிபுரம் எரியச் செற்ற
நிலை உடை அடிகள்போலும்--நின்ற நெய்த்தானனாரே.

He crushed the heads and the body of the King of Lanka—
the wielder of the spear the tip of which is like a leaf—;
when he rued, He blessed him with graces galore.
Fixing a dart to His bow, He sped it and gutted
with fire the three walled-citadels.
He, the athanasic One, is entempled in Neitthāṉam. 10

38. திரு ஐயாறு திரு நேரிசை

374. கங்கையைச் சடையுள் வைத்தார்; கதிர்ப் பொறி அரவும் வைத்தார்;
திங்களைத் திகழ வைத்தார்; திசைதிசை தொழவும் வைத்தார்;
மங்கையைப் பாகம் வைத்தார்; மான்மறி, மழுவும், வைத்தார்;
அங்கையுள் அனலும் வைத்தார்--ஐயன்ஐயாறனாரே.

38. TIRUVAIYĀṞU Tirunērisai

He placed the Ganga on His matted crest; eke He keeps
thither, the dazzling and speckled serpent as well as
the splendorous moon.
He deigns to get adored by the people in all the directions.
He is concorporate with His Woman; He holds in His
hands a fawn and a *maḻu*.
In His beauteous hand, He fosters the fire. 1
He is the God, entempled in Aiyāṟu.

375. பொடிதனைப் பூச வைத்தார்; பொங்கு வெண் நூலும் வைத்தார்;
கடியது ஓர் நாகம் வைத்தார்; காலனைக் கால் அவைத்தார்;
வடிவு உடை மங்கைதன்னை மார்பில் ஓர்பாகம் வைத்தார்;
அடிஇணை தொழவும் வைத்தார்--ஐயன்ஐயாறனாரே.

He is coated with the powder of the holy ash; He is adorned with the splendorous and white sacred threads.
He is decked with a thanatophidian adder.
The kick of His foot caused Yama to give up his ghost.
He fosters the shapely Woman in His chest.
He caused His feet twain to be adored by His devotees.
He is the God, entempled in Aiyāṟu. 2

376. உடை தரு கீளும் வைத்தார்; உலகங்கள் அனைத்தும் வைத்தார்;
படை தரு மழுவும் வைத்தார்; பாய் புலித்தோலும் வைத்தார்;
விடை தரு கொடியும் வைத்தார்; வெண்புரிநூலும் வைத்தார்;
அடை தர அருளும் வைத்தார்--ஐயன் ஐயாறனாரே.

He wears the loin-cloth strung with a *keeḷ*. He is the Author of all the worlds; He wields the weapon of *maḻu*.
He deigns to clothe Himself in the skin of the leaping tiger. He sports the signum of His Bull in His flag.
He wears the strands of the white sacred thread.
His grace is readily available for His bhaktas.
He, indeed, is the God, entempled in Aiyāṟu. 3

377. தொண்டர்கள் தொழவும் வைத்தார்; தூ மதி சடையில் வைத்தார்;
இண்டையைத் திகழ வைத்தார்; எமக்கு என்றும் இன்பம் வைத்தார்;
வண்டு சேர் குழலினாளை மருவி ஓர்பாகம் வைத்தார்--
அண்ட வானவர்கள் ஏத்தும் ஐயன்ஐயாறனாரே.

He blesses His servitors, to worship Him; He keeps the pure moon
on His matted crest, He wears the *iṇtai* splendorously.
In Joy, He, for ever, dispenses grace unto us.
He is concorporate with His Consort whose tresses are
bebuzzed by bees.
He is, indeed the God who had blessed the celestials
of the ethereal worlds to hail Him.
Lo, He is the God who is entempled in Aiyāṟu. 4

378. வானவர் வணங்க வைத்தார்; வல்வினை மாய வைத்தார்;
கான்இடை நடமும் வைத்தார்; காமனைக் கனலா வைத்தார்;
ஆன்இடை ஐந்தும் வைத்தார்; ஆட்டுவார்க்கு அருளும் வைத்தார்;
ஆனையின்உரிவை வைத்தார்--ஐயன்ஐயாறனாரே.

He blessed the supernals to worship Him. He causes
the cruel karma to perish.
He enacts His dance in the crematory. His third eye
is in His forehead, He stared Maṉmata to death.
He enabled the kine to supply Him the pentad of products.
He graced those who performed His ablutions with these five products.
He tore the skin of the Tusker and wore it.
He is the God who is entempled in Aiyāṟu. 5

379. சங்கு அணி குழையும் வைத்தார்; சாம்பர் மெய்ப் பூச வைத்தார்;
வெங்கதிர் எரிய வைத்தார்; விரி பொழில் அனைத்தும் வைத்தார்;
கங்குலும் பகலும் வைத்தார்; கடுவினை களைய வைத்தார்;
அங்கம்அது ஓத வைத்தார்--ஐயன் ஐயாறனாரே.
He wears an ear-ring wrought of chank; His body is bedaubed
with the holy ash. The sun shines animated by him. He is
the Evolver of all the worlds. He is the Creator of days and nights.

He prompts the reciting of the Angas.
He is, indeed, the God who is entempled in Aiyāṟu. 6

380. *பத்தர்கட்கு அருளும் வைத்தார்; பாய் விடை ஏற வைத்தார்;*
சித்தத்தை ஒன்ற வைத்தார்; சிவம்அதே நினைய வைத்தார்;
முத்தியை முற்ற வைத்தார்; முறைமுறை நெறிகள் வைத்தார்;
அத்தியின்உரிவை வைத்தார்--ஐயன்ஐயாறனாரே.

He vouchsafed grace for His bhaktas; the leaping Bull
He keeps as His mount.
His grace causes *chinta* to come by single-pointed concentration.
He suffused Deliverance with total bliss.
Of yore, He tore the skin of the Tusker and wore it.
He, indeed, is the God entempled in Aiyāṟu. 7

381. *ஏறு உகந்து ஏற வைத்தார்; இடைமருது இடமும் வைத்தார்;*
நாறு பூங்கொன்றை வைத்தார்; நாகமும் அரையில் வைத்தார்;
கூறு உமை ஆகம் வைத்தார்; கொல் புலித் தோலும் வைத்தார்;
ஆறும் ஓர் சடையில் வைத்தார்--ஐயன்ஐயாறனாரே.

He willed to rejoice in riding His Bull; He chose Iṭaimarutu
for His abidance; He preferred the fragrant koṉṟai
flowers to deck Himself with.
He is happily cinctured with a serpent in His waist.
He is ever concorporate with Uma. He is gladly clad
in the skin of the murderous tiger.
On His matted hair, He sports the river.
He is, indeed, the God who is entempled in Aiyāṟu. 8

382. பூதங்கள்பலவும் வைத்தார்; பொங்கு வெண்நீறும் வைத்தார்;
கீதங்கள் பாட வைத்தார்; கின்னரம்தன்னை வைத்தார்;
பாதங்கள் பரவ வைத்தார்; பத்தர்கள் பணிய வைத்தார்;
ஆதியும் அந்தம் வைத்தார்--ஐயன்ஐயாறனாரே.

Many are His Bhūta-Hosts; He is happy to wear
the splendorous and white ash; He inspired His bhaktas
to hymn Him; He is the fosterer of music.
He blessed His servitors to hail His feet; likewise He blessed
His bhaktas to bow low before Him in obeisance.
He is the Creator of the beginning and the end.
He is, indeed, entempled in Aiyār̲u. 9

383. இரப்பவர்க்கு ஈய வைத்தார்; ஈபவர்க்கு அருளும் வைத்தார்;
கரப்பவர் தங்கட்கு எல்லாம் கடுநரகங்கள் வைத்தார்;
பரப்பு நீர்க் கங்கைதன்னைப் படர்சடைப் பாகம் வைத்தார்;
அரக்கனுக்கு அருளும் வைத்தார்--ஐயன்ஐயாறனாரே.

He provided givers unto those that beg; with grace
He blessed the givers.
He has created cruel infernos for the withholders who
conceal their wherewithal.
He keeps on a part of His matted crest, the Ganga abounding
in water; He eke graced the undeserving Asura.
Lo, He is our God who is entempled in Aiyār̲u. 10

39. திரு ஐயாறு

திரு நேரிசை

384. குண்டனாய்ச் சமணரோடே கூடி நான் கொண்ட மாவைத்
துண்டனே! சுடர் கொள் சோதீ! தூ நெறிஆகி நின்ற
அண்டனே! அமரர்ஏறே! திரு ஐயாறு அமர்ந்த தேனே!
தொண்டனேன், தொழுது உன் பாதம் சொல்லி, நான் திரிகின்றேனே.

O God, You undid my befuddlement bred in me,
the addle-pated one that lived with the obdurate
and obstinate Samaṇas!
You are the true and radiant Effulgence.
You, the God of the ethereal world, are, indeed,
the great Way leading to Deliverance.
You are the Lion of the celestials. You are the Honey
entempled in Tiruvaiyāṟu.
Lo, I, Your servitor, live by descanting on the glory
of Your feet which I adore in bhakti. 1

385. பீலிகை இடுக்கி, நாளும் பெரியது ஓர் தவம் என்று எண்ணி,
வாலிய தறிகள் போல மதிஇலார் பட்டது என்னே!
வாலியார் வணங்கி ஏத்தும் திரு ஐயாறு அமர்ந்த தேனோடு
ஆலியா எழுந்த நெஞ்சம் அழகிதா எழுந்த ஆறே!

The Samaṇas carry peacock-feathers and deem it as
constitutive of *tapas* great; they are like the sticks
which become white when their outer skin is removed.
What, indeed, is the joy they have come by in their life?
O Honey entempled in Tiruvaiyāṟu hailed and adored by Vāli!
My heart thrives in delight great, linked with You.
Beautiful is its rejoicing lot! 2

386. தட்டு இடு சமணரோடே தருக்கி, நான் தவம் என்று எண்ணி,
ஒட்டிடு மனத்தினீரே! உம்மை யான் செய்வது என்னே!
மொட்டு இடு கமலப் பொய்கைத் திரு ஐயாறு அமர்ந்த தேனோடு
ஒட்டிடும் உள்ளத்தீரே! உம்மை நான் உகந்திட்டேனே.

The Samaṇas carry with them plates to receive alms;
companied with them I deemed their acts, tapaswic.
O manam, you caused me to live thus.
What am I to do to set you straight?
O heart, you have now gained at-one-ment with the God of
Tiruvaiyāṟu girt with *poikais* teeming with the buds
and flowers of lotus.
I rejoice in Your act which is, indeed, godly. 3

387. *பாசிப் பல்மாசு மெய்யர் பலம் இலாச் சமணரோடு*
நேசத்தால் இருந்த நெஞ்சை நீக்கும்ஆறு அறியமாட்டேன்;
தேசத்தார் பரவி ஏத்தும் திரு ஐயாறு அமர்ந்த தேனை
வாசத்தால் வணங்க வல்லார் வல்வினை மாயும்அன்றே.

My heart was linked in love with the Samaṇas whose
teeth have become mossy as they cleanse them not
and whose bodies have become effete by pseudo-tapas.
Thus I lived not knowing to delink my attachment.
Our God is the Honey entempled in Tiruvaiyāṟu,
hailed by the terrestrials.
The cruel Karma of those that in abounding love adore Him
sincerely, will perish altogether. 4

388. *கடுப் பொடி அட்டி மெய்யில், கருதி ஓர் தவம் என்று எண்ணி,*
வடுக்களோடு இசைந்த நெஞ்சே! மதிஇலி பட்டது என்னே!
மடுக்களில் வாளை பாயும் திரு ஐயாறு அமர்ந்த தேனை
அடுத்து நின்று உன்னு, நெஞ்சே! அருந்தவம் செய்தஆறே!

The Samaṇas coat their bodies with the powder of gall-nut.
My heart deeming it as *tapas* stood scarred.

What is it that I, the addle-pated, had gained, alas?
Our God is the Honey entempled in Tiruvaiyāṟu
in whose pools *vāḷais* sport and romp.
O my heart that gained access to Him, you meditate
on Him with Siva-consciousness.
Marvellous is, indeed, your performance of true *tapas!* 5

389. *துறவி என்று அவம்அது ஓரேன்; சொல்லிய சொலவு செய்து(வ்),*
உறவினால் அமணரோடும் உணர்வுஇலேன், உணர்வு ஒன்று இன்றி;
நறவம் ஆர் பொழில்கள் சூழ்ந்த திரு ஐயாறு அமர்ந்த தேனை
மறவு இலா நெஞ்சமே! நல்மதி உனக்கு அடைந்தஆறே!

I lived bereft of true consciousness performing futile acts
impelled by my kinship with the Samaṇas and wasted
my life pursuing their way of life.
O heart, you thrive never forgetting the God of Tiruvaiyāṟu
girt with melliferous gardens; it is mirabile dictu
that you are blessed with goodly entelechy. 6

390. *பல்உரைச் சமணரோடே பலபல காலம்எல்லாம்*
சொல்லிய சொலவு செய்தேன்; சோர்வன், நான் நினைந்தபோது
மல்லிகை மலரும் சோலைத் திரு ஐயாறு அமர்ந்த தேனை
எல்லியும் பகலும் எல்லாம் நினைந்தபோது இனியஆறே!
I pursued for a long time the ways of the Samaṇas who
answer with manifold malarkey the doubts put to them.
Thinking of this I languish sore and wilt.
Lo, how sweet is my life, when the Honey abiding at Tiruvaiyāṟu
girt with gardens where burgeon jessamine blossoms,
is meditated upon, diurnally as well as nocturnally. 7

391. மண்உளார் விண்உளாரும் வணங்குவார் பாவம் போக,--
எண் இலாச் சமணரோடே இசைந்தனை, ஏழைநெஞ்சே!--
தெண்நிலா எறிக்கும் சென்னித் திரு ஐயாறு அமர்ந்த தேனைக்
கண்ணினால் காணப்பெற்றுக் கருதிற்றே முடிந்தஆறே!

To get rid of their sins, the terrestrials and the celestials
adore Him. O poor heart, you lived in concord with
the Samaṇas bereft of their ability to cogitate aright,
and lay waste your life.
Our God is the Melis who sports on His matted crest the radiant
moon; He is entempled in Tiruvaiyāṟu.
As I was blessed to have His *darshan,* all my lofty
longings stand fulfilled. 8

392. குருந்தம் அது ஒசித்த மாலும், குலமலர் மேவினானும்,
திருந்துநல்-திருவடியும் திருமுடி காணமாட்டார்;
அருந்தவ முனிவர் ஏத்தும் திரு ஐயாறு அமர்ந்த தேனைப்
பொருந்தி நின்று உன்னு, நெஞ்சே! பொய்வினை மாயும் அன்றே.

Vishṇu who bent the *kuruntam* tree and Brahma
ensconced on the splendorous Lotus, went in quest of
His feet and crown, in vain.
O heart, get linked with the Honey abiding at Tiruvaiyāṟu,
hailed and adored by the great and rare saints,
and meditate on Him in absolute concentration.
The sins of the fugitive embodiment, will perish, for sure. 9

393. அறிவு இலா அரக்கன் ஓடி, அருவரை எடுக்கல்உற்று,
முறுகினான்; முறுகக் கண்டு மூதறிவாளன் நோக்கி
நிறுவினான், சிறுவிர(ல்)லால்; நெரிந்து போய் நிலத்தில் வீழ,
அறிவினால் அருள்கள்செய்தான், திரு ஐயாறு அமர்ந்த தேனே.

The addle-pated Asura, in rude haste, durst uproot His great
Mount; at this, the omniscient God pressed His little toe
and caused his fall on earth, utterly crushed; then when he rued,
He blessed him to cognise His omnipotence.
He, indeed, is the Honey entempled in Tiruvaiyāṟu. 10

40. திரு ஐயாறு திரு நேரிசை

394. தான் அலாது உலகம் இல்லை; சகம்அலாது அடிமை இல்லை;
கான் அலாது ஆடல் இல்லை; கருதுவார் தங்களுக்கு
வான் அலாது அருளும் இல்லை; வார்குழல் மங்கையோடும்
ஆன் அலாது ஊர்வது இல்லை--ஐயன்ஐயாறனார்க்கே.

40. TIRUVAIYĀṞU Tirunērisai

The worlds survive not apart from our God; enslavement
of the worldly entia'll not take place by none but Him.
He dances but in the crematory; His grace consists solely
in His gift of Deliverance to those that contemplate Him.
With Her of long tresses, He rides nought but His Bull.
He is our Sire entempled in Tiruvaiyāṟu. 1

395. ஆல் அலால் இருக்கை இல்லை; அருந்தவ முனிவர்க்கு அன்று
நூல் அலால் நொடிவது இல்லை; நுண்பொருள் ஆய்ந்துகொண்டு
மாலும் நான்முகனும் கூடி மலர் அடி வணங்க, வேலை
ஆல்அலால் அமுதம் இல்லை--ஐயன்ஐயாறனார்க்கே.

Apart from the shade of the Banyan tree He chooses not
aught as His seat for providing enlightenment.
Unto the sages of great *tapas,* He preaches nought but
the Vedas and the Agamas which are subject to subtle analysis.

His flower feet were jointly hailed and adored by
Vishṇu and the Four-faced, He took no victuals
other than the oceanic venom.
He is our Sire who is entempled in Tiruvaiyāṟu. 2

396. நரி புரி சுடலைதன்னில் நடம்அலால் நவிற்றல் இல்லை;
சுரிபுரிகுழலியோடும் துணைஅலால் இருக்கை இல்லை;
தெரி புரி சிந்தையார்க்குத் தெளிவுஅலால் அருளும் இல்லை--
அரி புரி மலர்கொடு ஏத்தும் ஐயன்ஐயறனார்க்கே.

He does nothing but dancing in the crematory—the habitat of foxes.
He chose none but Her of plaited tresses as His Helpmeet.
He grants nothing but clarity to His devotees who
indulge in self-analysis aided by Siva-consciousness.
He is ever hailed by Vishṇu with flowers.
He is, indeed, our Sire entempled in Aiyāṟu. 3

397. தொண்டுஅலால்-துணையும் இல்லை; தோல்அலாது உடையும் இல்லை;
கண்டு அலாது அருளும் இல்லை; கலந்தபின் பிரிவது இல்லை--
"பண்டைநால்மறைகள் காணாப் பரிசினன்" என்றுஎன்று எண்ணி,
அண்ட வானவர்கள் ஏத்தும் ஐயன்ஐயாறனார்க்கே.

Only His servitors and none else are His aid and assistance;
He is not clad in aught other than skins; only when He is
convinced of their devotion, He dispenses grace and not otherwise.
When once He mixes with bhaktas He does not part from them thence.
Aware of the inability of the hoary Vedas to assess Him,
the celestials of the ethereal worlds hail and adore Him.
He is our Sire who is entempled in Aiyāṟu. 4

398. எரிஅலால் உருவம் இல்லை; ஏறுஅலால் ஏறல் இல்லை;
கரிஅலால் போர்வை இல்லை; காண்தகு சோதியார்க்கு,--
பிரிவு இலா அமரர் கூடிப் பெருந்தகைப்பிரான் என்று ஏத்தும்--
அரிஅலால்-தேவி இல்லை, ஐயன்ஐயாறனார்க்கே.

He has form none other than flame; He but rides His Bull;
only the peeled off skin of the Tusker serves as His mantle.
He can be beheld as the One of Effulgence only through Gnosis;
so the Devas foregather, adore Him as the Almighty
and part not from Him. He has none but Hari as His Consort.
He, our Sire, is entempled in Aiyār̲u. 5

399. என்புஅலால் கலனும் இல்லை; எருதுஅலால் ஊர்வது இல்லை;
புண் புலால் நாறு காட்டின் பொடிஅலால் சாந்தும் இல்லை;
துன்பு இலாத் தொண்டர் கூடித் தொழுது அழுது ஆடிப் பாடும்
அன்புஅலால் பொருளும் இல்லை--ஐயன்ஐயாறனார்க்கே.

He wears ornaments none other than bones; He does not
have as his mount any other than the Bull.
He wears as His sandal-paste nought but the ash
of the malodorous crematorium.
He does not take into account aught but the love of His
devotees who are free from let or hindrance and who
adore Him shedding melting tears and hail Him in hymns.
He, our Sire, is entempled in Aiyār̲u. 6

400. கீள்அலால் உடையும் இல்லை; கிளர் பொறி அரவம் பைம்பூண்
தோள்அலால்-துணையும் இல்லை; தொத்து அலர்கின்ற வேனில்
வேள் அலால் காயப்பட்ட வீரரும் இல்லை; மீளா
ஆள்அலால் கைம்மாறு இல்லை--ஐயன்ஐயாறனார்க்கே.

He is not clad in aught but the loin-cloth knit with *keel;*
    He wears on His shoulders as fresh jewels the dazzling
    and speckled serpent; save His shoulders, He has
    reliable help none.
Other than the Prince of the vernal season when flowers
    burgeon galore, none else was smitten by His fiery eye.
By way of gratitude, His bhaktas without parting from
    Him render Him service. He reckons this only
    as due gratitude to Him.
He, our Sire, is entempled in Aiyāṟu. 7

401. சகம்அலாது அடிமை இல்லை; தான்அலால்-துணையும் இல்லை;
நகம்எலாம் தேயக் கையால் நாள்மலர் தொழுது தூவி,
முகம்எலாம் கண்ணீர் மல்க முன் பணிந்து, ஏத்தும் தொண்டர்
அகம்அலால் கோயில் இல்லை--ஐயன்ஐயாறனார்க்கே.

He has slaves none save the entia of orbis terrarum;
    none else is His help; He alone is His help.
There is delubrum none for Him other than the bosoms
    of His servitors who daily clip with their waning nails
    the fresh-blown blossoms and strew them adoringly
    on Him, the while their visages get wet with tears
    and who bow before Him again and again in obeisance.
He, our sire, is the God entempled in Aiyāṟu. 8

402. உமைஅலாது உருவம் இல்லை; உலகுஅலாது உடையது இல்லை--
நமை எலாம் உடையர் ஆவர்; நன்மையே; தீமை இல்லை;
கமைஎலாம் உடையர் ஆகிக் கழல் அடி பரவும் தொண்டர்க்கு
அமைவு இலா அருள்கொடுப்பார்--ஐயன்ஐயாறனார்க்கே.

His form is none but His concorporation with Uma; He is the Lord-God
the cosmos and none else.
He owns all of us; He ever does good and never anything evil.
He grants immeasurable grace to His servitors who hail
His ankleted feet and who are 'forbearance incarnate.'
He is our Sire who is entempled in Aiyār̠u. 9

403. *மலைஅலால் இருக்கை இல்லை; மதித்திடா அரக்கன் தன்னைத்*
தலைஅலால் தெரித்தது இல்லை, தடவரைக்கீழ் அடர்த்து;
நிலைஇலார் புரங்கள் வேவ நெருப்புஅலால் விரித்தது இல்லை--
அலையின் ஆர் பொன்னி மன்னும் ஐயன்ஐயாறனார்க்கே.

He abides for ever at the Mount Kailās and nowhere else.
He but crushed the heads of the Asura who disregarded His
greatness, under His extensive Mount.
He gutted with fire only the walled-citadels of the Asuras
who were not poised in piety.
He, our God, is the Sire entempled on the banks
of the wave-tossed Kāviri, the perennial river, at Aiyār̠u. 10

41. திருச் சோற்றுத்துறை திரு நேரிசை

404. *பொய் விராம் மேனிதன்னைப் பொருள் எனக் காலம் போக்கி*
மெய் விராம் மனத்தன் அல்லேன்; வேதியா! வேத நாவா!
ஐவரால் அலைக்கப்பட்ட ஆக்கை கொண்டு அயர்த்துப்போனேன்--
செய் வரால் உகளும் செம்மைத் திருச் சோற்றுத்துறையனாரே!

41. TIRUCHOR̠R̠UTTHUR̠AI Tirunērisai

O God of the salvific Tirucchor̠r̠utthur̠ai in whose
fields *varāls* leap and gambol!
You are the Vedic God; Your tongue always chants the Vedas.

Deeming my body wrought of ephemeral elements as
ever-during, I, assailed by the pentad of senses,
wasted my time, fostering it and grew enervated.
(Deign to save me.) 1

405. கட்டராய் நின்று நீங்கள் காலத்தைக் கழிக்கவேண்டா;--
எட்ட ஆம் கைகள் வீசி எல்லி நின்று ஆடுவானை--
அட்டமாமலர்கள் கொண்டே ஆன்அஞ்சும் ஆட்ட ஆடிச்
சிட்டராய் அருள்கள்செய்வார், திருச் சோற்றுத்துறையனாரே.

You who stand fettered by *malas,* waste your time.
Our God dances swaying His eight arms during night.
Adore Him with the octad of goodly blossoms and perform
His ablutions in the five products of the kine.
Our God of Tirucchorrutthurai of especial divinity
will approve you and grace you, for sure. 2

406. கல்லினால் புரம்மூன்று எய்த கடவுளைக் காதலாலே
எல்லியும் பகலும் உள்ளே ஏகாந்தம்ஆக ஏத்தும்!
பல்இல்வெண்தலை கை ஏந்திப் பல்இலம் திரியும் செல்வர்';
சொல்லும் நன்பொருளும் ஆவார்--திருச் சோற்றுத்துறையனாரே.
Bending the Mount Mēru into a bow He smote Tripura.
Isolate yourselves, embosom Him, meditate on Him
and hail Him, day and night.
Our God totes a toothless skull as His begging-bowl
and solicits alms in a good many houses.
He, indeed, is the God of Tirucchorrutthurai
who is the truly Opulent One.
He is the Logos and its goodly message.
(Gain Him and thrive.) 3

407. கறையரய்க் கண்டம், நெற்றிக்கண்ணராய், பெண் ஓர்பாகம்
இறையராய், இனியர்ஆகி, தனியராய், பனிவெண்திங்கள்-
பிறையராய், செய்தஎல்லாம் பீடராய், கேடு இல் சோற்றுத்-
துறையராய், புகுந்து என் உள்ளச் சோர்வு கண்டு அருளினாரே.

Our God's throat wears a blue patch of venom;
He sports a vertical eye in His forehead; He is concorporate
with His Consort; He is ever sweet; He dwells apart.
He wears a white and dewy moon; His majestic deeds are ever-during.
He presides over Tirucchorrutthurai; He barged into my soul,
witnessed its distress and did away with it. 4

408. பொந்தையைப் பொருளா எண்ணிப் பொருக்கெனக் காலம்
போனேன்;
"எந்தையே! ஏகமூர்த்தி!" என்று நின்று ஏத்தமாட்டேன்;
பந்தம்ஆய், வீடும் ஆகி, பரம்பரம் ஆகி, நின்று
சிந்தையுள்-தேறல்போலும்--திருச் சோற்றுத்துறையனாரே.

Deeming my holey body worth fostering, I wasted all my time.
I didn't hail Him as my Sire and the sole God.
He, indeed, is bondage as well as release; He is the God
of the Empyrean. He is the inly percolating Honey.
Lo, He is entempled in Tirucchorrutthurai. 5

409. பேர்த்து இனிப் பிறவா வண்ணம் பிதற்றுமின், பேதைபங்கன்
பார்த்தனுக்கு அருள்கள்செய்த பாசுபதன் திற(ம்)மே!
ஆர்த்து வந்து இழிவது ஒத்த அலைபுனல் கங்கை ஏற்றுத்
தீர்த்தம்ஆய்ப் போத விட்டார், திருச் சோற்றுத்துறையனாரே.

Laud Him and annul your re-birth; He is the Consort of
His bashful Woman; He is Pāsupata who blessed Arjuna.

He received on His matted crest the wave-tossed Ganga
that down descended dinsomely; eke did He let it
flow down as the holy and sacred water.
Lo, He is entempled in Tirucchorrutthurai. 6

410. கொந்து ஆர் பூங் குழலினாரைக் கூறியே காலம் போன,
எந்தைஎம்பிரானாய் நின்ற இறைவனை ஏத்தாது; அந்தோ!
முத்து அரா அல்குலாளை உடன்வைத்த ஆதிமூர்த்தி,
செந் தாது புடைகள் சூழ்ந்த திருச் சோற்றுத்துறையனாரே.

Alas, I lay waste my time admiring the damsels
adorned with the bunches of blossoms, in their tresses.
I hailed not Him, my Sire and God who is concorporate
with Her whose *alkul* is like the hood of the swift-moving snake.
He is the Primordial God who is entempled in
Tirucchorrutthurai damasked with red pollen. 7

411. அம் கதிரோன் அவ(ன்)னை அண்ணலாக் கருதவேண்டா;
வெங்கதிரோன் வழியே போவதற்கு அமைந்துகொண்மின்!
அம் கதிரோன் அவ(ன்)னை உடன்வைத்த ஆதிமூர்த்தி--
செங்கதிரோன் வணங்கும் திருச் சோற்றுத்துறையனாரே.

Deem not the beautiful and radian Sūrya as your God.
Siva, indeed, is the mighty Sun through whom *moksha* is gained;
do but pursue the proper way.
Siva is the Primordial God who wears on His matted crest
the radiant and comely moon.
He is entempled in Tirucchorrutthurai whereat
Surya of incarnadine beams worshipped Him. 8

412. ஓதியே கழிக்கின்றீர்கள்;--உலகத்தீர்!--ஒருவன்தன்னை
நீதியால் நினைக்கமாட்டீர்; நின்மலன் என்று சொல்லீர்;
சாதியா நான்முக(ன்)னும் சக்கரத்தானும் காணாச்
சோதிஆய்ச் சுடர்அது ஆனார்--திருச் சோற்றுத்துறையனாரே.

Ye of orbis terrarum, you spend your time futilely
cultivating worthless opuses.
You do not contemplate Him, the one and only God; poised in
Niti you hail Him not as the Ninmalan.
As the supreme effulgent flame, He stood unbeholdable
by the Four-faced and the discigerous Vishṇu.
He is, indeed, entempled in Tirucchorrutthurai. 9

413. மற்று நீர் மனம்வையாதே மறுமையைக் கழிக்க வேண்டில்
பெற்றது ஓர் உபாயம்தன்னால் பிரானையே பிதற்றுமின்கள்!
கற்று வந்து அரக்கன் ஓடிக் கயிலாயமலை எடுக்க,
செற்று உகந்து அருளிச்செய்தார்--திருச் சோற்றுத்துறையனாரே.

Let not your *manams* dwell on phenomenal things.
If you are resolved to averruncate re-birth, make use
of that with which you are endowed.
Laud the Lord-God with all your heart and soul.
The Asura versed in the Vedas rushed to His Mount Kailās
and durst uproot it. At this, Siva crushed him.
Yet when he rued sincerely, He blessed him in joy.
Lo, He is entempled in Tirucchorrutthurai. 10

42. திருத் துருத்தி திரு நேரிசை

414. பொருத்திய குரம்பை தன்னைப் பொருள் எனக் கருதவேண்டா;
இருத்தி எப்போதும் நெஞ்சுள், இறைவனை, ஏத்துமின்கள்!
ஒருத்தியைப் பாகம் வைத்து அங்கு ஒருத்தியைச் சடையில் வைத்த
துருத்தி அம் சுடரினானைத் தொண்டனேன் கண்டஆறே!

42. TIRUTTHURUTTHI Tirunērisai

Deem not the body where life nestles to be aught of worth;
install our God in your bosoms and ever hail Him.
He is concorporate with His Woman; He keeps another
woman (Ganga) on His matted crest.
He is the Effulgence of Gnosis. Lo, I, the servitor,
was blessed with His *darshan* at Turutthi. 1

415. சவைதனைச் செய்து வாழ்வான் சலத்துளே அழுந்துகின்ற
இவை ஒரு பொருளும் அல்ல; இறைவனை ஏத்துமி(ன்)னோ!
அவைபுரம்மூன்றும் எய்தும் அடியவர்க்கு அருளிச்செய்த
சுவையினை, துருத்தியானை, தொண்டனேன் கண்டஆறே!

Augmenting one's family for which indulging in deceitful
deeds will be in vain.
Hail and adore our God; He smote the three walled-
citadels and thus, His devotees blessed.
He is the cause of true relish. Lo, I, the servitor, was
blessed with His *darshan* in Turutthi. 2

416. உன்னி எப்போதும் நெஞ்சுள் ஒருவனை ஏத்துமி(ன்)னோ!
கன்னியை ஒருபால் வைத்து, கங்கையைச் சடையுள் வைத்து,
பொன்னியின் நடுவுதன்னுள் பூம் புனல் பொலிந்து தோன்றும்
துன்னிய துருத்தியானைத் தொண்டனேன் கண்டஆறே!

Ever meditate on Him; hail Him embossing Him.
He keeps the eternal Virgin in His left half; eke does He
keep the damsel Ganga on His matted crest.
He is splendorously entempled between two rivers at
Turutthi abounding in flowery pools. It was here,
I, the servitor, was blessed with His *darshan*. 3

417. ஊன்தலை வலியன்ஆகி, உலகத்துள் உயிர்கட்கு எல்லாம்
தான் தலைப்பட்டு நின்று, சார் கனல் அகத்து வீழ,
வான்தலைத் தேவர் கூடி, "வானவர்க்கு இறைவா!" என்னும்
தோன்றலை, துருத்தியானை, தொண்டனேன் கண்டஆறே!

He abides in all the tabernacles of flesh making them
adequately strong; He is the Life of the lives of the world.
When the whole cosmos was about to perish owing to
the spreading and fiery oceanic venom, all the ethereal
Devas foregathered, hailed Him as their sole God
and thus came by the sought-after relief.
The supremely lofty One is entempled in Turutthi, where,
I, the servitor, was blessed with His *darshan*. 4

418. உடல்தனைக் கழிக்கல்உற்ற உலகத்துள் உயிர்கட்கு எல்லாம்
இடர்தனைக் கழிக்க வேண்டில் இறைவனை ஏத்துமி(ன்)னோ!
கடல்தனில் நஞ்சம் உண்டு காண்பு அரிதுஆகி நின்ற
சுடர்தனை, துருத்தியானை, தொண்டனேன் கண்டஆறே!

He quaffed the oceanic venom; He is truly unbeholdable
though He is the supreme Effulgence.
He is entempled in Turutthi where I, His servitor, came

by His *darshan*. If you are resolved to altogether annul
your recurring embodiments ineluctably linked with
misery, hail and adore our God with all your heart and soul. 5

419. அள்ளலைக் கடக்க வேண்டில் அரனையே நினைமின், நீர்கள்!
பொள்ளல் இக்காயம் தன்னுள் புண்டரீகத்து இருந்த
வள்ளலை, வானவர்க்கும் காண்பு அரிதுஆகி நின்ற
துள் அலைத் துருத்தியானை, தொண்டனேன் கண்டஆறே!

To cross the quagmire that is embodied life, ever think
solely on Hara.
This body is full of holes meant for the exit of life-breath.
It is here, even here, the munificent God abides in
the lotus-heart.
He is not easy of access even to the celestials; His mount is
the leaping Bull. It is at Turutthi where He abides,
I, the servitor, came by His *darshan*. 6

420. "பாதியில் உமையாள் தன்னைப் பாகமா வைத்த பண்பன்;
வேதியன்" என்று சொல்லி விண்ணவர் விரும்பி ஏத்தச்
சாதி அம் சதுமுக(ன்)னும் சக்கரத்தானும் காணாச்
சோதியை, துருத்தியானை, தொண்டனேன் கண்டஆறே!

The virtuous One par excellence keeps Uma in His left half.
He is willingly hailed by the celestials as the God of the Vedas.
He is the Flame that stood unbeholdable by the creator whose
visages are four as well as the discigerous Vishṇu.
It is at Turutthi where He is entempled, I, the servitor,
came by His *dharsan* through His grace. 7

421. சாம் மனைவாழ்க்கைஆன சலத்துள்ளே அழுந்தவேண்டா;
தூமம் நல் அகிலும் காட்டித் தொழுது அடி வணங்குமி(ன்)னோ!
சோமனைச் சடையுள் வைத்துத் தொல்-நெறிபலவும் காட்டும்
தூ மணல்-துருத்தியானைத் தொண்டனேன் கண்டஆறே!

Get not immersed in the deceitful domestic life.
Offer Him the fragrant smoke of eaglewood and hail His
feet bowing before them in obeisance.
He wears the moon on His matted crest; He reveals to His
devotees the tralaticious Saivite ways galore.
The pure and purifying One is entempled in Turutthi
where, I, the servitor, gained His darshan. 8

422. குண்டரே, சமணர்புத்தர்; குறி அறியாது நின்று
கண்டதே கருதுவார்கள் கருத்து எண்ணாது ஒழிமின், நீர்கள்!
விண்டவர் புரங்கள் எய்து விண்ணவர்க்கு அருள்கள்செய்த
தொண்டர்கள்துணையினானைத் துருத்தி நான் கண்டஆறே!

The Samaṇas are adipose and obstinate and the Buddhists
know not of the true goal; they abide by their parviscient
concepts; ignore them absolutely.
He smote the hostile Tiripura and thus graced the supernals.
He is aidant and remediate unto His servitors.
It is at His Trutthi, I the servitor, gained His darshan. 9

423. பிண்டத்தைக் கழிக்க வேண்டில் பிரானையே பிதற்றுமின்கள்!
அண்டத்தைக் கழிய நீண்ட அடல் அரக்கன் தன் ஆண்மை
கண்டு ஒத்துக் கால்விர(ல்)லால் ஊன்றி, மீண்டு அருளிச்செய்த
துண்டத்துத் துருத்தியானைத் தொண்டனேன் கண்டஆறே!

If you mean to get rid of the fleshy lump of your embodiment
for ever, laud and hail the God.
The martial Asura's valour pierced and extended beyond the vault
of heaven; to quell his hauteur Siva pressed with His toe
His Mount and crushed him; then when he rued,
He was pleased to bestow grace on him.
It is at His Turutthi, I, the servitor, was blessed to have
His darshan who wears on His crest a slice of the moon. 10

43. திருக் கச்சி மேற்றளி திரு நேரிசை

424. மறைஅது பாடிப் பிச்சைக்கு என்று அகம் திரிந்து வாழ்வார்;
பிறைஅது, சடைமுடி(ம்)மேல்; பெய்வளையாள் தன்னோடும்
கறைஅது கண்டம் கொண்டார்; காஞ்சி மா நகர் தன்னுள்ளால்
இறையவர்--பாடல் ஆடல் இலங்கு மேற்றளியனாரே.

43. TIRUKKACCHIMĒR̲R̲AL̲I Tirunērisai

Singing the Vedas, He lives and roams about begging alms.
He wears on His matted crest the crescent juxtaposed
with the bebangled Ganga.
He wears the dark patch of venom in His throat.
He, our God, is entempled in the great city of Kānchi
at the splendorous Mer̲r̲aḷi where abound song and dance. 1

425. மால் அன மாயன் தன்னை மகிழ்ந்தனர்; விருத்தர் ஆகும்
பாலனார்; பசுபதி(ய்)யார்; பால்வெள்ளை நீறு பூசிக்
காலனைக் காலால் காய்ந்தார்; காஞ்சி மா நகர் தன்னுள்ளால்
ஏல நல் கடம்பன்தந்தை--இலங்கு மேற்றளியனாரே.

He accommodates rejoicingly in His body
the nimbus-hued Vishṇu.
He manifests as an old man and also as a boy.
He is Pasupati. He is coated with the milk-white ash.
He kicked Yama to death.
He who is the Pater of the goodly Muruka who wears
the garland of *Katampa* flowers.
He is entempled in the great city of Kānchi
at the splendorous Mērraḷi. 2

426. விண்இடை விண்ணவர்கள் விரும்பி வந்து இறைஞ்சி வாழ்த்த,
பண்இடைச் சுவையின் மிக்க கின்னரம் பாடல் கேட்பார்;
கண்இடை மணியின் ஒப்பார்; காஞ்சி மா நகர் தன்னுள்ளால்
எண்இடை எழுத்தும் ஆனார்--இலங்கு மேற்றளியனாரே.

He is hailed and adored willingly by the celestials of
the ethereal world; He is pleased to listen to
the *kinnaram* songs cast in *paṇ* suffused with
exceeding sweetness. He is like the pupils of eyne.
He is, indeed, the numerals as well as the letters.
He is entempled in the great city of Kānchi
at the splendorous Mērraḷi. 3

427. சோமனை அரவினோடு சூழ்தரக் கங்கை சூடும்
வாமன்; நல் வானவர்கள் வலம்கொடு வந்து போற்றக்
காமனைக் காய்ந்த கண்ணார்; காஞ்சி மா நகர் தன்னுள்ளால்
ஏமம் நின்று ஆடும் எந்தை--இலங்கு மேற்றளியனாரே.

He wears on His crest the moon and the serpent
along with the encircling Ganga.

He is Vamadēva who is hailed and circumumbulated
by the supernals.
He stared Man̲mata to death. He, our Sire, is the beautiful Dancer.
He is entempled in the great city Kānchi at the splendorous Mēr̲r̲aḷi. 4

428. ஊனவர்; உயிரினோடும் உலகங்கள் ஊழிஆகி,
தானவர் தனமும்ஆகி, தனஞ்சயனோடு எதிர்ந்த
கானவர்; காளகண்டர்; காஞ்சி மா நகர் தன்னுள்ளால்
ஏனம் அக்கோடு பூண்டார்--இலங்கு மேற்றளியனாரே.

He is the One with flesh as well as soul; He is, indeed,
the Opulent One who is the giver of boons and gifts.
He, it was, who fought with Arjuna.
He abides in the crematory; blue is His throat.
He is adorned with the Carapace as well as bones.
He, even He, is entempled in the great city of Kānchi
at the splendorous Mēr̲r̲aḷi. 5

429. மாயன் ஆம் மாலன்ஆகி, மலரவன்ஆகி, மண்ஆய்,
தேயம்ஆய், திசைஎட்டுஆகி, தீர்த்தம்ஆய், திரிதர்கின்ற
காயம்ஆய், காயத்து உள்ளார்; காஞ்சி மா நகர் தன்னுள்ளால்
ஏய மென்தோளிபாகர்--இலங்கு மேற்றளியனாரே.

He is Vishṇu, Indira and the one ensconced on the Lotus.
He is eke the earth, the countries, the eight directions,
the holy waters and the moving bodies which He indwells.
He is the Consort of Uma whose shoulders are shapely.
He is entempled in the great city of Kānchi
at the splendorous Mēr̲r̲aḷi. 6

430. மண்ணினை உண்ட மாயன் தன்னை ஓர்பாகம் கொண்டார்;
பண்ணினைப் பாடி ஆடும் பத்தர்கள் சித்தம் கொண்டார்;
கண்ணினை மூன்றும் கொண்டார்; காஞ்சி மா நகர் தன்னுள்ளால்
எண்ணினை எண்ண வைத்தார்--இலங்கு மேற்றளியனாரே.

He has as part of His body Vishṇu who swallowed the earth.
He abides in the *chitta-s* of the bhaktas who hymn Him
in *paṇ* and enact their dance in harmony.
He is possessed of three eyes; He causes His devotees
ever to contemplate Him. He is entempled in
the great city of Kānchi at the splendorous Mērraḷi. 7

431. செல்வியைப் பாகம் கொண்டார்; சேந்தனை மகனாக் கொண்டார்;
மல்லிகைக்கண்ணியோடு மா மலர்க்கொன்றை சூடி,
கல்வியைக் கரை இலாத காஞ்சி மா நகர் தன்னுள்ளால்
எல்லியை விளங்க நின்றார்--இலங்கு மேற்றளியனாரே.

He is concorporate with His Consort—the eternal Virgin;
He is the Pater of Sēntaṉ who is Muruka; He wears on
His crest the chaplet of *mallikai* along with the great
konrai flowers. He is the animator of the sun.
He is entempled in the great city of Kānchi abounding in
limitless learning at the splendorous Mērraḷi. 8

432. வேறு இணை இன்றி என்றும் விளங்கு ஒளி மருங்கினாளைக்
கூறு இயல் பாகம் வைத்தார்; கோள் அரா மதியும் வைத்தார்;
ஆறினைச் சடையுள் வைத்தார்; அணி பொழில் கச்சி தன்னுள்
ஏறினை ஏறும் எந்தை--இலங்கு மேற்றளியனாரே.
He is concorporate with His peerless Consort whose
dazzling waist is slender; He keeps on His matted
crest the murderous adder and the moon.

He caused the flood of Ganga to abide in His matted crest.
He, our Sire, rides the Bull—His mount. He is entempled
in the great city of Kānchi at the splendorous Mēr̲r̲aḷi. 9

433. தென்னவன் மலை எடுக்கச் சேயிழை நடுங்கக் கண்டு,
மன்னவன் விரலால் ஊன்ற, மணி முடி நெரிய, வாயால்
கன்னலின் கீதம் பாடக் கேட்டவர்; காஞ்சிதன்னுள்--
இன்னவற்கு அருளிச்செய்தார்--இலங்கு மேற்றளியனாரே.

When Ravaṇa of the southern Lanka durst uproot His
Mount Kailās at which His bejewelled Consort stood
scared, He, the Cosmic Sovereign, pressed with His toe
His Mount and crushed his crowned heads.
Then when he hailed Him in hymns sweet as sugarcane,
He blessed him with sweet grace. Lo, He is entempled
in the great city of Kānchi at the splendorous Mēr̲r̲aḷi. 10

44. திருக் கச்சி ஏகம்பம் திரு நேரிசை

434. நம்பனை, நகரம்மூன்றும் எரியுண வெருவ நோக்கும்
அம்பனை, அமுதை, ஆற்றை, அணி பொழில் கச்சியுள் ஏ-
கம்பனை, கதிர் வெண் திங்கள் செஞ்சடைக் கடவுள்தன்னை,
செம்பொனை, பவளத்தூணை, சிந்தியா எழுகின்றேனே.

44. TIRUKKACCHI ĒKAMPAM Tirunērisai

He is the most desirable One; His stare which served as
His dart, gutted with fire the three walled-citadels.
Hs is a nectarean river; He is Kampan who is entempled
in the ornate Kacchi girt with gardens.

He is the God who is adorned with the radiant and white
moon on His incarnadine matted crest.
He is the ruddy Gold; He is a Pillar of Coral.
I wake up adoringly contemplating Him. 1

435. ஒரு முழம் உள்ள குட்டம், ஒன்பதுதுளை உடைத்துஆய்;
அரைமுழம் அதன் அக(ல்)லம்; அதனில் வாழ் முதலை ஐந்து;
பெரு முழைவாய்தல் பற்றிக் கிடந்து நான் பிதற்றுகின்றேன்--
கருமுகில் தவழும் மாடக் கச்சி ஏகம்பனீரே!

O Ēkampan entempled in Kacchi over which nimbi crawl!
This body is like a pond one cubit long and half a cubit
broad, endowed with nine outlets.
Here dwell a pentad of crocodiles; its entrance
as well as its egress is like a huge cavern.
Alas, holding on to that I waste my time blabbering.
Deign to save me. 2

436. மலையினார்மகள் ஓர்பாகம் மைந்தனார், மழு ஒன்று ஏந்திச்
சிலையினால் மதில்கள்மூன்றும் தீ எழச் செற்ற செல்வர்,
இலையின் ஆர் சூலம் ஏந்தி ஏகம்பம் மேவினாரை,
தலையினால் வணங்க வல்லார் தலைவர்க்கும் தலைவர்தாமே!

He is the Mighty One concorporate with Himavant's Daughter.
He wields a *malu*. He, indeed, is the Opulent One
who with a bow, burnt the three walled-citadels.
Armed with a spear whose top is shaped like a leaf,
He is entempled in Ēkampam.
They that are valiant to hail and adore Him with
their heads, are, indeed, the leaders of leaders. 3

437. பூத்த பொன்கொன்றைமாலை புரிசடைக்கு அணிந்த செல்வர்,
தீர்த்தம் ஆம் கங்கையாளைத் திருமுடி திகழ வைத்து(வ்)
ஏத்துவார் ஏத்த நின்ற ஏகம்பம் மேவினாரை,
வாழ்த்தும்ஆறு அறியமாட்டேன்; மால்கொடு மயங்கினேனே!

He is the Opulent One who wears on His twisted strands
of matted hair the garland of burgeoning konrais.
He keeps splendorously the sacred Ganga on His
divine crest. He is hailed by the adoring devotees.
He is entempled in Ēkampam.
Alas, I know not to laud Him as ordained. I stand
befuddled by bewilderment. 4

438. மையின் ஆர் மலர்நெடுங்கண் மங்கை ஓர்பங்கர்ஆகி,
கையில் ஓர் கபாலம் ஏந்தி, கடைதொறும் பலி கொள்வார், தாம்
எய்வது ஓர் ஏனம் ஓட்டி ஏகம்பம் மேவினாரை,
கையினால்-தொழ வல்லார்க்குக் கடுவினை களையல் ஆமே.

He is concorporate with Her whose long and flowery
eyes are tinct with khol.
He totes a skull in His hand and solicits alms
in every threshold.
He smote the chasing Hog, of yore. He is of Ēkampam.
The cruel karma of those can be got rid of, who are
blessed to adore Him with their hands. 5

439. தரு வினை மருவும் கங்கை தங்கிய சடையன், எங்கள்
அருவினை அகல நல்கும் அண்ணலை, அமரர் போற்றும்
திருவினை, திரு ஏகம்பம் செப்பட உறைய வல்ல
உருவினை, உருகி ஆங்கே உள்ளத்தால் உகக்கின்றேனே!

He keeps the salvific Ganga on His matted crest. He is
the Great One who annuls our well-nigh irremovable
karma. His is the beatitude lauded by the Devas.
He installed Himself in the divine Ēkampam
for the hailing of His devotees.
I meltingly contemplate His form which causes
my bosom thrive in ecstasy. 6

440. கொண்டது ஓர் கோலம்ஆகிக் கோலக்கா உடைய கூத்தன்,
உண்டது ஓர் நஞ்சம்ஆகி உலகுஎலாம் உய்ய உண்டான்,
எண்திசையோரும் ஏத்த நின்ற ஏகம்பன்தன்னை,
கண்டு நான் அடிமை செய்வான் கருதியே திரிகின்றேனே.

He assumes a splendorous form at His will; He is the Dancer
of Kōlakka. He quaffed the venom for the thriving
of cosmos. He is entempled in Ēkampam, hailed
and adored by the dwellers in the eight directions.
To have His darshan and to serve Him as His slave
I go about adoring Him in all His shrines. 7

441. படம் உடை அரவினோடு பனிமதி அதனைச் சூடி,
கடம் உடை உரிவை மூடிக் கண்டவர் அஞ்ச, அம்ம!
இடம் உடைக் கச்சிதன்னுள் ஏகம்பம் மேவினான்தன்
நடம்உடை ஆடல் காண ஞாலம்தான் உய்ந்தஆறே!
He is decked with the hooded adder and the moist
moon on His crest.
He mantled Himself in the peeled-off skin of the musty
Tusker at which stood in dread the beholders.
He is entempled in Ēkampam at the spacious Kacchi.
The world will stand redeemed when His devotees are
blessed to witness His dance in this delubrum. 8

442. பொன்திகழ் கொன்றைமாலை பொருந்திய நெடுந் தண் மார்பர்;
நன்றியின் புகுந்து என் உள்ளம் மெள்ளவே நவில நின்று,
குன்றியில் அடுத்த மேனிக் குவளைஅம்கண்டர்; எம்மை
இன் துயில் போது கண்டார்; இனியர்--ஏகம்பனாரே.

He whose broad and cool chest is decked with the garland
of auric kon̲r̲ais, made His weal-conferring entrance
into my bosom causing me to descant on His glory.
His body is crimson like kun̲r̲i and the patch on His
throat is, in hue, like the blue lily.
The God of Ēkampam manifested in my sweet slumber
and remains in me for ever. 9

443. துருத்தியார், பழனத்து உள்ளார், தொண்டர்கள்பலரும் ஏத்த
அருத்தியால் அன்பு செய்வார் அவர் அவர்க்கு அருள்கள்செய்து(வ்)
எருத்தினை இசைய ஏறி ஏகம்பம் மேவினார்க்கு
வருத்தி நின்று அடிமை செய்வார் வல்வினை மாயும் அன்றே!

He is of Turutthi; He presides over Pal̲anam.
He is lauded by His devotees galore. He grants grace
to them that adore Him in profound bhakti.
He rides His mount—the Bull. He is entempled in Ēkampam.
The cruel karma of His servitors who by their painstaking
service, please Him, will perish, for sure. 10

45. திரு ஒற்றியூர் திரு நேரிசை

444. வெள்ளத்தைச் சடையில் வைத்த வேதகீதன் தன் பாதம்
மெள்ளத்தான் அடைய வேண்டின் மெய் தரு ஞானத்தீயால்
கள்ளத்தைக் கழிய நின்றார் காயத்துள் கலந்து நின்று(வ்)
உள்ளத்துள் ஒளியும் ஆகும், ஒற்றியூர் உடைய கோவே.

He is the Singer of the Vedic hymns; He keeps the Ganga
on His matted crest.
If you mean to gain His feet slowly but surely,
follow in the footsteps of those who by the fire of
true Gnosis, had done away with deception.
He abides in their bodies and blazes in their souls.
Lo, He is the Sovereign of Or̲r̲iyūr! 1

445. வசிப்பு எனும் வாழ்க்கை வேண்டா; வானவர் இறைவன் நின்று,
புசிப்பது ஓர் பொள்ளல் ஆக்கை அதனொடும் புணர்வு வேண்டில்,
அசிர்ப்பு எனும் அருந்தவத்தால் ஆன்மாவின் இடம்அதுஆகி
உசிர்ப்பு எனும் உணர்வின் உள்ளார், ஒற்றியூர் உடைய கோவே.

Do not merely exist. If you whose nine-holed body
is sustained by food, resolve to live linked with Him
who is hailed as their God by the Devas, perform
tapas to ensoul Him even as it causes the emaciation
of your body. Then will He enliven your breath
as well as consciousness.
He is, indeed, the Sovereign of Or̲r̲iyūr! 2

446. தானத்தைச் செய்து வாழ்வான் சலத்துள்ளே அழுந்துகின்றீர்;
வானத்தை வணங்க வேண்டில் வம்மின்கள், வல்லீர் ஆகில்!
ஞானத்தை விளக்கை ஏற்றி நாடி உள் விரவ வல்லார்
ஊனத்தை ஒழிப்பர்போலும், ஒற்றியூர் உடைய கோவே.

Immerse not in misery borne by your love for giving gifts.
If you are valiant to adore the Empyrean, come here.
Light the Lamp of Gnosis, foster it and gain

Siva-consciousness. He'll then snap your re-birth.
Lo, He is the Sovereign of Orriyūr! 3

447. காமத்துள் அழுந்தி நின்று கண்டரால் ஒறுப்புண்ணாதே,
சாமத்துவேதம்ஆகி நின்றதுஓர் சயம்புதன்னை
ஏமத்தும் இடைஇராவும் ஏகாந்தம் இயம்புவாருக்கு
ஓமத்துள் ஒளிஅது ஆகும், ஒற்றியூர் உடைய கோவே.
Immerse not in desires; become not the victim of Yama.
He, the self-born, is the lover of the Sama Veda.
During the junctions of day as well as night,
seek solitude and chant Siva-mantras.
He'll manifest before you as the Light of Siva-yagna.
Lo, He is the Sovereign of Orriyūr! 4

448. சமையம் மேல் ஆறும்ஆகி, தான் ஒரு சயம்புஆகி,
இமையவர் பரவி ஏத்த இனிதின் அங்கு இருந்த ஈசன்;
கமையினை உடையர்ஆகிக் கழல்அடி பரவுவாருக்கு
உமைஒருபாகர்போலும்--ஒற்றியூர் உடைய கோவே.

He is, indeed, the six Vedic faiths. He, our God, is
the self-born. He is the God of Empyrean,
adored and hailed by the Devas.
He'll manifest before them, who endowed with forebearance,
hail His feet who is concorporate with Uma.
He, indeed, is the Sovereign of Orriyūr. 5

449. ஒருத்தி தன் தலைச்சென்றாளைக் கரந்திட்டான்; உலகம் ஏத்த
ஒருத்திக்கு நல்லன்ஆகி, மறுப் படுத்து ஒளித்தும், ஈண்டே
ஒருத்தியைப் பாகம் வைத்தான்; உணர்வினால் ஐயம் உண்ணி;
ஒருத்திக்கும் நல்லன்அல்லன்--ஒற்றியூர் உடைய கோவே.

He keeps the woman (Ganga) that down descended
on His crest, concealed.
This, His act, is hailed by the world as good.
Yet, concorporate with His Consort Uma, He goes
about begging alms, willingly, deeming it good.
Truly speaking, He who is the Sovereign of Orriyūr,
is good to neither of them. 6

450. பிணம் உடை உடலுக்கு ஆகப் பித்தராய்த் திரிந்து நீங்கள்
புணர்வு எனும்போகம் வேண்டா; போக்கல் ஆம், பொய்யை நீங்க;
நிணம் உடை நெஞ்சினுள்ளால் நினைக்குமா நினைக்கின்றாருக்கு
உணர்வினோடு இருப்பர்போலும், ஒற்றியூர் உடைய கோவே.

This body'll eventually turn into a cadaver.
For its sake, do not loiter like one mad, seeking
pleasure in physical union.
You must do away with this fugitive pleasure.
Unto those who are valiant to think on Him,
as it ought to be, in the fleshy heart,
He abides in them as the true consciousness.
He, indeed, is the Soevreign of Orriyūr! 7

451. பின்னு வார்சடையான்தன்னைப் பிதற்றிலாப் பேதைமார்கள்
துன்னுவார், நரகம்தன்னுள்;-தொல்வினை தீர வேண்டின்,
மன்னு வான்மறைகள் ஓதி, மனத்தினுள் விளக்கு ஒன்று ஏற்றி,
உன்னுவார் உள்ளத்து உள்ளார், ஒற்றியூர் உடைய கோவே.

Ye ignoramuses that know not to laud Him of
twisted strands of matted hair!
You will eventually wallow in inferno.

To annul Your hoary karma, emulate them who duly
chant the sempiternal Vedas, light the Lamp of
Gnosis and contemplate Him as ordained.
Lo, the Sovereign of Orriyūr abides in such souls. 8

452. முள்குவார் போகம் வேண்டின் முயற்றியால்; இடர்கள் வந்தால்
எள்குவார்; எள்கி நின்று அங்கு இது ஒரு மாயம் என்பார்;
பள்குவார் பத்தர்ஆகிப் பாடியும் ஆடியும் நின்று
உள்குவார் உள்ளத்து உள்ளார், ஒற்றியூர் உடைய கோவே.

You seek sexual congress with embracing women.
When assailed by misery, people will deride you,
and call your act the result of gramarye.
To annul this baseness, if Siva be hailed
and adored through hymning and dancing
He abides in the souls of meditators.
He is, indeed, the Sovereign of Orriyūr! 9

453. வெறுத்து உகப் புலன்கள்ஐந்தும் வேண்டிற்று வேண்டும்; நெஞ்சே!
மறுத்து உக, ஆர்வச்செற்றக்குராதங்கள்ஆன மாய!
பொறுத்து உகப் புட்பகத்தேர் உடையானை அடர ஊன்றி
ஒறுத்து உகந்து அருள்கள்செய்தார், ஒற்றியூர் உடைய கோவே.

Abhor the activities of the pentad of senses.
Refuse to feed them which make you repeat
the past evil acts.
Do away with passion, enmity, wrath and the like,
practise forbearance and thrive happily.

Of yore, He punished Ravaṇa, the rider of Pushpaka
Vimāna and blessed him when he rued.
He, indeed, is the Sovereign of Orriyūr! 10

46. திரு ஒற்றியூர் திரு நேரிசை

454. ஓம்பினேன் கூட்டை, வாளா உள்ளத்து ஓர் கொடுமை வைத்து;
காம்பு இலா மூழை போலக் கருதிற்றே முகக்கமாட்டேன்;
பாம்பின்வாய்த் தேரை போலப் பலபல நினைக்கின்றேனை
ஓம்பி நீ உய்யக்கொள்ளாய், ஒற்றியூர் உடைய கோவே!

46. TIRUVORRIYŪR Tirunērisai

I fostered my body—a mere nest—; it was like
a handleless ladle that could not lift out what
I sought after; my heart was totally crooked.
Like a toad caught in the adder's mouth, I thought
of many futile things blind to imminent death.
Redeem and foster me, O God—the Sovereign of Orriyūr. 1

455. மனம் எனும் தோணி பற்றி, மதி எனும் கோலை ஊன்றி,
சினம் எனும் சரக்கை ஏற்றி, செறி கடல் ஓடும்போது,
மதன் எனும் பாறை தாக்கி மறியும்போது, அறிய ஒண்ணாது;
உனை உனும் உணர்வை நல்காய், ஒற்றியூர் உடைய கோவே!

Seated in the dhoney of my manam, I row using the oar of
my intellect carrying anger as the commodity.
When I thus sail the densely billowy sea, the rock that is
Manmata hits and capsizes my vessel.

At that hour when I am unable to assess my lot, bless me
with Your consciousness, O Sovereign of Orriyūr. 2

Note. Dhoney is a small sailing vessel. Vide page 685 of The Little Oxford Dictionary, 1986.

47. திருக் கயிலாயம் திரு நேரிசை

456. கனகம் மா வயிரம் உந்தும் மா மணிக் கயிலை கண்டு,
முனகனாய் அரக்கன் ஓடி எடுத்தலும், உமையாள் அஞ்ச,
அனகனாய் நின்ற ஈசன் ஊன்றலும், அலறி வீழ்ந்தான்;
மனகனாய் ஊன்றினானேல் மறித்தும் நோக்கு இல்லை அன்றே!

47. TIRUKKAYILĀYAM Tirunērisai

Even after beholding the Mount Kailās inlaid with
gold, diamond and ruby aplenty, the haughty Asura
rushed towards it and durst uproot it at which
Uma stood scared.
Then the ever-sinless God pressed a little with His toe
His Mount causing him to fall down and wail aloud.
Had He, the Almighty, but pressed hard with His toe
Ravaṇa would have lost his sight and life, at once. 1

457. கதித்தவன் கண் சிவந்து, கயிலை நல் மலையை ஓடி
அதிர்த்து அவன் எடுத்திட(ல்)லும், அரிவைதான் அஞ்ச, ஈசன்
நெதித்தவன் ஊன்றியிட்ட நிலை அழிந்து அலறி வீழ்ந்தான்;
மதித்து இறை ஊன்றினானேல் மறித்தும் நோக்கு இல்லை அன்றே!

When in upsoaring pride, the Asura—his eyes turning
ruddy in wrath—, rushed towards the Mount
and durst uproariously uproot it, Uma stood scared.
Then did Siva gently press the Mount with His toe
and caused the Asura's fall and loud wailing.
Had Siva but firmly pressed His toe, Ravaṇa
would have lost his sight as well as his life at once. 2

458. *கறுத்தவன் கண் சிவந்து, கயிலை நல் மலையைக் கையால்*
மறித்தலும், மங்கை அஞ்ச, வானவர் இறைவன் நக்கு,
நெறித்து ஒருவிரலால் ஊன்ற, நெடுவரை போல வீழ்ந்தான்;
மறித்து இறை ஊன்றினானேல் மறித்தும் நோக்கு இல்லை அன்றே!

When the murky Ravaṇa, his eyes blazing red in ire, durst
uproot the goodly Mount with his hands, Uma stood scared.
Then Siva smiled and gently pressed the Mount with His toe;
then fell down Ravaṇa like a huge uprooted mountain.
Had Siva repeated His pressing, Ravaṇa would not have
come by a chance to open his eyes thereafter. 3

459. *கடுத்தவன் கண் சிவந்து, கயிலை நல் மலையை ஓடி*
எடுத்தலும், மங்கை அஞ்ச, இறையவன் இறையே நக்கு,
நொடிப்புஅள(வு) விரலால் ஊன்ற, நோவதும் அலறியிட்டான்;
மடித்து இறை ஊன்றினானேல் மறித்தும் நோக்கு இல்லை அன்றே!

When the haughty Ravaṇa—his eyes ruddy with wrath—,
rushed towards the salvific Mount Kailās, and durst
uproot it, Uma stood scared.

At this, did Siva gently smile and, in a trice, pressed
with His toe His Mount causing immense pain
to him who wailed aloud.
Had but Siva pressed a tad hard, he would not thereafter
ope his eyes at all. 4

460. கன்றித் தன் கண் சிவந்து, கயிலை நல் மலையை ஓடி
வென்றித் தன் கைத்தலத்தால் எடுத்தலும், வெருவ மங்கை,
நன்று(த்)தான் நக்கு நாதன் ஊன்றலும், நகழ வீழ்ந்தான்;
மன்றித் தான் ஊன்றினானேல் மறித்தும் நோக்கு இல்லை அன்றே!

When Ravaṇa, his eyes turning ruddy in ire, rushed
towards the salvific Mount Kailās and durst uproot
it with his triumphant hands, Uma stood scared.
Then did Siva laugh gingerly, pressed His toe on His Mount
and caused him fall down and suffer pain.
Had but Siva pressed to punish him severely, he would
not thereafter ope his eyes. 5

461. களித்தவன் கண் சிவந்து, கயிலை நல் மலையை ஓடி,
நெளித்து அவன் எடுத்திட(ல்)லும், நேரிழை அஞ்ச, நோக்கி,
வெளித்தவன் ஊன்றியிட்ட வெற்பினால் அலறி வீழ்ந்தான்;
மளித்து இறை ஊன்றினானேல் மறித்தும் நோக்கு இல்லை அன்றே!

When Ravaṇa who rejoiced in his hauteur, rushed with
his eyes turned ruddy in ire, towards the salvific
Mount Kailās and durst uproot it, beholding it
the bejewelled Uma stood scared.
Had but Siva pressed to punish him condignly,
he would not thereafter ope his eyes at all. 6

462. கருத்தனாய்க் கண் சிவந்து, கயிலை நல் மலையைக் கையால்
எருத்தனாய் எடுத்தஆறே, ஏந்திழை அஞ்ச, ஈசன்--
திருத்தனாய் நின்ற தேவன்--திருவிரல் ஊன்ற, வீழ்ந்தான்;
வருத்துவான் ஊன்றினானேல் மறித்தும் நோக்கு இல்லை அன்றே!

Resolved to displace the salvific Mount Kailās, when
Ravaṇa rushed towards it like a (mad) bull and durst
uproot it with His hands, the bejewelled Uma stood scared.
Then, Siva, the God, who administers correctives, pressed
His Mount with His divine toe and caused his fall.
Had but Siva pressed to punish him severely, he would
not thereafter ope his eyes at all. 7

463. கடியவன் கண் சிவந்து, கயிலை நல் மலையை ஓடி,
வடிவு உடை மங்கை அஞ்ச எடுத்தலும், மருவ நோக்கிச்
செடி படத் திருவிர(ல்)லால் ஊன்றலும், சிதைந்து வீழ்ந்தான்;
வடிவு உற ஊன்றினானேல் மறித்தும் நோக்கு இல்லை அன்றே!

When the cruel Ravaṇa, with his eyes blazing in wrath,
rushed towards the salvific Mount Kailās and durst
uproot it, the comely Consort of Siva, stood scared.
This beholding, Siva, pressed His divine toe on His
Mount and caused him to fall down utterly enervated.
Had but Siva pressed firmly, he would not thereafter
ope his eyes at all. 8

464. கரியத் தான் கண் சிவந்து, கயிலை நல் மலையைப் பற்றி,
இரியத் தான் எடுத்திட(ல்)லும், ஏந்திழை அஞ்ச, ஈசன்
நெரியத் தான் ஊன்றாமுன்னம் நிற்கிலாது, அலறி வீழ்ந்தான்;
மறியத் தான் ஊன்றினானேல் மறித்தும் நோக்கு இல்லை அன்றே!

When with his sooty heart and eyes blazing in ire,
Ravaṇa took hold of the salvific Mount Kailās,
intending to cause it wobble and durst uproot,
the bejewelled Consort of Siva, stood scared.
Then, even before Siva would press the Mount with His toe,
he quaked and fell down wailing aloud.
Had but Siva pressed His toe with intent to kill him,
he would not thereafter even open his eyes. 9

465. கற்றனன், கயிலைதன்னைக் காண்டலும் அரக்கன் ஓடிச்
செற்றவன் எடுத்தஆறே, சேயிழை அஞ்ச, ஈசன்
உற்று இறை ஊன்றாமுன்னம் உணர்வு அழி வகையால், வீழ்ந்தான்;
மற்று இறை ஊன்றினானேல் மறித்தும் நோக்கு இல்லை அன்றே!

Though versed in the Vedas, finding his passage blocked
by the Mount Kailās, Ravaṇa rushed towards it
and durst uproot it causing the jewelled Consort
of Siva, to get scared.
At this, even before God Siva would press it gently
with His toe, down he fell forfeiting his consciousness.
Had but Siva actually pressed a trifle firmly,
he would not thereafter open his eyes at all. 10

48. திரு ஆப்பாடி திரு நேரிசை

466. கடல் அகம் ஏழினோடும் பவனமும் கலந்து, விண்ணும்
உடல்அகத்து உயிரும் பாரும் ஒள்அழல் ஆகி நின்று,
தடம் மலர்க் கந்தமாலை தண்மதி பகலும் ஆகி,
மடல் அவிழ் கொன்றை சூடி, மன்னும்--ஆப்பாடியாரே.

He is all the seven seas, the wind, the heavens, the lives
of all bodies, the earth and the dazzling flame.
He is eke the eventide when suaveolence wafts from
great flowers, the cool moon as well as the Day-Star.
He wears the garland of koṉṟais of unfolding petals.
He is entempled in Āppāṭi. 1

467. ஆதியும் அறிவும் ஆகி, அறிவினுள் செறிவும் ஆகி,
சோதியுள் சுடரும் ஆகி, தூநெறிக்கு ஒருவன்ஆகி,
பாதியில் பெண்ணும் ஆகி, பரவுவார் பாங்கர் ஆகி,
வேதியர் வாழும் சேய்ஞல் விரும்பும்--ஆப்பாடியாரே.

He is the Beginning, the Gnosis and its packed
content, the lustre of flame and the Peerless One
who reveals the pure way.
In His left-half is His Woman; He is the One aidant
unto His adorers who laud Him.
He is willingly entempled in Āppāṭi abutting Sēygnalūr
where thrive Vedic Brahmins galore. 2

468. எண் உடை இருக்கும் ஆகி, இருக்கின் உள்பொருளும் ஆகி,
பண்ணொடு பாடல்தன்னைப் பரவுவார் பாங்கர் ஆகி,
கண் ஒரு நெற்றிஆகி, கருதுவார் கருதல் ஆகாப்
பெண் ஒருபாகம்ஆகி, பேணும்--ஆப்பாடியாரே.

He is the Vedas of lofty thoughts and the Supreme Ens
hailed by them. He is aidant unto them that sing
His hymns cast in melodious paṇ.

He sports an eye in His forehead; He transcends
human concepts; He is regarded with reverence by the wise.
He is concorporate with His Consort.
It is He, the fosterer, who is entempled in Āppāṭi. 3

469. அண்டம் ஆர் அமரர்கோமான்--ஆதி, எம் அண்ணல்,--பாதம்
கொண்டவன் குறிப்பினாலே கூப்பினான், தாபரத்தை;
கண்டு அவன் தாதை பாய்வான் கால் அற எறியக் கண்டு
தண்டியார்க்கு அருள்கள்செய்த தலைவர், ஆப்பாடியாரே.

He is all the planets; He is the God of gods; He is our Great One.
The Brahmin lad embosoming Him raised His idol with
sand. When his father resenting this act, was out to
destroy it, the lad axed his father's feet away.
Witnessing this He conferred manifold grace on him called Dandi.
He is the Chief of all who is entempled in Āppāṭi. 4

470. சிந்தையும் தெளிவும் ஆகி, தெளிவினுள் சிவமும் ஆகி,
வந்த நன் பயனும் ஆகி, வாணுதல் பாகம்ஆகி,
மந்தம் ஆம் பொழில்கள் சூழ்ந்த மண்ணித் தென்கரைமேல் மன்னி
அந்தமோடு அளவுஇலாத அடிகள்--ஆப்பாடியாரே.

He is meditation as well as the clarity engendered by it;
He who is Siva is poised in the clarified soul.
He is the beatitude gained by His devotees.
He is concorporate with Her of bright forehead.
He is endless and irreckonable. He is sempiternally
entempled on the beautiful southern bank of the Maṇṇi
at Āppāṭi girt with gardens where wafts the Notus. 5

471. வன்னி, வாள்அரவு, மத்தம், மதியமும், ஆறும், சூடி,
மின்னிய உருஆம் சோதி மெய்ப்பொருள் பயனும் ஆகி,
கன்னி ஓர் பாகம்ஆகி, கருதுவார் கருத்தும் ஆகி,
இன்இசை தொண்டர் பாட, இருந்த ஆப்பாடியாரே.

He is adorned with the leaves of vaṉṉi, the dazzling adder
and *ūmattham* flowers on His matted crest where
He keeps the moon and the Ganga.
His form is that of the fulgurant Flame. He is
the beatitude of the Empyrean.
He is concorporate with His Virgin Consort. He is poised
in the meditation of His bhaktas.
He is entempled in Āppāṭi and hailed and hymned
in dulcet music by His servitors. 6

472. உள்ளும்ஆய்ப் புறமும் ஆகி, உருவும்ஆய் அருவும் ஆகி,
வெள்ளம் ஆய்க் கரையும் ஆகி, விரி கதிர் ஞாயிறுஆகி,
கள்ளம் ஆய்க் கள்ளத்து உள்ளார் கருத்தும்ஆய் அருத்தம்ஆகி,
அள்ளுவார்க்கு அள்ளல்செய்திட்டு இருந்த ஆப்பாடியாரே!

He is within and without; He has a form who is formless;
He is the flood and its shores. He is the sun of
spreading rays.
He is the furtive One to the deceitful whom He inly pervades.
He permits the bhaktas who raise Him up for their ensouling.
It is thus, even thus, He is entempled in Āppāṭi. 7

473. மயக்கம் ஆய்த் தெளிவும் ஆகி, மால்வரை வளியும் ஆகி,
தியக்கம்ஆய் ஒரு பக்கம்ஆகி, சிந்தையுள் ஒன்றி நின்று(வ்)
இயக்கம்ஆய், இறுதிஆகி, எண்திசைக்கு இறைவர்ஆகி,
அயக்கம்ஆய் அடக்கம்ஆய ஐயர்--ஆப்பாடியாரே.

He is befuddlement as well as clarity; He is the great mountains
as well as the wind; He is mobile as well as immobile.
Oned with chinta, He causes it to function. He is the ultimate end.
He is the God of the eight directions; He is the Mover who is
recondite. He, indeed, is entempled in Āppāṭi. 8

474. ஆர் அழல்உருவம்ஆகி அண்டம் ஏழ் கடந்த எந்தை
பேர்ஒளிஉருவினானைப் பிரமனும் மாலும் காணாச்
சீர் அவை பரவி ஏத்திச் சென்று அடி வணங்குவார்க்குப்
பேர் அருள் அருளிச்செய்வார், பேணும் ஆப்பாடியாரே.

His form is that of the abounding flame; He is our Sire
who is beyond the seven worlds.
Brahma and Vishṇu could not behold Him who
soared up and up as the humongous column of flame.
He grants great grace to them who celebrate His
glory, gain access to His feet and adore Him.
He, the fosterer, is entempled in Āppāṭi. 9

475. திண் திறல் அரக்கன் ஓடி, சீ கயிலாயம் தன்னை
எண் திறல் இலனும் ஆகி எடுத்தலும், ஏழை அஞ்ச,
விண்டு இற நெரிய ஊன்றி, மிகக் கடுத்து அலறி வீழ,
பண் திறல் கேட்டு உகந்த பரமர்--ஆப்பாடியாரே.

When Ravaṇa of established prowess rushed towards His
divine Mount Kailās, totally blind to His being
the Almighty and durst uproot it, Uma stood scared.
At, this, He so pressed His Mount with His toe that it
crushed his physical puissance and caused him
fall down deprived of his might and wail aloud.

He felt glad to hearken to his rendering of *paṇs*
surcharged with enchanting music.
He, the Supreme Ens, is entempled in Āppāṭi. 10

49. திருக் குறுக்கைவீரட்டம் திரு நேரிசை

476. ஆதியில் பிரமனார் தாம் அர்சித்தார், அடிஇணைக்கீழ்;
ஓதிய வேதநாவர் உணரும் ஆறு உணரல்உற்றார்;
சோதியுள் சுடர்ஆய்த் தோன்றிச் சொல்லினை இறந்தார்--பல்பூக்
கோதி வண்டு அறையும் சோலைக் குறுக்கைவீரட்டனாரே.

49. TIRUKKUṞUKKAI VEERAṬṬAM

Tirunērisai

Of yore, Brahma sat beneath His feet and did puja to Him.
He blessed the Vedic chanters to gain Siva-consciousness.
He manifests as the rays of the flame. He is beyond
the pale of words.
He is entempled in Kuṟukkaiveeraṭṭam girt with
gardens where bees kindle blossoms galore. 1

477. நீற்றினை நிறையப் பூசி, நித்தலும் நியமம் செய்து,
ஆற்றுநீர் பூரித்து ஆட்டும் அந்தணனாரைக் கொல்வான்
"சாற்றும் நாள் அற்றது" என்று, தருமராசற்குஆய், வந்த
கூற்றினைக் குமைப்பர்போலும்--குறுக்கைவீரட்டனாரே.

Bedaubed abundantly with the holy ash and daily
performing rituals duly, the Brahmin lad Mārkandēya
conducted His ablutions with the river water aplenty.
Alive to the end of his days on earth, when the deputy of Yama
strode forth to snatch his life, Siva smote him.
He is, indeed, entempled in Kuṟukkaiveeraṭṭam. 2

478. தழைத்தது ஓர் ஆத்தியின் கீழ்த் தாபரம் மணலால் கூப்பி,
அழைத்து அங்கே ஆவின்-பாலைக் கறந்துகொண்டு ஆட்ட, கண்டு
பிழைத்த தன் தாதை தாளைப் பெருங் கொடுமழுவால் வீச,
குழைத்தது ஓர் அமுதம் ஈந்தார்--குறுக்கைவீரட்டனாரே.

The lad seated under the multifoliate Ātthi, wrought
with sand a Siva-linga, did his pūja chanting mantras
and bathed it with the milk of kine.
This witnessing, his father spoiled his worship.
At this, the lad cut off the feet of his father with a great
and murderous axe.
Pleased with this deed of His bhakta, the God entempled
in Kuṟukkaiveeraṭṭam blessed him with nectarean beatitude. 3

479. சிலந்தியும் ஆனைக்காவில்-திரு நிழல் பந்தர் செய்து
உலந்து அவண் இறந்தபோதே, கோச்செங்கணானும் ஆக,
கலந்த நீர்க் காவிரீ சூழ் சோணாட்டுச் சோழர்தங்கள்
குலம்தனில் பிறப்பித்திட்டார்--குறுக்கைவீரட்டனாரே.

When the Spider wove a shade-providing canopy on the idol
of Siva at Āṉaikkā, died, Siva made it take birth
as Kōccheṅkāṇ in the clan of Choḻas whose
realm is in the Choḻa country on the Kaviri's banks.
Lo, He is entempled in Kuṟukkaiveeraṭṭam. 4

480. ஏறு உடன் ஏழ் அடர்த்தான், எண்ணி ஆயிரம்பூக்கொண்டு(வ்),
ஆறு உடைச் சடையினானை அர்ச்சித்தான் அடிஇணைக்கீழ்;
வேறும் ஓர் பூக் குறைய மெய்ம் மலர்க்கண்ணை மீண்ட;
கூறும் ஓர் ஆழி ஈந்தார்--குறுக்கைவீரட்டனாரே.

When Vishṇu who as Krishna vanquished by taming
all the seven bulls, performed his pūja to the feet
twain of the God on whose matted crest flows
the Ganga, missing a flower among the thousand
gathered by him he gouged an eye of his
and offered it in lieu of the missing flower.
At this Siva gifted to him the sprocket-wheel which he coveted.
Lo, He is entempled in Kuṟukkaiveeraṭṭam. 5

481. கல்லினால் எறிந்து கஞ்சி தாம் உணும் சாக்கிய(ன்)னார்
நெல்லின் ஆர் சோறு உணாமே நீள் விசும்பு ஆள வைத்தார்;
எல்லி ஆங்கு எரி கை ஏந்தி எழில் திகழ் நட்டம்ஆடிக்
கொல்லி ஆம் பண் உகந்தார்--குறுக்கைவீரட்டனாரே.

Sākkiya Nāyanār would throw a stone at the idol
of Siva by way of worship, before he would quaff conjee.
Siva blessed him with the sovereignty of the ethereal
world, thus averruncating his rebirth as a
person who is fostered by cooked rice.
He dances splendorously during night holding fire in His hand.
He rejoices to hear songs cast in the *kolli-p-paṇ*.
He is the God who presides over Kuṟukkaiveeraṭṭam. 6

482. காப்பது ஓர் வில்லும் அம்பும், கையது ஓர் இறைச்சிப்பாரம்,
தோல் பெருஞ் செருப்புத் தொட்டு, தூய வாய்க்கலசம் ஆட்டி,
தீப் பெருங் கண்கள் செய்யகுருதிநீர் ஒழுகத் தன் கண்
கோப்பதும், பற்றிக் கொண்டார்--குறுக்கைவீரட்டனாரே.

Holding His protecting bow and arrows in one hand
and holding in the other cooked flesh for *neivedya,*
his feet fitted to footwear wrought of leather,
and with water stored in his mouth to be used for
Siva's ablution, Tiṇṇan conducted his pūja.
When one day, from the great flame-like eye of Siva
flowed down blood, he gouged an eye of his
and applied it on Siva's bleeding eye.
When once again blood flowed from the other eye of Siva
he gouged his second eye to repeat his earlier act.
At this, Siva caught hold of his hand that held
the gouged eye, set things straight and showered
on him the unique benediction.
He is, indeed, entempled in Kuṟukkaiveeraṭṭam. 7

483. நிறை மறைக்காடுதன்னில் நீண்டு எரி தீபம்தன்னைக்
கறை நிறத்து எலி தன் மூக்குச் சுட்டிக் கனன்று தூண்ட,
நிறை கடல் மண்ணும் விண்ணும் நீண்ட வான்உலகம்எல்லாம்
குறைவு அறக் கொடுப்பர்போலும்--குறுக்கைவீரட்டனாரே.

In Maṟaikkāṭu brimming with Vedic excellence,
when a rat trying to quaff the oil of a lamp burning
in the temple, got its nose burnt while inducing
the wick; then the lamp burnt bright for a long time.
For this act, Siva blessed the rat to get born as a King
whose rule extended from the wide sea-fenced earth
to the heavens and the extensive ethereal world.
Siva is a gifter who gives accrescent gifts.
He is, indeed, entempled in Kuṟukkaiveeraṭṭam. 8

484. அணங்கு உமை பாகம்ஆக அடக்கிய ஆதிமுர்த்தி;
வணங்குவார் இடர்கள் தீர்க்கும் மருந்து; நல் அருந்தவத்த
கணம்புல்லர்க்கு அருள்கள்செய்து, காதல் ஆம் அடியார்க்கு என்றும்
குணங்களைக் கொடுப்பர்போலும்--குறுக்கைவீரட்டனாரே.

He is the Original Ens concorporate with Goddess Uma;
He is the panacea for His devotees' troubles.
He conferred manifold grace on Kaṇampullar—
the rare and great *tapaswi*.
He endows His devotees with virtues galore.
He is entempled in Kuṟukkaiveeraṭṭam. 9

485. எடுத்தனன் எழில் கயி(ல்)லை இலங்கையர் மன்னன் தன்னை
அடுத்து ஒருவிரலால் ஊன்ற, அலறிப் போய் அவனும் வீழ்ந்து,
விடுத்தனன் கைநரம்பால் வேதகீதங்கள் பாட,
கொடுத்தனர், கொற்றவாள் நாள்;--குறுக்கைவீரட்டனாரே.

He pressed with His toe the splendorous Mount Kailās
which the sovereign of Sri Lanka durst uproot,
and caused him to fall down, wailing aloud.
Then when he, with the nerves of his hand, wrought a *yāḻ*
and played on it the Vedic hymns, He blessed him
with a triumphant sword and longevity.
He is entempled in Kuṟukkaiveeraṭṭam. 10

50. திருக் குறுக்கைவீரட்டம் திரு நேரிசை

486. நெடிய மால் பிரமனோடு நீர் எனும் பிலயம் கொள்ள
அடியொடு முடியும் காணார்; அருச்சுனற்கு அம்பும் வில்லும்
துடி உடை வேடர் ஆகித் தூய மந்திரங்கள் சொல்லிக்
கொடி நெடுந் தேர் கொடுத்தார்--குறுக்கைவீரட்டனாரே.

50. TIRUKKUṞUKKAIVEERATTAM Tirunērisai

When the cosmos was submerged in the flood of
the Great Dissolution, Siva soared up and up
as an immense column of fire unbeholdable
by the tall Vishṇu and Brahma who went
in quest of its base and top, in vain.
Holding, a tudi, in His cynegetic form, He blessed Arjuna
with mantras pure and a car decked with a flag.
He is, indeed, entempled in Kuṟukkaiveeraṭṭam. 1

487. ஆத்தம் ஆம் அயனும், மாலும், அன்றி மற்று ஒழிந்த தேவர்,
"சோத்தம், எம்பெருமான்!" என்று தொழுது தோத்திரங்கள் சொல்ல,
தீர்த்தம் ஆம் அட்டமீ முன் சீர் உடை ஏழுநாளும்
கூத்தராய் வீதி போந்தார்--குறுக்கைவீரட்டனாரே.

When in deep devotion Brahma, Vishṇu and other Devas
adored Him with Vedic prayers and proclaimed:
"Praise be!" He, for a glorious week during *Ashtami,*
occurring before the annual temple festival, fared forth
in the streets as the Dancer, in procession.
He is entempled in Kuṟukkaiveeraṭṭam. 2

51. திருக் கோடிகா திரு நேரிசை

488. நெற்றிமேல் கண்ணினானே! நீறு மெய் பூசினானே!
கற்றைப்புன் சடையினானே! கடல்விடம் பருகினானே!
செற்றவர் புரங்கள்மூன்றும் செவ் அழல் செலுத்தினானே!
குற்றம் இல் குணத்தினானே! கோடிகா உடைய கோவே!

51. TIRUKKŌṬIKĀ

Tirunērisai

O God who sports an eye in Your forehead!
O God bedaubed with the ash on Your body!
O God whose ruddy matted hair is in strands!
O God, the quaffer of the oceanic venom!
O God who gutted with ruddy fire, the triad
of the hostile, walled-citadels!
O God of unflawed virtues!
You are, indeed, the Monarch of Kōṭikā! 1

489. கடி கமழ் கொன்றையானே! கபாலம் கை ஏந்தினானே!
வடிவுஉடைமங்கை தன்னை மார்பில் ஓர்பாகத்தானே!
அடிஇணை பரவ நாளும் அடியவர்க்கு அருள்செய்வானே!
கொடி அணி விழவுஅது ஓவாக் கோடிகா உடைய கோவே!

O God decked with the garland of fragrant konrais!
O God who holds a skull in Your hand!
O God concorporate with Your comely Consort in Your chest!
O God who graces Your servitors who adore and hail
Your feet twain, duly and daily!
You are the Monarch of Kōṭikā decked with flags
where fetes and festivals cease not. 2

490. நீறு மெய் பூசினானே! நிழல் திகழ் மழுவினானே!
ஏறு உகந்து ஏறினானே! இருங்கடல் அமுது ஒப்பானே!
ஆறும் ஓர் நான்குவேதம் அறம் உரைத்து அருளினானே!
கூறும் ஓர் பெண்ணினானே! கோடிகா உடைய கோவே!

O God whose body is bedaubed with the ash!
O God who is the wielder of the *malu*!

O God who rejoicingly rides the Bull—Your Mount!
O God who is like unto the ambrosia of the great main!
O God, You are the Preceptor of the four Vedas,
    the six Angas and the Dharma!
O God who is concorporate with Your Woman!
You are, indeed, the Monarch of Kōṭikā! 3

491. காலனைக் காலால் செற்று, அன்று, அருள் புரி கருணையானே!
நீலம் ஆர் கண்டத்தானே! நீள் முடி அமரர்கோவே!
ஞாலம் ஆம் பெருமையானே! நளிர்இளந்திங்கள் சூடும்
கோலம் ஆர் சடையினானே! கோடிகா உடைய கோவே!

O God who kicked Death to death and in mercy graced Mārkandēya !
O God whose throat wears a blue patch of venom!
O Sovereign of Devas who wear long crowns!
O God whose renown is ubiquitous!
O God who wears on Your splendorous matted hair
    the moist and young moon!
You are, indeed, the Monarch of Kōṭikā! 4

492. பூண் அரவுஆரத்தானே! புலிஉரி அரையினானே!
காணில் வெண்கோவண(ம்)மும், கையில் ஓர் கபாலம் ஏந்தி,
ஊணும் ஊர்ப் பிச்சையானே! உமை ஒருபாகத்தானே!
கோணல்வெண்பிறையினானே! கோடிகா உடைய கோவே!

O God who is adorned with an adder as Your jewel!
O God whose waist is cinctured with tiger-skin!
O God, clad in a white loin-cloth and holding in
    Your hand a skull, You go about begging alms!
O God, You are concorporate with Uma!

O God, You wear on Your crest the white and curved crescent!
You are, indeed, the Monarch of Kōṭikā! 5

493. கேழல்வெண்கொம்பு பூண்ட கிளர் ஒளி மார்பினானே!
ஏழையேன் ஏழையேன் நான் என் செய்கேன்? எந்தைபெம்மான்!
மாழைஒண்கண்ணினார்கள் வலைதனில் மயங்குகின்றேன்;
கூழைஏறு உடைய செல்வா! கோடிகா உடைய கோவே!

O God of the splendorous chest that is adorned
with the tusks of the Hog!
O my Sire and God! What can I, the poor one and an
ignoramus do at all?
I stand bewildered caught in the gin of women
whose bright eyes are like unto the symmetrically
slit slices twain of a tender mango.
O God whose mount is the short-tailed Bull!
You are, indeed, the Monarch of Kōṭikā. 6

494. அழல் உமிழ் அங்கையானே! அரிவை ஓர்பாகத்தானே!
தழல் உமிழ் அரவம் ஆர்த்துத் தலைதனில் பலி கொள்வானே!
நிழல் உமிழ் சோலை சூழ நீள் வரிவண்டுஇனங்கள்
குழல் உமிழ் கீதம் பாடும் கோடிகா உடைய கோவே!

O God, Your beauteous palm holds the blazing fire;
You are concorporate with Your Consort.
You are adorned with the fire-spitting serpent;
you beg alms toting a skull.
You are the Monarch of Kōṭikā girt with embrowing
gardens where bess and chafers swarm
and hum in fluten music. 7

495. ஏ அடு சிலையினாலே புரம்அவை எரிசெய்தானே!
மா வடு வகிர் கொள் கண்ணாள் மலைமகள் பாகத்தானே!
ஆவடுதுறை உளானே! ஐவரால் ஆட்டப்பட்டேன்
கோ அடு குற்றம் தீராய், கோடிகா உடைய கோவே!

He, holding a bow fitted with an arrow, gutted with
fire, the triad of the walled-citadels.
He is concorporate with Himavant's Daughter whose eyes
are like the symmetrically slit halves of a tender mango.
O God abiding in Āvaṭuthuṟai, I stand tormented
by the pentad of my senses.
Forgive my sins which are cruel as killing kine.
You are, indeed, the Monarch of Kōṭikā. 8

496. ஏற்ற நீர்க் கங்கையானே! இரு நிலம் தாவினானும்,
நாற்ற மா மலர்மேல் ஏறும் நான்முகன், இவர்கள் கூடி
ஆற்றலால் அளக்கல்உற்றார்க்கு அழல்உரு ஆயினானே!
கூற்றுக்கும் கூற்றுஅது ஆனாய்! கோடிகா உடைய கோவே!

You keep the great Ganga on Your crest.
When Vishṇu who scaled the great worlds and Brahma
seated on the fragrant Lotus, together essayed
to assess Your greatness, You soared up and up,
as a column of flame beyond their ken of comprehension.
You manifested as the destroyer of Yama.
You are, indeed, the Monarch of Kōṭikā. 9

497. பழக நான் அடிமை செய்வேன்--பசுபதீ! பாவநாசா!
மழ களியானையின் தோல் மலைமகள் வெருவப் போர்த்த
அழகனே! அரக்கன் திண்தோள் அரு வரை நெரிய ஊன்றும்
குழகனே! கோல மார்பா! கோடிகா உடைய கோவே!

O Pasupati! O Annuller of sins!
The Daughter of Himavant stood scared, as You
peeled off the skin of the young Tusker and mantled
Yourself in its skin. You are the Handsome One.
You, the ever-young of splendorous chest, pressed with
Your toe the ineffable Mount Kailās and crushed
the mighty shoulders of Ravaṇa that durst uproot it.
I'll so render service to You that it becomes my wont.
You are, indeed, the Monarch of Kōṭṭikā. 10

52. திரு ஆரூர்

திரு நேரிசை

498. படு குழிப் பவ்வத்து அன்ன பண்டியைப் பெய்த ஆற்றால்
கெடுவது இம் மனிதர் வாழ்க்கை; காண்தொறும் கேதுகின்றேன்;
முடுகுவர், இருந்து உள் ஐவர்மூர்க்கரே; இவர்களோடும்
அடியனேன் வாழமாட்டேன்--ஆரூர் மூலட்டனீரே!

52. TIRUVĀRŪR

Tirunērisai

Human life is wasted in efforts undertaken to fill
the stomach—a profound pit which is sea-like.
As I think on this, I feel miserable.
The five sense-organs that are obstinate and obdurate
activise me. I cannot live with these.
O God of Ārūr Mūlaṭṭāṉam, do save me. 1

499. புழுப் பெய்த பண்டிதன்னைப் புறம் ஒரு தோலால் மூடி
ஒழுக்கு அறா ஒன்பது(வ்)வாய் ஒற்றுமை ஒன்றும் இல்லை;
சழக்கு உடை இதனுள் ஐவர் சங்கடம்பலவும் செய்ய,
அழிப்பனாய் வாழமாட்டேன்--ஆரூர் மூலட்டனீரே!

Filled with worms is this human vehicle whose exterior
is woven with flesh; in it are nine oozing holes;
there is concord none among these.
In this carrier dwell five contending forces, causing troubles
galore. I cannot live with these that are destructive.
O God of Ārūr Mūlaṭṭāṉam, do save me. 2

500. பஞ்சின் மெல் அடியினார்கள் பாங்கராய் அவர்கள் நின்று
நெஞ்சில் நோய்பலவும் செய்து, நினையினும் நினைய ஒட்டார்;
நஞ்சு அணி மிடற்றினானே! நாதனே! நம்பனே! நான்
அஞ்சினேற்கு, "அஞ்சல்!" என்னீர்--ஆரூர் மூலட்டனீரே!

Joining hands with women the soles of whose feet are
softer than cotton; my *manam* causes maladies
a good many, in my heart.
Even if I will to meditate on You, I stand stymied.
O God whose throat wears a patch of venom! O God-Master!
O the supremely desirable Ens! I am scared.
O God of Ārūr Mūlaṭṭāṉam, bless me with freedom from fear. 3

501. கெண்டைஅம் தடங்கண் நல்லார்தம்மையே கெழும வேண்டிக்
குண்டராய்த் திரிதந்து ஐவர் குலைத்து இடர்க்குழியில் நூக்கக்
கண்டு நான் தரிக்ககில்லேன்; காத்துக்கொள்!--கறை சேர் கண்டா!
அண்ட வானவர்கள் போற்றும் ஆரூர் மூலட்டனீரே!

The ruffian-like sense organs five cause me to long
for the embrace of women whose large and comely eyne
roll like *keṇṭai;* the five push me into the pit of troubles.
Alas, I cannot bear my agonized life.

O God whose throat is stained by venom, save me.
O God of the ethereal dwellers, entempled in Ārūr
Mūlaṭṭāṉam, deign to save me. 4

502. *தாழ்குழல் இன்சொல் நல்லார்தங்களைத் தஞ்சம் என்று(வ்)*
ஏழையேன்ஆகி நாளும் என் செய்வேன்? எந்தைபெம்மான்!
வாழ்வதேல் அரிதுபோலும்; வைகலும் ஐவர் வந்து(வ்)
ஆழ்குழிப் படுக்க ஆற்றேன்--ஆரூர் மூலட்டனீரே!

Seeking as refuge the beautiful women whose hair is
adangle, and whose words are sweet, what is it
that I, the ignoramus, have gained?
O my Sire and God, as the five sense-organs daily essay
to push me into the deep pit of misery, I cannot live at all.
O God of Ārūr Mūlaṭṭāṉam, deign to save me. 5

503. *மாற்றம் ஒன்று அருளகில்லீர்; மதிஇலேன் விதி இலாமை*
சீற்றமும் தீர்த்தல்செய்யீர்; சிக்கனவு உடையர் ஆகிக்
கூற்றம் போல் ஐவர் வந்து குலைத்திட்டுக் கோகு செய்ய,
ஆற்றவும் கில்லேன், நாயேன்--ஆரூர் மூலட்டனீரே!

You do not favour me with a word of salvific grace.
I am addle-pated; I am ill-fated.
You do not quell my raging passion.
Adept in doing evil, the five deadly senses undo me
and pat their shoulders in triumphant clamour.
I, the cur, can no longer endure my life.
O God of Ārūr Mūlaṭṭāṉam, deign to redeem me. 6

504. உயிர்நிலை உடம்பே காலா, உள்ளமே தாழி ஆக,
துயரமே ஏற்றம் ஆக, துன்பக்கோல் அதனைப் பற்றி,
பயிர்தனைச் சுழிய விட்டு, பாழ்க்கு நீர் இறைத்து, மிக்க
அயர்வினால் ஐவர்க்கு ஆற்றேன்--ஆரூர் மூலட்டனீரே!

Legs support the body suffused with life; heart, indeed,
is the baling vessel; misery is the shadoof; with pain
for the pole, I but bale out water for the waste land,
ignoring the wilting crops.
Thus the five senses ply me. I am thoroughly exhausted.
O God of Ārūr Mūlaṭṭāṉam, deign to save me. 7

505. கற்றதேல் ஒன்றும் இல்லை; காரிகையோடு ஆடிப்
பெற்றதேல் பெரிதும் துன்பம்; பேதையேன் பிழைப்பினாலே
முற்றினால் ஐவர் வந்து முறைமுறை துயரம் செய்ய
அற்று நான் அலந்துபோனேன்--ஆரூர் மூலட்டனீரே!

I haven't learnt aught; it is only great misery
I came by companied with women.
My life is that which is lived by a senseless person.
The five senses grown mighty overwhelm me and they,
one after another, cause me to suffer.
O God of Ārūr Mūlaṭṭāṉam, deign to save me. 8

506. பத்தனாய் வாழமாட்டேன், பாவியேன்; பரவி வந்து
சித்தத்துள் ஐவர் தீய செய்வினைபலவும் செய்ய,
மத்து உறு தயிரே போல மறுகும், என் உள்ளம்தானும்--
அத்தனே! அமரர்கோவே! ஆரூர் மூலட்டனீரே!

I cannot live as a bhakta; I, the sinner, cannot
adore and hail You.
The five senses pervading my *chitta* cause me
do evil deeds a good many.
My heart is agitated like curds churned by the churning
stick. O Sovereign of the immortals!
O God of Ārūr Mūlaṭṭāṉam, deign to redeem me. 9

507. தடக்கைநால்-ஐந்தும் கொண்டு தடவரை தன்னைப் பற்றி
எடுத்தவன் பேர்க்க, ஓடி இரிந்தன, பூதம்எல்லாம்;
முடித் தலைபத்தும் தோளும் முறிதர இறையே ஊன்றி
அடர்த்து, அருள் செய்தது என்னே?--ஆரூர் மூலட்டனீரே!

With his four times five broad hands, Ravaṇa
rushed to the Mount Kailās and durst uproot it.
At this Siva-Bhūtas ran helter skelter.
Then Siva with His toe pressed a little His Mount
and crushed his ten crowned heads and twenty shoulders.
When he rued, He conferred His grace on him.
The deed of the God of Ārūr Mūlaṭṭāṉam is mirabile dictu. 10

53. திரு ஆரூர் திரு நேரிசை

508. குழல் வலம் கொண்ட சொல்லாள் கோல வேல்கண்ணி தன்னைக்
கழல் வலம்கொண்டு நீங்காக் கணங்கள்; அக் கணங்கள் ஆர
அழல் வலம் கொண்ட கையான் அருள் கதிர் எறிக்கும் ஆரூர்
தொழல், வலம்கொண்டல், செய்வான் தோன்றினார் தோன்றினாரே.

Her words are sweeter than fluten music; Her splendorous
    eyes are sharp like spear; She is His Consort Uma.
Her ankleted feet are circumambulated by devotees.
Siva holds the fire in His right palm which offers
    a feast to the eyne of bhaktas.
His Ārūr is suffused with the rays of His grace.
They that are born to adore and circumambulate it,
    are the ones born blessed with true life. 1

509. நாகத்தை நங்கை அஞ்ச; நங்கையை மஞ்ஞை என்று
வேகத்தைத் தவிர, நாகம்; வேழத்தின் உரிவை போர்த்துப்
பாகத்தின் நிமிர்தல்செய்யாத் திங்களை மின் என்று அஞ்சி
ஆகத்தில் கிடந்த நாகம் அடங்கும், ஆரூரனார்க்கே.

Beholding the snake on the person of Ārūr's God,
    Uma stood scared; the snake mistaking Her
    for a peafowl stood scared controlling its rage.
The moon stood scared of the snake that it would
    swallow it and so hid in His mantle of the Tusker's skin.
Mistaking the curved crescent for lightning,
    the snake on His chest languished sore. 2

510. தொழுது அகம் குழைய மேவித் தொட்டிமை உடைய தொண்டர்
அழுத(அ)கம் புகுந்து நின்றார், அவர் அவாப் போலும்--ஆரூர்
எழில் அகம் நடு வெண் முற்றம் அன்றியும், ஏர் கொள் வேலிப்
பொழில்அகம் விளங்கு திங்கள்புதுமுகிழ் சூடினாரே.

His servitors flourishing in equality, adore Him
    meltingly, the while their bodies well-nigh deliquesce.

As the God of splendorous Ārūr girt with gardens
spread over many *vēlis,* and adorned with white pearls
as well as the newly sprouting crescent, entered
and abides in the bosoms of His servitors,
He too, is like unto His servitors. 3

511. நஞ்சு இருள் மணி கொள் கண்டர்; நகை இருள் ஈமக் கங்குல்
வெஞ்சுடர் விளக்கத்து ஆடி விளங்கினார்போலும்--மூவா
வெஞ்சுடர் முகடு தீண்டி வெள்ளி நாராசம் அன்ன
அம் சுடர் அணி வெண்திங்கள் அணியும் ஆரூரனாரே.

His Ornate throat wears a dark patch of venom; He dances
during night in the densely-dark crematory lit with pyres.
His matted crest brushes the fierce-rayed Sūrya-mandala;
in it He wears the beauteous and bright crescent
like unto an argent wire. Lo, He is entempled in Ārūr. 4

512. "எம் தளிர் நீர்மை கோல மேனி" என்று இமையோர் ஏத்த,
பைந்தளிர்க் கொம்பர் அன்ன படர்கொடி பயிலப்பட்டு,
தம் சடைத்தொத்தினாலும் த(ம்)மது ஓர் நீர்மையாலும்
அம் தளிர் ஆகம் போலும் வடிவர்--ஆரூரனாரே.

Devas hail Him as the One who is soft like the leaf-bud
of the boon-giving Karpaka tree; He is embraced
by His Consort who is like the soft leaf-bud
of the fresh and spreading liana.
His matted hair is in strands. His compassion is non-pareil.
The God of Ārūr is Himself a peerless leaf-bud. 5

513. வானகம் விளங்க மல்கும் வளம் கெழு மதியம் சூடித்
தான் அகம் அழிய வந்து தாம் பலி தேர்வர்போலும்,
ஊன் அகம் கழிந்த ஓட்டில்; உண்பதும், ஒளி கொள் நஞ்சம்--
ஆன் அகஅஞ்சும் ஆடும் அடிகள் ஆரூரனாரே.

He is adorned with the crescent whose radiance
pervades the heavens.
He totes a skull to which flesh is still sticking.
He has His ablutions in the five products of kine.
He purloins the hearts as well as the muliebrity
of women who offer Him alms.
He is the Noble God entempled in Ārūr. 6

514. அஞ்சு அணை கணையினானை அழல் உற அன்று நோக்கி,
அஞ்சு அணை குழலினாளை அமுதமா அணைந்து நக்கு(வ்),
அஞ்சு அணை அஞ்சும்ஆடி, ஆடுஅரவு ஆட்டுவார் தாம்,
அஞ்சு அணை வேலி ஆரூர் ஆதரித்து இடம்கொண்டாரே.

Of yore, He stared to death Manmata, the wielder
of the five flowery arrows.
He is concorporate with His nectarean Consort whose
hair-do is fivefold.
He has His ablutions in the five products of kine.
He causes the five-headed adder to dance.
His temple in Ārūr occupies an area of five-*vēlis*. 7

[**Note.** The temple, the tank and the water-spread known as Seṅkaḻuneer Ōtai are situate in Ārūr. Each occupies an area of five vēlis. A vēli is roughly 6 2/3 acres.]

515. வணங்கி முன் அமரர் ஏத்த வல்வினைஆன தீரப்
பிணங்கு உடைச் சடையில் வைத்த பிறை உடைப் பெருமை
அண்ணல்,
மணம்கமழோதி பாகர்--மதி நிலாவட்டத்து ஆடி
அண் அம் கொடி மாட வீதி ஆரூர் எம் அடிகளாரே.

He annuls the cruel karma of the Devas who adore and hail Him.
He is the great and glorious God who keeps on His twisted
and plaited strands of His matted crest, the crescent.
He is concorporate with His Consort of fragrant hair.
He abides at Ārūr the streets of which are dight with
tall mansions whose lovely flag-poles brush the Chandra mandala. 8

516. நகல் இடம் பிறர்கட்கு ஆக, நால்மறையோர்கள்தங்கள்
புகல்இடம் ஆகி வாழும் புகல்இலி--இருவர் கூடி
இகல் இடம் ஆக, நீண்டு அங்கு ஈண்டு எழில் அழல்அது ஆகி,
அகலிடம் பரவி ஏத்த அடிகள் ஆரூரனாரே.

Ārūr is the Palladium of His bhaktas who duly
chant the Vedas for the redemption of the wastrels
who debunk themselves for derision by others.
When Vishṇu and Brahma who were unendowed with
the place of refuge, contending with one another
for supremacy, went in quest of Him, He soared
up and up as the humongous and splendorous flame
beyond their reach.
He, the Noble God, is entempled in Ārūr adored
and hailed by the dwellers of orbis terrarum. 9

517. ஆயிரம்நதிகள் மொய்த்த அலைகடல் அமுதம் வாங்கி,
ஆயிரம்அசுரர் வாழும் அணி மதில்மூன்றும் வேவ
ஆயிரம்தோளும் மட்டித்து, ஆடிய அசைவு தீர,
ஆயிரம்அடியும் வைத்த அடிகள்--ஆரூரனாரே.

He gifted to the Devas the Ambrosia churned out of
the main into which merged a thousand rivers.
He gutted with fire the ornate triad of the walled-
citadels, the habitat of thousands of Asuras.
To rest from His dance enacted with the swaying
of His thousand arms, He, our Great One, chose
to get entempled in Ārūr where flourish
thousands of His sincere servitors. 10

54. திருப் புகலூர் திரு நேரிசை

518. பகைத்திட்டார் புரங்கள்மூன்றும் பாறி, நீறுஆகி வீழ,
புகைத்திட்ட தேவர்கோவே! பொறிஇலேன் உடலம்தன்னுள்
அகைத்திட்டு அங்கு அதனை நாளும் ஐவர் கொண்டு ஆட்ட ஆடித்
திகைத்திட்டேன்; செய்வது என்னே?--திருப் புகலூரனீரே!

54. TIRUPPUKALŪR Tirunērisai

O Sovereign of Devas! Causing smoky ruin, You reduced
to cinders the three, hostile, walled-citadels
which got shattered.
As in my nescient body, the five senses cause quotidian
havoc, I, the senseless, wilt and stand befuddled.
O my God entempled in Tiruppukalūr, deign
to instruct me what I should do. 1

519. மை அரி மதர்த்த ஒண்கண் மாதரார் வலையில் பட்டுக்
கை எரி சூலம் ஏந்தும் கடவுளை நினையமாட்டேன்;
ஐ நெரிந்து அகமிடற்றே அடைக்கும்போது ஆவியார்தாம்
செய்வது ஒன்று அறியமாட்டேன்--திருப் புகலூரனீரே!

Caught in the gin of women whose splendorous eyes,
touched with khol, were bright and streaked red,
I totally forgot to meditate on You, my God, whose
palm holds the fire and whose hand wields a spear.
When thick phlegm blocks my throat owing to which
my breathing turns hard and painful, I'll be
befuddled not knowing what I should do.
O God of Tiruppukalūr, be aidant and remediate to me. 2

520. முப்பதும்முப்பத்தாறும்முப்பதும் இடு குரம்பை,
அப்பர் போல் ஐவர் வந்து(வ்), "அது தருக, இது வீடு!" என்று(வ்)
ஒப்பவே நலியல்உற்றால் உய்யும்ஆறு அறியமாட்டேன்--
செப்பமே திகழும் மேனித் திருப் புகலூரனீரே!

This my body, a mere nest, is pervaded by thirty six
main *tattuvas* and sixty subordinate tattuvas.
In this, like chiefs reign the five sense-organs which every now
and then compel me to procure something and give up
some other thing.
If they all combine together and totally enervate me
I canst not know of the way of survival.
O God of Tiruppukalūr whose incarnadine form is
salvific, deign to save me, nescient of redemption. 3

521. பொறி இலா அழுக்கை ஓம்பி, பொய்யினை மெய் என்று எண்ணி,
நெறி அலா நெறிகள் சென்றேன்; நீதனே! நீதிஏதும்
அறிவிலேன்; அமரர்கோவே! அமுதினை மனனில் வைக்கும்
செறிவு இலேன்; செய்வது என்னே?-- திருப் புகலூரனீரே!

O Sovereign of Devas! Fostering this senseless and dirty
body, deeming falsity to be true, I, the base one,
have been all the time treading unrighteous paths.
I know not what *niti* is. I have not learnt to install
You—the nectarean God—, in my bosom.
How can I survive at all?
O God of Tiruppukalūr, deign to redeem me. 4

522. அளியின் ஆர் குழலினார்கள் அவர்களுக்கு அன்புஅது ஆகி,
களியின் ஆர் பாடல் ஓவாக் கடவூர்வீரட்டம் என்னும்
தளியினார் பாதம் நாளும் நினைவு இலாத் தகவு இல் நெஞ்சம்
தெளிவு இலேன்; செய்வது என்னே?-- திருப் புகலூரனீரே!

Alas, I haven't meditated daily on the salvific feet of
the God of Katavūrveeraṭṭam where the delightful singing
of bhaktas never ceases. Alas, I but wasted
my life loving women whose coiffures are
bebuzzed by bees.
My heart is not freed from tohubohu nor has it gained clarity.
O God of Tiruppukalūr, deign to redeem me. 5

523. இலவின் நா மாதர்பாலே இசைந்து நான் இருந்து பின்னும்
நிலவும் நாள்பல என்று எண்ணி, நீதனேன் ஆதிஉன்னை
உலவினால் உள்கமாட்டேன்; உன் அடி பரவும் ஞானம்
செலவு இலேன்; செய்வது என்னே?--திருப் புகலூரனீரே!

I dwelt companied with women whose lips and feet
are like unto the fruit of eriodendron thinking
that I could continue to live so, for endless days.
I, the base one, roamed with them, totally bereft of
the knowledge of adoring and hailing Your feet
and meditating on them.
O God of Tiruppukalūr, set my hapless life straight
and deign to redeem me. 6

524. *காத்திலேன், இரண்டும்மூன்றும்; கல்வியேல் இல்லை, என்பால்;*
வாய்த்திலேன், அடிமைதன்னுள்; வாய்மையால்-தூயேன்அல்லேன்--
பார்த்தனுக்கு அருள்கள்செய்த பரமனே! பரவுவார்கள்
தீர்த்தமே திகழும் பொய்கைத் திருப் புகலூரனீரே!

I have not controlled the two plus three misleading senses.
I am not versed in true learning; I am not endowed
with the blessing of serving You as Your bonded slave.
I am bereft of truth as well as purity.
Of yore, O God, You conferred grace on Arjuna.
Deign to mend and redeem me, O God of Tiruppukalūr
dight with splendorous and naturally-formed sacred pools
that purify them that hail and adore You. 7

525. *நீரும்ஆய், தீயும்ஆகி, நிலனும்ஆய், விசும்பும்ஆகி,*
ஏர் உடைக் கதிர்கள்ஆகி, இமையவர் இறைஞ்ச நின்று(வ்),
ஆய்வதற்கு அரியார்ஆகி, அங்குஅங்கே ஆடுகின்ற,
தேவர்க்கும் தேவர் ஆவார்-- திருப் புகலூரனாரே!

The God of Tiruppukalūr is beyond the pale of analysis.
He dances in the places of His choice. He is the God of gods.

He who is invoked by the immortal Devas, is water,
fire, earth, space as well as the beautiful and radiant
Sūrya and Chandra.
(He should be sought as one's refuge.) 8

526. மெய்யுளே விளக்கை ஏற்றி, வேண்டு அளவு உயரத் தூண்டி,
உய்வது ஓர் உபாயம் பற்றி, உகக்கின்றேன்; உகவா வண்ணம்
ஐவரை அகத்தே வைத்தீர்; அவர்களே வலியர், சால;
செய்வது ஒன்று அறியமாட்டேன்-- திருப் புகலூரனீரே!

I would like to light the Lamp of wisdom in my body,
so induce its wick that it sheds adequate light
constantly, hold fast to the saving help and rejoice.
Alas, I am prevented to so rejoice as You have placed in me
the five sense-organs.
Alas, these are far stronger than I, and I stand bewildered.
O God of Tiruppukalūr, deign to rectify me. 9

527. அரு வரை தாங்கினானும், அருமறை ஆதியானும்,
இருவரும் அறியமாட்டா ஈசனார்; இலங்கை வேந்தன்
கருவரை எடுத்தஞான்று கண் வழி குருதி சோரத்
திருவிரல் சிறிது வைத்தார்-- திருப் புகலூரனாரே!

Vishṇu who lifted up the rare and great Govardana
and Brahma who, *ab initio*, is the chanter of the great
Vedas, went in quest of Siva, alas in vain.
When the sovereign of Lanka durst uproot the extensive
Mount Kailās, Siva so pressed His Mount with
His toe that he fell down whilst his eyes rained blood.
Siva is entempled in Tiruppukalūr for our weal. 10

55. திரு வலம்புரம் திரு நேரிசை

528. தென்திரை தேங்கி ஓதம் சென்று அடி வீழுங்காலை,
தொண்டு இரைத்து அண்டர்கோனைத் தொழுது, அடி வணங்கி,
எங்கும்
வண்டுகள் மதுக்கள் மாந்தும் வலம்புரத்து அடிகள்தம்மைக்
கொண்டு, நல் கீதம் பாடக் குழகர்தாம் இருந்தஆறே!

55. TIRUVALAMPURAM Tirunērisai

The lucid billows of the sea lave the feet of Siva.
His servitors foregather to adore and hail the feet
of the God of the Empyrean and hymn Him.
The Great God is entempled in Valampuram dight with
gardens where bees imbibe abundant melis
and hail Him bombilating melodiously.
Behold Him, the ever-young One! 1

529. மடுக்களில் வாளை பாய வண்டுஇனம் இரிந்த பொய்கை,
பிடிக் களிறு என்னத் தம்மில் பிணை பயின்று அணை வரால்கள்--
தொடுத்த நல் மாலை ஏந்தித் தொண்டர்கள் பரவி ஏத்த,
வடித்தடங்கண்ணி பாகர்--வலம்புரத்து இருந்தஆறே!
As *vāḷais* leap and sport in the pools, bees buzzing
the melliferous flowers wing away.
In them, like the pair of a tusker and its mate,
varāls in pairs flourish.
Such, indeed, is Valampuram, the delubrum of Siva,
where with woven garlands, His servitors hail
and adore Him who is concorporate with His
Consort whose eyes are like the symmetrically-
slit two halves of a tender mango. 2

530. தேன் உடை மலர்கள் கொண்டு திருந்து அடி பொருந்தச் சேர்த்தி,
ஆன்இடை அஞ்சும் கொண்டு அன்பினால் அமர ஆட்டி,
வான்இடை மதியம் சூடும் வலம்புரத்து அடிகள் தம்மை
நான் அடைந்து ஏத்தப்பெற்று, நல்வினைப் பயன் உற்றேனே.

The Great God is entempled in Valampuram. His bhaktas pluck
melliferous flowers and strew them duly on His feet.
He is elaborately and in deep devotion bathed
in the five products of kine.
He is our God who is adorned with the skyey crescent.
Gaining Him, I hail and adore Him.
Lo, I have come by the fruit of my good karma. 3

531. முளை எயிற்று இள நல் ஏனம் பூண்டு, மொய்சடைகள் தாழ,
வளை எயிற்று இளைய நாகம் வலித்து அரை இசைய வீக்கி,
புளைகயப் போர்வை போர்த்து, புனலொடு மதியம் சூடி,
வளை பயில் இளையர் ஏத்தும் வலம்புரத்து அடிகள்தாமே.

Siva is adorned with the well-grown tusks of the young Hog.
His dense matted hair is adangle. He is firmly cinctured
in His waist with an adder of curved teeth.
He is mantled in the skin of the hollow-trunked Tusker.
He is adorned with the Ganga and the crescent on His crest.
He is hailed in bhakti by the bebangled belles.
The Great One is, indeed, entempled in Valampuram. 4

532. சுருள் உறு வரையின்மேலால்-துளங்கு இளம் பளிங்கு சிந்த,
இருள் உறு கதிர் நுழைந்த இளங் கதிர்ப் பசலைத்திங்கள்--
அருள் உறும் அடியார்எல்லாம் அங்கையின் மலர்கள் ஏந்த,
மருள் உறு கீதம் கேட்டார்--வலம்புரத்து அடிகளாரே.

The young moon of fresh rays that during night pervades
crops and fosters their grains, is set on His curly matted
crest in the shape of a mountain peak; it doth
diffuse crystalline lustre.
Devotees seeking grace carry in their hands beauteous blossoms
and sing songs cast in the *paṇ* of *maruḷ*.
The Great One who is entempled in Valampuram
is pleased to listen to their songs. 5

533. *நினைக்கின்றேன், நெஞ்சுதன்னால்,--நீண்ட புன்சடையினானே!--*
அனைத்துஉடன், கொண்டுவந்து அங்கு அன்பினால் அமைய ஆட்டி;
புனை(க்)கின்றேன், பொய்ம்மைதன்னை; மெய்ம்மையைப்
புணரமாட்டேன்;
எனக்கு நான் செய்வது என்னே, இனி?--வலம்புரவனீரே!

Gathering all things needed for Your ablutions, I do not,
in love, duly bathe You. I merely think of this in
my heart and do not actualise it.
My thinking is false; I am devoid of truth.
I superficially think on You with my heart O God of long
and matted hair.
What can I do at all for my upliftment, henceforth?
O God of Valivalam, deign to redeem me. 6

534. *செங்கயல் சேல்கள் பாய்ந்து, தேம் பழம் இனிய நாடி,*
தம் கயம் துறந்து போந்து, தடம்பொய்கை அடைந்து நின்று,
கொங்கையர் குடையுங்காலைக் கொழுங் கனி அழுங்கினார் அம்
மங்கல மனையின் மிக்கார்--வலம்புரத்து அடிகளாரே.

Seeking melliferous fruits, ruddy *kayals* and *cēls*
leap onto the broad pool, forsaking their own.
Here bathe women whose buxom breasts were mistaken for fruits.
Then the fishes get stultified.
Our Great God is entempled in Valampuram where thrive
auspicious women in domestic weal and welfare. 7

535. அருகுஎலாம் குவளை, செந்நெல், அகல் இலை ஆம்பல், நெய்தல்;
தெருஎலாம் தெங்கு மாவின் பழம் விழும், படப்பைஎல்லாம்
குருகுஇனம் கூடி ஆங்கே கும்மலித்து இறகு உலர்த்தி
மருவல் ஆம் இடங்கள் காட்டும், வலம்புரத்து அடிகளாரே!

Close to this urbs *sennel* crops flourish; amidst them
are the blown flowers of *kuvaḷai, āmpal* and *neytal.*
In its streets thrive coconut and mango trees; in the backyards
of houses fruits fall down.
In its gardens gather herons, make dinsome noise
and dry their feathers.
Lo, the Great God is entempled in Valampuram. 8

536. கருவரை அனைய மேனிக் கடல்வண்ணன் அவனும் காணான்;
திரு வரை அனைய பூமேல்-திசைமுகன் அவனும் காணான்;
ஒரு வரை உச்சி ஏறி ஓங்கினார், ஓங்கி வந்து(வ்)
அருமையின் எளிமை ஆனார் அவர், வலம்புரவனாரே.
Vishṇu like unto a dark hill and whose hue is sea-like
could not behold Siva; so too the Four-faced whose seat of
Lotus is like unto the one of Lakshmi's.
Siva, the lofty One, dwells on the lofty Mount Kailās;
He quit His lofty residence and deigned to get
entempled in Valampuram. 9

537. வாள்எயிறு இலங்க நக்கு வளர் கயிலாயம் தன்னை
ஆள் வலி கருதிச் சென்ற அரக்கனை வரைக்கீழ், அன்று,
தோளொடு பத்துவாயும் தொலைந்து உடன்அழுந்த ஊன்றி,
ஆண்மையும் வலியும் தீர்ப்பார் அவர்--வலம்புரவனாரே.

Derisively laughing and exhibiting his bright sabre-teeth,
when Ravaṇa deeming great, his might, durst uproot
the accrescent Mount Kailās, Siva crushed that Asura
beneath His Mount and shattered his twenty shoulders
and ten heads pressing His toe on His Mount.
He thus quelled his prowess and haughty manliness.
Lo, He is entempled in Valampuram. 10

56. திரு ஆவடுதுறை திரு நேரிசை

538. மா-இரு ஞாலம்எல்லாம் மலர் அடி வணங்கும்போலும்;
பாய் இருங் கங்கையாளைப் படர்சடை வைப்பர்போலும்;
காய் இரும் பொழில்கள் சூழ்ந்த கழுமலஊரர்க்கு அம் பொன்-
ஆயிரம் கொடுப்பர்போலும்--ஆவடுதுறையனாரே.

56. TIRUVĀVAṬUTHUṞAI Tirunērisai

His flower-feet are adored by the dwellers of the great
and grand cosmos.
He keeps on His spreading matted crest, the gushing
flood that is Ganga Devi.
He gifted to Gnānasambandhan of Kaḻumalam, girt with
great gardens abounding in fruits—ripe as well as
unripe, a thousand gold coins.
He, indeed, is entempled in Āvaṭuthuṟai. 1

539. மடந்தை பாகத்தர்போலும்; மான்மறிக் கையர்போலும்;
குடந்தையில் குழகர்போலும்; கொல் புலித் தோலர்போலும்;
கடைந்த நஞ்சு உண்பர்போலும்; காலனைக் காய்வர்போலும்;
அடைந்தவர்க்கு அன்பர்போலும்--ஆவடுதுறையனாரே.

He is concorporate with His Woman; His hand holds a fawn.
He is the ever-young One entempled in Kuṭantai.
He is clad in a tiger-skin; He quaffed the venom, churned
out of the main. He smote Death to death.
He is, indeed, entempled in Āvaṭuthuṛai. 2

540. உற்ற நோய் தீர்ப்பர்போலும்; உறு துணை ஆவர்போலும்;
செற்றவர் புரங்கள்மூன்றும் தீ எழச் செறுவர்போலும்;
கற்றவர் பரவி ஏத்தக் கலந்து உலந்து அலந்து பாடும்
அற்றவர்க்கு அன்பர்போலும்--ஆவடுதுறையனாரே.

He cures afflicting maladies; He is the ever-constant
aid and assistance.
He gutted with fire the triad of the hostile walled-citadels.
He is hailed by the learned; He is dear to the lowly
who are unattached to the phenomenal world
and who companied with bhaktas hail Him in hymn
and song in loving longing.
He is, indeed, entempled in Āvaṭuthuṛai. 3

541. மழு அமர் கையர்போலும்; மாது அவள் பாகர்போலும்;
எழு நுனை வேலர்போலும்; என்பு கொண்டு அணிவர்போலும்;
தொழுது எழுந்து ஆடிப் பாடித் தோத்திரம்பலவும் சொல்லி
அழுமவர்க்கு அன்பர்போலும்--ஆவடுதுறையனாரே.

His hand wields a *maḻu;* He is concorporate with His
Woman; He is armed with the sharp-tipt spear.
He is adorned with bones; He is dear unto those who
prostrate before Him, rise up, adore and hail Him
in many hymns with tear-bedewed eyes.
He, indeed, is the One who is entempled in Āvaṭuthuṛai. 4

542. பொடி அணி மெய்யர்போலும்; பொங்கு வெண்நூலர்போலும்;
கடியது ஓர் விடையர்போலும்; காமனைக் காய்வர்போலும்;
வெடிபடுதலையர்போலும்; வேட்கையால் பரவும் தொண்டர்
அடிமையை அளப்பர்போலும்--ஆவடுதுறையனாரே.

His body is bedaubed with ash; He wears the dazzling
and white threads.
He rides the Bull—His fierce mount. He smote Manmata.
He totes a broken skull. He blesses His servitors who serve
and hail Him as His bonded slaves, in deep devotion.
He is, indeed, entempled in Āvaṭuthuṛai. 5

543. வக்கரன் உயிரை வவ்வக் கண்மலர்கொண்டு போற்றச்
சக்கரம் கொடுப்பர்போலும்; தானவர் தலைவர்போலும்;
துக்க மா மூடர் தம்மைத் துயரிலே வீழ்ப்பர்போலும்;
அக்கு அரை ஆர்ப்பர்போலும்--ஆவடுதுறையனாரே.

When Vishṇu, with an eye of his, for the missing flower,
performed his pūja to Him, Siva gifted to him
a sprocket-wheel to do away with the Asura Vakkara.
He is the Chief of those who give gifts to them that merit
them. He causes the great fools to get reborn
as the addle-pated and undergo sorrow.

He wears *rudrāksha* beads in His waist.
It is He who is entempled in Āvaṭuthuṛai. 6

544. விடை தரு கொடியர்போலும்; வெண்புரிநூலர்போலும்;
படை தரு மழுவர்போலும்; பாய் புலித்தோலர்போலும்;
உடை தரு கீளர்போலும்; உலகமும் ஆவர்போலும்--
அடைபவர் இடர்கள் தீர்க்கும் ஆவடுதுறையனாரே.

His flag sports the signum of His Bull; He wears the white
sacred threads; He wields the weapon of *maḻu.*
He is clad in the skin of a leaping tiger; His loin-cloth is attached to a *keeḷ*.
His form, indeed, is the world.
He annuls the troubles of those that seek refuge in Him.
It is He who is entempled in Āvaṭuthuṛai. 7

545. முந்தி வானோர்கள் வந்து முறைமையால் வணங்கி ஏத்த;
நந்தி, மாகாளர்என்பார், நடுஉடையார்கள் நிற்ப;
சிந்தியாதே ஒழிந்தார் திரிபுரம் எரிப்பர்போலும்--
அந்தி வான்மதியம் சூடும் ஆவடுதுறையனாரே.

The ethereal dwellers elbow their way to His presence
and duly adore and hail Him.
He is yclept Nandi Mākāḷar; He is worshipped by those
who are poised in impartiality.
He gutted with fire the three walled-citadels whose
dwellers did not think of Him as the Almighty.
He wears the crepuscular crescent on His crest.
He is indeed, entempled in Āvaṭuthuṛai. 8

546. பான் அமர் ஏனம் ஆகிப் பார் இடந்திட்ட மாலும்,
தேன் அமர்ந்து ஏறும் அல்லித் திசைமுகம் உடைய கோவும்,
தீனரைத் தியக்கு அறுத்த திருஉரு உடையர்போலும்;
ஆன் நரை ஏற்றர்போலும்--ஆவடுதுறையனாரே.

Vishṇu who as a hog retrieved the earth from
Hiranyākshaka, and Brahma ensconced on the melliferous
Lotus stood effete and bewildered when they went
in quest of Him. Later Siva of the form divine, deigned
to annul their tohubohu.
He is the Rider of the Bull—His mount.
He is, indeed, entempled in Āvaṭuthuṛai. 9

547. பார்த்தனுக்கு அருள்வர்போலும்; படர்சடைமுடியர்போலும்;
ஏத்துவார் இடர்கள் தீர இன்பங்கள் கொடுப்பர்போலும்;
கூத்தராய்ப் பாடி, ஆடி, கொடு வலி அரக்கன்தன்னை
ஆர்த்த வாய் அலறுவிப்பார்--ஆவடுதுறையனாரே.

He blessed with grace Arjuna; His crown is made up
of the spreading matted hair.
He does away with the troubles of those that laud Him
and confers on them sweet and manifold grace.
He, the Dancer, is eke a Singer.
He caused the ten mouths of the fierce and puissant
Ravaṇa wail aloud when he durst uproot
clamorously the Mount Kailās.
He is, indeed, entempled in Āvaṭuthuṛai. 10

57. திரு ஆவடுதுறை திரு நேரிசை

548. மஞ்சனே! மணியும் ஆனாய்; மரகதத்திரளும் ஆனாய்;
நெஞ்சுளே புகுந்து நின்று நினைதரும் நிகழ்வினானே!
துஞ்சும்போதாக வந்து துணை எனக்கு ஆகி நின்று(வ்),
"அஞ்சல்!" என்று அருளவேண்டும்--ஆவடுதுறை உளானே!

57. TIRUVĀVAṬUTHUṚAI Tirunērisai

O God entempled in Āvaṭuthuṛai! O mighty One!
O Gem-like One! O piled-up Emerald!
Entering my bosom and abiding in it, You cause me
contemplate You constantly.
You ought to stand by me when I become moribund
as my Aid and and assure me thus: "Fear Not!" 1

549. நான் உகந்து உன்னை நாளும் நணுகுமா கருதியேயும்
ஊன் உகந்து ஓம்பும் நாயேன் உள் உற ஐவர் நின்றார்;
தான் உகந்தே உகந்த தகவு இலாத் தொண்டனேன், நான்;--
ஆன் உகந்து ஏறுவானே! ஆவடுதுறை உளானே!

Though I daily desire to gain Your presence and rejoice,
yet, I, the cur, bent upon fostering my body, perform
willingly the deeds commandeered by the indwelling
pentad of senses.
I have forfeited my competency to serve You, alas!
O God, You ride Your mount, the Bull, rejoicingly.
You are, indeed, the Presiding Deity of Āvaṭuthuṛai. 2

550. கட்டமே வினைகள் ஆன காத்து; இவை நோக்கி, ஆள்ஆய்
ஒட்டவே ஒட்டி, நாளும் உன்னை உள் வைக்கமாட்டேன்--
பட்ட வான் தலை கை ஏந்திப் பலி திரிந்து ஊர்கள்தோறும்
அட்டமாஉருவினானே! ஆவடுதுறை உளானே!

Carrying a worthless skull, He roams about begging alms
in many places; He is, indeed, the God of eight forms.
He is entempled in Āvaṭuthuṛai.
I remain incapacitated to live unattached to misery-
breeding deeds; I cannot become the object over
which He could cast His graceful looks.
I do not ensoul Him. I canst not meditate
on Him, gaining at-one-ment with Him. 3

551. "பெருமை நன்று உடையது இல்லை" என்று நான் பேசமாட்டேன்;
ஒருமையால் உன்னை உள்கி உகந்து வான் ஏறமாட்டேன்;
கருமை இட்டு ஆய ஊனைக் கட்டமே கழிக்கின்றேன், நான்;--
அருமைஆம் நஞ்சம் உண்ட ஆவடுதுறை உளானே!

I do not laud Tillai of great renown; by single-pointed
concentration I do not meditate on Him and gain
ascension rejoicingly.
I waste my days in misery, unable to get rid of
the dark and denigrating *Āṇava mala.*
O God of Āvaṭuthuṛai who quaffed the unpotable venom!
Deign to save and redeem me. 4

552. துட்டனாய் வினை அது என்னும் சுழித்தலை அகப்பட்டேனைக்
கட்டனா ஐவர் வந்து கலக்காமை காத்துக் கொள்வாய்--
மட்டு அவிழ் கோதைதன்னை மகிழ்ந்து ஒருபாகம் வைத்து(வ்),
அட்டமாநாகம் ஆட்டும் ஆவடுதுறை உளானே!

I am a rowdy caught in the maelstrom of karma.
He, our God, is concorporate with His Consort who is
adorned with a garland of melliferous flowers.

He is valiant to cause the eight great adders to dance.
O God of Āvaṭuthuṛai, deign to save me from the angst
and agitation caused by my fettering pentad of senses. 5

553. கார்அழல் கண்டம் மேயாய்; கடிமதில்புரங்கள்மூன்றும்
ஓர் அழல்அம்பினாலே உகைத்துத் தீ எரிய மூட்டி
நீர் அழல்சடை உளானே! நினைப்பவர் வினைகள் தீர்ப்பாய்--
ஆர் அழல் ஏந்தி ஆடும் ஆவடுதுறை உளானே!

O God who retains in His throat a patch of dark
and fierce venom! With a single, peerless and fiery
dart, You gutted with fire the well-guarded
triad of the skyey walled-citadels.
You keep on Your fulgurant matted crest the Ganga.
You do away with the karmas of those that meditate on You.
You, the Dancer holding the fire in one hand,
are entempled in Tiruvāvaṭuthur̲ai. 6

554. செறிவு இலேன்; சிந்தையுள்ளே சிவன்அடி தெரியமாட்டேன்;
குறி இலேன்; குணம் ஒன்று இல்லேன்; கூறுமா கூறமாட்டேன்;
நெறி படு மதி ஒன்று இல்லேன்; நினையுமா நினையமாட்டேன்;
அறிவு இலேன்; அயர்த்துப்போனேன்--ஆவடுதுறை உளானே!

My *chinta* is not suffused with deep devotion.
I canst not have a *darshan* of the sacred feet of Siva.
I am devoid of ideal or virtues. I do not meditate on You as the great
ones do; my intellect pursues not the right way.
I canst not duly and properly contemplate Siva.
I am addle-pated; alas, I wilt and languish.
O God of Āvaṭuthur̲ai, deign to redeem me. 7

555. கோலம் மா மங்கைதன்னைக் கொண்டு ஒரு கோலம்ஆய
சீலமே அறியமாட்டேன்; செய்வினை மூடி நின்று
ஞாலம் ஆம் இதனுள் என்னை நைவியா வண்ணம் நல்காய்--
ஆலம் மா நஞ்சம் உண்ட ஆவடுதுறை உளானே!

Beautiful is Your form being concorporate with Your
splendorous Consort; I am blind to Your virtuous glory.
Fettering karma conceals my soul; so grace me
that I stand freed from angst and agony.
O God, the Quaffer of the *Halāhala* venom, entempled
in Āvaṭuthuṟai, deign to save me. 8

556. நெடியவன் மலரினானும் நேர்ந்து இருபாலும் நேட,
கடியதுஓர் உருவம் ஆகி, கனல்-எரி ஆகி, நின்ற
வடிவு இன வண்ணம் என்றே என்று தாம் பேசல் ஆகார்;
அடியனேன் நெஞ்சின் உள்ளார்--ஆவடுதுறை உளாரே.

When the tall Vishnu, and Brahma ensconced on the Lotus,
together went in quest of You, You grew into a fierce and blazing
flame that soared up and up, unassessable by them.
At this, they could not identify Your form or nature
and essay to speak of them.
You, the God of Āvaṭuthuṟai, truly indwell my heart. 9

557. மலைக்கு நேர்ஆய் அரக்கன் சென்று உற மங்கை அஞ்சத்
தலைக்குமேல் கைகளாலே தாங்கினான் வலியை மாள
உலப்பு இலா விரலால் ஊன்றி ஒறுத்து, அவற்கு அருள்கள் செய்து(வ்),
அலைத்த வான்கங்கை சூடும்--ஆவடுதுறை உளானே.

The Asura proceeded straight to the Mount Kailās,
durst uproot it with his hands and bore it on his head.
At this Uma stood scared. To punish him, Siva who
bears the billowy Ganga on His matted crest, pressed His
Mount with His toe and crushed his prowess; then when
he rued, He conferred on Him manifold grace.
He is, indeed, entempled in Tiruvāvaṭuthuṟai. 10

58. திருப் பருப்பதம் திரு நேரிசை

558. கன்றினார் புரங்கள்மூன்றும் கனல்-எரி ஆகச் சீறி,
நின்றது ஓர் உருவம் தன்னால் நீர்மையும் நிறையும் கொண்டு(வ்),
ஒன்றி ஆங்கு உமையும் தாமும், ஊர் பலி தேர்ந்து, பின்னும்
பன்றிப் பின் வேடர் ஆகி, பருப்பதம் நோக்கினாரே.

58. TIRUPPARUPPATAM Tirunērisai

With ire, He gutted with fire by His fiery stare,
the hostile triad of the walled-citadels.
His fiery form is suffused with coolth and compassion.
In His becoming form, He roamed about begging alms from
women and purloined their nature and muliebrity.
He is the One who in His cynegetic form went after
the hog sent to kill Arjuna.
He of gracious looks, is indeed, entempled in Paruppatham. 1

559. கற்ற மாமறைகள் பாடிக் கடைதொறும் பலியும் தேர்வார்;
வற்றல்ஓர்தலை கைஏந்தி, வானவர் வணங்கி வாழ்த்த,
முற்ற ஓர் சடையில் நீரை ஏற்ற முக்கண்ணர்--தம்மைப்
பற்றினார்க்கு அருள்கள்செய்து, பருப்பதம் நோக்கினாரே.

He the omniscient, singing the great Vedic hymns,
solicited alms in a faded skull from women
dwelling in thresholdred houses.
Of yore, adored and hailed by the ethereal dwellers, He,
the God of three eyne, dispenses manifold grace to devotees.
He, of gracious looks, is entempled in Paruppatham. 2

560. கரவு இலா மனத்தர் ஆகிக் கைதொழுவார்கட்கு என்றும்
இரவில் நின்று எரிஅதுஆடி இன் அருள் செய்யும் எந்தை--
மருவலார் புரங்கள்மூன்றும் மாட்டிய நகையர் ஆகி,
பரவுவார்க்கு அருள்கள்செய்து, பருப்பதம் நோக்கினாரே.

He, our Sire, who dances in the fire during night, dispenses
sweet grace to them whose *manams* harbour no deception
and who adore Him with cupped palms.
Of yore, He smote the triad of the hostile and walled-citadels.
He ever dispenses multifoliate grace to them that laud Him.
He, of gracious looks, is entempled in Srisailam. 3

561. கட்டிட்ட தலை கை ஏந்தி, கனல்-எரிஆடி, சீறி,
சுட்டிட்ட நீறு பூசி, சுடுபிணக்காடர் ஆகி,
விட்டிட்ட வேட்கையார்க்கு வேறு இருந்து அருள்கள்செய்து,
பட்டு இட்ட உடையர் ஆகி, பருப்பதம் நோக்கினாரே.
He holds in His hand a skull removed from its body.
He dances in the raging and blazing fire; He is coated
with the baked ash; He dwells in the burning-ghat.
He dispenses especial grace to them that have detached
themselves from earthly desires.
He is clad in silken habiliments.
He, of gracious looks, is entempled in Paruppatham. 4

562. கையராய்க் கபாலம் ஏந்தி, காமனைக் கண்ணால் காய்ந்து,
மெய்யராய், மேனிதன்மேல் விளங்கு வெண்நீறு பூசி,
உய்வராய் உள்குவார்கட்கு உவகைகள் பலவும் செய்து,
பைஅரா அரையில் ஆர்த்து, பருப்பதம் நோக்கினாரே.

He holds in His hand a skull; He stared Manmata to death.
He is bedaubed with the white and splendorous ash in His body.
He confers manifold happiness on them, who for their
redemption, meditate on Him.
He is cinctured with a cobra of poisonous sacs, in His waist.
He, of gracious looks, is entempled in Srisailam. 5

563. வேடராய், வெய்யர் ஆகி, வேழத்தின்உரிவை போர்த்து(வ்),
ஓடராய், உலகம்எல்லாம், உழிதர்வர், உமையும் தாமும்;--
காடராய், கனல் கை ஏந்தி, கடியது ஓர் விடை மேற்கொண்டு,
பாடராய், பூதம் சூழ, பருப்பதம் நோக்கினாரே.

He assumed the form of a hunter to bless Arjuna.
He grew wild and peeled off the skin of the Tusker
and mantled Himself in its skin.
Holding a skull He roamed about in all places begging alms.
With Uma He abides in the crematory. He holds the fire in His palm.
He rides the swift-footed Bull—His mount.
He sings, surrounded by His Bhūtas.
He, of gracious looks, is entempled in Srisailam. 6

564. மேகம் போல் மிடற்றர்ஆகி, வேழத்தின்உரிவை போர்த்து(வ்),
ஏகம்பம் மேவினார் தாம்; இமையவர் பரவி ஏத்த,
காகம்பர் கழறர் ஆகி, கடியது ஓர் விடை ஒன்று எறி,
பாகம் பெண்உருவம் ஆனார்--பருப்பதம் நோக்கினாரே.

His throat is dark like a nimbus; He is mantled in
the peeled off skin of the Tusker.
He abides in Ēkampam adored by the Devas. He wears
anklets and as the God of Ēkampam, He protects the Devas.
He rides the swift-footed Bull—His mount.
A moiety of His body is His Woman's.
He, of gracious eyes, is entempled in Paruppatham. 7

565. பேர் இடர்ப் பிணிகள் தீர்க்கும் பிஞ்ஞகன்; எந்தை; பெம்மான்;
கார் உடைக் கண்டர்ஆகி, கபாலம் ஓர் கையில் ஏந்தி,
சீர் உடைச் செங்கண் வெள்ஏறு ஏறிய செல்வர்--நல்ல
பாரிடம் பாணிசெய்யப் பருப்பதம் நோக்கினாரே.

Our Sire and God who is Pinggnaka annuls great disasters
and cures maladies. His throat is nimbus-like.
He holds a skull in His hand. He, the Opulent One, is
the rider of the glorious and ruddy-eyed Bull—His mount.
Served by His Bhūtas, He of gracious looks, abides in Srisailam. 8

566. அம் கண் மால் உடையர் ஆய ஐவரால் ஆட்டுணாதே
உங்கள் மால் தீர வேண்டில் உள்ளத்தால் உள்கி ஏத்தும்!
செங்கண் மால் பரவி ஏத்திச் சிவன் என நின்ற செல்வர்--
பைங்கண் வெள்ஏறு அது ஏறிப் பருப்பதம் நோக்கினாரே.
The Opulent One who is Siva, is adored and hailed
by Vishṇu whose eyes are streaked red.
He is the Rider of the fresh-eyed and white Bull—His mount.
Be not ruled by the befuddling pentad of senses.
If you mean to get rid of your bewilderment,
meditate on Him with all your heart and laud Him.
He, of gracious looks, is entempled in Srisailam. 9

567. அடல் விடை ஊர்தி ஆகி, அரக்கன் தோள் அடர ஊன்றி,
கடல்இடை நஞ்சம் உண்ட கறை அணி கண்டனார்தாம்--
சுடர்விடு மேனிதன்மேல் சுண்ணவெண்நீறு பூசி,
படர்சடை மதியம் சேர்த்தி, பருப்பதம் நோக்கினாரே.

His mount is the martial Bull; of yore, He pressed His
Mount Kailās with His toe and crushed his shoulders
causing excruciating pain to the Asura.
He quaffed the venom that uprose from the main
and wears its stain on His throat.
He bedaubed His radiant body with the white powder
of ash. On His spreading matted hair, He sports the crescent.
He, of gracious looks, is entempled in Paruppatham. 10

59. திரு அவள் இவள் நல்லூர் திரு நேரிசை

568. தோற்றினான் எயிறு கவ்வித் தொழில் உடை அரக்கன்தன்னைத்
தேற்றுவான் சென்று சொல்ல, "சிக்கெனத் தவிரும்!" என்று,
வீற்றினை உடையன்ஆகி வெடுவெடுத்து எடுத்தவன்தன்
ஆற்றலை அழிக்க வல்லார்--அவளிவணல்லூராரே.

59. AVAḶ IVAḶ NALLŪR Tirunērisai

When the passage of his chariot was blocked by
the Mount Kailās, Ravaṇa, the evil-doer, bit his lips
with his teeth in provoked rage, as his charioteer
apprised him of his inability to cross the Mount,
and appealed to him to give up his wrath.
Yet borne by his haughty might, Ravaṇa rushed
to displace the Mount.
At this, Siva did away with his prowess, in a trice.
Lo, He is entempled in Avaḷ Ivaḷ Nallūr. 1

569. “வெம்பினார் அரக்கர்எல்லாம்; மிகச் சழக்கு ஆயிற்று” என்று,
“செம்பினால் எடுத்த கோயில் சிக்கெனச் சிதையும்!” என்ன,
“நம்பினார்” என்று சொல்லி நன்மையால் மிக்கு நோக்கி,
அம்பினால் அழிய எய்தார்--அவளிவணல்லூராரே.

As Ravaṇa abducted and imprisoned Sita in Lanka,
the good-hearted Asuras were convinced that his
palace wrought of copper would surely by devastated
for his heinous offence. Siva, embosomed by Rama,
desiring to do good for true believers, caused
Rama to smite it with his dart(s).
Lo, He is entempled in Avaḷ Ivaḷ Nallūr. 2

570. கீழ்ப்படக் கருதல் ஆமோ, கீர்த்திமை உள்ளதுஆகில்?
“தோள் பெரு வலியினாலே தொலைப்பன், யான் மலையை” என்று
வேள் பட வைத்தஆறே விதிர்விதிர்த்து அரக்கன் வீழ்ந்து(வ்)
ஆட்படக் கருதிப் புக்கார்-- அவளிவணல்லூராரே.

“Can the glorious renown of my shoulders be ever rated
low? I’ll displace the blocking Mount Kailās.”
So thinking when Ravaṇa durst uproot it, Siva caused him
quake in dread and fall down, by pressing
His toe on the Mount and eventually caused
him to emerge as His servitor.
Lo, He is entempled in Avaḷ Ivaḷ Nallūr. 3

571. நிலை வலம் வல்லன் அல்லன், நேர்மையை நினையமாட்டான்,
சிலை வலம் கொண்ட செல்வன் சீரிய கயிலைதன்னைத்
தலை வலம் கருதிப் புக்குத் தாங்கினான்தன்னை, அன்று(வ்)
அலைகுலை ஆக்குவித்தார்-- அவளிவணல்லூராரே.

Not being the one to come by the ever-during triumph,
ignoring righteousness, of yore, trusting haughtily
to his physical puissance, Ravaṇa durst uproot the blocking
Mount Kailās of great renown—the seat of
the Opulent One and the Wielder of the ever-triumphant bow.
At this, Siva caused him to get wrecked totally.
Lo, He is entempled in Avaḷ Ivaḷ Nallūr. 4

572. தவ்வலி ஒன்றன்ஆகித் தனது ஒரு பெருமையாலே,
"மெய்(வ்) வலி உடையன்" என்று மிகப் பெருந் தேரை ஊர்ந்து
செவ் வலி கூர் விழி(ய்)யான் சிரமத்தான் எடுக்குற்றானை
அவ் வலி தீர்க்க வல்லார்-- அவளிவணல்லூராரே.

Though his might was limited, deeming himself,
prompted by hauteur, to be truly puissant, as Ravaṇa
rode his great chariot blocked by the Mount Kailās, he
stared with his cruel, ruddy and sharp eyes
at the Mount and durst uproot it with his ten heads.
At this Siva denuded him of his prowess completely.
Lo, He is entempled in Avaḷ Ivaḷ Nallūr. 5

573. நன்மைதான் அறியமாட்டான், நடு இலா அரக்கர்கோமான்
வன்மையே கருதிச் சென்று, வலிதனைச் செலுத்தல்உற்றுக்
கன்மையால் மலையை ஓடி, கருதித் தான் எடுத்து, வாயால்
"அம்மையோ!" என்ன வைத்தார்-- அவளிவணல்லூராரே.
He was not conscious of his true welfare; He lacked
the stabilizing virtue.
He, the sovereign of Asuras, trusting to his puissance, rushed
to the rocky Mount Kailās and durst uproot it using
all his acquired strength.

At this, pressing His Mount with His toe, Siva crushed him
with such pain that he wailed aloud crying: “O Mother!”
Lo, He is entempled in Avaḷ Ivaḷ Nallūr. 6

574. கதம் படப் போதுவார்கள் போதும் அக் கருத்தினாலே
“சிதம்பட நின்ற நீர்கள் சிக்கெனத் தவிரும்!” என்று,
மதம் படு மனத்தன்ஆகி, வன்மையான் மிக்கு நோக்க,
அதம்பழத்து உருவு செய்தார்-- அவளிவணல்லூராரே.

The charioteer appealed to Ravaṇa thus: “Whoever causes
anger to Siva by their hostile deeds, will perish. So you
who are hitherto successful in all your endevours,
abstain from your intended act which will end in failure.”
Yet, grown excessively haughty, he with his physical
might, durst uproot His Mount.
At this, Siva crushed him to become like unto the pulp of figs.
Lo, Siva is entempled in Avaḷ Ivaḷ Nallūr. 7

575. நாடு மிக்கு உழிதர்கின்ற நடு இலா அரக்கர்கோனை,
“ஓடு, மிக்கு!” என்று சொல்லி, ஊன்றினான், உகிரினாலே;
“பாடு மிக்கு உய்வன்” என்று பணிய, நல்-திறங்கள் காட்டி,
ஆடு மிக்கு அரவம் பூண்டார்-- அவளிவணல்லூராரே.

Siva caused Rāvaṇa, the one devoid of steadiness, and who
roamed victoriously through all countries, to get crushed
beneath His Mount on which He pressed His toe, the while
admonishing him to flee away.
Then, the Asura resolved to gain redemption by singing
many Vedic hymns by which he did pay obeisance
to Him who blessed him with manifold grace.

Siva who is adorned with many a dancing serpent,
is entempled in Avaḷ Ivaḷ Nallūr. 8

576. ஏனம்ஆய்க் கிடந்த மாலும், எழில் தரு முளரியானும்,
ஞானம்தான் உடையர்ஆகி நன்மையை அறியமாட்டார்;
சேனம்தான் இலா அரக்கன் செழு வரை எடுக்க ஊன்றி
ஆனந்த அருள்கள் செய்தார்-- அவளிவணல்லூராரே.

Turning himself into a hog, Vishnu burrowed deeper
and deeper into the earth and the one ensconced on
the beauteous Lotus, flew; these both, though wordly wise,
knew not of the salvific beatitude.
When the brainless Asura durst uproot His uberous Mount
Kailās, He crushed him by pressing His toe on His Mount;
then when he rued, he conferred on him manifold joyous grace.
Lo, He is entempled in Avaḷ Ivaḷ Nallūr. 9

577. ஊக்கினான் மலையை ஓடி உணர்வு இலா அரக்கன்தன்னைத்
தாக்கினான், விரலினாலே தலைபத்தும் தகர ஊன்றி;
நோக்கினார், அஞ்சத் தன்னை, நோன்பு இற; ஊன்று சொல்லி
ஆக்கினார், அமுதம்ஆக-- அவளிவணல்லூராரே.

When the senseless Ravaṇa rushed to His Mount Kailās
and durst uproot it, Siva pressed His Mount with His toe
and caused his ten heads to get crushed.
Siva who dreadfully stared at him and annulled all his
boons acquired by him through *nonpus;* later when
he rued, He did away with his misery and blessed
him with His nectarean aid and assistance.
Lo, He is entempled in Avaḷ Ivaḷ Nallūr. 10

60. திருப் பெருவேளூர் திரு நேரிசை

578. மறை அணி நாவினானை, மறப்புஇலார் மனத்து உளானை,
கறை அணி கண்டன்தன்னை, கனல்-எரி ஆடினானை,
பிறை அணி சடையினானை, பெருவேளூர் பேணினானை,
நறை அணி மலர்கள் தூவி நாள்தொறும் வணங்குவேனே.

60. TIRUPPERUVĒḶŪR Tirunērisai

His lips chant the Vedas; He indwells the *manams*
of those that never forget Him.
He wears a dark patch of venom on His throat;
He dances in the blazing fire.
He sports the crescent on His matted hair;
He is the Fosterer of Peruvēḷūr. 1

579. நாதனாய் உலகம்எல்லாம் நம்பிரான் எனவும் நின்ற
பாதன்ஆம் பரமயோகி, பலபல திறத்தினாலும்
பேதனாய்த் தோன்றினானை, பெருவேளூர் பேணினானை,
ஓத நா உடையன்ஆகி உரைக்கும்ஆறு உரைக்கின்றேனே.

He, of the sacred feet, is the supernal Yogi; He is
hailed by all the dwellers of the world as their Chief.
He manifests in multifarious and conflicting forms,
each different from the other.
He is the Fosterer of Peruvēḷūr; my lips chant His
multifoliate greatness, duly as ordained. 2

580. குறவி தோள் மணந்த செல்வக் குமரவேள் தாதை என்று
நறவு இள நறுமென்கூந்தல் நங்கை ஓர் பாகத்தானை,
பிறவியை மாற்றுவானை, பெருவேளூர் பேணினானை,
உறவினால் வல்லன்ஆகி உணரும்ஆறு உணர்த்துவேனே.

He is the Pater of God Muruka who happily embraces the shoulders
of Vaḷḷi hailing from the cynergetic clan.
He is concorporate with His Consort young, of soft
and suaveolent coiffure.
He annuls the cycle of birth and death;
He is the Fosterer of Peruvēḷūr.
Strong in my kinship with Him, I will ever laud Him
blessed with Siva-consciousness. 3

581. மைஞ் ஞவில் கண்டன்தன்னை, வலங்கையில் மழு ஒன்று ஏந்திக்
கைஞ் ஞவில் மானினோடும் கனல்-எரிஆடினானை,
பிஞ்ஞகன்தன்னை, அம் தண் பெருவேளூர் பேணினானை,
பொய்ஞ் ஞெக நினையமாட்டாப் பொறி இலா அறிவினேனே!

His throat is stained with the murky venom;
He wields a *malu* in His right hand.
He sports a fawn in His left hand; He doth
dance in delight in the blazing fire.
He is Pinggnaka; He is the Fosterer of the beauteous
and cool Peruvēḷūr.
Alas, I do not contemplate Him to get rid of falsity;
I am indeed senseless and brainless. 4

582. ஓடை சேர் நெற்றி யானை உரிவையை மூடினானை,
வீடுஅதே காட்டுவானை, வேதம் நான்கு ஆயினானை,
பேடை சேர் புறவு நீங்காப் பெருவேளூர் பேணினானை,
கூட நான் வல்ல மாற்றம் குறுகும்ஆறு அறிகிலேனே.

He wears a band on His forehead; He is mantled
in the peeled off skin of the Tusker.

He reveals the way to deliverance; He is Himself
the quartet of the Vedas.
He is the Fosterer of Peruvēḷūr where doves
never part from their mates.
Alas, I know not to gain at-one-ment with Him;
neither am I blessed with the means therefor. 5

583. கச்சை சேர் நாகத்தானை, கடல்விடங் கண்டத்தானை,
கச்சி ஏகம்பன்தன்னை, கனல்-எரிஆடுவானை,
பிச்சை சேர்ந்து உழல்வினானை, பெருவேளூர் பேணினானை,
இச்சை சேர்ந்து அமர நானும் இறைஞ்சும்ஆறு இறைஞ்சுவேனே.

His waist is cinctured with a serpent; His throat
is stained with the oceanic venom.
He is Ēkampan entempled in Kacchi; He dances in the blazing fire.
He roams about begging alms; I will duly adore Him—
the Fosterer of Peruvēḷūr, to come by the fulfilment
of my desire to gain Him. 6

584. சித்தராய் வந்து தன்னைத் திருவடி வணங்குவார்கள்
முத்தனை, மூர்த்திஆய முதல்வனை, முழுதும்ஆய
பித்தனை, பிறரும் ஏத்தப் பெருவேளூர் பேணினானை,
மெத்த நேயவனை, நாளும் விரும்பும்ஆறு அறிகிலேனே.

He confers *moksha* on the *Siddhas* who worship
His feet; Gnosis is, indeed, His form.
He is the Primal Ens; He is absolutely mad; He is eke adored
by all others; He is the Fosterer of Peruvēḷūr.
To adore Him daily in great bhakti and love Him
constantly, I know not of the right means. 7

585. முண்டமே தாங்கினானை, முற்றிய ஞானத்தானை,
வண்டு உலாம் கொன்றைமாலை வளர்மதிக்கண்ணியானை,
பிண்டமே ஆயினானை, பெருவேளூர் பேணினானை,
அண்டம்ஆம் ஆதியானை, அறியும்ஆறு அறிகிலேனே.

He wears the ash in His forehead; He is the One
of consummate knowledge; He wears the chaplet
of kon̲r̲ais in which bees roam, and the waxing moon.
He is my body and its animator; He fosters Peruvēḷūr.
He is the Primal Ens; He is all the planets. I know not
to comprehend Him as He should be comprehended. 8

586. விரிவு இலா அறிவினார்கள் வேறு ஒரு சமயம் செய்து(வ்)
எரிவினால் சொன்னாரேனும் எம்பிராற்கு எற்றது ஆகும்;
பரிவினால் பெரியோர் ஏத்தும் பெருவேளூர் பற்றினானை
மருவி, நான் வாழ்த்தி, உய்யும் வகைஅது நினைக்கின்றேனே.

If the parviscient evolve a different faith in envy
and propagate it, it too is accepted by our God.
The great ones hail Him with penchant; He is
the Fosterer of Peruvēḷūr.
I but think of the way to gain Him, hail and adore
Him to come by redemption. 9

587. பொருகடல் இலங்கை மன்னன் உடல் கெடப் பொருந்தி நல்ல
கருகிய கண்டத்தானை, கதிர் இளங்கொழுந்து சூடும்
பெருகிய சடையினானை, பெருவேளூர் பேணினானை,
உருகிய அடியர் ஏத்தும் உள்ளத்தால் உள்குவேனே.

He crushed the sovereign of Lanka upon-the-sea
whose billows besiege its shore.

His throat is stained dark by the venom.
He wears on His extensive matted hair the radiant
and young crescent like unto a leaf-bud.
He is the Fosterer of Peruvēḷūr; I will heartily laud
Him like the servitors who hail
and adore Him meltingly. 10

61. திரு இராமேச்சுரம் திரு நேரிசை

588. பாசமும் கழிக்ககில்லா அரக்கரைப் படுத்து, தக்க
வாசம் மிக்க(அ)லர்கள் கொண்டு, மதியினால் மால் செய் கோயில்--
நேசம் மிக்கு அன்பினாலே நினைமின், நீர், நின்று நாளும்!--
நேசம் மிக்கான் இருந்த திரு இராமேச்சுர(ம்)மே.

61. TIRUVIRĀMĒCCHURAM Tirunērisai

The shrine at Tiruvirāmēcchūram was built by Rama
who was blessed with Siva-consciousness.
He slaughtered the Asuras who would not get
detached from this fettering *malas.*
Ye devotees, carry with you fragrant flowers, contemplate
Him in profound love and adore the brilliant One
entempled here. 1

589. "முற்றின, நாள்கள்" என்று முடிப்பதே காரண(ம்)ஆய்
உற்ற வன் போர்களாலே உணர்வு இலா அரக்கர் தம்மைச்
செற்ற மால் செய்த கோயில்-திரு இராமேச்சுரத்தைப்
பற்றி, நீ பரவு,--நெஞ்சே!--படர்சடை ஈசன்பாலே!

Rama waged the cruel war to destroy the senseless
Āsuras knowing that their lives have come to an end.
It is he who built the shrine at Tiruvirāmēcchuram.

Get attached to it where the God of spreading matted
hair abides and adore Him in deep devotion. 2

590. கடல்இடை மலைகள் தம்மால் அடைத்து, மால், கருமம் முற்றி,
திடல்இடைச் செய்த கோயில்-திரு இராமேச்சுரத்தைத்
தொடல்இடை வைத்து நாவில் சுழல்கின்றேன், தூய்மை இன்றி,
உடல்இடை நின்றும் பேரா ஐவர் ஆட்டுண்டு, நானே.

Bridging the sea with mountainous rocks, Rama performed his
intended deed after which he raised on a mound
the temple at Tiruvirāmēcchuram.
Alas, distracted by the pentad of senses which are
firmly rooted in my body, I, the impure one, am
swirling in bewilderment merely chanting the hallowed
name of Siva with my lips. 3

591. குன்றுபோல்-தோள் உடைய குணம் இலா அரக்கர் தம்மைக்
கொன்று போர் ஆழி அம் மால் வேட்கையால் செய்த கோயில்--
நன்றுபோல் நெஞ்சமே! நீ நன்மையை அறிதியாயில்,
சென்று நீ தொழுது உய்கண்டாய்!--திரு இராமேச்சுர(ம்)மே.
He smote the virtueless Asuras whose shoulders
were hill-like. Thereafter, Rama who wields
the weapon of sprocket wheel, built the temple
at Tiruvirāmēcchuram in great devotion.
Well, O heart, if you seek welfare, proceed to this shrine
and worship it to gain redemption. 4

592. வீரம் மிக்கு எயிறு காட்டி விண் உற நீண்டு அரக்கன்
கூரம் மிக்கவனைச் சென்று கொன்று உடன் கடல் படுத்துத்
தீரம் மிக்கான் இருந்த திரு இராமேச்சுரத்தைக்
கோரம் மிக்கு ஆர் தவத்தால் கூடுவார் குறிப்புஉளாரே.

Building a causeway in the sea, Rama invaded Lanka
and smote the sky-high and heroic Asura endowed
with sabre teeth; he, the super hero, then returned
to the shore, built the temple at Tiruvirāmēcchuram
which he adored and hailed.
They that, borne by fierce penchant, reach it, will
gain their sought-after ideal. 5

593. “ஆர், வலம் நம்மின் மிக்கார்?” என்ற அவ் அரக்கர் கூடிப்
போர் வலம் செய்து மிக்குப் பொருதவர்தம்மை வீட்டித்
தேர் வலம் செற்ற மால் செய் திரு இராமேச்சுரத்தைச்
சேர்,--மட நெஞ்சமே!--நீ செஞ்சடை எந்தைபாலே!

Thinking that there are none greater in valour,
the Asuras foregathered in their strength and waged
the war displaying their martial prowess.
Rama slaughtered them with all their chariotry.
Gaining victory, by way of gratitude, he built
the temple at Tiruvirāmēcchuram.
O fond heart, hasten to this shrine to adore our Sire
of ruddy matted hair, entempled here. 6

594. வாக்கினால் இன்பு உரைத்து வாழ்கிலார் தம்மை எல்லாம்
போக்கினால் புடைத்து, அவர்கள் உயிர்தனை உண்டு, மால்தான்
தேக்கு நீர் செய்த கோயில்-திரு இராமேச்சுரத்தை
நோக்கினால் வணங்குவார்க்கு நோய்வினை நுணுகும் அன்றே.

Rama fought with the Asuras who would never
articulate sweet words, and did away with their lives.

This done, Rama who dammed the sea, built the temple
of Tiruvirāmēcchuram on the sea shore.
The maladies and the evil karma of those that are
blessed with the *darshan* of this shrine,'ll fritter away. 7

595. பலவும் நாள் தீமைசெய்து பார் தன்மேல் குழுமி வந்து
கொலை விலார் கொடியர் ஆய அரக்கரைக் கொன்று வீழ்த்த,
சிலையினான் செய்த கோயில்-திரு இராமேச்சுரத்தைத்
தலையினால் வணங்குவார்கள் தாழ்வர்ஆம்; தவம்அது ஆமே.

With his bow, Rama smote the bow-armed and evil
Asuras who ganging together wrought evil on
earth for a good many days.
It is he who built the shrine at Tiruvirāmēcchuram.
Lo, it is the guerdon of their *tapas* that reach this shrine
and adore it with their heads and prostrate before Him. 8

596. கோடி மா தவங்கள் செய்து குன்றினார் தம்மை எல்லாம்
வீடவே சக்கரத்தால் எறிந்து, பின் அன்புகொண்டு,
தேடி, மால் செய்த கோயில்-திரு இராமேச்சுரத்தை
நாடி வாழ்!--நெஞ்சமே, நீ!--நன்நெறி ஆகும்அன்றே.

The Asuras had performed tapas for days without
number; yet they lived abusing their boons.
The discigerous Rama, using many weapons smote them all.
Then, he went in quest of the right place and built
the temple at Tiruvirāmēcchuram.
O heart, long to reach and adore it. It will reveal
to you the godly way to tread on. 9

597. வன்கண்ணர், வாள் அரக்கர்,--வாழ்வினை ஒன்று அறி(ய்)யார்,
புன்கண்ணர் ஆகி நின்று--போர்கள் செய்தாரை மாட்டி,
செங்கண் மால் செய்த கோயில்-திரு இராமேச்சுரத்தைத்
தம் கணால் எய்த வல்லார் தாழ்வர்ஆம், தலைவன்பாலே.

The Asuras are cruel-eyed; they wield swords;
alas, they know not how to live at all.
With blood-shot eyes they fought fiercely.
Viṣhṇu whose eyes are streaked red, smote them all.
Then he built the shrine at the holy Tiruvirāmēcchuram.
They that are blessed with its *darshan,* will come by
the grace to dwell with Siva in close propinquity. 10

598. வ்ரைகள் ஒத்தே உயர்ந்த மணி முடி அரக்கர்கோனை
விரைய முற்று அற ஒடுக்கி, மீண்டு மால் செய்த கோயில்--
திரைகள் முத்தால் வணங்கும்--திரு இராமேச்சுரத்தை
உரைகள்பத்தால் உரைப்பார், உள்குவார், அன்பினாலே.

Mountain-like was the sovereign of the Asuras;
his crowns were inlaid with lofty gems.
Rama destroyed him totally and came back
to the Indian shore and built Tiruvirāmēcchuram
which is adored by the billows abounding in pearls.
They that hail this shrine with these ten hymns
will take to the loving meditation of Siva 11
and eventuallty gain His grace.

62. திரு ஆலவாய் திரு நேரிசை

599. *"வேதியா! வேதகீதா! விண்ணவர் அண்ணா!" என்றுஎன்று*
ஓதியே, மலர்கள் தூவி, ஒடுங்கி, நின் கழல்கள் காண--
பாதி ஓர் பெண்ணை வைத்தாய்! படர்சடை மதியம் சூடும்
ஆதியே! ஆலவாயில் அப்பனே!--அருள்செயாயே!

62. TIRUĀLAVĀI Tirunerisai

O Vedic God! O Singer of the Vedic hymns! The supernals
hail You as the inaccessible One, strew flowers,
gathering before You in their strength and seek
the *darshan* of Your ankleted feet.
You are concorporate with Your Woman; You sport
on Your spreading matted hair, the moon.
O Sire who is the Primordial Ens abiding at Ālavāī,
deign to grace me. 1

600. *"நம்பனே! நான்முகத்தாய்! நாதனே! ஞானமூர்த்தி!*
என் பொனே! ஈசா! என்றுஎன்று ஏத்தி நான் ஏசற்று, என்றும்
பின்பினே திரிந்து நாயேன் பேர்த்து இனிப் பிறவா வண்ணம்--
அன்பனே! ஆலவாயில் அப்பனே!--அருள்செயாயே!

You are the supremely desirable God; four are Your faces;
You are the Lord-God; Your form is of Gnosis.
You are my Gold; You, the God, rule all; You are dear to all;
You are the Sire entempled in Ālavāi. I, Your servitor,
adore and hail You, times without number.
Do annul my mental kink and bless me, a cur, to get
freed from the pentad of senses and their organs.
May You be pleased to so grace me and save me
that I stand freed from the cycle of birth and death. 2

[**Note.** The four-faced Siva is known as Vākisa Siva.]

601. ஒரு மருந்துஆகி, உள்ளாய், உம்பரோடு உலகுக்கு எல்லாம்;
பெரு மருந்துஆகி நின்றாய்; பேர்அமுதின் சுவைஆய்க்
கரு மருந்துஆகி உள்ளாய்;--ஆளும் வல்வினைகள் தீர்க்கும்
அருமருந்து! ஆலவாயில் அப்பனே!--அருள்செயாயே!

You are the peerless panacea; unto the celestials and the terrestrials
You are the great Remedy; You, the Catholicon, are
the nectarean content of bliss.
You are the medicine that does away with the fetters
of our cruel karma.
You, the Sire of Ālavāi, do bless us with Your grace. 3

602. செய்ய நின் கமலபாதம் சேருமா--தேவர்தேவே!
மை அணி கண்டத்தானே! மான்மறி மழு ஒன்று ஏந்தும்
சைவனே!--சால ஞானம் கற்று அறிவு இலாத நாயேன்--
ஐயனே! ஆலவாயில் அப்பனே!--அருள்செயாயே!

You are the God of gods; Your throat is dark;
You sport a fawn and a *malu* in your hands.
You are the God of the Saivite faith; I, the cur, stand
unblessed with consummate knowledge.
O Sire, entempled in Ālavāi, do grace me
to gain Your salvific feet. 4

603. வெண்தலை கையில் ஏந்தி மிகவும் ஊர் பலி கொண்டு என்றும்
உண்டதும் இல்லை; சொல்லில், உண்டது நஞ்சுதன்னை;
பண்டு உனை நினையமாட்டாப் பளகனேன் உளம்அது ஆர,--
அண்டனே! ஆலவாயில் அப்பனே!--அருள்செயாயே!.

Though You carry a white skull and roam about from
place to place, receiving alms, You do not eat it all.

Truly speaking, the oceanic venom is Your victuals.
I am an evil-doer; I did not adore You heartily in the past.
You are the God of Empyrean.
You, our Sire, entempled in Ālavāi, deign to grace me. 5

604. "எஞ்சல் இல் புகல் இது" என்றுஎன்று ஏத்தி நான் ஏசற்று, என்றும்
வஞ்சகம் ஒன்றும் இன்றி மலர் அடி காணும் வண்ணம்--
நஞ்சினை மிடற்றில் வைத்த நன்பொருள் பதமே! நாயேற்கு,
"அஞ்சல்!" என்று--ஆலவாயில் அப்பனே!--அருள்செயாயே!

You keep in Your throat the venom. You are Siva of
the supreme beatitude. You are the Sire of Ālavāi.
Do grace me, the cur, to hold fast to You, the athanasic
Refuge, laud You harbouring deception none,
and come by Your *darshan* and Your assurance
that guarantees me freedom from fear. 6

605. வழு இலாது உன்னை வாழ்த்தி வழிபடும் தொண்டனேன் உன்
செழு மலர்ப்பாதம் காண--தெண்திரை நஞ்சம் உண்ட
குழகனே! கோலவில்லீ! கூத்தனே! மாத்துஆய் உள்ள
அழகனே! ஆலவாயில் அப்பனே!--அருள்செயாயே!

O ever-young God that quaffed the venom that uprose
from the main of lucid billows!
You wield a well-crafted bow; You are the great Dancer.
You are handsome and radiant like the gold of superior
touch; I, Your servitor, laud and adore You.
You are the Sire of Ālavāi. Do grant me grace to have
the darshan of Your splendorous and salvific feet. 7

606. நறுமலர் நீரும் கொண்டு நாள்தொறும் ஏத்தி வாழ்த்திச்
செறிவன சித்தம்வைத்துத் திருவடி சேரும் வண்ணம்--
மறிகடல்வண்ணன் பாகா! மாமறை அங்கம்ஆறும்
அறிவனே! ஆலவாயில் அப்பனே!--அருள்செயாயே!

You keep in a part of Your body, the sea-hued Vishṇu.
You are the Author of the four lofty Vedas and their six Angas.
O Sire of Ālavāi! Be pleased to so grace me that I,
carrying fragrant flowers and holy water, adore and laud
You daily, versed in the ways of gaining at-one-ment
with Your hallowed feet. 8

607. "நலம் திகழ் வாயில் நூலால் சருகுஇலைப்பந்தர்செய்த
சிலந்தியை அரசுஅது ஆள அருளினாய்" என்று திண்ணம்
கலந்து உடன்வந்து நின் தாள் கருதி நான் காண்பதுஆக
அலந்தனன்;--ஆலவாயில் அப்பனே!--அருள்செயாயே!

With the splendorous salival threads, the Spider
wrought for You a canopy to prevent the fall of
dried leaves on Your person.
You caused it to get born as a monarch.
Firmly assured of similar grace, I labour painstakingly
to gain the constant darshan of Your feet.
O Sire of Ālavāi, deign to grace me(too). 9

608. பொடிக்கொடு பூசி, பொல்லாக் குரம்பையில் புந்தி ஒன்றி,
பிடித்து நின் தாள்கள் என்றும் பிதற்றி, நான் இருக்கமாட்டேன்--
"எடுப்பன்" என்று இலங்கைக் கோன் வந்து எடுத்தலும்,
இருபது(த்)தோள்
அடர்த்தனே! ஆலவாயில் அப்பனே!--அருள்செயாயே!

I do not bedaub myself with the powder of holy ash; my body
is intractable; I practise not single-pointed meditation;
I gain not Your feet and I do not daily laud their
greatness. (I am a mere wastrel.)
When the sovereign of Lanka borne by haughteur
durst uproot the Mount Kailās, You crushed his twenty
shoulders caught beneath the Mount.
O Sire of Ālavāi, deign to grace me with redemption. 10

63. திரு அண்ணாமலை திரு நேரிசை

609. *ஓதி மா மலர்கள் தூவி--உமையவள்பங்கா! மிக்க*
சோதியே! துளங்கும் எண்தோள் சுடர் மழுப்படையினானே!
ஆதியே! அமரர்கோவே! அணி அணாமலை உளானே!--
நீதியால் நின்னை அல்லால் நினையுமா நினைவு இலேனே.

63. TIRUVAṆṆĀMALAI Tirunērisai

O Siva concorporate with Uma! O flame infinite!
You dance swaying Your eight arms; You wield a radiant *maḻu;*
You are the Primal Ens and the God of gods.
You are entempled in the ornate Aṇṇāmalai.
I'll chant Your names and strew great flowers on You.
Poised in *niti,* I'll solely meditate on You, without
ever thinking on aught else. 1

610. *பண்தனை வென்ற இன்சொல் பாவை ஓர்பங்க! நீல-*
கண்டனே! கார் கொள் கொன்றைக் கடவுளே! கமலபாதா!
அண்டனே! அமரர்கோவே! அணி அணாமலை உளானே!--
தொண்டனேன் உன்னை அல்லால் சொல்லுமா சொல் இலேனே.

O God concorporate with Uma whose words excel the melody
of paṇ! Your throat is blue; You, the God, are
adorned with the koṉrai flowers of the rainy season.
O God, Your feet are lotus-like! You are the God of the Empyrean.
You are the Monarch of the Devas; You are entempled in
the ornate Aṇṇāmalai. 2

611. உருவமும் உயிரும் ஆகி, ஓதிய உலகுக்கு எல்லாம்
பெரு வினை பிறப்பு வீடுஆய், நின்ற எம்பெருமான்! மிக்க
அருவி பொன் சொரியும் அண்ணாமலை உளாய்! அண்டர்கோவே!--
மருவி நின் பாதம்அல்லால் மற்று ஒரு மாடு இலேனே.

You are the life animating all forms; for the dwellers
of the world, You, our God, constitute their great
karma, embodiment and deliverance.
O God entempled in the ornate Aṇṇāmalai whose cataracts
pour down gold! You are the sovereign of the supernals.
Lo, I am poised in Your feet; this, indeed, is my
sole wealth and nought else. 3 .

612. பைம்பொனே! பவளக்குன்றே! பரமனே! பால்வெண்நீற்றாய்!
செம்பொனே! மலர் செய் பாதா! சீர் தரு மணியே! மிக்க
அம் பொனே கொழித்து வீழும் அணி அணாமலை உளானே!
என் பொனே!--உன்னை அல்லால் ஏதும் நான் நினைவு இலேனே.
O fresh Gold! O Hill of coral! O supreme God! O One
bedaubed with the milk-white ash! O ruddy Gold!
Your feet are flowers; You are the glorious Ruby.
O beauteous gold rained by the cataracts of the ornate
Aṇṇāmalai, You are indeed my Gold.
Other than You I contemplate nought else. 4

613. பிறை அணி முடியினானே! பிஞ்ஞகா! பெண் ஓர்பாகா!
மறைவலா! இறைவா! வண்டு ஆர் கொன்றையாய்! வாமதேவா!
அறைகழல் அமரர் ஏத்தும் அணி அணாமலை உளானே!
இறைவனே!--உன்னை அல்லால் யாது நான் நினைவு இலேனே.

O Crescent-crested God! O Pinggnaka! O God concorporate
with Your Woman! O God, the Author and Explicator of the Vedas!
O God adorned with konrais bebuzzed by bees! O Vāmadēva!
You are entempled in the ornate Aṇṇāmalai, adored
and hailed by Devas of resounding anklets.
O my God, other than You, I contemplate nought else. 5

614. புரிசடைமுடியின்மேல் ஓர் பொரு புனல் கங்கை வைத்துக்
கரிஉரி போர்வை ஆகக் கருதிய காலகாலா!
அரிகுலம் மலிந்த அண்ணாமலை உளாய்!--அலரின் மிக்க
வரி மிகு வண்டு பண்செய் பாதம் நான் மறப்பு இலேனே.

On Your twisted strands of ruddy matted hair, You sport
the Ganga of besieging billows, O God!
You are mantled in the peeled off skin of the Tusker, O God!
You caused the death of Death.
You are entempled in the ornate Aṇṇāmalai where
thrives abundantly the clan of monkeys.
Speckled bees bombilate over Your flowery feet.
Never, never will I forget You. 6

615. இரவியும், மதியும், விண்ணும், இரு நிலம், புனலும், காற்றும்,
உரகம் ஆர் பவனம்எட்டும், திசை, ஒளி, உருவம்ஆனாய்!
அரவு உமிழ் மணி கொள் சோதி அணி அணாமலை உளானே!--
பரவும் நின் பாதம்அல்லால், பரம! நான் பற்று இலேனே.

You pervade radiantly the forms of the sun, the moon,
the heavens, the immense earth, the water,
the wind, the nether world of thanatophidian
serpents and the directions.
You are entempled in the ornate Aṇṇāmalai, made
effulgent by the gems spat by serpents.
O God of the Empyrean, I have attachment none,
save Your feet that I adore and hail. 7

616. பார்த்தனுக்கு அன்று நல்கிப் பாசுபதத்தை ஈந்தாய்;
நீர்த் ததும்பு உலாவு கங்கை நெடு முடி நிலாவ வைத்தாய்--
ஆர்த்து வந்து ஈண்டு கொண்டல் அணி அணாமலை உளானே!
தீர்த்தனே!--நின் பாதத் திறம்அலால்-திறம் இலேனே.

Of yore, You willingly blessed Arjuna with Your Pāsupata;
You sport on Your long crest, the roaming Ganga,
brimful of water. You are entempled in the ornate
Aṇṇāmalai on which the rumbling clouds rest.
O pure and sacred One! I have nexus none
save the one with Your feet. 8

617. பாலும் நெய் முதலா மிக்க பசுவில்ஐந்து ஆடுவானே!
மாலும் நான்முகனும் கூடிக் காண்கிலா வகையுள் நின்றாய்!
ஆலும் நீர் கொண்டல் பூகம் அணி அணாமலை உளானே!
வால் உடை விடையாய்!--உன்தன் மலர் அடி மறப்பு இலேனே.

You have Your ablutions in the five products of
kine, inclusive of milk and ghee.
When Vishṇu and Brahma together went in quest
of You, You stood unbeholdable by them.

You are entempled in the ornate Aṇṇāmalai teeming with
areca trees over which clouds sail.
Your mount is the shapely-tailed white Bull.
I will never, never forget Your feet. 9

618. இரக்கம்ஒன்றுயாதும் இல்லாக் காலனைக் கடிந்த எம்மான்!
உரத்தினால் வரையை ஊக்க, ஒருவிரல்நுதியினாலே
அரக்கனை நெரித்த அண்ணாமலை உளாய்! அமரர்ஏறே!--
சிரத்தினால் வணங்கி ஏத்தித் திருவடி மறப்பு இலேனே.

He is our God who smote the utterly merciless Yama.
When the Asura trusting to his prowess, durst uproot
Your Mount Kailās, You pressed the Mount with the tip
of Your toe and crushed him.
You are the Lion among the Devas; You are entempled in Aṇṇāmalai.
I'll hail and adore You with my head; I'll never
forget Your sacred feet. 10

64. திரு வீழிமிழலை திரு நேரிசை

619. பூதத்தின் படையர்; பாம்பின் பூணினர்; பூணநூலர்;
சீதத்தின் பொலிந்த திங்கள் கொழுந்தர்; நஞ்சு அழுந்து கண்டர்;
கீதத்தின் பொலிந்த ஓசைக் கேள்வியர்; வேள்வியாளர்;
வேதத்தின் பொருளர்--வீழிமிழலையுள் விகிர்தனாரே.

64. TIRUVEEḶIMIḶALAI Tirunērisai

His Hosts are the Bhūtas; He is adorned with serpents;
He wears the sacred thread.
He sports the splendorous and moist crescent like unto
a leaf-bud; His throat stands stained by venom.

He is the dulcet Singer of the Vedas cast in rhythms.
He is the God of the Vedic and Āgamic sacrifices.
He is the import of the Vedas; He is the great Vikirtan
entempled in Veelimilalai. 1

620. *காலையின் கதிர்செய் மேனி, கங்குலின் கறுத்த கண்டர்;*
மாலையின் மதியம் சேர்ந்த மகுடத்தர்; மதுவும் பாலும்
ஆலையில் பாகும் போல அண்ணித்திட்டு,--அடியார்க்கு,--என்றும்
வேலையின் அமுதர்--வீழிமிழலையுள் விகிர்தனாரே.

During the morn He is like the radiant sun; during
night dazzles His blue throat.
He wears on His crown the crepuscular crescent.
Unto His servitors, He is sweet like melis, milk
and the juice of sugarcane distilled by the press.
He is the ambrosia churned from the sea.
He, the great Vikirtan, is entempled in Veelimilalai. 2

621. வரும் தினம், நெருநல் இன்றுஆய், வழங்கின நாளர்; ஆல்கீழ்
இருந்து நன்பொருள்கள் நால்வர்க்கு இயம்பினர்; இருவரோடும்
பொருந்தினர்; பிரிந்து தம்பால் பொய்யர் ஆம்அவர்கட்கு என்றும்
விருந்தினர்--திருந்து வீழிமிழலையுள் விகிர்தனாரே.

He who is tomorrow, today and yesterday, is ever-existent.
Of yore, seated beneath the Banyan tree, He taught
the Four the lofty truths; He animated the Two, namely
Vishṇu and Brahma.
He is ever strange and incomprehensible unto them that are
knit with falsity.

He is, indeed, the Vikirtan entempled in the ever-pure
Veel̲imil̲alai, for our weal and welfare. 3

622. நிலை இலா ஊர்மூன்று ஒன்ற,--நெருப்பு,--அரி காற்று அம்புஆக,
சிலையும் நாண்அதுவும் நாகம் கொண்டவர்; தேவர்தங்கள்
தலையினால்-தரித்த என்பும், தலைமயிர்வடமும், பூண்ட
விலை இலா வேடர்--வீழிமிழலையுள் விகிர்தனாரே.

Nocked with the arrow of Vishṇu winged with the Agni-tipt
wind, fixed to the string of the Snake, attached to
His Mountain-bow, He devastated the ever-roaming
triad of the walled-citadels.
He is decked with a garland of Devas' skulls.
He wears as His sacred thread, the human hair.
Eke does He wear as jewels, the bones.
He assumed a hunter's form the worth of which is unassessable.
He, the Vikirtan, is entempled in Veel̲imil̲alai. 4

623. மறைஇடைப் பொருளர்; மொட்டின் மலர் வழி வாசத் தேனர்;
கறவுஇடைப் பாலின் நெய்யர்; கரும்பினில் கட்டியாளர்;
பிறைஇடைப் பாம்பு கொன்றைப் பிணையல் சேர் சடையுள் நீரர்;
விறகுஇடைத் தீயர்--வீழிமிழலையுள் விகிர்தனாரே.

He is the import of the Vedas; He is the One melis-like;
He is the fragrance of the blossoming bud.
He is the ghee pervading perdu the milk of cow.
He is the sweet as the lump of sugar.
On His matted crest, He wears the crescent, the snake
and the wreaths of Kon̲r̲ai along with the Ganga.

He is the fire concealed in the wooden fuel.
He, the Vikirtan, is entempled in Veelimilalai.. 5

624. எண் அகத்து இல்லைஅல்லர்; உளர் அல்லர்; இமவான் பெற்ற
பெண் அகத்தர்; ஐயர்; காற்றில் பெரு வலி இருவர்ஆகி,
மண்அகத்து ஐவர்; நீரில் நால்வர்; தீஅதனில் மூவர்;
விண் அகத்து ஒருவர்--வீழிமிழலையுள் விகிர்தனாரே.

Siva abides in the thought of His contemplators and yet
He is apart. His half is Himavant's Daughter.
He is the One of space where arises sound.
He is both sound and touch of the wind; as fire,
He contains sound, touch and form; in water He is
the quartet of sound, touch, form and relish;
He is the pentad of sound, touch, form, relish
and odour. He is, indeed, the Vikirtan.
Lo, He is entempled in Veelimilalai. 6

625. சந்துஅணிகொங்கையாள் ஓர்பங்கினர்; சாமவேதர்;
எந்தையும் எந்தைதந்தைதந்தையும் ஆய ஈசர்;
அந்தியோடு உதயம் அந்தணாளர் ஆன்நெய்யால் வேட்கும்
வெந்தழல்உருவர்--வீழிமிழலையுள் விகிர்தனாரே.
Siva is concorporate with His Consort whose breasts
are coated with sandal-paste.
He is the Author and the Chanter of the Sāma Veda.
He, the God, is my Father, the Sire of my father and his father.
He is of the form of the Fire into which the kind-hearted
Brahmins, during the junctions of morn and eve,
offer sacrificial oblations.
He, the Vikirtan, is entempled in Veelimilalai. 7

626. நீற்றினை நிறையப் பூசி, நித்தல் ஆயிரம்பூக்கொண்டு(வ்)
ஏற்றுழி, ஒரு நாள் ஒன்று குறைய, கண் நிறைய இட்ட
ஆற்றலுக்கு ஆழி நல்கி,அவன் கொணர்ந்து இழிச்சும் கோயில்
வீற்றிருந்து அளிப்பர்--வீழிமிழலையுள் விகிர்தனாரே.

Vishṇu wearing abundantly the holy ash, would daily
perform his pūja to Siva.
One day, when he missed a flower out of the thousand,
he gouged an eye of his and offered it
in lieu of the missing flowers.
For this, his tenacious performance of Siva-pūja,
Siva gifted to him His sprocket-wheel. Siva was
also pleased to abide majestically under Vishṇu's Vimana
brought down from the ethereal realm.
Siva, the Vikirtan, is entempled in Veel̲imil̲alai. 8

627. சித்தி செய்பவர்கட்கு எல்லாம் சேர்வுஇடம்; சென்று கூடப்
பத்தி செய்பவர்கள் பாவம் பறைப்பவர்; இறப்புஇலாளர்;
முத்து இசை பவளமேனி முதிர் ஒளி நீலகண்டர்;
வித்தினில் முளையர்--வீழிமிழலையுள் விகிர்தனாரே.

Siva causes Siddhas gain their coveted destinations.
He annuls the sins of his bhaktas; unto the spiritually
mellowed ones, He confers *moksha*. He is deathless.
Coralline is His body; His throat blazes blue.
He is the sprout germinating from the seed.
He is the Vikirtan of Veel̲imil̲alai. 9

628. தருக்கின அரக்கன் தேர் ஊர் சாரதி தடை நிலாது,
பொருப்பினை எடுத்த தோளும் பொன் முடிபத்தும் புண்ஆய்
நெரிப்புண்டு அங்கு அலறி மீண்டு நினைந்து அடி பரவ, தம் வாள்
விருப்பொடும் கொடுப்பர்--வீழிமிழலையுள் விகிர்தனாரே.

Ignoring the caution of his charioteer that his vehicle
canst not cross the Mount Kailās, Ravaṇa, borne by
arrogance durst uproot it.
Witnessing this Siva crushed his shoulders and his ten golden
crowned heads causing them to get severely wounded.
At this, the Asura wailed aloud and rued his deed,
and in deep devotion, hailed His feet.
For this, Siva willingly gifted to him His sword Chandrakāsa.
Siva, the Vikirtan, is entempled in Veel̲imil̲alai. 10

65. திருச் சாய்க்காடு திரு நேரிசை

629. "தோடு உலாம் மலர்கள் தூவித் தொழுது எழு மார்க்கண்டேயன்
வீடும் நாள் அணுகிற்று" என்று மெய் கொள்வான் வந்த காலன்
பாடு தான் செலலும், அஞ்சி, "பாதமே சரணம்" என்ன,
சாடினார், காலன் மாள;--சாய்க்காடு மேவினாரே.

65. TIRUCCHĀIKKĀṬU Tirunērisai

Mārkandēya strewing petalled flowers on Siva, always
adored and hailed Him.
Sensing that his life was nearing its end Yama strode forth
to snatch his life; at this, the lad seized by dread,
took refuge in Siva's feet. To save him Siva smote Yama.
Lo, this Siva is entempled in Chāikkāṭu. 1

630. வடம் கெழு மலை மத்துஆக வானவர் அசுரரோடு
கடைந்திட எழுந்த நஞ்சம் கண்டு பல்-தேவர் அஞ்சி
அடைந்து, "நும் சரணம்" என்ன, அருள் பெரிது உடையர் ஆகித்
தடங்கடல்நஞ்சம் உண்டார்--சாய்க்காடு மேவினாரே.

When with the Mount Mantara fastened with the snake Vāsuki
as the rope, the sea was churned by Devas and Asuras, rose up
the venom seeing which the many Devas grew scared, rushed to
Siva and took refuge in His feet.
At this, the infinitely merciful Siva quaffed
the venom of the extensive main.
Lo, Siva is entempled in Chāikkāṭu. 2

631. அரண் இலா வெளிய நாவல் அரு நிழல்ஆக ஈசன்
வரணியல் ஆகித் தன் வாய் நூலினால் பந்தர்செய்ய,
முரண் இலாச் சிலந்திதன்னை முடி உடை மன்னன் ஆக்கித்
தரணிதான் ஆள வைத்தார்--சாய்க்காடு மேவினாரே.

When in the open space stood the white jambolan tree
beneath whose narrow shade Siva was entempled,
a spider desiring to provide shade for Siva, wove with its
salival threads a canopy for Him.
To bless that spider that rendered such irreproachable service,
Siva caused it to get born as a prince who duly grew
into the crowned monarch and ruled the world.
It is this Siva who is entempled in Chāikkāṭu. 3

632. அரும் பெருஞ் சிலைக் கை வேடனாய், விறல் பார்த்தற்கு, அன்று(வ்),
உரம் பெரிது உடைமை காட்டி, ஒள் அமர் செய்து, மீண்டே
வரம் பெரிது உடையன் ஆக்கி, வாள் அமர்முகத்தில் மன்னும்
சரம் பொலி தூணி ஈந்தார்--சாய்க்காடு மேவினாரே.

Armed with a great and rare bow, Siva manifested as
a hunter before the doughty Arjuna and displaying His
great prowess fought with him.
Eventually He blessed him with boons and gifted to him
a quiver full of unfailing arrows for his use in
the battle-fields where clash dazzling weapons.
It is such Siva who is entempled in Chāikkāṭu. 4

633. இந்திரன் பிரமன் அங்கி எண்வகை வசுக்களோடு
மந்திர மறைஅது ஓதி வானவர் வணங்கி வாழ்த்த,
தந்திரம் அறியாத் தக்கன் வேள்வியைத் தகர்த்தஞான்று,
சந்திரற்கு அருள்செய்தாரும்--சாய்க்காடு மேவினாரே.

Siva devastated the *yagna* of Daksha who knew not
how to duly perform it, though Indira, Brahma,
Agni and the eight *Vasus* participated in it
and the Devas adored and hailed him.
On this occasion He graced Chandra.
He is, indeed, entempled in Chāikkāṭu. 5

634. ஆ மலி பாலும் நெய்யும் ஆட்டி அர்ச்சனைகள் செய்து
பூ மலி கொன்றை சூட்டப் பொறாத தன் தாதை தாளைக்
கூர்மழு ஒன்றால் ஓச்ச, குளிர் சடைக் கொன்றைமாலைத்-
தாமம் நல் சண்டிக்கு ஈந்தார்--சாய்க்காடு மேவினாரே.

Vichārasarma performed the ablutions of Siva-Linga with
the five products of kine, inclusive of milk and ghee,
and performed pūjas to Siva, decking Him with
the wreaths of konṟais galore.

When his father, unable to appreciate it, spoilt it,
he cut away his feet with a sharp axe.
For this, Siva conferred on him the beatitude of
Chandisa and wreathed his head with the goodly
chaplet of cool konr̲ais which burgeon in rows.
He is, indeed, entempled in Chāikkāṭu. 6

635. மை அறு மனத்தன்ஆய பகீரதன் வரங்கள் வேண்ட,
ஐயம் இல் அமரர் ஏத்த, ஆயிரம்முகம்அதுஆகி
வையகம் நெளியப் பாய்வான் வந்து இழி கங்கை என்னும்
தையலைச் சடையில் ஏற்றார்--சாய்க்காடு மேவினாரே.

When Bhagirata of unflawed *manam* prayed to Siva
for boons, He granted them, adored and hailed
by the Devas who never entertained any doubt about
Siva's peerless munificence.
When the thousand-forded Ganga descended down amain,
with intent to devastate the earth, Siva received
her on His matted crest.
He is, indeed, entempled in Chāikkāṭu. 7

636. குவப் பெருந் தடக்கை வேடன், கொடுஞ்சிலை இறைச்சிப்பாரம்,
துவர்ப் பெருஞ் செருப்பால் நீக்கி, தூய வாய்க்கலசம் ஆட்ட,
உவப் பெருங் குருதி சோர, ஒரு க(ண்)ணை இடந்து அங்கு அப்பத்
தவப் பெருந் தேவு செய்தார்--சாய்க்காடு மேவினாரே.

Tiṇṇan, the hunter whose shoulders were broad and puissant,
armed with a cruel bow, bore on his hand the cooked
flesh; with his ruddy slipppered foot, he removed the flowers
on Siva's head and bathed Him with the water held in his mouth.

When one day he beheld an eye of Siva's bleeding profusely,
he gouged an eye of his, with an arrow, and applied
it on the bleeding eye.
Siva blessed him with Godly beatitude.
He is, indeed, entempled in Chāikkāṭu. 8

637. நக்கு உலாம் மலர் பல்-நூறு கொண்டு நல்ஞானத்தோடு
மிக்க பூசனைகள் செய்வான், மென்மலர் ஒன்று காணாது,
"ஒக்கும், என் மலர்க்கண்" என்று அங்கு ஒரு க(ண்)ணை இடந்தும்
அப்ப,
சக்கரம் கொடுப்பர்போலும்--சாய்க்காடு மேவினாரே.

Vishṇu daily adored Siva with a thousand fragrant
flower and performed Siva-pūja with Siva-consciousness.
When one day he missed a soft flower,
he gouged his eye and offered it in lieu of
the missing flower, as a proper substitute.
For this act of Vishṇu, Siva blessed him with His sprocket-wheel.
He is, indeed, entempled in Chāikkāṭu. 9

638. புயம் கம் ஐஞ்-ஞான்கும் பத்தும் ஆய கொண்டு அரக்கன் ஓடிச்
சிவன்திருமலையைப் பேர்க்கத் திருமலர்க் குழலி அஞ்ச,
வியன் பெற எய்தி வீழ விரல் சிறிது ஊன்றி, மீண்டே
சயம் பெற நாமம் ஈந்தார்--சாய்க்காடு மேவினாரே.
When the Asura with his five times four arms
and ten heads rushed to Siva's Mount Kailas divine,
and durst uproot it, His Consort of curly coiffure
stood scared. So, Siva pressed His Mount with His toe,
crushed the Asura beneath it, who fell down,
denuded of his prowess.

Then when he rued, He graced him, henceforth to be
known as the triumphant Ravaṇa.
Lo, Siva is entempled in Chāikkāṭu. 10

66. திரு நாகேச்சுரம் திரு நேரிசை

639. கச்சை சேர் அரவர்போலும்; கறை அணி மிடற்றர்போலும்;
பிச்சை கொண்டு உண்பர்போலும்; பேர் அருளாளர்போலும்;
இச்சையால் மலர்கள் தூவி இரவொடு பகலும் தம்மை
நச்சுவார்க்கு இனியர்போலும்--நாகஈச்சுரவனாரே.

66. TIRUNĀKĒCĊHURAM Tirunērisai

His waist is cinctured with a serpent; His throat
wears a blue patch; He begs alms and eats it.
He is, indeed, the supremely graceful One; He is sweet
unto those who in deep devotion, strew flowers on Him,
adore and hail Him duly during day and night.
He, is indeed, the God of Nākēcchuram. 1

640. வேடு உறு வேடர் ஆகி விசயனோடு எய்தார்போலும்;
காடு உறு பதியர்போலும்; கடிபுனல் கங்கைநங்கை
சேடு எறி சடையர்போலும்; தீவினை தீர்க்க வல்ல
நாடு அறி புகழர்போலும்-- நாகஈச்சுரவனாரே.

Siva assuming the form of a hunter and armed with
a bow and arrows, fought with Arjuna.
He is the dweller in the crematory; He retained the Ganga
on His renowned matted hair, keeping her controlled.
He is an annuller of evil deeds; ubiquitous is His glory.
He is, indeed, entempled in Nākēcchuram. 2

641. கல்-துணை வில்அதுஆகக் கடிஅரண் செற்றார்போலும்;
பொன்-துணைப் பாதர்போலும்; புலிஅதள் உடையாபோலும்;
சொல்-துணைமாலைக்கொண்டு தொழுது எழுவார்கட்கு எல்லாம்
நல்-துணை ஆவர்போலும்--நாகஈச்சுரவனாரே.

With His Mountain-bow, He smote the well-guarded triad
of the walled-citadels; His salvific feet are auric.
He is clad in the tiger's skin; He is the timely Help unto
those who adorn Him with hymnal wreaths, prostrate
before Him, rise up and hail Him.
He is, indeed, entempled in Nākēcchuram. 3

642. கொம்பு அனாள் பாகர்போலும்; கொடி உடை விடையர்போலும்;
செம்பொன் ஆர் உருவர்போலும்; திகழ் திருநீற்றர்போலும்;
"எம்பிரான்! எம்மை ஆளும் இறைவனே!" என்று தம்மை
நம்புவார்க்கு அன்பர்போலும்-- நாகஈச்சுரவனாரே.

He is concorporate with His Consort like unto a flowery branch;
His flag sports the signum of the Bull—His Mount.
His form is of the hue of ruddy copper; He is adorned
with the splendorous and holy ash.
He is sweet unto those adorers that trust Him as their
God and the governing personal Deity.
He is, indeed, entempled in Nākēcchuram. 4

643. கடகரி உரியர்போலும்; கனல் மழுவாளர்போலும்;
படஅரவு அரையர்போலும்; பாரிடம்பலவும் கூடிக்
குடம் உடை முழவம் ஆர்ப்ப, கூளிகள் பாட, நாளும்
நடம் நவில் அடிகள்போலும்-- நாகஈச்சுரவனாரே.

He peeled off the skin of the musty Tusker and mantled Himself
in its skin. His waist is cinctured with a hooded cobra.
As His Bhūta-Hosts surround Him and play on *kuta-mula*
and as the female ghouls sing, He enacts daily
His dance. He is, indeed, entempled in Nākēcchuram. 5

644. பிறை உறு சடையர்போலும்; பெண் ஒருபாகர்போலும்;
மறை உறு மொழியர்போலும்; மால் மறையவன்தன்னோடு,
முறைமுறை அமரர் கூடி முடிகளால் வணங்க நின்ற
நறவு அமர் கழலர்போலும்-- நாகஈச்சுரவனாரே.

He wears on His matted crest the crescent; He, the Chanter
of the Vedas, is concorporate with His Woman.
Melis-sweet are His ankleted feet at which foregather duly
Vishṇu, Brahma and Devas adoring them with their heads.
He, our God Siva, is entempled in Nākēcchuram. 6

645. வஞ்சகர்க்கு அரியர்போலும்; மருவினோர்க்கு எளியர்போலும்;
குஞ்சரத்துஉரியர்போலும்; கூற்றினைக் குமைப்பர்போலும்;
விஞ்சையர் இரிய அன்று வேலைவாய் வந்து எழுந்த
நஞ்சு அணி மிடற்றர்போலும்-- நாகஈச்சுரவனாரே.

He is impossible of comprehension by the deceitful; He is
easy of access to those who love Him in deep devotion.
He is mantled in the peeled off skin of the Tusker;
of yore, He smote Death to death.
When beseeched by the Devas earnestly, He quaffed
the venom of the main and stained His throat.
He our God Siva, is entempled in Nākēcchuram. 7

646. போகம் ஆர் மோடி கொங்கை புணர்தரு புனிதர்போலும்;
வேகம் ஆர் விடையர்போலும்; வெண்பொடிஆடும் மேனிப்
பாகம் மால் உடையர்போலும்; பருப்பதவில்லர்போலும்;
நாகம்நாண் உடையர்போலும்-- நாகஈச்சுரவனாரே.

He is the Holy One who embraces the blissful breasts
of Modi; He is the Rider of the swift-footed Bull.
His chest is coated with the white powder of ash,
in which doth abide Vishṇu.
He is the wielder of the Mountain-bow, the string
of which is the Snake.
He, our God Siva, is entempled in Nākēcchuram. 8

647. கொக்கரை, தாளம், வீணை, பாணிசெய் குழகர்போலும்;
அக்கு அரை அணிவர்போலும்; ஐந்தலைஅரவர்போலும்;
வக்கரை அமர்வர்போலும்; மாதரை மையல் செய்யும்
நக்க(அ)ரை உருவர்போலும்-- நாகஈச்சுரவனாரே.

He is the ever-young One who dances to the orchestrated
music of *kokkarai,* cymbals and veena.
He wears a chain of small chanks in His waist; He is
adorned with the five-headed adder.
He is enshrined in Vakkarai; He is the nude God
who enchants the damsels.
He, our God Siva, is entempled in Nākēcchuram. 9

648. வின்மையால் புரங்கள்மூன்றும் வெந்தழல் விரித்தார்போலும்;
தன்மையால் அமரர்தங்கள் தலைவர்க்கும் தலைவர்போலும்;
வன்மையால் மலை எடுத்தான் வலியினைத் தொலைவித்து, ஆங்கே
நன்மையால் அளிப்பர்போலும்-- நாகஈச்சுரவனாரே.

By His archery He gutted with fierce fire the triad
of the walled-citadels. His Godhead makes Him
the Chief of the lords of the Devas.
When Ravaṇa durst uproot the Mount Kailās trusting
to his prowess, He crushed the puissance out of him.
Yet when he rued his deed, He blessed him with weal.
He, our God Siva, is entempled in Nākēcchuram. 10

67. திருக் கொண்டீச்சுரம் திரு நேரிசை

649. வரைகிலேன், புலன்கள்ஐந்தும்; வரைகிலாப் பிறவி மாயப்
புரையுளே அடங்கி நின்று புறப்படும் வழியும் காணேன்;
அரையிலே மிளிரும் நாகத்து அண்ணலே! "அஞ்சல்!" என்னாய்--
திரை உலாம் பழன வேலித் திருக் கொண்டீச்சுரத்து உளானே!

67. TIRUKKOṆDEECCHURUM Tirunērisai

I canst not control the pentad of my senses; I remain
fallen into the ineluctable and illusory pit of birth
and know not the way to emerge out of it.
O Siva, Your waist is cinctured with a bright serpent.
O Great One entempled in Tirukkoṇdeecchuram abounding
in wavelet-tossed fields, will You not deign to
assure me saying: "Fear not!"? 1

650. தொண்டனேன் பிறந்து வாளா தொல்வினைக்குழியில் வீழ்ந்து
பிண்டமே சுமந்து நைந்து பேர்வது ஓர் வழியும் காணேன்;
அண்டனே! அண்டவாணா! அறிவனே! "அஞ்சல்!" என்னாய்--
தெண்திரைப் பழனம் சூழ்ந்த திருக் கொண்டீச்சுரத்து உளானே!

After my birth, I, Your servitor, fell into the pit dug by
my past karma, wasting my life all the while.
I but carry my fleshy body and grieve sorely.
I am involved in dread unable to escape my lot and gain
birthlessness. O Cosmic God! O God of the Empyrean!
O God of Gnosis!
You are entempled in Tirukkoṇdeecchurum girt with fields
abounding in lucid wavelets.
Deign to save me, assuring me thus: "Do not fear at all!" 2

651. கால் கொடுத்து, எலும்பு முட்டி, கதிர் நரம்பு ஆக்கை ஆர்த்து,
தோல் உடுத்து, உதிரம் அட்டி, தொகு மயிர் மேய்ந்த கூரை
ஓல்எடுத்து உழைஞர் கூடி ஒளிப்பதற்கு அஞ்சுகின்றேன்--
சேல் உடைப் பழனம் சூழ்ந்த திருக் கொண்டீச்சுரத்து உளானே!

Providing legs, fitting bones, a flesh-woven body knit
with nerves and activising it with the circulation of blood,
You created me. It is but a hut roofed of hair.
I shudder to think that when I become moribund,
my kith and kin will gather around me, lament aloud
and eventually dig a grave for me.
O God entempled in Tirukkoṇdeecchurum abounding
in fields where *cēls* thrive, deign to redeem, me. 3

652. கூட்டம்ஆய் ஐவர் வந்து கொடுந் தொழில் குணத்தர்ஆகி
ஆட்டுவார்க்கு ஆற்றகில்லேன்--ஆடுஅரவு அசைத்த கோவே!
காட்டுஇடை அரங்கம்ஆக ஆடிய கடவுளேயோ!
சேட்டு இரும் பழன வேலித் திருக் கொண்டீச்சுரத்து உளானே!

When the five senses throng and force me to do what they bid,
I cannot withstand their combined cruelty.
O Monarch cinctured with a serpent in Your waist! You are
the goodly and glorious One entempled in Tirukkoṇdeecchurum-,
fenced with fecund fields—, deign to save me. 4

653. *பொக்கம்ஆய் நின்ற பொல்லாப் புழு மிடை முடை கொள் ஆக்கை*
தொக்கு நின்று ஐவர் தொண்ணூற்று அறுவரும் துயக்கம் எய்த,
மிக்கு நின்று இவர்கள் செய்யும் வேதனைக்கு அலந்துபோனேன்--
செக்கரே திகழும் மேனித் திருக் கொண்டீச்சுரத்து உளானே!

This, my ephemeral body, is fugitive; it is the abode of
cruel worms; it stinks; here thrive the wicked senses five
and the ninety six tatvās; these befuddle and grieve me.
I feel miserable unable to bear their evil-breeding deeds.
O God of splendorous and incarnadine frame, entempled in
Tirukkoṇdeecchurum, deign to save and redeem me. 5

654. *ஊன் உலாம் முடை கொள் ஆக்கை உடைகலம் ஆவது, என்றும்;*
மான் உலாம் மழைக்கணார் தம் வாழ்க்கையை மெய் என்று எண்ணி,
நான் எலாம் இனைய காலம் நண்ணிலேன்; எண்ணம் இல்லேன்--
தேன் உலாம் பொழில்கள் சூழ்ந்த திருக் கொண்டீச்சுரத்து உளானே!

I knew not the truth that this stinking body covered by
flesh, is like unto a vessel fated to get shattered hitting
against the rock hidden in the sea.
I deemed the life spent in the company of women whose cool
eyes roll like those of an antelope to be true and permanent.
Alas, till now I had not taken any effort to gain You;
I have recklessly wasted my life.

O Siva entempled in Tirukkoṇdeecchurum girt with melliferous
gardens where bees wing about. Deign to forgive and redeem me. 6

655. சாண் இரு மருங்கு நீண்ட சழக்கு உடைப் பதிக்கு நாதர்,
வாணிகர்ஐவர் தொண்ணூற்று அறுவரும் மயக்கம் செய்து,
பேணிய பதியின் நின்று பெயரும்போது அறியமாட்டேன்--
சேண் உயர் மாடம் நீடு திருக் கொண்டீச்சுரத்து உளானே!

Unto my body, four cubits long, reckoned as an urbs, the five
senses who are truly unfair traders, are chieftains.
I am but a fosterer of this urbs and know not when I
must depart from it.
O Siva, entempled in Tirukkoṇdeecchurum dight with
sky-high mansions, deign to redeem me. 7

656. பொய்ம் மறித்து இயற்றிவைத்து, புலால் கமழ் பண்டம் பெய்து,
பைம் மறித்து இயற்றியன்ன பாங்கு இலாக் குரம்பைநின்று
கைம் மறித்தனைய ஆவி கழியும்போது அறியமாட்டேன்;
செந்நெறிச் செலவு காணேன்--திருக் கொண்டீச்சுரத்து உளானே!
Packing tight the bag of a body into which I stuffed things
malodorous like the decaying flesh, I displayed its outer
side concealing the dirt remaining in its inner side.
When life quits resenting its incarceration, I'll not know
what I should do as I will stand disabled to pursue
the way leading to the salvific destination.
O Siva entempled in Tirukkoṇdeecchurum, deign to save me. 8

657. பாலனாய்க் கழிந்த நாளும், பனிமலர்க் கோதைமார்தம்-
மேலனாய்க் கழிந்த நாளும், மெலிவொடு மூப்பு வந்து
கோலனாய்க் கழிந்த நாளும், குறிக்கோள் இலாது கெட்டேன்--
சேல் உலாம் பழன வேலித் திருக்கொண்டீச்சுரத்து உளானே!

I wasted my juvenile days; then I wasted my days setting
my mind on women adorned with garlands woven of dewy flowers.
I wasted my old age dovetailed with debility.
I spoiled myself not pursuing the right ideal.
O Siva entempled in Tirukkoṇdeecchurum in whose fields
cēls flourish, deign to set me straight and save me. 9

658. விரை தரு கருமென்கூந்தல் விளங்கு இழை வேல்ஒண்கண்ணாள்
வெருவர, இலங்கைக் கோமான் விலங்கலை எடுத்தஞான்று,
பருவரை அனைய தோளும் முடிகளும் பாறி வீழத்
திருவிரல் ஊன்றினானே--திருக் கொண்டீச்சுரத்து உளானே!

The sovereign of Lanka durst uproot the Mount Kailās.
At this, Uma—the splendorous and bejewelled—, whose soft
coiffure is dark and fragrant, stood scared.
Then Siva so pressed His divine toe on His Mount that his
great and hill-like shoulders as well as his heads got
cracked and shattered.
He, our God, is entempled in Tirukkoṇdeecchurum. 10

68. திரு ஆலங்காடு திரு நேரிசை

659. வெள்ள நீர்ச் சடையர்போலும்; விரும்புவார்க்கு எளியர்போலும்;
உள்ளுளே உருகி நின்று அங்கு உகப்பவர்க்கு அன்பர்போலும்;
கள்ளமே வினைகள்எல்லாம் கரிசு அறுத்திடுவர் போலும்--
அள்ளல் அம் பழனை மேய ஆலங்காட்டு அடிகளாரே.

His matted crest sports the flood of Ganga;
He is easy of access to *bhaktas*.
He is dear unto those who inly melt and rejoice in devotion;
He annuls the deeds bred by furtive karma.
The Great One is entempled in Ālaṅkāṭu abounding
in miry fields. 1

660. செந்தழல்உருவர் போலும்; சின விடை உடையர்போலும்;
வெந்தவெண்நீறுகொண்டு மெய்க்கு அணிந்திடுவர்போலும்;
மந்தம் ஆம் பொழில் பழ(ன்)னை மல்கிய வள்ளல்போலும்;
அந்தம் இல் அடிகள்போலும்--ஆலங்காட்டு அடிகளாரே.

His form is ruddy as flame; He rides the irate Bull;
He bedaubs His body with the baked and white ash.
He is the Munificent One who presides over Paḻayaṉūr
girt with gardens where the southerly wafts.
He, the Great athanasic One, is entempled in Ālaṅkāṭu. 2

661. கண்ணினால் காமவேளைக் கனல் எழ விழிப்பர்போலும்;
எண்இலார் புரங்கள்மூன்றும் எரியுணச் சிரிப்பர்போலும்;
பண்ணின் ஆர் முழவம் ஓவாப் பைம்பொழில் பழனை மேய
அண்ணலார்--எம்மை ஆளும் ஆலங்காட்டு அடிகளாரே.

He stared fiercely with His forehead-eye Manmata to perish
in fire; by His derisive laughter, He gutted with fire,
the three hostile walled-citadels whose Asuras ignored Him.

He is the God of Pal̲ayan̲ūr girt with ever-green fields,
where hymns cast in paṇ are sung accompanied by
mrutaṅkam which keeps time.
He, the Great One who rules us—His servitors—,
is entempled in Ālaṅkāṭu. 3

662. காறிடு விடத்தை உண்ட கண்டர்; எண்தோளர்போலும்;
தூறு இடு சுடலைதன்னில் சுண்ணவெண்நீற்றர்போலும்;
கூறு இடும் உருவர்போலும்; குளிர்பொழில் பழனை மேய
ஆறு இடு சடையர்போலும்--ஆலங்காட்டு அடிகளாரே.

He quaffed the deadly venom and stained His throat;
eight are His shoulders; He wears the white ash
of the crematory abounding in brambles and briars.
He shares one half of His body with Uma; He presides over
Ālaṅkāṭu girt with cool gardens.
He sports the Ganga on His matted crest.
He, the Great One, is entempled in Ālaṅkāṭu. 4

663. பார்த்தனோடு அமர் பொருது பத்திமை காண்பர்போலும்;
சூர்த்த வாய் அம்பு கோத்துக் குணங்களை அறிவர்போலும்;
போர்த்தும் ஓர் ஆவநாழி அம்பொடும் கொடுப்பர்போலும்--
தீர்த்தம் ஆம் பழனை மேய திரு ஆலங்காடனாரே.

He fought with Arjuna and made manifest his bhakti for Him;
with a sharp arrow nocked to his bow-string, He tested
and proved his great qualities.
Again, He gifted to him a quiver full of invincible astras.
He is entempled in Tiruvālaṅkātu at the sacred Pal̲ayanūr. 5

664. வீட்டினார் சுடுவெண்நீறு மெய்க்கு அணிந்திடுவர்போலும்;
காட்டில் நின்று ஆடல் பேணும் கருத்தினை உடையர்போலும்;
பாட்டின் ஆர் முழவம் ஓவாப் பைம்பொழில் பழனை மேயார்;
ஆட்டினார், அரவம்தன்னை;--ஆலங்காட்டு அடிகளாரே.

He wears the white ash of the cremated; He is bent upon
dancing in the crematorium.
He, the singer, presides over Pal̲ayan̲ūr girt with ever-green
gardens where the drumming of *kuta-mul̲a* never ceases.
He causes the snake to dance and rejoices.
He, the Great One, is entempled in Ālaṅkāṭu. 6

665. தாள் உடைச் செங்கம(ல்)லத் தடங் கொள் சேவடியர்போலும்;
நாள் உடைக் காலன் வீழ உதைசெய்த நம்பர்போலும்;
கோள் உடைப் பிறவி தீர்ப்பார்; குளிர்பொழில் பழனை மேய
ஆள்உடை அண்ணல்போலும்--ஆலங்காட்டு அடிகளாரே.

His salvific feet are like unto the gloriously-stalked
red lotus flowers; He is the supremely desirable God
who kicked Yama to death even ere his life time should end.
He would annul the evils of our star-crossed lives.
He, the Great One who rules us, presides over Pal̲ayan̲ūr
girt with cool gardens.
He, the Supreme One, is entempled in Ālaṅkāṭu. 7

666. கூடினார், உமைதன்னோடே குறிப்பு உடை வேடம் கொண்டு;
சூடினார், கங்கையாளைச் சுவறிடு சடையர்போலும்;
பாடினார், சாமவேதம்; பைம்பொழில் பழனை மேயார்;
ஆடினார், காளி காண;--ஆலங்காட்டு அடிகளாரே.

Manifesting His love for Uma, He is concorporate with Her.
He sports the Damsel Ganga on His matted hair, the while
dwindling her forceful flow.
He is the Singer of Sāma Veda; Kāḷi beheld His dance.
He presides over Paḻayaṉūr girt with green gardens.
He is the Great One who is entempled in Ālaṅkāṭu. 8

667. வெற்று அரைச் சமணரோடு விலை உடைக் கூறை போர்க்கும்
ஒற்றரைச் சொற்கள் கொள்ளார் குணங்களை உகப்பர்போலும்;
பெற்றமே உகந்து அங்கு ஏறும் பெருமையை உடையர்போலும்;
அற்றங்கள் அறிவர் போலும்--ஆலங்காட்டு அடிகளாரே.

He ignores the concepts of the nude samaṇas and those
of the expensively-robed Buddhists who articulate
but incoherent and senseless vocables.
He doth rejoicingly hearken to virtuous sayings.
He willingly rides His Bull and this bespeaks His glory.
Furtive offences escape not His eyes.
He is the Great One who is entempled in Ālaṅkāṭu. 9

668. மத்தனாய் மலை எடுத்த அரக்கனைக் கரத்தோடு ஒல்க
ஒத்தினார், திருவிர(ல்)லால் ஊன்றியிட்டு அருள்வர்போலும்;
பத்தர்தம் பாவம் தீர்க்கும் பைம்பொழில் பழனை மேய
அத்தனார்; நம்மை ஆள்வார்--ஆலங்காட்டு அடிகளாரே.

He mildly pressed His toe on His Mount which the haughty
Asura durst uproot and crushed the puissance
out of him, the while his hands grew utterly effete.
Then, when he rued, He graced him.
He annuls the sins of His bhaktas.

He presides over Pa̱layan̲ūr girt with green gardens.
He is our Sire and Ruler.
The Great One is entempled in Ālaṅkāṭu. 10

69. திருக் கோவலூர் வீரட்டம் **திரு நேரிசை**

669. *செத்தையேன், சிதம்ப நாயேன், செடியனேன், அழுக்குப் பாயும்*
பொத்தையே போற்றி நாளும் புகல்இடம் அறியமாட்டேன்;
எத்தை நான் பற்றி நிற்கேன்? இருள் அற நோக்கமாட்டாக்
கொத்தையேன் செய்வது என்னே?--கோவல்வீரட்டனீரே!

69. TIRUKKŌVALŪR VEERAṬṬAM **Tirunērisai**

I am a tatterdemalion, a rantipole and an evil one;
I but foster this holey body—a hut of dirt and muck.
I know not of the true Refuge; what can I hold fast?
I, the blind one, cannot aspire for Your gracious look.
What can I do at all, O God of Kōval Veeraṭṭam! 1

670. *தலை சுமந்து இரு கை நாற்றித் தரணிக்கே பொறைஅது ஆகி*
நிலை இலா நெஞ்சம்தன்னுள் நித்தலும் ஐவர் வேண்டும்
விலை கொடுத்து அறுக்கமாட்டேன்; வேண்டிற்றே வேண்டி எய்த்தேன்--
குலை கொள் மாங்கனிகள் சிந்தும் கோவல்வீரட்டனீரே!

I am but a porter of my head, with a pair of dangling hands;
I am a burden unto the earth; unstable is my heart;
I merely foster the pentad of senses supplying to them
their quotidian demands; I cannot quell their
evil course; I but bide by their behests.
What can I do,O God of Kōval Veeraṭṭam in whose gardens
ripe mangoes fall down from their bunches! 2

671. வழித்தலைப் படவும் மாட்டேன்; வைகலும் தூய்மை செய்து
பழித்திலேன்; பாசம் அற்று,--பரம!--நான் பரவமாட்டேன்;
இழித்திலேன்; பிறவிதன்னை; என் நினைந்து இருக்கமாட்டேன்--
கொழித்து வந்து அலைக்கும் தெண்நீர்க் கோவல்வீரட்டனீரே!

I will not pursue the right way; I canst not
cleanse my heart every day; I condemn not my ill-living;
I annul not my attachment to phenomena.
O God, I do not laud You; I hate my base birth.
I do not contemplate that which will redeem me.
How can I survive at all, O God of Kōval Veeraṭṭam
on the banks of the lucid river whose waves shore up
on both sides things galore! 3

672. சாற்றுவர், ஐவர் வந்து சந்தித்த குடிமை வேண்டி;
காற்றுவர், கனலப் பேசி; கண்செவிமூக்குவாயுள்
ஆற்றுவர்; அலந்துபோனேன், ஆதியை அறிவு ஒன்று இன்றி;
கூற்றுவர் வாயில் பட்டேன்--கோவல்வீரட்டனீரே!
The five senses demand and assert their residence
in my body as owners; they rule me asserting obstinately
their sovereignty over my eyes, ears, nose and mouth.
As they conduct me thus, I undergo interminable misery.
I have forfeited my knowledge, O Primal Ens! of Your
salvific presence even in me.
O God of Kōvalūr Veeraṭṭam, pity it is, that I am
caught in the jaws of death. 4

673. தடுத்திலேன், ஐவர் தம்மை; தத்துவத்து உயர்வு நீர்மைப்
படுத்திலேன்; பரப்பு நோக்கிப் பல்மலர்(ப்) பாதம் முற்ற
அடுத்திலேன்; சிந்தை ஆர ஆர்வலித்து அன்பு திண்ணம்
கொடுத்திலேன்; கொடியவா, நான்!--கோவல்வீரட்டனீரே!

I have not checked and brought under control the five senses;
I am unable to lead my soul to get poised in the true way.
O God, You pervade ubiquitously; yet I am not prone
to gather flowers galore and strew them on Your feet.
I dedicate not my *manam* wholly, solely and exclusively
to You in abounding love.
O God entempled in Kōval Veeraṭṭam, how can I,
the cruel one, survive at all! 5

674. மாச் செய்த குரம்பைதன்னை மண்இடை மயக்கம் எய்தும்
நாச் செய்து, நாலும்ஐந்தும் நல்லன வாய்தல் வைத்து,
காச்செய்த காயம்தன்னுள் நித்தலும் ஐவர் வந்து
கோச் செய்து குமைக்க ஆற்றேன்--கோவல்வீரட்டினீரே!

This hut of a body is wrought of the five elements.
It is nine-gated; on this earth, it undergoes befuddlement;
the tongue in my body is ill-used.
The rulers of my body are the five senses; I cannot at all bear
their tyrannic and shattering reign.
Deign to redeem me, O God of Kōval Veeraṭṭam! 6

675. படைகள் போல் வினைகள் வந்து பற்றி என் பக்கல்நின்றும்
விடகிலா; ஆதலாலே விகிர்தனை விரும்பி ஏத்தும்
இடை இலேன்; என் செய்கேன், நான்? இரப்பவர் தங்கட்கு என்றும்
கொடை இலேன்; கொள்வதே, நான்!--கோவல்வீரட்டனீரே!

Like armies the kārmic consequences besiege me
and grieve me non-stop.

I am disabled from adoring and hailing willingly
    my God—the *Vikirta.*
I give not aught to them that seek something from me;
    I but spend my time amassing acquisition.
What can I do, alas?
O God of Kōval Veeraṭṭam, deign to redeem me! 7

676. *பிச்சுஇலேன், பிறவிதன்னைப் பேதையேன்; பிணக்கம் என்னும்*
துச்சுளே அழுந்தி வீழ்ந்து, துயரமே இடும்பைதன்னுள்
அச்சனாய் ஆதிமூர்த்திக்கு அன்பனாய், வாழமாட்டாக்
கொச்சையேன் செய்வது என்னே!--கோவல்வீரட்டனீரே!

I am addle-brained; I, the ignoramus, stand trapped
    in the cycle of birth and death.
I get born again and again to undergo sorrows and troubles.
I live not the life pleasing to You, the Primal Ens
    and my Sire. I am rude as well as crude.
What can I do, alas?
O God of Kōval Veeraṭṭam, deign to redeem me! 8

677. *நிணத்துஇடை யாக்கை பேணி நியமம் செய்து இருக்கமாட்டேன்;*
மனத்துஇடை ஆட்டம் பேசி மக்களே சுற்றம் என்னும்
கணத்துஇடை ஆட்டப்பட்டு, காதலால் உன்னைப் பேணும்
குணத்துஇடை வாழமாட்டேன்--கோவல்வீரட்டனீரே!
I but foster this fleshy body; I perform not things ordained.
I descant on connubial felicity, sibship, kith and kin;
    I get tethered to their company.
I cultivate not salvific virtues that will lead me
    to adore You in deep devotion.
O God of Kōval Veeraṭṭam, deign to redeem me! 9

678. விரிகடல் இலங்கைக் கோனை வியன்கயிலாயத்தின்கீழ்
இருபதுதோளும் பத்துச்சிரங்களும் நெரிய ஊன்றி,
பரவிய பாடல் கேட்டு, படை கொடுத்து அருளிச்செய்தார்--
குரவொடு கோங்கு சூழ்ந்த கோவல்வீரட்டனாரே.

He pressed with His toe His Mount and crushed the twenty
shoulders and the ten heads of the sovereign of Lanka,
surrounded by the spreading seas, who durst uproot it.
Then, when he rued and hymned Him, He gifted to him
His sword—the invincible weapon.
Lo, He is entempled in Kōval Veeraṭṭam girt with gardens
where thrive the trees of *Koṅku* and *Kuravam*. 10

70. திரு நனிபள்ளி திரு நேரிசை

679. முன்-துணை ஆயினானை, மூவர்க்கும் முதல்வன்தன்னை,
சொல்-துணை ஆயினானை, சோதியை, ஆதரித்து(வ்)
உற்று உணர்ந்து உருகி ஊறி உள் கசிவு உடையவர்க்கு
நல்-துணை ஆவர்போலும், நனிபள்ளி அடிகளாரே.

70. TIRUNAN̲IPAḶḶI Tirunērisai

He is the First and Final Help; He is the Chief of the Three;
He is the Fosterer of His Vedas; He is the infinite Effulgence.
Foster love for Him; come by Siva-consciousness; melt
in love; He causes His melting meditators to deliquesce
and ooze out His grace.
He is their great and constant Help. Lo, the Great One, is, indeed,
entempled in Naṉipaḷḷi. 1

680. புலர்ந்தகால் பூவும் நீரும் கொண்டு அடி போற்றமாட்டா,
வலம் செய்து வாயின் நூலால் வட்டணைப் பந்தர்செய்த,
சிலந்தியை அரையன் ஆக்கிச் சீர்மைகள் அருள வல்லார்--
நலம் திகழ் சோலை சூழ்ந்த நனிபள்ளி அடிகளாரே.

When the day broke, it could not adore His feet with
flowers and perform His ablutions in holy water.
So, it circumambulated the God and wove above Him,
a rotund canopy with its salival threads.
Our God made that Spider get born in its next birth
as a monarch and graced him with manifold weal.
Lo, the Great One, is entempled in Naṉipaḷḷi. 2

681. எண்பதும்பத்தும்ஆறும் என் உளே இருந்து மன்னிக்
கண் பழக்கு ஒன்றும் இன்றிக் கலக்க நான் அலக்கழிந்தேன்--
செண்பகம், திகழும், புன்னை, செழுந் திரள் குரவம், வேங்கை,
நண்பு செய் சோலை சூழ்ந்த நனிபள்ளி அடிகளாரே!

The ninety six *tattvas*—main as well as subordinate—,
dwell thronging in me and without compassion, agitate
me as a result of which I stand befuddled.
O Great One entempled in Naṉipaḷḷi girt with green gardens
densely abounding in the shapely trees of *shanbaga,*
puṉṉai and *kuravam,* deign to redeem me. 3

682. பண்ணின் ஆர் பாடல்ஆகி, பழத்தினில் இரதம்ஆகி,
கண்ணின் ஆர் பார்வைஆகி, கருத்தொடு கற்பம்ஆகி,
எண்ணினார் எண்ணம்ஆகி, ஏழ் உலகு அனைத்தும்ஆகி,
நண்ணினார் வினைகள் தீர்ப்பார்--நனிபள்ளி அடிகளாரே.

He is the *paṇ* in the hymns, the juice of fruitage, the vision
of eyne, the concepts and their import, the very thought
of His contemplators as well as the seven worlds.
He'll annul the troubles of those who gain His presence.
The Great One, is, indeed, entempled in Nan̲ipaḷḷi. 4

683. துஞ்சு இருள் காலைமாலை, தொடர்ச்சியை மறந்துஇராதே
அஞ்சுஎழுத்து ஓதில், நாளும் அரன்அடிக்கு அன்புஅது ஆகும்;
வஞ்சனைப் பால்சோறு ஆக்கி வழக்கு இலா அமணர் தந்த
நஞ்சு அமுது ஆக்குவித்தார், நனிபள்ளி அடிகளாரே.

During dawn when murk flees away and during eventide,
unforgetful of one's nexus with Him, if the mystic pentad
of letters, is duly chanted, loving devotion to Him
will increase accrescent.
Unto such a devotee, when the Samaṇas unacquainted with
aught that is good, offered in utter deceit the food
of milk cooked with venom, our God turned it into
nectarean victuals.
Lo, the Great One, is entempled in Nan̲ipaḷḷi. 5

684. செம்மலர்க்கமலத்தோனும் திருமுடி காணமாட்டான்;
அம் மலர்ப்பாதம் காண்பான் ஆழியான் அகழ்ந்தும் காணான்;
"நின் மலன்" என்று அங்கு ஏத்தும் நினைப்பினை அருளி நாளும்
நம் மலம் அறுப்பர்போலும், நனிபள்ளி அடிகளாரே.

Brahma whose seat is the Red Lotus, could not eye
His sacred crown; though the discigerous Vishṇu
burrowed deeper and deeper the earth, He could not
behold His beauteous flower feet.

So, He was pleased to bless them with the truth that He was
the *Nimalaa* (unbeholdabe by the *mala*-ridden).
Lo, He annuls our uprising malas, every day.
He, the Great One, is entempled in Naṉipaḷḷi. 6

685. அரவத்தால் வரையைச் சுற்றி அமரரோடு அசுரர் கூடி
அரவித்துக் கடையத் தோன்றும் ஆல நஞ்சு அமுதா உண்டார்;
விரவித் தம் அடியர்ஆகி வீடு இலாத் தொண்டர்தம்மை
நரகத்தில் வீழ ஒட்டார்--நனிபள்ளி அடிகளாரே.

The snake Vāsuki was wound round the Mount Mantara
with which the Devas and the Asuras together churned the main
whence arose the *Halāhala* which He quaffed when beseeched.
He is companied with His devotees who never part from Him.
He will not let them fall into the inferno.
He, the Great One, is entempled in Naṉipaḷḷi. 7

686. மண்ணுளே திரியும்போது வருவனபலவும் குற்றம்;
புண்ணுளே புரைபுரையன் புழுப் பொதி பொள்ளல் ஆக்கை
. . . .
. . . .

Getting born, when we roam about the earth, we will
be confronted by many an offence.
This holey body is full of worms abiding hid in us,
in many an aperture…..
… … … … … … … …
[Note. The original Tamil verse is incomplete.] 8

687. பத்தும்ஓர்இரட்டிதோளான் பாரித்து மலை எடுக்க,
பத்தும்ஓர்இரட்டிதோள்கள் படர் உடம்பு அடர ஊன்றி,
பத்துவாய் கீதம் பாட, பரிந்து அவற்கு அருள் கொடுத்தார்--
பத்தர்தாம் பரவி ஏத்தும் நனிபள்ளிப் பரமனாரே.

His shoulders were ten times two; when, vaunting aloud
his glory, he durst uproot His Mount Kailās, He pressed
with a toe His Mount and completely crushed His ten mouths.
Then, when he rued and hymned Him with his ten mouths,
in mercy, He did grace him.
He is our God who is adored and hailed by His bhaktas.
Lo, He our Deity, is entempled in Naṉipaḷḷi. 9

71. திரு நாகைக்காரோணம் திரு நேரிசை

688. மனைவி தாய் தந்தை மக்கள் மற்று உள சுற்றம் என்னும்
வினையுளே விழுந்து, அழுந்தி, வேதனைக்கு இடம் ஆகாதே,
கனையும் மா கடல் சூழ் நாகை மன்னு காரோணத்தானை
நினையுமா வல்லீர்ஆகில் உய்யல் ஆம்--நெஞ்சினீரே!

71. TIRUNĀKAIKKĀRŌṆAM Tirunērisai

O ye who are good-hearted! If you do not get caught
in the kārmic gin constituted by wife, mother,
issue and also kith and kin, and lie deeply immersed
linked with misery,
and are valiant to meditate on Him, abiding aeviternally
in Nākkaikkārōṇam upon the roaring sea,
you will be blessed with redemption. 1

689. வையனை, வையம் உண்ட மால் அங்கம் தோள்மேல் கொண்ட
செய்யனை, செய்யபோதில்-திசைமுகன் சிரம் ஒன்று ஏந்தும்
கையனை, கடல் சூழ் நாகைக்காரோணம் கோயில்கொண்ட
ஐயனை, நினைந்த நெஞ்சே! அம்ம, நாம் உய்ந்தஆறே!

Vishṇu is the pervader of earth and its swallower.
Siva, the salvific One, bore on His shoulders his skeleton.
He totes a skull of the Four-faced whose seat is the Red Lotus.
He, our Sire, is entempled in the sea-girt Nākkaikkārōṇam.
O heart, ever contemplating Him, it is mirabile
dictu that we stand redeemed. 2

690. நிருத்தனை, நிமலன்தன்னை, நீள் நிலம் விண்ணின் மிக்க
விருத்தனை, வேதவித்தை, விளைபொருள் மூலம்ஆன
கருத்தனை, கடல் சூழ் நாகைக்காரோணம் கோயில்கொண்ட
ஒருத்தனை, உணர்தலால் நாம் உய்ந்தவா!--நெஞ்சினீரே!

Siva is the Dancer; He is *Nimalan;* He, the Ancient, stands
transcending the extensive earth and the heavens.
He is the Seed of the Vedas; He is, indeed, the *Karta*—
the source of all products.
He is the Peerless One entempled in the sea-girt
Nākkaikkārōṇam.
O ye who are good-hearted, it is mirabile dictu
that we stand redeemed, gaining Siva-consciousness. 3

691. மண்தனை இரந்து கொண்ட மாயனோடு அசுரர் வானோர்
தெண்திரை கடைய வந்த தீவிடம்தன்னை உண்ட
கண்டனை, கடல் சூழ் நாகைக்காரோணம் கோயில்கொண்ட
அண்டனை, நினைந்த நெஞ்சே! அம்ம, நாம் உய்ந்தஆறே!

When Vishṇu, the one of gramarye, begged and obtained
the cosmos from Mahābali, along with the Asuras
and the Devas churned the main of lucid waves,
uprose the fierce venom.
Siva quaffed it and retained it in His throat.
He is entempled in the sea-girt Nākkaikkārōṇam.
O heart, as we meditate on the Cosmic God, it is
mirable dictu that we stand redeemed. 4

692. நிறைபுனல் அணிந்த சென்னி நீள் நிலா, அரவம், சூடி,
மறைஒலி பாடி, ஆடல் மயானத்து மகிழ்ந்த மைந்தன்,
கறை மலி கடல் சூழ் நாகைக்காரோணம் கோயில்கொண்ட
இறைவனை, நாளும் ஏத்த இடும்பை போய் இன்பம் ஆமே.

Siva sports on His crest the Ganga brimful of water,
the long crescent and the adder.
He, the Almighty, who hymns the Vedas and dances,
happily abides at the crematorium.
He is entempled in the cerulean and sea-girt Nākkaikkārōṇam.
If we daily adore and duly hail Him, our miseries
will perish and bliss will accrue. 5

693. வெம் பனைக்கருங்கை யானை வெருவ அன்று உரிவை போர்த்த
கம்பனை, காலற் காய்ந்த காலனை, ஞாலம் ஏத்தும்
உம்பனை, உம்பர்கோனை, நாகைக்காரோணம் மேய
செம்பொனை, நினைந்த நெஞ்சே! திண்ணம், நாம் உய்ந்தஆறே!

Of yore, He peeled off the skin of the fierce but shuddering
Tusker whose dark trunk was like a palm-tree,
and mantled Himself in it.

He is Ēkampan who kicked Death to death. He is the ethereal
God lauded by the world. He is the Sovereign of the supernals.
He whose body blazes like copper abides at Nākkaikkārōṇam.
O heart, as you constantly contemplate Him in bhakti,
we will assuredly come by redemption. 6

694. *வெங் கடுங் கானத்து ஏழைதன்னொடும் வேடனாய்ச் சென்று*
அங்கு அமர் மலைந்து பார்த்தற்கு அடு சரம் அருளினானை,
மங்கைமார் ஆடல் ஓவா மன்னு காரோணத்தானை,
கங்குலும் பகலும் காணப்பெற்று நாம் களித்தஆறே!

With His woman, He, in the guise of a hunter, reached
the cruel and fierce jungle and fought with Arjuna;
He eventually blessed him with the invincible *astra.*
He is entempled in Nākkaikkārōṇam where the dancing
of damsels ceases not. Coming by His *darshan*
during day and night, we are steeped in ecstasy. 7

695. *தெற்றினர் புரங்கள்மூன்றும் தீயினில் விழ ஓர் அம்பால்*
செற்ற வெஞ்சிலையர்; வஞ்சர் சிந்தையுள் சேர்வு இலாதார்;
கற்றவர் பயிலும் நாகைக்காரோணம் கருதி ஏத்தப்-
பெற்றவர் பிறந்தார்; மற்றுப் பிறந்தவர் பிறந்திலாரே!

With a dart of His devastating bow, He gutted with fire,
the triad of the hostile and walled-citadels.
He is entempled in Nākkaikkārōṇam hailed by the truly learned.
They that laud it duly, come by the fulfilment of life's purpose.
Others, though alive and kicking, are merely cadavers. 8

696. கரு மலி கடல் சூழ் நாகைக்காரோணர் கமலபாதத்து
ஒருவிரல் நுதிக்கு நில்லாது ஒண் திறல் அரக்கன் உக்கான்;
இரு திற மங்கைமாரோடு எம்பிரான் செம்பொன் ஆகம்
திருவடி தரித்து நிற்க, திண்ணம், நாம் உய்ந்தஆறே!

The God of Nākkaikkārōṇam abutting the black main
with the tip of His toe so pressed His Mount which the Asura
of wondrous prowess, durst uproot, that he fell down moribund.
Siva, in His body blazing like copper, keeps a pair of women.
O heart, as we wear His sacred feet on us, we stand assured
of everlasting deliverance. 9

72. திரு இன்னம்பர் திரு நேரிசை

697. விண்ணவர் மகுடகோடி மிடைந்த சேவடியர்போலும்;
பெண் ஒருபாகர்போலும்; பேடுஅலிஆணர்போலும்;
வண்ண மால் அயனும் காணா மால்வரை எரியர்போலும்;
எண் உரு அநேகர்போலும்--இன்னம்பர் ஈசனாரே.

72. TIRUIN̲N̲AMPAR Tirunērisai

Many myriads of Devas' crowns come into contact with
His salvific feet when they prostrate before Him
in obeisance. He is concorporate with His Woman.
He is neither man nor woman and is neither of either.
The splendorous Vishn̲u and Brahma could not behold Him
who soared up and up as an accrescent mount of flame.
He is Ashta-Mūrti whose forms are legion.
He, indeed, is entempled in In̲n̲ampar. 1

698. பன்னிய மறையர்போலும்; பாம்பு அரை உடையர்போலும்;
துன்னிய சடையர்போலும்; தூ மதி மத்தர்போலும்;
மன்னிய மழுவர்போலும்; மாது இடம் மகிழ்வர்போலும்;
என்னையும் உடையர்போலும்--இன்னம்பர் ஈசனாரே.

He is the Author and Reciter of the Vedas; His waist is cinctured
with a serpent; dense is His matted hair on which
He sports the pure crescent and *ūmattham* flowers.
He wields the aeviternal *maḻu;* He rejoices in His
concorporation with His Woman.
He, the God of Iṉṉampar, owns me, even me. 2

699. மறி ஒரு கையர்போலும்; மாதுஉமை உடையர்போலும்;
பறி தலைப் பிறவி நீக்கிப் பணி கொள வல்லர்போலும்;
செறிவு உடை அங்கமாலை சேர் திருஉருவர்போலும்;
எறிபுனல் சடையர்போலும்--இன்னம்பர் ஈசனாரே.

He holds a fawn in His hand; He is Uma's Consort;
He forfended my trichotillomania and made me His servitor.
His divine body is decked with a splendorous garland of skull;
He holds in His matted crest the billowy Ganga.
He is, indeed, entempled in Iṉṉampar. 3

700. விடம் மலி கண்டர்போலும்; வேள்வியை அழிப்பர்போலும்;
கடவு நல் விடையர்போலும்; காலனைக் காய்வர்போலும்;
படம் மலி அரவர்போலும்; பாய் புலித்தோலர்போலும்;
இடர் களைந்து அருள்வர்போலும்--இன்னம்பர் ஈசனாரே.

He holds the poison in His throat; He devastated Daksha's *yagna;*
He rides the goodly Bull; He smote Death to death.

He is adorned with the hooded adder; He is clad in
the skin of the leaping tiger.
He annuls troubles and dispenses grace.
He is, indeed, entempled in Iṉṉampar. 4

701. அளி மலர்க்கொன்றை துன்றும் அவிர்சடை உடையர்போலும்;
களி மயில்சாயலோடும் காமனை விழிப்பர்போலும்;
வெளி வளர் உருவர்போலும்; வெண்பொடி அணிவர்போலும்;
எளியவர், அடியர்க்கு என்றும்;--இன்னம்பர் ஈசனாரே.

His splendorous matted hair is adorned with koṉṟai flowers
bebuzzed by bees; He is concorporate with His Woman
whose mien is like the delightful peafowl's. He stared
Maṉmata to death; He is bedaubed with the powder of white ash.
His form soars up and up cosmically.
He, the God of Iṉṉampar, is easy access to His devotees. 5

702. கணை அமர் சிலையர்போலும்; கரிஉரி உடையர்போலும்;
துணை அமர் பெண்ணர்போலும்; தூ மணிக் குன்றர்போலும்;
அணை உடை அடியர் கூடி அன்பொடு மலர்கள் தூவும்
இணைஅடி உடையர்போலும்--இன்னம்பர் ஈசனாரே.

An arrow is nocked to His bowstring; He sports
the flood of Ganga on His matted hair.
He is concorporate with His Helpmeet; He is like
a Hill of Ruby of purest ray serene.
His feet twain are strewn with flowers in deep devotion,
by His meditators who foregather to adore Him.
He is, indeed, entempled in Iṉṉampar. 6

703. பொருப்பு அமர் புயத்தர்போலும்; புனல் அணி சடையர்போலும்;
மருப்பு இள ஆமை தாங்கு மார்பில் வெண்நூலர்போலும்;
உருத்திரமூர்த்திபோலும்; உணர்வுஇலார் புரங்கள்மூன்றும்
எரித்திடு சிலையர்போலும்--இன்னம்பர் ஈசனாரே.

His shoulders are hill-like; He sports on His
matted hair the Ganga brimful of water.
His chest on which He wears His sacred thread is adorned
with the carapace of a young tortoise and the Hog's tusk.
He is Rudra-Murti; with His bow He gutted with fire the triad
of the walled-citadels where dwelt the senseless Asuras.
He is, indeed, entempled in In̲n̲ampar. 7

704. காடுஇடம் உடையர்போலும்; கடிகுரல் விளியர்போலும்;
வேடுஉரு உடையர்போலும்; வெண்மதிக்கொழுந்தர்போலும்;
கோடு அலர் வன்னி, தும்பை, கொக்குஇறகு, அலர்ந்த கொன்றை-
ஏடு, அமர் சடையர்போலும்--இன்னம்பர் ஈசனாரே.

He abides in the crematorium; His voice is,
indeed, fiercely foudroyant.
He could assume the form of a hunter; He wears
on His crescent the white crescent, leaf-bud like.
He is adorned with the petalled and well-blown *kon̲rais,*
the leaves of ramiferous *Van̲n̲i,* thumpai and the feather
of the Heron. He is, indeed, entempled in In̲n̲ampar. 8

705. காறிடு விடத்தை உண்ட கண்டர்; எண்தோளர்போலும்;
நீறு உடை உருவர்போலும்; நினைப்பினை அரியர்போலும்;
பாறு உடைத் தலை கை ஏந்திப் பலி திரிந்து உண்பர்போலும்;
ஏறு உடைக் கொடியர்போலும்--இன்னம்பர் ஈசனாரே.

He quaffed the utterly bitter venom and retained it
in His throat; eight are His shoulders.
His body is bedaubed with the white ash; He is
the One who transcends thought.
Toting a skull on which is perched a kestrel,
He roams about seeking alms which He consumes.
His flag displays the signum of His mount—the Bull.
He is, indeed, entempled in In̲n̲ampar. 9

706. ஆர்த்து எழும் இலங்கைக் கோனை அருவரை அடர்ப்பர்போலும்;
பார்த்தனோடு அமர் பொருது படை கொடுத்து அருள்வர்போலும்;
தீர்த்தம் ஆம் கங்கைதன்னைத் திருச்சடை வைப்பர்போலும்;
ஏத்த ஏழ்உலகும் வைத்தார்--இன்னம்பர் ஈசனாரே.

He crushed the sovereign of Lanka under His Mount
Kailās, who durst uproot it uproariously.
He fought with Arjuna and eventually gifted
to him the invincible *astras*.
He sports the sacred flood of the Ganga on His
divine matted hair.
He evolved the seven worlds for the adoration of
their dwellers. It is He who is entempled in In̲n̲ampar. 10

73. திருச் சேறை திரு நேரிசை

707. பெருந் திரு இமவான் பெற்ற பெண்கொடி பிரிந்து பின்னை
வருந்து வான் தவங்கள் செய்ய, மா மணம் புணர்ந்து, மன்னும்
அருந் திருமேனி தன்பால் அங்கு ஒருபாகம்ஆகத்
திருந்திட வைத்தார்--சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே.

When Dākshyāni immolated Herself in Daksha's *yagna,*
She wrought manifold and painstaking *tapas* and emerged
as the supremely opulent Himavant's Daughter.
Siva wedded Her in a grand ceremony and then shared
Her duly in His rare and sacred body.
Siva is the Opulent One that reveals the salvific way.
He is, indeed, entempled in Tirucchēr̲ai. 1

708. ஓர்த்து உளஆறு நோக்கி உண்மையை உணராக் குண்டர்
வார்த்தையை மெய் என்று எண்ணி, மயக்கில் வீழ்ந்து, அழுந்துவேனைப்
பேர்த்து எனை ஆளாக்கொண்டு பிறவி வான் பிணிகள்எல்லாம்
தீர்த்து அருள்செய்தார்--சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே.

I fell into the bewildering company of the adipose
and obdurate Samaṇas who knew nought of reason
or rationcination or the saving truth.
I followed their faith deeming it to be true.
Then, He reclaimed me from them and made me His servitor,
annulled my great and fettering maladies that would
engender my cycle of birth and death.
Thus, even thus, Siva, the Opulent One, that reveals the salvific way
blessed me. Lo, He is entempled in Tirucchēr̲ai. 2

709. ஒன்றிய தவத்து மன்னி உடையனாய் உலப்பு இல் காலம்
நின்று தம் கழல்கள் ஏத்தும் நீள் சிலை விசயனுக்கு
வென்றி கொள் வேடன் ஆகி விரும்பி வெங் கானகத்துச்
சென்று அருள்செய்தார்--சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே.

In single-pointed concentration, Arjuna, the wielder of
the long bow, stood poised in *tapas* for days without
number, and adored and hailed His ankleted feet.
Siva, appearing in the guise of a forester reached
the fierce jungle, conferred willingly on him abundant grace.
He, the Opulent One that reveals the salvific way,
is, indeed, entempled in Tirucchēṟai. 3

710. அஞ்சையும் அடக்கி, ஆற்றல் உடையனாய், அநேககாலம்
வஞ்சம் இல் தவத்துள் நின்று, மன்னிய பகீரதற்கு
வெஞ்சின முகங்கள்ஆகி விசையொடு பாயும் கங்கை
செஞ்சடை ஏற்றார்--சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே.

Bhagiratha, quelling his pentad of senses, performed
over many years the unflawed *tapas* with which Siva was
pleased and caused the Ganga to descend on earth.
However, enraged at this, Ganga with wrath combined with
force, descended down amain to devastate the earth.
At this, the merciful Siva received her in His ruddy
matted crest and caused her ire to get abated.
Siva, the Opulent One who reveals the salvific way,
is pleased to be entempled in Tirucchēṟai. 4

711. நிறைந்த மா மணலைக் கூப்பி, நேசமோடு ஆவின் பாலைக்
கறந்து கொண்டு ஆட்ட, கண்டு கறுத்த தன் தாதை தாளை
எறிந்த மாணிக்கு அப்போதே எழில் கொள் சண்டீசன் என்னச்
சிறந்த பேறு அளித்தார்--சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே.
The Brahmachāri formed a Siva-linga with heaped sand;
borne by love he milked the kine and with that
milk, performed His ablutions.

Witnessing this, his father grew wroth and spoilt His *pūja*.
Unable to endure this, he axed away his father's feet.
That very moment, the Opulent God of *Chēṟai* who
reveals the salvific way, conferred on him the great
beatitude of becoming the splendorous Chandisa. 5

712. விரித்த பல்கதிர் கொள் சூலம், வெடிபடு தமருகம், கை
தரித்தது ஓர் கோல காலபயிரவன்ஆகி, வேழம்
உரித்து, உமை அஞ்சக் கண்டு, ஒண் திரு மணிவாய் விள்ளச்
சிரித்து, அருள்செய்தார்--சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே.

He holds in His hands a spear of spreading effulgence
and a resounding drum.
He, as the handsome Kāla Bhairava-Mūrti who sports on His
crest the Ganga, peeled off the skin of the Tusker witnessing
which Uma stood scared.
At this, He oped His bright mouth—beauteous and coralline—,
laughed aloud and did dispense grace.
Siva, the Opulent God that reveals the salvific way,
is the presiding Deity of Tirucchēṟai. 6

713. சுற்றும் முன் இமையோர் நின்று, தொழுது, தூ மலர்கள் தூவி,
"மற்று எமை உயக்கொள்!" என்ன, மன்னு வான் புரங்கள்மூன்றும்
உற்று ஒரு நொடியின்முன்னம் ஒள்அழல்வாயின் வீழச்
செற்று, அருள்செய்தார்--சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே.

Of yore, Devas surrounded Him, adored Him strewing
on Him unflawed flowers and prayed to Him thus:
"Deign to protect us."

Siva answered their prayer by gutting with fire,
in a trice, the three skyey walled-citadels that roamed at will.
Thus He graced them. The Opulent One who reveals the salvific
way, is, indeed, entempled in Tirucchēṟai. 7

714. முந்தி இவ் உலகம்எல்லாம் படைத்தவன் மாலினோடும்,
"எம் தனி நாதனே!" என்று இறைஞ்சி நின்று ஏத்தல்செய்ய,
அந்தம் இல் சோதி தன்னை அடி முடி அறியா வண்ணம்
செந்தழல் ஆனார்--சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே.

Brahma who in the distant past, evolved all the worlds
and Vishṇu, together hailed Siva thus: "O our peerless God!"
At this Siva of infinite effulgence, so soared up and up
as a ruddy column of fire, that His head and feet
remained unbeholdable by them.
Siva is the Opulent God who reveals the salvific way.
He is, indeed, entempled in Tirucchēṟai. 8

715. ஒருவரும் நிகர் இலாத ஒண் திறல் அரக்கன் ஓடி,
பெரு வரை எடுத்த திண்தோள் பிறங்கிய முடிகள் இற்று,
மருவி, "எம்பெருமான்!" என்ன, மலர் அடி மெள்ள வாங்கித்
திருஅருள்செய்தார்--சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே.

When Ravaṇa of peerless valour and wondrous dexterity,
rushed in all celerity to the Mount Kailās and durst
uproot it, Siva pressed the Mount with a toe of His
flower-feet, crushed and cracked his shoulders and heads.
Then when, he, borne by love and devotion, adored Him
sincerely as His true God, He released His toe and graced him.

Siva is the Opulent God who reveals the salvific way.
He is, indeed, enshrined in Tirucchērai. 9

74. பொது "நினைந்த" திரு நேரிசை

716. முத்தினை, மணியை, பொன்னை, முழுமுதல் பவளம் ஏய்க்கும்
கொத்தினை, வயிரமாலைக் கொழுந்தினை, அமரர் சூடும்
வித்தினை, வேதவேள்விக்கேள்வியை விளங்க நின்ற
அத்தனை,--நினைந்த நெஞ்சம் அழகிதா நினைந்தஆறே!

74. GENERAL Ninaintha Nērisai

He is the Pearl, the Ruby, the Gold, the Primal bunch of
Coral, the Diamond and the wearer of the crepuscular
and the leaf-bud like crescent, hailed by Devas.
He is the Seed of the Vedas as well as their knowledge.
He is eke the splendorous Sire. It is mirable dictu to narrate
the bliss of the heart that ever contemplates Him. 1

717. முன்பனை, உலகுக்கு எல்லாம் மூர்த்தியை, முனிகள் ஏத்தும்
இன்பனை, இலங்கு சோதி இறைவனை, அரிவை அஞ்ச
வன் பனைத்தடக்கை வேள்விக் களிற்றினை உரித்த எங்கள்
அன்பனை,--நினைந்த நெஞ்சம் அழகிதா நினைந்தஆறே!
He is the Primal Ens; He is the Mūrti of all the worlds;
He is the Bliss hailed by all the *muni-s;* He is
the splendorous and true God.
He is our beloved Deity, who, of yore, peeled off with His mighty
hands, the Tusker, the cruel trunk of which was like unto
a palm-tree and which arose from the *Ābichāra* yagna.
He is our beloved God. It is mirabile dictu to narrate the divine
pulchritude of the heart that ever contemplates Him. 2

718. கரும்பினும் இனியான்தன்னை, காய்கதிர்ச்சோதியானை,
இருங்கடல் அமுதம்தன்னை, இறப்பொடு பிறப்பு இலானை,
பெரும்பொருள்கிளவியானை, பெருந்தவ முனிவர் ஏத்தும்
அரும்பொனை,--நினைந்த நெஞ்சம் அழகிதா நினைந்தஆறே!

He is sweeter than sugarcane; He is radiant like the Day-Star
endowed with piercing pins of light.
He is birthless and deathless; He is the import of the *Mahā-Vākyas.*
He is the true Gold lauded by the *muni-s* of magnificent *tapas.*
It is mirabile dictu to narrate the divine pulchritude
of the heart that ever contemplates Him. 3

719. செருத்தனை அருத்தி செய்து செஞ் சரம் செலுத்தி ஊர்மேல்
கருத்தனை, கனகமேனிக் கடவுளை, கருதும் வானோர்க்கு
ஒருத்தனை, ஒருத்தி பாகம் பொருத்தியும் அருத்தி தீரா
நிருத்தனை,--நினைந்த நெஞ்சம் நேர்பட நினைந்தஆறே!

He is the great Warrior; in sheer penchant, He sped the ruddy
dart and gutted with fire the walled-citadels.
He is the *Karta;* golden is the complexion of our God.
He is the Peerless One ever meditated upon by the supernals.
Though He is concorporate with His non-pareil Consort, His love
for Her knows no end. He is, indeed, the Dancer.
It is mirabile dictu to narrate the grandeur of the heart
that has straightway gained at-one-ment with Him. 4

720. கூற்றினை உதைத்த பாதக் குழகனை, மழலை வெள்ஏறு
ஏற்றனை, இமையோர் ஏத்த இருஞ்சடைக்கற்றைதன்மேல்
ஆற்றனை, அடியர் ஏத்தும் அமுதனை, அமுத யோக
நீற்றனை,--நினைந்த நெஞ்சம் நேர்பட நினைந்தஆறே!

He is the ever-young One who with His foot kicked Yama
to death. He is the Rider of the young and white Bull.
He keeps on His great matted crest the Ganga.
He is the nectarean One hailed by His servitors.
He is bedaubed with the bliss-conferring ash.
It is mirabile dictu to narrate the greatness of the heart
that has straightway gained at-one-ment with Him. 5

721. கருப் பனைத் தடக்கை வேழக்களிற்றினை உரித்த கண்டன்,
விருப்பனை, விளங்கு சோதி வியன்கயிலாயம் என்னும்
பொருப்பனை, பொருப்பன்மங்கை பங்கனை, அங்கை ஏற்ற
நெருப்பனை,--நினைந்த நெஞ்சம் நேர்பட நினைந்தஆறே!

He is the blue-throated One who peeled off the skin of the Tusker
whose trunk was like the long and darksome palm-tree.
He is the beloved of all; He is the splendorous flame;
He abides in the extensive Mount Kailās.
His Woman forms part of His body; He holds the fire in His
beauteous hand.
It is mirabile dictu to narrate the greatness of the heart
that has straightway gained at-one-ment with Him. 6

722. நீதியால் நினைப்புஉளானை, நினைப்பவர் மனத்து உளானை,
சாதியை, சங்கவெண்நீற்று அண்ணலை, விண்ணில் வானோர்
சோதியை, துளக்கம் இல்லா விளக்கினை, அளக்கல் ஆகா
ஆதியை,--நினைந்த நெஞ்சம் அழகிதா நினைந்தஆறே!

He constitutes the thought of those who are poised in *niti;*
He is enshrined in the *manams* of His meditators.

He is the true Accomplisher; He is bedaubed with the ash,
white like the chank; He is, indeed, the Great One.
He is the Light unto the ethereal supernals; He is the Lamp—
trouble-free—, and burns uninduced.
He is the Primal Ens, assessable by none.
It is mirabile dictu to narrate the loftiness of the heart
wonted to duly and beautifully, contemplate Him. 7

723. *பழகனை உலகுக்கு எல்லாம், பருப்பனை, பொருப்போடு ஒக்கும்*
மழ களியானையின் தோல் மலைமகள் நடுங்கப் போர்த்த
குழகனை, குழவித்திங்கள் குளிர்சடை மருவ வைத்த
அழகனை,--நினைந்த நெஞ்சம் அழகிதா நினைந்தஆறே!

He mixes with His devotees of all the worlds; immense is His form.
He peeled off the skin of the young and musty Tusker and mantled
Himself in its skin witnessing which Himavant's Daughter
shuddered, affrighted.
He is the ever-young One who sports on His cool matted hair
the infant moon . He is the ever-handsome One.
It is mirabile dictu to narrate the divine beauty of
the heart that ever contemplates Him. 8

724. *விண்இடை மின் ஒப்பானை, மெய்ப் பெரும்பொருள் ஒப்பானை,*
கண்இடை மணி ஒப்பானை, கடுஇருள் சுடர் ஒப்பானை,
எண்இடை எண்ணல் ஆகா இருவரை வெருவ நீண்ட
அண்ணலை,--நினைந்த நெஞ்சம் அழகிதா நினைந்தஆறே!

He is the fulgurance of the heavens; He is the great and ultimate
Reality.He is like unto the pupils of the eyne.
He is the radiance in the midst of the dense murk.

He remains transcending the comprehension of the Two
who stood flabbergasted when He soared up and up
as an unbeholdable and interminable column of flame.
It is mirabile dictu to narrate the loveliness of the heart
that ever contemplates Him—the truly Great One. 9

725. உரவனை, திரண்ட திண்தோள் அரக்கனை ஊன்றி மூன்றுஊர்
நிரவனை, நிமிர்ந்த சோதி நீள் முடி அமரர்தங்கள்
குரவனை, குளிர்வெண்திங்கள் சடைஇடைப் பொதியும் ஐவாய்-
அரவனை,--நினைந்த நெஞ்சம் அழகிதா நினைந்தஆறே!

Gnosis is His form. He crushed the shapely and strong shoulders
of Ravaṇa by pressing His Mount Kailās with His toe.
He devastated the three walled-citadels; He is
the ever-during and erect Flame. He is decked
with the five-headed adder.
He is the Preceptor of Devas adorned with long crowns.
He sports the white and cool crescent on His matted crest.
It is mirabile dictu to narrate the splendorous beauty
of the heart that ever contemplates Him. 10

75. பொது தனித் திரு நேரிசை

726. தொண்டனேன் பட்டது என்னே! தூய காவிரியின் நன்நீர்
கொண்டு இருக்கு ஓதி, ஆட்டி, குங்குமக்குழம்பு சாத்தி,
இண்டை கொண்டு ஏற நோக்கி, ஈசனை, எம்பிரானை,
கண்டனை, கண்டிராதே காலத்தைக் கழித்தஆறே!

What have I, the servitor, done so far? I haven't performed
His ablutions with the sacred water of the river Kāviri,
chanting the Vedic mantras.

I haven't adorned Him with the saffron-paste and the chaplet
of Inṭai; I haven't in humility cast my looks on Him.

I haven't had the duly-ordained darshan of Him, the God
of the Empyrean who is the Eye of the cosmos.

I have but wasted all my days. 1

727. பின் இலேன், முன் இலேன், நான்; பிறப்பு அறுத்து அருள்செய்வானே!
என் இலேன், நாயினேன் நான்? இளங் கதிர்ப் பயலைத்திங்கள்
சில்-நிலா எறிக்கும் சென்னிச் சிவபுரத்து அமரர்ஏறே!
நின்அலால் களைகண் ஆரே? நீறு சேர் அகலத்தானே!

O God who can annul the cycle of my birth and death!

My embodiment, is alas, without beginning or end.

I can claim nothing as mine (as things phenomenal
are fugitive and fleeting).

Your crown is adorned with the pallescent crescent, the rays
of which are young and mild.

You, the Chief of the celestials, are the Sovereign of Sivapuram.

Is there any support for me save You whose chest is
bedaubed with the holy ash? 2

728. கள்ளனேன் கள்ளத் தொண்டுஆய்க் காலத்தைக் கழித்துப் போக்கி,
தெள்ளியேன் ஆகி நின்று தேடினேன்; நாடிக் கண்டேன்;
"உள்குவார் உள்கிற்றுஎல்லாம் உடன்இருந்து அறிதி" என்று
வெள்கினேன்; வெள்கி, நானும் விலா இறச் சிரித்திட்டனே!

I am but the furtive one; I am only a pseudo-servitor;
I have wasted all my days.
Getting clarified (by Your Grace), I went in quest of You
and came by You through sincere seeking.
Realising that You know all the thoughts thought by those,
abiding in them, I grew ashamed. Struck with my
shame, I so laughed that my sides would split. 3

729. உடம்பு எனும் மனைஅகத்து(வ்), உள்ளமே தகளி ஆக,
மடம் படும் உணர்நெய் அட்டி, உயிர் எனும் திரி மயக்கி,
இடம் படு ஞானத்தீயால் எரிகொள இருந்து நோக்கில்
கடம்பு அமர் காளை தாதை கழல்அடி காணல் ஆமே.

In the house that is body, *manam* is the burning-bowl;
it should be filled with the ghee of human consciousness,
though parviscient.
Fixing it with the wick that is life, it should be lit
with the flame of Gnosis; if at-one-ment is gained
with the ensuing light, the redeeming *darshan* of
the ankleted feet of Him, the Sire of Muruka
who wears the garland of *Kaṭampa* flowers, can be gained. 4

730. வஞ்சப்பெண் அரங்கு கோயில், வாள்எயிற்று அரவம் துஞ்சா;
வஞ்சப்பெண் இருந்த சூழல் வான் தவழ் மதியம் தோயும்;
வஞ்சப்பெண் வாழ்க்கையாளன் வாழ்வினை வாழல்உற்று
வஞ்சப்பெண் உறக்கம் ஆனேன்; வஞ்சனேன் என்செய்கேனே!

The deceitful dame Ganga on His crest sleeps not, hoping
to secretly enjoy the company of Siva.

The bright fanged adder which abides thither sleeps not,
awaiting the opportune hour to swallow the moon.
Companied with the deceitful Ganga on His crest, the sleepless
crescent is prone to sail in the heavens.
Siva suffers the abidance of the deceitful dame on His crest.
I but live the life of the deceitful unchaste wife
who sleeps not till the eyes of her husband close in slumber,
so that she could quit her bed to cohabit with her paramour.
Lo, how can I, the deceitful one, hope for redemption! 5

731. உள்குவார் உள்ளத்தானை, உணர்வு எனும் பெருமையானை,
உள்கினேன், நானும் காண்பான்; உருகினேன்; ஊறிஊறி
எள்கினேன்; எந்தை! பெம்மான்! இருதலை மின்னுகின்ற
கொள்ளிமேல் எறும்பு என் உள்ளம் எங்ஙனம் கூடும்ஆறே?

He is embosomed by His meditators; His is Siva-consciousness;
to have His *darshan,* I contemplate Him sincerely.
In Siva-bhakti, my heart deliquesced; I stood totally soused
in my melting devotion.
O my God and Sire! How can I who am like an emmet caught
midway in a brand burning at both ends, hope
to come by at-one-ment with You? 6

732. மோத்தையைக் கண்ட காக்கை போல வல்வினைகள் மொய்த்து, உன்
வார்த்தையைப் பேச ஒட்டா மயக்க, நான் மயங்குகின்றேன்;
சீத்தையை, சிதம்புதன்னை, செடி கொள் நோய் வடிவு ஒன்று இல்லா
ஊத்தையை, கழிக்கும் வண்ணம் உணர்வு தா, உலகமூர்த்தீ!
Like a gorcrow amidst carrion, I am caught in the midst
of my thronging evil deeds; these bewitch and prevent
me from lauding His glory; alas, I stand befuddled.

O Cosmic God! I am trapped in a detestable, execrable
and worthless body—the stinking abode of maladies.
Deign to do away with this, my embodiment. 7

733. அங்கத்தை மண்ணுக்கு ஆக்கி, ஆர்வத்தை உனக்கே தந்து,
பங்கத்தைப் போக மாற்றி, பாவித்தேன், பரமா, நின்னை!
சங்கு ஒத்த மேனிச் செல்வா! சாதல்நாள், நாயேன் உன்னை,
"எங்கு உற்றாய்?" என்றபோதா, "இங்கு உற்றேன்" என்கண்டாயே!

Transforming my passionate love for this body which is
bound to end in mud, into love fostered solely for You,
I annulled all my flaws and meditated on You, O God!
O Opulent One whose body is white like chank, when I, the cur,
at the hour of my demise seeking You and query:
"Where, indeed, are You?" do grace me with Your
answer: "Behold! I am here with you." 8

734. வெள்ளநீர்ச் சடையனார் தாம் வினவுவார் போல வந்து, என்
உள்ளமே புகுந்து நின்றார்க்கு, உறங்கும் நான் புடைகள் பேர்ந்து
"கள்ளரோ, புகுந்தீர்?" என்ன, கலந்துதான் நோக்கி, நக்கு,
"வெள்ளரோம்!" என்று, நின்றார்--விளங்கு இளம்பிறையனாரே.

He who bears the flood of Ganga on His matted crest, approached
me, as if to make some enquiry, entered into
my bosom and thither stood.
I, the one asleep, woke up and interrogated Him thus:
"Are You the Thief who stole into my heart?"
He, getting oned with me, stared at me fleeringly
and said: "No, I am no thief; I bear the flood of Ganga."
He is, indeed, the One who sports the splendorous crescent on His crest. 9

735. பெருவிரல் இறைதான் ஊன்ற, பிறைஎயிறு இலங்க அங்காந்து,
அரு வரை அனைய தோளான் அரக்கன், அன்று, அலறி வீழ்ந்தான்;
இருவரும் ஒருவன்ஆய உருவம் அங்கு உடைய வள்ளல்
திருவடி சுமந்துகொண்டு காண்க, நான் திரியும் ஆறே!

When Siva pressed His hallux mildly on His Mount Kailās,
Ravaṇa of hill-like shoulders getting crushed, stood agape
exposing his crescent-like sabre-teeth, wailed
aloud and fell down.
The form of the Munificent Siva is a twosome one.
Lo and behold! I bear His divine feet twain on
my head and go about everywhere. 10

76. பொது தனித் திரு நேரிசை

736. மருள் அவா மனத்தன் ஆகி மயங்கினேன், மதிஇலாதேன்;
இருள் அவா அறுக்கும் எந்தை இணைஅடி நீழல் என்னும்
அருள் வாப் பெறுதல் இன்றி, அஞ்சி, நான் அலமந்தேற்குப்
பொருள்அவாத் தந்தஆறே போது போய்ப் புலர்ந்தது அன்றே!

76. GENERAL Tanitthirunērisai

I stand assailed by bewildering tohubohu; such is
my manam; I am addle-brained.
I stood scared unable to get poised in the shade of
the sacred feet of Siva, the Dispeller of nescience.
Even on me of such befuddled plight, He was pleased to
confer His ever-during beatitude.
Lo, my nescience fled away with the sun-rise of Gnosis. 1

737. மெய்ம்மை ஆம் உழவைச் செய்து, விருப்பு எனும் வித்தை வித்தி,
பொய்ம்மை ஆம் களையை வாங்கி, பொறை எனும் நீரைப் பாய்ச்சி,
தம்மையும் நோக்கிக் கண்டு, தகவு எனும் வேலி இட்டு,
செம்மையுள் நிற்பர்ஆகில், சிவகதி விளையும் அன்றே!

If tillage of truth is pursued, if the seeds of love are sown,
if the weeding out of falsity is duly done, if the watering
of patience is accomplished, if the due guarding is
done with conscious and palpable care, if fencing is done
with due propriety and if the standing in salvification
is come by, the yield, it is certes, is Siva's beatitude. 2

738. "எம்பிரான் என்றதே கொண்டு என் உளே புகுந்து நின்று, இங்கு
எம்பிரான் ஆட்ட, ஆடி, என் உளே உழிதர்வேனை
எம்பிரான் என்னைப் பின்னைத் தன்னுளே கரக்கும் என்றால்,
எம்பிரான் என்னின் அல்லால், என் செய்கேன், ஏழையேனே?

Acknowledging Him only as our true God, accepting this
as my lot, He entered me and abides in me.
I but do deeds bidden by Him; it is thus I conduct myself,
inly prompted by Him. Yet, if my God chooses to conceal
Himself, I'll but iterate and reiterate His Godhead.
Other than this, what can I, the poor one, do at all? 3

739. காயமே கோயில்ஆக, கடிமனம் அடிமைஆக,
வாய்மையே தூய்மைஆக, மனமணி இலிங்கம்ஆக,
நேயமே நெய்யும் பாலா, நிறைய நீர் அமைய ஆட்டி,
பூசனை ஈசனார்க்குப் போற்றுஅவிக் காட்டினோமே.

My body is His shrine; my *manam* that condemns all evil,
is His slave; my purity is my reality. Manonmani forms
the Linga in me; with love and devotion as ghee and milk,
and with abundant holy water, I perform His ablutions.
It is thus, even thus, I perform my *pūja* to the God with
Vedic hymns offered to Him as *neivēdya*. 4

740. வஞ்சகப் புலையனேனை வழி அறத் தொண்டில் பூட்டி,
"அஞ்சல்!" என்று ஆண்டுகொண்டாய்; அதுவும் நின் பெருமை அன்றே!
நெஞ்சுஅகம் கனியமாட்டேன்; நின்னை உள் வைக்கமாட்டேன்;
நஞ்சுஇடம் கொண்ட கண்டா! என், என நன்மைதானே?

I am a deceitful outcast; He did away with my evil way,
revealed to me the upright way and engaged me
in the rendition of service to Him.
He did bless me with the freedom from fear
and rules me. Does this not bespeak His glory?
Alas, my heart melts not; I do not entemple Siva in me.
O God who retains the venom in Your throat, what, indeed,
is the weal I have gained, living thus? 5

741. நாயினும் கடைப்பட்டேனை நன்நெறி காட்டி ஆண்டாய்;
ஆயிரம்அரவம் ஆர்த்த அமுதனே! அமுதம் ஒத்து
நீயும் என் நெஞ்சினுள்ளே நிலாவினாய்; நிலாவி நிற்க,
நோய்அவை சாரும்ஆகில், நோக்கி நீ அருள்செயாயே!

To me who am worse than a cur, You revealed
the righteous way and rule me.
His jewels are a thousand serpents. He is Ambrosia.
O God, You abide as the elixir in my heart.

Though You are pleased to indwell me without ever parting,
should troubles and maladies assail me, do cognise
them and be aidant and remediate unto me, in grace. 6

742. விள்ளத்தான் ஒன்று மாட்டேன்; விருப்பு எனும் வேட்கையாலே
வள்ளத் தேன் போல நுன்னை வாய்மடுத்து உண்டிடாமே,
உள்ளத்தே நிற்றியேனும், உயிர்ப்புளே வருதியேனும்,
கள்ளத்தே நிற்றி; அம்மா! எங்ஙனம் காணும்ஆறே?

You are the potable honey in the goblet near at hand; You do
abide in me; yet with avid desire I quaff it not.
Though You are animating the breath of my life, You lie
invisible in me; Your concealment baffles me.
How can I envision You at all?
I am, alas, unable to make plain, my plight. 7

743. ஆசை வன் பாசம் எய்தி, அங்கு உற்றேன் இங்கு உற்றேனாய்,
ஊசலாட்டுண்டு, வாளா, உழந்து நான் உழிதராமே,--
தேசனே! தேசமூர்த்தி! திரு மறைக்காடு மேய
ஈசனே!--உன்தன் பாதம் ஏத்தும்ஆறு அருள், எம்மானே!

Fettered by cruel attachment and insatiable longing,
I roam about hither and thither.
I am like the swing that, for ever, swings; being infirm
I waste my life. Do away with this, my plight.
You are the Effulgent One; You are the God of all countries.
You are the God entempled in Tirumaṟaikkāṭu.
O our God, bless me in grace, to hail Your feet. 8

744. நிறைவு இலேன், நேசம் இல்லேன்; நினைவு இலேன்; வினையின் பாசம்
மறைவிலே புறப்பட்டு ஏறும் வகை எனக்கு அருள், என் எம்மான்!
சிறைஇலேன் செய்வது என்னே? திருவடி பரவி ஏத்தக்
குறைவு இலேன்; குற்றம் தீராய்--கொன்றை சேர் சடையினானே!

I know not of contentment; I am devoid of love; I am
unable to contemplate You; my vision stands screened
by *pāsam*. I wallow in the pit of karma.
Do retrieve me, O God, by Your grace.
I am but a moving prison; what can I do?
Do away with my flaws. O God whose matted crest is decked
with koṉṟai flowers! If You bless me to adore and hail
Your sacred feet, I'll come by fulfilment. 9

745. நடு இலாக் காலன் வந்து நணுகும்போது அறிய ஒண்ணா;
அடுவன, அஞ்சுபூதம்; அவைதமக்கு ஆற்றல் ஆகேன்;
படுவன, பலவும் குற்றம்; பாங்கு இலா, மனிதர் வாழ்க்கை;
கெடுவது, இப் பிறவி சீ! சீ!--கிளர் ஒளிச் சடையினீரே!

O God of splendorous matted hair! I'll know not
the means to escape the clutches of merciless Yama.
My Senses five constantly quarrel with me. Alas, I am
no match for them.
I have committed offences aplenty; my life is utterly unrighteous.
Fie, fie! This birth is hell-bent to undo me.
O God, deign to redeem me. 10

77. பொது தனித் திரு நேரிசை

746. கடும்பகல் நட்டம்ஆடி, கையில் ஓர் கபாலம் ஏந்தி,
இடும் பலிக்கு இல்லம்தோறும் உழிதரும் இறைவனீரே!
நெடும் பொறை மலையர்பாவை நேரிழை நெறிமென்கூந்தல்
கொடுங்குழை புகுந்த அன்றும் கோவணம் அரையதேயோ?

77. GENERAL Taṉitthirunērisai

O God, dancing during the mid-day and carrying a skull
in Your hand, You roam about soliciting alms from
thresholded houses.
When the bejewelled Daughter of the extensive Himavant, of soft
and curly hair, wearing the curved ear-rings entered Your
house as Your Consort, had You on Your waist, the loin-cloth? 1

747. கோவணம் உடுத்தஆறும், கோள் அரவு அசைத்தஆறும்,
தீ வணச் சாம்பர் பூசித் திருஉரு இருந்தஆறும்,
பூவணக் கிழவனாரை புலிஉரி அரையனாரை,
ஏ வணச் சிலையினாரை, யாவரே எழுதுவாரே?

Who can indite aright His wearing the loin-cloth,
His causing the deadly snake to dance and His divine
person being bedaubed with the ash made of fire?
He is the Lord-God of Pūvaṇam; He is cinctured in His waist
with a tiger-skin and He wields a bow fitted with a dart. 2

748. விளக்கினால் பெற்ற இன்பம் மெழுக்கினால் பதிற்றி ஆகும்;
துளக்கு இல் நல் மலர் தொடுத்தால்-தூய விண் ஏறல் ஆகும்;
விளக்கு இட்டார் பேறு, சொல்லின், மெய்ஞ்ஞெறி ஞானம் ஆகும்;
அளப்பு இல கீதம் சொன்னார்க்கு அடிகள் தாம் அருளும்ஆறே!

The joy of sweeping the temple premises is ten times
greater than the joy of leeping them.
By weaving a wreath of splendorous flowers for Him, the ascension
to His pure Empyrean is made with ease.
The boon obtained by lighting His temple, guarantees
the gaining of true wisdom which is Gnosis.
The Great One graces aplenty those that hail Him
in hymns without number. 3

749. சந்திரன் சடையில் வைத்த சங்கரன், சாமவேதி,
அந்தரத்து அமரர்பெம்மான், ஆன்நல்வெள்ஊர்தியான் தன்
மந்திரம் நமச்சிவாய ஆக, நீறு அணியப்பெற்றால்,
வெந்து அறும், வினையும் நோயும் வெவ்அழல் விறகுஇட்டன்றே!

He is Sankara who wears the crescent on His matted crest;
He recites the hymns of the Sāma Veda.
He is the God of ethereal Devas; He rides a goodly white Bull.
If His Namasaivāya is chanted and the holy ash is worn,
our kārmic deeds and maladies will get baked, and perish,
like the firewood burnt by the fierce flame. 4

750. புள்ளுவர் ஐவர்கள்வர் புனத்துஇடைப் புகுந்து நின்று
துள்ளுவர், சூறை கொள்வர்; தூ நெறி விளைய ஒட்டார்;
முன் உடையவர்கள்தம்மை முக்கணான் பாதநீழல்
உள்இடை மறைந்து நின்று, அங்கு உணர்வினால் எய்யல் ஆமே.

The senses five, like foresters and bandits, invading my heart
enact thither their joyous sport and leaping gambol.
These loot my wealth and forfend my treading the pure
and righteous way; these are sharp as well as subtle.

If invisible shelter is gained in the shade of the feet
of Him who sports a triad of eyne, we can shoot them all
with the help of Siva-consciousness. 5

751. தொண்டனேன் பிறந்து, வாளா தொல்வினைக்குழியில் வீழ்ந்து
பிண்டமே சுமந்து, நாளும் பெரியது ஓர் அவாவில் பட்டேன்;
அண்டனே! அமரர்கோவே! அறிவனே! "அஞ்சல்" என்னாய்--
தெண்திரைக் கங்கை சூடும் திருத் தகு சடையினானே!

I, a servitor, since my birth, was doomed to fall into the pit
constituted by the resultants of my past karma.
I futilely tote this body which is daily getting entangled
in the gain of avarice; alas, I stand bewildered.
O God of the cosmos! O Sovereign of Devas! O One omniscient!
You sport on Your splendorous matted hair the Ganga
abounding in lucid billows.
Deign to bless me thus: "Fear not!" 6

752. பாறினாய்,--பாவிநெஞ்சே!-- பன்றி போல் அளற்றில் பட்டு;
தேறி நீ நினைதிஆயின், சிவகதி திண்ணம் ஆகும்;
ஊறலே உவர்ப்பு நாறி, உதிரமே ஒழுகும் வாசல்
கூறையால் மூடக் கண்டு கோலமாக் கருதினாயே!

O Sinner-heart! You wallow like a pig in mire; you deem
your body splendorous which is soaked in the stinking brackish
water; blood seeps through its holes; it is but roofed of flesh.
Getting duly clarified, if you meditate on Him, you are
bound to gain the way leading to Siva. 7

753. உய்த்த கால் உதயத்து உம்பர் உமைஅவள் நடுக்கம் தீர
வைத்த கால், அரக்கனோ தன் வான்முடி தனக்கு நேர்ந்தான்;
"மொய்த்த கான் முகிழ்வெண் திங்கள் மூர்த்தி என் உச்சிதன்மேல்
வைத்த கால் வருந்தும்" என்று வாடி நான் ஒடுங்கினேனே.

When Ravaṇa durst uproot His Mount Kailas, Uma,
the supernal Damozel shook in dread.
At this, Siva pressed His toe on His Mount; its force targeted
his crowned heads and crushed him.
When Siva, the wearer of the crescent, was pleased to place
on my head His flower feet bebuzzed by bees,
I languished thinking that my rock-like head would hurt His feet.
So, I stood sorrowing and wilting. 8

78. பொது குறைந்த திரு நேரிசை

754. வென்றிலேன், புலன்கள்ஐந்தும்; வென்றவர் வளாகம்தன்னுள்
சென்றிலேன்; ஆதலாலே செந்நெறி அதற்கும் சேயேன்;
நின்று உளே துளும்புகின்றேன்; நீசனேன்; ஈசனேயோ!
இன்று உளேன்! நாளை இல்லேன்!-என் செய்வான் தோன்றினேனே!

78. GENERAL Kuṟaintatirunērisai

I have not vanquished the pentad of senses; I do not
seek the company of those that have vanquished them.
I stand distanced from the salvific way; alas, I
grieve sorely in my heart.
O God, O my God! I am alive today; I know not if I
will be alive tomorrow. Why on earth was I born at all? 1

755. கற்றிலேன், கலைகள் ஞானம்; கற்றவர் தங்களோடும்
உற்றிலேன்; ஆதலாலே உணர்வுக்கும் சேயன் ஆனேன்;
பெற்றிலேன்; பெருந்தடங்கண் பேதையார்தமக்கும் பொல்லேன்;
எற்றுஉளேன்? இறைவனே!-நான் என் செய்வான் தோன்றினேனே!

I have not learned the sastras; I have not sought them that have
cultivated wisdom; I have not come by aught that is good.
I dwell far away from goodly consciousness; I have not gained
anything that is good. I am even resented by women
whose eyes are broad and large.
Wherefore do I exist? Why was I born at all? 2

756. மாட்டினேன், மனத்தை முன்னே; மறுமையை உணரமாட்டேன்;
மூட்டி, நான், முன்னை நாளே முதல்வனை வணங்கமாட்டேன்;
பாட்டு இல் நாய் போல நின்று பற்றுஅதுஆம் பாவம்தன்னை
ஈட்டினேன்; களையமாட்டேன்--என் செய்வான் தோன்றினேனே!

In this birth, I have not fixed my *manam* on things good.
I cognise not the evil of rebirth; when young,
I failed to cognise Your greatness.
O Primal Ens, I did not pay obeisance to You.
I behaved like the pye-dog and stood attached to fettering
malas and earned sins only; I canst not weed them out.
Wherefore was I born at all on earth? 3

757. கரைக் கடந்து ஓதம் ஏறும் கடல் விடம் உண்ட கண்டன்
உரைக் கடந்து ஓதும் நீர்மை உணர்ந்திலேன்; ஆதலாலே,
அரைக் கிடந்து அசையும் நாகம் அசைப்பனே! இன்ப வாழ்க்கைக்கு
இரைக்கு இடைந்து உருகுகின்றேன்--என் செய்வான் தோன்றினேனே!

He quaffed the venom of the main whose waves pass beyond
the shore, and retained it in His throat.
I did not cognise His ineffable compassion; O God whose
waist is cinctured with a serpent!
Longing to live a merry life, I roam about seeking victuals
to come by which my heart doth melt.
Alas, wherefore did I take birth on earth? 4

758. செம்மை வெண் நீறு பூசும் சிவன் அவன், தேவதேவன்,
வெம்மைநோய் வினைகள் தீர்க்கும் விகிர்தனுக்கு ஆர்வம் எய்தி
அம்மை நின்று அடிமை செய்யா வடிவு இலா முடிவு இல் வாழ்க்கைக்கு
இம்மை நின்று உருகுகின்றேன்--என் செய்வான் தோன்றினேனே!

He is bedaubed with the salvific and white ash; He is Siva,
the God of gods. He is, indeed, the *Vikirtan* who does
away with fierce maladies—physical and spiritual.
I fostered not deep devotion for Him; even in my earlier
births, I did not render service to Him as His slave.
Detestable is my cycle of birth and death; this realizing
I rue and melt in this life.
Alas, why was I born at all on earth? 5

759. பேச்சொடு பேச்சுக்கு எல்லாம் பிறர்தமைப் புறமேபேசக்
கூச்சுஇலேன்; ஆதலாலே கொடுமையை விடும்ஆறு ஓரேன்;
நாச் சொலி நாளும் மூர்த்தி நன்மையை உணரமாட்டேன்--
ஏச்சுளே நின்று, மெய்யே என் செய்வான் தோன்றினேனே!

I felt not ashamed when I did back-bite every time I spoke.
I have not learnt to give up doing evil deeds.

I know not to daily hail Him—the Mūrti—, and descant
on His multifoliate greatness and grandeur.
I but stand exposed to pillory and derision.
Alas, wherefore did I take birth on earth at all? 6

760. தேசனை, தேசம் ஆகும் திருமால் ஓர்பங்கன் தன்னை,
பூசனை, புனிதன் தன்னை, புணரும் புண்டரிகத்தானை,
நேசனை, நெருப்பன்தன்னை, நிவஞ்சகத்து அகன்ற செம்மை
ஈசனை, அறியமாட்டேன்--என் செய்வான் தோன்றினேனே!

He is the Effulgent One; Vishṇu, the pervader of worlds, is part
of Him. Unto Him pūja is offered by all; He is the Holy One.
He indwells the lotus-hearts of His devotees; He is
the loving One; He is the dazzling column of flame.
He is ever devoid of deceit. He, indeed, is the salvific God.
I cannot cognise Him. Alas, why was I born at all on earth? 7

761. விளைக்கின்ற வினையை நோக்கி, வெண்மயிர் விரவி, மேலும்
முளைக்கின்ற வினையைப் போக முயல்கிலேன், இயல; வெள்ளம்
திளைக்கின்ற முடியினான் தன் திருவடி பரவமாட்டாது
இளைக்கின்றேன், இருமி ஊன்றி;--என் செய்வான் தோன்றினேனே!

Knowing that karma yields results good as well as bad,
and even after growing grey-haired, I take effort none,
to annul the germinating karma.
I hail not the sacred feet of Siva who sports on His crest,
the flood of Ganga. I languish all the time coughing.
I roam about using a stick for my support.
Alas wherefore was I born at all on earth? 8

762. விளைவு அறிவு இலாமையாலே வேதனைக்குழியில் ஆழ்ந்து,
களைகணும் இல்லேன்; எந்தாய்! காமரம் கற்றும் இல்லேன்!
தளை அவிழ் கோதை நல்லார்தங்களோடு இன்பம் எய்த
இளையனும் அல்லேன்; எந்தாய்!--என் செய்வான் தோன்றினேனே!

Blind to the ensuing consequences of Kārmic deeds,
I fell into the pit of misery and remained plunged in it.
I have help none, O my Sire!
I did not learn *paṇs* like *Kāmaram* by melodising
which I could have pleased You.
To enjoy the company of women of dangling garlands,
I am not young either.
O my Sire, why did I take birth on earth at all? 9

763. வெட்டனவு உடையன்ஆகி வீரத்தால் மலை எடுத்த
துட்டனைத் துட்டுத் தீர்த்துச் சுவைபடக் கீதம் கேட்ட
அட்டமாமூர்த்திஆய ஆதியை ஓதி நாளும்
எள்-தனை எட்டமாட்டேன்--என் செய்வான் தோன்றினேனே!

Siva punished the hard-hearted Rāvaṇa who,
trusting to his prowess durst uproot the Mount Kailās.
At this, He quelled the evil deed of the evil one.
Then when he rued and lauded Him—the Ashta Mūrti—,
in dulcet hymns, He forgave him.
Alas, I did not daily hail the Primal Ens to gain the possible
access to Him. Lo, why was I born on earth, at all? 10

79. பொது குறைந்த திரு நேரிசை

764. தம் மானம் காப்பது ஆகித் தையலார்வலையுள் ஆழ்ந்து--
அம்மானை, அமுதன்தன்னை, ஆதியை, அந்தம்ஆய
செம் மான ஒளி கொள் மேனிச் சிந்தையுள் ஒன்றி நின்ற
எம்மானை,--நினைய மாட்டேன்;-- என் செய்வான் தோன்றினேனே!

79. GENERAL Kuraintatirunērisai

As I essayed to safeguard the honour of women,
I fell into their gin and lay immersed in it.
Siva is the true God; He is the Ambrosia; He is the Alpha
and the Omega; His body is dazzlingly incarnadine.
He was, indeed, one with my soul. Alas, I did not
contemplate Him, my God.
What , indeed, is the *raison d'etre* of my birth? 1

765. மக்களே, மணந்த தாரம், வல்வயிற்று அவரை, ஓம்பும்
சிக்குளே அழுந்தி, ஈசன் திறம் படேன்; தவம்அது ஓரேன்;
கொப்புளே போலத் தோன்றி அதனுளே மறையக் கண்டும்,
இக் களேபரத்தை ஓம்ப, என் செய்வான் தோன்றினேனே!

I stood entangled in the kinship of wife and issue;
I spent my days fostering them.
I did not establish nexus with God; I was oblivious of *tapas.*
This life is a bubble which self-perishes; though alive
to this, I but fostered my body.
What, indeed, is the raison d'etre of my life? 2

766. கூழையேன் ஆகமாட்டேன், கொடுவினைக்குழியில் வீழ்ந்து;
ஏழின் இன்இசையினாலும் இறைவனை ஏத்தமாட்டேன்;
மாழைஒண்கண்ணின் நல்ல மடந்தைமார்தமக்கும் பொல்லேன்--
ஏழையேன் ஆகி, நாளும் என் செய்வான் தோன்றினேனே!

I would not melt in love for Him; falling into the pit of cruel
karma, I would not hail my God in the sevenfold music.
I was eke resented by the goodly maidens whose eyne
were young and bright.
I but lived as a poor ignoramus.
What, indeed, is the raison d'etre of my birth? 3

767. முன்னை என் வினையினாலே மூர்த்தியை நினையமாட்டேன்;
பின்னை நான் பித்தன் ஆகிப் பிதற்றுவன், பேதையேன்நான்;
என் உளே மன்னி நின்ற சீர்மைஅது ஆயினானை
என் உளே நினையமாட்டேன்--என் செய்வான் தோன்றினேனே!

Owing to my past karma I would not contemplate
Siva-Mūrti; later I grew frenzied and senselessly
jibbered and jabbered all the time.
I would not choose to contemplate the glorious God,
who mercifully indwelt me.
What, indeed, is the raison d'etre of my birth? 4

768. கறை அணி கண்டன்தன்னைக் காமரம் கற்றும்இல்லேன்;
பிறைநுதல் பேதைமாதர் பெய்வளையார்க்கும் அல்லேன்;
மறை நவில் நாவினானை மன்னி நின்று இறைஞ்சி நாளும்
இறையேயும் ஏத்தமாட்டேன்--என் செய்வான் தோன்றினேனே!

To gain Him who wears the patch of venom in His throat, I would
not hail Him in hymns married to *paṇs* like *kāmaram.*

I did nothing good to the crescent-foreheaded and demure
damsels, the wearers of bangles filled with gems.
I would not even slightly hail daily and steadily,
the aeviternal One—the Chanter of the Vedas.
What, indeed, is the raison d'etre of my birth? 5

769. வளைத்து நின்று, ஐவர்கள்வர் வந்து எனை நடுக்கம் செய்ய,
தளைத்து வைத்து உலையை ஏற்றித் தழல்-எரி மடுத்த நீரில்-
திளைத்து நின்று ஆடுகின்ற ஆமை போல்-தெளிவுஇலாதேன்,
இளைத்து நின்று ஆடுகின்றேன்--என் செய்வான் தோன்றினேனே!

My senses five, like unto thieves, surrounded me
and cause in me commotion.
I am senseless like the tortoise placed into the vast
vessel fixed on the oven which would slowly burn;
at this, it sported in the water unaware of its plight.
Alas, I wasted my days, roaming about, only to get fatigued.
What, indeed, is the raison d'etre of my birth? 6

80. கோயில்

திரு விருத்தம் **கொல்லி**

770. பாளை உடைக் கமுகு ஓங்கி, பல்மாடம் நெருங்கி, எங்கும்
வாளை உடைப் புனல் வந்து எறி, வாழ் வயல்-தில்லைதன்னுள்,
ஆள உடைக் கழல் சிற்றம்பலத்து அரண் ஆடல் கண்டால்
பீளை உடைக் கண்களால் பின்னைப் பேய்த்தொண்டர் காண்பது
என்னே?

80.KŌYIL

TIRUVIRUTTHAM

Paṇ: Kolli

Tillai is densely dight with mansions galore where
thrive spathaceous areca-nut trees; it is rich in
fields tossed by wavelets where vāḷais leap and sport.
Having been graced to watch in the Cirrambalam
the dance enacted by Siva's ankleted feet which rule us,
is there aught else for His ghoulish servitors to behold
with their rheum-oozing eyes? 1

771. பொரு விடை ஒன்று உடைப் புண்ணியமூர்த்தி, புலிஅதளன்,
உரு உடை அம் மலைமங்கை மணாளன், உலகுக்கு எல்லாம்
திரு உடை அந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லைச் சிற்றம்பலவன்,
திருவடியைக் கண்ட கண்கொண்டு மற்று இனிக் காண்பது என்னே?

Siva is the holy God whose mount is the martial Bull;
He is clad in a tiger-skin.
He is the Bridegroom of the comely Daughter of Himavant.
He is entempled in the Cirrambalam adored by the divine
Brahmins who are the role-models of the terrestrials.
Having had a *darshan* of His sacred feet, what else
is there for the eyes to behold? 2

772. தொடுத்த மலரொடு தூபமும் சாந்தும் கொண்டு எப்பொழுதும்
அடுத்து வணங்கும் அயனொடு மாலுக்கும் காண்பு அரியான்,
பொடிக் கொண்டு அணிந்து பொன் ஆகிய தில்லைச் சிற்றம்பலவன்,
உடுத்த துகில் கண்ட கண்கொண்டு மற்று இனிக் காண்பது
என்னே?

He is unbeholdable even unto Brahma and Vishṇu who
gaining access, ever adore Him with garlands of
well-woven flowers, fragrant smoke and sandal paste.
Bedaubed with the powder of the holy ash, He is entempled
in Cirrambalam at Tillai.
Having had the darshan of the well-accoutred Dancer,
what else is there for the eyes to behold? 3

773. "வைச்ச பொருள் நமக்கு ஆகும்" என்று எண்ணி நமச்சிவாய
அச்சம் ஒழிந்தேன்; அணி தில்லை அம்பலத்து ஆடுகின்ற
பிச்சன், பிறப்புஇலி, பேர் நந்தி, உந்தியின்மேல் அசைத்த
கச்சின் அழகு கண்டால் பின்னைக் கண்கொண்டு காண்பது என்னே?

Assured as ours, of the salvifically acquired puṇya, I, for ever,
chant His name Namasivāya and stand freed from fear.
He is the frenzied God dancing in the ornate Tillai Ambalam.
He is birthless and is therefore deathless. His name is Nandi.
Having had the darshan of His beauteous cincture that binds
His waist, what elese is there for the eyes to behold? 4

774. செய்ஞ் ஞின்ற நீலம் மலர்கின்ற தில்லைச் சிற்றம்பலவன்,
மைஞ் ஞின்ற ஒண்கண் மலைமகள் கண்டு மகிழ்ந்து நிற்க
நெய்ஞ் ஞின்று எரியும் விளக்கு ஒத்த நீலமணிமிடற்றான்,
கைஞ் ஞின்ற ஆடல் கண்டால் பின்னைக் கண்கொண்டு
காண்பது என்னே?
In Tillai's fields, blow nelambos; it is in the Cirrambalam
He is entempled; Himavant's Daughter whose bright eyes
touched with khol, rejoicingly stands beside Him.
The blue patch of venom on His throat is radiant like
the steady flame of the lamp fed with ghee.

Having had the *darshan* of His dance enacted with flexing
hands, is there anything else for the eyes to view? 5

775. ஊனத்தை நீக்கி உலகு அறிய (வ்) என்னை ஆட்கொண்டவன்,
தேன் ஒத்து எனக்கு இனியான், தில்லைச் சிற்றம்பலவன், எம் கோன்,
வானத்தவர் உய்ய வன் நஞ்சை உண்ட கண்டத்து இலங்கும்
ஏனத்துஎயிறு கணடால் பின்னைக் கண்கொண்டு காண்பது என்னே?

He did away with all my flaws and rules me,
witnessed by the whole world.
He is to me sweet like melis; He is the God of Cirrambalam.
He is our Sovereign; He quaffed the cruel venom, retained it
in His throat and caused the thriving of Devas.
Having had the darshan of the Hog's tusk that adorns Him,
what else is there for the eyes to behold? 6

776. தெரித்த கணையால்-திரி புரம்மூன்றும் செந்தீயில் மூழ்க
எரித்த இறைவன், இமையவர்கோமான், இணை அடிகள்
தரித்த மனத்தவர் வாழ்கின்ற தில்லைச் சிற்றம்பலவன்,
சிரித்த முகம் கண்ட கண்கொண்டு மற்று இனிக் காண்பது என்னே?

He, the God, with His arrow gutted with ruddy fire, the triad
of the walled-citadels that roamed at will.
He is the Sovereign of the supernals; He is entempled in Tillai
Cirrambalam where flourish the Brahmins in weal,
embosoming His feet twain.
Having had the *darshan* of His smiling visage,
what else is there for the eyes to see? 7

777. சுற்றும் அமரர், சுரபதி, "நின் திருப்பாதம்அல்லால்
பற்றுஒன்று இலோம்" என்றுஅழைப்பப் பரவையுள் நஞ்சை
உண்டான்,
செற்று அங்கு அநங்கனைத் தீவிழித்தான், தில்லை அம்பலவன்,
நெற்றியில் கண் கண்ட கண்கொண்டு மற்று இனிக் காண்பது என்னே?

Devas and their lord surrounded Him and proclaimed thus:
"We foster not attachment to aught save Your sacred feet."
Thus invoked, He quaffed the oceanic venom; He stared
Manmata to death. He is entempled in Tillai Cirrambalam.
Having had the darshan of His eye in His forehead,
what else is there for the eyes to behold. 8

778. சித்தத்து எழுந்த செழுங் கமலத்து அன்ன சேவடிகள்
வைத்த மனத்தவர் வாழ்கின்ற தில்லைச் சிற்றம்பலவன்,
முத்தும் வயிரமும் மாணிக்கம்தன்னுள் விளங்கிய தூ
மத்தமலர் கண்ட கண்கொண்டு மற்று இனிக் காண்பது என்னே?

He is entempled in the Cirrambalam at Tillai where dwell
those that embosom His salvific feet which uprose from
their souls and which are like the splendorous lotus flowers.
Having had the darshan of His crown bedecked with pearls,
diamonds and rubies in the midst of which glow ūmattham
flowers, what else is there for eyes to see? 9

779. தருக்கு மிகுத்துத் தன் தோள்வலி உன்னித் தடவரையை
வரைக்கைகளால் எடுத்து ஆர்ப்ப, மலைமகள்கோன் சிரித்து,
அரக்கன் மணி முடிபத்தும்--அணி தில்லை அம்பலவன்--
நெருக்கி மிதித்த விரல் கண்ட கண்கொண்டு காண்பது என்னே?

When Ravaṇa borne by excessive haughteur, and trusting
to his prowess, durst uproot uproariously the extensive Mount
Kailās, with his hill-like hands, the Daughter of
Himavant stood scared.
At this, the God of the ornate Tillai Cirrambalam who is Her
Consort, pressed firmly with His toe the Mount and crushed
his ten crowned heads. Having had the *darshan* of His
toe, what else is there for the eyes to behold? 10

81. கோயில்

திரு விருத்தம் கொல்லி

780. கரு நட்ட கண்டனை, அண்டத்தலைவனை, கற்பகத்தை,
செரு நட்ட மும்மதில் எய்ய வல்லானை, செந்தீ முழங்கத்
திருநட்டம்ஆடியை, தில்லைக்கு இறையை, சிற்றம்பலத்துப்
பெருநட்டம்ஆடியை, "வானவர்கோன்" என்று வாழ்த்துவனே.

81. KŌYIL

TIRUVIRUTTHAM Paṇ: Kolli

He is the God whose throat is for ever blue; He is the Cosmic God;
He is the Karpaka tree; He did away with the three,
belligerent and walled-citadels.
He doth dance divinely holding the ruddy and crackling
fire in His hand.
He is the Great Dancer of Tillai Cirrambalam.
I'll ever hail Him as the Sovereign of the supernals. 1

781. ஒன்றி இருந்து நினைமின்கள்! உம் தமக்கு ஊனம் இல்லை;
கன்றிய காலனைக் காலால் கடிந்தான், அடியவற்கா;
சென்று தொழுமின்கள், தில்லையுள் சிற்றம்பலத்து நட்டம்!--
"என்று வந்தாய்?" என்னும் எம்பெருமான்தன் திருக்குறிப்பே.

Do contemplate Him with single-pointed devotion;
it'll annul all your flaws.
He kicked with His foot Yama to death to save His devotee.
Fare forth to adore the Dance He enacts at
Tillai Cirrambalam; by His gesture He will
enquire you thus: "When did you come here?" 2

782. கல்மனவீர்! கழியும் கருத்தே சொல்லிக் காண்பது என்னே?
நல் மனவர் நவில் தில்லையுள் சிற்றம்பலத்து நட்டம்
பொன்மலையில் வெள்ளிக்குன்று அது போலப் பொலிந்து இலங்கி,
என் மனமே ஒன்றிப் புக்கனன்; போந்த சுவடு இல்லையே!

Ye who are stony-hearted! Why behold Him
complaining to Him of your unfulfilled wishes?
Those of good *manams* invoke Him sincerely; He enacts
His dance in Tillai Cirrambalam.
His is the Golden Mount on the Argent Hill; such is His
splendour. He tracelessly entered my *manam*
and is one with it. 3

783. குனித்த புருவமும், கொவ்வைச்செவ்வாயில் குமிண் சிரிப்பும்,
பனித்த சடையும், பவளம் போல் மேனியில் பால்வெண்நீறும்,
இனித்தம் உடைய எடுத்த பொன்பாதமும் காணப்பெற்றால்
மனி(த்)தப்பிறவியும் வேண்டுவதே, இந்த மா நிலத்தே!

Curved are His brows; in His ruddy mouth like unto
kovvai fruit, buds and blows His smile; cool is
His matted hair; His coralline body is bedaubed
with the milk-white ash; His golden foot stands
raised blissfully.

If one is blessed to have the *darshan* of all these,
embodied birth on earth as a human being,
is, indeed, a coveted desideratum. 4

784. வாய்த்தது நம்தமக்கு ஈது ஓர் பிறவி; மதித்திடுமின்!
பார்த்தற்குப் பாசுபதம் அருள்செய்தவன்,--பத்தர்உள்ளீர்!--
கோத்து அன்று முப்புரம் தீ விளைத்தான், தில்லை அம்பலத்துக்
கூத்தனுக்கு ஆட்பட்டு இருப்பதுஅன்றோ, நம்தம் கூழைமையே?

We are blessed with a peerless birth; value this.
He graced Arjuna with the Pasupata Astra.
Of yore, He nocked an arrow on His bowstring and gutted
with fire the triad of the walled-citadels.
He is the Dancer of Tillai Ambalam.
To serve Him as His slave, is our blessed lot. 5

785. பூத்தன, பொன்சடை பொன் போல் மிளிர; புரிகணங்கள்
ஆர்த்தன, கொட்டி; அரித்தன, பல்குறள் பூதகணம்;
தேத்தென என்று இசை வண்டுகள் பாடு சிற்றம்பலத்துக்
கூத்தனின் கூத்து வல்லார் உளரோ, என்தன் கோல்வளைக்கே?

His auric matted hair effloresces in golden splendour;
His *gaṇas* hail Him in uproarious ecstasy.
His throng of pyknic Bhūtas render the orchestration
of many a musical instrument.
He is the Dancer of Ciṟṟambalam at Tillai, in whose
gardens bees bombilate the note of *tēthe*.
He is the expert Dancer who has bewitched my daughter
decked with the dense rows of chank bangles. 6
[Note. It is thus a mother narrates the state of her daughter.]

786. முடி கொண்ட மத்தமும், முக்கண்ணின் நோக்கும், முறுவலிப்பும்,
துடி கொண்ட கையும், துதைந்த வெண்நீறும், சுரிகுழலாள்
படி கொண்ட பாகமும், பாய் புலித்தோலும், என் பாவிநெஞ்சில்
குடிகொண்டவா, தில்லை அம்பலக் கூத்தன் குரைகழலே!

His crest is decked with *ūmattham* flowers; enchanting
is the look of the trinocular God; peerless is His smile.
His hand holds a *tudi;* He is coated with the white ash.
He is concorporate with His Consort of curly coiffure.
He is clad in the skin of a leaping tiger.
Lo, the Dancer of Tillai Ambalam pervades fully even this
sinner's heart. His anklets beckon me to Him. 7

787. படைக்கலம் ஆக உன் நாமத்து எழுத்துஅஞ்சு என் நாவில் கொண்டேன்;
இடைக்கலம் அல்லேன்; எழுபிறப்பும்(ம்) உனக்கு ஆட்செய்கின்றேன்;
துடைக்கினும் போகேன்; தொழுது வணங்கித் தூ நீறு அணிந்து உன்
அடைக்கலம்கண்டாய்--அணி தில்லைச் சிற்றம்பலத்து அரனே!

Your name comprising the mystic pentad of letters, is, indeed
the invincible weapon. My tongue ever chants it.
My service to You suffers interruption none.
In all my emerging births, I will serve but You.
Even if You essay to wipe me away, I'll stick to You.
I pay obeisance to You; I adore You; I wear the pure
holy ash; O God of the ornate Tillai Cirrambalam
You are my sole Refuge. 8

788. பொன் ஒத்த மேனிமேல் வெண்நீறு அணிந்து, புரிசடைகள்
மின் ஒத்து இலங்க, பலி தேர்ந்து, உழலும் விடங்கவேடச்-
சின்னத்தினால் மலி தில்லையுள் சிற்றம்பலத்து நட்டம்
என் அத்தன் ஆடல் கண்டு இன்புஉற்றதால், இவ் இரு நிலமே.

He wears the white ash on His auric body; His strands
of matted hair dazzle fulgurantly.
You, the self-born, choose to roam about seeking alms.
You sport the Saivite *Vētam.* You enact Your Dance
in Tillai Cirrambalam; You are my Sire.
As the terrestrials, plunged in ecstasy, have the *darshan*
of Your Dance, this extensive world doth flourish. 9

789. *சாட எடுத்தது, தக்கன்தன் வேள்வியில் சந்திரனை;*
வீட எடுத்தது, காலனை; நாரணன் நான்முகனும்
தேட எடுத்தது,--தில்லையுள் சிற்றம்பலத்து நட்டம்
ஆட எடுத்திட்ட பாதம் அன்றோ,--நம்மை ஆட்கொண்டதே!

Your feet devastated the sacrifice of Daksha; they
rubbed away the Chandra; they kicked Yama to death.
They stood unbeholdable by Vishnu and the Four-faced
who went in quest of You. It is, indeed, Your feet
that enact the Dance in Tillai Cirrambalam.
Aren't these, Your feet that have enslaved ourself? 10

82. திருக் கழுமலம் திரு விருத்தம்

790. *பார் கொண்டு மூடிக் கடல் கொண்டஞான்று நின் பாதம்எல்லாம்*
நால்-அஞ்சு புள்இனம் ஏந்தின என்பர்; நளிர்மதியம்
கால் கொண்ட வண்கைச் சடை விரித்து ஆடும் கழுமலவர்க்கு
ஆள்அன்றி மற்றும் உண்டோ, அம் தண் ஆழி அகலிடமே?

82. TIRUKKALUMALAM Tiruviruttham

During the Great Dissolution when this earth stood
swallowed by the seas, they say, Your feet were borne
by birds four times five.

O God of Kal̲umalam, sporting the cool crescent on Your crest
where abides the Ganga, You dance, the while
Your splendorous matted hair sways extensively.
Do the terrestrials of orbis terrarum girt with cool seas,
have any Palladium other than You? 1

791. கடை ஆர் கொடி நெடுமாடங்கள் எங்கும் கலந்து இலங்க
உடையான், உடைதலைமாலையும் சூடி உகந்துஅருளி,
விடைதான் உடைய அவ் வேதியன் வாழும் கழுமலத்துள்
அடைவார்--வினைகள்அவை என்க!--நாள்தொறும் ஆடுவரே!

Siva is enshrined in Kal̲umalam dight with streets of
storeyed mansions to the vestibules of which, are fixed
flag-hoisted poles.
He is the Vedic God; He rides His mount, the Bull; He is
joyously bedecked with a garland of skulls.
They that arrive at the urbs, assured of their the annulment of
their karma, daily dance in delight great. 2

792. திரைவாய்ப் பெருங்கடல் முத்தம் குவிப்ப, முகந்துகொண்டு
நுரைவாய் நுளைச்சியர் ஓடிக் கழுமலத்துள்(ள்) அழுந்தும்
விரை வாய் நறுமலர் சூடிய விண்ணவன்தன் அடிக்கே
வரையாப் பரிசுஇவை நாள்தொறும் நம்தமை ஆள்வனவே.

The great main, through its billows, shores up pearls aplenty;
the women of the maritime region gather these
pearls to which foam is sticking, and hasten away.
Such is the splendour of Kal̲umalam whose gardens
burgeon with fragrant blossoms.

Devotees strew these flowers as the fitting guerdon,
    on His feet which they are blessed to wear on their heads.
May His hallowed feet bless us every day. 3

793. விரிக்கும், அரும் பதம்; வேதங்கள் ஓதும்; விழுமிய நூல்
உரைக்கில் அரும்பொருள் உள்ளுவர்; கேட்கில் உலகம் முற்றும்
இரிக்கும் பறையொடு பூதங்கள் பாட, கழுமலவன்
நிருத்தம் பழம்படி ஆடும் கழல் நம்மை ஆள்வனவே.

Vedas gravid with explicable and salvific vocables, hail Him.
Lofty scriptures laud Him; His glory, is, indeed ineffable.
He is worthy of the meditation of those who hearken
    to His renown. He is entempled in Kalumalam.
His *Bhuta*-Hosts sing His hymns for which drums
    whose roar is frightening, keep time.
He enacts His wonted dance with His ankleted feet.
May these rule us for ever. 4

794. சிந்தித்து எழு,--மனமே!--நினையாமுன் கழுமலத்தை!
பந்தித்த வல்வினை தீர்க்க வல்லானை, பசுபதியை,
“சந்தித்த காலம் அறுத்தும்” என்று எண்ணி இருந்தவர்க்கு
முந்தித் தொழு கழல் நாள்தொறும் நம்தம்மை ஆள்வனவே.

O *manam,* rise up thinking on Him entempled in Kalumalam.
He would annul that very moment our fettering karma.
He is Pasupati. His devotees know it for certain, that their
    karma will perish the moment they have His darshan.
It is His ankleted feet adored betimes by His
    bhaktas that rule us every day. 5

795. நிலையும் பெருமையும் நீதியும் சால அழகு உடைத்துஆய்,
அலையும் பெருவெள்ளத்து அன்று மிதந்த இத் தோணிபுரம்,
சிலையில்-திரி புரம்மூன்று எரித்தார், தம் கழுமலவர்,
அலரும் கழல்அடி நாள்தொறும் நம்தமை ஆள்வனவே.

Aeviternal is Kal̲umalam; it is glorious; it is poised
in *niti;* it is pulchritudinous; it stood natable
on the waves of the flood of the Great Dissolution.
It is known as Toṇipuram in which Siva is entempled.
Of yore, He gutted with fire the three walled-citadels.
His ankleted feet are like unto the blowing flower.
It is they that rule us every day. 6

796. முற்றிக் கிடந்து முந்நீரின் மிதந்து, உடன்மொய்த்து அமரர்
சுற்றிக் கிடந்து, தொழப்படுகின்றது--சூழ் அரவம்
தெற்றிக் கிடந்து வெங் கொன்றையும் துன்றி வெண்திங்கள் சூடும்
கற்றைச் சடைமுடியார்க்கு இடம் ஆய கழுமலமே.

Serpents coil the body of Siva; His bunchy crest of matted
hair is decked with lovely kon̲r̲ai flowers; on His crest
He sports the white crescent.
It is Kal̲umalam—His delubrum—, which floated
above the exceedingly great Dissolution when Devas,
in their strength crossed the engulfing seas, reached
His presense and adored Him. 7

797. உடலும் உயிரும் ஒருவழிச் செல்லும் உலகத்துள்ளே
அடையும் உனை வந்து அடைந்தார், அமரர் அடிஇணைக்கீழ்;
நடையும் விழவொடு நாள்தொறும் மல்கும் கழுமலத்துள்
விடையன் தனிப்பதம் நாள்தொறும் நம்தமை ஆள்வனவே.

In this world, the body and the life animating it, proceed
in one and the same direction, borne by karma.
In Kaḻumalam abound every day dance and festivity.
Devas foregather here beneath Your feet to seek Your grace.
You, the Ens Entium, are the Rider of the Bull—Your mount.
It is, indeed, Your feet that rule us every day. 8

798. பரவைக்-கடல் நஞ்சம் உண்டதும் இல்லை; இப் பார்முழுதும்
நிரவிக் கிடந்து தொழப்படுகின்றது;--நீண்டு இருவர்
சிரமப்பட வந்து சார்ந்தார், கழல்அடி காண்பதற்கே--
அரவக் கழல்அடி நாள்தொறும் நம்தமை ஆள்வனவே.

Without swallowing the oceanic Venom, You retained it
in Your throat.
Your blue throat is, indeed, adored by all who approach
You in regular rows.
Great was the painstaking effort of Vishṇu and Brahma
to behold You when You soared up and up as an unbeholdable
column of flame. Stultified, they gained access to
Your ankleted feet by Your grace and adored them.
It is, indeed, Your feet fastened with the resounding anklets
that rule us. 9

799. கலை ஆர் கடல் சூழ் இலங்கையர்கோன்தன் முடி சிதறத்
தொலையா மலர்அடி ஊன்றலும், உள்ளம் விதிர்விதிர்த்துத்
தலைஆய்க் கிடந்து, உயர்ந்தான் தன் கழுமலம் காண்பதற்கே
அலையாப் பரிசு இவை நாள்தொறும் நம்தமை ஆள்வனவே.
When the sovereign of Lanka girt with resounding seas,
durst uproot Your Mount, You pressed it with a toe
of Your fadeless flower-foot and crushed him.

At this his heart quaked dreadfully; then, he, with his
ten heads prostrated before You in obeisance
and regained his erst-while greatness.
To annul the cycle of birth and death, the *darshan* of
the God of Kaḻumalam is an imperative necessity.
It is, indeed, His feet that rule us every day. 10

83. திருக் கழுமலம் திரு விருத்தம்

800. படை ஆர் மழு ஒன்று பற்றிய கையன் பதி வினவில்,
கடை ஆர் கொடி நெடுமாடங்கள் ஓங்கும் கழுமலம் ஆம்--
மடைவாய்க் குருகுஇனம், பாளை விரிதொறும் வண்டுஇனங்கள்
பெடை வாய் மது உண்டு, பேராது இருக்கும்--பெரும்பதியே.

83. TIRUKKAḺUMALAM Tiruviruttham

If it be enquired where may the delubrum be, of Siva
who wields the weapon of *maḻu,* know it to be
the great urbs of Kaḻumalam dight with lofty
and storeyed mansions to the vestibules of which
are fixed poles on which flags waft.
Here are pools near which abound herons in spathaceous trees.
Here, the melis dripping from the mouths of female bees
is sipped by their mates which part not from this place. 1

84. பொது "ஆருயிர்"த் திரு விருத்தம்

801. "எட்டு ஆம் திசைக்கும் இரு திசைக்கும்(ம்) இறைவா, முறை!" என்று
இட்டார் அமரர் வெம்பூசல் எனக் கேட்டு, எரிவிழியா,
ஒட்டாக் கயவர் திரி புரம்மூன்றையும் ஓர் அம்பினால்
அட்டான் அடி நிழல்கீழது அன்றோ, என்தன் ஆர் உயிரே!

Siva is the God of the eight plus two directions.
When severely harassed by the Asuras, the Devas
approached Him and invoked Him for relief, thus:
"In mercy, save us from the cruel and belligerent Asuras."
At this, He stared with His fiery eye and with an arrow,
gutted with fire the hostile Asuras' walled-citadels.
Lo, does not my dear life abide for ever in the shade of His feet? 1

802. பேழ்வாய் அரவின் அரைக்கு அமர்ந்து ஏறிப் பிறங்கு-இலங்கு
தேய் வாய் இளம்பிறை செஞ்சடைமேல் வைத்த தேவர்பிரான்,
மூவான், இளகான், முழுஉலகோடு மண் விண்ணும் மற்றும்
ஆவான், அடிநிழல்கீழது அன்றோ, என் தன் ஆர் உயிரே!

Siva is cinctured in His waist with a serpent agape.
He is the God of gods who sports on His ruddy matted
crest, the still-splendorous waning crescent.
He never ages; His youth quits Him not.
He is this earth as well as the ethereal and all other worlds.
Does not my dear life ever abide in the shade of His feet? 2

803. தரியா வெகுளியனாய்த் தக்கன் வேள்வி தகர்த்து உகந்த
எரி ஆர் இலங்கிய சூலத்தினான், இமையாத முக்கண்
பெரியான், பெரியார் பிறப்பு அறுப்பான், என்றும் தன் பிறப்பை
அரியான், அடிநிழல்கீழது அன்றோ, என்தன் ஆர்உயிரே!

He devastated the sacrifice of Daksha in unbearable ire
and rejoiced. He is armed with the weapon of the splendorous
and blazing spear.

His three eyne never wink at all; He is, indeed, the Great One.
He annuls the cycle of birth and death of His great devotees.
He is birthless, who can manifest at will.
Lo, does not my dear life, ever abide in the shade of His feet? 3

804. வடிவு உடை வாள்நெடுங்கண் உமையாளை ஓர்பால் மகிழ்ந்து,
வெடிகொள் அரவொடு வேங்கை அதள் கொண்டு மேல் மருவி,
பொடி கொள் அகலத்துப் பொன் பிதிர்ந்தன்ன பைங்கொன்றை அம்தார்
அடிகள் அடிநிழல்கீழது அன்றோ, என்தன் ஆர் உயிரே!

He is joyously concorporate with Uma whose large eyes are bright and beautiful.
His waist covered by a tiger-skin, is cinctured with a serpent whose habitat is a hole.
He wears the golden and beauteous garland on His chest which is adorned with the powder of ash.
Does not my dear life ever abide in the shade of the feet of the Great God? 4

805. பொறுத்தான், அமரர்க்கு அமுது அருளி(ந்); நஞ்சம் உண்டு கண்டம்
கறுத்தான்; கறுப்பு அழகா உடையான்; கங்கை செஞ்சடைமேல்
செறுத்தான்; தனஞ்சயன் சேண் ஆர் அகலம் கணை ஒன்றினால்
அறுத்தான்; அடிநிழல்கீழது அன்றோ, என்தன் ஆர் உயிரே!
He wears a dark patch of venom on His throat, which He quaffed beseeched by the Devas whom He blessed with Ambrosia.
It is the murk of His throat which bespeaks eloquently His beauty.
He keeps controlled the Ganga on His ruddy matted hair.
He wounded the broad chest of Arjuna with an arrow.
Lo, does not my dear life ever abide in the shadow of His feet? 5

806. காய்ந்தான், செறற்கு அரியான் என்று, காலனைக் கால் ஒன்றினால்
பாய்ந்தான்; பணை மதில்மூன்றும் கணை என்னும் ஒள்அழலால்
மேய்ந்தான்; வியன்உலகுஏழும் விளங்க விழுமிய நூல்
ஆய்ந்தான்; அடிநிழல்கீழது அன்றோ, என்தன் ஆர்உயிரே!

Mārkandeya was a performer of rare and excellent deeds.
As Yama strode forth to snatch his life, Siva kicked
with His foot Death to death.
With His blazing arrow, He gutted with dazzling fire
the triad of the walled-citadels.
For the thriving of the extensive septet of worlds, He authored
the supremely great Vedas and explicated them.
Lo, does not my dear life ever abide in the shade of His feet? 6

807. உளைந்தான், செறுத்தற்கு அரியான் தலையை உகிர் ஒன்றினால்
களைந்தான், அதனை நிறைய நெடுமால் கண் ஆர் குருதி
வளைந்தான், ஒருவிரலி(ன்)னொடு வீழ்வித்துச் சாம்பர்வெண்நீறு
அளைந்தான், அடிநிழல்கீழது அன்றோ, என்தன் ஆர்உயிரே!

As Brahma wrought a misdeed, Siva with a nail of His,
clipped a head of the well-nigh invincible Brahma.
He filled that skull with the blood of Vishṇu.
Ravaṇa fell down crushed by a toe of His; the entire body
of Siva is adorned with the white holy ash.
Lo, does not my dear life ever abide in the shade of His feet? 7

808. முந்து இவ் வட்டத்துஇடைப் பட்டதுஎல்லாம் முடி வேந்தர் தங்கள்
பந்தி வட்டத்துஇடைப்பட்டு அலைப்புண்பதற்கு அஞ்சிக்கொல்லோ,
நந்திவட்டம் நறுமாமலர்க்கொன்றையும் நக்க சென்னி
அந்தி வட்டத்து ஒளியான் அடிச் சேர்ந்தது, என் ஆர்உயிரே!

He knew well the misdeeds I wrought in my early life;
I got trapped by the henchmen of the crowned monarch
and underwent miseries galore.
Dreading their continuum, my dear life sought refuge
in the feet of Siva who is adorned on His splendorous
crest with the flowers of *nandyāvaṭṭam* and konṟais.
His body is incarnadine like unto the crepuscular sky. 8

809. மிகத் தான் பெரியது ஓர் வேங்கைஅதள் கொண்டு மெய்ம் மருவி,
அகத்தான் வெருவ நல்லாளை நடுக்குஉறுப்பான்; வரும் பொன்
முகத்தால் குளிர்ந்திருந்து, உள்ளத்தினால் உகப்பான் இசைந்த
அகத்தான்; அடிநிழல்கீழது அன்றோ, என்தன் ஆர்உயிரே!

Siva slaughtered the huge tiger and clothed Himself in its skin.
When the golden and splendorous Ganga descended amain, He received
it on His matted hair made cool, and rejoiced.
He deigned to accept me as His bonded slave.
Lo, does not my dear life ever abide in the shade of His feet? 9

810. பைம் மாண் அரவு அல்குல் பங்கயச்சீறடியாள் வெருவக்
கைம்மா, வரிசிலைக் காமனை, அட்ட கடவுள்; "முக்கண்
எம்மான் இவன்" என்று இருவரும் ஏத்த எரி நிமிர்ந்த
அம்மான்; அடிநிழல்கீழது அன்றோ, என்தன் ஆர்உயிரே!

Her alkul is like the hood of the snake of poisonous sacs;
Her pretty feet are like lotus flowers; She is Uma.
Siva stared to death Manmata, the wielder of the well-crafted
bow, at which Uma stood scared.

When He soared up and up as an unbeholdable column of
flame, Brahma and Vishṇu hailed Him, the triple-eyed
God as their adorable Supreme Ens.
Lo, does not my dear life ever abide in the shade of His feet? 10

811. பழக ஓர் ஊர்தி அரன், பைங்கண் பாரிடம் பாணிசெய்யக்
குழலும் முழவொடு மாநடம்ஆடி, உயர் இலங்கைக்
கிழவன் இருபதுதோளும் ஒருவிரலால் இறுத்த
அழகன், அடிநிழல்கீழது அன்றோ, என்தன் ஆர் உயிரே!

Hara rides the peerless Bull—His mount.
His fresh-eyed Bhūta-Hosts melodises to the orchestration
of flute and mul̲avam, when He enacts His Great Dance.
He crushed with His peerless toe the twenty shoulders of the king
of Lanka. Siva is, indeed, the Handsome One.
Does not my dear life ever abide in the shade of His feet? 11

85. திருச் சோற்றுத்துறை திரு விருத்தம்

812. காலை எழுந்து, கடிமலர் தூயன தாம் கொணர்ந்து,
மேலைஅமரர் விரும்பும் இடம்--விரையான் மலிந்த
சோலை மணம் கமழ்--சோற்றுத்துறை உறைவார் சடைமேல்
மாலை மதியம்அன்றோ, எம்பிரானுக்கு அழகியதே?

85. TIRUCCHŌR̲R̲UTTHUR̲AI Tiruviruttham

Waking up betimes, Devas gather pure and fragrant flowers,
come down to earth and adore the God of Cōr̲r̲utthur̲ai
girt with gardens pervaded by suaveolence.
The crepuscular crescent that adorns the matted strands
of Cōr̲r̲utthur̲ai's God, is, indeed, pulchritudinous. 1

813. வண்டு அணை கொன்றையும், வன்னியும், மத்தமும், வாள் அரவும்,
கொண்டு அணைந்து ஏறு முடி உடையான், குரை சேர் கழற்கே
தொண்டு அணைந்து ஆடிய சோற்றுத்துறை உறைவார் சடைமேல்
வெண்தலைமாலைஅன்றோ, எம்பிரானுக்கு அழகியதே?

Kon̲r̲ais bebuzzed by bees, leaves of *vaṇṇi* and flowers of
ūmattham and a bright serpent adorn the matted
crest of Cōr̲r̲utthur̲ai's God.
Here foregather servitors beneath the beckoning ankleted
feet of Siva and remain soused in ecstatic devotion.
Lo, the chaplet of the white skull worn on our God's matted
crest, is, indeed, exceedingly lovely. 2

814. அளக்கும் நெறியினன், அன்பர்கள்தம் மனத்து ஆய்ந்து கொள்வான்,
விளக்கும் அடியவர்மேல் வினை தீர்த்திடும் விண்ணவர்கோன்,
துளக்கும் குழை அணி சோற்றுத்துறை உறைவார் சடைமேல்
திளைக்கும் மதியம்அன்றோ, எம்பிரானுக்கு அழகியதே?

He knows them that tread the righteous way; He measures
the manams of His devotees punctiliously.
He is the God of gods who annuls the karma of His devotees.
The God of Cōr̲r̲utthur̲ai is bedecked with lustrous ear-rings.
It is indeed, the splendorous crescent on our God's matted hair
is exceedingly beauteous. 3

815. ஆய்ந்த கை வாள் அரவத்தொடு, மால்விடை ஏறி, எங்கும்
பேர்ந்த கை மான், நடம்ஆடுவர்; பின்னுசடைஇடையே
சேர்ந்த கைம் மா மலர் துன்னிய சோற்றுத்துறை உறைவார்;
ஏந்து கைச் சூலம் மழு எம்பிரானுக்கு அழகியதே!

He holds a well-chosen serpent in His hand; He rides the Bull
that is Vishnu; swaying freely his hand that holds
the fawn, He goes everywhere dancing.
On His plaited strands of matted hair, He wears the great blossoms.
He is entempled in Cōr̲r̲utthur̲ai. The spear and the mal̲u
held in His hands, are bewitchingly beautiful. 4

816. கூற்றைக் கடந்ததும், கோள் அரவு ஆர்த்ததும், கோள் உழுவை
நீற்றில்-துதைந்து திரியும் பரிசுஅதும், நாம் அறியோம்;
ஆற்றில் கிடந்து அங்கு அலைப்ப அலைப்புண்டு அசைந்தது ஒக்கும்,
சோற்றுத்துறை உறைவார் சடைமேலது ஓர் தூ மதியே.

His smiting to death Yama, His cincturing tight
the deadly serpent on His waist, His being accoutred
in the skin of the dreadful tiger and His roaming about
fully coated with the rewarding white ash: of all these
we have personal knowledge none.
On the long matted hair of the God of Cōr̲r̲utthur̲ai, is
the pure crescent that sways with the swaying waves of the Ganga.
This scenario we have envisioned well. 5

817. வல்லாடி நின்று வலி பேசுவார் கோளர்வல்அசுரர்
கொல்லாடி நின்று குமைக்கிலும், வானவர் வந்து இறைஞ்சுச்
சொல்லாடி நின்று பயில்கின்ற சோற்றுத்துறை உறைவார்
வில்ஆடி நின்ற நிலை எம்பிரானுக்கு அழகியதே!
The Asuras take to displaying their valour hyperbolically
and threaten to slaughter; this and the ensuing harrowing
notwithstanding, Devas come down to the earth to adore
the God of Cōr̲r̲utthur̲ai who answers their prayers.
Lo and behold! Enchanting is His skill in archery. 6

818. ஆயம் உடையது நாம் அறிவோம்; அரணத்தவரைக்
காயக் கணை சிலை வாங்கியும் எய்தும் துயக்கு அறுத்தான்,
தூய வெண்நீற்றினன், சோற்றுத்துறை உறைவார், சடைமேல்
பாயும் வெண்நீர்த் திரைக்கங்கை எம்மானுக்கு அழகியதே!

When Siva undertook the devastation of the triad of
the walled-citadels, we know not, if He was backed
by any army at all.
In wrath He bent His bow and smote the Asuras of the three
hostile and walled-citadels and did away with
the debility of the Devas.
Bedaubed with the pure white ash, He abides in Cōr̲r̲utthur̲ai.
The white and flowing waves of the Ganga on our God's
long matted hair become Him beautifully. 7

819. அண்டர் அமரர் கடைந்து எழுந்து ஓடிய நஞ்சுஅதனை
உண்டும் அதனை ஒடுக்க வல்லான், மிக்க உம்பர்கள்கோன்,
தொண்டு பயில்கின்ற சோற்றுத்துறை உறைவார், சடைமேல்
இண்டை மதியம் அன்றோ, எம்பிரானுக்கு அழகியதே?

When Asuras and Devas together churned the main, uprose
the venom. He quaffed it and retained it in His throat.
In His Cōr̲r̲utthur̲ai, due service is rendered to Him
by the lofty Devas and their monarch.
The crescent and the wreath of *inṭai* on our God's
spreading matted hair look enchanting and lovely. 8

820. கடல் மணிவண்ணன், கருதிய நான்முகன்தான், அறியான்;
விடம் அணி கண்டம் உடையவன்; தான் எனை ஆள்உடையான்;
சுடர் அணிந்து ஆடிய சோற்றுத்துறை உறைவார்; சடைமேல்
படம் மணி நாகம்அன்றோ, எம்பிரானுக்கு அழகியதே?

Vishṇu of cerulean hue who slumbers on the sea
    and Brahma know Him not who retained in His
    throat the venom.
It is He who rules me. He is the radiant dancer whose
    delubrum is situate in Cōṟṟutthuṟai.
The hooded cobra which conceals in itself the ruby
    and abides in His long matted hair, is, indeed
    exquisitely dainty. 9

821. இலங்கைக்கு இறைவன் இருபதுதோளும் முடி நெரியக்
கலங்க விரலினால் ஊன்றி அவனைக் கருத்து அழித்த
துலங்கல் மழுவினான், சோற்றுத்துறை உறைவார், சடைமேல்
இலங்கும் மதியம்அன்றோ, எம்பிரானுக்கு அழகியதே?

He so pressed His toe that the twenty shoulders and the ten
    heads of the ḳing of Lanka got crushed and he
    suffered angst and agony; thus he did away with his pride.
Our God who is entempled in Cōṟṟutthuṟai wields
    a splendorous *maḻu*.
The lovely crescent on His long mated hair is, indeed,
    supremely eesome for our God. 10

86. திரு ஒற்றியூர் திரு விருத்தம்

822. செற்றுக் களிற்றுஉரி கொள்கின்றஞான்று செரு வெண்கொம்பு ஒன்று
இற்றுக் கிடந்தது போலும், இளம்பிறை; பாம்பு, அதனைச்
சுற்றிக் கிடந்தது, கிம்புரி போலச் சுடர் இமைக்கும்;
நெற்றிக்கண் மற்று அதன் முத்து ஒக்குமால்--ஒற்றியூரனுக்கே.

Of yore, when He slaughtered the Tusker and peeled off
its skin, to use it as His mantle, one of its tusks fell down.
The snake He wears is like the Kimpuri covering of
the tusk; the eye in His forehead is radiant
and margaritaceous as the ivory tusk.
Such, indeed, is the appearance of Or̲r̲iyūr's God. 1

823. சொல்லக் கருதியது ஒன்று உண்டு, கேட்கில்; தொண்டுஆய்
அடைந்தார்
அல்லல் படக் கண்டு பின் என் கொடுத்தி?--அலை கொள் முந்நீர்
மல்லல்-திரைச் சங்கம் நித்திலம் கொண்டு வம்பக் கரைக்கே
ஒல்லை(த்) திரை கொணர்ந்து ஏற்று ஒற்றியூர் உறை உத்தமனே!

O lofty God entempled in Or̲r̲iyūr to whose fragrant shore,
the strong billows of the sea push the pearls of shells!
I have something to convey unto You.
You but watch with nonchalance the sufferings of Your
devotees who have gained access to You.
When, in the future, will You be pleased to relieve them
of their current distress? 2

824. பரவை வரு திரை நீர்க்கங்கை பாய்ந்து உக்க பல்சடைமேல்
அரவம் அணிதரு--கொன்றை, இளந்திங்கள், சூடியது ஓர்
குரவநறுமலர், கோங்கம், அணிந்து குலாய--சென்னி,
உரவு திரை கொணர்ந்து எற்று, ஒற்றியூர் உறை உத்தமனே!

On Your manifold strands of matted crest, the Ganga
flows amain spraying its waves.

Thitther, You are adorned with the snake, the crescent
the fragrant flowers of *konrai, kuravam* and kōṅku.
You are the lofty God entempled in Orriyūr to whose shore
the billows of the sea push the products of the main. 3

825. தான் அகம்காடு, அரங்குஆக உடையது; தன் அடைந்தார்
ஊன் அகம் நாறும் உடைதலையில், பலி கொள்வது, தான்;
தேன் அகம் நாறும் திரு ஒற்றியூர் உறைவார் அவர்தாம்
தான் அகமே வந்து போனகம் வேண்டி உழிதர்வரே.

The God of Orriyūr which is pervaded by the suaveolence of
melis, has for His dancing forum the crematorium.
In the skull stinking of flesh, He receives alms from willing
givers, roaming about from house to house. 4

826. வேலைக்-கடல் நஞ்சம் உண்டு வெள்ஏற்றொடும் வீற்றிருந்த
மாலைச் சடையார்க்கு உறைவுஇடம் ஆவது, வாரி குன்றா
ஆலைக் கரும்பொடு செந்நெல் கழனி அருகு அணைந்த
சோலை, திரு ஒற்றியூரை எப்போதும் தொழுமின்களே!
He whose matted hair is ruddy like the crepuscular sky,
quaffed the oceanic venom that darkened His throat,
rides the white Bull—His mount.
He is entempled in Tiruvorriyūr girt with gardens
and fields yielding samba paddy and sweetcanes
that are carried to their presses.
Lo, ever adore this, His delubrum. 5

827. புற்றினில் வாழும் அரவுக்கும், திங்கட்கும், கங்கை என்னும்
சிற்றிடையாட்கும், செறிதரு கண்ணிக்கும், சேர்வுஇடம் ஆம்--
பெற்றுடையான், பெரும் பேச்சு உடையான், பிரியாது எனை ஆள்
விற்று உடையான்--ஒற்றியூர் உடையான்தன் விரிசடையே.

He rides the Bull—His mount; He is pleased with the eulogies
of His devotees; He has me as His servitor whom He is
entitled even to sell; He rules me never parting from me.
In His extensive matted hair, He is decked with a serpent
that dwells in the deserted ant-hill, the slender-
waisted Ganga and a chaplet.
He is, indeed, entempled in Tiruvor̲r̲iyūr. 6

828. *இன்று அரைக்கண் உடையார் எங்கும் இல்லை; இமயம் என்னும்*
குன்றர்ஐக்கு அண் நல் குலமகள்பாவைக்குக் கூறு இட்ட நாள்-
அன்று, அரைக்கண்ணும் கொடுத்து, உமையாளையும் பாகம் வைத்த
ஒன்றரைக்கண்ணன் கண்டீர், ஒற்றியூர் உறை உத்தமனே!

This day, there are none endowed only with half an eye.
However, when He became the Spouse of the adopted Daughter
of Himavant, the lord of mountains, He gave Her a half
of His eye. He shared Uma in His body.
He is therefore having an eye and a half.
Behold Him, the lofty God of Or̲r̲iyūr. 7

829. *சுற்றி வண்டு யாழ்செயும் சோலையும் காவும் துதைந்து இலங்கு*
பெற்றி கண்டால் மற்று யாவரும் கொள்வர்; பிறர்இடை நீ
ஒற்றி கொண்டாய்; ஒற்றியூரையும் கைவிட்டு, உறும் என்று எண்ணி
விற்றிகண்டாய்; மற்று இது ஒப்பது இல், இடம்--வேதியனே!

O Vedic God entempled in Or̲r̲iyūr which is girt with
gardens where bees hum tunefully like *yāl̲*,
and groves of stately trees!
Such is the splendour of Your urbs that any opulent person
will willingly purchase it.

So it is, Your urbs is held by You in orri (mortgage).
I appeal to You not to sell it at any time.
Know that there is no place like unto this, for You. 8

830. சுற்றிக் கிடந்து ஒற்றியூரன் என் சிந்தை பிரிவு அறியான்;
ஒற்றித் திரிதந்து நீ என்ன செய்தி? உலகம்எல்லாம்
பற்றித் திரிதந்து பல்லொடு நா மென்று கண் குழித்துத்
தெற்றித்து இருப்பதுஅல்லால், என்ன செய்யும், இத் தீவினையே?

O my evil karma! The God of Orriyūr envelops my
heart and will never part from me.
What will you gain by shadowing me? By pursuing me
when I roam about the world, unable to snatch me,
you bite your tongue in ire; sunken are your eyes
caused by your ill-success.
Be convinced that you can cause me no harm at all. 9

831. அம் கள் கடுக்கைக்கு முல்லைப்புறவம்; முறுவல்செய்யும்
பைங்கண்-தலைக்கு சுடலைக்களரி; பரு மணி சேர்
கங்கைக்கு வேலை; அரவுக்குப் புற்று; கலை நிரம்பாத்
திங்கட்கு வானம்--திரு ஒற்றியூரர் திருமுடியே.

The divine crest of the God of Tiruvorriyūr, is, indeed,
the mullai region for the melliferous and comely
konrai blossoms, You are adorned with.
It is the crematory for Your garland of smiling skulls.
It is the destination for the river Ganga that rolls with
the precious stones in its current.
It is for Your snake the ant-hill and the sky for Your sailing crescent.

[**Note.** The bodies of the nobly-born breathe the incese of the mullai flowers. Siva wears a garland of skulls. Skulls belong to the crematory. Every river ultimately merges with the sea. So too should the Ganga. Siva's crest is the destined sea for the Ganga. Snakes live in deserted ant-hills. For the snakes that adorn Siva, His crest constitutes such ant-hills. For the crescent on Siva's crest, it is its sailing sky.]

832. தருக்கின வாள் அரக்கன் முடிபத்து இறப் பாதம்தன்னால்
ஒருக்கினஆறு அடியேனைப் பிறப்பு அறுத்து ஆள வல்லான்,
நெருக்கின வானவர் தானவர் கூடிக் கடைந்த நஞ்சைப்
பரு(க்)கினஆறு என் செய்கேன்?--ஒற்றியூர் உறை பண்டங்கனே!

He pressed His toe and crushed the ten heads of the sword-
wielding Asura and this annulled his ingrained haughteur.
Likewise, He can do away with my cycle of birth and death and rule me.
When the throngs of Asuras and Devas churned the sea,
uprose the venom. Was He destined to quaff it?
What can I do, O Pandarankan of Orriyūr! 11

87. திருப் பழனம் திரு விருத்தம்

833. மேவித்து நின்று விளைந்தன, வெந்துயர் துக்கம்எல்லாம்;
ஆவித்து நின்று கழிந்தன, அல்லல்; அவை அறுப்பான்
பாவித்த பாவனை நீ அறிவாய்;--பழனத்து அரசே!--
கூவித்துக் கொள்ளும்தனை அடியேனைக் குறிக்கொள்வதே!

87. TIRUPPALANAM Paṇ: Tiruviruttham

O Monarch of Palanam! I suffer from cruel misery
and sorrow by my karma which envelops me.
These are tireless; they do not even yawn—the indicant of slumber.

To annul my troubles I stand poised in Siva-consciousness;
You know of this. Do beckon me, Your servitor,
and engage me in Your service. 1

834. *சுற்றி நின்றார் புறம் காவல் அமரர்; கடைத்தலையில்*
மற்று நின்றார்; திருமாலொடு நான்முகன் வந்து அடிக்கீழ்ப்
பற்றி நின்றார்;--பழனத்து அரசே!-- உன் பணி அறிவான்
உற்று நின்றார்; அடியேனைக் குறிக்கொண்டு அருளுவதே!

O Monarch of Pal̲an̲am! Devas who guard the eight directions
surrounded You; the other Devas stand at the threshold of
Your temple; standing close beneath Your feet,
Vishṇu and Brahma await Your behests.
You, the God, are pleased to announce unto the Devas,
the time to have Your darshan which they await.
Do take cognisance of me to grace me, even me. 2

835. *ஆடி நின்றாய், அண்டம்ஏழும் கடந்து போய்; மேல் அவையும்*
கூடி நின்றாய்; குவிமென்முலையாளையும் கொண்டு உடனே-
பாடி நின்றாய்;--பழனத்து அரசே!--அங்கு ஓர் பால்மதியம்
சூடி நின்றாய்; அடியேனை அஞ்சாமைக் குறிக்கொள்வதே!

O Monarch of Pal̲an̲am! Standing above the seven worlds
You enact Your dance thither. You indwell all entia.
Concorporate with Your Consort of tapering and delicate breasts,
You sport on Your crest the milk-white crescent and melodise.
Do bless me with freedom from fear and engage me in Your service. 3

836. எரித்துவிட்டாய், அம்பினால் புரம்மூன்றும் முன்னே படவும்;
உரித்துவிட்டாய், உமையாள் நடுக்கு எய்த ஓர் குஞ்சரத்தை;
பரித்துவிட்டாய்,--பழனத்து அரசே!--கங்கை வார்சடைமேல்-
தரித்துவிட்டாய்; அடியேனைக் குறிக்கொண்டு அருளுவதே!

O Monarch of Palanam! Of yore, with a single arrow,
You gutted with fire the three walled-citadels.
You peeled off the skin of the Tusker and mantled Yourself
in it, witnessing which Uma stood scared.
You received and bore on Your extensive matted crest the Ganga.
Do cognise and rule me. 4

837. முன்னியும் முன்னை முளைத்தன மூஎயிலும்(ம்) உடனே-
மன்னியும், அங்கும் இருந்தன்னை; மாய மனத்தவர்கள்
பன்னிய நூலின் பரிசு அறிவாய்;--பழனத்து அரசே!--
உன்னியும் உன் அடியேனைக் குறிக்கொண்டு அருளுவதே!

O Monarch of Palanam! When of yore, the Asuras of the three walled-
citadels confronted You, You stood firm and burnt them.
You know well the purport of the pseudo-works indited
by the deceptious ones.
Though You brood over things multitudinous, be pleased to
take note of me too and confer grace on me. 5

838. ஏய்ந்து அறுத்தாய், இன்பனாய் இருந்தே படைத்தான் தலையை;
காய்ந்து அறுத்தாய், கண்ணினால் அன்று காமனை; காலனையும்
பாய்ந்து அறுத்தாய்;--பழனத்து அரசே!--என் பழவினைநோய்
ஆய்ந்து அறுத்தாய்; அடியேனைக் குறிக்கொண்டு அருளுவதே!

O Monarch of Palanam! Though the creator was a dispenser of joy
unto all, You, conning his mind, clippd a head of Brahma's.

You stared to death Maṉmata; eke did You leap on Yama
and kicked him to death.
You would do away with my past karma at the opportune hour.
Be pleased to take note of me and confer grace on me. 6

839. *மற்று வைத்தாய், அங்கு ஓர் மால் ஒருபாகம்; மகிழ்ந்து உடனே-*
உற்று வைத்தாய், உமையாளொடும் கூடும் பரிசு எனவே;
பற்றி வைத்தாய்,--பழனத்து அரசே!--அங்கு ஓர் பாம்பு ஒரு கை
சுற்றி வைத்தாய்; அடியேனைக் குறிக்கொண்டு அருளுவதே!

O Monarch of Paḻaṉam! You rejoiced to place the peerless Vishṇu
in a portion of Your body.
You are concorporate with Uma who merits such concorporation.
You made the adder coil round Your hand.
Do cognise me, Your servitor, and confer grace on me. 7

840. *ஊரின் நின்றாய், ஒன்றி நின்று; விண்டாரையும் ஒள்அழலால்*
போரில் நின்றாய்; பொறையால் உயிர்-ஆவி சுமந்துகொண்டு
பாரில் நின்றாய்;--பழனத்து அரசே!--பணி செய்பவர்கட்கு
ஆர நின்றாய்; அடியேனைக் குறிக்கொண்டு அருளுவதே!

O Monarch of Paḻaṉam! You abide in the temple of every urbs;
You stood firm and set ablaze the triad of the hostile citadels.
You support all the entia and You do abide in them
as the Life of their lives.
For Your servitors to adore You and thus gain fulfilment
You abide sempiternally in all Your temples.
Do cognise me, Your servitor, and grace me. 8

841. போகம் வைத்தாய், புரிபுன்சடைமேல் ஓர் புனல்அதனை;
ஆகம் வைத்தாய், மலையான்மடமங்கை மகிழ்ந்து உடனே
பாகம் வைத்தாய்;--பழனத்து அரசே!--உன் பணி அருளால்
ஆகம் வைத்தாய்; அடியேனைக் குறிக்கொண்டு அருளுவதே!

O Monarch of Palanam! On Your twisted, ruddy matted hair
You sport the flood of Ganga symbolic of Your *Bhoga-Sakti.*
You keep in Your body the Daughter of Himavant;
Your concorporation with Her is graciously ecstatic.
You caused my birth on earth to render service unto You.
Do cognise me, Your servitor, and confer grace on me. 9

842. அடுத்து இருந்தாய், அரக்கன் முடி வாயொடு தோள் நெரியக்
கெடுத்து இருந்தாய்; கிளர்ந்தார் வலியைக் கிளையோடு உடனே-
படுத்திருந்தாய்;--பழனத்து அரசே!--புலியின்(ன்)உரி-தோல்
உடுத்திருந்தாய்; அடியேனைக் குறிக்கொண்டு அருளுவதே!

O Monarch of Palanam! You were on the Mount Kailās
to which Ravaṇa came close to uproot it; when he durst
uproot it, You crushed his heads, mouths and shoulders.
You quelled the puissance of the rebels and that of
their kith and kin in all celerity.
You are clad in a tiger-skin.
May You cognise me, Your servitor, and bless me in grace. 10

88. திருப் பூந்துருத்தி திரு விருத்தம்

843. மாலினை மால் உற நின்றான், மலைமகள்தன்னுடைய
பாலனை, பால்மதிசூடியை, பண்பு உணரார் மதில்மேல்
போலனை, போர் விடை ஏறியை, பூந்துருத்தி(ம்) மகிழும்
ஆலனை, ஆதிபுராணனை--நான் அடி போற்றுவதே.

He soared up as the humongous column of flame whose
base could not be beheld by Vishṇu.
He is concorporate with the Daughter of Himavant;
His crest sports the milk-white crescent.
He smote the walled-citadels of the virtueless Asuras.
He rides the martial Bull—His Mount. He is seated in
the shade of *Kallāla* tree. He is the most ancient One.
He is happily entempled in Pūnthurutthi.
I hail and adore His feet. 1

844. *மறி உடையான், மழுவாளினன், மாமலைமங்கை ஓர் பால்*
குறி உடையான், குணம் ஒன்று அறிந்தார் இல்லை; கூறில், அவன்
பொறி உடை வாள் அரவத்தவன்; பூந்துருத்தி(ய்) உறையும்
அறிவு உடை ஆதிபுராணனை--நான் அடி போற்றுவதே.

He holds the fawn in His hand. His is the dazzling *maḻu*.
He is concorporate with the Daughter of Himavant.
He has His especial identity; there are none that know
of His divine attributes.
He is hailed as the One adorned with the bright and speckled adder.
He is the God of Gnosis. He is the most ancient One.
He is entempled in Pūnthurutthi; His feet I hail and adore. 2

845. *மறுத்தவர் மும்மதில் மாய ஓர் வெஞ்சிலை கோத்து ஓர் அம்பால்*
அறுத்தனை, ஆல்அதன்கீழனை, ஆல்விடம் உண்டு அதனைப்
பொறுத்தனை, பூதப்படையனை, பூந்துருத்தி(ய்) உறையும்
நிறுத்தனை, நீலமிடற்றனை--யான் அடி போற்றுவதே.

He nocked an arrow to His fierce bow and smote the three
walled-citadels of the Asuras who denied His Godhead.
He is seated beneath the *Kallāla* tree; He quaffed
the venom and retained it in His throat.
His are the *Bhuta*-Hosts; He is the incarnadine One
whose throat is blue. He is entempled in Pūnthurutthi.
His feet I hail and adore. 3

846. உருவினை, ஊழிமுதல்வனை, ஓதி நிறைந்து நின்ற
திருவினை, தேசம் படைத்தனை, சென்று அடைந்தேனுடைய
பொரு வினைஎல்லாம் துரந்தனை, பூந்துருத்தி(ய்) உறையும்
கருவினை, கண்மூன்று உடையனை--யான் அடி போற்றுவதே.

His form is of Gnosis; He is the Primal One of every aeon.
He is the Author and Reciter of the Vedas; He is omnipresent.
He is the Opulent One who evolved the worlds; He chased
away my assailing karma when I gained access to Him.
He is the Womb of all; three are His eyne.
He is entempled in Pūnthurutthi. His feet I hail and adore. 4

847. தக்கன்தன் வேள்வி தகர்த்தவன்,--சாரம், அது(வ்) அன்று--கோள்
மிக்கன மும்மதில் வீய ஓர் வெஞ்சிலை கோத்து ஓர் அம்பால்
புக்கனன், பொன் திகழ்ந்தன்னது ஓர் பூந்துருத்தி(ய்) உறையும்
நக்கனை, நங்கள் பிரான்தனை--நான் அடி போற்றுவதே.
His devastation of Daksha's sacrifice is not His main achievement.
He nocked an arrow to His fierce bow and smote the three
walled-citadels of the Asuras who practised schadenfreude.
Our God is the nude One who rules us.
Golden is His complexion who is entempled in Pūnthurutthi.
It is His feet I hail and adore. 5

848. அருகு அடை மாலையும் தான் உடையான், அழகால் அமைந்த
உருஉடைமங்கையும் தன் ஒருபால் உலகுஆயும் நின்றான்,
பொருபடைவேலினன், வில்லினன், பூந்துருத்தி(ய்) உறையும்
திரு உடைத் தேச மதியனை--யான் அடி போற்றுவதே.

He is adorned with the garland closely woven with blossoms.
He is concorporate with His comely Consort; He pervades ubiquitously.
He is armed with the martial weapons of spear and bow.
He sports the divine and lustrous crescent on His crest.
He is entempled in Pūnthurutthi. I hail and adore His feet. 6

849. மன்றியும் நின்ற மதிலரை மாய வகை கெடுக்கக்
கன்றியும் நின்று கடுஞ்சிலை வாங்கிக் கனல்அம்பினால்
பொன்றியும் போகப் புரட்டினன், பூந்துருத்தி(ய்) உறையும்
அன்றியும் செய்த பிரான்தனை--யான் அடி போற்றுவதே.

He nocked a fiery dart to His fierce bow, and in wrath,
smote the three walled-citadels of the ever-belligerant
Asuras and their entire clan.
He also enacts creative deeds countering destructive acts.
He is entempled in Pūnthurutthi. I hail and adore His feet. 7

850. மின் நிறம் மிக்க இடை உமை நங்கை ஓர்பால் மகிழ்ந்தான்,--
“என் நிறம்?” என்று அமரர்பெரியார் இன்னம் தாம் அறியார்--
பொன் நிறம் மிக்க சடையவன், பூந்துருத்தி(ய்) உறையும்
எல்-நிற எந்தைபிரான்தனை--யான் அடி போற்றுவதே.

He shares in His left body, the damozel Uma whose waist
is fulgurant, and rejoices.
To this day, even the great among the Devas know not of His true hue.
Golden is His matted hair. He is entempled in Pūnthurutthi.

He, my Sire and God, is radiant like the Day-star. He is
entempled in Pūnthurutthi. I hail and adore His feet. 8

851. அந்தியை, நல்ல மதியினை, யார்க்கும் அறிவு அரிய
செந்தியை வாட்டும் செம்பொன்னினை, சென்று அடைந்தேனுடைய
புந்தியைப் புக்க அறிவினை, பூந்துருத்தி(ய்) உறையும்
நந்தியை, நங்கள் பிரான்தனை--நான் அடி போற்றுவதே.

He is ritualistically adored during the three diurnal junctions.
He blesses the deserving with entelechy. He is crimson
and auric like the gold tested and refined by the blazing flame.
His real nature is inconceivable. I, the servitor, hold fast
to Him as my God and He indwells me and thither
blazes as the ever-during Gnosis.
He is our Nandi who is entempled in Pūnthurutthi.
It is, indeed, His feet, I hail and adore. 9

852. பைக்கையும் பாந்தி விழிக்கையும் பாம்பு; சடைஇடையே
வைக்கையும் வான் இழி கங்கையும்; மங்கை நடுக்குஉறவே
மொய்க்கை அரக்கனை ஊன்றினன், பூந்துருத்தி(ய்) உறையும்
மிக்க நல்வேத விகிர்தனை--நான் அடி போற்றுவதே.

He is adorned with the hooded adder which, in ambush,
views its surroundings and the Ganga that descended
from the heavens, on His crest.
When Ravaṇa durst uproot His Mount Kailās with his many
hands, affrighting Siva's Consort, He pressed
His toe and crushed the Asura.
He is the Vikirtan lauded by the goodly Vedas. He is entempled
in Pūnthurutthi. It is, indeed, His feet, I hail and adore. 10

89. திரு நெய்த்தானம் திரு விருத்தம்

853. பார்இடம் சாடிய பல்உயிர் வான் அமரர்க்கு அருளி,
கார் அடைந்த(க்) கடல் வாய் உமிழ் நஞ்சு அமுதுஆக உண்டான்--
ஊர் அடைந்து இவ் உலகில் பலி கொள்வது நாம் அறியோம்--
நீர் அடைந்த(க்) கரை நின்ற நெய்த்தானத்து இருந்தவனே.

89. TIRUNEITTHĀṈAM Tiruviruttham

In mercy He graced the many terrestrials and the celestials
who were assailed by the venom that uprose from
the dark main when it was churned.
He quaffed the Halāhala as though it were ambrosia.
O God entempled in the urbs of Neitthāṉam on the bank
of the Kaviri! Wherefore do You roam about from place
to place soliciting alms? It defies our understanding. 1

854. தேய்ந்து இலங்கும் சிறுவெண்மதியாய்! நின் திருச்சடைமேல்
பாய்ந்த கங்கைப்புனல் பல்முகம் ஆகிப் பரந்து ஒலிப்ப,
ஆய்ந்து இலங்கும் மழு, வேல், உடையாய்!--அடியேற்கு உரை நீ,
ஏந்து இளமங்கையும் நீயும் நெய்த்தானத்து இருந்ததுவே!

O God who sports the waning and yet the splendorous crescent!
On Your divine matted hair the Ganga of a thousand fords,
descended and spreads uproariously.
You wield the well-crafted weapon of *maḻu.*
Will You be pleased to tell me why You are entempled
in Neitthaṉam with Your young and splendorous Woman? 2

855. கொன்று அடைந்து ஆடிக் குமைத்திடும் கூற்றம், ஒன்னார் மதில்மேல்
சென்று அடைந்து ஆடி,--பொருததும்,--தேசம் எல்லாம் அறியும்;--
குன்று அடைந்து ஆடும் குளிர்பொழில் காவிரியின் கரைமேல்,
சென்று அடைந்தார் வினை தீர்க்கும், நெய்த்தானத்து இருந்தவனே!

Yama-like You made Your advent, confronted the hostile
Asuras' walled-citadels, battled againt them and slaughtered
them all. Of this, the world is well aware.

The Kāviri flows from the mountain (Kutaku); bhaktas
reach Your Neitthāṉam on the bank of the Kāviri
and adore You You annul their evil kārmic deeds. 3

856. கொட்டு முழவு அரவத்தொடு கோலம்பல அணிந்து
நட்டம்பல பயின்று ஆடுவர்; நாகம் அரைக்கு அசைத்துச்
சிட்டர் திரிபுரம் தீ எழச் செற்ற சிலை உடையான்--
இட்டம் உமையொடு நின்ற நெய்த்தானத்து இருந்தவனே.

Assuming many guises, You enact frequently many
a dance for which time is kept by the resounding *muḻavam*.
Your waist is cinctured with a serpent.
You bent Your bow and gutted with fire the three
hostile and walled-citadels of the Asuras as
beseeched by Your righteous devotees.
Lo, You are willingly entempled in Neitthāṉam
with Your beloved Uma. 4

857. கொய்ம் மலர்க்கொன்றை, துழாய், வன்னி, மத்தமும், கூவிளமும்,
மொய்ம்மலர், வேய்ந்த விரிசடைக்கற்றை விண்ணோர்பெருமான்;
மைம்மலர் நீல நிறம் கருங்கண்ணி ஒர்பால் மகிழ்ந்தான்;
நின்மலன்--ஆடல் நிலயம் நெய்த்தானத்து இருந்தவனே.

He is the God of the celestials and his manifold strands
of matted hair, are adorned with duly-plucked konṟais,
the Siva-tulasi, leaves of *vaṉṉi, ūmattham*
and *vilva* as well as many great blossoms.
He is happily concorporate with His Consort whose
dark eyes are like unto the blue lilies.
He is the *Nimalan;* He is entempled in Neitthāṉam—
the forum chosen by Him for enacting His dance. 5

858. பூந்தார் நறுங்கொன்றைமாலையை வாங்கிச் சடைக்கு அணிந்து,
கூர்ந்து ஆர் விடையினை ஏறி, பல்பூதப்படை நடுவே
போந்தார்--புற இசை பாடவும் ஆடவும் கேட்டுஅருளிச்
சேர்ந்து ஆர் உமையவளோடும் நெய்த்தானத்து இருந்தவனே.

He wears the chaplet of fragrant konṟais that burgeon
in rows. He rides the swift-footed Bull—His mount,
amidst His *Bhūta*-Hosts.
Hearkening to the melodious hymns of His devotees
and beholding their dance, He dwells harmoniously
with Uma in His delubrum at Neitthāṉam. 6

859. பற்றின பாம்பன்; படுத்த புலிஉரித்-தோல் உடையன்;
முற்றின மூன்றுமதில்களை மூட்டி எரித்து அறுத்தான்;
சுற்றிய பூதப்படையினன்--சூலம் மழு ஒருமான்,
செற்று நம் தீவினை தீர்க்கும், நெய்த்தானத்து இருந்தவனே.

Clad in the skin of a tiger and holding a snake,
He gutted with fire the manifoldly strong triad
of the hostile and walled-citadels.

He is ever surrounded by His Bhūta-Hosts. He holds in
His hands a spear, a *maḻu* and a fawn.
He is an annuller of our evil karma. He, indeed, is entempled in Neitthāṉam.7

860. விரித்த சடையினன்; விண்ணவர்கோன்; விடம் உண்ட கண்டன்;
உரித்த கரிஉரி மூடி ஒன்னார் மதில்மூன்று உடனே-
எரித்த சிலையினன்--ஈடு அழியாது என்னை ஆண்டுகொண்ட,
தரித்த உமையவளோடு, நெய்த்தானத்து இருந்தவனே.

Spreading is his matted hair; He is the God of gods.
His throat holds the venom He quaffed. He is mantled
in the skin of the Tusker that He peeled off.
With His bow, He gutted with fire the three hostile
and walled-citadels simultaneously.
He saved me intact and rules me. Concorporate
with Uma, He is entempled in Neitthāṉam. 8

861. தூங்கான்; துளங்கான்; துழாய், கொன்றை, துன்னிய செஞ்சடைமேல்
வாங்கா மதியமும், வாள்அரவும், கங்கை, தான் புனைந்தான்;
தேங்கார் திரிபுரம் தீ எழ எய்து தியக்கு அறுத்து
நீங்கான், உமையவளோடு;--நெய்த்தானத்து இருந்தவனே.

He slumbers not; neither does He ever languish.
On His ruddy matted crest He is adorned with *Siva-tulasi*
and the flowers of koṉṟai as also wih the never-
aging crescent, a snake and the Ganga.
He sped an arrow and gutted with fire the three,
hostile and walled-citadels.

Thus did He do away with the troubles of the terrestrials
and the celestials. He is entempled in Neitthāṉam
with Uma from whom He parts not ever. 9

862. ஊட்டி நின்றான், பொரு வானில் அம் மும்மதில் தீ; அம்பினால்
மாட்டி நின்றான்; அன்றினார் வெந்து வீழவும் வானவர்க்குக்
காட்டி நின்றான்; கதமாக் கங்கை பாய ஓர் வார்சடையை
நீட்டி நின்றான்--திரு நின்ற நெய்த்தானத்து இருந்தவனே.

With the fire-tipt arrow, He gutted with fire the three,
skyey, hostile and walled-citadels and graced
the Devas to witness the fall of the burnt Asuras.
He projected a strand of His matted hair to receive
the ferocious descent of the great Ganga from the heavens.
Lo, He is sempiternally entempled in the divine Neitthāṉam. 10

90. திரு வேதிகுடி திரு விருத்தம்

863. கையது, கால் எரி நாகம், கனல்விடு சூலம்அது;
வெய்யது வேலை நஞ்சு உண்ட விரிசடை விண்ணவர்கோன்,
செய்யினில் நீலம் மணம் கமழும் திரு வேதிகுடி
ஐயனை, ஆரா அமுதினை,--நாம் அடைந்து ஆடுதுமே.

90. TIRUVĒDIKUDI Tiruviruttham

In one hand He holds the venomous serpent; in another He wields
a burning spear. He quaffed the *halāhala*.
Spreading is His matted hair; He is the God of gods.
He is entempled in Tiruvēdikudi in whose fields wafts
the suaveolence of blue lilies.
Let us gain access to our Sire who is like the insatiable
ambrosia, and dance standing redeemed. 1

864. கைத்தலை மான்மறி ஏந்திய கையன்; கனல் மழுவன்;
பொய்த்தலை ஏந்தி, நல் பூதி அணிந்து பலி திரிவான்;
செய்த்தலை வாளைகள் பாய்ந்து உகளும் திரு வேதிகுடி
அத்தனை; ஆரா அமுதினை;--நாம் அடைந்து ஆடுதுமே.

He holds a fawn in one hand; in another He wields
the blazing *malu*.
Bedaubed with the holy ash and toting a skull (of Brahma's),
He goes about soliciting alms.
He is entempled in Tiruvēdikudi in the fields
of which *vālais* leap and gambol.
Let us gain Him, our Sire—the insatiable Ambrosia,
and dance standing redeemed. 2

865. முன் பின் முதல்வன்; முனிவன்; எம் மேலைவினை கழித்தான்;
அன்பின் நிலை இல் அவுணர்புரம் பொடிஆன செய்யும்
செம்பொனை; நல் மலர்மேலவன் சேர் திரு வேதிகுடி
அன்பனை; நம்மை உடையவனை;--நாம் அடைந்து ஆடுதுமே.

He is the Primal One—the cause of the beginning and the end.
He did away with our past karma; He devastated the three
walled-citadels of the devotionless Asuras.
He is the ruddy Gold; He is entempled in Tiruvēdikudi
which is frequented by Brahma whose seat is
the goodly Lotus, to perform his adoration.
The dear One owns us; let us gain Him and dance redeemed. 3

866. பத்தர்கள், நாளும் மறவார், பிறவியை ஒன்று அறுப்பான்;
முத்தர்கள் முன்னம் பணிசெய்து பார்இடம்முன் உயர்ந்தான்;
கொத்தன கொன்றை மணம் கமழும் திரு வேதிகுடி
அத்தனை; ஆரா அமுதினை;--நாம் அடைந்து ஆடுதுமே.

He does away with the cycle of the birth and death of His
devotees who never forget Him.
He caused the *jivan-muktas* to thrive loftily on earth,
rendering service to Him.
He is entempled in Tiruvēdikudi pervaded by incense-
breathing konrais that burgeon in rows.
He is our Sire—the insatiable Ambrosia.
Let us gain Him and dance standing redeemed. 4

867. ஆன் அணைந்து ஏறும் குறி குணம் ஆர் அறிவார்? அவர் கை
மான் அணைந்து ஆடும்; மதியும் புனலும் சடைமுடியன்;
தேன் அணைந்து ஆடிய வண்டு பயில் திரு வேதிகுடி,
ஆன் அண்ஐந்துஆடும், மழுவனை;--நாம் அடைந்து ஆடுதுமே.

Who, indeed, can comprehend His attributes and virtues,
who willingly rides the Bull—His mount?
He holds a fawn in His hand and dances; He sports
on His matted crest the crescent and the flood of Ganga.
He is entempled in Tiruvēdikudi where bees sip melis and wing in glee.
Let us gain Him—the wielder of *malu*—, and dance redeemed. 5

868. எண்ணும் எழுத்தும் குறியும் அறிபவர் தாம் மொழிய,
பண்ணின் இசை மொழி பாடிய வானவர் தாம் பணிவார்;
திண்ணென் வினைகளைத் தீர்க்கும் பிரான்; திரு வேதிகுடி
நண்ண அரிய அமுதினை;--நாம் அடைந்து ஆடுதுமே.

He knows our thoughts whence arise our ideas and the goal
of life. He is adored by the egoless celestials
who hail Him in hymns cast in *pans*.
He is our God who altogether annuls our karma.

He, the inaccessible Ambrosia, is entempled in Tiruvēdikudi.
Let us gain Him and dance standing redeemed. 6

869. ஊர்ந்த விடை உகந்து ஏறிய செல்வனை நாம் அறியோம்;
ஆர்ந்த மடமொழி மங்கை ஓர்பாகம் மகிழ்ந்து உடையான்;
சேர்ந்த புனல் சடைச் செல்வப் பிரான்; திரு வேதிகுடிச்
சார்ந்த வயல் அணி தண்ணமுதை அடைந்து ஆடுதுமே.

We cannot comprehend the Opulent One who rides willingly
the Bull—His mount.
He is joyously concorporate with His Consort who articulates
dulcet and bashful vocables.
The Opulent One sports the Ganga on His matted crest.
He, the cool and serene Ambrosia, is entempled in
Tiruvēdikudi girt with fecund fields.
Let us gain Him and dance stranding redeemed. 7

870. எரியும் மழுவினன்; எண்ணியும் மற்றொருவன் தலையுள்-
திரியும் பலியினன்; தேயமும் நாடும் எல்லாம் உடையான்;
விரியும் பொழில் அணி சேறு திகழ் திரு வேதிகுடி
அரிய அமுதினை அன்பர்களோடு அடைந்து ஆடுதுமே.

He wields the blazing *malu;* duly resolved, He totes
a skull of Brahma's and roams about soliciting alms.
He owns all the lands and all the countries.
He is entempled in Tiruvēdikudi girt with spacious
gardens and miry fields. He is, indeed, the rare Ambrosia.
Let us fare forth to His shrine, companied with devotees,
gain Him and dance standing redeemed. 8

871. மை அணி கண்டன்; மறை விரி நாவன்; மதித்து உகந்த
மெய் அணி நீற்றன்; விழுமிய வெண்மழுவாள்படையன்;
செய்யகமலம் மணம் கமழும் திரு வேதிகுடி
ஐயனை; ஆரா அமுதினை;--நாம் அடைந்து ஆடுதுமே.

His throat wears a patch of the venom He quaffed;
He chants and explicates the Vedas.
His body is bedaubed with the white ash; He is the wielder
of the bright and lofty weapon of the white *maḻu*.
He, the Sire, is entempled in Tiruvēdikudi from the fields
of which wafts the suaveolence of lotus flowers.
He is the insatiable Ambrosia; let us gain Him
and dance standing redeemed. 9

872. வருத்தனை, வாள் அரக்கன் முடி தோளொடு பத்து இறுத்த
பொருத்தனை, பொய்யா அருளனை, பூதப்படை உடைய
திருத்தனை, தேவர்பிரான் திரு வேதிகுடி உடைய
அருத்தனை, ஆரா அமுதினை,--நாம் அடைந்து ஆடுதுமே.

He grieved sore the sword-wielding Asura, by crushing
his shoulders and ten heads; then when he rued,
He fixed the crushed parts aright on his body.
His grace never fails; the *Bhūta*-Hosts belong to Him,
the holy One. He is, indeed, the God of gods.
He is the import of the Vedas and the scriptures.
He is the insatiable Ambrosia. Let us gain Him
and dance standing redeemed. 10

91. திரு ஐயாறு திரு விருத்தம்

873. குறுவித்தவா, குற்றம் நோய்வினை காட்டி! குறுவித்த நோய்
உறுவித்தவா! உற்ற நோய்வினை தீர்ப்பான் உகந்துஅருளி
அறிவித்தஆறு, அடியேனை ஐயாறன் அடிமை(க்)களே!
செறிவித்தவா--தொண்டனேனைத் தன் பொன் அடிக்கீழ் எனையே!

91. TIRUVAIYĀṞU Tiruviruttham

My past karma caused me extreme harrowing; it afflicted
me with unbearable malady.
At this, the God of Aiyāṟu was pleased to be aidant
and remediate unto me. He enslaved me and made me
render constant service to Him. Indeed He poised me
to thrive beneath His golden feet.
This, I owe to His mercy and to nought else. 1

874. கூர்வித்தவா, குற்றம் நோய்வினை காட்டியும்! கூர்வித்த நோய்
ஊர்வித்தவா! உற்ற நோய்வினை தீர்ப்பான் உகந்துஅருளி
ஆர்வித்தஆறு, அடியேனை ஐயாறன் அடிமை(க்)களே!
சேர்வித்தவா--தொண்டனேனைத் தன் பொன்அடிக்கீழ் எனையே!

The offencive deeds of my past bred in my current birth
abundantly-afflicting malady. I fell into cruel ways.
At this, the God of Aiyāṟu was pleased to relieve me
and indeed, linked me with His redeeming servitude.
He caused me thrive beneath His golden feet. My God
of Aiyāṟu is infinitely merciful. 2

875. தாக்கினவா, சலம்மேல் வினை காட்டியும்! தண்டித்த நோய்
நீக்கினவா! நெடுநீரின் நின்று ஏற நினைந்துஅருளி
ஆக்கினஆறு, அடியேனை ஐயாறன் அடிமை(க்)களே!
நோக்கினவா--தொண்டனேனைத் தன் பொன் அடிக்கீழ் எனையே!

My past karma punished me with the sore-afflicting *sūlai,*
as it made me to get companied with the Samaṇas; imminent
was my death. At this the God of Aiyāṟu lifted me
from the sea of misery and placed me on the shore.
To qualify me to come by His servitorship, He did away
with my sins of crimes and evil deeds.
Lo, He has caused me flourish beneath His golden feet. 3

876. *தருக்கின நான் தகவு இன்றியும் ஓடச் சலம்அதனால்*
நெருக்கினவா! நெடுநீரின் நின்று ஏற நினைந்துஅருளி
உருக்கினஆறு, அடியேனை ஐயாறன் அடிமை(க்)களே!
பெருக்கினவா--தொண்டனேனைத் தன் பொன் அடிக்கீழ் எனையே!
Unable to withstand the haughty consequences of my karma,
I stood confounded. Eke did my past karma, with all
its deceit and strength, crush me.
At this, the God of Aiyāṟu was pleased to lift me out of
the sea of misery. He caused me melt in devotion for Him.
He abundantly augmented my penchant to serve Him
as His bonded slave; it is for this reason, He caused
me, His servitor thrive beneath His golden feet. 4

877. *இழிவித்தஆறு, இட்ட நோய்வினை காட்டி! இடர்ப்படுத்துக்*
கழிவித்தவா! கட்டநோய் வினை தீர்ப்பான் கலந்துஅருளி
அழிவித்தஆறு, அடியேனை ஐயாறன் அடிமை(க்)களே!
தொடர்வித்தவா--தொண்டனேனைத் தன் பொன் அடிக்கீழ் எனையே!
When my past karma exposed me to cruel malady and caused
me stray from the right path, solely to involve me
in imminent death, the God of Aiyāṟu was pleased
to annul my misery and made me an ever-adoring
servitor of His golden feet. 5

878. இடைவித்தஆறு, இட்ட நோய்வினை காட்டி! இடர்ப்படுத்து(வ்)
உடைவித்தஆறு! உற்ற நோய்வினை தீர்ப்பான் உகந்துஅருளி
அடைவித்தஆறு, அடியேனை ஐயாறன் அடிமை(க்)களே!
தொடர்வித்தவா--தொண்டனேனைத் தன் பொன்அடிக்கீழ் எனையே!

When my past karma afflicted me with cruel malady
and harrowed me and made me moribund, the God
of Aiyāṟu was pleased to annul my karma and poise
me in His servitorship to render without let or interruption,
my service to Him.
This He did, by placing me beneath His golden feet. 6

879. படக்கினவா, பட நின்று பல்-நாளும்! படக்கின நோய்
அடக்கினஆறு! அது அன்றியும் தீவினை பாவம்எல்லாம்
அடக்கினஆறு, அடியேனை ஐயாறன் அடிமை(க்)களே!
தொடக்கினவா--தொண்டனேனைத் தன் பொன்அடிக்கீழ் எனையே!

When my past karma, over days without number, harrowed me
and utterly enfeebled me through my affliction,
the God of Aiyāṟu annulled my kārmic sins and turned me
into His honourable servitor.
Lo, I flourish well gaining the propinquity of His golden feet. 7

880. மறப்பித்தவா, வல்லை நோய்வினை காட்டி! மறப்பித்த நோய்
துறப்பித்தவா! துக்க நோய்வினை தீர்ப்பான் உகந்துஅருளி
இறப்பித்தஆறு, அடியேனை ஐயாறன் அடிமை(க்)களே!
சிறப்பித்தவா--தொண்டனேனைத் தன் பொன்அடிக்கீழ் எனையே!
My past karma afflicted me with such a cruel malady
that it made forget clean all my good qualities.
When I became unable to withstand the onslaught of such
malady any longer, I resolved to quit my life.

At this the God of Aiyāṟu was pleased to annul my karma
and linked me with His enslavement and thus transcend
the miseries bred by my past karma.
He made me a worthy servitor of His, by causing me flourish
beneath His golden feet. 8

881. *துயக்கினவா, துக்க நோய்வினை காட்டி! துயக்கின நோய்*
இயக்கின ஆறு! இட்ட நோய்வினை தீர்ப்பான் இசைந்துஅருளி
அயக்கினஆறு, அடியேனை ஐயாறன் அடிமை(க்)களே!
மயக்கினவா--தொண்டனேனைத் தன் பொன்அடிக்கீழ் எனையே!

When my past karma afflicted me with disease
and caused me total enfeeblement, and when it
activised me to function only according to its will,
the God of Aiyāṟu was pleased to annul my malady and my
karma that caused it. He made me disease-free
and engaged me who stood befuddled in the past, in the service
of His servitorship.
It is He who caused me thrive well below His golden feet. 9

882. *கறுத்துமிட்டார், கண்டம்; கங்கை சடைமேல் கரந்து அருளி,*
இறுத்துமிட்டார், இலங்கைக்கு இறைதன்னை இருபதுதோள்;
அறுத்துமிட்டார், அடியேனை ஐயாறன் அடிமை(க்) களே;
பொறுத்தும் இட்டார்--தொண்டனேனைத் தன் பொன்அடிக்கீழ்
எனையே!

The God of Aiyāṟu stained His throat with the venom;
on His matted crest, He caused (initially) the Ganga
roam about recondite.
He crushed the twenty shoulders of Ravaṇa, the King of Lanka.

Causing me to forsake all other activities, He caused me—
His servitor—, to serve Him only. He placed me, His servitor—,
beneath His golden feet to thrive well. 10

92. திரு ஐயாறு திரு விருத்தம்

883. சிந்திப்பு அரியன; சிந்திப்பவர்க்குச் சிறந்து செந்தேன்
முந்திப் பொழிவன; முத்தி கொடுப்பன; மொய்த்து இருண்டு
பந்தித்து நின்ற பழவினை தீர்ப்பன--பாம்பு சுற்றி
அந்திப்பிறை அணிந்து ஆடும் ஐயாறன் அடித்தலமே.

92. TIRUVAIYĀṞU Tiruviruttham

The two feet that constitute the base of the God of Aiyāṟu
defy conceptualization; unto those that contemplate them,
with honey they gush forth forthwith.
They confer *moksha;* they do away with the past karma that
denigratingly throngs about and fetters; the God of
Aiyāṟu sports on His crest the crepuscular crescent. 1

884. இழித்தன ஏழ் ஏழ்பிறப்பும் அறுத்தன; என் மனத்தே
பொழித்தன; போர் எழில் கூற்றை உதைத்தன; போற்றவர்க்குஆய்க்
கிழித்தன, தக்கன் கிளர் ஒளி வேள்வியைக் கீழ முன்சென்று
அழித்தன--ஆறு அங்கம்ஆன ஐயாறன் அடித்தலமே.

The two feet that constitute the base of the God of Aiyāṟu
are of the form of the six Vedic Angas.
They will do away with the seven times seven types of birth.
They pour joy into my *manam.*

They kicked the belligerent Yama; they devastated
the apparently-splendorous sacrifice of Daksha.
They will do away with the births of the low-born
who hail and adore them sincerely. 2

885. மணி நிறம் ஒப்பன; பொன்நிறம் மன்னின; மின் இயல் வாய்
கணி நிறம் அன்ன; கயிலைப்பொருப்பன; காதல் செய்யத்
துணிவன; சீலத்தர் ஆகித் தொடர்ந்து விடாத தொண்டர்க்கு
அணியன; சேயன, தேவர்க்கு;--ஐயாறன் அடித்தலமே.

The two feet that constitute the base of the God of Aiyār̲u
are rubicund like ruby; they are auric; they are
fulgurant like the blossoms of the *Vēnkai* tree.
They abide in the Mount Kailās; they invite devotion.
They are easy of access unto the servitors who are of lofty
deportment and who without interruption adore them.
They stand distanced from the Devas. 3

886. இருள் தரு துன்பப்படலம் மறைப்ப, மெய்ஞ்ஞானம் என்னும்
பொருள் தரு கண் இழந்து, உண் பொருள் நாடி, புகல் இழந்த
குருடரும் தம்மைப் பரவ, கொடுநரகக்குழிநின்று
அருள் தரு கை கொடுத்து ஏற்றும்--ஐயாறன் அடித்தலமே.
The two feet that constitute the base of the God of Aiyār̲u
offer effective succour unto those who lack the vision
to overcome the screening of dark misery, unto those
that have forfeited their support questing after
things enjoyable to which they hold fast and unto
those who in their blindness fell into the pit of inferno.
They lift as it were with two hands such fallen persons
and bless them all. 4

887. எழுவாய் இறுவாய் இலாதன; எங்கள் பிணி தவிர்த்து
வழுவா மருத்துவம் ஆவன; மா நரகக்குழிவாய்
விழுவார் அவர் தம்மை வீழ்ப்பன; மீட்பன; மிக்க அன்போடு
அழுவார்க்கு அமுதங்கள்--காண்க!--ஐயாறன் அடித்தலமே.

The two feet that constitute the base of the God of Aiyāṟu
are beginningless and endless; they are the unfailing medicine
that cures all cruel maladies; they push into the infernal pit
that deserve it and then redeem them also, in mercy.
They serve as ambrosia and elixir unto those who cry
and shed tears, sincerely longing for God's love. 5

888. துன்பக்கடல்இடைத் தோணித்தொழில் பூண்டு, தொண்டர்தம்மை
இன்பக்கரை முகந்து ஏற்றும் திறத்தன; மாற்று அயலே
பொன் பட்டு ஒழுகப் பொருந்து ஒளி செய்யும் அப் பொய் பொருந்தா
அன்பர்க்கு அணியன-- காண்க!--ஐயாறன் அடித்தலமே.

The two feet that constitute the base of the God of Aiyāṟu
effectively serve as the barkentine to cross the sea of misery
unto the devotees and help them reach the shore of happiness.
They are like the gold of very inferior touch unto the false ones;
They are unto the true devotees the exceedingly bright gold
of irreckonable lustre, readily available for them. 6

889. களித்துக் கலந்து ஓர் காதல் கசிவொடு காவிரிவாய்க்
குளித்துத் தொழுது முன் நின்ற இப் பத்தரைக் கோது இல் செந்தேன்
தெளித்து, சுவை அமுது ஊட்டி, அமரர்கள் சூழ்இருப்ப
அளித்து, பெருஞ்செல்வம் ஆக்கும்--ஐயாறன் அடித்தலமே.
The two feet that constitute the base of the God of Aiyāṟu
bless those who in ecstatic and melting devotion, bathe
in the Kāveri and pray sincerely standing before them.

They feed such devotees with lucid melis ambrosial,
causing the Devas to stand surrounding them.
They bestow on these the gracefully augmented opulence
of devotion ever-during. 7

890. *திருத்திக் கருத்தினைச் செவ்வே நிறுத்திச் செறுத்து உடலை*
வருத்திக் கடிமலர்வாள் எடுத்து ஓச்சி மருங்கு சென்று
விருத்திக்கு உழக்க வல்லோர்கட்கு விண் பட்டிகை இடுமால்--
அருத்தித்து அருந்தவர் ஏத்தும் ஐயாறன் அடித்தலமே.

The two feet constituting the base of the God of Aiyāṟu
will rectify bhaktas, make them contemplate Siva, the Karta,
ignoring all things phenomenal, and cause them
get poised in His divine feet.
These will make them take to painstaking Siva-yoga,
and engage them in securing fragrant flowers for Siva-pūja.
The names of such bhaktas who pursue *tapas* while righteously
toiling for their living, will figure prominently in
the list prepared in Heaven. It is this list that contains
the names of those eligible for *moksha.* 8

891. *பாடும் பறண்டையும் மொந்தையும் ஆர்ப்ப, பரந்து பல்பேய்*
கூடி முழவக் குவி கவிழ் கொட்ட, குறுநரிகள்
நீடும் குழல்செய்ய, வையம் நெளிய நிணப் பிணக்காட்டு
ஆடும் திருவடி-- காண்க!--ஐயாறன் அடித்தலமே.

Siva enacts His dance in the crematory where melts the fat
of carcases; here are orchestrated the musical instruments of
parantai and *montai;* many ghouls spreading in the four
directions play dinsomely on the *marchanai* of

mrudaṅkams and other drums; foxes bay like
the long bugles and the very earth trembles.
It is indeed the two feet that constitute the base of the God
of Aiyāṟu that enact the dance of Siva. 9

892. நின் போல் அமரர்கள் நீள் முடி சாய்த்து நிமிர்ந்து உகுத்த
பைம்போது உழக்கிப் பவளம் தழைப்பன--பாங்கு அறியா
என்போலிகள் பறித்து இட்ட இலையும் முகையும் எல்லாம்
அம் போது எனக் கொள்ளும் ஐயன்ஐயாறன் அடித்தலமே.

Ignoramuses like me pluck leaves and buds and offer
them to Him who accepts them as comely blossoms.
Devas—the wearers of long crowns—, prostrate and place
their heads at His feet strewing them with fresh flowers.
As the two feet that constitute the base of the God of Aiyāṟu
step on the strewn flowers they turn coralline
very like His hue. 10

893. மலையான் மடந்தை மனத்தன; வானோர் மகுடம் மன்னி
நிலைஆய் இருப்பன; நின்றோர் மதிப்பன; நீள் நிலத்துப்
புலை ஆடு புன்மை தவிர்ப்பன--பொன்னுலகம்(ம்) அளிக்கும்,
அலை ஆர் புனல் பொன்னி சூழ்ந்த, ஐயாறன் அடித்தலமே.

The two feet that constitute the base of the God of Aiyāṟu
which is situate on the southern bank of the billowy Kāviri
that confers Devaloka on its bathers.
These are embosomed by the Daughter of the Himavant; as they
are ever worn on the heads the Devas, they are athanasic.
They are adorned and honoured by worshippers.
Lo, they annul the birth of the low-born. 11

894. பொலம் புண்டரிகப்புதுமலர் போல்வன; "போற்றி!" என்பார்
புலம்பும்பொழுதும் புணர் துணை ஆவன; பொன் அனையாள்
சிலம்பும், செறி பாடகமும், செழுங் கிண்கிணித்திரளும்,
அலம்பும் திருவடி--காண்க!--ஐயாறன் அடித்தலமே.

The two feet that constitute the base of the God of Aiyāṟu
are like the freshly efflorescing golden lotus flowers.
They are the help unto those that lament in misery.
The *cilampu,* the befitting *pātakam* and the splendorous
kiṇkiṇis filled with precious stones of Pārvati of
golden lustre resonate with their rhythmic movements. 12

895. உற்றார்இலாதார்க்கு உறு துணை ஆவன; ஓதி நன்நூல்
கற்றார் பரவப் பெருமை உடையன; காதல் செய்ய
கிற்பார்தமக்குக் கிளர் ஒளி வானகம்தான் கொடுக்கும்;
அற்றார்க்கு அரும்பொருள்-- காண்க!--ஐயாறன் அடித்தலமே.

The two feet that constitute the base of the God of Aiyāṟu
are the sure help of those without kith and kin;
as the reciters well-versed in the goodly scriptures, laud them,
their renown is outstanding.
On those spiritually competent, they confer on them the ethereal
moksha; on the destitute they confer rare wealth. 13

896. வானைக் கடந்து அண்டத்து அப்பால் மதிப்பன; மந்திரிப்பார்
ஊனைக் கழித்து உய்யக்கொண்டு அருள்செய்வன; உத்தமர்க்கு
ஞானச் சுடர்ஆய் நடுவே உதிப்பன; நங்கை அஞ்ச
ஆனை உரித்தன-- காண்க!--ஐயாறன் அடித்தலமே.

The two feet that constitute the base of the God of Aiyāṟu
transcend the Devaloka and are honoured even beyond the Beyond.

They annul the misery of embodiment suffered by those who hail
them with mantras, conferring on them redemption.
They blaze as the radiant Gnosis in the souls of the lofty ones.
When Siva peeled off the skin of Tusker which affrighted
Uma, they held tight the Tusker. 14

897. மாதிரம், மா நிலம், ஆவன; வானவர் மா முகட்டின்-
மீதன; மென் கழல் வெங் கச்சு வீக்கின; வெந் நமனார்-
தூதரை ஓடத் துரப்பன; துன்பு அறத் தொண்டுபட்டார்க்கு
ஆதரம் ஆவன-- காண்க!--ஐயாறன் அடித்தலமே.

The two feet that constitute the base of the God of Aiyāṟu
are the terrestrial and the celestial worlds; they are
worn on their crests by the Devas.
They are fastened with the soft anklets; they are lovelily
cinctured; they chase away the henchmen of Yama.
They are the Palladium of those who render goodly service
to do away with the sufferings of the earth. 15

898. பேணித் தொழுமவர் பொன்னுலகு ஆளப் பிறங்கு அருளால்
ஏணிப்படி நெறி இட்டுக் கொடுத்து, இமையோர் முடிமேல்
மாணிக்கம் ஒத்து, மரகதம் போன்று, வயிரம் மன்னி,
ஆணிக்கனகமும் ஒக்கும்--ஐயாறன் அடித்தலமே.

The two feet that constitute the base of the God of Aiyāṟu,
in mercy, provide the ladder to the willing devotees of Siva
to ascend and rule the ethereal world.
They are like the ruby, the emerald, the diamond and the pure
gold that bedeck the crowns of the Devas. 16

899. ஓதிய ஞானமும், ஞானப்பொருளும், ஒலி சிறந்த
வேதியர் வேதமும், வேள்வியும், ஆவன; விண்ணும் மண்ணும்
சோதிஅம்செஞ்சுடர் ஞாயிறும் ஒப்பன, தீ, மதியோடு;
ஆதியும் அந்தமும் ஆன--ஐயாறன் அடித்தலமே.

The two feet that constitute, the base of the God of Aiyāru
are like the cultivated wisdom, its import, the great
rhythmic Vedas chanted by the Brahmins and also the Vedic
sacrifices. They are like orbis terrarum and the celestial
world; they are like the flame and the sun of ruddy rays.
Eke are they the moon as well as the beginning and the end. 17

900. சுணங்கு முகத்துத் துணைமுலைப் பாவை--சுரும்பொடு வண்டு
அணங்கும் குழலி--அணி ஆர் வளைக்கரம் கூப்பி நின்று,
வணங்கும்பொழுதும், வருடும்பொழுதும், வண் காந்தள்ஒண்போது
அணங்கும் அரவிந்தம் ஒக்கும்--ஐயாறன் அடித்தலமே.

The two feet that constitute the base of the God of Aiyāru
are absolutely divine.
The upper portion of the Damozel Uma's pair of breasts are sallow.
Her coiffure is bebuzzed by bees and chafers. When Uma
folds Her bebangled palms in worship and when She
massages them, they resemble the lotus flower
and the blossom of *kāntal*. 18

901. சுழல் ஆர் துயர்வெயில் சுட்டிடும்போது அடித்தொண்டர் துன்னும்
நிழல் ஆவன; என்றும் நீங்காப் பிறவி நிலை கெடுத்துக்
கழலா வினைகள் கழற்றுவ; காலவனம் கடந்த
அழல் ஆர் ஒளியன-- காண்க!--ஐயாறன் அடித்தலமே.

The two feet constitute the base of the God of Aiyāṟu
offer the needed shade for the servitors of His feet when
the swirling rays of the sun scorch them.
They do away with the ineluctable cycle of birth and death;
they unwind the ever-coiling and fettering karma.
They trancend the jungle of Time. They are, indeed,
the blazing effulgence. 19

902. வலியான் தலைபத்தும் வாய்விட்டு அலற வரை அடர்த்து,
மெலியா வலி உடைக் கூற்றை உதைத்து, விண்ணோர்கள்முன்னே
பலி சேர் படு கடைப் பார்த்து, பல்-நாளும் பலர் இகழ
அலி ஆம் நிலை நிற்கும்--ஐயன்ஐயாறன் அடித்தலமே.

The two feet that constitute the base of the God of Aiyāṟu
pressed the Mount Kailās and crushed the ten heads
and caused the ten mouths of the puissant Ravaṇa to wail aloud.
They kicked Yama whose might never waned at all.
With these two Siva fared for days without number to the thresholds
of women and solicited alms, as witnessed by the Devas.
They cause the doing of deeds by the sex-transcending One, dispraised
by a good many. 20

93. திருக் கண்டியூர் வீரட்டம் திரு விருத்தம்

903. வானவர் தானவர் வைகல் மலர் கொணர்ந்து இட்டு இறைஞ்சித்
தானவர் மால் பிரமன்(ன்) அறியாத தகைமையினான்,
ஆனவன், ஆதிபுராணன், அன்று ஓடிய பன்றி எய்த
கானவனை, கண்டியூர் அண்டவாணர் தொழுகின்றதே.

The Asuras and the Devas gather flowers which they strew
on Him and adore Him every day.
His nature is beyond the ken of comprehension of the Vidyataras,
Brahma, Vishṇu as well as Asuras.
He is all; He is the Primal and the most ancient Ens.
Of yore, He chased the Hog, in His guise of a forester, and smote it.
He, the Evolver of the planets who is entempled in Kaṇdiyūr,
is adored by all. 1

904. வானமதியமும் வாள்அரவும் புனலோடு சடைத்-
தானம்அது என வைத்து உழல்வான், தழல் போல் உருவன்,
கானமறி ஒன்று கை உடையான், கண்டியூர் இருந்த
ஊனம் இல் வேதம் உடையனை, நாம் அடி உள்குவதே.

He sports on His matted crest the skyey crescent, the bright
adder and the flood of Ganga and roams about.
Flame-like is His hue; He holds in His hand the sylvan fawn.
He authored the flawless Vedas which He chants.
He is our God who is entempled in Kaṇdiyūr; it is on Him
we should ever meditate. 2

905. பண்டு அங்கு அறுத்தது ஓர் கை உடையான்,--படைத்தான் தலையை,--
உண்டு, அங்கு அறுத்ததும் ஊரொடு நாடு அவைதான் அறியும்;
கண்டம் கறுத்த மிடறு உடையான்; கண்டியூர் இருந்த
தொண்டர்பிரானை--கண்டீர்--அண்டவாணர் தொழுகின்றதே.

Of yore, He clipped with His hand a head of the creator Brahma's.
He quaffed the dark venom and retained it in His throat;
this, His act, is known all over the world.

He, the God of His servitors, is entempled in Kaṇḍiyūr;
He is worshipped by the celestials. 3

906. முடியின் முற்றாதது ஒன்று இல்லை, எல்லாம் உடன் தான் உடையான்;
கொடியும் உற்ற(வ்) விடை ஏறி, ஓர் கூற்று ஒருபால் உடையான்;
கடிய முற்று அவ் வினைநோய் களைவான், கண்டியூர் இருந்தான்;
அடியும் உற்றார் தொண்டர்; இல்லைகண்டீர், அண்டவானவரே.

There is nothing which He cannot accomplish, had He willed it.
He lords it over all things. He rides the Bull—His mount—,
which figures in His flag. Uma is part of Him.
He utterly annuls the cruel karma of His devotees.
He is entempled in Kaṇḍiyūr; His divine feet are easy of
access to His servitors. The Devas are devoid of such access. 4

907. பற்றி ஓர் ஆனை உரித்த பிரான், பவளத்திரள் போல்
முற்றும் அணிந்தது ஓர் நீறு உடையான், முன்னமே கொடுத்த--
கல்-தம் குடையவன்தான் அறியான்--கண்டியூர் இருந்த
குற்றம் இல் வேதம் உடையானை ஆம், அண்டர் கூறுவதே.

Our God held tight the Tusker and peeled off its skin.
His entire coralline body is bedaubed with the holy ash.
Vishṇu who, of yore, lifted up the Govardana Mount to protect
the subjects canst not comprehend Him.
He is the God of the flawless Vedas; He is entempled in
Kaṇḍiyūr lauded by the celestials. 5

908. போர்ப் பனை யானை உரித்த பிரான்; பொறி வாய் அரவம்
சேர்ப்பது, வானத் திரைகடல் சூழ் உலகம்(ம்)இதனைக்
காப்பது காரணம்ஆக, கொண்டான்; கண்டியூர் இருந்த
கூர்ப்பு உடை ஒள்வாள்மழுவனை ஆம், அண்டர் கூறுவதே.

He is the God who mantled Himself in the skin of the Tusker
He peeled off; He is adorned with a speckled serpent.
To safeguard this earth girt with seas whose billows rise
sky-high, He has armed Himself with the sharp weapon
of a bright *maḻu*.
He is entempled in Kaṇḍiyūr, hailed and adored by Devas. 6

909. அட்டது காலனை; ஆய்ந்தது வேதம் ஆறுஅங்கம்; அன்று
சுட்டது காமனை, கண்அதனாலே; தொடர்ந்து எரியக்
கட்டுஅவைமூன்றும் எரித்த பிரான்; கண்டியூர் இருந்த
குட்டம் முன் வேதப்படையனை ஆம், அண்டர் கூறுவதே.

He destroyed Yama; of yore, He critically analysed the four
Vedas and the six Angas; He stared Maṉmata to death.
He reduced to cinders the three walled-citadels.
He is entempled in Kaṇḍiyūr; the Vedas like unto the deep
sea, form His army. He is ever hailed by the supernals. 7

910. அட்டும் ஒலிநீர், அணி மதியும், மலர்ஆனஎல்லாம்,
இட்டுப் பொதியும் சடைமுடியான், இண்டைமாலை; அம் கைக்
கட்டும் அரவுஅது தான் உடையான்; கண்டியூர் இருந்த--
கொட்டும் பறை உடை--கூத்தனை ஆம், அண்டர் கூறுவதே.

His matted crest contains the Ganga which descended
dinsomely to destroy the world, the crescent and the flowers.
Decked with the *iṇṭai* chaplet and a serpent that adorns
His hand, He is entempled in Kaṇḍiyūr. He, the Dancer,
holds in His hand the resonating drum. The Devas hail Him. 8

911. மாய்ந்தன, தீவினை; மங்கின நோய்கள் மறுகி விழத்
தேய்ந்தன; பாவம் செறுக்ககில்லா, நம்மை; செற்று அநங்கைக்
காய்ந்த பிரான், கண்டியூர் எம்பிரான், அங்கம்ஆறினையும்
ஆய்ந்த பிரான், அல்லனோ, அடியேனை ஆட்கொண்டவனே?

He stared Maṉmata to death; He is entempled in Kaṇḍiyūr;
He critically analysed the six Angas; it is, indeed, He who
holds me as His servitor.
So, evils vamoosed; diseases abated; sins fell down
completely undone; evil deeds, maladies and sins
can no longer assail us at all. 9

912. மண்டி மலையை எடுத்து மத்து ஆக்கி அவ் வாசுகியைத்
தண்டி அமரர் கடைந்த கடல்விடம் கண்டுஅருளி
உண்ட பிரான், நஞ்சு ஒளித்த பிரான், அஞ்சி ஓடி நண்ணக்
கண்ட பிரான், அல்லனோ, கண்டியூர் அண்டவானவனே?

Of yore, when Devas in their strength uprooted the Mount
Mantara, used it as a churning stick and churned
the main with the rope of Vāsuki, venom uprose from the sea.
At this, the scared Devas rushed to Him and took refuge
in Him. Lo, He quaffed the venom and retained it in His throat.
He is entempled in Kaṇḍiyūr. Is He not truly the God of gods? 10

94. திருப் பாதிரிப்புலியூர் திரு விருத்தம்

913. ஈன்றாளும்ஆய், எனக்கு எந்தையும்ஆய், உடன் தோன்றினராய்,
மூன்றுஆய் உலகம் படைத்து உகந்தான்; மனத்துள் இருக்க
ஏன்றான்; இமையவர்க்கு அன்பன்; திருப் பாதிரிப்புலியூர்த்
தோன்றாத் துணைஆய் இருந்தனன், தன் அடியோங்களுக்கே.

He is the Mater that gave birth to me; He is my Pater;
He is eke my siblings.
He evolved rejoicingly the triad of the worlds; He is pleased
to indwell my *manam;* He is dear to the Devas.
He is entempled in Tiruppātirippuliyūr. He is the invisible
help to us—His servitors. 1

914. பற்றுஆய் நினைந்திடு, எப்போதும்!--நெஞ்சே!--இந்தப் பாரை முற்றும்
சுற்றுஆய் அலைகடல் மூடினும் கண்டேன், புகல் நமக்கு;
உற்றான், உமையவட்கு அன்பன், திருப் பாதிரிப்புலியூர்
முற்றா முளைமதிக்கண்ணியினான்தன மொய்கழலே.

O heart! Even if all the billowy seas surrounding this world,
cover the entire face of the earth, He, indeed, is our
enduring help; He is dear to Uma.
He is entempled in Tiruppātirippuliyūr. He wears as His
chaplet the sprouting and young crescent.
It is His divine, puissant and ankleted feet generative
of all weal and welfare that are our unfailing refuge.
Do ever meditate on them. 2

915. விடையான் விரும்பி என் உள்ளத்து இருந்தான்; இனி நமக்கு இங்கு
அடையா, அவலம்; அருவினை சாரா; நமனை அஞ்சோம்;
புடை ஆர் கமலத்து அயன் போல்பவர் பாதிரிப்புலியூர்
உடையான் அடியார் அடி அடியோங்கட்கு அரியது உண்டே?

He, the Rider of the Bull—His mount—, willingly indwells me.
So, sorrows will not come near us; so too evil karma.
Lo, we dread not Yama; we are the servitors of the God
of Tiruppātirippuliyūr where thrive Brahmins
like unto Brahma; on its four sides lotus blossoms burgeon.
Is there aught impossible of performance by us? 3

916. மாயம்எல்லாம் முற்ற விட்டு, இருள் நீங்க,--மலைமகட்கே
நேயம் நிலாவ இருந்தான் அவன் தன் திருவடிக்கே
தேயம்எல்லாம் நின்று இறைஞ்சும்--திருப் பாதிரிப்புலியூர்
மேய நல்லான் மலர்ப்பாதம் என் சிந்தையுள் நின்றனவே.

Our God's love for the Daughter of Himavant is ever-during;
He is willingly entempled in Tiruppātirippuliyūr
and all the entia of all the worlds arrive at this,
His shrine, to adore His hallowed feet.
His lotus-like and sacred feet so abide for ever in my
heart that Maya has totally left me for good. 4

917. "வைத்த பொருள் நமக்கு ஆம்" என்று சொல்லி, மனத்து அடைத்து,
சித்தம் ஒருக்கி, "சிவாயநம" என்று இருக்கின்அல்லால்,
மொய்த்த கதிர் மதி போல்வார் அவர் பாதிரிப்புலியூர்
அத்தன் அருள் பெறல் ஆமோ?--அறிவு இலாப் பேதைநெஞ்சே!
O fond heart! Unless it is ever affirmed that Siva alone is
our everlasting wealth, and the single-pointed concentration
of *manam* is practised and the mystic pental Sivayanama
is duly chanted, can the grace of the God of Tiruppātirippuliyūr
where dwell the adepts of sastras whose wisdom is like
the multifoliate digits of the moon of dense rays of lustre,
be gained at all? 5

918. கருஆய்க் கிடந்து உன் கழலே நினையும் கருத்து உடையேன்;
உருஆய்த் தெரிந்து உன்தன் நாமம் பயின்றேன்,--உனது அருளால்,--
திருவாய் பொலியச் "சிவாயநம" என்று நீறு அணிந்தேன்;
தருவாய், சிவகதி நீ!--பாதிரிப்புலியூர் அரனே!

Even when I was an embryo, I was blessed to contemplate You;
when later I emerged, by Your grace, as a human being,
I cultivated Your salvific name.
With my lips beaming in splendour, I duly chanted
the mystic pentad Sivayanama as I wore on me
the holy ash.
O God of Pātirippuliyūr, be pleased to bless me with
the beatitude of treading Your Godly way. 6

919. எண்ணாது அமரர் இரக்கப் பரவையுள் நஞ்சம் உண்டாய்!
திண் ஆர் அசுரர் திரிபுரம் தீ எழச் செற்றவனே!
பண் ஆர்ந்து அமைந்த பொருள்கள் பயில் பாதிரிப்புலியூர்க்
கண் ஆர் நுதலாய்!--கழல் நம் கருத்தில் உடையனவே.

Not invoking You the Devas churned the sea to secure ambrosia.
When, however, the venom uprose therefrom, they, in humility,
entreated You to save them. At this You quaffed the venom.
You devastated with fire the puissant Asuras' triad of the walled-citadels.
O God who sports an eye in Your forehead, You are entempled
in Pātirippuliyūr where are ever sung hymns in *paṇs*.
Lo, Your hallowed feet stand installed in our souls. 7

920. புழுஆய்ப் பிறக்கினும்,--புண்ணியா!--உன் அடி என் மனத்தே
வழுவாது இருக்க வரம் தரவேண்டும்--இவ் வையகத்தே
தொழுவார்க்கு இரங்கி இருந்து அருள்செய் பாதிரிப்புலியூர்ச்
செழுநீர்ப்-புனல் கங்கை செஞ்சடைமேல் வைத்த தீவண்ணனே!

O Holy God! Even if I were fated to be born as a worm,
bless me, in mercy, that Your sacred feet part not from my manam.
You are entempled in Pātirippuliyūr. O the flame-hued God!
You keep on Your ruddy matted hair the Ganga the water
of which is par excellence. 8

921. மண் பாதலம் புக்கு, மால்கடல் மூடி, மற்று ஏழ்உலகும்
விண்பால் திசை கெட்டு, இருசுடர் வீழினும், அஞ்சல், நெஞ்சே!
திண்பால் நமக்கு ஒன்று கண்டோம்; திருப் பாதிரிப்புலியூர்க்
கண் பாவும் நெற்றிக் கடவுள்சுடரான் கழல்இணையே.

Even when the earth is pushed into the nethermost world
and the great seven seas so swallow the seven worlds
that the directions get confounded and the sun and the moon
fall down, O heart, fear not.
We have come by the sure and firm support.
It is, indeed, the ankleted feet of the God Pātirippuliyūr
who sports an eye in His forehead. 9

922. திருந்தா அமணர் தம் தீநெறிப் பட்டு, திகைத்து, முத்தி
தரும் தாள்இணைக்கே சரணம் புகுந்தேன்; வரை எடுத்த
பொருந்தா அரக்கன் உடல் நெரித்தாய்! பாதிரிப்புலியூர்
இருந்தாய்! அடியேன் இனிப் பிறவாமல் வந்து ஏன்றுகொள்ளே!

O God who crushed the addle-brained Asura who durst uproot
the Mount Kailās! You are entempled in Pātirippuliyūr.
I trod the evil way of the intractable Samaṇas and stood
befuddled. Lo, I have now taken refuge in Your
moksha-conferring feet divine.
Do accept me as Your servitor and averruncate my re-birth. 10

95. திரு வீழிமிழலை திரு விருத்தம்

923. வான் சொட்டச்சொட்ட நின்று அட்டும் வளர்மதியோடு அயலே
தேன் சொட்டச்சொட்ட நின்று அட்டும் திருக் கொன்றை சென்னி
வைத்தீர்!
மான்பெட்டை நோக்கி மணாளீர்! மணிநீர் மிழலை உள்ளீர்!--
நான் சட்ட உம்மை மறக்கினும், என்னைக் குறிக்கொண்மினே!

95. TIRUVEELIMILALAI Tiruviruttham

O God, You sport on Your crest the skyey crescent whence drip
its rays of luculence and the beamingly beautifying
konrais divine whence drips melis.
You are the Bridegroom of Uma whose eyes roll like the hind's.
You are entempled in Veelimilalai abounding in
crystal-clear water.
Should I forget You, yet, be mindful of me and bless me. 1

924. அந்தமும் ஆதியும் ஆகி நின்றீர்! அண்டம் எண்திசையும்
பந்தமும் வீடும் பரப்புகின்றீர்! பசு ஏற்று உகந்தீர்!
வெந்தழல் ஓம்பும் மிழலை உள்ளீர்!--என்னைத் தென்திசைக்கே
உந்திடும்போது மறக்கினும், என்னைக் குறிக்கொண்மினே!

You are the end and the beginning; in all the directions, it is You who
cause unto the entia attachment as well as manumission.
You ride in delight great the Bull—Your mount.
You abide in Veelimilalai where the ruddy sacrificial
fire is ever fostered.
When I forget You, led to the south by Yama, even then
be mindful of me and bless me. 2

925. அலைக்கின்ற நீர், நிலம், காற்று, அனல், அம்பரம், ஆகி நின்றீர்!
கலைக்கன்று சேரும் கரத்தீர்! கலைப்பொருள்ஆகி நின்றீர்!
விலக்கு இன்றி நல்கும் மிழலை உள்ளீர்--மெய்யில் கையொடு கால்
குலைக்கின்று நும்மை மறக்கினும், என்னைக் குறிக்கொண்மினே!

You are the wave-tossing water, earth, wind, fire and space.
Your hand holds the antlered fawn; You are the Sastras' import.
You who ignore none as graceless, are entempled in Mil̲alai.
If I forget You in my moribund state when my hands
and legs become functus officio, be mindful of me and bless me. 3

926. தீத் தொழிலான் தலை தீயில் இட்டு, செய்த வேள்வி செற்றீர்!
பேய்த்தொழிலாட்டியைப் பெற்றுஉடையீர்! பிடித்துத் திரியும்
வேய்த் தொழிலாளர் மிழலை உள்ளீர்! விக்கி அஞ்சுஎழுத்தும்
ஒத்து ஒழிந்து உம்மை மறக்கினும், என்னைக் குறிக்கொண்மினே!

You consigned the head of Daksha to fire when he performed
the sacrifice, fostering fire.
You have as Your Consort Kāḷi who bids the ghouls to serve Her.
You are enshrined in Mil̲alai where thrive Brahmins wielding
the bamboo-tridents. When in my moribund state I
suffer from choking phlegm and forget to chant Your mystic
pentad, be pleased to be mindful of me and bless me. 4

927. தோள் பட்ட நாகமும், சூலமும், சுத்தியும், பத்திமையால்
மேற்பட்ட அந்தணர் வீழியும், என்னையும் வேறு உடையீர்!
நாள் பட்டு வந்து பிறந்தேன், இறக்க, நமன்தமர்தம்
கோள்பட்டு நும்மை மறக்கினும், என்னைக் குறிக்கொண்மினே!

You are adorned on Your shoulders with the snake; You wield in joy
Your trident. You are entempled in Veel̲imil̲alai where thrive

lofty Brahmins. You deem Your urbs and me as special.
I am from my birth fated to live long and eventually get
snatched by the henchmen of Yama; at that hour,
If I forget You, yet be pleased to be mindful of me and bless me. 5

928. கண்டியில் பட்ட கழுத்து உடையீர்! கரிகாட்டில் இட்ட
பண்டியில் பட்ட பரிகலத்தீர்! பதிவீழி கொண்டீர்--
உண்டியில், பட்டினி, நோயில், உறக்கத்தில்,--உம்மை,--ஐவர்
கொண்டியில் பட்டு மறக்கினும், என்னைக் குறிக்கொண்மினே!

O God, You wear on Your neck the chain of *rudrāksha* beads;
You hold a begging-bowl from which You eat alas!
it is a fleshless skull burnt in the crematory.
You are entempled in Veeḻimiḻalai.
Alas I am activised by the pentad of my senses, while hungry
or bed-ridden with malady or asleep. So, should I forget You
be pleased to be mindful of me and bless me. 6

929. தோற்றம் கண்டான் சிரம் ஒன்று கொண்டீர்! தூய வெள்எருது ஒன்று
ஏற்றம் கொண்டீர்! எழில் வீழிமிழலை இருக்கை கொண்டீர்!--
சீற்றம் கொண்டு என்மேல் சிவந்தது ஓர் பாசத்தால் வீசிய வெங்
கூற்றம் கண்டு உம்மை மறக்கினும், என்னைக் குறிக்கொண்மினே!

O God, You clipped a head of the creator Brahma;
You ride the white Bull which is Your mount.
You are entempled in the beauteous Veeḻimiḻalai.
When, in mounting wrath, Yama throws His ruddy noose
on me to snatch my life, I may forget You; yet be
pleased to be mindful of me and bless me. 7

930. சுழிப்பட்ட கங்கையும் திங்களும் சூடிச் சொக்கம் பயின்றீர்!
பழிப்பட்ட பாம்பு அரைப் பற்று உடையீர்! படர் தீப் பருக
விழிப்பட்ட காமனை வீட்டீர்! மிழலை உள்ளீர்!--பிறவிச்-
சுழிப்பட்டு நும்மை மறக்கினும், என்னைக் குறிக்கொண்மினே!

Bearing on Your crest the much-eddied Ganga and the crescent,
You enact Your dance.
You are cinctured in Your waist with a blameworthy serpent.
You did away with Manmata with the fire that gushed forth
from Your eye. You are entempled in Milalai.
When caught in the maelstrom of the sea of birth, I forget
You, be pleased to be mindful of me and save me. 8

931. பிள்ளையின் பட்ட பிறைமுடியீர்! மறை ஓத வல்லீர்!
வெள்ளையில் பட்டது ஓர் நீற்றீர்! விரிநீர் மிழலை உள்ளீர்!--
நள்ளையில் பட்டு ஐவர் நக்கு அரைப்பிக்க நமன்தமர்தம்
கொள்ளையில் பட்டு மறக்கினும், என்னைக் குறிக்கொண்மினே!

O God who wears on Your crest the young crescent! You are
valiant to ever recite the Vedas; You wear the white ash.
You are entempled in Milalai blessed with extensive water.
Alas, I am caught amidst the five senses which deride
and derisively laugh at me.
Snatched by the bandit-like henchmen of Yama, I will
grievously suffer and forget You; yet be pleased
to be mindful of me and bless me. 9

932. கறுக்கொண்டு அரக்கன் கயிலையைப் பற்றிய கையும் மெய்யும்
நெறுக்கென்று இறச் செற்ற சேவடியால் கூற்றை நீறுசெய்தீர்!
வெறிக் கொன்றைமாலை முடியீர்! விரிநீர் மிழலை உள்ளீர்!--
இறக்கின்று நும்மை மறக்கினும், என்னைக் குறிக்கொண்மினே!

When the irate and vengeful Ravaṇa durst uproot Your
Mount Kailās, You pressed Your crimson foot and crushed
his body that cracked.
With that salvific foot, You kicked Yama to death.
You wear on Your crest the garland of fragrant koṉṟais.
You are entempled in Miḻalai abounding in water.
At the hour of my demise if I forget You, be pleased to
be mindful of me and bless me. 10

96. திருச் சத்திமுற்றம் திரு விருத்தம்

933. *கோவாய் முடுகி அடுதிறல் கூற்றம் குமைப்பதன்முன்*
பூ ஆர் அடிச்சுவடு என்மேல் பொறித்துவை! போக விடில்
மூவா முழுப்பழி மூடும்கண்டாய்--முழங்கும் தழல் கைத்
தேவா! திருச் சத்திமுற்றத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே!

96. TIRUCCHATTHIMUṞṞAM Tiruviruttham

Ere Yama, the sovereign of the infernal world, in all celerity
comes confronting me to snatch my life, be pleased
to place on my head Your flower-like feet
and leave thereon their trace for ever.
If You do not do so, but leave me hapless and helpless,
know that the entire blame will fall on You only.
O Lord-God, You hold the crackling fire in Your hand.
You are the leaf-bud of Siva's Godhead. Do redeem me. 1

934. *காய்ந்தாய், அநங்கன் உடலம் பொடிபட; காலனை முன்*
பாய்ந்தாய், உயிர் செக; பாதம் பணிவார்தம் பல்பிறவி
ஆய்ந்துஆய்ந்து அறுப்பாய், அடியேற்கு அருளாய்! உன் அன்பர் சிந்தை
சேர்ந்தாய்--திருச் சத்திமுற்றத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே!

You, the leaf-bud of Siva's Godhead, are, indeed,
entempled in the divine Tirucchatthimur̲r̲am.
You stared the body of Man̲mata to get reduced to cinders.
You kicked Yama to death. You are pleased to annul
the cycles of birth and death pertaining to
the worshippers of Your salvific feet.
You who are embosomed by Your servitors, be pleased
to accept and grace me as Your servitor. 2

935. *பொத்து ஆர் குரம்பை புகுந்து ஐவர் நாளும் புகல் அழிப்ப,*
மத்து ஆர் தயிர் போல் மறுகும் என் சிந்தை மறுக்கு ஒழிவி!
அத்தா! அடியேன் அடைக்கலம்கண்டாய்--அமரர்கள்தம்
சித்தா! திருச் சத்திமுற்றத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே!

You, the God ensouled by Devas, are the true Siddha;
You, the leaf-bud of Siva's Godhead, are entempled
in the divine Tirucchatthimur̲r̲am.
The five senses having barged into my holey body,
perform daily the havoc of corroding me.
My *chinta* stands agitated like the curds churned by
the churning stick. O Sire, I, Your servitors, seek refuge in You. 3

936. *நில்லாக் குரம்பை நிலையாக் கருதி, இந் நீள் நிலத்து ஒன்று*
அல்லாக் குழி வீழ்ந்து, அயர்வு உறுவேனை வந்து ஆண்டு கொண்டாய்;
வில் ஏர் புருவத்து உமையாள் கணவா! விடின் கெடுவேன்--
செல்வா! திருச் சத்திமுற்றத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே!

O the Opulent One entempled in Tirucchatthimur̲r̲am!
You are the leaf-bud of Siva's Godhead.
You are the Consort of Uma of bow-like brows.

I deemed my body which is like a hut—fugitive and ephemeral—,
as permanent. I wallowed utterly fatigued having fallen
into the pit of manifold misery.
Lo, on Your own accord relieve and rule me.
If You forsake me, alas, I am ever done for. 4

937. கரு உற்று இருந்து உன் கழலே நினைந்தேன்; கருப்புவியில்-
தெருவில் புகுந்தேன்; திகைத்த (அ)டியேனைத் திகைப்பு ஒழிவி!
உருவில்-திகழும் உமையாள் கணவா! விடின் கெடுவேன்--
திருவின் பொலி சத்திமுற்றத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே!

You are the leaf-bud O Siva's Godhead entempled in
Tirucchatthimurram. You are the Consort of the shapely and
splendorous Uma.
Even when *en ventre sa mere,* I meditated on Your ankleted feet;
when I emerged from the uterus, grew up and trod on
the streets, I stood bewildered by things phenomenal.
O God, deign to do away with my astonishment.
If You forsake me, I am ever done for. 5

938. வெம்மை நமன்தமர் மிக்கு விரவி விழுப்பதன்முன்
இம்மை உன் தாள் என்தன் நெஞ்சத்து எழுதிவை! ஈங்கு இகழில்
அம்மை அடியேற்கு அருளுதி என்பது இங்கு ஆர் அறிவார்?--
செம்மை தரு சத்திமுற்றத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே!

O leaf-bud of Siva's Godhead entempled in the salvific
Tirucchatthimurram!
Ere the thronging henchmen of Yama cause my fall, deign
to place Your sacred feet in my heart impressing
for ever their trace thereon.

While I live on this earth, if You choose to ignore me, who will
ever know how You will grace me in my re-birth? 6

939. விட்டார் புரங்கள் ஒரு நொடி வேவ ஓர் வெங்கணையால்
சுட்டாய்; என் பாசத்தொடர்பு அறுத்து ஆண்டுகொள்!--தும்பி
பம்பும்
மட்டு ஆர் குழலி மலைமகள் பூசை மகிழ்ந்துஅருளும்
சிட்டா! திருச் சத்திமுற்றத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே!

O lofty One who covets the adoration of Himavant's Daughter
whose melliferous tresses are bebuzzed by bees!
You, the leaf-bud of Siva's Godhead, are entempled in
Tirucchatthimurram. Of yore, with a dart,
You gutted with fire the walled-citadels of the Asuras
who forsook you.
Deign to utterly undo my nexus with the fettering *malas*
and rule me, in grace. 7

940. இகழ்ந்தவன் வேள்வி அழித்திட்டு, இமையோர் பொறை இரப்ப
நிகழ்ந்திட அன்றே விசயமும் கொண்டாய், நீலகண்டா!
புகழ்ந்த அடியேன்தன் புன்மைகள் தீரப் புரிந்து நல்காய்!--
திகழ்ந்த திருச் சத்திமுற்றத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே!

You, the leaf-bud of Siva's Godhead, are entempled in
the splendorous Tirucchatthimurram.
Of yore, You devastated the sacrifice of Daksha who ignored
You; when the participating Devas implored You
for forgiveness, that very day, You pardoned them
and thus demonstrated Your triumphant grace.

O God, Your throat wears a patch of the venom; I ever
belaud Your glory. Be pleased to annul my shortcomings. 8

941. தக்கு ஆர்வம் எய்திச் சமண் தவிர்ந்து உன்தன் சரண் புகுந்தேன்;
எக் காதல், எப் பயன், உன் திறம்அல்லால் எனக்கு உளதே?--
மிக்கார் தில்லையுள் விருப்பா! மிக வடமேரு என்னும்
திக்கா! திருச் சத்திமுற்றத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே!

You, the leaf-bud of Godhead, are entempled in
Tirucchatthimurram. You abide at Tillai where
thrive the lofty ones. You are the God of the well-hailed
Mount Mēru situate in the north.
I who throve in penchant in Jainism forsook it
and took refuge in You. I foster desire none, save
the cultivation of Your glory. Do redeem me. 9

942. பொறித் தேர் அரக்கன் பொருப்பு எடுப்புஉற்றவன் பொன்முடி தோள்
இற, தாள்ஒருவிரல் ஊன்றிட்டு, அலற இரங்கி, ஒள்வாள்
குறித்தே கொடுத்தாய்; கொடியேன் செய் குற்றக் கொடுவினைநோய்
செறுத்தாய்--திருச் சத்திமுற்றத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே!

You are the leaf-bud of Godhead. When, of yore, Ravaṇa, the rider
of the mechanized chariot, durst uproot Your Mount Kailās,
You so pressed Your toe and crushed his heads adorned with
golden crowns and shoulders that he wailed aloud.
When he rued, You gifted to Him a bright sword
and longevity of life.
I am an evil-doer; yet, You cured my malady resulting
from my cruel deeds. Be pleased to redeem me. 10

97. திரு நல்லூர் திரு விருத்தம்

943. “அட்டுமின், இல் பலி!” என்றுஎன்று அகம் கடைதோறும் வந்து,
மட்டு அவிழும் குழலார் வளை கொள்ளும் வகை என்கொலோ?--
கொட்டிய பாணி எடுத்திட்ட பாதமும் கோள் அரவும்
நட்டம் நின்று ஆடிய நாதர், நல்லூர் இடம்கொண்டவரே.

97. TIRUNALLŪR Tiruviruttham

Our God doth dance with His sacred feet which move concordantly
to the beat of resonating cymbals and drums.
He is the semipiternal Dancer. He who is entempled in Nallur,
is adorned with murderous snakes.
He is the Lord of Dance. He visits the thresholds of houses;
He solicits alms from damsels of melliferous coiffures.
Lo, wherefore does He purloin their bangles? 1

944. “பெண் இட்டம் பண்டையது அன்று; இவை பெய் பலிக்கு” என்று உழல்வார்
நண்ணிட்டு, வந்து, மனை புகுந்தாரும் நல்லூர் அகத்தே
பண் இட்ட பாடலர் ஆடலராய்ப் பற்றி, நோக்கி நின்று,
கண்ணிட்டு, போயிற்றுக் காரணம் உண்டு--கறைக்கண்டரே.

O God whose throat wears a patch of the venom! You have assumed
a form which enchants women. This is not Your old form.
For alms You loiter about and approach all houses.
You are entempled in Nallūr. You sing hymns cast in *paṇs*
and enact Your dance.
There must be a reason for Your casting oeillade on us
before You move away. 2

[**Note.** The word us refers to the alms-giving women.]

945. *படர் ஏர் அரவு அல்குல் பாவை நல்லீர்! பகலே ஒருவர்*
இடுவார்இடைப் பலி கொள்பவர் போல வந்து, இல் புகுந்து,
நடவார்; அடிகள் நடம் பயின்று ஆடிய கூத்தர்கொலோ?
வடபால் கயிலையும் தென்பால் நல்லூரும் தம் வாழ் பதியே.

O ye lovely damsels whose *alkuls* are bewitching like
the hoods of cobras!
The Peerless One, like a mendicant soliciting alms during
day time, entered our houses from which He would not part.
Is He not the Dancer—the dweller in the northern Mount Kailās
as also the One of Tirunallūr? 3

946. *செஞ்சுடர்ச் சோதிப் பவளத்திரள் திகழ் முத்து அனைய,*
நஞ்சு அணி கண்டன், நல்லூர் உறை நம்பனை, நான் ஒரு கால்
துஞ்சுஇடைக் கண்டு கனவின்தலைத் தொழுதேற்கு அவன்தான்
நெஞ்சுஇடை நின்று அகலான், பலகாலமும் நின்றனனே.

He is effulgent like the ruddy-sun; on His body blazing
like the heaped corals, He wears the margaritaceous ash.
He eesomely wears a patch of the venom.
He whom we love dearly is entempled in Nallūr.
One day when I slumbered, I beheld Him in my dream
and adorned Him.
Lo, He leaves not my bosom and abides there for ever. 4

947. *வெண்மதி சூடி விளங்க நின்றானை, விண்ணோர்கள் தொழ;*
நண் இலயத்தொடு பாடல் அறாத நல்லூர் அகத்தே
திண் நிலயம்கொடு நின்றான்; திரி புரம்மூன்று எரித்தான்;
கண்ணுளும் நெஞ்சத்து அகத்துளும் உள, கழல்சேவடியே.

Of yore, He devastated the triad of the walled-citadels.
Wearing splendorously the crescent, He causes the thriving of
orbis terrarum. He is sempiternally entempled in Nallūr
and parts not from it, all the while dancing, adored by Devas.
Lo, His salvific feet that, for ever, manifest before mine eyne,
are firmly installed in my heart. 5

948. தேற்றப்படத் திரு நல்லூர் அகத்தே சிவன் இருந்தால்
தோற்றப்படச் சென்று கண்டுகொள்ளார், தொண்டர், துன்மதியால்;
ஆற்றில் கெடுத்துக் குளத்தினில்-தேடிய ஆதரைப் போல்
காற்றின் கடுத்து உலகுஎல்லாம் திரிதர்வர், காண்பதற்கே.

Though Siva is entempled in Tirunallūr to cause the minds
of His devotees to get poised in sheer clarity, owing to their
ill-fate, some devotees meet not with fulfilment. They are
like ignoramuses who lost their things in a river and go in quest
of them to a tank to recover them.
To duly cultivate Him, they roam about the world, swifter than wind,
alas, all in vain. 6

949. நாள் கொண்ட தாமரைப்பூத் தடம் சூழ்ந்த நல்லூர் அகத்தே
“கீள் கொண்ட கோவணம் கா!” என்று சொல்லிக் கிறிபடத் தான்
வாள் கொண்ட நோக்கி மனைவியொடும் அங்கு ஓர் வாணிகனை
ஆட்கொண்ட வார்த்தை உரைக்கும்அன்றோ, இவ் அகலிடமே?

At Tirunallūr abounding in pools where lotus flowers blow
during dawn, our God entrusted to Amarniti, a loin-cloth
attached to a string, for safe-keeping, and by His
gramarye caused its disappearance.

To compensate the loss, the merchant Amarniti ascended a paṇ
of the scale with his bright-eyed wife to make it weigh equal
to the other paṇ which contained Siva's loin-cloth and its string.
Siva, indeed, claimed his whole family as His true servitors.
These tidings are hailed throughout the world. 7

950. அறை மல்கு பைங்கழல் ஆர்க்க நின்றான்; அணி ஆர் சடைமேல்
நிறை மல்கு கொன்றை அம்தார் உடையானும்; நல்லூர் அகத்தே
மறை மல்கு பாடலன் ஆடலன்ஆகிப் பரிசு அழித்தான்--
பிறை மல்கு செஞ்சடை தாழ நின்று ஆடிய பிஞ்ஞகனே.

His tinkling anklets are wrought of fresh gold; on His matted crest
He is adorned with the garland of fragrant koṉṟai flowers.
He is entempled in Nallūr. He sings accompanied by drums
and dances decked with the crescent on His matted hair
adangle. He is Pinggnakan.
Lo, He did away with my evil propensities. 8

951. மன்னிய மா மறையோர் மகிழ்ந்து ஏத்த, மருவி என்றும்
துன்னிய தொண்டர்கள் இன்இசை பாடித் தொழுது, நல்லூர்க்
கன்னியர்தாமும் கனவு இடை உன்னிய காதலரை,
அன்னியர் அற்றவர், "அங்கணனே, அருள் நல்கு!" என்பரே.

The Brahmins joyously chant the lofty and aeviternal Vedas
and belaud Him. His servitors residing in many places
foregather and hail Him in sweet hymns.
These adore the God entempled in Nallūr; He is not unmindful
of His devotees who live elsewhere.
He is the beloved of the virgins who behold Him in their dreams.
These pray unto the handsome and merciful One to grace them. 9

952. திரு அமர் தாமரை, சீர் வளர் செங்கழுநீர், கொள் நெய்தல்,
குரு அமர் கோங்கம், குரா, மகிழ், சண்பகம், கொன்றை, வன்னி,
மரு அமர் நீள் கொடி மாடம் மலி மறையோர்கள் நல்லூர்
உரு அமர் பாகத்து உமையவள்பாகனை உள்குதுமே.

Siva is entempled in Tirunallūr where dwell Brahmins
in their storeyed mansions.
Here thrive divine lotuses, splendorous and ruddy *kaluneer,*
moist *neytal,* comely *kōṅku, kura,* makil, *champak,*
konrai, *vanni* and fragrant and long lianas: all aplenty.
It becomes us to meditate on Him, the Consort of comely Uma. 10

953. செல் ஏர் கொடியன் சிவன் பெருங்கோயில் சிவபுரமும்
வல்லேன், புகவும்; மதில் சூழ் இலங்கையர் காவலனைக்
கல் ஆர் முடியொடு தோள் இறச் செற்ற கழல்அடியான்,
நல்லூர் இருந்த பிரான் அல்லனோ, நம்மை ஆள்பவனே?

I, the servitor, canst not enter Siva's delubrum of Sivapuram.
His flag sports the signum of His Bull that doth bellow like
the rumbling thunder.
Siva, of yore, crushed the hill-like and mighty heads of Ravaṇa,
the crowned king of Lanka whose palace was girt with walls.
Siva, of the ankleted feet, is entempled in Tirunallūr.
Is He not, indeed, the God who rules us! 11

98. திரு ஐயாறு திரு விருத்தம்

954. அந்தி வட்டத் திங்கள்கண்ணியன், ஐயாறு அமர்ந்து வந்து என்
புந்தி வட்டத்துஇடைப் புக்கு நின்றானையும், பொய் என்பனோ?--
சிந்தி வட்டச்சடைக்கற்றை அலம்பச் சிறிது அலர்ந்த
நந்தி வட்டத்தொடு கொன்றை வளாவிய நம்பனையே.

Siva is the supremely desirable God; He wears on His circular
and radiant crest, the slightly blowing *nandyavattam* flowers
interwoven with kon̲r̲ai flowers bebuzzed by bees.
He wears the crescent of the crepuscular sky that forms
a *mandala* of effulgence.
Can I gainsay at all His barging into the *mandala* of
my intellect and abiding there, as false? 1

955. *பாடகக் கால்; கழல்கால்; பரிதிக் கதிர் உக்க அந்தி*
நாடகக் கால்; நங்கைமுன் செங்கண் ஏனத்தின் பின் நடந்த
காடுஅகக் கால்; கணம் கைதொழும் கால்; எம் கணாய் நின்ற கால்;
ஆடகக்கால்--அரிமால் தேர அல்லன் ஐயாற்றனவே.

The sacred feet of the God of Aiyāru, are fastened with
pātakkam and kal̲al; they dance before the sun setting
in the crepuscular sky; they went after the sylvan
and ruddy-eyed hog, in the presence of Uma; they are adored
by the throngs of devotees; they are our sole support; they are
of golden hue; the puissant feet were sought after
by Vishṇu to gain which he burrowed deeper and deeper
the earth, all in vain. 2

[**Note.** Pātakam is worn by woman and kal̲al by man.]

99. திருக் கச்சி ஏகம்பம் திரு விருத்தம்

956. *ஓதுவித்தாய், முன் அறஉரை; காட்டி அமணரொடே*
காதுவித்தாய்; கட்டம், நோய், பிணி, தீர்த்தாய்; கலந்து அருளிப்
போதுவித்தாய்; நின் பணி பிழைக்கின் புளியம்வளாரால்
மோதுவிப்பாய்; உகப்பாய்; முனிவாய்--கச்சி ஏகம்பனே!

99. TIRUKKACCHIYĒKAMPAM **Tiruviruttham**

O God of Kacchiyēkampam! You caused me initially believe
the dicta of the pseudo-righteousness propagated by
the Samaṇas; then You caused them to attempt my death.
You cured me of the fiercely-tormenting malady; then palpably
indwelling me, You cause me quit Jainism and gain Saivism.
Should I stray from Saivite servitorship, You would get me
thrashed by the stick denuded of the leaves of the tamarind tree.
You rejoice in my good deeds; You resent my bad deeds. 1

957. எத்தைக்கொடு எத்தகை ஏழை அமணொடு இசைவித்து,--எனை,--
கொத்தைக்கு மூங்கர் வழி காட்டுவித்தென்னக் கோகு செய்தாய்?--
முத்தின்திரளும் பளிங்கினின் சோதியும் மொய் பவளத்-
தொத்தினை ஏய்க்கும் படியாய்! பொழில் கச்சி ஏகம்பனே!

O God of Kacchiyēkampam girt with green gardens!
You are splendorous like the heap of pearls, the lustrous crystal
and the bunch of corals in dense rows.
You made me like the deaf-mute who pointed to the blind one
the way, getting companied with the Samaṇas.
What may the reason be that You made me so? 2

958. மெய் அம்பு கோத்த விசயனொடு அன்று ஒரு வேடுவனாய்ப்
பொய் அம்பு எய்து, ஆவம் அருளிச்செய்தாய்; புரம் மூன்று எரியக்
கை அம்பு எய்தாய்; நுன் கழல் அடி போற்றாக் கயவர் நெஞ்சில்
குய்யம் பெய்தாய்--கொடி மா மதில் சூழ் கச்சி ஏகம்பனே!

O God of Kacchiyēkampam girt with walls sporting flags!
When Arjuna nocked the true arrows to his bowstring and fought
with You, You, in Your guise of a hunter, play-acted
displaying pseudo-arrows.
Eventually You blessed him with a quiver of invincible *astras*.
Of yore, Your hand wielded a dart which gutted with fire
the three walled-citadels.
Oh, You planted in the hearts of the evil ones, the base deceit. 3

959. குறிக்கொண்டு இருந்த செந்தாமரை ஆயிரம் வைகல்வைகல்
நெறிப்பட இண்டை புனைகின்ற மாலை நிறை அழிப்பான்,
கறைக்கண்ட! நீ ஒரு பூக் குறைவித்துக் கண் சூல்விப்பதே?--
பிறைத்துண்ட வார்சடையாய்! பெருங் காஞ்சி எம் பிஞ்ஞகனே!

O Pinggnaka of the great Kānchi! You sport on Your extensive
matted hair, a slice of the moon.
You resolved to test the fidelity of Vishṇu who daily gathered
a thousand lotus flowers with which He wove Your *iṇṭai*.
You whose throat wears a patch of the venom in Your throat,
made his collection of flowers miss a flower. At this he plucked
an eye of his and used it in lieu of the missing flower.
You did so only to reward him duly.
Great, indeed, is the gramarye of Your grace. 4

960. உரைக்கும் கழிந்து இங்கு உணர்வு அரியான்; உள்குவார் வினையைக்
கரைக்கும் எனக் கைதொழுவது அல்லால், கதிரோர்கள்எல்லாம்,
விரைக் கொள் மலரவன், மால், எண்வசுக்கள், ஏகாதசர்கள்,
இரைக்கும் அமிர்தர்க்கு, அறிய ஒண்ணான்--எங்கள் ஏகம்பனே.

His glory is ineffable; it is well-nigh impossible to
comprehend Him with one's *manam.*
We can only believe that He alone can undo all the kārmic deeds,
and adore Him for our redemption. (Nothing more is possible.)
Lo, our God of Yēkampam is beyond the ken of comprehension of
Brahma, Vishṇu, the twelve Sūryas, the eight Vasus,
the eleven Rudras and the Devas who belaud Him aloud. 5

961. கரு உற்ற நாள் முதல்ஆக உன் பாதமே காண்பதற்கு(வ்)
உருகிற்று, என் உள்ளமும்; நானும் கிடந்து அலந்து எய்த்தொழிந்தேன்;
திரு ஒற்றியூரா! திரு ஆலவாயா! திரு ஆரூரா!
ஒரு பற்று இலாமையும் கண்டு இரங்காய்--கச்சி ஏகம்பனே!

Since when I was but an embryo, I only longed to behold Your
feet; to come by this my heart melted; I suffered
commotion, underwent grief and now my body stands
wasted, unable to do aught.
O God of Tiruoṟṟiyūr! O Ruler of Tiruvālavāi!
O Dweller of Tiruvārūr! O God of Kacchiyēkampam!
You know I foster desire none. Deign to grace me in mercy. 6

962. அரி, அயன், இந்திரன், சந்திராதித்தர், அமரர்எல்லாம்,
உரிய நின் கொற்றக் கடைத்தலையார் உணங்காக் கிடந்தார்;
புரிதரு புன்சடைப் போக முனிவர் புலம்புகின்றார்;--
எரிதரு செஞ்சடை ஏகம்ப!--என்னோ, திருக்குறிப்பே?
O God of blazing and ruddy matted hair entempled
in Kacchiyēkampam!
Vishṇu, Brahma, Indira, Chandra, Sūrya and Devas,
longing to come by Your *darshan,* stand at the vestibule
of Your temple, denuded of their prowess.

The Siva-conscious *munis* of long and twisted strands
of ruddy matted hair, stand chanting Your grandeur.
We have no inkling of what You'll be pleased to do. 7

963. பாம்பு அரைச் சேர்த்திப் படரும் சடைமுடிப் பால்வண்ணனே!
கூம்பலைச் செய்த கரதலத்து அன்பர்கள் கூடிப் பல்-நாள்
சாம்பலைப் பூசி, தரையில் புரண்டு, "நின் தாள் சரண்" என்று
ஏம்பலிப்பார்கட்கு இரங்குகண்டாய்--கச்சி ஏகம்பனே!

O our milk-hued God of spreading matted hair whose
waist is cinctured with a serpent!
O God of Kacchiyēkampam! Deign to bless, in mercy, those
who are adorned with the holy ash, who fold both their palms
in worship, who, companied with Your servitors, roll on
the floor in circumambulation for days without number
and who grieve lacking fulfilment and crave aloud
for gaining You as their refuge. 8

964. ஏன்றுகொண்டாய், என்னை; எம்பெருமான்! இனி, "அல்லம்" என்னில்,
சான்றுகண்டாய் இவ் உலகம் எல்லாம்; தனியேன் என்று என்னை
ஊன்றி நின்றார் ஐவர்க்கு ஒற்றி வைத்தாய்; பின்னை ஒற்றிஎல்லாம்
சோன்றுகொண்டாய்--கச்சி ஏகம்பம் மேய சுடர்வண்ணனே!

O, the radiantly splendorous God of Kacchiyēkampam!
You have accepted me, Your servitor; should You unsay what You
did say, I appeal to You and remind You that the whole
world will testify to Your former acceptance.
Also bear inYour mind that You who mortgaged me to the five
senses, had later redeemed me. 9

965. உந்தி நின்றார், உன்தன் ஓலக்கச் சூளைகள்; வாய்தல் பற்றித்
துன்றி நின்றார், தொல்லைவானவர்ஈட்டம்; பணி அறிவான்
வந்து நின்றார், அயனும் திருமாலும்;--மதில் கச்சியாய்!--
இந்த நின்றோம் இனி எங்ஙனமோ, வந்து இறைஞ்சுவதே?

O God of the walled- Kacchi! In the vestibule of Your durbar-hall stand the ethereal danseuses elbowing their way to the forefront; close by the old Devas stand in a throng to learn of Your behests; eke in that hall stand Vishṇu and Brahma.
How can we, Your servitors standing here, gain Your propinquity and pay You our obeisance? 10

100. திரு இன்னம்பர் திரு விருத்தம்

966. மன்னும் மலைமகள் கையால் வருடின; மாமறைகள்
சொன்ன துறைதொறும் தூப் பொருள் ஆயின; தூக் கமலத்து
அன்ன வடிவின; அன்பு உடைத் தொண்டர்க்கு அமுது அருத்தி
இன்னல் களைவன--இன்னம்பரான்தன் இணை அடியே.

100. TIRU VIN̲N̲AMPAR Tiruviruttham

The feet twain of the God of In̲n̲ampar are gently pressed
by the Daughter of the ever-during Himavant; they are
the pure palladium of all the spheres of the Vedas;
they are of the perfect form of the lotus flower;
they provide the ambrosia for His loving devotees;
they annul all their troubles. 1

967. பைதல்பிணக்குழைக் காளி வெங்கோபம் பங்கப்படுப்பான்
செய்தற்கு அரிய திருநடம் செய்தன; சீர் மறையோன்
உய்தல்பொருட்டு வெங்கூற்றை உதைத்தன; உம்பர்க்கு எல்லாம்
எய்தற்கு அரியன--இன்னம்பரான்தன் இணை அடியே.

The feet twain of the God of In̲n̲ampar enact the dance—
impossible of performance by others—, to do away with
the wrath of Kāḷi whose ear-lobes are decked
with the carcases of young ones; they kicked the cruel
Yama to death, to save the glorious Vedic bachelor;
they are, indeed, inaccessible to the Devas. 2

968. சுணங்கு நின்று ஆர் கொங்கையாள் உமை சூடின; தூ மலரால்
வணங்கி நின்று உம்பர்கள் வாழ்த்தின; மன்னும் மறைகள் தம்மில்
பிணங்கி நின்று இன்ன(அ)ளவு என்று அறியாதன; பேய்க்கணத்தோடு
இணங்கி நின்று ஆடின--இன்னம்பரான்தன் இணை அடியே.

The feet twain of the God of In̲n̲ampar are embosomed
by Uma, the front part of whose breasts is sallow;
they are strewn with flowers by the Devas who hail
and adore them; they are incomprehensible by
the eternal Vedas that appear to be conflicting.
Companied with *Bhūta*-Hosts they enact the dance. 3

969. ஆறு ஒன்றிய சமயங்களின் அவ் அவர்க்கு அப் பொருள்கள்
வேறு ஒன்று இலாதன; விண்ணோர் மதிப்பன; மிக்கு உவமன்
மாறு ஒன்று இலாதன; மண்ணொடு விண்ணகம் மாய்ந்திடினும்
ஈறு ஒன்று இலாதன--இன்னம்பரான்தன் இணை அடியே.

The feet twain of the God of In̲n̲ampar do not appear different
unto those who pursue the six types of faiths; they are
worthily regarded by the celestials; they are neither
equalled nor exceeded by aught; even if the earth
and the heavens perish, they remain absolutely unaffected. 4

970. அரக்கர் தம் முப்புரம் அம்பு ஒன்றினால் அடல் அங்கியின்வாய்க்
கரக்க முன் வைதிகத்தேர்மிசை நின்றன; கட்டுஉருவம்
பரக்க வெங்கான்இடை வேடுஉரு ஆயின; பல்பதிதோறு
இரக்க நடந்தன--இன்னம்பரான்தன் இணை அடியே.

The feet twain of the God of In̲n̲ampar, of yore, stood firmly
on the chariot drawn by the Vedic steeds when, with
a dart, the three hostile and walled-citadels were gutted
with fire; they waded through the cruel forest when Siva
assumed the guise of a forester; for soliciting alms
they walked in all the polises. 5

971. கீண்டும் கிளர்ந்தும் பொன் கேழல் முன் தேடின; கேடு படா
ஆண்டும் பலபலஊழியும் ஆயின; ஆரணத்தின்
வேண்டும் பொருள்கள் விளங்க நின்று ஆடின; மேவு சிலம்பு
ஈண்டும் கழலின--இன்னம்பரான்தன் இணை அடியே.

The feet twain of the God of In̲n̲ampar were quested after by Vishṇu
who as a hog, pierced and burrowed deeper and deeper into
the earth, in vain; they remained intact notwithstanding
the passage of years and yugas galore; they enacted the dance
to cause the manifestation of the Vedas' coveted message;
they are fastened with the lovely *cilampu* and the ka̲lal. 6

972. போற்றும் தகையன; பொல்லா முயலகன் கோபப் புன்மை
ஆற்றும் தகையன; ஆறுசமயத்தவர் அவரைத்
தேற்றும் தகையன; தேறிய தொண்டரைச் செந்நெறிக்கே
ஏற்றும் தகையன--இன்னம்பரான்தன் இணை அடியே.

The feet twain of the God of Iṉṉampar merit adorable
obeisance; they keep under control the base wrath of
the cruel Muyalakan; they clarify the pursuers of
the six faiths; they lift up the clarified servitors
and cause them to travel on the salvific way. 7

973. பயம், புன்மை, சேர்தரு பாவம், தவிர்ப்பன; பார்ப்பதிதன்
குயம் பொன்மை மா மலர் ஆகக் குலாவின; "கூட ஒண்ணாச்
சயம்பு" என்றே, "தகு தாணு" என்றே, சதுர்வேதங்கள் நின்று
இயம்பும் கழலின--இன்னம்பரான்தன் இணை அடியே.

The feet twain of the God of Iṉṉampar annul the sins
that breed fear and baseness; they dally with
the lotus-bud-like breasts of Pārvati, as they themselves
are like the golden lotus flowers; the four Vedas hail them
as those of the self-born Siva who is the lofty Sthānu;
they that are flower-like are fastened with anklets. 8

974. அயன், நெடுமால், இந்திரன், சந்திராதித்தர், அமரர்எல்லாம்
"சயசய" என்று முப்போதும் பணிவன; தண்கடல் சூழ்
வியல்நிலம் முற்றுக்கும் விண்ணுக்கும் நாகர் வியல் நகர்க்கும்
இயபரம் ஆவன--இன்னம்பரான்தன் இணை அடியே.

The feet twain of the God of Iṉṉampar are adored by Brahma,
Vishṇu, Indira, Chandra, Sūrya and the other Devas
during the three junctions of the day, who hail them as
ever triumphant; unto the dwellers of the wide earth
engirt with the cool seas, the dwellers of the ethereal world
and the dwellers of the extensive Nāgaloka, they confer
weal at once now and hereafter. 9

975. *தருக்கிய தக்கன்தன் வேள்வி தகர்த்தன; தாமரைப்போது,*
உருக்கிய செம்பொன், உவமன் இலாதன; ஒண் கயிலை
நெருக்கிய வாள் அரக்கன் தலைபத்தும் நெரித்து, அவன்தன்
இருக்கு இயல்புஆயின--இன்னம்பரான் தன் இணை அடியே.

The feet twain of the God of Innampar devastated the sacrifice
of the haughty Daksha; they exceed the splendour of the lotus
flower and the molten ruddy gold; they crushed the heads
of the arrogant Asura Ravaṇa when he durst uproot
the Mount Kailās and then he, in repentence, hymned
the Vedas whose very nature is that of these feet. 10

101. திரு ஆரூர் திரு விருத்தம்

976. *குலம் பலம் பாவரு குண்டர்முன்னே நமக்கு உண்டுகொலோ--*
அலம்பு அலம்பா வரு தண்புனல் ஆரூர் அவிர்சடையான்,
சிலம்பு அலம்பா வரு சேவடியான், திரு மூலட்டானம்
புலம்பு அலம்பா வரு தொண்டர்க்குத் தொண்டர் ஆம் புண்ணியமே?

101. TIRUVĀRŪR Tiruviruttham

God Siva is entempled in the Tirumūlaṭṭāṉam of Ārūr abounding
in the wealth of water which flows laving and resounding.
His is the splendorous matted crest; His sacred feet are fastened
with resonating *cilampus*.
Will I be blessed to gain the beatitude of becoming the servitor
of His servitors who contemplating His infinite mercy
enjoy the guerdon ensuing therefrom and shed tears,
even as the strong coterie of obdurate Samaṇas witness it? 1

977. மற்று இடம் இன்றி மனை துறந்து அல் உணா வல் அமணர்
சொல்-திடம் என்று துரிசுபட்டேனுக்கும் உண்டுகொலோ--
வில்-திடம் வாங்கி, விசயனொடு அன்று ஒரு வேடுவனாய்,
புற்று இடம்கொண்டான்தன் தொண்டர்க்குத் தொண்டர் ஆம்
புண்ணியமே?

Of yore, Siva in the guise of a hunter overwhelmed
Arjuna's adroitness in archery.
Will I, the servitor who formerly forsook my family
and thus rendered homeless, joined the mighty
Samaṇas, the abstainers of nocturnal victuals, and believing
their dicta to be true, committed crimes galore,
be blessed with the beatitude of becoming
the servitor of the servitors of Siva entempled in the ant-hill
of Ārūr's delubrum? 2

978. ஒரு வடிவு இன்றி நின்று உண் குண்டர்முன் நமக்கு உண்டுகொலோ--
செரு வடி வெஞ்சிலையால் புரம் அட்டவன், சென்று அடையாத்
திரு உடையான், திரு ஆரூர்த் திருமூலட்டானன், செங்கண்
பொரு விடையான், அடித்தொண்டர்க்குத் தொண்டர் ஆம் புண்ணியமே?

With His martial and fierce bow, He devastated the three
walled-citadels; He is the God of humongous opulence after
which He never quested; He is entempled in Tiruvārūr
Mūlaṭṭaṉam; He is the Rider of the belligerent and red-eyed Bull.
Will I be blessed with the beatitude of becoming the servitor
of His servitors, witnessed by the nude and obdurate
Samaṇas that ever eat standing. 3

979. மாசினை ஏறிய மேனியர், வன்கண்ணர், மொண்ணரை விட்டு
ஈசனையே நினைந்து ஏசறுவேனுக்கும் உண்டுகொலோ--
தேசனை, ஆரூர்த் திருமூலட்டானனை, சிந்தைசெய்து
பூசனைப் பூசுரர்தொண்டர்க்குத் தொண்டர் ஆம் புண்ணியமே?

Dirty are their bodies; they are violently cruel; they practise
trichotillomania; they are Samaṇas whom I quit for good;
I grieve for my past; I now think of God Siva only.
He is the effulgent One entempled in Tiruvārūr Mūlaṭṭaṉam.
The Brahmins—the Devas on earth—, are His servitors who
quotidian perform *pūja* to Him.
Will I be blessed to gain the beautitude of becoming
the servitor of His servitors? 4

980. அருந்தும்பொழுது உரையாடா அமணர் திறம் அகன்று,
வருந்தி நினைந்து, "அரனே!" என்று வாழ்த்துவேற்கு உண்டுகொலோ--
திருந்திய மா மதில் ஆரூர்த் திருமூலட்டானனுக்குப்
பொருந்தும் தவம் உடைத் தொண்டர்க்குத் தொண்டர்ஆம் புண்ணியமே?

I quit, for good, the Samaṇas that avoid speaking when
they eat. I grieve for my past.
I now, ever think on Him and hail Him with His name Hara.
He is entempled in the Mūlaṭṭaṉam of Ārūr girt with
well-built walls. His servitors are tapaswis par excellence.
Will I be blessed to gain the beatitude of becoming
the servitor of His servitors? 5

981. வீங்கிய தோள்களும் தாள்களும் ஆய் நின்று, வெற்று அரையே
மூங்கைகள் போல் உண்ணும் மூடர்முன்னே நமக்கு உண்டுகொலோ--
தேம் கமழ் சோலைத் தெண்ஆரூர்த் திருமூலட்டானன், செய்ய-
பூங்கழலான், அடித்தொண்டர்க்குத் தொண்டர் ஆம் புண்ணியமே?

Siva is entempled in Tirumūlaṭṭaṉam of Ārūr
girt with honey-fragrant gardens. Unto His flower feet
render service His servitors.
Will I be blessed to gain the beatitude of becoming
the servitor of these servitors witnessed by the Samaṇas
whose shoulders and legs are adipose, who are nude
and who eat their food like the dumb, uttering words none. 6

982. பண்ணிய சாத்திரப் பேய்கள் பறி தலைக் குண்டரை விட்டு
எண் இல் புகழ் ஈசன்தன் அருள் பெற்றேற்கும் உண்டுகொலோ--
திண்ணிய மா மதில் ஆரூர்த் திருமூலட்டானன், எங்கள்
புண்ணியன்தன் அடித்தொண்டர்க்குத் தொண்டர் ஆம் புண்ணியமே?

The Samaṇas are the ghouls who indite their own pseudo-
scriptures; these are the obdurate and obstinate
trichotillomaniacs. I quit them for good.
I have come by the grace of Siva whose renown is endless.
He, the Holy One, is entempled in the Mūlaṭṭaṉam of
Ārūr girt with great and strong walls.
Servitors render exemplary service to His sacred feet.
Will I be blessed to gain the beatitude of becoming
the servitor of His servitors? 7

983. கரப்பார்கள், மெய்யை; "தலை பறிக்கச் சுகம்" என்னும் குண்டர்
உரைப்பன கேளாது, இங்கு உய்யப் போந்தேனுக்கும் உண்டுகொலோ--
திருப் பொலி ஆரூர்த் திருமூலட்டானன், திருக் கயிலைப்-
பொருப்பன், விரும்பு அமர் தொண்டர்க்குத் தொண்டர் ஆம் புண்ணியமே?

The Samaṇas shroud their bodies with mats; they indulge
in trichotillomania affirming: *"ip duk, pir sukh."*

I ignored the utterances of these obdurate and adipose ones
and quit them for good to come by redemption.
Siva is entempled in the divinely splendorous Mūlaṭṭaṉam
at Ārūr. He is, indeed, the God of the Mount Kailās.
Will I be blessed to gain the beatitude of becoming
the servitor of His loving servitors? 8

984. கையில் இடு சோறு நின்று உண்ணும் காதல் அமணரை விட்டு,
உய்யும் நெறி கண்டு, இங்கு உய்யப் போந்தேனுக்கும்
உண்டுகொலோ--
ஐயன், அணி வயல் ஆரூர்த் திருமூலட்டானனுக்குப்
பொய் அன்பு இலா அடித்தொண்டர்க்குத் தொண்டர் ஆம்
புண்ணியமே?

The Samaṇas greedily eat standing, the food dropped into their
gowpens;
I quit them for good cognizing the true way to gain redemption.
Our Sire is entempled in Tirumūlaṭṭaṉam of Ārūr
abounding in fecund fields. His servitors are truly devoted to Him.
Will I be blessed to gain the beatitude of becoming
the servitor of such servitors? 9

985. குற்றம் உடைய அமணர் திறம்அது கை அகன்றிட்டு,
உற்ற கருமம் செய்து, உய்யப் போந்தேனுக்கும் உண்டுகொலோ--
மல் பொலி தோளான், இராவணன்தன் வலி வாட்டுவித்த
பொன்கழலான், அடித்தொண்டர்க்குத் தொண்டர் ஆம் புண்ணியமே?

Quitting for good the Samaṇas who are criminals and their
doctrines, I have emerged to perform becoming service
and get redeemed.

Of yore, Siva quelled the might of Ravaṇa of martial shoulders,
with His golden and ankleted foot.
Lo, will I be blessed to gain the beatitude of becoming
the servitor of His servitors ever adoring His feet? 10

102. திரு ஆரூர் திரு விருத்தம்

986. வேம்பினைப் பேசி, விடக்கினை ஓம்பி, வினை பெருக்கி,
தூம்பினைத் தூர்த்து, அங்கு ஓர் சுற்றம் துணை என்று இருத்திர்,
தொண்டீர்!
ஆம்பல் அம்பூம் பொய்கை ஆரூர் அமர்ந்தான் அடிநிழல்கீழ்,
சாம்பலைப் பூசி, சலம் இன்றி, தொண்டுபட்டு உய்ம்மின்களே!

102. TIRUVĀRŪR Tiruviruttham

O ye servitors! You speak words bitter as neem; you but
foster your bodies; you perform increasingly karma-breeding
deeds; you are ever engaged in filling your maws;
you believe that your kith and kin are your help.
Take to the bedaubing with ash your bodies; be rid of deceit.
Seek the shade of the feet of the God of Ārur abounding
in pools teaming with lotus flowers; engage
yourselves in His servitorship and stand redeemed. 1

987. ஆராய்ந்து, அடித்தொண்டர் ஆணிப்பொன், ஆரூர் அகத்து அடக்கிப்
பார் ஊர் பரப்பத் தம் பங்குனிஉத்தரம் பால்படுத்தான்,
நார் ஊர் நறுமலர் நாதன், அடித்தொண்டன்நம்பிநந்தி
நீரால்-திருவிளக்கு இட்டமை நீள் நாடு அறியும் அன்றே!

Our God is enthroned in the loving hearts of His servitors;
he is the great servitor who indeed is the golden
touchstone of servitorship par excellence; He is Naminandi.
Siva's servitors from other places foregather in Ārur during.
Paṅkuṉi *uttharam* which is duly celebrated by him.
He lit the sacred lamps of the temple with water.
Of this, the whole world is aware. 2

988. பூம் படிமக்கலம் பொன் படிமக்கலம் என்று இவற்றால்
ஆம் படிமக் கலம்ஆகிலும் ஆரூர் இனிது அமர்ந்தார்-
தாம் படிமக் கலம் வேண்டுவரேல்,-தமிழ்மாலைகளால்
நாம் படிமக்கலம் செய்து தொழுதும், மட நெஞ்சமே!

O fond heart! They adore the sacred body of our God
with the ornaments of gold; if this be not possible,
they adorn Him with blossoms in lieu of the golden jewels.
Siva is sweetly entempled in Ārūr; if we desire to deck Him
with jewels, let us do it with the garlands of hymns
composed in Tamiḻ. 3

989. துடிக்கின்ற பாம்பு அரை ஆர்த்து, துளங்கா மதி அணிந்து,
முடித் தொண்டர்ஆகி முனிவர் பணி செய்வதேயும் அன்றி,
பொடிக்கொண்டு பூசிப் புகும் தொண்டர் பாதம் பொறுத்த பொற்பால்
அடித்தொண்டன் நந்திஎன்பான் உளன், ஆரூர் அமுதினுக்கே.

His waist is cinctured with a sinuous serpent; He sports
on His crest the never-waning crescent.
Unto Him render the capital service the *munis* and pay
Him obeisance.

Naminandi bears on His head the feet of His servitors
who, coated with ash, step into His temple.
Naminandi but claims himself as the lowly servitor of
the feet of Ārūr's God—the true Ambrosia. 4

[**Note.** Lowly means humble.]

990. கரும்பு பிடித்தவர் காயப்பட்டார்; அங்கு ஓர் கோடலியால்
இரும்பு பிடித்தவர் இன்புஉறப்பட்டார்; இவர்கள் நிற்க,
அரும்பு அவிழ் தண்பொழில் சூழ் அணி ஆரூர் அமர்ந்த பெம்மான்
விரும்பு மனத்தினை, "யாது ஒன்று?" நான் உன்னை வேண்டுவனே.

O God willingly abiding at the ornate Ārūr, abounding
in cool gardens full of budding flowers!
You stared to death the wielder of the bow wrought
of sugarcane; You conferred the blissful beatitude
on him who axed away the feet of his father.
I know not what Your manam is after; how can I render
such service with which You will be pleased? 5

991. கொடி, கொள் விதானம், கவரி, பறை, சங்கம், கைவிளக்கோடு,
இடிவு இல் பெருஞ் செல்வம் எய்துவர்; எய்தியும் ஊனம் இல்லா
அடிகளும் ஆரூர் அகத்தினர்ஆயினும், அம் தவளப்-
பொடி கொண்டு அணிவார்க்கு இருள் ஒக்கும், நந்தி புறப்படினே.

With flags, canopies, drums, *kavaris* chanks and lamps
held in hands, Your servitors of accrescent opulence
foregather in Your shrine.
You, the Great One that lacks nothing, abide at Ārūr.
Yet unto the servitors wearing the holy ash, murky is
Ārūr when Naminandi has left it. 6

992. The Tamil̲ original is not extant. 7

993. The Tamil̲ original is not extant. 8

994. The Tamil̲ original is not extant. 9

995. *சங்கு ஒலிப்பித்திடுமின், சிறுகாலைத் தடவு அழலில்*
குங்கிலியப்புகைக்கூட்டு என்றும் காட்டி! இருபதுதோள்
அங்கு உலம் வைத்தவன் செங்குருதிப்புனல் ஓட அஞ் ஞான்று
அங்குலி வைத்தான் அடித்தாமரை என்னை ஆண்டவனே.

Ye servitors! At day-break, in the blazing incense-
vessel pour *kuṅkuliyam* and wave it before our God
in worship and blow loud the chanks.
Of yore, He with a toe of His so crushed the twenty shoulders
of Ravaṇa who durst uproot His Mount Kailās,
that his blood gushed forth aplenty.
It is, indeed, His divine lotus feet that did enslave me.
They will bless you too with grace. 10

103. திரு நாகைக்காரோணம் திரு விருத்தம்

996. *வடிவு உடை மாமலைமங்கை பங்கா! கங்கை வார்சடையாய்!*
கடி கமழ் சோலை சுலவு கடல் நாகைக்காரோணனே!--
பிடி மதவாரணம் பேணும் துரகம் நிற்க, பெரிய
இடி குரல் வெள்எருது ஏறும்இது என்னைகொல்? எம் இறையே!

103. TIRUNĀKAIKKĀRŌṆAM Tiruviruttham

O Consort of the shapely Daughter of Himavant! You sport
on Your extensive matted hair the Ganga.
You are entempled in Nākaikkārōṇam—upon—the sea,
abounding in suaveolent gardens.

O Our God, while elephants, both male and female, and also
the splendid steed are at Your disposal, wherefore do
You, our God, ride the huge and white Bull whose
bellowing is like unto the rumbling of thunder? 1

997. கற்றார் பயில் கடல் நாகைக்காரோணத்து எம் கண்ணுதலே!
வில்-தாங்கிய கரம் வேல்நெடுங்கண்ணி வியன்கரமே;
நல்-தாள் நெடுஞ் சிலை நாண் வலித்த(க்) கரம் நின் கரமே;
செற்றார் புரம் செற்ற சேவகம் என்னைகொல்? செப்புமினே!

Our trinocular God is entempled in Nākaikkārōṇam—
upon-the sea where thrive the learned!
You are concorporate with Your Woman whose eyes are long
and spear-sharp; Your long and bow-wielding hand is in
Her part; the hand that strung the bow, pressed by
Your goodly foot, is in Your part.
It is said that the devastation of the three walled-
citadels was wrought by Your prowess.
What indeed is the raison d'etre for Your being so lauded? 2

998. தூ மென்மலர்க்கணை கோத்துத் தீவேள்வி தொழில்படுத்த
காமன் பொடிபடக் காய்ந்த கடல் நாகைக்காரோண! நின்
நாமம் பரவி, நமச்சிவாய என்னும் அஞ்சுஎழுத்தும்
சாம் அன்று உரைக்கத் தருதிகண்டாய், எங்கள் சங்கரனே!
O God of Nākaikkārōṇam—upon-the sea! Of yore, You
stared to death Maṉmata that with the dart wrought
of pure and soft flower, essayed to make the Agni
of lust thrive ablaze.
O our Sankaran, bless me to chant Your name Namasivāya—
the mystic pentad, at the hour of my death. 3

999. பழிவழி ஓடிய பாவிப் பறி தலைக் குண்டர்தங்கள்
மொழிவழி ஓடி முடிவேன்; முடியாமைக் காத்துக்கொண்டாய்;
கழிவழி ஓதம் உலவு கடல் நாகைக்காரோண! என்
வழிவழி ஆள்ஆகும் வண்ணம் அருள், எங்கள் வானவனே!

O God of Nākaikkārōṇam—upon-the sea the water
of which flows out through creeks!
Samaṇas, the evil-doers, are the trichotillomaniacs
who pursue the blame-worthy ways.
I followed their ways and was about to perish.
You mercifully retrieved and redeemed me.
O God of the Empyrean, in mercy, transform me
into Your tralatacious slave. 4

1000. செந்துவர்வாய்க் கருங்கண்இணை வெண்நகைத் தேமொழியார்
வந்து, வலம்செய்து, மா நடம்ஆட, மலிந்த செல்வக்
கந்தம் மலி பொழில் சூழ் கடல் நாகைக்காரோணம் என்றும்
சிந்தைசெய்வாரைப் பிரியாது இருக்கும், திருமங்கையே.

Our God is entempled in Nākaikkārōṇam—upon-the sea.
In this polis damsels whose lips are rubicund
and coralline, whose eyes twain are dark,
whose teeth are argent and whose words are like unto
melis, circumambulate Your shrine in *bhakti*:
Your urbs is dight with incense-breathing gardens.
Lakshmi, the Goddess of Wealth parts not from them
who meditate on this spiritually opulent urbs. 5

1001. பனை புரை கைம் மதயானை உரித்த பரஞ்சுடரே!
கனை கடல் சூழ்தரு நாகைக்காரோணத்து எம் கண்ணுதலே!--
மனை துறந்து அல் உணா வல் அமண்குண்டர் மயக்கை நீக்கி
எனை நினைந்து ஆட்கொண்டாய்க்கு என், இனி யான் செயும்
இச்சைகளே?

O God of the Empyrean effulgence! Of yore, You peeled off
the skin of the Tusker whose trunk was palm-tree-like.
You are the triple-eyed God entempled in Nākaikkārōṇam
abutting the uproarious main.
You did away with my befuddlement, linked as I was
with the adipose and obdurate Samaṇas who forsook
their domestic life and gave up eating after sunset.
Ha, You willingly enslaved me.
How can I requite Your compassion with which I am blessed? 6

1002. சீர் மலி செல்வம் பெரிது உடைய செம்பொன் மா மலையே!
கார் மலி சோலை சுலவு கடல் நாகைக்காரோணனே!--
வார் மலி மென்முலையார் பலி வந்து இடச் சென்று இரந்து,
ஊர் மலி பிச்சை கொண்டு உண்பது மாதிமையோ? உரையே!

You are like the ruddy and golden Mountain dight with
the endlessly glorious and spiritual opulence.
You are the God of Nākaikkārōṇam—upon –the sea abounding
in gardens over which sail clouds galore.
You roam about from place to place and receive alms as
Your food from damsels who cover their delicate
breasts with bands. Does this become You? 7

1003. வங்கம் மலி கடல் நாகைக்காரோணத்து எம் வானவனே!
எங்கள் பெருமான்! ஓர் விண்ணப்பம் உண்டு; அது கேட்டுஅருளீர்;
கங்கை சடையுள் கரந்தாய்; அக் கள்ளத்தை மெள்ள உமை-
நங்கை அறியின் பொல்லாதுகண்டாய், எங்கள் நாயகனே!

Our God of the Empyrean entempled in Nākaikkārōṇam—
upon-the sea where ply barkentines!
O our God, we have a submission to place before You.
Be pleased to hearken graciously.
You have concealed the damsel Ganga in Your matted hair;
if Uma comes to know of this, Your clandestine deed,
it'll spell havoc, O our Lord-God! 8

1004. "கருந்தடங் கண்ணியும் தானும் கடல் நாகைக்காரோணத்தான்
இருந்த திருமலை" என்று இறைஞ்சாது அன்று எடுக்கல்உற்றான்
பெருந் தலைபத்தும் இருபதுதோளும் பிதிர்ந்து அலற
இருந்து அருளிச்செய்ததே; மற்றுச் செய்திலன்--எம் இறையே.

Ignoring Your abidance with Uma whose eyes are long
and dark, in the Mount Kailas, great as Nākaikkārōṇam—
upon-the sea, when the fearless Ravaṇa, of yore,
durst uproot the Mount, You so crushed his ten huge
heads and the twenty shoulders, that they almost
got shattered, causing him to wail aloud.
O our God, though You punished him thus, You did spare his life. 9

104. திரு அதிகைவீரட்டானம் திரு விருத்தம்

1005. மாசு இல் ஒள்வாள் போல் மறியும் மணிநீர்த் திரைத்தொகுதி
ஊசலை ஆடி அங்கு ஒண் சிறை அன்னம் உறங்கல்உற்றால்,
பாசடை நீலம் பருகிய வண்டு பண் பாடல் கண்டு,
வீசும் கெடில வடகரைத்தே--எந்தை வீரட்டமே.

The waves of the Gedilam are like a bright heap of unflawed
crystal-clear water; thither swans of bright-feathers
sport as in a swing; the bees sip the honey
of the blue flowers of lianas and hum; listening to this
bombilating lullaby, the swans begin to slumber.
Lo, our Sire is entempled on the northern bank of the Gedilam
at Atikaiveeraṭṭam. 1

1006. பைங்கால்-தவளை பறை கொட்ட, பாசிலை நீர்ப் படுகர்
அம் கால் குவளை மெல் ஆவி உயிர்ப்ப, அருகு உலவும்
செங்கால் குருகுஇவை சேரும் செறி கெடிலக் கரைத்தே--
வெங்கால் குரு சிலை வீரன் அருள் வைத்த வீரட்டமே.

The croakings of the green-legged frogs are like drum-beats;
in the water-accumulating and leafy depression,
grow the comely-stemmed blue lilies whence wafts
fragrance; the ruddy-legged herons wing over the lilies.
Of yore, Siva, the Hero, bent the beautifully-based Mount
Mēru into a bow.
It is on the northern bank of the Gedilam, brimful of water,
He is entempled in Atikaiveeraṭṭam. 2

1007. அம் மலர்க்கண்ணியர் அஞ்சனம்,--செந்துவர்வாய் இளையார்--
வெம் முலைச் சாந்தம், விலை பெறு மாலை, எடுத்தவர்கள்
தம் மருங்கிற்கு இரங்கார், தடந் தோள் மெலியக் குடைவார்
விம்மு புனல் கெடிலக் கரைத்தே--எந்தை வீரட்டமே.

Their eyes—comely and flower-like—, are touched with khol;
they are young and their lips are rubicund and coralline;
their breasts are coated with sandal-paste and are
decked with expensive wreaths; not minding the heaviness
of their shoulders which will pain their hips, they swim
enthusiastically and eventually languish.
Lo, our Sire is entempled on the northern bank of
the Gedilam at Atikaiveeraṭṭam. 3

1008. மீன் உடைத் தண்புனல் வீரட்டரே! நும்மை வேண்டுகின்றது
யான் உடைச் சில்குறை ஒன்று உளதால்: நறுந்தண்எருக்கின்
தேன் உடைக் கொன்றைச் சடை உடைக் கங்கைத் திரை தவழும்
கூன் உடைத் திங்கள்குழவி எப்போதும் குறிக்கொண்மினே!

O God of Veeraṭṭam at Atikai where flows the cool river
in which thrive the finny drove!
I, Your servitor, have a submission to place before You.
Your matted hair is decked with the cool madar flowers
as well as the melliferous koṉṟai blossoms.
Be mindful of the crescent floating on the waves
of the Ganga abiding in Your crest; suffer not
the curved crescent to get drowned in the Ganga. 4

1009. ஆர் அட்டதேனும் இரந்து, உண்டு, அகம் அகவன் திரிந்து,
வேர் அட்ட, நிற்பித்திடுகின்றதால்--விரிநீர்ப் பரவைச்
சூர் அட்ட வேலன் தாதையை, சூழ் வயல் ஆர் அதிகை-
வீரட்டத்தானை, விரும்பா அரும்பாவவேதனையே.

He is the Pater of the spear-wielding Muruka who in the sea
of pervading water, smote Sūrapadma.

He is entempled in the Veeraṭṭam of Atikai abounding
in fecund fields.
As in the previous birth, Siva was not duly hailed and adored
evil karma ensued breeding in the current birth
miserable sorrow owing to which the sufferer is
forced to beg food from all and sundry and eat it. 5

1010. படர் பொன்சடையும், பகுவாய் அரவும், பனிமதியும்,
சுடலைப் பொடியும், எல்லாம் உளவே; அவர் தூய தெண்நீர்க்
கெடிலக் கரைத் திரு வீரட்டர் ஆவர்; கெட்டேன்! அடைந்தார்
நடலைக்கு நல்-துணை ஆகும்கண்டீர், அவர் நாமங்களே.

His is the Veeraṭṭam entempled on the northern bank of the Gedilam
that flows with pure and lucid water.
The spreading auric and matted hair, an adder with its mouth agape,
the cool crescent and the ash of the crematory identify Him.
His hallowed names annul the misery of those that have
taken refuge in Him and these constitute their help.
Though aware of this, I stand spoiled unable to gain Him. 6

1011. காளம் கடந்தது ஓர் கண்டத்தர் ஆகிக் கண் ஆர் கெடில
நாள்அங்கடிக்கு ஓர் நகரமும், மாதிற்கு நன்கு இசைந்த
தாளங்கள் கொண்டும், குழல் கொண்டும், யாழ் கொண்டும், தாம் அங்ஙனே
வேடங்கள் கொண்டும், விசும்பு செல்வார் அவர்--வீரட்டரே.

His throat contains the venom; He is entempled on the bank
of the Gedilam whose channels feed the crops, at Atikai—
His urbs, rich in shandies functioning daily.
He is harmoniously concorporate with His Woman.

Accompanied on cymbals, flute and *yāḻ* and decked
with adders, He dances His way to the ethereal world.
He belongs to Veeraṭṭam. 7

1012. The Tamil orginal is not extant. 8
1013. The Tamil orginal is not extant. 9
1014. The Tamil orginal is not extant. 10

105. திருப் புகலூர் திரு விருத்தம்

1015. தன்னைச் சரண் என்று தாள் அடைந்தேன்; தன் அடி அடைய,
புன்னைப்பொழில் புகலூர் அண்ணல் செய்வன கேண்மின்களோ!
என்னைப் பிறப்பு அறுத்து, என் வினை கட்டுஅறுத்து, ஏழ்நரகத்து
என்னைக் கிடக்கல் ஒட்டான், சிவலோகத்து இருத்திடுமே.

105. TIRUPPUKALŪR Tiruviruttham

Listen to what the Great God of Pukalūr girt with gardens
teeming in *puṉṉai* trees, did to me.
Invoking His refuge, I gained His feet. That very moment,
He annulled the cycle of my birth and death, my fettering
karma and forfended my fall into the sevenfold inferno.
Lo, He is bound to cause me abide in Siva loka, for ever. 1

1016. பொன்னை வகுத்தன்ன மேனியனே! புணர் மென்முலையாள்
தன்னை வகுத்தன்ன பாகத்தனே, தமியேற்கு இரங்காய்!
புன்னைமலர்த்தலை வண்டு உறங்கும் புகலூர்க்கு அரசே!
என்னை வகுத்திலையேல், இடும்பைக்கு இடம் யாது? சொல்லே!

O God whose body is golden! O God concorporate with Uma
of delicate breasts! Do deign to grant me Your grace.

O Monarch of Pukalūr where bees lie cradled in *Puṉṉai* flowers!
If I did not take birth, tell me my God, where can trouble
find its asylum? 2

1017. The Tamil original is not extant. 3

1018. பொன் அளவு ஆர் சடைக் கொன்றையினாய்! புகலூர்க்கு அரசே!
மன் உள தேவர்கள் தேடும் மருந்தே! வலஞ்சுழியாய்!--
என் அளவே, உனக்கு ஆட்பட்டு இடைக்கலத்தே கிடப்பார்!
உன் அளவே, எனக்கு ஒன்றும் இரங்காத உத்தமனே!

O God who wears on Your long and golden matted hair
the blossoms of koṉṟai!
You are the Catholican quested after by the athanasic Devas.
You abide in Valanchuḻi. O loftily virtuous God who
does not pity me, even a little!
Though I am Your slave, I get constantly tossed between
the fettering malas and liberation. Is there any servitor like me? 4

1019. The original Tamil verse is not extant. 5
1020. The original Tamil verse is not extant. 6
1021. The original Tamil verse is not extant. 7
1022. The original Tamil verse is not extant. 8
1023. The original Tamil verse is not extant. 9

1024. ஓணப் பிரானும், ஒளிர் மா மலர்மிசை உத்தமனும்,
காணப் பராவியும் காண்கின்றிலர்; கரம் நால்-ஐந்து உடைத்
தோள் நப்பிரானை வலி தொலைத்தோன், தொல்லைநீர்ப்
புகலூர்க்
கோணப்பிரானைக் குறுக, குறுகா, கொடுவினையே.

Vishṇu whose hyleg is the Ōnam and the lofty one
ensconced on the bright and great Lotus, could not
behold Him though they went adoringly in quest of Him.
He annulled the puissance of the Asura of four times five arms.
As of yore, in His slanting form, He is entempled in Pukalūr,
abounding in water.
If His propinquity is gained, evil karma will stand
distanced far away. 10

106. திருக் கழிப்பாலை திரு விருத்தம்

1025. நெய்தல் குருகு தன் பிள்ளை என்று எண்ணி நெருங்கிச் சென்று,
கைதைமடல் புல்கு தென்கழிப்பாலை அதன் உறைவாய்!
பைதல்பிறையொடு பாம்பு உடன்வைத்த பரிசு அறியோம்;
எய்தப்பெறின் இரங்காதுகண்டாய்--நம் இறையவனே!

106. TIRUKKAḺIPPĀLAI Tiruviruttham

O God of the beauteous Kaḻippālai where the heron of
the *neytal* region, mistaking the spathe of the fragrant,
screwpine as its young, embraces it.
We know not the raison d'etre of Your keeping on Your crest
the adder and the crescent in juxtaposition.
Don't You know that when the crescent comes close to the adder
or the adder approaches it, it'll, for sure, swallow the crescent. 1

1026. பரு மா மணியும் பவளம் முத்தும் பரந்து உந்தி வரை
பொரு மால் கரைமேல்-திரை கொணர்ந்து ஏற்றப் பொலிந்து
இலங்கும்
கரு மா மிடறு உடைக் கண்டன், எம்மான்--கழிப்பாலை எந்தை,
பெருமான் அவன், என்னை ஆள்உடையான், இப் பெரு நிலத்தே.

To the hill-high beach, the waves of the main push the great
precious stones, corals and pearls.
Such is the splendour of Kaḻippālai where our God whose
great throat stands darkended by the venom, is entempled.
He is my Sire, who holds even me as His slave
and rules me in this wide world. 2

1027. நாள்பட்டு இருந்து இன்பம் எய்தல்உற்று, இங்கு நமன் தமரால்
கோட்பட்டு ஒழிவதன் முந்துஉறவே, குளிர் ஆர் தடத்துத்
தாள் பட்ட தாமரைப் பொய்கை அம் தண் கழிப்பாலை அண்ணற்கு
ஆட்பட்டொழிந்தம் அன்றே, வல்லம்ஆய் இவ் அகலிடத்தே!

Dwelling for a long time in this wide world involved in
carnal pleasures and get snatched by the henchmen
of Yama, I became betimes the slave of the Great One
of the cool and serene Kaḻippālai rich in cool water-
spreads and pools where flourish the long-stemmed lotuses.
Grown valiant in servitorship, I stand freed from the fear of death. 3

[**Note.** The other Tamil verses of this decad, are not extant.]

107. திருக் கடவூர் திரு விருத்தம்

1028. மருள்-துயர் தீர அன்று அர்ச்சித்த மாணிமார்க்கண்டேயற்குஆய்--
இருட்டிய மேனி, வளைவாள்எயிற்று, எரி போலும் குஞ்சி,
சுருட்டிய நாவில்--வெங் கூற்றம் பதைப்ப உதைத்து உங்ஙனே
உருட்டிய சேவடியான்--கடவூர் உறை உத்தமனே.

Of yore, the bachelor Mārkandēya daily performed
pūja to Siva to get freed from his befuddling dread
of Yama. For his sake, He kicked Yama, dark as night,
whose hair was ruddy and who sported the bent sabre
teeth, to roll down and die when he strode forth
in anger, curling his tongue, to snatch the lad's life.
Lo, the noble God whose feet are salvific, abides in Kaṭavūr. 1

1029. பதத்து எழு மந்திரம் அஞ்சுஎழுத்து ஓதிப் பரிவினொடும்
இதத்து எழு மாணிதன் இன்உயிர் உண்ண வெகுண்டு அடர்த்த
கதத்து எழு காலனைக் கண் குருதிப்புனல்ஆறு ஒழுக
உதைத்து எழு சேவடியான்--கடவூர் உறை உத்தமனே.

For his weal—physical and spiritual—, the lad chanting
the mystic pentad of letters, stood close to the Siva-Linga.
When Yama strode forth towards him to snatch his
dear life, Siva so kicked Yama that he fell down,
the while blood gushed forth from His eyes.
The noble God whose feet are salvific, abides in Kaṭavūr. 2

1030. கரப்புஉறு சிந்தையர் காண்டற்கு அரியவன்; காமனையும்
நெருப்பு உமிழ் கண்ணினன்; நீள் புனல் கங்கையும், பொங்கு அரவும்,
பரப்பிய செஞ்சடைப் பால்வண்ணன்; காலனைப் பண்டு ஒரு கால்
உரப்பிய சேவடியான்--கடவூர் உறை உத்தமனே.

Siva is unbeholdable by them whose hearts conceal their deceit;
He stared to death Maṉmata with His fire-spitting eye.

His hue is milk-white; on His spreading matted hair ruddy,
He sports the wide flood of the Ganga and the blazing snake.
Of yore, He kicked and smote Yama.
The noble God of salvific feet, is entempled in Kaṭavūr. 3

1031. மறி(த்) திகழ் கையினன்; வானவர்கோனை மனம் மகிழ்ந்து
குறித்து எழு மாணிதன் ஆர்உயிர் கொள்வான் கொதித்த சிந்தை,
கறுத்து எழு மூஇலைவேல் உடை, காலனைத் தான் அலற
உறுக்கிய சேவடியான்--கடவூர் உறை உத்தமனே.

His splendorous hand holds the fawn; He is the God of gods.
When Yama, the wielder of the three-leaved spear, strode
forth in swelling wrath to snatch the life of the bachelor
who in joy, ever adored Him, He so smote Yama with His kick
that he fell down wailing aloud and gave up his ghost.
The noble God of salvific feet is entempled in Kaṭavūr. 4

1032. குழை(த்) திகழ் காதினன்; வானவர்கோனைத் குளிர்ந்து எழுந்து
பழக்கமொடு அர்ச்சித்த மாணிதன் ஆர்உயிர் கொள்ள வந்த,
தழல் பொதி மூஇலைவேல் உடை, காலனைத் தான் அலற
உழக்கிய சேவடியான்--கடவூர் உறை உத்தமனே.

In one ear Siva wears a kul̲ai; He is the God of gods.
The saintly bachelor after his ritual bath, would daily,
as usual, perform pūja to Siva.
When Yama, the wielder of the fire-spitting trident,
strode forth to snatch the lad's life, Siva so kicked
Yama that he, wailing aloud, perished forthwith.
The noble God of salvific feet, is entempled in Kaṭavūr. 5

1033. பாலனுக்குஆய் அன்று பாற்கடல் ஈந்து, பணைத்து எழுந்த
ஆலினின்கீழ் இருந்து ஆரணம் ஓதி, அரு முனிக்குஆய்,--
சூலமும் பாசமும் கொண்டு தொடர்ந்து அடர்ந்து ஓடி வந்த--
காலனைக் காய்ந்த பிரான்--கடவூர் உறை உத்தமனே.

Of yore, Siva caused the sea of milk to approach
gently and feed the infant Upamanyu.
Seated in the shade of the great Banyan tree, He inculcated
the import of the Vedas to the four saints.
Armed with spear and noose when Yama strode forth
in all celerity to snatch the life of the saintly lad,
Siva smote Yama with His foot.
He, the noble God, is entempled in Kaṭavūr. 6

1034. படர்சடைக் கொன்றையும், பன்னகமாலை, பணி கயிறா
உடைதலை கோத்து, உழல் மேனியன்; உண்பலிக்கு என்று
உழல்வோன்;
சுடர் பொதி மூஇலைவேல் உடைக் காலனைத் துண்டம்அதா
உடறிய சேவடியான்--கடவூர் உறை உத்தமனே.

On His spreading matted hair, He is decked with a garland
of kon̲r̲ai blossoms, the wreath of snake and the swaying
skull threaded with a snake. He roams about seeking alms.
He cracked the body of Yama, the wielder of the three-leaved
and dazzling spear.
The noble God of salvific feet, is entempled in Kaṭavūr. 7

1035. வெண்தலைமாலையும், கங்கை, கரோடி, விரிசடைமேல்
பெண்டு அணி நாயகன்; பேய் உகந்து ஆடும் பெருந்தகையான்;
கண் தனி நெற்றியன்; காலனைக் காய்ந்து, கடலின் விடம்
உண்டு அருள்செய்த பிரான்--கடவூர் உறை உத்தமனே.

On His spreading matted hair, He wears as a chaplet
the garland of white skulls and the Ganga.
He is concorporate with His bejewelled Bride; He is the Great One
who willingly dances companied with the Bhūta-Hosts.
He sports a unique eye in His forehead. He smote Death
to death; in grace, He quaffed the venom of the main.
He, our noble God, is entempled in Kaṭavūr. 8

1036. கேழல்அதுஆகிக் கிளறிய கேசவன் காண்பு அரிதுஆய்,
வாழி நல் மா மலர்க்கண் இடந்து இட்ட அம் மால்அவற்கு அன்று
ஆழியும் ஈந்து(வ்), அடு திறல் காலனை அன்று அடர்த்து(வ்),
ஊழியும் ஆய பிரான்--கடவூர் உறை உத்தமனே.

When Vishṇu in the guise of a hog went in quest of Him
burrowing the earth, Siva remained unbeholdable by him.
When he gouged an eye of his, at once weal-conferring and looking
like a great flower, and offered it to Siva, He gifted
to him the sprocket wheel.
Siva is the sole God who thrives during all the *yugas*.
He, the lofty God, is entempled in Kaṭavūr. 9

1037. தேன் திகழ் கொன்றையும், கூவிளமாலை, திருமுடிமேல்
ஆன்திகழ்ஐந்து உகந்து ஆடும் பிரான்; மலை ஆர்த்து எடுத்த
கூன் திகழ் வாள் அரக்கன் முடிபத்தும் குலைந்து விழ
ஊன்றிய சேவடியான்--கடவூர் உறை உத்தமனே.

Siva wears on His divine crest the garland of melliferous
kon̲r̲ais and the *vilva* garland.
He delights to have His ablutions in the five products of kine.

Of yore, He caused the ten heads of Ravaṇa, the wielder of
the curved sword, to get scattered when he durst dinsomely
uproot His Mount Kailās, by pressing His salvific foot.
He, the lofty God, is entempled in Kaṭavūr. 10

108. திரு மாற்பேறு திரு விருத்தம்

1038. மாணிக்கு உயிர் பெறக் கூற்றை உதைத்தன; மாவலிபால்
காணிக்கு இரந்தவன் காண்டற்கு அரியன; கண்ட தொண்டர்
பேணிக் கிடந்து பரவப்படுவன; பேர்த்தும் அஃதே;
மாணிக்கம் ஆவன--மாற்பேறு உடையான் மலர்அடியே.

108. TIRUMĀṞPĒṞU Tiruviruttham

The flower-feet of Siva entempled in Māṟpēṟu, kicked Yama
to death to confer longevity on the saintly bachelor.
They were unbeholdable by Vishṇu who received as gift from
Mahābali realms coverd by Vishṇu's three steps.
They are adored and hailed by His servitors blessed with Gnosis.
They dazzle with lustre like unto the ruby of rare rays. 1

1039. கருடத் தனிப்பாகன் காண்டற்கு அரியன; காதல் செய்யில்
குருடர்க்கு முன்னே குடிகொண்டு இருப்பன; கோலம் மல்கும்
செருடக்கடிமலர்ச் செல்வி தன் செங்கமலக்கரத்தால்
வருடச் சிவப்பன--மாற்பேறு உடையான் மலர் அடியே.

The flower feet of Siva entempled in Māṟpēṟu could not
be beheld by Vishṇu whose mount is Garuda.
They dazzle with abiding lustre even unto the blind
that love them intensely.

They redden the more when gently pressed by the ruddy lotus-hands of
His ever-opulent Consort
who is softer than the *sirissa* flower. 2

[**Note.** The other Tamil verses of this decad are not extant.]

109. திருக் கடந்தைத் தூங்கானைமாடம் திரு விருத்தம்

1040. பொன் ஆர் திருவடிக்கு ஒன்று உண்டு, விண்ணப்பம்; போற்றி செய்யும்
என் ஆவி காப்பதற்கு இச்சை உண்டேல், இருங் கூற்று அகல
மின் ஆரும் மூஇலைச்சூலம் என்மேல் பொறி--மேவு கொண்டல்
துன் ஆர் கடந்தையுள்-தூங்கானைமாடச் சுடர்க்கொழுந்தே!

109. TIRUTTHŪṄKĀṈAIMĀṬAM Tiruviruttham

O Leaf-bud of Godhead! You are entempled in the divine
Thūṅkāṉaimāṭam at Peṇṇākatam over which
closely-thronging clouds sail.
I have a submission to place at Your auric and divine feet.
Much scandal about my past life as a Samaṇa is broached
currently; if You desire that I should continue to live
in my sin-worn body, be pleased to do away with
the scandal sticking to me, by inscribing on my person
the signum of Your fulgurant and three-leaved spear. 1

1041. "ஆவா! சிறுதொண்டன் என் நினைந்தான்!" என்று அரும் பிணி நோய்
காவாது ஒழியின் கலக்கும், உன்மேல் பழி; காதல் செய்வார்
தேவா! திருவடி நீறு என்னைப் பூசு--செந்தாமரையின்
பூ ஆர் கடந்தையுள்-தூங்கானை மாடத்து எம் புண்ணியனே!

O our Holy God entempled in Thūṅkāṉaimāṭam at Peṇṇākaṭam
abounding in lotus flowers!

Aware of my, the lowly servitor's, loving attachment to You,
if You yet, deign not to save me from the onslaught
of the fettering malas and other ailments, Your loving
devotees, will, for sure, blame You, O Mahadeva!
So, be pleased to bedaub me with the holy ash of Your sacred feet. 2

[**Note.** The Tamil verses from **3** to **9** are not extant.]

1042. கடவும் திகிரி கடவாது ஒழியக் கயிலை உற்றான்
படவும் திருவிரல்ஒன்று வைத்தாய்; பனிமால்வரை போல்
இடபம் பொறித்து என்னை ஏன்றுகொள்ளாய்--இருஞ் சோலை திங்கள்
தடவும் கடந்தையுள்-தூங்கானைமாடத்து எம் தத்துவனே!

O the true God entempled in Thūṅkāṉaimāṭam at
Peṇṇākaṭam abounding in great gardens over which
sails the moon!
When the wheels of his chariot stopped still, unable to move
further, Ravaṇa durst uproot the blocking Mount Kailās.
At this, O Siva, You pressed Your toe and cracked his body.
May You be pleased to inscribe on my person the signum of
Your Bull which is white like the great snow-capped Himavant! 10

110. பொது
"பசுபதி" திரு விருத்தம்

1043. சாம்பலைப் பூசித் தரையில் புரண்டு, நின் தாள் பரவி,
ஏம்பலிப்பார்கட்கு இரங்குகண்டாய்--இருங் கங்கை என்னும்
காம்பு அலைக்கும் பணைத்தோளி கதிர்ப் பூண் வனமுலைமேல்
பாம்பு அலைக்கும் சடையாய்! எம்மை ஆளும் பசுபதியே!

110. GENERAL
PASUPATI TIRUVIRUTTHAM

The river Ganga is a woman whose shoulders are splendorous
and shapely like the fresh bamboo; she is bejewelled;
You sport Her on Your matted hair over whom a sinuous serpent crawls.
O Pasupati who rules us! Do grace them, Your servitors, who
forsaking beds, sleep on the floor, wake up thinking on You,
stand in Your presence, hail and long for you. 1

1044. உடம்பைத் தொலைவித்து உன் பாதம் தலை வைத்த உத்தமர்கள்
இடும்பைப் படாமல் இரங்குகண்டாய்--இருள் ஓடச் செந்தீ
அடும்பு ஒத்து அனைய அழல்மழுவா! அழலே உமிழும்
படம் பொத்து அரவு அரையாய்! எம்மை ஆளும் பசுபதியே!

The lofty devotees are not body-conscious; they lay their heads
on Yout feet. O Siva, be pleased to make them trouble-free.
You are armed with the blazing *maḻu,* ruddy like the *atampu*
flower; You are cinctured in Your waist with a serpent
that spits the fiery poison.
O Pasupati who rules us! You are our Palladium. 2

1045. தாரித்திரம் தவிரா அடியார் தடுமாற்றம் என்னும்
மூரித் திரைப்பெளவம் நீக்குகண்டாய்--முன்னை நாள் ஒரு கால்
வேரித் தண் பூஞ் சுடர் ஐங்கணை வேள் வெந்து வீழச் செந்தீப்
பாரித்த கண் உடையாய்! எம்மை ஆளும் பசுபதியே!

Of yore, You stared to death Maṉmata, the wielder of arrows
that are a pentad of cool, melliferous and bright blossoms.

Your servitors stand befuddled as they are caught by
the billows of the troublous main of indigence.
Be pleased to enable them to reach the shore.
O Pasupati who rules us! You are our Palladium. 3

1046. ஒருவரைத் தஞ்சம் என்று எண்ணாது உன் பாதம் இறைஞ்சுகின்றார்
அருவினைச் சுற்றம் அகல்விகண்டாய்--அண்டமே அளவும்
பெருவரைக்குன்றம் பிளிறப் பிளந்து, வேய்த்தோளி அஞ்சப்
பருவரைத் தோல் உரித்தாய்! எம்மை ஆளும் பசுபதியே!

Considering none but You as their Refuge, Your servitors
adore and hail but Your feet divine.
O Siva, deign to do away with their well-nigh impossible to annul
karma that engirds them.
Of yore, You peeled off the skin of the sky-vaulting and mountainous
Tusker, causing it to trumpet aloud, and mantled
Yourself in its skin witnessing which Your Consort
Uma of bamboo-like shoulders quaked in dread.
O Pasupati who rules us! You are our Palladium. 4

1047. இடுக்கு ஒன்றும் இன்றி, எஞ்சாமை உன் பாதம் இறைஞ்சுகின்றார்க்கு
அடர்க்கின்ற நோயை விலக்குகண்டாய்--அண்டம் எண்திசையும்
சுடர்த் திங்கள் சூடி, சுழல் கங்கையோடும் சுரும்பு துன்றி,
படர்க்கொண்ட செஞ்சடையாய்! எம்மை ஆளும் பசுபதியே!
Your servitors uninterruptedly adore and hail Your sacred feet.
Be pleased to annul the onslaught of their distressing malady.
Siva wears on His ruddy and spreading matted crest, the moon
that sheds its rays on many planets and the eight
directions, the swirling Ganga and flowers bebuzzed by bees.
O Pasupati who rules us! You are our Palladium. 5

1048. அடலைக்கடல் கழிவான் நின் அடிஇணையே அடைந்தார்
நடலைப் படாமை விலக்குகண்டாய்--நறுங்கொன்றை, திங்கள்,
சுடலைப் பொடிச்-சுண்ணம், மாசுணம், சூளாமணி, கிடந்து
படரச் சுடர் மகுடா! எம்மை ஆளும் பசுபதியே!

To cross the main of misery, they have gained access to Your feet.
O Siva, be pleased to annul their sorrow.
On Your bright matted crest, You are decked with the fragrant
konrai blossoms, the crescent, the white powder of crematorial
ash the ruby and the crest-jewel..
O Pasupati who rules us! You are our Palladium. 6

1049. துறவித்தொழிலே புரிந்து உன் சுரும்பு அடியே தொழுவார்
மறவித்தொழில்அது மாற்றுகண்டாய்--மதில்மூன்று உடைய
அறவைத்தொழில் புரிந்து அந்தரத்தே செல்லும் மந்திரத்தேர்ப்-
பறவைப்புரம் எரித்தாய்! எம்மை ஆளும் பசுபதியே!

O Siva, of yore, You destroyed the triad of the skyey, hostile
and walled-citadels that winged like the chariots impelled
by mantras, and devastated the places on which they landed.
Do cause Your devotees never to forget You; these practise, in joy,
their detachment from things phenomenal and ever
adore Your flower feet bebuzzed by bees.
O Pasupati that rules us! You are our Palladium. 7

1050. The Tamil original is not extant. 8

1051. The Tamil original is not extant. 9

1052. சித்தத்து உருகி, "சிவன், எம்பிரான்" என்று சிந்தையுள்ளே
பித்துப் பெருகப் பிதற்றுகின்றார் பிணி தீர்த்து அருளாய்--
மத்தத்து அரக்கன் இருபதுதோளும் முடியும் எல்லாம்
பத்து உற்று உற நெரித்தாய்! எம்மை ஆளும் பசுபதியே!

O Siva, of yore, You crushed the twenty shoulders
and the ten heads of the haughty Ravaṇa, thus
causing him to thrive in Your bhakti.
Your true servitors meltingly contemplate You; they have
in their bosoms installed You, convinced that You alone are
their God; they belaud You in fine frenzy.
O Pasupati who rules us! You are our Palladium. 10

111. பொது
"சரக்கறை" திருவிருத்தம்

1053. விடையும் விடைப் பெரும் பாகா! என் விண்ணப்பம்: வெம்மழுவாள்-
படையும், படைஆய் நிரைத்த பல்பூதமும், பாய் புலித்தோல்-
உடையும், முடைத்தலைமாலையும், மாலைப் பிறை ஒதுங்கும்
சடையும், இருக்கும் சரக்குஅறையோ, என் தனி நெஞ்சமே!

111. GENERAL
SARAKKAṞAI THIRUVIRUTTHAM

O Rider of the martial Bull! This is my humble submission.
Is my peerless heart the promptuary of the bright weapon
of the cruel *maḻu,* the ordered rows of the Bhūta-Hosts,
the skin of the leaping tiger, usable as a clothing,
the garland of broken skulls and the matted crest
that bears the crepuscular crescent? 1

1054. விஞ்சத் தடவரை வெற்பா! என் விண்ணப்பம்: மேல் இலங்கு
சங்கக் கலனும், சரி கோவணமும், தமருகமும்,
அந்திப் பிறையும், அனல் வாய் அரவும், விரவி எல்லாம்
சந்தித்து இருக்கும் சரக்குஅறையோ, என் தனி நெஞ்சமே!

O God of the lofty Mount Kailas! This is my humble submission.
Is my singular heart the promptuary of the hodge-podge
comprising the sliding loin-cloth, a *damaruka,* the ear-rings
wrought of chank, the crepuscular crescent
and the fiery-mouthed adder? 2

1055. வீந்தார் தலைகலன் ஏந்தீ! என் விண்ணப்பம்: மேல் இலங்கு
சாந்து ஆய வெந்தவள-வெண்நீறும், தகுணிச்சமும்,
பூந்தாமரைமேனி, புள்ளிஉழை-மான் அதள், புலித்தோல்,
தாம்தாம் இருக்கும் சரக்குஅறையோ, என் தனி நெஞ்சமே!

O Holder of the skull for soliciting alms! This is my humble submission.
Is my outstanding heart, a store room of the holy and argent
ash like unto the sandalpaste, the musical instrument
takunichham, the dotted deer-skin and the tiger-skin
worn on the body like unto the full-blown lotus? 3

1056. வெஞ்சமர் வேழத்து உரியாய்! என் விண்ணப்பம்: மேல் இலங்கு
வஞ்சமா வந்த வருபுனல்கங்கையும், வான்மதியும்,
நஞ்சம் மா நாகம், நகுசிரமாலை, நகுவெண்தலை,
தஞ்சமா வாழும் சரக்குஅறையோ, என் தனி நெஞ்சமே!

O God mantled in the skin of the Tusker You peeled off,
that strode forth to engage You in a cruel fight!

This is my humble submission.
Is my non-pareil heart a stockroom of the Ganga that down
descended to wreak vengeance, the crepuscular crescent,
the great venomous serpent, the garland of smiling skulls
and the smiling and white skull held in hand to receive alms? 4

1057. வேலைக்-கடல்நஞ்சம் உண்டாய்! என் விண்ணப்பம்: மேல் இலங்கு
காலற் கடந்தான் இடம் கயிலாயமும், காமர் கொன்றை,
மாலைப் பிறையும், மணி வாய் அரவும், விரவி எல்லாம்
சாலக் கிடக்கும் சரக்குஅறையோ, என் தனி நெஞ்சமே!

O Quaffer of the Oceanic venom! This is my humble submission.
Is my peerless heart a storeroom of the ill-assorted
assemblage of the Mount Kailās whose God kicked Death
to death, the lovely garland of konrais worn on the head,
the crepuscular crescent and the serpent that conceals
the gem down in its mouth? 5

1058. வீழிட்ட கொன்றைஅம்தாராய்! என் விண்ணப்பம்: மேல் இலங்கு
சூழ் இட்டு இருக்கும் நல் சூளாமணியும், சுடலை நீறும்,
ஏழ் இட்டு இருக்கும் நல் அக்கும், அரவும், என்பு, ஆமை ஓடும்,
தாழ் இட்டு இருக்கும் சரக்கு அறையோ என் தனி நெஞ்சமே!

O God whose crest is decked with the lovely garland of
konrai blossoms! This is my humble submission.
Is my singular heart a well-barrel storehouse of the lustrous
crest-jewel, the ash of the crematory, a sevenfold chain of
goodly rudrāksha beads, the bones and the carapace? 6

1059. விண்டார் புரம்மூன்றும் எய்தாய்! விண்ணப்பம்: மேல் இலங்கு
தொண்டுஆடிய தொண்டு அடிப்பொடி-நீறும், தொழுது பாதம்
கண்டார்கள் கண்டிருக்கும் கயிலாயமும், காமர் கொன்றைத்-
தண்தார் இருக்கும் சரக்கு அறையோ, என் தனி நெஞ்சமே!

O God who sped a dart and devastated the triad of the hostile
walled-citadels! This is my humble submission.
Is my sequestered heart a promptuary of Your beloved and cool
garland of koṉṟai blossoms worn on Your crest, the *pāda-dūli*
of Your servitors and the Mount Kailās constantly envisioned
by Your servitors who meditate on Your sacred feet? 7

1060. விடு பட்டி ஏறு உகந்து ஏறீ! என் விண்ணப்பம்: மேல் இலங்கு
கொடுகொட்டி, கொக்கரை, தக்கை, குழல், தாளம், வீணை, மொந்தை,
வடு விட்ட கொன்றையும், வன்னியும், மத்தமும், வாள்அரவும்,
தடுகுட்டம் ஆடும் சரக்குஅறையோ, என் தனி நெஞ்சமே!

O God, You willingly have as Your mount the Bull that is free
to stray as it likes. This is my humble submission to You.
Is my singular heart a store room of *kotukotti, kokkarai,*
takkai, flute, cymbals, Veena and gaṭam, as also the koṉṟai
that adorns Your person that enacts the *kunalai* dance? 8

1061. வெண்திரைக் கங்கை விகிர்தா! என் விண்ணப்பம்: மேல் இலங்கு
கண்டிகை பூண்டு, கடிசூத்திரம்மேல் கபாலவடம்,
குண்டிகை, கொக்கரை, கொன்றை, பிறை, குறள்பூதப்படை,
தண்டி வைத்திட சரக்குஅறையோ, என் தனி நெஞ்சமே!

O Vikirta whose crest is adorned with the white
and billowy Ganga! This is my submission to You.

Is my heart the chosen repository to accommodate
the rudrāksha wreath worn on Your person,
Your cingulum, the rope twined round Your
begging-bowl—the skull—, Your water-jug,
kokkarai konṟai, the curved crescent as well as
Your pyknic Bhūta-Hosts? 9

1062. வேதித்த வெம்மழுஆளீ! என்விண்ணப்பம்: மேல் இலங்கு
சோதித் திருக்கும், நல் சூளாமணியும், சுடலை நீறும்,
பாதிப்பிறையும், படுதலைத்துண்டமும், பாய் புலித்தோல்
சாதித்து இருக்கும் சரக்குஅறையோ, என் தனி நெஞ்சமே!

You wield a dazzling and cruel maḻu that does away with
the evil ones. I have a humble submission to place before You.
Is my heart a stockroom where are stored the dazzling
crest-jewel, the ash of the crematory, a slice of the moon,
a broken skull and the skin of a leaping tiger? 10

1063. விவந்து ஆடிய கழல் எந்தாய்! என் விண்ணப்பம்: மேல் இலங்கு
தவந்தான் எடுக்கத் தலைபத்து இறுத்தனை; தாழ் புலித்தோல்
சிவந்து ஆடிய பொடி-நீறும், சிரமாலை சூடி நின்று
தவம்தான் இருக்கும் சரக்கு அறையோ, என் தனி நெஞ்சமே!

O Sire, Your ankleted feet enact the dance different from those
of others. This is my humble submission to You.
When Ravaṇa, the ill-fated tapaswi, durst uproot Your Mount
Kailas, You did crack all his ten heads.
O Siva, is my especial heart—your sacred habitat—where You are
poised in it performing *tapas*.

You are clad in a tiger-skin which covers Your knees; You are
bedaubed with the white ash on Your incarnadine body.
Lo, You are decked with a chaplet. Does my heart store these? 11

112. போது தனித்திருவிருத்தம்

1064. வெள்ளிக் குழைத்துணி போலும் கபாலத்தன்; வீழ்ந்து இலங்கு
வெள்ளிப் புரி அன்ன வெண்புரிநூலன்--விரிசடைமேல்
வெள்ளித் தகடு அன்ன வெண்பிறை சூடி, வெள்என்பு அணிந்து
வெள்ளிப்பொடிப் பவளப்புறம் பூசிய வேதியனே.

112. GENERAL Tan̲itthiruviruttham

Siva holds a skull which is white like a white piece of chank;
His white sacred threads are like the well-twisted argent
strands; on His spreading matted hair is the white crescent
very like a silver plate; He is adorned with white bones.
He is, indeed, the Vedic God whose coralline body is
bedaubed with the white powder of ash. 1

1065. உடலைத் துறந்து உலகுஏழும் கடந்து உலவாத துன்பக்-
கடலைக் கடந்து, உய்யப் போயிடல் ஆகும்; கனகவண்ணப்
படலைச் சடை, பரவைத் திரைக் கங்கை, பனிப்பிறை, வெண்
சுடலைப் பொடி, கடவுட்கு அடிமைக்கண்-துணி, நெஞ்சமே!

O heart! On His ruddy matted hair which blazes like gold,
He sports the Ganga whose billows are like those of the main,
and the cool crescent. He is the God who is adorned with
the ash of the crematorium.

If You have resolved to serve Him as His slave and are
successful in Your endevour, forsaking the flashy
tenement, you can transcend the seven planets
and flourish athnasically, blessed by His grace. 2

1066. *முன்னே உரைத்தால் முகமனே ஒக்கும்; இம் மூஉலகுக்கு*
அன்னையும் அத்தனும் ஆவாய்--அழல்வணா!--நீ அலையோ?
உன்னை நினைந்தே கழியும், என் ஆவி; கழிந்ததன் பின்
என்னை மறக்கப்பெறாய்; எம்பிரான்! உன்னை வேண்டியதே.

Aren't You O God, the Mater and Pater of the three worlds?
O fire-hued God! Even when I sincerely extol You,
it'll be merely rated as adulation.
My life will quit me even as I am meditating on You.
All that I pray of You is this only. "Don't forget me after my decease." 3

1067. *நின்னை எப்போதும் நினையல் ஒட்டாய், நீ; நினையப் புகில்*
பின்னை அப்போதே மறப்பித்துப் பேர்த்து ஒன்று நாடுவித்தி;
உன்னை எப்போதும் மறந்திட்டு உனக்கு இனிதா இருக்கும்
என்னை ஒப்பார் உளரோ? சொல்லு, வாழ்!--இறையவனே!

O God, You do not suffer me to think constantly on You;
when I firmly resolve to contemplate You, You deflect
me and cause me set my mind on something else.
Tell me, O God, if there is anyone like me who can assert
that though I constantly forget You, I am always dear to You? 4

1068. *முழுத்தழல்மேனித் தவளப்பொடியன், கனகக்குன்றத்து*
எழில் பரஞ்சோதியை, எங்கள் பிரானை, இகழ்திர்கண்டீர்;
தொழப்படும் தேவர் தொழப்படுவானைத் தொழுத பின்னை,
தொழப்படும் தேவர் தம்மால்--தொழுவிக்கும் தன் தொண்டரையே.

On His absolutely blazing and rubicund body, He is
adorned with the argent stripes of the holy ash.
He is our God whose great and effulgent pulchritude is
like the Mount Mēru's.
Ye who dispraise Him, learn this first.
The godlings who are adored by the commoners, adore our God.
When we have taken to the cultivation of His worship,
He will cause the godlings adored by the commoners
to cause us, His devotees, to worship Him. 5

1069. விண் அகத்தான்; மிக்க வேதத்து உளான்; விரிநீர் உடுத்த
மண் அகத்தான்; திருமால்அகத்தான்; மருவற்கு இனிய
பண் அகத்தான்; பத்தர் சித்தத்து உளான்; பழ நாய் அடியேன்
கண் அகத்தான்; மனத்தான்; சென்னியான்--எம் கறைக்கண்டனே.

He is our blue-throated God; He is the import of the Vedas;
He pervades this orbis terrarum girt with spreading seas.
He is embosomed by Vishṇu.
His pervasion sweetens *paṇ;* He abides in the *chitthas* of bhaktas.
He abides even in me—the pye-dog. It is mirabile dictu
His abidance in my mine eyne, *manam* and crown. 6

1070. பெருங்கடல் மூடிப் பிரளயம் கொண்டு பிரமனும் போய்
இருங்கடல் மூடி இறக்கும்; இறந்தான் களேபரமும்
கருங்கடல்வண்ணன் களேபரமும் கொண்டு, கங்காளராய்
வரும் கடல் மீள நின்று, எம் இறை நல் வீணை வாசிக்குமே.

At the Great Dissolution, when the cosmos gets submerged in
the great seas, Brahma dies; so too Vishṇu.

Then, our Siva bears on His person the skeletons of Brahma
and that of the sea-hued Vishṇu, and plays on the goodly
Veeṇa, till the cosmos stands re-evolved. 7

1071. வானம் துளங்கில் என்? மண் கம்பம் ஆகில் என்? மால்வரையும்
தானம் துளங்கித் தலைதடுமாறில் என்? தண்கடலும்
மீனம் படில் என்? விரிசுடர் வீழில் என்?--வேலைநஞ்சு உண்டு
ஊனம் ஒன்று இல்லா ஒருவனுக்கு ஆட்பட்ட உத்தமர்க்கே.

The heavens may tremble; the earth may quake;
the great mountains may flounder and turn topsy-turvy; the finny
drove of the cool seas may perish; the bright sun and moon
may fall down; yet, what can impact the lofty ones
who are the slaves of Siva who, even after quaffing *halāhala,*
remained absolutely unaffected? 8

1072. சிவன் எனும் நாமம் தனக்கே உடைய செம்மேனி அம்மான்-
அவன் எனை ஆட்கொண்டு அளித்திடும்ஆகில், அவன்தனை யான்
பவன் எனும் நாமம் பிடித்துத் திரிந்து பல்-நாள் அழைத்தால்,
“இவன் எனைப் பல்-நாள் அழைப்பு ஒழியான்” என்று எதிர்ப்படுமே!

The name of Siva, solely, wholly and exclusively, belongs to our
God whose body is ruddy.
If He be disposed to dispense mercy unto me, making me
His slave, I'll chant His myriad names beginning
with BHAVAN, silently or audibly, in such places,
to which He commands me to go.
If I pursue this course of invocation for days without number,
He will be pleased to think that I invoke Him without fail
for numberless days and then manifest before me. 9

1073. என்னை ஒப்பார் உன்னை எங்ஙனம் காண்பர்? இகலி, உன்னை
நின்னை ஒப்பார் நின்னைக் காணும் படித்துஅன்று, நின் பெருமை--
பொன்னை ஒப்பாரித்து, அழலை வளாவி, செம்மானம் செற்று,
மின்னை ஒப்பாரி, மிளிரும் சடைக்கற்றை வேதியனே!

O Vedic God of matted hair the strands of which
glister like gold and dazzle incarnadine and fulgurant!
How can servitors like unto me who are parviscient
behold You? Some Devas blind to Your matchless glory,
think that they are as great as Yourself; these were
absolutely disabled to envision Your feet or crown.
Lo, unique indeed, is Your glory! 10

113. பொது
தனித்திருவிருத்தம்

1074. பவளத்தடவரை போலும், திண்தோள்கள்; அத் தோள்மிசையே
பவளக்குழை தழைத்தால் ஒக்கும், பல்சடை; அச் சடைமேல்
பவளக்கொழுந்து அன்ன, பைம்முகநாகம்; அந் நாகத்தொடும்,
பவளக்கண் வாலமதி, எந்தை சூடும் பனிமலரே.

113. GENERAL
TAṈITTHIRUVIRUTTHAM

Our God's rocky shoulders are like the huge mountains
of coral; the strands of His matted hair that rest
on His shoulders are like the coralline buds; the hooded
and dancing snake on His matted crest is also like
the coralline bud; the young crescent He wears on His crest
along with the snake is like the cool efflorescence of coral. 1

1075. முருகு ஆர் நறுமலர் இண்டை தழுவி, வண்டே முரலும்
பெருகு ஆறு அடை சடைக்கற்றையினாய்! பிணி மேய்ந்து இருந்த
இருகால் குரம்பைஇது நான் உடையது; இது பிரிந்தால்,
தருவாய், எனக்கு உன் திருவடிக்கீழ் ஓர் தலைமறைவே!

O God decked with the *iṇṭai* woven of suaveolent blossoms,
bebuzzed by bees!
On Your matted strand of hair, You hold the Ganga of swelling flood.
This, Your servitor's body, is a hut, reared on two pillars which
are my legs. Alas maladies galore abound here.
When life quits it, O God, be pleased to bless me to abide
concealed in the shade of Your salvific feet. 2

1076. "மூவா உருவத்து முக்கண் முதல்வ! மிக்கு ஊர் இடும்பை
காவாய்!" என, கடை தூங்கு மணியைக் கையால் அமரர்
நாவாய் அசைத்த ஒலி ஒலிமாறியது இல்லை; அப்பால்
தீஆய் எரிந்து பொடிஆய்க் கழிந்த, திரிபுரமே.

O the triple-eyed God! You are the unaging Primal Ens.
The Devas foregathered in Your vestibule, unable to endure
any longer, the trouble and grief caused by the Asuras.
Ere the sound of the tolled bell that was kept hanging there
would fade away, You have caused the perishing of
the three walled-citadels in fire. 3

1077. பந்தித்த பாவங்கள் உம்மையில் செய்தன இம்மை வந்து
சந்தித்த பின்னைச் சமழ்ப்பது என்னே--வந்து அமரர் முன்நாள்
முந்திச் செழு மலர் இட்டு, முடி தாழ்த்து, அடி வணங்கும்
நந்திக்கு முந்துஉற ஆட்செய்கிலா விட்ட நன்நெஞ்சமே?

Devas arrive betimes, strew Him with great flowers, bend their
heads in obeisance and prostrate at His feet.
O goodly heart that failed to serve Siva in your former birth,
you now suffer for your culpable omission.
Of what avail is your current grieving? 4

1078. அந்தி வட்டத்து இளங்கண்ணியன், ஆறு அமர் செஞ்சடையான்,
புந்தி வட்டத்துஇடைப் புக்கு நின்றானையும்,--பொய் என்பனோ--
சந்தி வட்டச் சடைக்கற்றை அலம்பச் சிறிது அலர்ந்த
நந்திவட்டத்தொடு கொன்றை வளாவிய நம்பனையே?

On His ruddy matted crest courses the river Ganga; He wears
as His chaplet the crescent of the crepuscular mandala.
Can I gainsay as false His barging into the mandala of my
intellect and his display thither of His haecceity?
He winds His shiny matted strands of hair into a circle
decked with the slightly-blowing *nandiyāvattam* and konṟai flowers.
Lo, He, indeed, is the supremely desirable Deity. 5

1079. உன்மத்தகமலர் சூடி, உலகம் தொழச் சுடலைப்
பல்மத்தகம் கொண்டு, பல்கடைதோறும் பலி திரிவான்;
என் மத்தகத்தே இரவும் பகலும் பிரிவு அரியான்--
தன் மத்தகத்து ஒர் இளம்பிறை சூடிய சங்கரனே.

He is Saṅkara who is decked with a young crescent in His crest.
Decked with *ūmattham* flowers, He also wears a garland
of skulls that were burnt in the crematory.
He is adored by all the terrestrials. He goes about visiting
.. the thresholds of houses soliciting alms.
He parts not from my thinking during day as well as night. 6

1080. அரைப்பால் உடுப்பன கோவணச் சின்னங்கள்; ஐயம் உணல்;
வரைப்பாவையைக் கொண்டது எக் குடிவாழ்க்கைக்கு? வான்
இரைக்கும்
இரைப்பா! படுதலை ஏந்து கையா! மறை தேடும் எந்தாய்!
உரைப்பார் உரைப்பனவே செய்தியால்--எங்கள் உத்தமனே!

You wear on Your waist a loin-cloth and lead the life of a beggar
living on alms. Wherefore did You wed the Daughter of Himavant?
What sort of domestic life can You live?
Your form is of sound that resounds throughout the heavens.
You tote a skull of Brahma's in Your hand.
You but do deeds meriting reproof from Your denigrators, alas! 7

1081. துறக்கப்படாத உடலைத் துறந்து வெந் தூதுவரோடு
இறப்பன்; இறந்தால், இரு விசும்பு ஏறுவன்; ஏறி வந்து
பிறப்பன்; பிறந்தால், "பிறை அணி வார்சடைப் பிஞ்ஞகன் பேர்
மறப்பன்கொலோ?" என்று, என் உள்ளம் கிடந்து மறுகிடுமே.

This, my body, is not so evolved, that it can forsake
attachment to things phenomenal.
I will quit my body and gain ascension in the company,
of Yama's messengers.
Having gained ascension, I'll again descend down to earth.
When so born, will I forget the Pinggnakan of spreading
matted hair decked with the crescent?
Alas, my bosom sorely grieves involved in tohubohu. 8

1082. வேரி வளாய விரைமலர்க்கொன்றை புனைந்து, அனகன்,
சேரி வளாய என் சிந்தை புகுந்தான்; திருமுடிமேல்
வாரி வளாய வருபுனல் கங்கை சடை மறிவுஆய்,
ஏரி வளாவிக்கிடந்தது போலும், இளம்பிறையே.

Our God is decked with the fragrant and melliferous
konṟai flowers. He is absolutely sinless.
I have severed my nexus with things phenomenal.
Lo, He entered my bosom and thither abides.
Behold our God! On His divine crest flows the Ganga;
as it arrests the movement of the young crescent, it turns
round towards the Ganga, brimful of water, slips into it
and thither lies immersed. 9

1083. கல்-நெடுங்காலம் வெதும்பி, கருங்கடல் நீர் சுருங்கி,
பல்-நெடுங்காலம் மழைதான் மறுக்கினும், "பஞ்சம் உண்டு" என்று
என்னொடும் சூள் அறும்--அஞ்சல்!--நெஞ்சே! இமையாத முக்கண்
பொன்நெடுங்குன்றம் ஒன்று உண்டுகண்டீர், இப் புகல்இடத்தே.

For a very long time, as it had not rained at all,
the mountains have turned hot, yes, very hot.
As over years without number, it did not rain, the water-
level of the black-hued main has come down.
Yet, fear not about the advent of famine.
O *manam,* do not challenge me and indulge in wagering.
In this land of Siva, there is a lofty hill; it is altogether
golden; it sports a triad of eyes which never wink.
So, servitors need not worry at all. 10

1084. மேலும் அறிந்திலன், நான்முகன் மேல் சென்று; கீழ் இடந்து
மாலும் அறிந்திலன்; மால் உற்றதே; வழிபாடு செய்யும்
பாலன்மிசைச் சென்று பாசம் விசிறி மறிந்த சிந்தைக்
காலன் அறிந்தான், அறிதற்கு அரியான் கழல்அடியே!

The four-faced, as a swan, winged up and up, but
could not behold His top; Vishṅu, as a hog, burrowed
deeper and deeper and stood totally confounded;
he could not see His base.
Yama strode forth towards the lad—the constant adorer
of Siva—, to snatch his life. At this Siva kicked Yama
to death; so, Yama only knew of the ankleted foot of Siva
which is always beyond the ken of others' vision. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

APPENDIX -I

The Tattvas

Saiva Siddhantam posits 96 tattvas. Of these 36 are the main tattvas; the other sixty are subordinate tattvas. Strictly speaking, the sixty are to be called tātvikas as they evolved from the main tatvas.

Maya is a concept peculiar to Saiva Siddhanta. It differs from Maya as posited by Sankara Bhagawad Pāda who describes it as ineffable. It belongs to the category of "is and is not." In other words he equates it with Nescience, known as Avidya. Sankara does not posit the concept of Ānavamala. However Avidya is almost the same as Ā ṇava mala. It is always found in the soul. It may be described as the ancestral blindness of the soul, in a way.

Maya is three fold, namely Sudaha, Asudhaha and Prakruti. Prakruti Maya comprises twenty four tattvas, they being the five tanmātras which are fundamental. These are sabda (sound), sparisa (touch), rupa (form), rasa (essence) and ganda (smell). From the tanmātras evolved the five bhūtas, which are elements. These are space, wind, fire, water and earth. Prakruti Maya is evolved from Suddāsudda Maya (Asuddha Maya) which contains its Maya.

Prakruti Maya also comprises the five gnānendriyas namely ears, skin, eyes, tongue and nose. Actually, it does not refer to these as organs but as their loci. The five Kanmendriyas are mouth, legs, hands, excretory organs and the genitals. Here too the reference is to their loci.

Four fold is the Antakkaraṇas namely chitta, manam, buddhi and Ānkāram. Though these are mentioned as four, one and the same emerges as the other instruments. Their functions differ; yet the principle is the same.

The prakruti Maya tattvas are also known as Ānma tattvas.

The Asuddha Maya comprises Kālam (time), niyati (the destining factor), Kalai (self-discipline), Vidya (knowledge/idea/thought), Arākam (desire) and Purusha (the combination of the above five) and Maya. These are seven in number.

The Suddha Maya comprises Sivam , also called Nātam ; Sakthi, also called Vintu ; Sādākyam (Sadasiva); Sudda Vidya (pure knowledge) and Maheswaram (mighty puissance).

The above are the main 36 tatvās.

Subordinate tattvas, or tātvikas:

I 1. From prutivi spring (i) hair, (ii) bone, (iii) skin, (iv) nerves and tendens and (v) muscle. The total is *five*.

2. From water arise (i) watery secretious such as tears, phlegm, ear-wax, serum etc; (ii) red blood etc, (iii) brains, (iv) marrow, fat etc., and (v) excrescences such as warts, moles, white flesh etc. The total is *five*.

3. From fire emerge (i) appetite, (ii) sleep, (iii) fear, (iv) sexual pleasure and (v) stretching etc. The total is *five*.

4. From air/wind emanate (i) dancing, (ii) sitting, (iii) walking, (iv) lying and (v) standing. The total is *five*.

5. From space emerge (i) the prompting of lust, (ii) doing of good or bad, (iii) giving or withholding, (iv) desire in general and (v) experience, admiration, surprise etc. The total is *five*.

About Dasa Vayus (The ten Vital airs)

II. 1. Prāṇaṉ: This causes respiration and maintains all vital actions.

2. Apāṉaṉ: This separates the excrementitious and urinary matter and prompts to void them.

3. **Uthāṉaṉ:** Causes hiccoughs, strangling etc.
4. **Vyāṉaṉ:** Absorbs and distributes the chyle.
5. **Samāṉaṉ:** Maintains due proportion in bodily parts.
6. **Nākaṉ:** Produces coughing, sneezing, gaping etc.
7. **Kūrmaṉ** Produces bending, stretching, gaping etc.
8. **Krutharaṉ:** Opens and shuts eyes/causes winking.
9. **Devatatthaṉ:** Causes smiling, laughing etc.
10. **Taṉanjayaṉ:** Causing swelling in the body before and after death. It causes life to quit. The total is ten.

III. **Vāsaṉas:** These are (1) Vasanam (speech), 2. Gamanam (locomotion), 3. Dānam (giving), 4. Vikarpam (excretion) and 5. Ānandam (pleasure of sexual union). The total is 5.

IV. Dasa-nādi (the ten tubular organs): Theses nādis are the channels for Airs. These are (1) Ideikalai, (2) Pinggnalai, (3) Suḻimunai, (4) Ghāndāri, (5) Atthi, (6) Singngnuvai (சிங்நுவை) (7) Alamprudai, (8) Purushan, (9) Sangini and (10) Vayiravan. The total is ten.

V Dasa Vayus pursue ten different courses and activities.

The above is a crude description of the sixty subordinate tattvas which are tātvikas.

Readers are adivised to peruse with care

(1) St.Manavācchakam Katanthar's Unmai Vilakkam (an English translation by T.N.R appeared in 2003,

(2) Tattuvak Kattaḻai (translated into English by H.R.Hoisington (edited by T .N.R and published by Dharmapure Ādhinam in 1984, under the title "Saiva Siddhantam" Volume One and

(3) Tattuva Prakāsam.

NOTES

1.1 This is a confessional decad. This is the first decad of the entire Tēvaram corpus . Our Saint is of the view that even his past deeds constitute a Siva-lila. The murderous colic that afflicted our Saint makes him express his metanoia (repentance), in all sincerity.

1.2. The deception mentioned in this verse is a blessing in disguise of which our Saint wat not aware till then.

1.3. Even sincere repentance does not confer immediate relief from physical pain. Yet the one who prays for relief poised in repentance, will gain it, as Siva is infinitely merciful.

1.4. Even if relief is not forthcoming, the devotee should continue to pray and shoud seek it from Siva alone.

1.5. Guidance of elders is ignored at one's peril.

1.6. Our Saint's straying was only for the nonce. It will end eventually. Then the ex-apostate will renew his pursuit for God's favour with humongous zeal.

1.7. The renewal of faith is not to be daunted by acute pain.

1.8. The true Saviour is Siva only.

1.9. Others suffering like our Saint, ought not to swerve from the path of worship.

1.10. Physical suffering will last till the ordained hour.

2.1. Once the devotee gains freedom from fear thanks to the grace of Siva, fear can no longer afflict him at all.

2.2. Heron: It refers to an Asura slain by Siva.

2.3. Siddhavatam is a shrine of Siva's, situate in Tiruvatikai. It was here St.Sundarar gained Tiruvati-Diksha from Siva.

2.4. We are the kin of the Peerless One.

Cf. "Dawning wisdom imparts the saving truth
That truer kinsman than Thou, there is none."
-- Nenju Vitu Tūtu of Umāpati Sivam.

2.5. The Sun and the Moon are Siva's eyes. He also has an eye in His forehead which is Agni.

2.6. Siva-gitam forms part of Siva-worship.

2.7. Nothing is deemed worthless by Siva. A broken skull is His begging-bowl.

2.8. Siva is at once a Singer and a Dancer. None can emulate Him.

2.9. The river Gedilam is the Ganga of the south.

2.10. Atikai Veerattam is symbolic of the human soul.

3.1. True devotees behold things deemed myrific. This decad presents pairs of animals and birds which symbolize Siva and His Sakti.

"Pukuvār avar pin pukuvēn." Cf. Via trita via tuta.

Bhaktas lead us to the Bhaktimān who is Siva.

3.11. …. to come by such time that could never be lost:

Cf. "Unlived are the days that are unspent in His praise." – St.Appar.

4.1. Tiruvārūr: It means the polis where wealth—spiritual and physical—, abides for ever.

4.2. Nariyei Kutirai seivān: It refers to a yogic process. The Kundalini sakti abiding in mūlādāra should be gradually lifted to the sahasrāra . When it hits the chandramandala, it yields a droplet of elixir which is the food and water for the Siva-yogi for one whole year. The upmoving wind is *pari* (horse); the down-moving wind is nari (fox). It is the Siva yogi who alone knows how to use his breath.

4.3. Karantai. Globe-thisle.

4.4. The triad of the walled -citadels: These are the malas of Ānava , Karma and Māya, according to Tirumūlar.

4.5. Siva alone is the God who survives all the Dissolutions. So He alone is the re-evolver of the cosmos.

4.6. Siva's mount is the Bull. His flag too sports the signum of the Bull— which is indeed Dharma-incarnate.

4.7. Siva is unbeholdable by human sight: He is envisioned by the inner eye.

Cf.

" … … … … … thou celestial Light
Shine inward, and the mind through all her powers
Irradiate, there plant eyes. . .
. . . . . . that I may see and tell
Of things invisible to mortal right." -Paradise Lost, Book III.

4.8. This verse is an epitome of the Purusha Sūkta.

4.9. Siva enacts His dance "in the upright heart and pure."

4.10. Siva is Kālātita as well as Tattvātita . Yes, He transcends Time as well as Tattvas. God Thiyagaraja's form is not contained in the 25 iconic forms of Siva.

5. This decad is styled as Palamolitthiruppatikam. It is to be remembered that proverbs pre-existed literature. We use them automatically when the occasion arises. The Holy Bible too contains a chapter on proverbs. The adages we use may be normal and on occasions be above normal. Many yogic experiences are discernible in proverbs. When we pass over some of these as common and plain, the wise-ones are prone to contemplate their occult message. Both Saivism and Vaishnavism treasure proverbs. More often than not, the wise sayings

of the great get embalmed as adages. This decad calls for a deeper cultivation.

6. The word 'pappu' baffles the normal reader. It is the shortened form of *parappu*—extensiveness. The insistence is on concentration. Logorrhoea is a cuss. A diarrhea of words leads to a constipation of thought.

6.6. Siva is an adept player of the Vina. In another context our Saint makes a remarkable observation. The cosmos stands resolved. Evolution is yet to emerge. In the interim period Siva alone is. During this timeless time, Siva plays exquisitely on His Vina. No one had listened to this music save our Saint.

7. This decad is cast in the Akam genre. Poems in this pattern compel greater cultivation in Saivism as well as Vaishnavism.

7.1. Siva's delubrum is the pure and upright heart.

7.5. The hallowed names of Siva are a myriad.

8.1. Ōsai: It is the sound of the Logos.

8.2. This verse teaches us that Siva is all, though all is not Siva.

8.3. Heroic anklet. It is a tintinabulam attached to a cord and worn below the right knee of an acknowledged hero.

8.4. Tortoise: It refers to Vishnu.

9. Annamalai means the inaccessible mount. Every part of the body must perform the function allotted to it to please Siva. Thus does the human body express its eternal gratitude to Siva.

9.12. The quest after Siva begins and ends in the soul.

10.1. The water of the Gedilam is potable gold.

10.4. The halāhala venom adorns Siva's throat. Venomous serpents are worn by Siva. By reason of its contact with Siva, poison too has become worshipful.

11.1. It is with the help of the Logos, Vedas emerged from the lips of Siva. The last two lines constitute an autobiographical inkling.

11.3. The phrase *payintra pāvam* is significant. It suggests that certain people cultivate sin as a fine art.

11.4. It is the Panchākshara that vanquishes dread.

11.5. *Venta neeṟu:* Cf. Sutalaippodi. *Virati* is Maha Vratin. He wears the crematorial ash.

11.6. In the Tiruvarutpayan Umāpati quotes the very words of this hymn.

11.7. The seeking worth its name is the quest after the Panchākshara.

11.8. The only true light is the Panchākshara.

11.9. The Panchākshara is gained through Siva -bhakti. It is the way as well as the means.

11.10. Where the Panchākshara abides, there all troubles cease.

12. This decad best illustrates the Akam genre.

12.1. The heroine is as chaste as the unsunned snow. The hero can never bargain for a superior mate. Age cannot wither her nor custom stale her ever-fresh felicity.

12.2. The heroine addresses flowers known as kantakams (neer mellis), muntakam (mullis of the creek), Kaitais (fragrant-screw-pines) and neytals (white Indian water-liḷies) to unbosom her distress caused by the hero's separation. The heroine, herself a flower, seeks the help of responding flowers.

The hero is a sweet chanter of the Sama Vedic hymns. He is, doubtlessly a practitioner of the Vedic way.

The heroine remembers the sweet pain she underwent when the hero saved her when she slipped into the cool pool.

The hero is a dancer who entered into her bosom dancing thitherward.

Her complexion is like unto a leaf-bud. It is at once hypersensitive and delicate. The hero ought not to cause even the slightest damage to it.

12.4. The heroine's friend is the ever-fresh and suaveolent southerly that is bidden by her to act as her messager. This messenger, she is convinced, is valiant to gain for her her hero.

12.5. The hero is sweet to the heroine what though her plight be. Without his company she will become moribund. Yet she will revive as she knows full well that her saviour will never forsake her.

12.6. If the heroine can gain the hero's comely garland of konṟais, that will serve her as the Catholicon. Its scent is salvific.

12.7. The heroine is alive to the truth that the hero cannot afford to ignore her and the bliss of congress he did enjoy.

12.8. The heroine sincerely prays for the end of her languishment and languorousness, during the temporary absence of the hero which appears to be endless.

12.10. The beloved parted from her lover, aches for his early return. She draws a big circle on sand and proceeds to draw smaller and smaller circles within the big circle. When the drawing results ultimately toher satisfaction, she will feel convinced that her prayer will be answered without cunctation.

13. This decad celebrates the gaining of salvation by our Saint thanks to the grace of the God of Aiyāṟu.

14. The title of this decad is Dasapurānam (ten Purānams). The ten Saivite Purānās are (1) Saiva, (2) Bavishya, (3) Markkandēya, (4) Linga, (5) Kanda, (6) Varāha, (7) Vāmana, (8) Maccha, (9) Kūrma and (10)

Brahmānda. Let not the reader think that this decad relates to these Purānas. We do not know why this decad bears the title 'Dasapurānam.' The Siva Purānas celebrate the glory of Siva . So too, this decad. The message of this decad is this. Siva is our sole Refuge.

15. The message of this decad is this. Adoration in a shrine of Siva's, quells one's sins.

16. Pukalūr means the urbs of Refuge . At Pukalūr, two shrines of Siva stand in juxtaposition.

18. By singing this decad, our Saint resurrected the eldest son of St .Appūti who died of snake -bite. Every hymn ends with term 'lām' , a Bijākshalam evolved by the samanas to bring back to life a deceased person. Our Saint, as a Jain, had mastered all the mantras of Jainism. Here he puts to a good use even the otherwise condemnable Jain mantra. In the envoi, our Saint brings to fore, the Saivite way of actualizing the Dasa Karya of Saivism.

19.2. Kokkiraku means heron's feather. It also has a reference to an Asura who was done away with by Siva.

20.1. The God of Tiruvārūr manifests before His devotee who contemplates Him without distraction and constantly. The entry of Siva into His bhakta's soul is at once subtle and palpable.

20.3. At Tiruvārūr flourished the various types of Savites . These may differ in their modes of worship, but their sole goal is the attainment of at-one-ment with Siva.

20.4. Abidance at Tiruvārūr annuls all shortcomings.

20.5. அடைந்து ஒழிந்தேன் is a single expression. It means அடைந்தேன். The last two letters of this word is தேன் (melis). It is an indicant of everlasting bliss.

20.7. Four varieties of paddy are spoken to in this psalm.

20.9. Our Saint affirms that he will not suffer Siva to ever part from him. Only a genuine devotee can affirm thus.

21. This decad describes the peerless glory of the Ādirai festival at Ārūr . Ādirai (Ārudra) is the star Betelguese dear to Siva. It is the hyleg of St.Sambandhar.

21.10. Ārūr is the cynosure of all bhaktas.

22. Cirrambalam is, indeed, the immaculate soul.

23.1. Even the bone-melting hymns of bhakti par excellence cannot describe the absolute glory of the cirrambalam. Siva is the giver as well as the receiver of bhakti. Even imperfect bhakti is not ignored by Siva.

23.2. The raison d'etre of our Saint's life is to gain the constant darshan of Siva.

23.3. Siva is comprehended by Siva-bhakti.

23.4. The longing of our Saint is sempiternal servitorship. This servitorship should be totally informed by bhakti. It should be unshakably solid.

23.5. Siva enacts His dance to illumine all the directions.

23.6. Siva's dance is all-sufficient.

24. The God of Tiruvatikai is perfect Perfection.

25.1. The God of Atikai chooses His bhaktas. It is for Him to choose.

25.2. Siva, in His verbal form, is the Vedas.

25.3. Embodiment is conferred to end embodiment.

25.6. *Vari* denotes tuneful singing with variations. Mari devotes breaking notes without damage to harmony.

25.8. If one can comprehend Om, one is blessed with Siva-consciousness.

26.1. *Nampan*: The supremely desirable person.

26.2. A true bhakta undergoes trials and tribulations galore.

26.3. However true and steadfast a bhakta man be he does not think that he is poised in *niti*. Neither does he deem himself pure. This is how a humble devotee rates himself. Humility is not easily achieved. Our need for humility is, indeed, infinite.

26.4. Only the vanquisher of the pentad of senses stands manumitted from dread.

26.5. Swaying to and fro is the fate of normal life. Stillness is not easy of achievement.

26.7 Though vanquished, recrudescence of passion occurs.

26.8. Eternal vigilance is the price of liberty.

26.10. Lacking grace, life stands doomed.

27.2. The Vedas, in particular, the hymns of the Sama Veda, are to be chanted as ordained.

27.5. Greed ends in stultification.

28.3. No true bhakta makes a display of his bhakti. Bhakti binds the bhakta to Siva through a secret covenant.

29.2. Siva is best described as the divine light.

29.4. Siva, the auspicious, abides in the purified soul. His very abidance is pure and purificatory.

29.5. Tempus fugit. Employ it in Godly pursuit.

29.7. The junctions of the day are ideal for prayerful meditation.

29.8. Siva is the music of the life divine.

30.2. It is Siva who causes the mellowed soul to long for the Empyrean. He is the unfailing guide and redeemer.

30.3. Siva is the queller of lust.
30.5. Siva is the God of the six faiths.
30.6. Life is the sea the evolver of which is Siva.
30.7. Siva annuls the names and forms assumed in human births. Eventually He causes souls to merge with Him.

31.1. Siva teaches us to do away with falsity. Prayer is the key to open the eternal life.
31.4. Siva is the unsatiating sweetness.
31.6. Siva is the true transformer.
31.7. Repentance saves.
31.9. Every Siva-bhakta is a potential Mārkandēya.

32.2. Siva alone is our true Pater and Mater.
32.4. Sāsta is Aiyappan . He commands the dovetailed powers of Siva and Vishnu.
32.7. In yagna the true oblation is our soul.

33. Tirumaraikkadu is the shrine celebrated in all the twelve Tirumuṟais.
33.8. Siva rectifies.

34. This decad suggests that every proud person is a Rāvana . So, Siva has to punish a soul to save it.
35. Idaimaruthu is a sacred shrine of Siva. Marutu refers to the tree known as Arjuna. Idaimarutu is on the road leading to Mayavaram from Kumbakonam.
35.4. This verse describes the quintessential nature of Siva.

36.2. Siva is the Way as well as the Destination.
36.4. Siva is omneity.

36.6. Siva's divinity is recondite. It is like ghee in milk.
36.7. Siva is the light that animates all lights.

37.9. Siva is the Empyrean Effulgence and its rays. He inculcates *niti* as well as Vedic orderliness.

38.3. Siva is the God of the entire cosmos.
38.5. Karma can be annulled only by the grace of Siva.
38.9 Siva-Bhūtas are tuneful singers of Siva-gitas.
38.10. It is Siva who provides providers. Inferno is the lot of the non-givers though these were well-endowed.

39. This decad is autobiographical.
40.5. Vishnu is Siva-Sakti. No wonder Vedanta Desika hails Siva as the Consort of Vishnu (Rangabarth).
40.10. Tiruvaiyāṟu is known as the Southern Kailās.

41. வரால் is murrel.
41.3. கல் here refers to Mt.Mēru.
41.4. கறை refers to the stain caused by Halāhala.
41.5. Bondage and liberation are both acts of God.
41.6. பிதற்று means: "do laud."

42. Turutthi is today known as Kutthālam.
42:3. Pārvati is an eternal virgin.

43.2. Katampan is Muruka.
43.3. It is paṇ that provides melody.
43.6. Siva animates everything.
43.7. Siva is the breeder of noble thoughts.

44.3. Siva is the Chief of gods. He makes His devotee the chief of men.

44.4. As Siva is ineffable, any amount of hailing Him falls short of His greatness.

45.1. Gnosis is compact of the pure flame.

45.2. Man must live and not merely exist.

45.3. Sayampu is Swayampu—the self-born.

45.7. Any body is a potential cadaver.

46.1. An aimless life is as futile as a handleless ladle.

47. The entire decad relates to Ravana's sin and his expiation.

48. It is at Āppādi Chandisa gained his everlasting beatitude.

49. It was here Siva burnt Manmata to ashes. As requested by Rati, the wife of Manmata, the latter was always visible to her only. The message is that the conquering of the mutinous flesh is possible for Siva and Siva- bhaktas.

49.2. Siva-bhaktas reach Siva-loka and not Yama-loka.

49.6. This verse hails Sākkiya Nāyanār.

49.7. This hymn glorifies St.Kannappar.

49.8. This verse lauds Mahabali.

49.9. This verse glorifies Kaṇampulla Nāyanār.

49.10. Repentence rewards.

50. Only two hymns of this decad are extant.

51.10. Servitorship is sempiternal.

52.3. Freedom from fear is granted by Siva alone.

52.7. Self-effort should be undertaken to secure grace.

52.8. Perfect bhakti is Sivan-given.

54. Surrender to Siva is gained in Pukalūr.

55. This place is known as Mēla-p-perumpaḷḷam.

56. The name of the urbs is Sātthanūr . The shrine is known as Āvaduthurai.

56.6. Vakkaran: An Asura slaughtered by Vishnu.

56.8. Nandi according to G.U.Pope is the Chamberlain of Siva. Mākāḷar is Ayyappan.

56.9. It refers to Vishnu's ten avatars.

57.1. Manjan is the puissant One, that is, Siva.

57.3. Kattam is Kashtam in Sanskrit. It is misery.

57.4. Flesh is the source of misery.

57.7. Seṟivu means dense bhakti.

58. Paruppatam is Srisailam.

58.3. Karavila manam: The inner sensoria free from deception.

58.7. Siva wears a cloud-like patch in His throat. He is Kamban (Sthāṇu).

58.8. Pāritam: Bhūta-Hosts.

58.9. Siva is the opulent God of auspiciousness.

59. Avaḷ Ivaḷ Nallur: A Sivacharya returned from Kāsi whose wife had suffered a change in her form. Her younger sister looked like his wife. He claimed her as his wife. A dispute arose. At this Siva convinced him by declaring that the elder one, now very much changed, was his wife. He said: "Avaḷ Ivaḷ." (This one, indeed, is ever-your wife.) This decad speaks of Ravana.

60.1 Daily adoration should be offered to the God of Peruvēḷur.

60.3. Kuṟavi is Valli.

60.5. Ōtai is the forehead band.

60.8. Mundam is skeleton.

60.9. All types of worship ultimately reach Siva.

61. The temple at Rameswaram was built by Rama to adore Siva who helped him vanquish Ravana.

62.1. Siva is the Brahmin-God. He authored the Vedas and sings the Vedic hymns.

62.2. Siva, the four-faced, is called Vākisa Siva.

62.4. Siva is the Anāti Saiva.

62.5. Siva begs alms which He did not eat. He but consumed the venom of Halāhala.

62.7. The splendorous bow of Siva is the Mount Mēru.

62.8. The sea-hued Vishnu forms part of Siva.

63. Annāmalai means the mountain that is inaccessible.

63.2. The circumambulatory path of Annāmalai measures nine miles . Ani Annāmalai is situate on this path.

63.5. One of the hallowed names is Vāma Deva.

64.2. During dawn Siva blazes like the rays of the sun; in the eve the crescent on His crest is bright; the patch of venom on His throat is murky like night.

64.4. The worth of Siva's habit (Vētam) defies reckoning.

64.5. Siva is recondite like fire in the firewood.

64.8. This hymn affirms that Vishnu wore the holy ash and performed Siva-pūja.

65.5. Tantra means Siva Āgama.

66.7. The deceptious ones can never behold Siva who is easy of access to His loving devotees.

66.8. Modi is Kāḷi.

66.9. Nakkar is the nude God.

67.1. Siva's cingulum is a serpent.

67.4. The dancing forum for Siva is the crematory.

68.2. At Ālangkādu Siva d ances in the crematory while Pēyār sings His praise.

68.4. Siva wears the crematorial ash.

68.8. The great Ganga when it descended amain on the matted crest of Siva, almost became dry.

68.9. The words of the Samanas and the Bhuddists are incoherent and incomplete.

69. In this polis Siva killed Antakāsura.

69.3. The human body is disgusting.

70. Tirunanipaḷḷi is the birth-place of St.Sambandhar's mother.

70.5. This hymn contains an autobiographical reference.

70.8. A moiety of this hymn is not extant.

71.3. Orutthan means the One and only One (the Peerless One).

71.5. Thinking on Siva secures salvation.

71.7. Ēḻai means woman. Here it refers to Uma.

72.1. Though Siva is concorporate with Uma, He is not to be reckoned a male or a female or neither of either.

72.2. Ūmattham is datura.
72.5. Aḷi means bee.

73.4. Anchu here refers to the pentad of senses.
74.1. Siva is the author and interpreter of the Vedas.
74.4. Siva caused the death of Death.

75.1. Our Saint always felt sorry for his omission to adore Siva, when he was a Jain.
75.2. Siva is the only support of all entia.
75.3. Our thoughts cannot be concealed from Siva.
75.5. An unchaste wife is addicted to adultery.
75.8. Our Saint prays to Siva that He should, in His infinite mercy, be present when he is about to give up his ghost.

76.1. Nescience can be quelled only by Siva.
76.2. Sincere devotion alone can usher in true beatitude.
76.4. Saivite life is depicted in this hymn.
76.7. Our Saint prays for the palpable presence of Siva in his soul.

77.1. Kovanam (loin-cloth) is symbolic of the Vedas.
77.3. Manifold are the services to Siva. Each service is fittingly rewarded.
77.4. Namasivāya is the potent mantra. The holy ash does away with karma.
77.6. Phenomenal attachment should be done away with. Then only redemption is possible.
77.7. Nostalgia for the gutter is innate in man.
77.8. Siva's feet confer deliverance.

78. Human soul is what it is attached to.

78.4. Life must be informed by that which is good and not by what seems to be pleasant.

78.5. Life is meaningless until it is animated by bhakti.

78.7. Vishnu is part of Siva. For a true Saivite, Siva is the Father and Vishnu is the Mother.

78.9. Siva should be hailed in hymn and song and solemn strain.

79.2. This life which seems so fair is like a bubble thrown up in the air.

79.4. Life must be divinized.

80.1. Eyes are given to come by Siva-darshan.

80.2. If siva's darshan is gained, life stands fulfilled.

80.3. Bhakti constitutes the habiliments of Siva.

81.1. Siva is the God of gods.

81.2. Siva should be contemplated with single-pointed concentration.

81.3. Siva's entry into His bhakta's bosom is traceless.

81.4. Embodiment is given to ever adore Siva.

81.5. Embodiment is duly valued through bhakti.

81.7. Siva indwells even a sinner. It is thus salvation is made possible.

81.8. The invincible weapon is the tongue in which is inscribed the mystic pentad of letters.

81.9. The body of Siva is incarnadine. When it is bedaubed with the holy ash, it looks auric.

82.1. The twenty birds are the best of the Devas.

82.2. Siva's dance takes place sempiternally.

82.3. Divine is the suaveolence of the flowers that blow in Kaḻumalam.

82.4. The dancing feet of Siva sustain the cosmos.

82.5. The first act to be done after rising up is the adoration of Siva. In truth rising up and adoring should be simultaneous.

82.6. Day breaks for our worship of Siva.

83. Only one hymn of this decad is extant.

84.1. Apart from the eight directions, there are two more being the one above and the other down below.

84.2. Siva never ages.

85. The fields of this polis once yielded rice instead of paddy. Everything relating to Siva is beautiful.

86. In this holy polis St.Sundarar wedded Sankiliyār.

86.6. Orriyur means the urbs under a mortgage. Our Saint declares that Siva is entitled to even sell him.

87. Siva cognizes His bhaktas.

88. After his apotheosis our Saint chose to dwell in this holy polis. The God of this urbs is known as Poyyili (the Never-false one).

89. This urbs is celebrated for its wealth of water.

89.3. The adoration of the Siva's shrine situate here annuls all sins.

89.5. The Goddess of this polis is Bālāmbika (the ever-young Woman.)

90. This holy polis is the abode of the Vedas. Virgins who pray here come by goodly husbands.

90.8. The shrine here is to be adored, companied with bhaktas.

91. This is the shrine of five holy *tirtas*. Our Saint who bathed in a pool in the Himalayan range, emerged from a pool situate here endowed with the Pranava Sarira.

91.5. Our Saint was totally cured here of his former Jainism.

91.8. It was here the life of our Saint as a Jain ended and he was reconverted to Saivism.

91.9. Our Saint is a permanent slave of Siva.

92. *Aditthalam* is a plural noun.

92.9. Paṟantai is a musical instrument which is yet to be identified.

92.15. The messengers of Yama dare not approach the dwellers of Aiyāṟu.

92.16. Aiyāṟu provides the ladder to gain ascension.

92.19. Sivakavi Subramaniya Mudaliyar speaks of a miracle wrought by this hymn. When Siva came in a procession during a day in hot summer, the sun began to scorch the soles of Ōtuvars . At this they recited this hymn. Even as they were singing the whole area at once grew cool.

93. It was in this sacred place, Siva clipped a head of Brahma's for his presumtuousness.

93.4. Nothing is impossible if the God-touch is there.

94.1. God Siva is the Pater, the Mater and the true kin. Eke is He the invincible help.

94.5. Initiation into the chanting of Sivāyanama secures for the chanter Siva's grace.

94.6. Even when enventre sa mere, our Saint but longed for a vision of Siva.

94.9. Our Saint is undaunted even during the cosmic Dissolution as He is sure of the aid and assistance of the God of Pātirippuliyūr.

94.10. The Samanas are intractable.

95.1. Our Saint's prayer is this. Even when he forgets to hail Siva, Siva should be mindful of Him. Truly speaking, prayer comes from God and goes to God.

95.2. This verse is a very important one. Siva is *Antam* and Ādi. When the great Dissolution takes place everything is resolved into Maya; Maya is resolved into Sakti and Sakti is subsumed in Siva. Siva alone remains. Since He alone is, only He can commence evolution. Cf. "அந்தம் ஆதி என்மனார் புலவர்," (Sutra the first , Sivagnāna botham.)

95.3. Kalai means sastras.

Note: The prayer of our Saint to Siva is: "Forget me not; save me maugre my shortcomings."

96.1. In the Tirumuṟais, wherever the word Ko̱luntu occurs, it is of extraordinary significance. Ko̱luntu is leaf-bud. It flourishes when all the roots are sound. Even if a single root should ail, Ko̱luntu suffers. Vishnu is haild as ஆயர் தம் கொழுந்து. Sivakko̱luntu never fades. It enlivens all the roots.

96.3. Mental agitation is compared to the churning of curds. Butter emerges only when curds are churned. However when mind suffers churning, everything goes amiss.

96.4. Body cannot everlast. Its lot is fugitive and fleeting.

96.5. விடின் கெடுவேன். Cf. "விடுதிகண்டாய்..." "விடிலோகெடுவேன்". Cf. "What is low in me raise and support." Paradise Lost Book1.

97. Our Saint received Tiruvadi Deeksha from Siva in this holy urbs.

97.3. Tirunallūr is as sacred as the Mount Kailās.

97.5. The singers of Nallūr keep time meticulously.

97.7. It is to Amarniti Nāyanar , Siva in the guise of a bachelor gave his loin-cloth for safe-keeping.

97.10. Nallūr is famous for its flowery gardens.

98. Only two hymns of this decad are extant.

99.1. Siva is a punisher as well as a rewarder.

99.4. Intai: The identifying garland of Siva.

99.6. Ever since he was an embryo, our Saint was longing to behold the hallowed feet of Siva.

99.7. No one, however great, can read the thought of Siva.

100.1. The God of Innampar annuls the troubles of His devotees. He is nectarean unto His bhaktas.

100.3. Even the Vedas cannot comprehend Siva.

100.7. Muyalakan is called Apasmāra in Sanskrit . It is symbolic of the Ānavamala.

100.8. Siva is autogenetic.

100.9. Siva is the seed of the terrestrial and the heavenly life.

101.1. The highest beatitude is gained by becoming a servitor of Siva's servitors.

101.3. Siva's beatitude is sempiternal.

101.8. "Ip duk, pir sukh" means, now sorrowful, later pleasurable.

102.1. Deceit in any form is execrable.

102.2. Naminandi Nāyanār burnt the temple lamps with water.

102.3. Garlands of hymns are the jewels for Siva.

102.4. Naminandi is the beloved Nāyanār of Siva.

102.5. Ārūr grows murky if Naminandi leaves it.

102.10. The smoke of Kungkuliyam is incense for Siva.

103.1. Siva's mounts are elephants, male and female, the steed and the white Bull. Of these the Bull is the greatest. Siva's flag sports the signum of His bull.

103.3. Our Saint prays to Siva that He should grant him the boon of chanting Namasivāya when he was to pass away.

103.7. Siva lacks nothing. Yet He solicits alms. Why? The alms He solicits is sheer devotion.

104.5. Siva is the Pater of Vēlan who is Muruka.

104.6. Our Saint knew of the greatness of Siva's hallowed names. Yet he was fated to stand distanced from Siva. Verses 8,9 and 10 of this decad are not extant.

105.1. Adoration at Pukalur opens the gates of Siva-loka.

106. Only three hymns of this decad are extant.

107.1. The most lofty God is Siva. Siva is so hailed in all the hymns of this decad.

108. Tirumāṟpēṟu means the beatitude of Vishnu which he received from Siva. Only two hymns of this decad are extant.

109.1. Having lived as a Jain for many years, our Saint on his return to his parent-faith, wanted to do away with his body. More so, for the reason that many referred to him as a follower of Jainism. The word *Kūṟṟu*, in the context refers the calumniatory remarks of the people. So our Saint appealed to Siva that he would continue to live if only it pleases Siva. Thūngkānai mātam is the shrine of Siva at Peṇṇakatam. In this verse Siva is hailed as Sudar-k-koḻuntu.

Note. Verses 3 to 9 of this decad are not extant.

110.2. Our Saint appeals to Siva to save all devotees who are deeply attached to Him.

Note. Every hymn of this decad is an appeal to Pasupati—the God of souls.

111.1. Our Saint affirms that his heart is unique in that it is the store house of things of Siva. This idea is repeated throughout in this decad.

112.1. Siva's begging-bowl is a skull white like a piece of chank; His sacred threads are white. The crescent on His crest is white. The bones that adorn Him are white. His white and holy ash is white. (He dwells in the Mount Kailās which is white.) Everything about Him is argent.

112.2. Siva's grace causes everything to thrive.

112.3. Every act of Siva is a *lila*.

112.5. One dispraises Siva at one's peril.

112.6. Vishnu embosoms Siva.

112.7. Siva ushers into existence the Great Deluge. This causes the end of Brahma and Vishnu. To save them Siva wears their skeletons. He is therefore hailed as the great Gangkāla.

112.8. The trembling of the heavens, the quaking of earth, things turning topsy-turvy, the drying of oceans, the tumbling of the sun and disasters as these cannot in any way affect the servitors of Siva.

112.9. The name Siva belongs wholly, solely and exclusively to our God only. Constant adoration of Siva compels His advent.

112.10. Siva is absolutely unique.

113.1. Every thing about Siva blazes like coral.

113.2. Our Saint is ever after the shade of Siva's salvific feet.

113.3. Brahma, Vishnu and Rudra constitute the Trinity. Siva is their Chief.

113.4. Omission to adore Siva is culpable.

113.5. Experiencing Siva is the loftiest beatitude.

113.6. Siva is the Soul of souls.

113.7. The Vedas ever quest after Siva. The very quest is divine.

113.8. During life and during life after death, Siva alone is to be sought after.

113.10. Famine and the like touch not Siva-bhaktas.

113.11. Yama alone knew the ankleted feet of Siva and none else.

நான்காம் திருமுறை

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

பாடல் பாடல் எண்

அ

அக்காரணிவடம் 159
அங்கங்க ளாறு 293
அங்கட் கடுக்கை 831
அங்கண்மா 566
அங்கதிரோனவனை 411
அங்கத்தை மண் 733
அங்கையில் அனலெரி 99
அங்கையுள் அன 329
அஞ்சணை கணையி 514
அஞ்சினால் இயற்றப் 263
அஞ்சுகொலாம் 181
அஞ்சையும் 710
அடர்ப்பரிய 61
அடலைக்கடல் 1048
அடல் விடையூர் 567
அடுத்தானை யுரித் 71
அடுத்திருந்தாய் 842
அட்டது காலனை 909
அட்டு மினில் 943
அட்டும் ஒலிநீர் 910
அணங்குமைபாக 484
அண்டமாய் ஆதி 65
அண்டமார் அமரர் 469
அண்டர் அமரர் 819
அந்தமும் ஆதியு 924
அந்தரந்தேர் 337
அந்தியை நல்ல 851
அந்திவட்டத்திங் 954
அந்திவட்டத்திளங் 1078

பாடல் பாடல் எண்

அம்மலர்க்கண் 1007
அயனெடுமால் 974
அரக்கர் தம்முப் 970
அரணிலா வெளி 631
அரவத்தால் 685
அரியன அங்கம் 297
அரியயன் இந் 962
அருகடைமாலை 848
அருகெலாங் 535
அருந்தும்பொழு 980
அருமணித்தடம் 200
அரும்பெருஞ் 632
அருவரை தாங்கி 527
அரைப்பால் 1080
அலைக்கின்ற நீர் 925
அழலுமிழ் 494
அளக்கு நெறியி 814
அளித்து வந்தடி 203
அளிமலர்க் 701
அளியினார் குழலி 522
அள்ளலைக்கடக்க 419
அறிவிலா அரக்க 393
அறுமையிவ் வுலகு 326
அறைமல்கு 950

ஆ

ஆகம்பத்தரவனை 70
ஆக்கையாற்பய 89
ஆசைவன் பாசம் 743
ஆடல் புரிந்தநிலை 18
ஆடி நின்றாய் 835
ஆடினார் ஒருவர் 354
ஆதித்தன் அங்கி 360
ஆதியிற் பிரமனார் 476

பாடல்	பாடல் எண்
ஆதியும் அறிவு	467
ஆத்தமாம் அயனு	487
ஆமலி பாலும்	634
ஆயமுடையது	818
ஆயிரந்தாமரை	39
ஆயிரநதிகள்	517
ஆய்த்தகைவாள	815
ஆரட்ட தேனும்	1009
ஆரழல் உருவமாகி	474
ஆராய்ந்தடி	987
ஆர்த்தார் உயிரடும்	160
ஆர்த்தெழும்	706
ஆர்வல நம்மின்	593
ஆலலால் இருக்கை	395
ஆலின்கீழ் அறங்கள்	359
ஆவா சிறு தொ	1041
ஆவியாய் அவியு	320
ஆறு கொலாமவர்	182
ஆறுடைச்சடை	288
ஆறேறு சடையா	66
ஆறொன்றிய	969
ஆனணைந்தேறுங்	867
ஆனைக் காவில்	146
இ	
இகழ்ந்த வன்	940
இடுக்கண் பட்டிரு	107
இடுக்கொன்று	1047
இடைவித்தவா	878
இந்திரனோடு	324
இந்திரன் பிரமன்	633
இரக்க மொன்று	618
இரண்டு கொலாம்	178

பாடல்	பாடல் எண்
இரப்பவர்க்கிய	383
இரவியு மதியும்	615
இருள் தருதுன்	886
இரும் பார்ந்த	55
இரும்பு கொப்பளித்த	239
இலங்கைக் கிறைவன்	821
இலவின் நா மாதர்	523
இலையுடைப்	373
இல்லக விளக்கது	111
இழித்தன	884
இழிவித்தவாறி	877
இறுமாத்திருப்பன்	92
இன்றரைக்கண்	828
ஈ	
ஈண்டார் அழலின்	164
ஈன்றாளுமா	913
உ	
உடம்பெனும்	729
உடம்பைத்	1044
உடலும் உயிரு	797
உடலைத் துறந்து	1065
உடல்தனைக்	418
உடைதரு கீளும்	376
உட்டங்குசிந்தை	299
உதைத்தார் மறலி	161
உந்தி நின்றார்	965
உமையலாதுருவ	402
உயர்தவமிக்க	140
உயர்ந்தேன் மனை	7
உயிர்நிலையுடம்	504
உய்த்தகால்	753
உரவனைத்திரண்ட	725

பாடல்	பாடல் எண்
உரித்திட்டார்	314
உருவமும் உயிரு	611
உருவினை ஊழி	846
உரைக்குங்கழிந்	960
உவந்திட்டங்	315
உளைந்தான்	807
உள்குவார்	731
உள் தங்கு சிந்தை	299
உள்ளுமாய்ப்	472
உறுகயிறூசல்	264
உறைவதுகாடு	76
உற்றநோய்	540
உற்றாராருளரோ	91
உற்றாரிலாதார்க்	895
உன்னி எப்போதும்	416
உன்மத்தகமலர்	1079
ஊ	
ஊக்கினான் மலை	577
ஊட்டி நின்றான்	862
ஊரினின்றாய்	840
ஊர்திரைவேலை	37
ஊர்ந்த விடையு	869
ஊழித்தியாய்	127
ஊழியளக்கவல்	36
ஊழியாரூழிதோ	358
ஊனத்தை நீக்கி	775
ஊனப்பேரொழிய	300
ஊனவருயிரி	428
ஊனினுள்ளுயி	284
ஊனுலாமுடை	654
ஊனையே கழிக்க	251
ஊன்றலை வலிய	417

பாடல்	பாடல் எண்
எ	
எஞ்சலில் புகலி	604
எடுத்தனன்எழிற்	485
எட்டாந்திசைக்	801
எட்டுக்கொலாமவ	184
எண்ணகத்தில்லை	624
எண்ணாதமரர்	919
எண்ணுடை	468
எண்ணும் எழுத்தும்	868
எண்பதும் பத்தும்	681
எத்தி புகினும்	166
எத்தைக் கொடு	957
எந்தளிர் நீர்மை	512
எம் பட்டம்	192
எம்பிரான் என்ற	738
எரித்து விட்டாய்	836
எரிப்பிறைக்கண்ணி	23
எரியலால் உருவ	398
எரியும் மழுவின	870
எல்லியும் பகலும்	256
எழிலார் இராச	151
எழுவாய் இறுவாய்	887
என்பலாற் கலனுமில்லை	399
என்பிருத்தி	43
என்னை யொப்பா	1073
ஏ	
ஏடு மதிக்கண்ணி	25
ஏய்ந்தறுத்தாய்	838
ஏவடு சிலையினாலே	495
ஏழு கொலாமவர்	183
ஏறனார் ஏறுதம்	219
ஏறினர் ஏறினை	95
ஏறுகந் தேற	381

பாடல்	பாடல் எண்
ஏறுடன் ஏழடர்த்	480
ஏறேற்ற மாவேறி	190
ஏற்ற நீர்க் கங்கை	496
ஏனமாய்க்கிடந்த	576
ஏன்று கொண்	964
ஒ	
ஒட்டாத வாளவுணர்	50
ஒத்த வடத்திள	13
ஒருத்தி தன்தலை	449
ஒரு மருந்தாகி	601
ஒரு முழமுள்ள	435
ஒரு வடிவின்றி	978
ஒருவரும் நிகரி	715
ஒருவரைத் தஞ்ச	1046
ஒளிவளர் கங்கை	79
ஒன்பது போலவர்	185
ஒன்றவேயுணர்திர்	257
ஒன்றிய தவத்து	709
ஒன்றியிருந்து	781
ஒன்று கொலாம்	177
ஓ	
ஓடைசேர் நெற்றி	582
ஓணப்பிரானும்	1024
ஓதிமாமலர்கள்	609
ஓதியஞானம்	899
ஓதியே கழிக்கின்	412
ஓதினார் வேதம்	222
ஓதுவித்தாய்	956
ஓம்பினேன்	454
ஓருடம் பிரு	223
ஓரோத மோதி	59
ஓர்த்துளவாறு	708

பாடல்	பாடல் எண்
ஓவாத மறைவல்	292
க	
கங்கை நீர்சடை	343
கங்கையைச் சடை	374
கச்சைசேர் அரவ	639
கச்சைசேர் நாகத்	583
கடகரியுரியர்	643
கடம்படந் நட	199
கடலகமேழினோ	466
கடலிடை மலைகள்	590
கடவுந்திகிரி	1042
கடல் மணிவண்	820
கடிகமழ்கொன்	489
கடிமதிக்கண்ணி	27
கடியவன்கண்	463
கடுகியதேர்	144
கடுத்தவன்கண்	459
கடுப்பொடியட்டி	388
கடும்பகல் நட்ட	746
கடையார் கொடி	791
கட்டமேவினைகை	550
கட்டராய் நின்று	405
கட்டிட தலைகை	561
கணிவளர்வேங்கை	77
கணையமர் சிலையர்	702
கண்காள் காண்	83
கண்டகங்காள்	115
கண்டவாதிரிந்து	233
கண்டராய் முண்ட	356
கண்டியிற் பட்ட	928
கண்ணனும் பிரம	362
கண்ணானாய்	130

பாடல்	பாடல் எண்
கண்ணினாற்காம	661
கதம்படப்போது	574
கதித்தவண்கண்	457
கதியொன்றும்	48
கமழ்தருசடையி	351
கரந்தனகொள்ளி	16
கரப்பார்கள்	983
கரப்புறு சிந்தை	1030
கரவாடும் வன்	62
கரவிலாமனத்த	560
கரிந்தார் தலையர்	163
கரியத்தான்கண்	464
கருடத்தனிப்	1039
கருத்தனாய்க்கண்	462
கருத்தனாய்ப்பாட	230
கருநட்ட கண்ட	780
கருந்தடங்கண்	1004
கருப்பனைத்	721
கருமலி கடல்சூழ்	696
கரும்பினும் இனி	718
கரும்புபிடித்தவர்	990
கருவரை சூழ்	133
கருவரை யனைய	536
கருவாய்க் கிடந்	918
கருவுற்றநாள்	961
கருவுற்றிருந்	937
கரைக்கடந்	757
கலையார்கடல்	799
கல்மனவீர்	782
கல்லினால் எறிந்து	481
கல்லினாற் புரமுன்	406
கழித்திலேன்	265

பாடல்	பாடல் எண்
கழிந்தவர்தலைகல	100
கழைபடுகாடு	142
களித்தவன்கண்	461
களித்துக்கலந்து	889
கள்ளனேன்	728
கறுக்கொண்	932
கறுத்தவன்கண்	458
கறுத்தார்மணி	165
கறுத்துமிட்	882
கறைப்பெருங்	279
கறையணிகண்	768
கறையராய்க்	407
கறையுங்கொப்ப	242
கற்றதேல் ஒன்று	505
கற்றமாமறைகள்	559
கற்றனன்கயிலை	465
கற்றார்பயில்	997
கற்றிலேன்கலை	755
கற்றுணைவில்ல	641
கனகமாவயிரமு	456
கனத்தினார்வலி	331
கன்மனவீர்கழி	782
கன்றித்தன்கண்	460
கன்றினார்புரங்கள்	558
கன்னெடுங்	1083
கா	
காடிடமாகநின்று	368
காடிடம் உடையர்	704
காடுடைச்சுடலை	344
காணிலார்கருத்தி	276
காண்டலேகருத்	198
காத்தாள்பவர்	5
காத்திலேன்இரண்டு	524

பாடல் பாடல் எண்
காப்பதோர்வில் 482
காமத்துள் அழுந்தி 447
காமனையன்று 365
காயமேகோயிலாக 739
காய்ந்தாய் அநங்கன் 934
காய்ந்தான்செற 806
காரமுதுகொன்றை 195
காரழல்கண்ட 553
காருடைக் 346
காருடைக்கொன்றை 291
காலமு நாள்களூழி 136
காலதிர்கழல்க 370
காலனைக் காலாற் 491
காலனை வீழச் 364
காலையிற் கதிர் 620
காலை எழுந்து 812
கால்களாற்பய 90
கால்கொடுத்திரு 327
கால் கொடுத்தெ 651
காளங்கடந்த 1011
காறிடுவிடத்தை உண்ட 662
காறிடு விடத்தை 705
காற்றனாற் காலற் 361
கி
கிடந்தபாம்பருகு 101
கீ
கிண்டுங்கிளர் 971
கிதராய்க்கிதங் 330
கிழ்ப்படக்கருத 570
கிளலால் உடையு 400
கு
குடையுடை அரக் 363
குணங்கள் பேசிக் 211

பாடல் பாடல் எண்
குண்டரேசம 422
குண்டனாய்ச்சம 384
குண்டனாய்த்தலை 45
குருந்தமதொசித் 392
குலம்பலம் 976
குவப்பெருந் 636
குழல்வலங்கொண்ட 508
குழூவினார்தொழு 98
குழைத்திகழ்காதினன் 1032
குறவிதோள் 580
குறிக்கொண்டிருந்த 959
குறுவித்தவா 873
குற்றமுடையவமணர் 985
குனித்தபுருவமும் 783
குன்றுபோற் 591
கூ
கூடரவத்தர் குரற் 171
கூடவல்லார் குறி 172
கூடினார் உமை 666
கூட்டமாய் ஐவர் 652
கூரிருள் கிழிய 298
கூர்வித்தவா 874
கூவைவாய்மணி 121
கூழையேனாக 766
கூற்றாயினவாறு 1
கூற்றினையுதைத் 720
கூற்றைக் கடந் 816
கெ
கெண்டையந் 501
கே
கேட்டிலேன் 231
கேழலதாகிக் 1036
கேழல்வெண் 493

பாடல்	பாடல் எண்
கை	
கைகாள்கூப்பித்	88
கைத்தலைமான்	864
கைப்போதுமலர்	64
கையதுகாலெரி	863
கையராய்க்கபால	562
கையிலிடுசோறு	984
கொ	
கொக்கரைதாளம்	647
கொங்கினும்	301
கொடிகொள்வி	991
கொட்டுமுழவு	856
கொண்டதோர்	440
கொந்தார்பூங்	410
கொம்பனாள்	642
கொம்பினார்குழை	271
கொம்புகொப்பளி	240
கொம்புநல்வேனில்	35
கொய்ம்மலர்க்	857
கொலைவரிவேங்கை	17
கொன்றடைந்	855
கோ	
கோடிமாதவங்கள்	596
கோலக்காவிற்	149
கோலமாமங்கை	555
கோவணம் உடுத்	747
கோவாய் முடுகி	933
ச	
சகமலாதடிமை	401
சங்கணிகுழையும்	379
சங்கொலிப்பித்	995
சடையனார்	220

பாடல்	பாடல் எண்
சடையானே	128
சதுர்முகன்	302
சந்தணிகொங்கை	625
சந்திரற்சடை	749
சமையமேலாறு	448
சலமிலன்சங்கரன்	109
சலம்பூவொடுதூபம்	6
சவைதனைச்செய்	415
சா	
சாட எடுத்தது	789
சாணிரு மருங்கு	655
சாமனை வாழ்க்கை	421
சாம்பலைப்பூசித்	1043
சாற்றுவர்ஜவர்	672
சி	
சித்தத்துருகி	1052
சித்தத்தெழுந்த	778
சித்தராய்வந்து	584
சித்திசெய்பவர்	627
சிந்தித்தெழு	794
சிந்திப்பரியன	883
சிந்தையுந்தெளி	470
சிந்தையைத்	232
சிலந்தியும் ஆனைக்	479
சிவனெனும் நாமந்	1072
சிவனெனும் ஓசை	72
சீ	
சீர்மலிசெல்வம்	1002
சு	
சுடலைசேர்கண்ண	281
சுணங்கு நின்றார்	968
சுணங்குமுகத்து	900
சுண்ணவெண்	11

பாடல்	பாடல் எண்
சுருளுறுவரை	532
சுழலார்துயர்	901
சுழிப்பட்ட கங்கை	930
சுற்றிக்கிடந்	830
சுற்றிநின்றார்	834
சுற்றிவண்டியா	829
சுற்றுமமரர்	777
சுற்றுமுன்	713
சூ	
சூடினார்கங்கை	270
சூலங்கொப்பளித்	245
சூலப்படையானை	187
சூழும் அரவத்	19
செ	
செங்கயல்சேல்	534
செஞ்சடைக்கற்றை	218
செஞ்சுடர்ச்சோதி	946
செத்தையேன்	669
செந்தழலுருவர்	660
செந்துவர் வாயார்	214
செந்துவர் வாய்க்	1000
செம்பவளத்திரு	125
செம்மலர்க்கமல	684
செம்மைவெண்	758
செய்ஞ் ஞின்ற	774
செய்யநின் கமல	602
செய்யர்வெண்நூலர்	156
செருத்தனை அருத்தி	719
செல்லேர்கொடியன்	953
செல்வியைப்பாக	431
செவிகாள்கேண்	84
செறிவிலேன்சிந்	554
செற்றுக்களிற்றுரி	822

பாடல்	பாடல் எண்
சே	
சேய உலகமுஞ்	189
சேலின் நேரனைய	312
சொ	
சொல்லக்கருதியது	823
சொற்றுனை	104
சொன்மாலைபயில்	114
சோ	
சோதியாய்ச்சுடரு	372
சோமனை அரவி	427
சோற்றுத்துறை	153
ஞா	
ஞாயிறாய் நமனு	319
ஞாலமும் அறிய	289
த	
தக்கன்றன்வேள்வி	847
தக்கார்வமெய்தி	941
தஞ்சவண்ணத்தர்	168
தடக்கை நாலைந்து	507
தடக்கையால் எடுத்து	258
தடமலர் ஆயிரங்	143
தடுக்கவுந் தாங்க	338
தடுத்திலேன்	673
தட்டிடுசமண	386
தண்மதிக்கண்ணி	26
தந்தையாய்த்தா	321
தந்தையுந்தாயு	287
தம்மானங்காப்ப	764
தரியாவெகுளிய	803
தருக்கியதக்கன்	975
தருக்கின அரக்கன்	628
தருக்கின நான்	876

பாடல்	பாடல் எண்
தருக்கினவாளரக்	832
தருக்குமிகுத்து	779
தருவினை மருவுங்	439
தலக்கமேசெய்து	308
தலைசுமந்திரு	670
தலையேநீ வணங்காய்	82
தவ்வலியொன்ற	572
தழைத்ததோர்	478
தன்னைச்சரணென்று	1015
தா	
தாக்கினவா	875
தாங்கோலவெள்	191
தாடழவுகையன்	196
தாரித்திரந்த	1045
தாழ்குழல்லின்	502
தாளுடைச்செங்	665
தானகங் காடரங்	825
தானத்தைச்செய்	446
தானலாதுலக	394
தி	
திங்கள்மதிக்கண்ணி	30
திண்திறல் அரக்க	475
திரியுமூவெயில்	204
திருத்திக்கருத்தினை	890
திருந்தா அமணர்	922
திருவமர்தாமரை	952
திருவினாள்கொழுந	268
திரைவாய்ப்	792
தீ	
தீத்தொழிலான்	926
தீர்த்தமாமலையை	277

பாடல்	பாடல் எண்
து	
துஞ்சிருள்காலை	683
துடிக்கின்றபாம்	989
துட்டனாய் வினைய	552
துணையாரமுயங்	120
துயக்கினவா	881
துருத்தியாங்குரம்பை	252
துருத்தியார்பழ	443
துறக்கப்படாத	1081
துறவித்தொழிலே	1049
துறவியென்றவம	389
துற்றவர்வெண்	170
துன்பக்கடலி	888
துன்பம் நும்மைத்	216
துன்னாகத்தே	46
தூ	
தூங்கான்துளங்	861
தூமன்சுறவந்	162
தூமென்மலர்க்	998
தெ	
தெண்டிரைதேங்	528
தெரித்தகணை	776
தெருளுமாதெருள	262
தெற்றினர்புரங்	695
தென்னவன்மலை	433
தே	
தேசனைத்தே	760
தேசனைத்தேச	332
தேசனைத்தேசங்	67
தேடிக்கண்டுகொ	93
தேயனநாடரா	325
தேய்ந்திலங்கும்	854
தேய்பொடிவெள்	74

பாடல் பாடல் எண்
தேரையும்மேல் 334
தேற்றப்படத் 948
தேனுடை மலர்க 530
தேனோக்குங்கிளி 63
தேன்திகழ் 1037

தொ
தொடுத்தமல 772
தொண்டர்க 377
தொண்டலால் 397
தொண்டனேன் பிறந்து 650
தொண்டனேன் பட்டது 726
தொண்டனேன்.... வாளா 751
தொண்டைகொப் 248
தொழற்கங்கை 38
தொழுதகங்குழை 510

தோ
தோடுலாமலர் 629
தோள்பட்ட 927
தோற்றங்கண் 929
தோற்றினான் 568

ந
நகலிடம் பிறர் 516
நகைவளர்கோ 78
நக்குலாமலர்பன் 637
நங்களுக்கருள 316
நங்கையைப்பாக 294
நஞ்சிருள்மணி 511
நடுவிலாக் காலன் 745
நணியார்சேயார் 209
நணியானே 126
நம்பனே எங்கள் 259
நம்பனே நான்முகத் 600
நம்பனை நகரமுன் 434

பாடல் பாடல் எண்
நரம்பெழு 20
நரிபுரிசுடலை 396
நரியைக்குதிரை 33
நரிவரால் கவ்வச் 273
நலந்திகழ்வாயின் 607
நலமலி மங்கை 141
நல்லானை நல்லான 68
நறுமலர் நீருங் 606
நன்மைதான் 573

நா
நாகங்கொப்பளித் 246
நாகத்தை நங்கை 509
நாடினார் கமலம் 207
நாடுமிக்குழிதர் 575
நாட்கொண்ட 949
நாட்பட்டிருந் 1027
நாணஞ்சுகைய 342
நாண்முடிக்கின்ற 339
நாதனாய் உலகமெ 579
நாதனாரென்ன 280
நாயினுங் கடைப் 741
நாலுகொலாமவ 180
நானுகந்துன்னை 549

நி
நிணத்திடை 677
நிரவொலிவெள் 135
நிருத்தனை 690
நிலவெண்சங் 212
நிலையிலாவூர்முன் 622
நிலையும் பெரு 795
நிலைவலம் வல்ல 571
நிலைவலியின்றி 138
நில்லாக்குரம்பை 936

பாடல் பாடல் எண்
நிறைந்தமா 711
நிறைபுனல் 692
நிறைமறைக்காடு 483
நிறைவிலேன் 744
நினைக்கின்றேன் 533
நின்போல் அமர 892
நின்னையெப் 1067

நீ

நீடுயர் விண்ணும் 137
நீதியால் வாழ 261
நீதியால் நினைசெ 255
நீதியால் நினைப்பு 722
நீரவன் தீயி 357
நீரானே தீயா 129
நீருமாய்த்தியு 525
நீலநன்மேனி 139
நீறிட்ட நுதலர் 275
நீறுகொப்பளித்த 243
நீறுசேர்செழு 202
நீறுமெய் பூச 34
நீறுமெய் பூசி 490
நீற்றினை நிறையப் பூசி 477
நீற்றினை நிறைய,,,, நித்தல் 626

நெ

நெஞ்சம் உமக்கே 2
நெஞ்சினைத் 237
நெஞ்சே நீ நினை 87
நெடியமால் பிரம 486
நெடியவன் மலரி 556
நெய்தற் குருகு 1025
நெற்றிமேற்கண் 488

நொ

நொய்யவர் விழுமி 285

பாடல் பாடல் எண்

ப

பகைத்திட்டார் 518
பக்கமே பாரிடங் 188
பக்கமேவிட்ட 341
பஞ்சின் மெல்லடி 500
படக்கின வாபட 879
படமுடை அரவி 441
படரொளி சடை 350
படர் சடைக் 1034
படர் பொற் 1010
படர்ஏர் அரவல் 945
படுகுழிப்பவ்வத் 498
படைகள்போல் 675
படைக்கலமாக 787
படையார்மழு 800
பணிந்தாரன 3
பண்டங்கறுத்த 905
பண்தனைவென்ற 610
பண்ணார்ந்தவீணை 57
பண்ணியசாத் 982
பண்ணினார் பாட 682
பதத்தெழுமந் 1029
பத்தர்கட்கருளும் 380
பத்தர்கள் நாளு 866
பத்தனாய்ப்பாட 229
பத்தனாய் வாழ 506
பத்தியால் ஏத்தி 253
பத்துக்கொலா 186
பத்துமோர் 687
பத்துவாய்இரட் 340
பந்தித்தசடை 371
பந்தித்தபாவங் 1077

பாடல்	பாடல் எண்
பப்போதிப்பவன	47
பயம்புன்மைசே	973
பரவுகொப்பளித்	247
பரவைக்கடல்	798
பரவைவரு	824
பருமாமணியும்	1026
பருவரையொன்	134
பலபலகாமத்த	15
பலவுநாள் தீமை	595
பல்லுரைச்சம	390
பவளத்தடவரை	1074
பழகநான் அடி	497
பழகவொரூர்தி	811
பழகனை உலகுக்	723
பழியிலான் புகழு	56
பழியுடையாக்கை	309
பழிவழியோடிய	999
பற்றற்றார்சேர்	145
பற்றாய்நினைந்	914
பற்றியொரானை	907
பற்றிலாவாழ்க்கை	311
பற்றினபாம்பன்	859
பனைபுரைகைம்	1001
பன்னியமறைய	698
பா	
பாசமுங்கழிக்க	588
பாசிப்பல்மாசு	387
பாடகக்கால்கழ	955
பாடிளம் பூதத்தி	32
பாடினார் மறைகள்	250
பாடும் பறண்	891
பாதியில் உமை	420

பாடல்	பாடல் எண்
பாம்பரைச்சேர்	963
பாரிடஞ்சாடிய	853
பாரூர்பௌவத்	217
பார்கொண்டு	790
பார்த்தனுக்கருளும்	317
பார்த்தனுள்கருள்வர்	547
பார்த்தனுக்கன்று	616
பார்த்தனோடமர்	663
பார்த்திருந்தடிய	234
பாலனாய்க்கழிந்த	657
பாலனாய் விருத்த	227
பாலனுக்காயன்	1033
பாலுநெய்முதலா	617
பாலைநகுபனி	173
பாளையுடைக்	770
பாறினாய்பாவி	752
பானமர் ஏன	546
பி	
பிச்சிலேன்பிற	676
பிணமுடைஉட	450
பிணியுடையாக்	333
பிணிவிடா ஆக்கை	267
பிண்டத்தைக்	423
பிள்ளையிற்பட்ட	931
பிறத்தலும்பிறந்	205
பிறந்திளையதிங்க	54
பிறைதருசடை	366
பிறையணிமுடியி	613
பிறையிளங்கண்	24
பிறையுறுசடை	644
பின்னிலேன்	727
பின்னுவார்சடை	451

பாடல் பாடல் எண்

பீ

பீலிகை இடுக்கி 385

பு

புதியையாய்இனி 117
புதுவிரிபொன் 81
புத்தூருறையும் 154
புயங்களைஞ்ஞான் 638
புரிகாலேநேசஞ் 290
புரிசடைமுடிமின் 614
புலர்ந்தகால்பூவு 680
புலன்களைப் 322
புழுப்பெய்த 499
புழுவாய்ப்பிறக் 920
புள்ளலைத்துண்ட 274
புள்ளிமான் 122
புள்ளுவர் ஐவர் 750
புறம்பயத்தெம் 148
புற்றினில்வாழு 827

பூ

பூங்கழல்தொழு 201
பூணரவாரத் 492
பூண்டதேர் அரக் 103
பூண்டதொர் 12
பூதங்கள் பலவும் 382
பூதத்தின் படை 619
பூத்தபொற் 437
பூத்தனபொற் 785
பூந்தார் நறுங் 858
பூம்படி மக்கலம் 988
பூவினுக்கருங்கலம் 105
பூவையாய்த்தலை 49

பாடல் பாடல் எண்

பெ

பெண்ணிட்டம் 944
பெருகுவித்தென் 44
பெருங்கடல் 1070
பெருந்தாழ்சடை 158
பெருந்திருஇம 707
பெருமைநன் 551
பெரும்புலர்காலை 307
பெருவிரல்இறை 735

பே

பேச்சோடுபேச் 759
பேணித்தொழு 898
பேரிடர்ப்பிணிக 565
பேர்த்தினிப்பிற 409
பேழ்வாய் அரவி 802

பை

பைக்கையும் 852
பைங்கால்தவளை 1006
பைதற்பிணக் 967
பைம்பொனே 612
பைம்மாணரவ 810
பையஞ்சுடர்விடு 41
பையரவசைந்த 221

பொ

பொக்கமாய்நின் 653
பொங்கோதமால் 119
பொடிக்கொடு 608
பொடிதனைப்பூச 375
பொடியணிமெய் 542
பொத்தார்குரம் 935
பொந்தையைப் 408
பொய்ம்மறித் 656

பாடல்	பாடல் எண்
பொய்யினால்	260
பொய்யினைத்	235
பொய்விராமேனி	404
பொருகடல்	587
பொருத்தியகுரம்	306
பொருத்திய	414
பொருப்பமர்	703
பொருவிடை	771
பொருள்மன்ன	176
பொலம்புண்டரி	894
பொள்ளத்தகாய	304
பொறித்தேர்	942
பொறியரவரை	349
பொறியிலா அழுக்	521
பொறுத்தான்	805
பொன்போல	9
பொன்திகழ்கொன்	442
பொன்திகழ்,,, புது	352
பொன்னவில்	175
பொன்னளவார்	1018
பொன்னார்திரு	1040
பொன்னைவகுத்	1016
பொன்னொத்த	788

போ

போகமார்மோடி	646
போகம்வைத்தா	841
போர்த்தாயங்	10
போர்ப்பனையா	908
போவதோர்நெறி	355
போழிளங்கண்ணி	22
போழொத்த	193
போற்றுந்தகை	972

ம

பாடல்	பாடல் எண்
மக்களே மணந்த	765
மஞ்சனே மணியு	548
மஞ்சாடு குன்றட	197
மடக்கினார் புலியி	269
மடந்தைபாகத்தர்	539
மடமான்மறி	14
மடுக்களில் வாளை	529
மணிநிறம் ஒப்ப	885
மண்டி மலையை	912
மண்ணிடைக்	305
மண்ணினையுண்	430
மண்ணுண்ட	238
மண்ணுளார்	391
மண்ணுளே	686
மண்டனை இரந்து	691
மண்பாதலம்புக்	921
மண்பொருந்தி	118
மதியங்கண்ணி	147
மதியிலா அரக்கன்	228
மத்தனாய்மலை	668
மந்திரமுள்ளதாக	282
மயக்கமாய்த்	473
மருகலுறை	150
மருள்துயர்தீர	1028
மருளவாமனத்த	736
மலைக்குநேராயரக்	557
மலைமடமங்கை	80
மலையலால் இருக்	403
மலையான் மடந்	893
மலையினார் மக	436
மலையுடன் விரவி	353

பாடல்	பாடல் எண்
மழுவமர்கையர்	541
மறப்பித்தவா	880
மறித்திகழ்கை	1031
மறிபடக்கிடந்த	272
மறியுடையான்	844
மறியொருகையர்	699
மறுததவர்மும்	845
மறுத்தானொர்	51
மறையணிநாவி	578
மறையதுபாடிப்	424
மறையனார்மழு	225
மறையிடைப்	623
மற்றிடமின்றி	977
மற்றுநீர் மனம்	413
மற்றுவைத்தாய்	839
மனத்தினார்	236
மனமெனுந்	455
மனைக்காஞ்சி	116
மனைவிதாய்தந்	688
மன்றத்துப் புன்னை	266
மன்றியும் நின்ற	849
மன்னியமா	951
மன்னு மலைமகள்	966
மா	
மாசிலொள்வாள்	1005
மாசினையேறிய	979
மாச்செய்த	674
மாட்டினேன்	756
மாணிக்குயிர்	1038
மாதர்ப்பிறை	21
மாதிரமாநில	897
மாப்பிணை தழுவிய	113
மாயத்தை அறிய	310

பாடல்	பாடல் எண்
மாயமெல்லா	916
மாயனாம்மால	429
மாயிருஞால	538
மாய்ந்தனதீவினை	911
மாலனமாயன்	425
மாலினாள் நங்கை	303
மாலினை மாலுற	843
மாலைத்தோன்	152
மாற்றமொன்றரு	503
மி	
மிகத்தான்பெரி	809
மிகப்பெருத்	336
மின்னானாய்	131
மின்னிறம்மிக்க	850
மீ	
மீனுடைத்தண்	1008
மு	
முக்கிமுன்	335
முடிகள் வணங்கி	215
முடிகொண்டம	786
முடியின் முற்றா	906
முடி வண்ணம்	174
முண்டமேதாங்கி	585
முதற்றனிச்	224
முதிருஞ்சடை	58
முத்திசையும்	132
முத்தினைமணி	716
முத்துவிதான	208
முந்தித்தானே	155
முந்தி இவ்வுலக	714
முந்திவ்வட்டத்	808
முந்திவானோர்க	545

பாடல்	பாடல் எண்
முந்துரு இருவ	313
முந்தையார் முந்தி	345
முப்பதும் முப்பத்	520
முருகார்நறுமலர்	1075
முழுத்தழல்	1068
முளைக்கதிர் இளம்	94
முளைத்த வெண்	206
முளை எயிற்றிள	531
முள்குவார் போக	452
முற்பிறைக்கண்ணி	29
முற்றிக்கிடந்து	796
முற்றின நாள்கள்	589
முன்துணையாயி	679
முன்பனைஉல	717
முன்பின்முதல்	865
முன்பெலாம்	278
முன்னம் அடியேன்	4
முன்னியுமுன்	837
முன்னெறியாகிய	112
முன்னேயுரைத்	1066
முன்னையென்	767

மூ

பாடல்	பாடல் எண்
மூக்கே நீ முரலாய்	85
மூர்த்தி தன்மலை	323
மூவகை மூவர்	318
மூவாவுருவத்து	1076
மூன்றுகொலா	179

மெ

பாடல்	பாடல் எண்
மெய்மையாம்	737
மெய்யன்புகோ	958
மெய்யுள்ளே விளக்	526
மெய்யெலாம்	42

மே

பாடல்	பாடல் எண்
மேகநலூர்தியர்	157
மேகம்போல்	564
மேலும் அறிந்திலன்	1084
மேவித்துநின்று	833

மை

பாடல்	பாடல் எண்
மைஞ்ஞலமனை	283
மைஞ்ஞவில்	581
மையணிகண்	871
மையரிமதர்த்த	519
மையறுமனத்த	635
மையினார் மலர்	438

மோ

பாடல்	பாடல் எண்
மோத்தையைக்	732

வ

பாடல்	பாடல் எண்
வக்கரன் உயிரை	543
வங்கமலி கடல்	1003
வசிப்பெனும்	445
வஞ்சகப்புலைய	740
வஞ்சகர்க்கரியர்	645
வஞ்சப்பெண்	730
வஞ்சனையாரார்	194
வஞ்சித்தென்	123
வடங்கெழுமலை	630
வடிதருமழு	367
வடிவுடைமாம	996
வடிவுடைவாள்	804
வணங்கிமுன்	515
வணங்குகொப்ப	244
வண்டணைகொ	813
வண்டுலவுகொன்றை	53
வரிமுரிபாடி	254

பாடல்	பாடல் எண்
வருத்தனைவா	872
வருந்தினநெரு	621
வரைகளொத்தே	598
வரைகிலேன்	649
வலித்தேன்மனை	8
வலியான்றலை	902
வல்லாடிநின்று	817
வழித்தலைப்பட	671
வழுவிலாதுன்னை	605
வளர்பொறியா	75
வளர்மதிக்கண்ணி	31
வளைத்து நின்	769
வனபவளவாய்	52
வன்கண்ணர்	597
வன்னிவாளரவு	471

வா

வாக்கினால் இன்பு	594
வாமனை வணங்க	296
வாயே வாழ்த்து	86
வாய்த்ததுநந்	784
வாளெயிறிலங்க	537
வானகம் விளங்க	513
வானந்துளங்கி	1071
வான மதியமும்	904
வானவர்தான	903
வானவர் வணங்க	378
வானவர் வணங்கி	369
வானுலாந்திங்கள்	60
வானைக்கடந்த	896
வான்சொட்டச்	923

வி

விஞ்சத்தடவ	1054

பாடல்	பாடல் எண்
விடகிலேன் அடி	124
விடத்திகழ்கெழு	96
விட்டம்மலிகண்டர்	700
விடுபட்டி ஏறு	1060
விடைதரு கொடி	544
விடையான்	915
விடையுங்கொப்	241
விடையும் விடைப்	1053
விட்டார்புரங்கள்	939
விண்டார் புரமு	1059
விண்ணகத்தான்	1069
விண்ணவர் மகுட	697
விண்ணிடைவிண்	426
விண்ணிடைமின்	724
விண்ணினார்விண்,,, வே	328
விண்ணினார்விண்,,,நா	347
விண்ணினைவிரும்	295
விண்ணுற அடுக்கி	106
விம்மாவெருவா	213
விரிகடல் இலங்	678
விரிகதிர் ஞாயிறு	73
விரிக்கும் அரும்	793
விரித்தசடையி	860
விரித்த பல்கதிர்	712
விரித்தானை நால்வர்க்கு	69
விரிவிலா அறிவி	586
விருத்தனாய்	226
விரும்பு மதிக்கண்ணி	28
விரைதருகரு	658
விவந்தாடிய	1063
விழித்தனர்	169

பாடல்	பாடல் எண்
விழுமணிஅயி	97
விளக்கினால்பெற்	748
விளைக்கின்ற	761
விளைவறி	762
விள்ளத்தா	742
வின்னமையாற்புரங்	648
வீ	
வீங்கியதோள்	981
வீடரங்காநிறுப்பானும்	40
வீடினார் உலகினி	110
வீட்டினார்சுடு	664
வீதிகள்தோறும்	210
வீந்தார் தலைகல	1055
வீரமிக்கெயிறு	592
வீரமும்பூண்பர்	167
வீழிட்டகொன்	1058
வெ	
வெங்கடுங்கானத்	694
வெஞ்சமர்வே	1056
வெட்டன	763
வெண்டலைகையி	603
வெண்டலைமாலை	1035
வெண்டிரைக்	1061
வெண்ணிலாமதி	249
வெண்மதிசூடி	947
வெந்தநீறருங்கலம்	108
வெம்பனைக்கருங்	693
வெம்பினார் அர	569
வெம்மை நமன்	938
வெள்ளத்தைச்	444
வெள்ள நீர்ச்சடையர்	659

பாடல்	பாடல் எண்
வெள்ள நீர்ச்சடையனார்	734
வெள்ளிக்குழை	1064
வெள்ளியர்கரியர்	286
வெறியுறுவிரிசடை	102
வெறுத்துகப்	453
வெற்றரைச்	667
வென்றிலேன்	754
வே	
வேடராய்வெய்	563
வேடுறுவேட	640
வேதங்கள்நான்	348
வேதித்தவெம்	1062
வேதியாவேத	599
வேம்பினைப்	986
வேரிவளாய	1082
வேலைக்கடனஞ்சம்	826
வேலைக்கடனஞ்சமுண்டா	1057
வேறிணையின்றி	432
வை	
வைச்சபொருள்	773
வைத்தபொருள்	917
வையனைவையம்	689

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

❖

Sekkizhaar Adi - p - Podi Dr.T.N.Ramachandran, D.Litt., is an acknowledged cognoscente of Saiva Siddhantam. He has indited, edited and translated, in all, fifty works so far. His knowledge of Tamil and English is the envy of scholars. He is devoted to Tamil and Tamil Saivisam and his devotion is worthy of our emulation.

₹. 1200/-